

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_208048

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No. Tm 290.1
V414. Accession No. Tm 1144

Author Veda,

Title Yajur Vedam. ~~Samit~~.

This book should be returned on or before the date
last marked below.

ய ஜு ர் வே த ம்

கிருஷ்ண சுக்கில 4/

மந்திரங்களின் பரிபூரணத் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு.

இப் புத்தகம்

திருக்கைலாய பரம்பரை தருமபுரம் ஆதீனம் உச-வது

குருமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருக்கும் சுத்தாத்வைத

சைவசித்தாந்த ஸார்வபௌம பரமாசார்யவர்ய

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ ஷண்முகதேசிக மகாசந்நிதானம்

அவர்கள் பொருள் உதவியைக்கொண்டு

பிரசுரிக்கப்பட்டது.

தமிழ் ஸாமவேதம்.

வேத சந்திரிகை, யஜுர்வேதக் கதைகள், உபநிஷதக்

கதைகள் சீனவேதம் யோகாசனம் முதலிய

பல நூல்களின் கர்த்தாவான

வேதோபநிஷத ஆசிரியர்

எம். ஆர். ஜம்புநாதன்

எழுதியது.

ஜம்புநாதன் புஸ்தகசாலை

சென்னை.

வெகுதான்யஹு ஆவணியர்

1938

காபிரைட் ரிஜிஸ்ட்டு]

[வினாசுபா. 2.]

Copyright reserved by M. R. Jambunathan.

PRINTED AT THE LIBERTY PRESS, MADRAS.

மு க வு ரை.

வேத நூல்கள் நான்கு. அவை ரிக்வேதம் யஜுர்வேதம் ஸாமவேதம் அதர்வவேதமெனப்படும். கிருஷ்ணம் சுக்கிலம் யென யஜுர் இரண்டாகப் பிரியும். எல்லா சனங்களையும் எது ஆகர் வறிக்கின்றதோ அதற்குக் கிருஷ்ண யஜுர்வேதமெனப் பெயர். சோதியான அறிவு நிறையும் நூலுக்கு சுக்கில யஜுர் வேதம் என்னும் நாமம் வழங்கும்.

சாகைகள்.

யஜுர்வேதத்துக்கு ௧௦௧ சாகைகளிருந்தன. இதுவரை பல சாகைகள் மறைந்து விட்டன. இப்பொழுது ௫௬ சாகைகளைப் பற்றித்தான் அறிகிறோம். கிருஷ்ணயஜுர்வேத சாகைகளாவன.

௧. அக்கினிவேசம்.	௨௯ ஆத்திரேயம்.
௨. ஆபஸ்தம்பி.	௩. ஆர்ச்சாபினம்.
௩. ஆருணி.	௪. ஆலம்பினம்.
௪. ஆஹவரகம்.	௫. உலபம்.
௫. ஓளகேயம்.	௬. ஐகேயம்.
௬. ஓளப மன்னியவம்.	௭. கடம்.
௭. கபிஷ்டல கடம்.	௮. காண்டிகியம்.
௮. காமலாயினம்.	௯. காலாபம்.
௯. காலேதை.	௧௦. சரகம்.
௧௦. சாகலேயம்.	௧௧. சாராணீயம்.
௧௧. தாண்டினம்.	௧௨. துந்துபம்.
௧௨. தும்புரு.	௧௩. தைத்திரீயம்.
௧௩. பாதண்டரீயம்.	௧௪. பாரத்வாஜீ
௧௪. பாலங்கினம்.	௧௫. பிராச்சயகடம்.
௧௫. மானவம்.	௧௬. மைத்திரயணீயம்.
௧௬. வானுலம்.	௧௭. வர்தந்தவீயம்.
௧௭. வாராயணீயம்.	௧௮. வாராஹம்.
௧௮. வைகாநசம்.	௧௯. சாட்யாயரீ.

௩௭. சியாமாயனம். ௩௮. சுவேதாசுவதரம்.
 ௩௯. ஹாரித்திரவியம். ௪௦. ஹாரீரதம்.
 ௪௧. இரண்ணியகேசி.

சுக்கில யஜுர்வேத சாகைகளாவன.

௧. வாஜசனேயம். ௨. காண்வம்.
 ௩. ஜாபாலம். ௪. பெளதேயம்.
 ௫. மாத்தியன் தினம். ௬. தாபாயனீயம்.
 ௭. காபோலம். ௭. வைநதேயம்.
 ௮. பாராசரம். ௧௦. பரமாவடிகம்.
 ௧௧. ஆபடிகம். ௧௨. பெளண்டிரவத்சம்.
 ௧௩. பைஜவாபம். ௧௪. கௌந்தேயம்.
 ௧௫. வைதேயம்.

தைத்திரீய சாகைகளைச் சேர்ந்தவர்கள் தென்னாட்டிலதிகம். சுக்கில யஜுர்வேத மநுசரிப்பவர்கள் வடநாட்டில் பெருகியுளார்கள். எல்லா சாகைகளுக்கும் வேத மந்திரங்கள் ஏறக்குறைய ஒரே வகையான மந்திரங்களே.

உபநிஷதங்கள்

யஜுர்வேதத்துக்கு சுமார்-௪௯ உபநிஷதங்களுண்டு. கிருஷ்ண யஜுர்வேத உபநிஷதங்கள் ௩௨. அவை.

௧. கடம். ௨. தைத்திரீயம்.
 ௩. பிரமம். ௪. கைவல்லியம்.
 ௫. சுவேதாசுவதரம். ௬. கருப்பம்.
 ௭. நாராயணம். ௭. அமிருத பிந்து.
 ௮. அமிருதநாதம். ௧௦. காலாக்கினி ருத்திரம்.
 ௧௧. க்ஷுரிகம். ௧௨. ஸர்வசாரம்.
 ௧௩. சுக இரகசியம். ௧௪. தேஜோபிந்து.
 ௧௫. தியானபிந்து. ௧௬. பிரமவித்தை.
 ௧௭. யோகதத்துவம். ௧௭. தட்சிணாமூர்த்தி.
 ௧௮. ஸ்கந்தம். ௨௦. சாரீரிகம்.
 ௨௧. யோகசிப்சை. ௨௨. ஏகாட்சரம்.
 ௨௩. அட்சி. ௨௪. அவதூதம்.

- உரு. கடருத்திரம் உசு. ருத்திர இருதயம்.
 உஎ. யோககுண்டலினி, [திரம். உஅ. பஞ்சப்பிரமம்.
 உக. பிராண அக்கினிஹோத் உஓ. கலிசம்தரணம்.
 உக. வராகம்- உஉ. சரஸ்வதி இரகசியம்.

சுக்கில யஜுர்வேதத்தின் கஎ. உபநிஷதங்களாவன :—

- க. ஜாபாலம். உ. ஹம்ஸம்
 உ. பரமஹம்சம். ச. ஸுபாலம்.
 ரு. மாந்திரீகம். சு. நிராலம்பம்.
 எ. திரிசிகி பிராமணம் அ. மண்டலப் பிராமணம்.
 கூ. ஆத்வைத்ய தாரகம். கஓ. பைங்களம்,
 கக. பிக்ஷு. கஉ. துரியாதீதம்.
 கக. ஆத்தியாத்மம். கச. தாரஸாரம்.
 கரு. யாக்ஞவல்கியம். கசு. சாட்யாயனீ.
 கஎ. முக்திகம்.

உபநிஷதங்கள் என்பன வேத மொழிகளினின்று உயரிய ரிஷிகள் கண்ட உண்மைகளாகும். இனி யஜுர் சம்பந்தமான நூல்களின் விளக்கம்.

வேறு நூல்கள்

யஜுர்வேத தைத்திரிய பிராமணம் என்பது தைத்திரீய மந்திரங்களின் யாக விளக்கமான ஒரு நூல். இதைத் தவிர தைத்திரீய மந்திரங்களுடன் பிராமண பாகமென ஒன்று உண்டு. அதுவும் மந்திரங்களின் விளக்கங்களைச் சற்று புலனாக்கும். சதபத பிராமணம் என்னும் நூல் நான் தான் சுக்கில யஜுர்வேத பாஷ்யமெனக் கூறும். இன்னம் ஆபஸ்தம்பர், போதாயனர் பாரத்வாஜர், சத்திய சாதர் இரண்ணிய கேசினர், வைகாநசர் முதலியவர் எழுதிய சிரௌத சூக்திரங்களுமுண்டு. தைத்திரீயாரண்ணியகம் வேத மந்திரங்களினின்று உண்டாகும் ஞான பண்டாரமாகும். அருஹ தாரண்ணியகம் சுக்கில யஜுரினின்று புலனாகும் புனிதமொழிகள். இவ்வேத இலட்சணங்களை யறிவிக்கும் பிரதி சாகைகளுமுண்டு.

மூல ஸம்ஹிதை

யஜுர்வேத சம்பந்தமான நூல்களைப்பற்றிச் சுருக்கமாய் சொல்லி விட்டோம். இனி கிருஷ்ண யஜுர்வேத தைத்திரீய சம்ஹிதையைப் பற்றிக் கூறுவோம். ஸம்ஹிதை என்றால் மந்திரக் கூட்டங்களாகும். ரிஷி நித்திரி பரம்பரையாய் வரும் கிருஷ்ண யஜுர்வேத மந்திரங்களுக்கு தைத்திரீய சம்ஹிதை யெனப்பெயர். இந்நூலை எ காண்டங்களாகப் பிரித்துளார்கள். காண்டங்கள், பிரபாடகங்கள் அல்லது பிரசினங்கள் என்னும் பிரிவுகளால் பிரிக்கப்பட்டு அவை அநுவாகங்களாக வகுக்கப்படும். அநுவாகங்களில் ஒவ்வொரு ஐம்பது பதங்களுக்கு ஒரு எண் உண்டு. அநுவாகக் கடையில் ஒரு குறிப்பு வாக்கியமுண்டு. அதில் ஒவ்வொரு மொழியும் வரிசையாய் அநுவாகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு ௫௦-வது பதமாகும். இறுதி எண், அநுவாகக் கடையில் ௫௦ பதங்களுக்குக் குறைவானால் அவற்றின் எண்ணிக்கையை யறிவிக்கும். ஒவ்வொரு பிரசினத்தின் முடிவில் எல்லா அநுவாகங்களின் முதல் மொழிகளுடன் அந்த அந்த அநுவாக மொத்தப் பதங்களின் எண்ணிக்கைகளுண்டு. பிறகு கடைசியாக அப்பிரசினத்தில் எத்தனை மொழிகள் உண்டு என்பதை ஒரு எண் அறிவிக்கும். காண்டத்தின் முடிவில் ஒவ்வொரு பிரசினத்தின் முதல் மொழியுடன் அத்துடன் அங்கு எத்தனை சொற்கள் உண்டு என்பதை ஒரு எண் புலனுக்கும். ஏழாவது காண்ட முடிவிலுள்ள குறிப்பாவது. இவேஷ-கௌ௫௮௨. வாயவ்யம்-கௌ௨௬௫. பிரசாபதி-கௌ௨௨. யுஞ்சான : கௌ௧௦௫. ஸாவித்ராணி-கௌ௧௦௪. பிராசீன வம்சம்-கௌ௧௧௨. பிரஜனனம்-கௌ௧௨௫. ஸப்தம்-கௌ௦௨௧௬. இவேஷ என்பது முதல் காண்டத்தின் முதல் பதமாகும். அடுத்த எண் அக்காண்டத்திலுள்ள மொத்தப் பதங்கள். பிறகு மிகுதிகளான ஆறு காண்டங்களின் முதற் பதங்களும் எண்ணிக்கைகளுமாகும். 'ஸப்தம்' என்னும் மொழிக்கப்பால் வருவது ஏழுகாண்டங்களிலுமுள்ள மொத்த மொழிகளின் எண்ணிக்கையாகும்.

வேதமொழிகளில் எச்சொல்லும் தவறாமலிருப்பதற்கும், மனப்பாடஞ்செய்பவர்கள் ஞாபக மறதியை ஸ்மரணை செய்வதாக்கும் ஆதியில் மகரிஷிகள் இச்சூசணைகளை வேதமந்திரங்களுடன் சேர்த்திருக்கலாம்.

மூல சுக்கிலம்

இனி சுக்கில யஜுர்வேதம். ரிஷிவாஜசனேய பரம்பரை யாய் வருவது வாஜசனேய சம்ஹிதையாகும். இனி பொதுவாய் இதைச் சுக்கிலம் அல்லது சுக்கில யஜுர்வேதமென அழைப்போம். இதற்கு ௪௦ அத்தியாயங்கள். ஒவ்வொரு அத்தியாயங்களிலும் பல மந்திரங்களுண்டு. இந்த எல்லா மந்திரங்களின் தமிழ் வசனத்தை இங்கு காணலாம்.

தமிழ் வேதம்

இனி தைத்தரீய சம்ஹிதையை கிருஷ்ண யஜுர்வேத மென அழைப்போம். கிருஷ்ண யஜுர்வேதம் பிராமணமும் மந்திரமும் கலந்துள்ளது. பிராமணம் பிரயோக பாகமாவதால் அதை வேத மெனச் சொல்வதற்கில்லை. ஆதலால் மந்திரங்களையே இங்கு மொழிபெயர்த்துள்ளோம். இது ௩௬௮ அநுவாகங்களில் முடியும். ஒவ்வொரு அநுவாக முடிவில் மூன்று எண்களுண்டு. அவை மூல தூலின் குறிப்புகள். முதல் எண் காண்டம், இரண்டாம் எண் பிரசிநம், மூன்றாம் எண் அநுவாகத்தைக் காட்டும். ௩௬௬ வது அநுவாகத்தினின்று கடைசிவரை சுக்கில யஜுர்வேதமாகும். அந்த அநுவாகங்களின் கீழுள்ள எண்கள் மூல தூலின் அத்தியாயம் மந்திரங்களைக் குறிக்கும். பல தைத்தரீய மந்திரங்கள் சுக்கிலத்தில் வருவதால் அவற்றை மறுபடியும் நாம் மொழிபெயர்க்கவில்லை. அவை எங்கே என யஜுர்ஜோதி என்னும் அநுபந்தத்தில் இன்னும் பல விஷயங்களுடன் காணவும்.

இத்தமிழ் வேதத்தைச் செய்யவில் ஒவ்வொரு வடமொழி பதத்துக்கும் தமிழ் உரையை யெழுதி பரிட்சையில் விடை எழுதும் மாணவன் அநுவாதம்போல் செய்யவேண்டுமென்னும் எண்ணத்துடன் இதைச் செய்யவில்லை. ஒரு மந்திரத்தைப் பூரணமாய் படித்து அதனால் தோன்றும் உணர்வையே முதன்மையாகக் கருதி அதைப் புலனாக்குவதில் நமது முழு கவனத்தையுஞ் செலுத்தி அப்பால் கூடியவரை வடமொழி பதங்களை யநுசரித்துள்ளோம். வேத உணர்வை தமிழில் உயிராக்குங்கால் வேதபாஷ்யஞ்செய்யவோ அல்லது வேத விளக்கஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் வேலையில் சாய்ந்துள்ளதாகவோ நாம் ஒருபொழுதும் நினைக்கவே

இல்லை. இத்தகைய விளக்கம் அத்தியாவசியமே யாமினும் இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தைக் கருதி ஒருவனால் இதுமுடியாது என்பதை முன்னரே யோசித்து இவ்வேலையில் ஈடுபடவில்லை. வடமொழி கற்றவன் வேதமொழிகளைச் செவியுற்றவுடன் அம்மொழிகளால் சடேரென்று எக்கருத்துக்களை யெல்லா மடைகின்றனவே அவற்றையே தமிழ்மொழிகளில் இங்கு குவித்துளோம். தமிழ் செய்யுங்கால் மூல நூலில் வரும் புருஷன், பொருள்களின் பெயர்களைத் தவிர மற்ற பதங்களுக்கெல்லாம் கூடியவரை தமிழ்மொழிகளையும் தமிழ் எழுத்துக்களையுமே பயன் செய்துளோம். தமிழ்மொழி இப்பொழுது பெரிய குழப்பத்தில் முழுகியுள்ளது. வடமொழி யறியும் சிலர் எழுதும் மணிப்பிரவாளம் ஒரு தமிழ். ஆரியத்தை அடியுடன் நீக்கி ஒதுங்கி நிற்க முயலும் கூட்டம் ஒன்று உண்டு. யாழ்ப்பாணம் தமிழைக் கேட்பானேன்! பர்மாவிலும் சிங்கப்பூரிலும் எல்லா பாவைகளுடன் கலந்தோங்கும் உயிர் தமிழை வியாபாரி களறிவார்கள். பிரிட்டிஷ் கயான முதலிய நாடுகளில் விசித்திர திராவிடன் ஒருவன் தாண்டவமாடுகிறான். இவர்கள் அனைவர்களும் சாதாரணமாய் வழங்கும் தமிழ்மொழி, எழுத்துக்களையே இங்கு பயன் செய்துளோம்.

தலைப் பெயர்கள்

மூலவேதத்தில் தலைப்பெயர்களில்லை. உங்களுக்கு நன்கு விளங்கவேண்டுமென நாம் அவற்றை யளித்துளோம். ஒவ்வொரு அநுவாகத்துக்கும் தலைப்பெயர்களை அளிப்பது கஷ்டம். அநுவாகங்களுக்கு பரஸ்பரம் சம்பந்தமிருப்பதாக தூல கண்களுக்குத் தோன்றுது. ஒரே அநுவாகத்தில் பல விஷயங்களுண்டு. ஏகமந்திரத்தில் அநேக பொருள்கள் புலனாகலாம். சில சமயத்தில் ஒரே சொல்லில் சகமெல்லாம் சாய்ந்திருக்கும். இவற்றுடன் ஆண், பெண், ஒன்றன், பலர் பலவின் பால்கள், ஒருமை பன்மை தன்மை முன்னிலை படர்க்கை இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் கருத்தா கர்மா கிரியை எல்லாம் மறைந்து மலர்ந்து இணைந்து பிரியும். புராதனத்தில் பெரிய மேதாவிகள் ஒரு வேத மந்திரத்தை பல வருஷங்கள் தியானஞ்செய்து அதற்குப் பிறகும் தங்களுக்கு அது சரியாகக் புரியவில்லை யென சொல்வார்களானால் எல்லா மந்திரங்களுக்கும் தலைப்பெயர்களைத் திடீரெனக் கொடுப்பதில் எத்தனைக்

கடின மென்பதை யறியலாம். நாம் ஒவ்வொரு அநுவாகத்துக்கும் அந்தந்த அநுவாகத்தில் தோன்றும் முதன்மையான மொழியை அல்லது எந்த தேவர்களைக் குறித்து அவ்வநுவாகம் அதிகமாய் காடுகின்றதோ அத்தேவர்களின் தலைத்தேவரை எழுதியுளோம்.

தேவர்கள்

இந்த வேதத்தில் அக்கினி இந்திரன் சூரியன் விஷ்ணு சோமன் மருத்துக்கள் புவி சலம் உஷஷ வருணன் ருத்திரன் சரஸ்வதி முதலியவர்கள் முதன்மையான தேவர்கள். தேவர் என்றால் நமக்கு உதவிசெய்யும் புருஷன் அல்லது நாம் பயன் செய்து கொள்ளும் எல்லா நற்பொருள்களுக்கும் பெயர். சில சமயங்களில் நமது அங்கத்திலுள்ள கண் காது மூக்கும் தேவர்கள் யெனப்படும். தேவர்களின் பலவிதமான உரைகளை அங்கங்கு எழுதியுளோம்.

யக்ஞங்கள்

இதைத்தவிர யக்ஞம் யக்ஞத்தின் பல வடிவங்களான சோம யாகம் வாஜபேயம் இராஜ சூயம் புருஷமேதம் சர்வமேதம் அசுவ மேதம் செளத்திரமணி பிரவர்க்கியம் எனப் பல அங்கங்களை அங்கங்கு எழுதியுளோம். வேத மூல மந்திரங்களில் சாதாரணமாய் அம் மொழிகளை நாம் காண்பதில்லையாயினும் சாயனரை யநுசரித்து அத்தலை நாமங்களளிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் யக்ஞங்களின் உட்கருத்துக்களுக்கு உபநிஷதம் நிருக்தம் முதலியவற்றைப் பற்றியுளோம். யக்ஞமென்பது ஒரு மொழி சின்னமாகும். அது எல்லா நற்பணி நற்புருஷன் நற்பிராணி நற்பொருள் நற்செயல் முதலிய வற்றைக் குறிக்கும் பொது மொழியாகும். இயல்பில் நடைபெறும் செயல்களும் யக்ஞங்கள் என அழைக்கப்படும், அந்த யக்ஞங்களின் சில உண்மைகளை இங்கு அறிவிப்போம்.

யக்ஞ உண்மைகள்.

யக்ஞமென்றால் விஷ்ணுவுக்குப் பெயர். விஷ்ணு என்பது வியாபகமான பொருளின் நாமம். யக்ஞமென்றால் வாமனன் அல்லது குள்ளனுக்கும் பெயர்.

ஒரு காலத்தில் அசுரர்கள் பிரபஞ்சத்தை யெல்லாம் பற்றி யிருந்தார்கள். அமரர்கள் அவர்களிடஞ் சென்று எங்களுக்குச் சிறிய பாகம் நிலம் கொடுத்தபோதிலும் போதுமெனச் சொன்னார்கள். இருள் என்னும் அரக்கர்கள் சரி கீழ்த்திசையில் சற்று அக்கினியை வைக்க நிலை தருகிறோம், என்றவுடன் தேவர்கள் யக்ஞனை உதய சூரியனாக அங்கு ஸ்தாபித்தார்கள். காலையில் வாமனனாய்ச் சென்ற அவன் உச்சியில் வந்து தன் பாதங்கள் என்னும் கிரணங்களால் மூவ்வுலகை வியாபகனான். சத. பிரா. க. ௨. ௫. க.

யக்ஞமென்றால் புவியிலுள்ள எல்லா செல்வங்களுக்கும் பெயர். அரக்கர்கள் எல்லாப்பொருள்களையும் வராஹன் என்பவன் டத்தில் வைத்திருந்தார்கள். எல்லா நம்பொருள்களும் குவியு மிடத்துக்கு வராஹமெனப் பெயர். அதை விஷ்ணு என்னும் யக்ஞன் இந்திரன் உதவியால் பற்றினான். தைத்திரீயம். கூ. ௨. ச. ௨.

யக்ஞமென்றால் எல்லா மேன்மைகளைச் சுமக்கும் இரத மாகும். ரிக். க. ௨. ௮. நம்மை சலத்தில் கடத்திச் செல்லுங் கப்பலுக்கு யக்ஞமென்னும் நாமமுண்டு. ரிக். க. கச௦. க௨. நிலம் உழுது விதைத்துக் காத்து பயிர்செய்து, தானியம் அறுப் புதற்கும் இன்னும் எல்லாத் தொழில்களுக்கும் யக்ஞமெனச் சொல்வதுண்டு. ரிக். க௦, க௦௧, ௩, ௫. யக்ஞமென்றால் சிருட்டிக்குப் பெயர். இந்த யக்ஞத்தினின்றே பூவுலகம் இன்னும் எல்லாப் பொருள்களும் வேதமும் தோன்றும், ௩௧௭ - கூ. ஏ. யக்ஞத்துக்கு வடிவங்கொடுத்தால் அவன் பிரஜாபதி முதலிய தேவர்களா யுளான். ௨௧௭. அவன் அங்கங்கள் நட்சத்திரங்கள், பன்னி ரண்டு மாதங்கள் இன்னும் அனைத்துமாகும். ௨௧௬. யக்ஞமென் றால் என்ன? பசு ஆடு குதிரைகள் நிறைந்துள்ள பொருளே யக்ஞமாகும். யக்ஞம், பிரசை உணவு மிகுந்து தீர்க்கத் திரவியம் விரியும் மூல சபைகள் நிறைவதாகும். கூ. ௧௭.

புரோகிதர்களான பருவகாலங்கள் பட்சங்கள் என்னும் பாண்டங்களுடன் மாதங்களை யாகுதி செய்வதால் வருஷம் என் னும் யக்ஞமாகும். சத. பிரா. க. ௨. ௭. ௩௩. சோதி அக்கினி ஆதித்தியன் சமித்து. கிரணம் புகை. பகல் சுவாலை. திசை தணல்

இது ஒரு யக்கும் பி. சு. உ. அகங்காரம் அத்வர்பு. சித்தம் ஹோதா. வியானன் பிரஸ்தோதா. உதானன் உத்காதன் சமானன் மைத் திரா வருணன் சரீரம் வேதி, தலை துரோண கலசம், ஓங்காரம் பூபம், மனம் இரதம், காமம் பசு, தியாகம் தட்சிண ஆத்மா யஜ்மானன். பிராணாக்கிஹோத்திர உபநிடதம். மனிதர் பேசும் பொழுது மூச்சுவிடுவதில்லை. ஏனெனில் அப்பொழுது பிராணனை மொழியில் யக்குஞ் செய்கிறார்கள். மூச்சு விடும் பொழுது பேச முடிவதில்லை. அப்பொழுது மொழியை பிராணனில் யக்குஞ் செய்கிறார்கள். இவ்வழியாத அமுதமான யக்கும் விழிப் பிலும் தூக்கத்திலும் நடை பெறுகின்றது. கௌஷீதகம். ௫. ச. மனிதர் வாழ்க்கையே ஒரு யக்கும் போலாகும். முதல் உசு வருஷம் காலே யக்கும். அடுத்த சசு வருஷங்கள் பகல் யக்கும். மிகுதியான சசு வருஷங்கள் மாலை யக்குமாகும். ச. டு. கசு. பிரம் சரிய வாழ்க்கையே யக்குமாகும். சா. அ. ௫.

யாகங்கள்

யக்கு மென்றாலும் யாகமென்றாலும் ஒன்றுதான். சோம. யாகமென்றால் சோமனான அமிருதத்தை நாடுவதற்கான செயல்கள். நீங்கள் செல்வம் நாடினால் அதற்கு வாஜபேய மெனப்படும். நீங்கள் ஒரு தேசத்தை அரசுபுரிய விரும்பி அதற்காக முயன்றால் இராஜசுய யாகம் செய்பவர்களாவீர்கள். இயல்பிலே நடை பெறும் சிருட்டி விசித்திரங்களை யறிய விரும்புவது புருஷமேதமாகும். பொருள்களின் பரஸ்பர சம்பந்தங்களை யறிய விரும்புவது சர்வமேதமாகும். தோல்வியானாலும் மறுபடியும் ஜயிக்க விரும்புவது சௌத்திரமணியாகும். நாம் திடகாத்திரர்களாவதற்கு செய்யும் முயற்சிகள் பிரவார்க்கிய மெனப்பெயர்.

அசுவ மேதம்

குதிரை யாகத்துக்கு அசுவமேத மெனப்பெயர். துரக மொன்றை சுதந்தரமாய் அவிழ்த்துவிட்டு எங்குஞ் சுற்றச் செய்ய வேண்டும். இதைத் தடுப்பவனை நீ ஜயிக்கவேண்டும். இதன் நோக்கம் ஒருவன் பூமண்டலாதிபதியாக எச்செயலைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்பதாகும். அசுவமேதத்தைப்பற்றி சதபதஞ் சொல்வதாவது. பரிக்கு பலியளிப்பதென்

பது பகைவர்களை பயங்கரமா யொழிக்கவேண்டு மென்பதைக் குறிக்கும். பூஷணனுக்கு அஜமளிப்பதென்பது நாம் புவியில் நிலையாயிருக்கவேண்டு மென்பதாகும். தைத்திரீய ஸம்ஹிதை பிராமண பாகமான ௫-ச. ௧௨-வது மொழிகளினின்று நாம் அறிவதாவது - துரகயாகமென்றால் ௧௨, மாதங்கள், ஐந்து பருவங்கள், முவ்வுலகங்கள், பிரஜாபதி ஒன்றுசேரும் செயலாகும்,

அரி யாகத்தைப்பற்றி இருகதாரண்ணியகஞ் சொல்வதாவது —உஷையே யக்கு குதிரையின் தலையாகும். சூரியன் கண், காற்று பிராணன். அக்கினி வாய். வருஷம் ஆத்மா. சோதி பின்புறம். ஆகாசம் வயிறு. புவி குளம்பு. திசைகள் பக்கங்கள். நடுத்திசை விலா எலும்புகள். ருதுக்கள் அம்புகள், மாசம் பட்சம் கணுக்கள். பகல் இரவு பாதங்கள், நட்சத்திரம் எலும்புகள், மேகம் மாமிசம். பாதி சீரண உணவு மணல், நதிகள் உதிர நாடிகள், மலை ஈரற் குலை, செடி கொடி ரோமங்கள், முன்பாகம் உதய சூரியன். பின்பாகம் அஸ்த சூரியன், மின்னல் வாய் திறப்பது, தேக அதிர்ச்சி. இடி முழக்கம், சலம் பொழிவது மழை, கர்ச்சனை கனைப்பாகும். பி. க. க.

இதைப்பற்றி யஜுர்வேதம் சொல்வதாவது - அரியாக மென்பது சோதி மண்டல நிலைகளைக் குறிக்கும், ௨௪௦. எ. துரகத்தை ஆதித்தியன் யமன் எனச் சொல்வார்கள். ௨௩௮. ௩.

புவியிலுள்ள புரவிக்கு அனல் சகோதரன், வான குதிரை யுடனிருப்பவன் வாயுவாகும், சோதியசுவத்துடனிருப்பவன் சூரியனாகும், கால குதிரைக்கு ஆதித்தியன் சகோதரனாகும், ௩௬௫. நீ குதிரை, நீ அசுவம், நீ துரகம், நீ துரிதன், நீ ஆணாகும், நீ திட குதிரை நீ வன்மையுள்ளவன், நீ சூழ்பவன், நீ சகமாகும், நீ அடக்குபவன், நீ புவியினரசனாகும், ௩௬௫. வசுக்கள்—அனல் நிலம் வாயுவானம் ஞாயிறு சோதி சந்திரன் நட்சத்திரங்கள் சூரியனிடமிருந்து குதிரையை குணமாக்கினார்களாம். இந்த புரவி எது? எவன்? ஒரு வேளை வேதப்பரி, அறிவின் ஆரோபமாயிருக்கலாம். ௩௫௩. ௨.

குதிரையை இப்படி யாரோபஞ் செய்து புவியின் ஞான பண்டாரத்தை வேத யாக காண்டத்தில் சொல்லியுள்ளார்கள். இங்கு நாம் அறியும் இன்னும் பல விஷயங்களாவன. கணித சாஸ்திர

மான எண்களின் மூலங்கள். ௧௨௭-௧௨௯-வது யநுவாகங்களை பார்க்கவும். அங்கங்களின் ஞான பீஜங்கள். ௧௪௨. ௧௪௪. திசையறிவு. ௧௨௧. ருதுமாதம் பட்சத்தின் ஆராய்ச்சி. ௨௧௧. தேவ ஞானம் திரிகால அறிவு வேதக்கல்வி, பிராணசக்தி உழவுத் தொழில், பிரசோற்பத்தி முதலியன. ௧௨௭-௧௨௯, ௧௫௪.

அறிவுடன் மனிதர்கள் வீரமுடன் வாழவேண்டுமென்பது குதிரையாக நோக்கமாகும். ௨௧௮, ௧௧. குதிரையைப் போர்க்களமாகவு மெண்ணும் சமர்சாதானங்களான வில் பேரிகை தூலப் புரவிகளின் பெருமைகளைப்பற்றி ௨௧௭ - வது யநுவாகத்தில் காண்கிறோம். குதிரை ஒரு வேளை எங்கும் புலனாகும் பரம சக்தியைக் குறிக்கலாம்.

௧௧௪-வது அநுவாகஞ் சொல்வதாவது—சோதி உன் முதுகாகும். உன் நிலயம் புவி. உனதாத்மா வானமாகும். கடல் உன் மூல நிலயம். உன் கண் சூரியன், பிராணன் காற்று, உன் செவி சந்திரன். உன் சந்திகள் பட்சங்களும் மாதங்களுமாகும். உன் அங்கங்கள் ருதுக்கள். உன் மகிமை வருஷமாகும்.

இம் மர்மமான குதிரையை ௧௧௭-௫. கிருஷிக்கு சுகத்துக்கு செல்வத்துக்கு செழுமைக்கு சுகத்துக்கு சோதிக்கு எல்லா சீவராசிகளுக்காகவும் பற்றவேண்டும். ஏனெனில் இவ்வசுவம், ௧௬௫. நமது பிராணன் அபானன் வியானன் தாங்கும் அவனே நமது கண் காது உயிருமாகும்.

இந்த அசுவமேத வழியாய் அகண்ட ஞானத்தை அறிவித்து வேதம் வாழ்க்கையின் இரகசியத்தையும் கோவிக்கும்.

வேத கோஷம்

புவி கனவாகும். பரமன் புறத்திலுளான். பொருள் மாயையாகும், எனப் புகலுபவர்களுக்கு புவி கனவில்லை. பரமன் இங்கு முண்டு. பொருள் வாழ்க்கைக்கு அவசியமென மறை கூறினாலும் மொழிவாதாவது. நீ மரஞ்செடி மலைகளை யடையவும், பொன் வெள்ளி இரும்பு தாமிரத்தைப் பற்றவும், தேன் நெய் பால் தயிரைப் பருகவும், நெல் கோதுமை பயறு தானியத்தைப் பயிர் செய்யவும். வீடு நிலம் தேசம் தோட்டம் உனக்கு வேண்டும். இராஜ்யம் சாம்ராஜ்யம் புகழ் பெருமை பேச்சும் பிரகாசமும்

அவசியம். தேக பலம் மனோசக்தி ஆன்மவன்மை பெற்று தன் யுவாகாமல் புதிய புதிய பொருள்களை யெல்லாம் கண்டு பிடிக்கவும். [௨௪௧-௨௪௫.] இவற்றை மடைவதற்குச் சிவ சங்கற்பமென்னும் (௪௦௦) செளம்யமான பிடிவாதம் வேண்டும். பிடிவாத மன்னியில் நீ ஒரு பொருளையும் அடைய முடியாது. நீ பிடிவாதமுடன் முடலுங்கால் உனக்குத் தடைசெய்ய பல சத்துருக்கள் தோன்றுவார்கள். உடனே உன்னகத்திலுள்ள ருத்திரனை நாட யஞ்சாதே. ருத்திரன் யார் தெரியுமா? கோபம் வந்தால் அவனுக்குத் தலைகால் தெரியாது. பெண் பிள்ளை தாயானாலும் அவன் கவனியான். தன் செயலைச் சாதித்துத் தான் வேறு வேலை எண்ணுவான். அப்படி நீயும் பகைவர்களை யொழித்துத் தான் தூங்கலாம். பகைவர்களைப் பாழாக்க உனக்காயுதம் வேண்டும். அதைக் கூறியதாக்கவும். பகைவர்களிடத்தில் செலுத்தவும். அவர்களில் ஒருவனையும் உயிருடன் வைக்காதே. [௨௪௫] பகைவர் ஒழிந்தால் நீ ஐயமுடனாவாய். அப்பொழுது உனக்கு எது வேண்டுமோ அது கிடைக்கும் என இவ்வேதம் கோஷஞ் செய்யும்.

வேத நூல்

இப்படி கோஷஞ்செய்யும் இக்கிரந்தமான வேத நூல் இதுவரை தமிழில் வரவில்லை. ஆரியமும் திராவிடமும் பல வருடங்கள் இணைந்திருந்த போதிலும் வேதம் தென் மொழியில் வராதது ஒரு பெருங் குறையாகவே இருந்தது. இக்குறையை பெருஞ் சந்தர்ப்பமாகக் கருதி பல அறிஞர்கள் இது தான் வேத ஆக்கனை என தங்கள் மனம்போன வண்ணஞ் சொல்லி சமூகச் செழிப்பிற்கும் பல பழக்க வழக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். வேத அறிவிலிகள் வேதத்தில் சொல்வது பசு இம்சை, அது முக்குணங்கள் உடையது அது கருமகாண்டமே யாகையால் நாம் யதுசரிக்க யருகதை யில்லை யென்பார்கள். சில மேதாவிகள் உபநிஷதங்களே வேதமெனச் சொல்லி சுருதியை மறந்து விடுகிறார்கள். வேதாந்தமே வேதமெனச் சொல்லி சில மாயாவாதிகள் ருத்திரங்களையே படித்துப் பிரசாரஞ்செய்து மறை மொழிகளை கவனிப்பதில்லை. சில சண்டிகள் வேதத்திலுள்ள ஏகோ ஒரு சொல்லைக் குரங்குபோல் பிடித்து இலக்கியமாய்ப் பிழிந்து தங்கள் சித்தாந்தங்களுக்கு சாதகமாய் புலனுக்குகிறார்கள். சுருங்கச் சொல்லில் இவர்

களது மொழிகளை அமுத வாக்காய் கருதி வடமொழி யறியாத யோகிகளும் ரிஷிகளும் வேதத்தில் விருப்பையும் வெறுப்பையும் மடைந்துளார்கள். பெரியவர்களுக்கும் படித்தவர்களுக்குமே இத் திண்டாட்டமானால் பாமரர்கள் நிலையைக் கேட்பானேன் !

தமிழர்களே !

இப்பொழுது வேதம் தென் மொழியில் வந்து விட்டபடியால் இக்கஷ்டம் நீங்கும். வேத விரோதங்களை இனி நீங்களே கண்டு பிடித்துத் துரத்துவீர்கள். வனம் திரியும் இருளனே ! நிலம் உழும் ஏழமலையே ! வணிகஞ்செய்யும் வைசியரே ! கலம் ஓட்டுங் கல்வி குவியுங் கணக்கனே ! ஆண், பெண், கிழவர் குமரர்களே ! நடர், சூதர், ஒற்றர் களைஞர், வங்கர் ,கன்னர்களே ! மாலுமி மாவலர்களே ! கொல்லர், தச்சர், தட்டார்களே ! பரத புத்திரர்களே ! கண்டி வாசிகளே ! கடல் கடந்து வசிக்குந் தமிழர்களே ! இந்து தர்மத்தில் எதைப்பற்றி இனி என்ன சந்தேகந் தோன்றிய போதிலும் இத் தமிழ்வேதம் அதைத் தீர்த்துவிடும். இதற்கு மாறு நவை யெல்லாம் வேத விபரீதமென நீங்களே அறிவீர்கள். புரிந்தாலும் புரியாவிட்டாலும் இதைக் கட்டாயமாக ஒருமுறை படியுங்கள். பன்முறை படனஞ் செய்யுங்கள். தினந்தோறும் எல்லா விசேஷ நாட்களிலும் இதைப் பாராயணஞ் செய்யுங்கள். இவற்றின் பல மொழிகளைப் படித்து சற்று ஈசனை தியானஞ்செய்து புரோகிதர் உதவி, உதவியன்னியில் விவாக முதலிய எல்லா சம்ஸ்காரங்களையும் நடத்துங்கள். இதை வீட்டில் படிக்கவும். சபையில் கோஷிக்கவும். சமரில் நாடவும், கடலில் எடுத்துச் செல்லவும். ககனத்தில் பறந்து கவனமாய்ப் படிக்கவும். இவ்வேதம் மானிட கோடிகளுக்கு சூரியன் ஒளிபோல் வீசங் காற்றுப்போல் பருகுஞ் சலம்போல் சொந்தமாகையால் விரும்புவர்க் கெல்லாம் வேத இரகசியத்தை யறிவிக்கவும். வேதப் பிரசாரஞ் செய்வது உங்கள் கடமை என நித்திரி ரிஷி கூறுகிறார்

நன்றி.

இக்கடமையை உணர்ந்து இதுவரை தமிழ் காணாத இந்தூலை தென்மொழியில் பிரசுரஞ்செய்ய பொருள் உதவி யளித்தவர்களும் இதுபோல் பல வடமொழி தென்மொழிகளிலுள்ள பல புத்தகங்

களை அச்சியற்றி யாருக்கும் இலவசமாகக் கொடுத்து வருபவர் களுமான தருமபுரம் ஆதீனத் திவ்யத் தலைவரான ஸ்ரீ. வ. ஸ்ரீ. ஷண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த மகாசந்திதானம் அவர்களுக்கு நான் என்றும் நன்றியுள்ளவனாயிருப்பேன். தமிழ் மொழி யுள்ள வரை இப்பெரியாரின் புனிதகழும் புனிதவேத தானத்தை பண்டி தர் முதல் பாமரர் வரை ஒருநாளும் மறக்கப் போவதில்லை. சர்வே சன் அவருக்கு திடகாயம் தீர்க்காயுசையளிக்கவேண்டுமென நாம் பரமனைத் துதிசெய்து தமிழர் கைகளில் இந்நூலை யளிக்கிறோம்.

இந்தூல் அச்ச ஏறி வருங்கால் அருமையான பல யோசனை களை எனக்குக் கூறி பல விட்டுப்போன பதங்களைப் புலனாக்கி எனக்குப் பெரும் உதவியளித்த தருமபுரம் ஆதீனம் சம்ஸ்கிருத வித்வான் அரியூர் பிரம்மஸ்ரீ கெ. நாராயண சாஸ்திரிகள் அவர் களுக்கும் ஸ்ரீமான் அ. பொ. சிதம்பரம் தேசிகர் அவர்களுக்கும் என் அன்பார்ந்த வந்தனங்கள்.

இதைப்படிக்கும் தமிழர்கள் என் குற்றங்களை யெல்லாம் நீக்கி குணங்களைக் கிரகித்து என்னை மேன்மேலும் வேதத் தொண்டில் சாய ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் யளிக்கவேண்டுமென எல்லாம் வல்ல ஈசனைப் போற்றி தமிழர்களிடம் இந்நூலை சமர்ப்பிடுகிறோம்.

கார். பம்பாய். 21. }
11-8--38. }

எம்: ஆர். ஜம்புநாதன்.

பொருளடக்கம்

அநு.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.	அநு.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.
	முகவுரை 1		௨௬.	உத்திரவேதி	௩௨
	கிருஷ்ண யஜுர்		௨௭.	சோம வாஹனம்	௩௪
	வேதம்.		௨௮.	யக்ஞங்கள்	௩௫
			௨௯.	சோமயாகம்	௩௯
௧.	சவிதா	௧	௩௦.	கோஷம்	௪௦
௨.	தருப்பை	௨	௩௧.	யக்ஞானல்கள்	௪௨
௩.	கோஷம்	௩	௩௨.	வேதி மகிமை	௪௨
௪.	சாதனம்	௪	௩௩.	செடிகொடிகள்	௩௩
௫.	பக்குவன்	௫	௩௪.	பூபஸ்தாபனம்	௪௪
௬.	யக்ஞம்	௬	௩௫.	அனல்முச்சி	௪௬
௭.	அக்கினி	௭	௩௬.	சனங்களே துணை	௪௭
௮.	விருப்பம்	௮	௩௭.	சம்ஹாரம்	௪௮
௯.	கத்தி	௯	௩௮.	உபதேசம்	௪௯
௧௦.	சப்தம்	௧௦	௩௯.	ஆக்ஞை விருப்பம்	௫௦
௧௧.	கோட்டை	௧௧	௪௦.	நீங்கள்	௫௧
௧௨.	நோக்கம்	௧௨	௪௧.	சோமன்	௫௨
௧௩.	ஜயகாப்பு	௧௩	௪௨.	ருத்திராக்கினி	௫௩
௧௪.	யக்ஞங்கள்	௧௪	௪௩.	இதோ சோமன்	௫௪
			௪௪.	உபாஸ்கிருகம்	௫௮
	சோமயாகம்.		௪௫.	அந்தர்யாமம்	௫௯
			௪௬.	இந்திரன்.வாயு	௬௦
௧௫.	திட்சை	௧௫	௪௭.	மித்திர வருணன்	௬௦
௧௬.	தேவனாகவும்	௧௬	௪௮.	அசுவினிகள் ௧	௬௦
௧௭.	யக்ஞஸ்தானம்	௧௭	௪௯.	அசுவினிகள் ௨	௬௧
௧௮.	பசு	௧௮	௫௦.	சுக்கிர மந்தின்கள்	௬௧
௧௯.	பசு மகிமை	௧௯	௫௧.	சுக்கிரமந்தினம்	௬௨
௨௦.	சோமன் பரிமாணம்	௨௦	௫௨.	அக்கிராயணம்	௬௨
௨௧.	சோமன் வாங்கு	௨௧	௫௩.	அக்கிராயணம்	௬௩
௨௨.	சோம இரதம்	௨௨	௫௪.	உக்தியம்	௬௩
௨௩.	சோமன் வருகை	௨௩	௫௫.	துருவம்	௬௪
௨௪.	அதிதி சோமன்	௨௪	௫௬.	ருதுக் கிருகங்கள்	௬௪
௨௫.	உபசதங்கள்	௨௫	௫௭.	இந்திர அக்கினி	௬௫

அநு.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.	அநு.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.
ருஅ.	விசுவே தேவர்கள்	கூரு	கூக.	காருகபத்தியம்	அச
ருக.	மருத்துக்கள்	கூரு	கூஉ.	அனல் பெருமை	அஎ
கூ௦.	மருத்துக்கள்	கூகூ	கூஉ.	யக்ஞங்கள்	அகூ
கூக.	இந்திர விருஷபன்	கூகூ	கூச.	அக்கினி	கூக
கூஉ.	மகேந்திரன்	கூஎ	கூரு.	கூகூ. என் நோக்	
கூக.	மகேந்திரன்	கூஎ		கம்	கூரு
கூச.	ஆதித்தியர்கள்	கூஅ	கூஎ.	ஜயபேரிகை	கூகூ
கூரு.	சவிதா	கூஅ	கூஅ.	திக்விஜயம்	கூஅ
கூகூ.	சவிதா	கூகூ	கூகூ.	அக்கினி போற்று	கூகூ
கூஎ.	சவிதா	கூகூ	க௦௦.	யக்ஞங்கள்	க௦க
கூஅ.	விசுவே தேவர்கள்	கூகூ	க௦க.	இரதம்	க௦ச
கூகூ.	அக்கினி	எ௦	க௦உ.	சமர் குதிரைகள்	க௦ரு
எ௦.	குதிரைசேர் கிருகம்	எ௦	க௦க.	இன்ப கோஷம்	க௦எ
எக.	அக்கினி உபகிருகம்	எ௦	க௦ச.	சக்தி பெருக்கு	க௦அ
எஉ.	இந்திர உபகிருகம்	எக	க௦ரு.	ஜயபேரிகை	க௦கூ
எக.	சூரிய உபகிருகம்	எக	க௦கூ.	எங்கும் பலம்	
எச.	இனியசோமன்	எஉ		பற்று	கக௦
எரு.	உவைஷ	எஉ	க௦எ.	யக்ஞங்கள்	ககஉ
எகூ.	சோதி	எஉ	க௦அ.	புன்மையொழி	ககச
எஎ.	பலம்	எக	க௦கூ.	நோக்கம்	ககச
எஅ.	தேவர் எங்கே	எக	கக௦.	இராஜப்பிரஜா	
எகூ.	ஷோடசினம்	எக		தர்மம்	ககரு
அ௦.	ஷோடசின இந்		ககக.	திரு யக்ஞம்	ககரு
	திரன்	எச	ககஉ.	திரியம்பக துணை	ககஎ
அக.	ஷோடசின இந்		கககூ.	அரக்கரழி	ககஅ
	திரன்	எச	ககச.	அரசன்யார்	கககூ
அஉ.	ஷோடசின இந்		ககரு.	இவன் இராஜா	கககூ
	திரன்	எரு	கககூ.	சலஞ் சேர்க்கவும்	கஉ௦
அக.	ஷோடசின இந்		ககஎ.	பக்குவ சலம்	கஉக
	திரன்	எரு	ககஅ.	திக்விஜயம்	கஉஉ
அச.	" "	எரு	கககூ.	அபிஷேகம்	கஉச
அரு.	சம்ஸ்கிருதம்	எரு	கஉ௦.	ஜயரதன்	கஉரு
அகூ.	விருப்பங்கள்	எஎ	கஉக.	அரசனேவாழி	கஉகூ
அஎ.	வருணன்	எஅ	கஉஉ.	சௌத்திரமணி	கஉஎ
அஅ.	யக்ஞங்கள்	அ௦	கஉக.	யக்ஞங்கள்	கஉஅ
அகூ.	அனல் ஸ்தாபனம்	அக	கஉச.	யக்ஞ மந்திரங்கள்	கக௦
கூ௦.	ஐஹவனீயம்	அஉ.	கஉரு.	" "	கககூ

அநு.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.	அநு.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.
க௨௬.	சுவிஷ்டகிருதன்.	க௩௬	க௩௯.	யக்ஞங்கள்	க௮௩
க௨௭.	ஆயஷ்டோமம்	க௩௭	க௬௦.	மதுவாகவும்	க௮௪
க௨௮.	இந்திர வருண		க௬௧.	கோரணாகவும்	க௮௫
	ஸாதகம்	க௩௮	க௬௨.	பெருந்துணைகள்	க௮௬
க௨௯.	யக்ஞ மந்திரங்கள்	க௩௯	க௬௩.	கந்தர்வர்களும்	
க௩௦.	நான் தலைவன்	க௪௦		அப்சரஸர்களும்	௮௭
க௩௧.	மழை நாடு	க௪௧	க௬௪.	வாஸ்தோஷ்பதி	க௮௯
க௩௨.	பர்ஜன்னியர்கள்	க௪௨	க௬௫.	யக்ஞங்கள்	க௯௦
க௩௩.	யக்ஞ மந்திரங்கள்	க௪௩	க௬௬.	அக்கினி சோமன்	க௯௨
க௩௪.	„ „	க௪௪	க௬௭.	சமர் ஐயம்	க௯௩
க௩௫.	செல்வஞ் ஐயிக்		க௬௮.	தலைமைப் பதவி	க௯௪
	கவும்	க௫௦	க௬௯.	சோமன் சிறப்பு	க௯௫
க௩௬.	பிதுருயாகம்	க௫௨	க௭௦.	திட்சை	க௯௬
க௩௭.	சோம ஷிமானம்	க௫௪	க௭௧.	ததிக் கிரகம்	க௯௮
க௩௮.	சோம பரிமாணம்	க௫௫	க௭௨.	பிராணக்கிரகம்	க௯௯
க௩௯.	சலங்கள்	க௫௭	க௭௩.	யக்ஞ மந்திரங்கள்	
க௪௦.	ஆஹுதிகள்	க௫௭		அக்கினி மகிமை	௧௦௦
க௪௧.	இந்திரத் துதி	க௫௮	க௭௪.	அக்கினி புரீஷ்யம்	௨௦௨
க௪௨.	யக்ஞங்கள்	க௫௯	க௭௫.	புரீஷ்யம் நாடு	௨௦௪
க௪௩.	கடல்கள்	க௬௨	க௭௬.	முயற்சி புரீஷ்யம்	௨௦௬
க௪௪.	சோம தரிசனம்	க௬௩	க௭௭.	புரீஷ்யம் பற்று	௨௦௮
க௪௫.	சதஸ்நாடு	க௬௪	க௭௮.	உடை	௨௧௦
க௪௬.	சோம பானம்	க௬௫	க௭௯.	உயிர் ஸ்தாபனம்	௨௧௨
க௪௭.	பிராணன் பற்று	க௬௮	௧௮௦.	சூட்சும அனல்	௨௧௪
க௪௮.	நாங்கள்		௧௮௧.	தலைமை யனல்	௨௧௬
	அதிபதிகள்	௧௬௮	௧௮௨.	சுடர் உதயம்	௨௧௮
௧௪௯.	பிதுருக்கள்	௧௬௯	௧௮௩.	அனல் தரி	௨௨௦
௧௫௦.	நான் ஓங்கவேண்		௧௮௪.	பிரார்த்தனை	௨௨௨
	டும்	௧௭௨	௧௮௫.	அனல் ஸ்தாபனம்	௨௨௪
௧௫௧.	யக்ஞங்கள்	௧௭௩	௧௮௬.	அனல் மகிமை	௨௨௬
௧௫௨.	திருமூர்த்தி	௧௭௫	௧௮௭.	அனல் சுமக்கவும்	௨௨௮
௧௫௩.	மதுகோஷம்	௧௭௬	௧௮௮.	கார்ஹபத்தியம்	௨௩௦
௧௫௪.	யக்ஞ சோமன்	௧௭௬	௧௮௯.	பக்குவ நிலம்	௨௩௧
௧௫௫.	சோம வடிவம்	௧௭௮	௧௯௦.	வனஸ்பதிகள்	௨௩௪
௧௫௬.	வருஷ சோமன்	௧௮௬	௧௯௧.	பலமுடனாகவும்	௨௩௬
௧௫௭.	கோரசோமன்	௧௮௦	௧௯௨.	ஸர்ப்பங்கள்	௨௩௭
௧௫௮.	சூரிய சோமன்	௧௮௧	௧௯௩.	வைசுவாநரன்	௨௩௮

அநு.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.	அநு.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.
௧௧௪.	காய இரட்சை	௨௪௧	௨௨௬.	ஜேஷ்டன்	௨௮௪
௧௧௫.	கோஷாக்கை	௨௪௨	௨௨௭.	துந்துபி	௨௮௪
௧௧௬.	சல சேனை	௨௪௪	௨௨௮.	சோமன்	௨௮௫
௧௧௭.	பிராண பிருதம்	௨௪௫	௨௨௯.	எங்குமுள்ள	௨௮௬
௧௧௮.	அ பான ஸ்தம்பம்	௨௪௬	௨௩௦.	ருத்திரன்	௨௮௬
௧௧௯.	அசுவினி காப்பு	௨௪௭	௨௩௧.	தரித்திரனே	௨௮௬
௨௦௦.	சக்தி சேனை	௨௪௯	௨௩௨.	புக்தமாக்கு	௨௮௮
௨௦௧.	வாயுசேனை	௨௫௦	௨௩௩.	விசுவகருமன்	௨௯௧
௨௦௨.	தேவசந்த சேனை	௨௫௧	௨௩௪.	அனல்தாங்கு	௨௯௪
௨௦௩.	ஸ்தோம படை	௨௫௧	௨௩௫.	அப்பிரதிரதப்புகழ்	௨௯௬
௨௦௪.	காப்புப் படை	௨௫௨	௨௩௬.	அனல்ஸ்தாபனம்	௨௯௮
௨௦௫.	கிருஷ்டசேனை	௨௫௩	௨௩௭.	போர் முழக்கம்	௩௦௦
௨௦௬.	உடைப்பு படை	௨௫௪	௨௩௮.	குதிரை	௩௦௪
௨௦௭.	படை பிரபடை	௨௫௬	௨௩௯.	குதிரை யறிவு	௩௦௭
௨௦௮.	அக்கினி	௨௫௭	௨௪௦.	குதி	௩௦௮
௨௦௯.	ஸ்தோமபாகம்	௨௬௧	௨௪௧.	எனக்கு	௩௧௦
௨௧௦.	சுவர்க்கப்படை	௨௬௨	௨௪௨.	வேண்டும்	௩௧௧
௨௧௧.	திசைப்படை	௨௬௪	௨௪௩.	சுகம்	௩௧௧
௨௧௨.	அக்கினி	௨௬௨	௨௪௪.	உணவு	௩௧௧
௨௧௩.	சாயுஜ்யம்	௨௬௬	௨௪௫.	கல்	௩௧௨
௨௧௪.	விசுவ சோதி	௨௬௬	௨௪௬.	தேவர்கள்	௩௧௨
௨௧௫.	பூயாசுகிருதம்	௨௭௦	௨௪௭.	கிரகங்கள்	௩௧௩
௨௧௬.	இந்திர தனு	௨௭௧	௨௪௮.	யக்ஞ சாதனம்	௩௧௩
௨௧௭.	யக்ஞ தனு	௨௭௨	௨௪௯.	அக்கினி	௩௧௪
௨௧௮.	நட்சத்திர சேனை	௨௭௩	௨௫௦.	பலம்	௩௧௪
௨௧௯.	ருதுப்படை	௨௭௪	௨௫௧.	அதிபதி	௩௧௫
	அசுவமேதம்		௨௫௨.	பலத்தை நாடுங்கள்	௩௧௫
௨௨௦.	அசுவம்	௨௭௫	௨௫௩.	அக்கினி போற்று	௩௧௭
	உருத்திரம்		௨௫௪.	விசுவே தேவர்கள்	௩௧௯
			௨௫௫.	தேவதுணை	௩௨௦
௨௨௧.	வில்	௨௭௮	௨௫௬.	அசுவம்	௩௨௪
௨௨௨.	சேனாதிபதி	௨௮௦	௨௫௭.	சம்ஹாரம்	௨௩௬
௨௨௩.	கள்வன்	௨௮௧	௨௫௮.	சாந்தம்	௩௨௭
௨௨௪.	துன்பஞ்		௨௫௯.	ருத்திராக்கினி	௩௨௮
	செய்பவர்	௨௮௨	௨௬௦.	அக்கினிமகிமை	௩௨௮
௨௨௫.	பவன்	௨௮௩	௨௬௧.	அனல்	௩௨௯
			௨௬௨.	அனல் கருப்பம்	௩௩௦

அநு.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.	அநு.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.
௨௬௩.—௨௭௬.	க.க.க.		௩௩௮	கால குதிரை	௩௬௫
	பரஸ்பரங்கள் —	௩௩௬	௩௩௯.	எனக்குப் பல	
௨௭௭.	சல ரகசியம்	௩௩௬		குதிரைகள்	௩௬௫
௨௭௮.	வருஷம்	௩௩௮	௩௪௦.	எதனால்	௩௬௬
௨௭௯.—௨௯௧.	௩௩௮		௩௪௧.	எதற்கு	௩௬௭
	தேவசுபாவம்—	௩௪௨	௩௪௨.	குதிரை யங்கம்	௩௬௭
௨௯௨.	விருப்பம்	௩௪௨	௩௪௩.	நிறம்	௩௬௮
௨௯௩.	அக்கினி விஷ்ணு	௩௪௩	௩௪௪.	நிறயறிவு	௩௬௯
௨௯௪.	ஆஹவனீயம்	௩௪௪	௩௪௫.	செடி குதிரை	௩௭௦
௨௯௫.	கார்ஹபத்தியம்	௩௪௪	௩௪௬.	மரகுதிரை	௩௭௦
௨௯௬.	சோதிநாடு	௩௪௫	௩௪௭.	பிரிய சாயைகள்	௩௭௧
௨௯௭.	முன்செல்லுங்கள்	௩௪௫	௩௪௮.	சலமூலம்	௩௭௧
௨௯௮.	பிரமமகிமை	௩௪௬	௩௪௯.	நீர்கள்	௩௭௨
௨௯௯.	அமுதக்கினி	௩௪௭	௩௫௦.	தேவ குதிரை	௩௭௨
௩௦௦.—௩௧௨.	௩௪௭		௩௫௧.	நான் அதிபதி	௩௭௩
	மர்மகுதிரை		௩௫௨.	பிரார்த்தனை	௩௭௩
௩௧௩.	ஆத்மா —	௩௫௧	௩௫௩.	மர்மாகவங்கள்	௩௭௪
௩௧௪.	பெரியகுதிரை	௩௫௧	௩௫௪.	குதிரை மகிமை	௩௭௫
௩௧௫.	தேவசரிதை	௩௫௨	௩௫௫.	மனிதர்களே	௩௭௭
௩௧௬.	சோமன்	௩௫௨	௩௫௬.	பல குதிரைகள்	௩௭௬
௩௧௭.	துரகம்	௩௫௩	௩௫௭.	சுதந்தராசுவம்	௩௭௮
௩௧௮.	குதிரையே	௩௫௪	௩௫௮.	சர்வகுதிரை	௩௭௯
௩௧௯.	சலனகுதிரை	௩௫௪	௩௫௯.	சர்வப்பிராணி	௩௮௦
௩௨௦.	தேவ நட்பு	௩௫௫	௩௬௦.	நீயுங் குதிரை	௩௮௧
௩௨௧.	வருஷ குதிரை	௩௫௫	௩௬௧.	பிரிய அவிகள்	௩௮௨
௩௨௨.	எங்கும் வழி	௩௫௬	௩௬௨.	ஒரே குதிரை	௩௮௨
௩௨௩.	திவ்யம் போற்று	௩௫௭	௩௬௩.	பிரஜாபதி	௩௮௩
௩௨௪.	தீட்சை	௩௫௭	௩௬௪.	துதி குதிரை	௩௮௩
௩௨௫.	குதிரை நோக்கு	௩௫௮	௩௬௫.	குதிரைஇரகசியம்	௩௮௪
௩௨௬.	சூரியாசுவம்	௩௬௦	௩௬௬.	பிரார்த்தனை	௩௮௫
௩௨௭.	கணித குதிரை	௩௬௦	௩௬௭.	குதிரையோடு	
௩௨௮.	ஒற்றை	௩௬௧		இணையவும்	௩௮௫
௩௨௯.	இரட்டை	௩௬௧	௩௬௮.	ஸவிதாவே	௩௮௭
௩௩௦.	தசமுக குதிரை	௩௬௨		சுக்கில யஜுர் வேதம்	
௩௩௧.	} பலமுகங்கள்	௩௬௨	௩௬௯.	யக்ஞம்	௩௮௮
௩௩௨.			௩௭௦.	அனல்ஸ்தாபனம்	௩௯௨
௩௩௩.	யக்ஞம்	௩௬௪			

அநு.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.	அநு.	விஷயங்கள்.	பக்கம்.
க.எக.	சோமயாகம்	க.கூரு	ந.கூஉ.	வேறு பலயக்ஞங்	
க.எஉ.	சோமயாகம்	க.கூசு	கள்	ச.கூக	
க.எக.	யூபஸ்தாபனம்	க.கூஎ	க.கூக.	யக்ஞமந்திரங்கள்	ச.எச
க.எச.	சோமக் கிரகங்கள்	க.கூக	க.கூச.	சொத்திரமணி	ச.எஎ
க.எரு.	சோமக்கிரகங்கள்	ச.௦௦	க.கூரு.	அசுவமேதம்	ச.அசு
	கிரகஸ்தனே	ச.௦ச	க.கூசு.	புருஷமேதம்	ச.அஅ
க.எகூ.	வாஜபேயம்	ச.௦ரு	க.கூஎ.	புருஷகுத்தம்	ச.கூக.
க.எஎ.	அபிஷேகம்	ச.௦சு	க.கூஅ.	சர்வமேதம்	ச.கூரு
க.எஅ.	புரிஷ்யாக்கினி	ச.௦எ	க.கூக.	} மிதுரு யக்ஞம்	ருகஎ
க.எக.	அக்கினி போற்று	ச.௦க	ச.௦க.		
க.அ௦.	சிருட்டிகள்	ச.க௦	ச.௦உ.	பூர்ணயுக	ரு.௨௦
க.அக.	அனல்சாதனங்		ச.௦ஃ.	பிரார்த்தனை	ரு.௨௨
	கள்	ச.கக	ச.௦ச.	நான்	ரு.௨ரு
க.அஉ.	ருத்திரம்	ச.கஉ	ச.௦ரு.	பிராயஸ்சித்தம்	ரு.௨க
க.அக.	அனல்மூச்சி	ச.கரு	ச.௦சு.	ம.சோபாபிஷதம்	ரு.கக
க.அச.	அனல் மகிமை	ச.கஎ		யஜுர் ஜோதி	
க.அரு.	சௌத்திரமணி	ச.கக	க.	மூலசுக்கிலம்	ரு.கரு
க.அசு.	இந்திராக்கினி	ச.கஉ	உ.	மூல கிருஷ்ணன்	ரு.ச௦
	இந்திரன்	ச.கசு	க.	சுக்கிலதேவர்களும்	
க.அஎ.	சௌத்திரமணி	ச.சச		ரிஷிகளும்	ரு.சக
க.அஅ.	அசுவமேதம்	ச.ருசு	ச.	பழைய வேதாச்	
க.அசு.	அசுவயாகம்	ச.சு௦		சாரியர்கள்	ரு.கசு
க.கூ௦.	யக்ஞப்பிராணி		ரு.	வினாக்களும் விடை	
	கள்	ச.சுஃ		களும்	ரு.ருஎ
க.கூக.	விசுவாசுவம்	ச.சுசு	சு.	ஞசிகை	ரு.எஎ

ப ட ங் க ள்

எண்.	பேயர்.	பக்கம்
க.	திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதி னம் உச-வது மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீ சண் முக தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்	க
உ.	சூரியன், பாஜா ஜில்லா பூனா. சுமார் ௩௦௦௦ வருஷங்கள் முன்னர் செய்யப்பட்ட பூமண்டலத்தின் மிகப்பழைய கல் சிலை....	கச
௩.	வருணன். குஜராத் தின் ௧௩-வது நூற் றாண்டு சிலை	கரு
ச.	யமன், வங்காளம், பஹார்பூரில் யகப்பட்ட ஏழாவது நூற்றாண்டு செதுக்கு வடிவம்....	ககஅ
ரு.	சூரியன். ஒரிஸா, பூரியின் ஒரு ஆலயத்தில் காணும் கல் வடிவம்	கககூ
சு.	விஷ்ணு. மதுராபுரியில் யகப்பட்ட ஐந்தா வது நூற்றாண்டு வடிவம்	உகச
எ.	அக்கினி, வங்காளம் பஹார்பூரில் யகப்பட்ட ஆறாவது நூற்றாண்டு செதுக்கு உருவம்....	உகரு
அ.	இந்திரன் ,,	௩சஅ
கூ.	நிர்ருதி. மைசூர், ஹலே ஆலார் அர்க்கேசு வரன்கோவில் கூரையில் இத்தேயுள் வுள்ள ஒரு செதுக்கு	௩சகூ

எண்.	பெயர்.	பக்கம்.
க௦.	அக்கினி. மைசூர் அருள்குப்ப கல்லேசுவரன் கோவில் கூரையில் ஒரு சல்செதுக்கு	௩௬௦
கக.	இந்திரன். மைசூர் அருள்குப்ப கல்லேசுவரன் கோவில் கூரையில் இதே அளவி லுள்ள ஒரு கல் செதுக்கு	௩௬௧
கஉ.	யமன். மைசூர் அருள்குப்ப கல்லேசுவரன் கோவில் கூரையிலுள்ள ஒரு செதுக்கு....	௩௬௧
கங.	வாயு. மைசூர் அருள்குப்ப கல்லேசுவரன் கோவில் கூரையிலுள்ள ஒரு செதுக்கு....	௪௭௪
கச.	வருணன். மைசூர் அருள்குப்ப கல்லேசுவரன் கோவிலின் கூரையிலுள்ள ஒரு செதுக்கு	௪௭௪
கரு.	மைசூர். நக்கிஹல்லி சதாசிவர் ஆலயத்தி லுள்ள சூரிய விக்கிரஹம்	௪௭௫
கசு.	மைசூர் சிருங்கேரி சங்கரன் ஆலயத்தில் இதே அளவிலுள்ள சந்திர மண்டல செதுக்கு	௪௯௪
கஎ.	மைசூர், பேலூர் கேசவர் ஆலயத்திலுள்ள விஷ்ணு வடிவம்	௪௯௫
கஅ.	மைசூர், அமுதபுரம் அமிருதேவர் ஆல யத்திலுள்ள சரஸ்வதி விக்கிரகம்	௫௨௬

1. திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருத் தருமபுர ஆதினம்
உசுவது மகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீசண்முக தேசிக பரமாசார்ய சுவாமிகள்

கிருஷ்ண யஜுர் வேதம்

அநுவாகம் க.

[தரிசு பெளர்ணிமை யக்ஞங்கள்*]

சவிதா

க. நான் உணவுக்கு 1 உன்னை பலததுக்கு உன்னை நாடுகிறேன்.

உ. நீங்கள் 2 வாயுங்கள், நீங்கள் அருகில் வருபவர்கள். க. 3 தேவசவிதா உங்களைச் சிறந்த செயலுக்குத் தூண்டட்டும். ச இமசையற்றவர்களே! தேவர்களுக்குப் பாகத்தைப் பெருக்குங்கள். நீ பலம் பால் நிறைந்து பிரதை பெருகி நோய் நீங்கி துன்பம் தளரும் உங்களை எந்தத் திருடனும் தீமை புரிபவனும் சுவா தினஸ் செய்யாமலிருக்கட்டும். கூ. 4 உருத்திரனின் ஆயுதம் உங்களை நீங்கட்டும். எ. 5 நீங்கள் 6 இப் பசுபதியில் நிறைந்து நிலையா யிருங்கள்

* தரிசுமென்றால் அமாவாசைக்குப் பெயர். அமாவாசையில் சூரியன் சந்திரனை விழுங்குகிறான். அதைப்போல் சக்தியை அல்லது சத்துருவை தன்னில் ஐக்கியஞ் செய்து கொள்ள சாதகங்களாயிருக்குஞ் செயல்களுக்கு தரிசு யக்ஞங்களெனச் சொல்லலாம். பெளர்ணிமை யக்ஞ மென்றால் பூரணமான பலத்தைப் பெறுவதற்குத் துணைபுரியுஞ் செயல்கள். இவற்றின் மந்திரங்களை முதல் க. அநுவாகங்களில் காணலாம்.

1 மனத்தை 2 புலன்கள் 3 அறிவு 4 துக்கத்தின் 5 பிராணன்கள் 6 தேகத்தில்.

அ. நீ 1யஜமானன் 2பசுக்களைப் பாது காக்கவும்.
க. க. க.

அநுவாகம் 2.

தருப்பை*

க. நீ யக்ஞச் செல்வமாகும். உ. ஆரக்கர்கள் 3எரிக் கப்பட்டுளார்கள். அநியாயர்கள் சுடப்பட்டுளார்கள்.

ங. 4வேதி, 5மதுவாலழைக்கப்பட்டு 6சுவதா வால் செம்மையாகி யக்ஞத் 7தர்ப்பைக்கு வநதுளான். இங்கு கவிகள் முன்புறத்தினின்று இன்பமான புல்லை சுமக்கிறார்கள்

ச. நீ தேவர்களால் தூண்டப்படுகிறாய்.

ந. மழையால் வளரச் செய்யப்பட்டுளாய்.

சு. தேவப் 8புல்லே! நான் உன்னை குறுக்குநெடுக் கில் தட்டாமலிருக்கட்டும். ஏ. நான் உன் 9கணுக்களை அடிக்கட்டும். அ. நான் உன்னை அறுப்பதால் நீ துன் பத்துக்காளாக வேண்டாம். கூ. தேவப்புல்லே! நீ நூறு முளைகளுடன் எழுச்சியாகவும், நாங்கன் ஆயிரங் கிளை களுடன் எழுச்சியாக வேண்டும். க0. நீ 10பூமியின் பரி சத்தினின்று எம்மைப் பாதுகாக்கவும்.

கக. நான் உன்னை நல்ல சகாவுடன் சேர்க்கிறேன். கஉ. நீ 11அதிதி கச்சையாகும், நீ 12இந்திராணி கயிறு கும். கங. 13பூஷணன் என்னை ஏற்றும் 14பந்தத்தை

க. கருத்து. சவிதாவை நாடவும்.

* பக்குவஞ் செய்யப்பட்ட ஸ்தானம்.

1 ஆத்மாவின் 2 புலன்களை 3 எரிக்கவும் 4 போர்க்களம் 5 அறிவால் 6 பலத்தால் 7 சமர் ஸ்தானத்துக்கு 8 வளர்ச்சியே 9 கோணல்களை 10 புவியில் சாயாமலிருக்க 11 நிலத்தின் 12 பலம் 13 புஷ்டி 14 படிக்கட்டை.

நான் கட்டட்டும். கச. நான் உன்னை 1இந்திரன் கைகளால் உயரப பற்றுகிறேன். நான் உன்னை பிருகஸ்பதி தலையால் பற்றுகிறேன். கரு. நீ விரியும் வான வெளியில் செல்லவும். கசு. நீ தேவர்களுக்குச் செல்லுகின்றாய். க. க. உ.

அநுவாகம் ௩.

கோஷம்

க. 2நீங்கள் தேவயக்கும், திவ்யமானச் செயலுக்கும் புனிதமாயிருங்கள்.

உ. 3நீ 4மாதரிசுவனலாகும். ௩. நீ சோதியாகும், நீ சகமாகும். ச. நீ பரமதரிப்புடன் விசுவந்தரிப்பவன். ௩. நீ நிலையா யிருக்கவும். இங்குமங்குமாகாதே! சு. நீ நூறு தாரை வசக்களின் புனிதன், ஆயிரம் தாரை வசக்களின் புனிதன். எ. அணு அளிக்கப்பட்டுளது. அ. பிந்து பக்குவமாயுள். அ-சு. பெரிய நிலயமான அக்கினிக்கு, வானம் வையகத்துக்கு சுவாஹா!

(க0) 5இவளே விசுவாயுசு, இவளே எங்குஞ் சூழ் பவள், இவளே விசுவஞ் செய்பவள்.

கச. தேன் நிறையும் அலைவீசும் சத்தியமநுசரிக்கும், இலாபத்துக்கு இனிமையாகும் 6நீங்கள் ஒன்று சேருங்கள்.

உ. கருத்து—நீ எச்செயலுக்கும் அதன் மூல ஸ்தானத்தைப் பக்குவஞ் செய்துகொள்ளவும்.

1 பலத்தின் சாதனங்களால். 2 புலன்களே! நீங்கள் 3 மனிதனே! நீ 4 துரிதானல் 5 போர் கோஷம் 6 மானிடர்களான நீங்கள்.

கிருஷ்ண யஜுர் வேதம்

கஉ. நான் 1உன்னை 2சோமனுடன் 3இந்திரன் தயிர்களுக்காகக் கடைகிறேன். கங. 4விஷ்ணுவே! 5ஹவ்யத்தைக் காக்கவும். க. க. ங.

அநுவாகம் ச.

சாதனம்

க. நான் 6உங்களை செயலுக்கு நாடுகிறேன். நான் தேவர்களுக்காக திடமுடனாக வேண்டும்.

உ. நான் உன்னை திவ்யததுககு நாடுகிறேன்.

ங. அரக்கர்கள் எரிக்கப்பட்டுளாராகள். அநியாயர்கள் அனலாக்கப்பட்டுளாராகள்.

ச. நீ 8துகத்தடியாகும். ௫ துக்க மளிப்பவனுக்குத் துன்பமளிக்கவும். நாங்கள் எவனுக்குத் துன்பமளிப்போமோ அவனுக்கு நீ துக்க மளிக்கவும். சு. நீ தேவ திவ்ய காரணன். அதி நிறைபவன், அதி அநுஃலன், நீ சுமந்து செல்பவர் சிரேஷ்டன், தேவ திட அழைப்பன். எ. நீ தயங்கா ஹவிஷுவகிப்பவன்

அ. நீ 9நிலையா யிருக்கவும், இங்கு மங்கு மாகாதே. கூ. நான் மித்திரக் கண்ணால் உன்னைக் காண்கிறேன். க0. நீ அஞ்சாதே! அலறாதே! நான் உன்னை துன்பஞ் செய்யாம லாகவேண்டும். கக. நீ வாயுவுக்கு விஸ்தார மாகவும்.

ங. கருத்து—சமருக்கும் அல்லது எச்செயலின் ஆரம் பத்துக்கு கோஷஞ் செய்வது உதவியையும் உற்சாகத்தையு மளிக்கும்.

1பேர் கோஷத்தை 2 மனத்துடன் 3 மந்திரத்தின் திடங்களுக்கு 4 வியாபகனே 5 வீரனே 6 சாதனங்கள் 7 அரக் கர்களை எரிக்கவும் 8 மனிதனான நீ 9 நட்புக் கண்ணால்.

கஉ. நான் ¹அக்கினி, ²அக்கினி சோமனுக்குப், பிரியமான ³உன்னை சவிதாத தூண்டுதலில், அசவினி கைகளுடன், பூஷண புஜங்களால் ⁴அறிக்கிறேன். கங. நான் எமது திவ்ய யக்ஞசாதனத்தைப் பற்றுகிறேன். கசு. நான் உன்னை செல்வத்துக்கு நாடுகிறேன். நான் செல்வ சூன்யம் நாடுவதில்லை. நான் ⁵வைசவாநர ஒளி சோதியைப் பார்க்கவேண்டும். கரு. ⁶கதவுள்ளவர்கள் சுவர்கம் சகத்தில் திரமாயிருக்கவேண்டும். கசு. நீ விரியும் வெளி யில் செல்லவும். கப. நான் ⁷உன்னை ⁸அதிதி நடுவில் வைக்கிறேன்.

கஅ. ⁹அக்கினியே ! நீ ¹⁰ஹவ்யத்தைப் பாதுகாக்கவும். க. க. ச.

அநுவாகம் ௫.

பக்தவன்.

க. தேவ சவிதா சூரிய ஒளி கிரணங்களுடன் குறை கழியுங் குணாததால் உன்னைச் சுத்தமாக்கட்டும்.

உ. முதன்மையாய் முன்னணியில் செல்லும் திவ்யமான ¹சலங்களே ! நீங்கள் இவ் ²யக்ஞத்தை முன் அழைத்துச் செல்லுங்கள். யக்ஞத்தலைவனை முன்புறம் ஸ்தாபியுங்கள். கங. இந்திரன் உங்களை ³விருத்திர சண்டைக்தாகத் தெரிந்தெடுக்கிறான். நீங்கள் இந்திரனை விருத்

ச. கருத்து—அகப்புற சாதனமுடன் நீ முன்செல்லவும்.

¹ அறிவு ² உறுதியான சத்துக்கு ³ சாதனத்தை ⁴ பயன் செய்கிறேன் ⁵ மனிதகோடிகளின் ⁶ சத்தியத்துக்குத் தயாராயுள்ளவர்கள் ⁷ சாதனத்தை ⁸ புவி நடுவில் ⁹ மனிதனை ¹⁰ சாதனத்தை ¹¹ வச்சிராயுதங்களே ¹² சமரை ¹³ அசுர சண்டைக்கு.

திரப்போருக்கு 1வரிக்கிறீர்கள். ச. நீங்கள் 2தெளிக் கப்பட்டுளீர்கள். ௩. நான் உங்களை 3அக்கினி, அக்கினி 4சோமனுக்கு அநுகூலமாய்த் தெளிக்கிறேன்.

சு. நீங்கள் தேவாயக்கும் திவ்யச் செயலுக்குத் தூய்மையா யிருங்கள்.

எ. இராட்சதர்கள் உதறப்பட்டுளார்கள், துஷ்டர் கள் தள்ளப்பட்டுளார்கள்.

அ. நீ 5அதிதி 6சர்மமாகும். புனி உன்னை அறி யட்டும்.

க. நீ 7வனஸ்பதி 8பலகையாகும், உன்னை அதிதி சர்மம் அறியட்டும். ௯. நீ அக்கினி தேகமாகும், வாக்கை விடுவிப்பவன். ௧௦. நான் உன்னை தேவ சந்தோஷத்துக் குப் பற்றுகிறேன். ௧௧. நீ வனஸ்பதி இணையும் ஆயுத மாகும். ௧௨. நீ உன் நன்முயற்சியால் இவ்வளிபபை தேவர்களுக்குத் திவ்யமாக்கவும்.

௧௩. நீ உணவு எனச் சொல்லவும்; பலம் எனக்கூற வும். ௧௪. நீங்கள் ஒங்கும் மொழிகளைச் சொல்லுங்கள். ௧௫. நாங்கள் போரில் ஜய முடனாகவேண்டும்.

௧௬. மழையால் நீ பெருகியுளாய். ௧௭. எது மழையால் மேன்மையாகின்றதோ அது உன்னை அறி யட்டும்.

௧௮. இராட்சதர்கள் தூய்மையாக்கப்பட்டுள்ளார் கள்; தீமை புரிபவர்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள்.

௧௯. நீ இராட்சதர் பங்காகும்.

1 அழைக்கிறீர்கள் 2 ஸ்தாபிக்கப்பட்டுளீர்கள். 3 ஆயு தம் 4 சாமகிரியைக்கு. 5 நிலம், 6 சந்தோஷம், 7 இடிமுழங் கம் 8 சாதனை.

உக. வாயு 1 உங்களைத் தனிமையாக்கட்டும்.
உஉ. 2 பொன்னை சவிதா 3 உங்களைப் பற்றட்டும். க. க. ரு.

அநுவாகம் கூ.

யக்ஞம்

க. அரக்கர்கள் நீக்கப்பட்டுளார்கள் ; அசுரர்கள் அகற்றப்பட்டுளார்கள்.

உ. நீ அதிதி சாமமாகும், நிலம் உன்னை அறியட்டும்.
ரு. நீ வானந் தாங்குபவன், 4 அதிதி சரமம் உன்னை அறியட்டும். ச. நீ நிலையான யக்ஞமாகும். வானாதாரன் உன்னை அறியட்டும். ரு. நீ நிலைப்பொருளாகும், நிலையன் உன்னை அறியட்டும். கூ. நான் உன்னை சவிதாத் தூண்டுதலில் 5 அசுவினி கைகளால் பூஷண புஜங்களுடன் உயரப் பொழிகிறேன். ஏ. 6 தூண்டுபவன், நீ தேவர்களைத் தூண்டவும. அ நான் உன்னைப் பிராணனுக்கு நான் உன்னை அபானனுக்கு நான் உன்னை வியானனுக்கு நாடுகிறேன். கூ. ஆயுசு வளர நான் விஸ்தரிக்கிறேன்.
கௌ. பொன்னை சவிதா உன்னைப் பற்றட்டும்.

அநுவாகம் ஏ.

அக்கினி

க. நீ வீரனாகும், பிரமத்தை எமக்களிக்கவும்.
உ. அக்கினியே ! பச்சைப்பொருள் புசிக்கும்—புன்மை—

ரு. கருத்து—நீங்கள் பக்குவ புருஷர்களாக வேண்டும்.

சு. கருத்து—யக்ஞம் பற்று.

1 உங்கள் புன்மைகளை 2 சோதி சாதக யறிவு 3 உன்னை யும் உன் நண்பர்களையும் 4 புலியுலுள்ளவன் 5 சித்திசா சாதனங்களால் 6 சித்தம்.

யனலை யோட்டவும், பஸ்மம் புசிப்பதை பிரிக்கவும். தேவர் யக்ஞஞ் செய்யு மனலை இங்கு கொண்டுவரவும். ௩. இராட்சதர்கள் ; எரிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். தீமை புரிபவர்கள் சுடப்பட்டுள்ளார்கள். ச. நீ நிலையன், நீ நிலத்தை நிலையாக்கவும், ஆயுசை நிலையாக்கவும், பிரசையை நிலையாக்கவும். சஜாதார்களை இந்த யஜமானனுக்குக் கீழாக்கவும். ௫. நீ தாங்குபவன், வானத்தைத் திரமாக்கவும். பிராணன் அபானனைத் திரமாக்கவும். சஜாதார்களை யஜமானனுக்குக் கீழாக்கவும்.

௬. நீ தாங்குபவன், சோதியைத் திரமாக்கவும், கண்ணைத் திரமாக்கவும், செவியைத் திரமாக்கவும், 1 சஜாதார்களை இந்த யஜமானனுக்குக் கீழாக்கவும். ௭. நீ தாங்குபவன், திசைகளைத் திரமாக்கவும், தேகத்தைத் திரமாக்கவும், பிரஜையைத் திரமாக்கவும், சஜாதார்களை யஜமானனுக்குக் கீழாக்குங்கள்.

அ. நீங்கள் குவிப்பவர்கள், பிரஜையை இவனுக்குக் கொண்டு வாருங்கள், செல்வத்தை அவனுக்குக் கொண்டு வாருங்கள், சஜாதார்களை யஜமானனுக்குக் கீழாக்குங்கள்.

௬. 2பிருகு ஆங்கிரசர் தவத்துடன் நீங்கள் தவமுடனாகுங்கள்.

௧௦. அறிஞர் 3யக்ஞத்துக்காகச் சேர்க்குங் 4கபாலங்கள் பூஷணப் பாதுகாப்பிலாகும். இந்திரன் வாயு அவற்றை 5விடுதலை யாக்கட்டும். க. க. ஏ.

௭. கருத்து—அக்கினி மகிமை.

1 சக-சனங்களை 2 அறிவுபிராணன் 3 சமர் ஐயத்துக்காக 4 எதிரி சிரங்கள் 5 நீக்கட்டும்

அநுவாகம் அ.

விருப்பம்.

க. நான் ஒருமையாய் ஊற்றுகிறேன். உ. 1செடி 2ரசத்துடன் சலம் சலத்தோடு சோரதுள். நு. 3நீங்கள் செல்வங்களை சகங்களுடன், இதத்தோடு இனிமைகளைச் சேருங்கள். ச. நீங்கள் சலத்தினின்று பிறந்தீர்கள்; நீங்கள் சலத்துடன் சேருங்கள்.

ரு. நான் 4உன்னை சந்ததிக்குச் சேர்க்கிறேன். சு. நான் உன்னை அக்கினி, அக்கினி—சோமனுக்குச்—சேர்க்கிறேன். எ. நீ 5மக்கனின் தலைவன்.

அ. நீ விசவாயுசான யக்ஞமாகும். கூ. நீ விரிந்து விஸ்தாரமாகவும். கடு. யக்ஞத் தலைவன் விரிந்து பரவட்டும். நீ 6சர்மத்தைப் பற்றவும்.

கக. இராட்சதர்கள் 7தடுக்கப்பட்டுளார்கள், திமை புரிபவர்கள் கழிக்கப்பட்டுளார்கள். கஉ. தேவ சவிதா உன்னை உயர் வெளியில் உணர்வுடனாக்கட்டும். கங. அக்கினி உன் காயத்தை அதி சூடாக்கவேண்டாம்.

கச. 8அக்கினியே! நீ 9ஹவ்யத்தைப் பாதுகாக்கவும். கரு. நீ எமது பிரமத்துடன் சேரவும். கசு. 10ஏக தனுக்கு சுவாஹா! 11துவிதனுக்கு கவாஹா! 12திரிதனுக்கு 13சுவாஹா! க. க. அ.

அ. கருத்து—விருப்பம் நிறையும் யக்ஞத் தலைவனுக்குப் பேதேசம்.

1 சத்துரு காயம் 2 உதிரம் 3 யனிதர்களான நீங்கள் 4 போர்த்தலைவனை 5 அசுரனின் 6 சகத்தை 7 தடுக்கவும் 8 ஆயுதமே 9 சேனையை 10, 11, 12 அளித்துக் காத்து யழிப்பவனுக்கு 13 வாழி.

அநுவாகம் கூ.

கத்தி

க. நான் 1உன்னைப் பற்றுகிறேன். உ. நீ ஆயிரம் ஈட்டி நூறு வாஸ்களுள்ள இந்திரனின் வலது கையாகும். ந. நீ கூறிய வானின் வீச்சாகும்.

ச. 2புவிபே! எங்கு 3தேவர்களுக்கு 4யக்ஞஞ் செய்ப்படுகிறதோ அங்கு உன் செடியின் 5மூலத்தை நான் இம்சிக்காமலாகட்டும். ரு. 6அரரு புவியினின்று கொல்லப்பட்டுளான்.

சு. 7நீ பசுக்கூட்டத்துக்குச் செல்லவும்.

அ. உனக்கு சோதி பொழியட்டும். தேவ சனிதாவே! எங்களை வெறுப்பவனையும், நாங்கள் வெறுப்பவனையும் நூறு விலங்குகளால் வெகு தூரத்தில் கட்டவும். அங்கும் அவனை விடுவிக்காதே. சு. அரரு யக்ஞ நிலய புவியினின்று கொல்லப்பட்டுளான். கர. நீ பசுக்கூட்டத்துக்குச் செல்லவும்.

கக. உனக்கு சோதி பொழியட்டும்.

கஉ. தேவ சனிதாவே! எங்களை வெறுப்பவனை நாங்கள் வெறுப்பவனை நூறு பாசங்களால் வெகு தூரத்தில் கட்டவும். அங்கும் அவனை விடுவிக்கவேண்டாம். கந. தேவர்களுக்கு யக்ஞஞ் செய்யாத அரரு புவியினின்று, கொல்லப் பட்டுளான். கச. நீ பசுக் கூட்டத்துக்குச் செல்லவும். கரு. சோதி உனக்குப் பொழியட்டும்.

கசு. தேவ சனிதாவே! எங்களை வெறுப்பவனை, நாங்கள் வெறுப்பவனை, நீ நூறு விலங்குகளால் வெகு

1 கத்தியை 2 புவியிலுள்ளவனே 3 நல்லவர்களுக்கு
4 நன்மை 5 சந்ததி மூலத்தை 6 அரக்கன் 7 மனிதன்.

தூரத்தில் கட்டவும், அங்கு அவனை விடுவிக்காதே! கௌ. அரரு உனக்காக வானத்திலேற வேண்டாம்.

கஅ. 1 வசக்கள் உன்னை காயத்தில் 2சந்தசால் பற்றட்டும். 3உருததிரர்கள் உன்னைத் திருஷ்டுபு சந்தசால் பற்றட்டும். கக. 4ஆதித்தியர்கள் உன்னைச் சகதி சந்தசால் பற்றட்டும். அறிஞர்கள், செயலை சவிதாத் தூண்டுதலில் செய்கிறார்கள். உ௦. 5ருதமாகும். நீ ருத நிலயம், நீ ருதப் புகழாகும். உக. நீ தரிப்பவன், நீ சுவயந்தரிப்பவன். உஉ. நீவிரிபவன். நீ செல்வன். உங. மிக்கப் புகழுள்ளவனே! தீரர்கள் கடுஞ் சத்துரு நழுவுவதற்கு முன்னரே 6சந்திரனில் சகத்தை ஸ்தாபித்து குவியும் இன்பங்களுடன் அதை தரித்து யக்ஞ வழி காட்டியாய் உலகத்தை பயன் செய்துளார்கள். க. க. க.

அநுவாகம் ௧௦.

சப்தம்

க. இராட்சதர்கள் 7எரிக்கப்பட்டுவார்கள். தீமை புரிபவர்கள் தணலி லாக்கப்பட்டுளார்கள். உ. நான் 8உன் களை கூறிய அக்கினி சுடரோடு எரிக்கிறேன்.

ங. நான் கோசாலையை நாசஞ் செய்யவேண்டாம். சத்துரு ஜயிக்கும் சக்தியுள்ள 9உன்னை நான் சுத்தமாக் குகிறேன். ச. நான் கண் காது காயம் பேச்சு பிரசை பிராணன் இவற்றை நான் நாசஞ்செய்யவேண்டாம். சத்

க. கருத்து—தீரர் செயல்.

1 பொருள்கள் 2சக்தியால் 3 கோபிஷ்டர்களை 4 ஞானி கள். 5 சக்தியம் 6 சந்தோஷத்தில் 7 எரிக்கவும் 8 அசுரர்களை 9 பிராணனை.

துரு ஜயிக்கும் சக்தியுள்ள உன்னை நான் சுததமாக்குகிறேன். ௫. நான் தயை பிரசை செல்வம் நாடி அக்கினி விரதமாகி நற்செயலுக்கு என் தேகத்தைக் கச்சைக் கட்டிக்கொள்கிறேன்.

கூ. நாங்கள் சுதப்பிரசை சீல புருஷர்களுடன் உன்னிடம் வந்துளோம். அக்கினியே! இம்சையற்று சத்துரு ஏமாற்றும் உன்னிடம், ஏமாராமலுள்ள நாங்கள் வந்துளோம். ஏ. நான் பிரிய சவிதாவால் கட்டப்பட்டுள்ள 1 இவ்வருணக் கட்டை யளிழ்க்கிறேன். 2 தாது சன்ம நிலயத்தில், ககிருத ஸ்தானத்தில் எனக்கு இன்பமாக என் பதியுடன் செய்துகொள்ளுகிறேன். அ. அக்கினியே! நான் ஆயுசு, வர்ச்சுடன் மறுபடியும் 3 புருஷனுடன் 4 மனைவியாய்ச் சேர்ந்துளேன். என் தேகத்துடன் ஆத்மா தோயட்டும். கூ. நீ பெரியவைகளின் பாலாகும், ஒளஷதிகளின் இரசமாகும். கூத்யமாகாம லுள்ள உன்னை அடைய நான் அளிக்கிறேன். கௌ. நீ பெரியவைகளின் பாலாகும். நீ ஒளஷதிகளின் இரசமாகும். ஏமாற்றமில்லாத கண்ணால் நான் உன்னை நற் பிரசைக்காகப் பார்க்கிறேன்.

கக. 5 நீ தேஜசாகும்; நீ தேஜசைத் தொடரவும். 6 அக்கினி உன் தேஜசை கிரகிக்காமலாக வேண்டும். கஉ. நீ 7 அக்கினி நாக்காகும். தேவ திவ்யன் கங. நீ ஒவ்வொரு தேவர், பிரமம், யக்ஞத்துக்கு நன்மையாகவும், கச. நீ சுக்கிரன், தேஜசு, சோதியாகும்.

கரு. தேவ சவிதா, குறைவில்லா குணத்தால் சூரிய ஒளி கிரணங்களால் உங்களைச் சுததமாக்கட்டும்.

1 மிருத்யு பந்தத்தை 2 சிருட்டியின் மூலஸ்தானத்தை 3 தலைவனுடன் 4 சகாவாக 5 மனிதனை நீ 6 தீயனல் 7 சக்தியின்.

கசு. நான் ஒவ்வொரு தேவர் பிரமம் 1யக்ஞத் துக்கு சுக்கிரத்தில் சுக்கிரமான 2உன்னைப் பற்றுகிறேன். கௌ. நான் ஒவ்வொரு தேவர் பிரமம் யக்ஞத்துக்கு ஒளியில் ஒளியான சோதியில் சோதியான உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. க. க0.

அநுவாகம் கக.

கோட்டை

க. நீ 3வனஸ்பதியில் வசிக்கும் 4கிருஷ்ணனாகும், 5அக்னிக்கு உன்னை சுவாஹா ! உ. நீ 6வேதியாகும். தர்ப்பைகளுக்கு உன்னை சுவாஹா ! ந. நீ 7தர்ப்பை களாகும், சாதனங்களுக்கு உன்னை சுவாஹா ! ச. ரோதி வானத்துக்கு உன்னை சுவாஹா !

ரு. நீ 8பிதுருக்களுக்கு சுவதா வாகவும்; நீ தர்ப்பாசனர்களுக்குத் திடமாகவும். ச. புனியில் நீங்கள் பலமுடன் செல்லுங்கள், எ. நீ விஷ்ணுவின் ரோம்பந்தமாகும்.

அ. நான் தேவர்களுக்கு நல் நிலய மளித்து உன்னைக் கம்பளம் போல் மிருதுவாய்ச் சாய்க்கிறேன்.

சு. நீ கந்தர்வன், விசுவாவசு, நீ யக்ஞ கர்த்தாவுக்கு ஒவ்வொரு எதிர்ப்பின் வேலியாகும், துதிக்கப்படுபவன் துதிப்பதற்கருகன். க0. நீ இந்திரன் வலது கையாகும், நீ யஜமானன் காப்பு. துதிக்கப்படுபவன், துதிப்பதற்கருகன். கக. மித்திரவருணன் திர தர்மத்துடன் உன்னை

க0. கருத்து—பெரிய செயல்களைச் செய்து முடிக்க சபதஞ் செய்துகொள்வது சாதகமளிக்கும்.

1 சமருக்கு 2 சவிதாவை 3 மேகத்தில் 4 மின்னல் 5 முழக்கத்துக்கு 6 ஸ்தானம் 7 நிலயங்கள் 8 அறிஞர்களுக்கு.

வடக்கில் சுற்றிச் சாய்க்கட்டும். நீ யஜமானனின் காப் பாகும். நீ துதிக்கப்படுபவன், துதிப்பதற்கருகன். கஉ. கிழக்கில் சூரியன் எல்லாத் தீமையினினும் உன் னைப் பாதுகாக்கட்டும்.

கங. அறிஞனே ! அக்கினியே ! நாங்கள் யக்ஞத்தில் பெரிய சூரிய சோதியான உன்னை எழுச்சியாக்கவேண் டும். கச. நீங்கள் சன ஸ்தம்பங்களாகும். கரு. நீங் கள் வசருத்திர ஆதித்தியர்களுநிலயத்தில் அமருங்கள். கசு. நீ ஜுஹு, உப்பிருதன் துருவன். நீ நெய் நாடி பிரிய நிலயத்தில் பிரிய பெயருடன் உட்காரவும். கஎ. இவர்கள் நற்செயல் சகத்தில் சாய்நதுளார்கள். கஅ. விஷ் ணுவே ! அவர்களைக் காக்கவும்.

கசு. நீ யக்ஞத்தைப் பாதுகாக்கவும், யக்ஞத் தலை வனைக் காக்கவும், யக்கும் நடத்தும என்னைக் காக்கவும். க. க. கக.

அநுவாகம் கஉ.

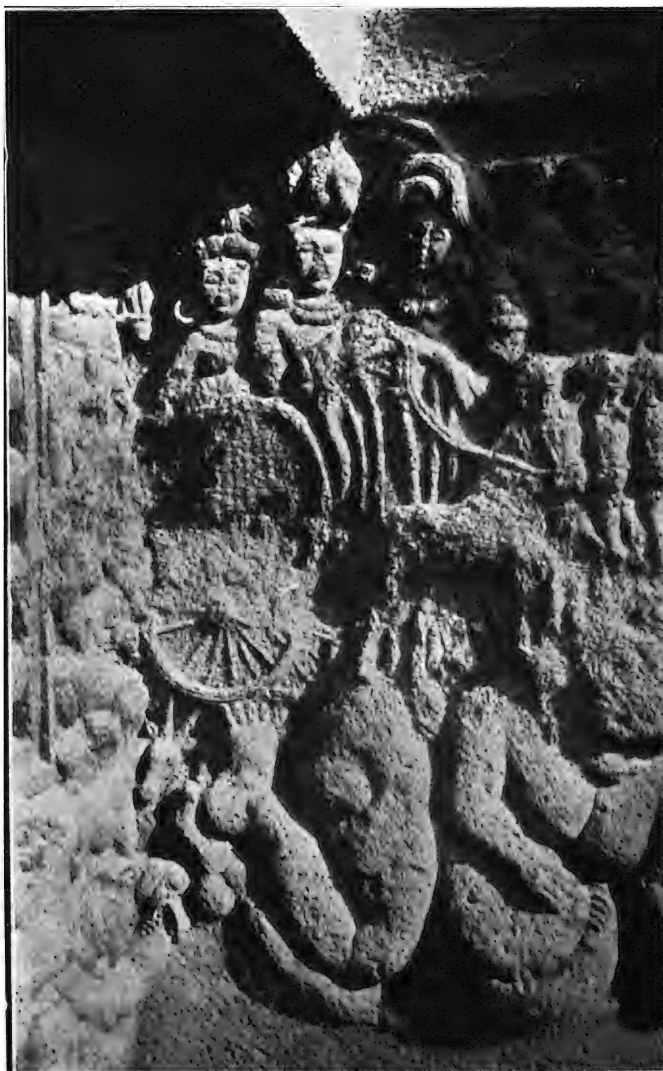
நோக்கம்

க. நீ புவனமாகும். நீ வியாபகமாகவும்.

உ. அக்கினியே ! யக்ஞஞ் செய்பவன் இந்த நமஸ் காரத்தை யளிக்கிறான்.

ங. ஜுஹுவே ! நீ இங்கு வரவும். ¹அக்கினி உன்னை தேவ யக்ஞத்துக்காக அழைக்கிறான். ச. உபப் பிருதனே ! தேவ சவிதா உன்னை தேவ யக்ஞத்துக்கு

கக. கருத்து—எதற்கும் பாதுகாப்பளிக்கும் கோட்டை யவசியம்.

Copyright Archaeological Survey of India

2. குரியன் (கூன)

Copyright Bombay Museum

அழைக்கிறான். ௫. 1 அக்கினியே ! 2 விஷ்ணுவே ! நான் உங்களில் மிதிக்காமலிருக்கட்டும். ௬. நீங்கள் 3 பிரிந்து விடுங்கள், என்னை எரிக்கவேண்டாம். ௭. உலகஞ்செய் பவர்களே ! எனக்கு ஒரு உலகத்தைச் செய்யுங்கள்.

௮. நீ விஷ்ணு ஸ்தானமாகும். ௯. அதனால் இந்திரன் பெரிய செயல்களைச் செய்துளான். ௧0. அகண்டமாய் அறியாமலுள்ளவன் வானத்தைப்பற்றியுளான். ௧௧. யக்ஞத் தலைவனின் யக்ஞம் அமைதியாயுளது. இந்திரனுக்கு அளிக்கப் பட்டுள்ளது சுவாஹா ! ௧௨. பெரிய சோதியான நீ சாதனமே ! என்னைக் காக்கவும். 4 துஸ்சரிதத்தினின்று நீக்கி சுஸ்சரிதத்தில் என்னை வைக்கவும்.

௧௩. நீ மக்கனின் தலைபாகும் ; நீ சோதியுடன் சேர்ந்து சோதியாகவும். ௧. ௧. ௧௨.

அநுவாகம் ௧௩.

ஜயகாப்பு

௧. 5 அவன் என்னை பலோதயப் பெருமையோடு உபரத் தூக்கியுளான். பிறகு இந்திரன் என் சத்துருக்களைச் சோர்வினால் கீழ்ச் சாய்த்துளான். ௨. தேவர்கள் என் 6 பிரமத்தைப் பெருக்கி யுளார்கள். அவர்கள் ஏழ்மை 7 தாழ்மையை யுண்பெண்ணி யுளார்கள். இந்திரனே ! அக்கினியே ! இனி எல்லாப் பக்கங்களிலும் என் சத்துருக்களைச் சிதறடியுங்கள். ௩. நான் வசு உருத்திரர் ஆதித்தியர்களுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். ௪. 8 பறவை பசையுள்ளதை ருசித்து பிரிந்து செல்லட்டும்.

௧௨. கருத்து—நீ அறிவுடனாகி முன் செல்லவும்

1 அனலே 2 யக்ஞம் 3 புன்மை செய்வதி லிருந்து 4 தீமையினின்று 5 ஈசன் 6 அறிவை 7 பகைவனுக்குத் தாழ்மையை 8 சந்தசு.

ரு. நான் பிரசை, 1 அங்கத்தை நாசஞ் செய்யாமலாகவேண்டும்.

சு. 2 சலம் செடி கொடிகளான நீங்கள் பெருகுங்கள். எ. நீங்கள் மருததுக்களின் சுந்தர குதிரைகள், சோதி செல்லுங்கள். அ. பிறகு 3 எமக்கு 4 மழையைக் கொண்டுவாருங்கள்.

கூ. அக்கினியே ! நீ ஆயுசு காப்பன், என் ஆயுசைக் காக்கவும். க0. அக்கினியே ! நீகண் காப்பன், என் கண்ணைக் காக்கவும். கக-கஉ. நீ நிலையன். தேவரான அக்கினியே ! 5 பானிகள் சூழுங்கால் உன்னைச் சுற்றிலுள் செய்துகொள்ளும் வேலியை நான், நீ சந்தோஷமாக இங்கு கொண்டு வருகிறேன். அது உன்னிடமிருந்து நீங்கவேண்டாம். கங. 6 இருவரான நீங்கள் தேவ நிலயத்துக்குச் செல்லுங்கள். கச. மகத்தும் மேன்மையுமான நீங்கள் 7 மிகுதிகளில் பாகஸ்தர்கள். பிரஸ்தர தேவர்களான நீங்கள் தர்ப்பைகளில் உட்காருங்கள். இங்கு அமர்ந்து இம் மொழி விரும்பி இன்பமாகுங்கள்.

கரு. நான் 8 உன்னை நிச்சய நிலையான அக்கினி ஸ்தானத்தில் நாட்டியுளேன்.

கசு. நல்ல மனமுள்ள நீங்கள் என்னை நல்ல மனத்தில் நல்ல மனத்துக்கு ஸ்தாபியுங்கள். கஎ. நீங்கள் சேர்ப்பில் 9 ஜதை குதிரைகளைக் காருங்கள்.

கஅ. அக்கினியே ! இம்சையற்ற ஆயுசுடன் சீத சூன்ய தேசத்தால் வானத்தினின்று என்னைக் காக்கவும். பந்தத்தினின்று காக்கவும். யக்ருப் பிழையினின்று காக்க

1 பிரசனங்கத்தை 2 மனிதர்களே 3 சாதாரண ஜனங்களுக்கு 4 கருணை மழையை 5 அரசுக்கர்கள் 6 தேகம் மனம் 7 மகாசனங்களுக்களித்து மிகுதியாயுள்ளவற்றில் 8 ஈசனை 9 காலகாரணங்களேற்றவைகளை.

வும். புன்னுணவினின்று காக்கவும். புன் செயலினின்று காக்கவும். கக, நீ எமது உணவை விஷத்தினின்று காக்கவும். இன்பமயமாய் அங்கத்தைச் செய்யவும்.

உ௦. சுவாஹா ! தேவ வழி அறியும் நீங்கள் வழி கண்டு வழி செல்லுங்கள்.

உக. மனத்தலைவனே ! நீ இந்த யக்ஞத்தை தேவர்களில் எங்களுக்கு ஸ்தாபிக்கவும். தேவரே ! சுவாஹா ! காற்றில் சுவாஹா ! க. க. கந.

[கச-ம் அநுவாகம் பார்க்க]

அநுவாகம் கச.

யக்ஞங்கள் *

க. அக்கினியே ! இந்திரனே ! நீங்கள் இருவர்களும் அழைக்கப்படுவீர்கள். நீங்கள் இருவர்களும் அளிப்பில் ஆனந்தமாவீர்கள். நீங்கள் உணவு செல்வத்தை யளிப்பவர்கள். நான் உங்கள் இருவர்களை பலம் பெருக அழைக்கிறேன்.

உ. இருவர்களான நீங்கள் குறை மருமகன் மைத்துனனை விட பெருங் குணமுள்ளவர்கள் என நான் கேட்டுள்ளேன். ஆதலால், அக்கினியே ! இந்திரனே ! நான் உங்களுக்கு சோம அளிப்புடன் புதிய ஸ்தோமத்தைச் செய்கிறேன். ந. இந்திரனே ! அக்கினியே ! கூக கோட்டைகளின் தலைவர்களான தாசர்களை நீங்கள் ஒரே மூச்சில் சிதறடித்தீர்கள்.

கந. கருத்து—ஐயம் பெற்றவுடன் சாய்வதற்காகும் சிந்தனைகளை இங்கு காணலாம்.

* இதற்குக் காம்யேஷ்டி மந்திரங்கள் எனப்பெயர்.

ச. இந்திராக்கினியே ! விருத்திரத் துவம்சர்சளே ! இன்று இப்புனிதம் புலனாகும் ஸ்தோமச்சதை இன்பமுடன் அங்கீகரியுங்கள். விரும்புபவர்க்கு வன்மை யளிக்க கத் துரிதமாயும் செவிகொடுக்கச் சித்தமுமுள்ள உங்கள் இருவர்களையும் நானழைக்கிறேன்.

ரு. பூஷணனே ! வழித் தலைவனே ! உன்னை எங்கள் பிரமத்துக்குப் போர் ஜயிக்கும் இரத்ததைப்போல் இணைத்துளோம்.

சு. நான் எல்லா வழித்தலைவனை சொல் திடமுடன் நாடுகிறேன். அவன் அன்பினால் துரத்தப்பட்டு அர்களிடஞ் சென்றுளான். அவன் சொர்ண சுகத்தை எமக்களிக்க வேண்டும். பூஷணன் எமது எல்லா அறிவையும் பெருக்க வேண்டும்.

எ. நாங்கள் இதமான நிலத் தலைவனுடன், எங்கள் பசு குதிரைகளை எது போஷிக்கின்றதோ அதை அடையவேண்டும்.

அ. நிலத்தலைவனே ! தேன் சமக்கும் அலையான நீ எங்களுக்குப் பசு கறப்பதுபோல் கறக்கவும், ருதத்தலைவர்கள் நல்ல புனிதத்தை தேன் சிந்தி நெய்போல் எமக்கதுகூலமாக்க வேண்டும்.

கூ. அக்கினியே ! எல்லா வழிகளையும் மறியும் நீ எம்மை சீல வழியால் செல்வத்துக் கழைத்துச் செல்லவும். திரியச் செய்யும் தீமையை நீ எங்களிடமிருநது தளர்த்தவும். நாங்கள் உமக்கு மேலான மரியாதையைச் செய்வோம்.

க௦. எதைச்செய்ய சக்தியுண்டோ அதைச்செய்ய நாங்கள் தேவ வழிக்கு வந்துளோம். அறிஞனை அக்கினியக்ஞஞ் செய்யட்டும். அவன் ஹோதாவாகட்டும். அவன் ருதுக்கள யக்ஞங்களை ஒழுங்காக்ககட்டும்.

கக. சிலஞ் சுமப்பது அக்கினிக்காகும், ஒளிச் செல்வனே! கம்பிரமாய் கானஞ்செய்யவும். செல்வம் உன்னிடமிருந்து சக்தி உன்னிடமிருந்து சகம்போல் செம்மையாகின்றன.

கஉ. அக்கினியே! நீ எங்களை உனது பிரியச்செயலால் மறுபடியும் எல்லாப் புன்மையினின்றும் நீக்கவும். நீ பரந்து பலமான பெருங்கோட்டையாய் எங்களுக்காகவும். எங்கள் மக்கள் சந்ததிக்கு சுகஞ் செல்வமாகவும். கங. அக்கினியே! நீ தேவர் மனிதர்களில் விரதத்தின் காப்பனாகும். யக்ஞத்தில் அழைப்பதற்கானவன். கச. தேவர்களே! அறிஞர்களான உங்கள் விரதங்களை நாங்கள் அறியாமையால் பங்கஞ் செய்தால் உங்களைத் திருப்தியாக்கும், ருதங்களையறியும் அக்கினி, அவற்றைப் புனிதமாக்கட்டும். க. க. கச.

அநுவாகம் கரு

சோமயாகம்

தீட்சை.

க. சலம் உன்னைப் புகழ் ஆயுசு நீண்ட சீவனுக்கு நனைக்கட்டும். உ. 1செடியே! நீ அவனைக் காக்கவும். நஉ. 2கோடரியே! நீ அவனை இம்சிக்கவேண்டாம்.

ச. நான் தேவர்களுக்குத் தாழ்ந்து 3உன்னை நறுக்குகிறேன்.

ரு. நான் ஐயத்துடன் தீர்க்காயுளை யடையவேண்டும்.

சு. சலமானத் தாய்மார்கள் எங்களைச் சுத்தமாகக் கட்டும். எங்கள் 4நெய்யைச் சுத்தஞ் செய்பவர்கள் நெய்

கச. கருத்து—தோத்திர மொழிகள்.

1 அன்னியே! 2 சாதகமே! 3 என் காயத்தின் கரி குணத்தை 4 தேசசை.

யால் எங்களைச் சுத்தமாக்கட்டும். அவை எல்லா அசுத் தத்தையும் எம்மிடமிருந்து நீக்கட்டும்.

நான் சுத்தச் சோதியுடன் இச் சலத்தினின்று சீல மாகவேண்டும்.

எ. நீ சோமனின் தேகமாகும், என் தேகத்தைக் காக்கவும்.

அ. நீ¹ மேன்மைகளின் பாலாகும். நீ வர்ச்சஸிப் பவன் என்னில் வர்ச்சை வைக்கவும்.

கா. 2நீ³ விருத்திரனின் கண்மணியாகும். நீ கண் காப்பவன். என் கண்ணைக்காக்கவும்.

க௦. 4சித்தபதி உன்னைச் சுத்தஞ் செய்யட்டும். வாஃபதி உன்னைச் சுத்தஞ் செய்யட்டும். தேவ⁵ சவிதா குறை சூன்னியப் பவித்திரத்தால் ஒளி சூரிய சோதி யுடன் உன்னைச் சுத்தமாக்கட்டும்.

கக. புனிதபதியே! நான் உன் பவித்திரத்தால் எப்பணியுஞ் செய்ய பலமுடனாக உன்னைப் புனிதஞ் செய்துகொள்ளுகிறேன்.

கஉ. 6தேவர்களே! நாங்கள் சத்திய தார்மிகர் களான உங்களை யக்ஞத்தில் சோக்கிறோம்.

கங. புனிதர்களே! தேவர்களே! நீங்கள் விரும்பு வதை நாங்கள் கேட்கிறோம்.

கச. நீ⁷ இநதிரன், அக்கினி, வானம், நிலம், சலம், ஒளவுதிகளாகும். கரு. நீ தீட்சைத் தலைவன். இங்குள்ள என்னை நீ காக்கவும். க. கஉ. க.

கரு. கருத்து.—சோமாருகனாக நீங்கள் தீட்சையுடனாகுங் கள். தீட்சை என்பது அகப்புறச் சத்தியாகும்.

1 தேசனிகரும் பொருளே! 2 கண் கூர்மையாக்கும் ஒளவு தமே! 3 அகரணைக் கொல்பவனாகும். 4 மனம் 5 அறிவு 6 திவ்ய மானவையே! 7 யக்ஞஸ்தானம்.

அநுவாகம் கௌ.

தேவனாகவும்

க. எழுச்சி, சங்கற்பம், அக்கினிக்கு ¹சுவாஹா !
²மேதை, மனது, அக்கினிக்கு சுவாஹா ! தீட்சை, தவம்
அக்கினிக்கு சுவாஹா ! ³சரஸ்வதி, ⁴பூஷணன், அக்கி
னிக்கு சுவாஹா !

உ. திவ்யமாய் விரிந்து எங்கும் சுகமளிக்கும் நீங்
கள் ⁵சலங்களாகும். சோதி, சுகம் விரியும் வானம், நீங்
களாகும், ⁶பிருஹஸ்பதி எங்கள் ⁷ஹ்விஷால் இன்பமா
கட்டும். சுவாஹா !

ங. ஒவ்வொரு மனிதனும், முன் அழைத்துச்
செல்லும் ⁸தேவ நட்பை நாட்டும். ஒவ்வொருவனும்
செல்வததுக்கு ⁹ நாடுகிறான். அவன் புஷ்டியை அடைய
புகழைப் போற்றட்டும். சுவாஹா !

ச. நீங்கள் ரிக்கு சாமன்களின் கலைகளாகும். நான்
உங்களிருவர்களைப் பற்றுகிறேன். நீங்கள் என்னை இந்த
யக்ஞ முடிவுவரைக் காக்கவேண்டும்.

ரு. தேவனே ! ¹⁰வருணனே ! உன்னை நாடுபவனின்
பிரமத்தைக் கூர்மையாக்கவும். அவன் திட திவ்ய அநி
வைத் தூய்மையாக்கவும். நாங்கள் கஷ்டம் நீக்கும் அக்
காப்புக் கப்பலை ஏறவேண்டும்.

சு. நீ ¹¹ அங்கிரசர்களின் பலமாகும், கம்பளம்
கனிந்தவன், எனக்கு பலத்தை யளிக்கவும். நீ என்னைக்
காக்கவும், என்னை இம்சிக்காதே.

1 ஐக்கியமாகவும், 2 அறிவு, 3 மொழி, 4 பூமி, 5 சனங்கள்
6 பெரிய பதி, 7 அளிப்பால், 8 வேதத்தை, 9 இதை, 10 அறி
ஞனே. 11 வச்சிராயுதன்.

எ. நீ விஷ்ணு காப்பாகும், யஜுமானன் காப்பாகும். எனக்குக் காப்பை யளிக்கவும். அ. தாரக 1 நெருப்புச் சுவாலையினின்று நீ என்னைக் காக்கவும் கூ. நீ இநதிரனின் மூல நிலயம். என்னை இம்சிக்காதே.

க௦. நான் உழவுக்கு உன்னை, உயரிய தானியங்களுக்கு உன்னை நாடுகிறேன்

கக. ஒஷதி நல் விளைவுகளுக்கு உன்னை நான் நாடுகிறேன். கஉ. திவ்ய மரமே2!—நான் துழைய நீ சுலப வழியாகும். நேர்மையாகும் நீ, கடைவரை என்னைக் காக்கவும். சுவாஹா !

கங. நான் என் மனத்தால் யக்ஞத்தைப் பற்றுகிறேன். சுவாஹா ! சோதி சகத்தினின்று சுவாஹா ! விரியும் வானத்தினின்று சுவாஹா ! நான் காற்றினின்று யக்ஞத்தைப் பற்றுகிறேன். க. உ. உ.

அநுவாகம் க௭.

யக்ஞஸ்தானம்

க. நாங்கள் பிரிய புனித அறிவை இரட்சிப்புக்கு தியானஞ் செய்கிறோம். புகழ்வித்து எது யக்ஞம் சுமக்குமோ அது எமது விருப்பம்போல் பத்திரமாய் எங்களை நல்ல மார்க்கத்திலாக்க வேண்டும்

உ. மனம் பிறந்து மனமிணையும், அறிவு மக்களான அறிஞராகும் தேவர்கள் எங்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும். அவர்கள் எங்களை இரட்சிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு நமஸ்காரம் : அவர்களுக்கு சுவாஹா !

கசு. கருத்து—தீட்சையாகி திவ்ய சபாஹுமடனாகுங்கள் -

1 இராப்பகையினின்று 2 ஆயுதமே.

௩. 1 அக்கினியே ! நீ விழித்திருக்கவும். நாங்கள் இன்பமாகட்டும். நீ எங்களைச் செல்வத்துக்கு ரட்சிக்கவும். மறுபடியும் எழுச்சியாக எமக்களிக்கவும். ௪. அக்கினியே ! நீ தேவர் மனிதர்களில் விரதங் காப்பன். எங்கள் யக்ஞங்களில் அழைக்கப்படுபவன். ௫. சகல தேவர்களான 2 பூஷணன் பொருளுடன் ரோமன் செல்வத்துடன் ஒளியளிக்கும் தேவ சவிதா என்னைச் சூழ்ந்துளராகள்.

௬. ரோமனே ! அதிகமளிக்கவும், இங்கு அதிகஞ் சமரது வரவும்.

௭. பூர்ணஞ் செய்பவன் ஒருபொழுதும் பூர்ணத்தின் பயனைத் தவறுவதில்லை. நான் ஆப்சினின்று பிரிக்கப்பட வேண்டாம். ௮. நீ பொன்னாகும், என் போகத்துக்காகவும், நீ வஸ்திரமாகும் என் போகத்துக்காகவும், நீ பசுவாகும் என் போகத்துக்காகவும். நீ குதிரையாகும், என் போகத்துக்காகவும், நீ ஆடாகும் என் போகத்துக்காகவும், நீ மேஷமாகும் என் போகத்துக்காகவும்.

௯. நான் வாயுவுக்கு உன்னை வருணனுக்கு உன்னை நிர்ருதிக்கு உன்னை உருத்திரனுக்கு உன்னை நாடுகிறேன்.

௧௦ திவ்யரஸமே ! நீர் மகனாயும் ஹவிஷம் சமான ஓடையாயும் பெரும பூரிப்பூடனாகும் உங்கள் ஓட்டத்தை நான் மிதிக்காமலிருக்கவேண்டும். ௧௧. நான் புஷ்யின் முறியாத இழையில் செல்லவேண்டும்.

௧௨. நீ நன்மையினின்று நலததுக்குச் செல்லுகிறாய். ௧௩. பிருகஸ்பதி உன் தலைவனாயிருக்கட்டும். நீ அவனை

1 ஆத்மாவே. 2 புஷ்டியளிப்பவன்

௫-௯ வரை யக்ஞபுருஷன் தேவ உதவியை நாடவேண்டுமெனச் சொல்லும்.

புனியின் உசித நிலயத்தில் விடுவிக்கவும். உன் எல்லா பலத்தோடு பகைவர்களைத் தூரந் தூரத்தவும்.

கச. நாங்கள் தேவர்கள் பூர்வம் இன்பமுடனாகும் புவி நிலத்தின்கண் தேவ பக்ஞத்துக்காக வந்துள்ளோம். நாங்கள் ரிக்கு சாமன் யஜுரோடு செயலை சாதித்து செழிப்பில் செல்வ நிறைவுடன் சந்தோஷமாகவேண்டும். க. உ. ந.

அநுவாகம் கஅ.

பக்¹

க 2சுத்தனே ! 3இது உன் தேகமாகும். இது உன் வர்சசாகும். நீ அத்துடன் இணையவும். சோதியுடன் சேரவும். உ. நீ பலிஷ்டன், மனத்தால் பற்றப் பட்டு விஷ்ணுக் கருகூலன்.

ந. நான் உன் எழுச்சியுடன் சத்திய உதய சத்தியோடு என் 4சொல்லுக்கு ஆதரவை ஜயிக்கவேண்டும். சுவாஹா !

ச. நீ சுக்கிரன், நீ அமுதன். நீ விசுவேதேவ அவி யாகும். ந. நான் சூரியன் கண்ணை ஏறியுள்ளேன். அறிவோடு சுவாலையுடன் அக்கினிக் கண்மணியான நீ, குதிரைகளால் செல்லுங்கால்—நான் உன்னை ஏறியுள்ளேன்.

சூ. நீ சித்தம். நீ மனது, நீ தியானம். நீ தட்சிணை நீ யக்ஞ சாதனம். நி கூத்திரச்சத்தி. நீ இருதலை அதிதி. எ. நாங்கள் போகும்பொழுது வருமபொழுது நீ எங்களுக்கு ஜயமளிப்பவனாகவும். அ. மித்திரன் உன்னைக் காலால் கட்டட்டும்.

கஎ. கருத்து-யக்ஞஸ்தானம் அணுகுவதற்கான மொழிகள்
1 மொழி, புலன் 2 மொழியே 3 தேஜசு. 4 விருப்பத்துக்கு

கூ-க௦. பூஷணன், வழிகளை, தலைவனான இந்திரனுக்குப் பாதுகாக்கட்டும். கக. உன் தாய் தந்தை கருப்ப சகோதரன், சபை நண்பன் உன்னை அங்கீகரிக்கட்டும். கஉ. தேவியே ! தேவருக்குர லெல்லவும், இந்திரனுக்காக சோமனுக்குச் செல்லவும். கங. உருத்திரன் உன்னை இங்கு மித்திர வழியில் நடத்தட்டும். சுவாஹா ! நீ செல்வத்துடன் நண்பனாகும் சோமனோடு திரும்பவும். க. உ. ச.

அநுவாகம் கக.

பசு மகிமை1

க. நீ2 வசனி, நீ3 உருத்திரை, நீ4 அதிதி, நீ5 ஆதித்தியன், நீ6 சக்கிரன், நீ7 சந்திரன்.

உ. பிருகஸ்பதி உன்னை இன்பத்தில் இன்ப முடனாக்கட்டும். உருத்திரன் வசக்களுடன் உனக்கு அநுகூலமாக வேண்டும்.

ங. நான்7 நெய் நிறையும் உன்னை புவியின் தலை, யக்கு ஸ்தானம் அளிப்பு நிலயத்தில் ஊற்றுகிறேன். சுவாஹா !

ச. 8இராட்சதர்கள், தீமை புரிபவர்கள் சுற்றப்பட்டுளார்கள். இப்படி நான் அரக்கர்கள் கழுத்தை வெட்டுகிறேன். ௯.எங்களை வெறுப்பவனை நாங்கள் வெறுப்பவனை நான் இப்படி கழுத்தை வெட்டுகிறேன். ௧௦.எங்களுடன்

கஅ. கருத்து—சோமனை உன் மொழி அல்லது புலன்களால் விலைக்கு வாங்கவும்.

1சொல் மகிமை 2 செல்வமான சொல்லே 3 கோபி 4 புவி 5 சூரியன் 6 சோதி 7 தேஐசு 8உமது நோக்கத்துக்கு மாறாகி உமக்குப் நன்மை பிரிப்பவர்களை.

செல்வமாகட்டும், உன்னோடு செல்வமாகட்டும். செல்வம் உனதாக வேண்டும். எ. 1தேவியே ! தேவி 2ஊர்வசியுடன் பார்க்கவும். அ. 3துவஷ்டாத் துணையுடன் நான் உன்னிடமிருக்க வேண்டும். ரேதசு மிகுந்து ரேதசு சுமந்து நான் உன் முன்னிலையில் வீரனைக் காணவேண்டும்.

கூ. நான் செல்வமிகுதியினின்று நீங்காமை லாக வேண்டும். க. உ. நு.

அநுவாகம் 20

சோமன் பரிமாணம்

க. 4உன் துளி துளியுடன் தோயட்டும், உன் திடம் திடத்தோடாகட்டும். உன் சுகந்தம் இன்பத்தைப் பெருக்கட்டும். உன் நித்திய இரசம் இன்ப மளிக்கட்டும். நீ வீடு வசிப்பவன். உன் ஆகுதி சோதியாகும்.

உ. நான் இரு உதர நடுவே சத்தியோதயக் கவியான 5சவிதா தேவரை நாடுகிறேன். பொன்னைக் கவியான கவி, எழுச்சியால் ஒளி சோதி உயரமாய் விளங்குமோ அவன் 6கையால், 7சுவர்கத்தை அளந்துளான். நு. நான் பிரசைக்கு 8உன்னை, பிராணனுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். நீ பிரசை யநுசரித்து சுவாசிக்கவும். பிரசை உன்னை அநுசரித்து சுவாசிக்கட்டும். க. உ. கூ.

ககூ. கருத்து - யக்ஞ புருஷன் வாக்கைப் பார்த்துச் சொல்லும் மொழிகளையே இங்ஙனுவாகத்தில் காணலாம்.

உ0. கருத்து. சோமனை உன் மனத்தாலளந்து அவனை யநுசரியுங்கள்.

1 மொழியே 2 வசிகரத்துடன் 3 கிருஷ்டி. 4 சோமன் 5 மனத்தை 6 சாதனத்தால் 7 சோமனை. 8 சோமனை.

அநுவாகம் ௨௧.

சோமன் வாங்கு

௧. நான் பலம்மிகுந்து ரசம்பொழிந்து விரியம் வழியும் சத்துரு ஜயிக்குமசோமனை ¹உன்னிடமிருந்து வாங்குகிறேன். சுததத்தைச சுத்தத்தால் சோதியை சோதியால் அமுதத்தை அமுதத்தால் உன்பசவுக்குச் சமமான சோமனை நான் வாங்குகிறேன்.

௨ எங்களுடன் பொன்னாகட்டும்.

௩. பிரசாபதியின் நிறமான நீ, தவ தேகதாரி. ஆயிரம் போஷ்ணையுடனான உன் கடைப் பசுவால் நான் சோமனை வாங்குகிறேன்.

௪. நாங்கன் உன்னுடன் ஐக்கியமாகி எங்களில் நீ ஒருமையுடனாகவேண்டும். உன் ரெல்வம் என்னில் சாசுவதமாகட்டும். ௫ எங்களுடன் சோதியாகட்டும், சோமன் விற்பவனில் இருவராகட்டும்.

௬. நீ நிலையான நட்புகள் செய்து நண்பனாய் எங்களிடம் வரவும். ௭ இன்பஇன்பனாய் இனிய இனிமையான ²இருதிரனின் வலது துடையில் துழையவும்.

௮. சுவாணை³! பிராஜனை! அங்காரியே! பம்பாரியே! ஹஸ்தனை! சுஹஸ்தனை, கிருசானுவே! இதோ உங்கள் சோமனுக்காகப் பிரதிபயன்கள், அவற்றைப்பரையுங்கள், அவை உங்களை இம்சிக்க வேண்டாம். ௧. ௨ எ.

1 சோமன் விற்பவனிடமிருந்து, புலியிலிருந்து. 2 பலத்தின் சுவாதீன பெருக்கத்தில் 3 அறிஞன், ஒளி வீசுபவன் இருள்அழி, மந்தங்கொல்பவன், சுவாதீனன், நற் சுவாதீனன், அழிப்பவன்-இவர்கள் சோமனைக்காப்பவர்கள்.

௨௧. கருத்து. யக்ஞ கர்த்தா விற்பவனிடமிருந்து சோமன் வாங்குகிறான். விலை கொடுத்து வாங்கினான்

அநுவாகம் ௨௨.

சோம இரதம்

க. நான் அமுதர்களை அநுசரித்து ¹ஆயுசோடு எழுந்துளேன், சுகமான ¹சீவனுடன் எழுந்துளேன். நான் ¹ஒஷதி ரசத்துடன் எழுந்துளேன். நான் ¹பர் ஜன்ய பலத்தோடு எழுந்துளேன். நான் ¹அமிருதர்க ளோடு நன்றாய் எழுந்துளேன்.

உ. ²நீ விரியும் வான வழியாய் செல்லவும், ^௩நீ அதிதி நிலயமாகும்.

ச. ^௪நீ அதிதியின் ஸ்தானத்தி லமரவும், ^௫நீ விரு ஷபன் வானஞ் சோதியை நிலை ⁶செய்துளான். புவியின் விரிவையும் அளந்துளான். எல்லா உலகங்களிலும் இரா ஜாவாக ⁷அவனைச் செய்துளான். இவையெல்லாம் ⁸வரு ணனின் நியமங்கள்.

சு. அவன் வனங்களில் வானத்தை விரித்துளான். அவன் பசுக்களில் பாலை, குதிரைகளில் பலத்தை வைத் துளான். வருணன் அறிவை இருதயத்தில் வைத்துளான். அவன் வீடுகளில் அக்கினியை சோதியில் சூரியனை மலை யில் சோமனை ⁹வைத்துளான்.

ஒருபொருளின் மதிப்பை ஒருவன் அறிவதில்லை. சோமனைக் காக்கும் கந்தர்வர்களுக்கு ஏதாவது யளிக்கவேண்டும். அப். பிரதிபயனை வாக்கு என்னும் பசுவால் கந்தர்வனிடமிருந்து திவ்ய புருஷர்கள் சோமனைப் பெறுகிறார்கள், அல்லது பசு வென்னும் புலன்களால் மனத்திட மிருந்து பெறுவார்கள்.

¹ சோமனோடு ² சோமனை வகிக்கும் சிரசே ³ அறிவே ⁴ சோமனை ⁵ சோமனால் பல புருஷன் ⁶ செய்வான் ⁷ சேர்மன் அடைபவனை ⁸ சோமனின் ⁹ ஒஷதியை

எ, உன் கிரணங்கள் ஜாதவேத சூரியனான ¹உன்னை சகலரும் காண மேல் சுமந்து செல்லுகின்றன, அ. நுகத் தடி. சுமக்குஞ் சக்தியுள்ள ²விருஷபங்களே! இங்குவாருங்கள், கொடுமை நீங்கி மனங்கொல்லாமல் பிரமத்தைப் பெருக்குங்கள்.

கூ. நீ ³வருணனின் ஸ்தம்பமாகும், கௌ. நீ வருண ஸ்தம்பத்தின் தூணாகும், கக. வருணனின் பாசம் ⁴கட்டப்பட்டுள்ளது, க. உ. அ.

அநுவாகம் உங.

சோமன் வருகை

க. ⁵புனித்தலைவனே! உன் எல்லா நிலயங்களுக்கு நீ முன் செல்லவும், பகைவன் எவனும் உன்னைப் பார்க்காமலாகட்டும், கள்வர்களும் உன்னைக் காணாமலாகட்டும், கொடுமை செய்யும் ஓநாய்களும் உன்னைக் காணாமலாகட்டும், கந்தர்வனும் விசுவவசுவும் உன்னை இம்சிக்க வேண்டாம்.

உ. ⁶தேவர்களுடன் நாங்கள் நன்கு செய்யும் ⁷யஜமானன் வீட்டு நிலயத்துக்கு ⁸நீ கருடனாய்ப்பறந்து செல்லவும், ⁹நீ யஜமானனின் மங்கள மளிப்பவனாகும், ன. சத்துரு ஜயித்து செல்வமடையும் பகை சூன்னிய இன்ப மழைக்கும் பாதையை நாங்கள் அடைந்துளோம், ச. ¹⁰மித்திர வருணக் கண்ணுக்கு நமஸ்காரம், மகத்தான

உஉ. கருத்து—சோமசலனம்

1 சோமனை 2 வன்மையுள்ள மனிதர்களே 3 சோமனின் 4 உன் வசமாகியுள்ளது, 5 சோமனை 6 புலன்களுடன் 7 ஆத்மாவின் 8 மனிதனே 9 சோமன் 10 பிராணபான பிரகாசத்துக்கு.

தேவனுக்கு வணக்கம். தூரதரிசி துவஜன் தேவஜாதன் சோதிமகனான சூரியனுக்கு நீங்கள் கானஞ்செய்யுங்கள். ௩. நீ வருணனின் ஸ்தம்பமாகும்.

௬. நீ வருண ஸ்தம்பத தூணாகும்.

௭. வருணபாசம், 2 அவிழ்ந்துள்ளது க உ. ௬.

அநுவாகம் ௨௪.

அதிதி சோமன்

க. நீ அக்கினியின் 3 ஆதித்தியத்திலுளாய். நான் விஷ்ணுவுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். நீ சோமனின் ஆதித்தியத்திலுளாய். நான் விஷ்ணுவுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். நீ அதிதியின் ஆதித்தியத்திலுளாய். நான் விஷ்ணுவுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். செல்வமளிப்பவனே! நான் அக்கினிக்கு உன்னை நாடுகிறேன். நான் உன்னை விஷ்ணுவுக்கு சோமன் கொண்டுவரும் கருடனுக்கு உன்னை, விஷ்ணுவுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். உ. ஹவிஷால் மரியாதை செய்யும் உன் சத்திகள் எல்லாம் யக்ஞத்தைச் சூழவேண்டும். சோமனே! நீ செல்வமளிப்பவன். வீரர் மிகும் எழுச்சி செய்பவன். நீ ஆண்மைகளை அழிக்காமல் அகங்களில் துழையவும்.

நீ அதிதி ஸ்தானமாகும். ௩. நீ அதிதியின் ஸ்தானத்திலுட்காரவும். ௪. நீ விரதங்காக்கும் வருணன். நீ வருணனின் சேர்க்கையாகும்.

௩. தேவ நட்பினின்று எமக்குச் செல்வமாகட்டும். தேவ சேவையினின்று நாங்கள் தளர வேண்டாம்.

௨௩. கருத்து—சோமனே! உனக்கு சுவாகதம்.

1 சோமனின் 2 உன் சுவாதீனமாயுள்ளது. 3 அதிதியாயுளாய்.

சு. நான் பிராணனுக்கு உன்னை கிரகிக்கிறேன். நான் உன்னை வியானனுக்குக் கிரகிக்கிறேன். நான் உன்னை 1 தநூநபதனுக்குக் கிரகிக்கிறேன். சக்திக்கு நான் உன்னை கிரகிக்கிறேன். திட தாதுக்கு நான் உன்னை கிரகிக்கிறேன். எ. உன்னை எவனு மனுகவில்லை. நீ தேவர் களின் பலத்தாலும் அணுக முடியாத திடபலிஷ்டன். நீ புன்மொழி பிரிபவன். புன்மொழி பாயாதவன். அ. தீட்சபதி என் தீட்சையைத் தொடரட்டும். தவபதி என் தவத்தைத் தொடரட்டும். நான் திடத்தைத் துரிதமாயடைபவேண்டும். நீ என்னை நற்செயலில் சாய்க்கவும். க. உ. ௧0.

அநுவாகம் ௨௫.

உபசதங்கள்

௩. தேவனுன சோமனே ! உன் ஒவ்வொரு துளியும் சலைச் செல்வஞ் ஜபிக்கும் இந்திரனுக்கோங்க வேண்டும். இந்திரன் உனக்குப் பெருக்கவேண்டும். நீ இந்திரனுக்காக பெருகவும். உ. நீ உன் நண்பர்களை செல்வஞ் சக்தியுடன் செழிமை யாக்கவும். தேவசோமனே ! உன் மொழியை நல்ல நலமுடன் நான் செய்துமுடிக்க வேண்டும். ௩. உணவு உயரிய வாழ்க்கைக்கு ஓங்குஞ் செல்வங்கள் விரும்பப்படுகின்றன. சக்தியஞ் சொல்பவர்களுக்கு நீ சக்தியமாயிருக்கவும். சோதிக்கு நமஸ்காரம், சகத்துக்கு நமஸ்காரம்.

உச. கருத்து—சோமனை விருந்தாளியாய் வரவேற்று மரியாதை செய்யுங்கள்.

1 விரதத்துக்கு.

ச. அக்கினியே! விரத பதியே! நீ விரதங்களின் விரதபதியாகும். எனது இத்தேகம் உன்னிலிருக்கவேண்டும். உனது தேகத்தின் திடம் எது உண்டோ அது என்னிலாக வேண்டும். விருதபதியே! விரதங்காக்கும் எங்கள்¹ இருவர்களின் விரதமாகவும் னு. அக்கினியே! உனது ருத்திர வடிவத்துடன் எங்களைக் காக்கவும். உனது அவ் வடிவத்துக்கு சுவாஹா! சு-எ. அக்கினியே! இரும்பு வெள்ளி, பொன்னில் சாய்ந்து, குகை வசித்து பெரியதாகும் உன் வடிவத்தால், நான்² கடும் மொழியைத் துரத்தி கோபச் சொல்லை நீக்கியுளேன். சுவாஹா! க. உ. கந.

அநுவாகம் ௨௬.

உத்திர வேதி.

க. நீ எனக்கு தன லயமாகும், நீ எனக்காகத் தாழ்ந்தோர் சரணமாகும், நீ என்னை அவசியத்தில் காக்கவும், அவஸ்தையில் என்னைக் காக்கவும். உ. நபஸ் என்னும் அக்கினி உன்னை அறியவேண்டும்.

௩. இப்பூமியிலுள்ள அங்கிரச அக்கினியான நீ⁴ ஆயுசு என்னும் பெயருடன் வரவும். உனது தூய நாமம் எத்தாலும் துன்ப மாகாதது. அத்தூய நாமத்தால் நான் உன்னை தரிக்கிறேன். ச. இரண்டாவது புவியிலுள்ள

௨௫. கருத்து. சோமனைப் பற்றியவுடன் அதற்கு பல விரோதிகள் தோன்றுவார்கள். அவர்களை யழிக்க விரதம் யென்னும் உபசதமான முற்றுகையால் அவர்களை விலக்க வேண்டும்

சோமனைப் பற்றுவதற்கான சாதனங்களின் பெயர் பகையழிக் கருவிகள்.

1 மனம், ஆத்மா, 2 சத்துருவை. உயரிய அறிவு 3 சலத்திலுள்ள அனல் 4 புவியனல்

அங்கிராசக்கினியான நீ ஆபுச என்னும் பெயரோடு வரவும். வீரக்குணமே உனது புனித நாமமாகும். 1நான் அத்தால் உன்னை உயரமாய் கிரகிக்கிறேன்.

௩. 2^{நீ} பெண் சிங்கமாகும். நீ 3^{மஹிஷியாகும்.}

சு. நீ பரந்து விரியவும். யக்ஞத்தலைவன் உனக்குப் பரந்து விரியட்டும். எ. நீ நிலையாயுள்ளவன்.

அ. நீ திவ்யமாக இருக்கவும். தேவர்களுக்கு பிரகாசமா யிருக்கவும். கூ. இந்திரகோஷம் முன்புறம் வசக்கருடன் உன்னைக் காக்கட்டும் மனோ துரிதம், வலது புறம் பிதுருக்கருடன் உன்னைக் காக்கட்டும். அறிஞன் பின்புறம் உன்னை ருத்திரர்கருடன் காக்கட்டும். விசுவகர்மன் இடதுபுறம் ஆதித்தியர்களால் உன்னைக் காக்கட்டும்.

க0. நீ எதிரி ஜயிக்கும் பெண் சிங்கமாகும், சுவாஹா ! நீ சுநதரப் பிரசையளிக்கும் பெண் சிங்கமாகும், சுவாஹா ! நீ செல்வச் செழிப்பளிக்கும் பெண் சிங்கம், சுவாஹா ! நீ ஆதித்தியர் ஜயிக்கும் பெண் சிங்கம், 4சுவாஹா ! நீ பெண் சிங்கம். நீ திவ்ய யஜமானனுக்கு தேவர்களைக் கொண்டு வரவும். சுவாஹா !

க௧. நான் உன்னைப் பொருள்களுக்கு நாடுகிறேன். க௨. நீ விசுவாயுசாகும், புவியைப் பலமுடனாக்கவும். நீ திடமாய் சாய்ந்துளாய், வானத்தைத் திடமாக்கவும். நீ இம்சையற்று சாய்ந்துளாய். நீ சுவர்கத்தைச் சத்தியுடனாக்கவும். க௩. நீ அக்கினியின் பஸ்மங்கள். நீ அக்கினியின் பரமஅணுவாகும். க. உ. க௨.

உசு. சோமனைப்பற்றியவன் பலவித அனல்களை யறிவான்.

1 உயரிய அறிவுள்ளவன் 2 உயரிய அறிவு 3 பெரியவன் 4 நானும் அப்படியாகிறேன்.

அநுவாகம் உள.

சோம வாஹனம்

க. அதிக மறியும் அறிஞர்களான ¹ஹோதாக்கள் தங்கள் மனங்களைச் சேர்க்கிறார்கள், மனனங்களைச் சேர்க்கிறார்கள். வழி யறியும் ²அவனே விப்பிரச் செயல்களை நியமனஞ் செய்கிறான். ³தேவ சவிதாவின் துதி சிறந்ததாகும்.

உ. ⁴தேவனே ! திவ்ய மொழியுடன் ⁵கிரகத்தைக் கோஷிக்கவும்.

ங. தேவப் புகழ்பெற்ற ⁶இருவரான நீங்கள் தேவர்களில் கோஷஞ் செய்யுங்கள்.

ச. ⁷எமது தலைவனாய் பலர் அரசனாய் பெருஞ் செயல் வீரனாய் ஒருவன் எமக்குப் புலனாகவேண்டும். ⁸விஷ்ணு இதன் மேல் தாண்டியுளான். அவன் தன் பாதத்தை ⁹மும்முறை வைத்துளான். அதன் நுனியில் அனைத்தும் சேர்ந்துளது.

சு. மனிதனுக்குப் புகழ்பெறும் ¹⁰நீங்கள் பசு, பசிப்பு ¹¹நற்புல்லில் பொழிபவர்களாகுங்கள். விஷ்ணு இவ் ¹²விருலகங்களைத் தனித் தனியாய் தரித்துளான். அவன் சுகத்தை எங்கும் சுடர்களால் தரித்துளான். எ. நீங்கள் இருவர்கள் யக்ஞத்தை இம்சை யன்னியில் செய்துகொண்டு இங்கு முன் வாருங்கள். யக்ஞத்தை முன்புறங் கொண்டு வாருங்கள். தயங்கவேண்டாம். அங்கு புவியின் உயரத்தில் ரமியுங்கள்.

¹பெருஞ் செயல் செய்பவர்கள் சோமனை சிரத்தில் சுமப்பவர்கள். ² அறிவே ³ திவ்யமனம் நாவெது ⁴ அறிஞனே ⁵ ஆத்மாவை ⁶ மனம், ஆத்மா ⁷ ஈசனே ⁸ ஈசன் ⁹ மூன்று காலங்கள். ¹⁰ மனம், ஆத்மா ¹¹ நற்செயலில் ¹² வானம்புவியை.

அ. விஷ்ணுவே ! நல்ல செல்வங்களால் சோதி அல்லது சகம், மகம் அல்லது வானத்தினின்று நீ உன் 1கைகளை நிரப்பிக் கொள்ளவும். வலது இடது புறத்தினின்று எமக்கறிக்கவும்.

கூ. நான், வெகுதூரஞ்சென்று மும்முறை பாதம் வைக்கும் பெருந் தியைம் ஸ்தாபனஞ்செய்யும் புவிசேரும் புறங்களை யளக்கும் விஷ்ணுவின் பெரிய செயல்களை கோஷிப்பேன்.

க௦. 2நீ விஷ்ணு நெற்றியாகும், நீ 3விஷ்ணு 4முதுகாகும்.

கக 4நீங்கள் விஷ்ணுவின் வாயின் இரு மூலைகளாகும். கட. நீ 5விஷ்ணுவின் நிலை முனையாகும். நீ விஷ்ணுவின் இழையாகும். நான் விஷ்ணுவுக்கு 6உன்னை நாடுகிறேன். க. உ. கங.

[உக-ம் அநுவாகம் பார்க்க]

அநுவாகம் ௨௮.

யக்ஞங்கள்

க. நீ 7உன் பலத்தை விரியும் வலைபோல் ஸ்தாபிக்கவும் நீ பெரிய அரசனைபோல் உன் கையாட்களுடன் வரவும். நீ துரித வலை வீசி அம்புகளை எய்கிறாய். உன் கூறிய அம்புகளால் அரசுக்கர்களைக் குத்தவும்.

உஎ. கருத்து—சோமனை சிரம் என்னும் வாஹனத்தில் தரிக்கும் திவ்ய புருஷனின் சுபாவமும் அவன் நாடும் பரமனின் குணங்களும் இங்கு காணலாம்.

1 சாதனங்களை நிரப்புகிறாய் 2 சோமன் சுமப்பவன். 3 பலமாகும். 4 மனம்—ஆத்மா 5 சோமன் பற்றுபவன் 6 சோமனை 7 வீரனை

உ. உன் சுழல் சுவாலைகள் வேகமாய் விழுகின்றன. கண கணவென உன் கோபத்தோடு அச்சுவாலைகளை யது சரிக்கவும். அக்கினியே ! கட்டன்னியிலுள்ள உன் கனல் சுவாலைகள் எரி சுடர்களை எங்கும் பரப்புகின்றன.

நட. நீ தூரித வேகத்துடன் தூதர்களை யனுப்பவும். அருகிலும் தூரத்திலும் தீமை புரிபவனிடமிருந்து நீ இச் சனத்துக்கு தவறாதக் காப்பனாகவும்.

1 அக்கினியே ! எத்துன்பமும் எங்களை உன்னிடமிருந்து அமிழ்த்தாமலிருக்கட்டும்.

ச. 2 அக்கினியே ! நீ எழுச்சியாகவும், நீயே எங்கும் பரவவும். கூறிய அம்புள்ளவனே ! என் சத்துருக்களை எரிக்கவும். சுவாலையுள்ளவனே ! நீ தீமை செய்பவனை காய்ந்த புல்போல் நன்கு எரித்து விடவும்.

ரு. நீ எழுச்சியாகவும். பகைவர்களை எங்களிடமிருந்து தூரத்தவும். அக்கினியே ! உன் திவ்ய பலத்தைப் புலனாக்கவும். எதிரி தூண்டும் வேதனையை வேக சூன்னியமாக்கவும். உறவு உறவில்லாத பகைவர்களை யொழிக்கவும்.

சு. அதி இளைஞனே ! இப்பிரமத்துக்குப் புஷ்டியளிப்பவன் 3 உன் பெரும் மனத்தை அறிகிறான். புகழ் பொருள் எல்லாப் பிரிய நாள்களு மவனுக்காகும். கருமியின் கதவுகளைத் திறந்து—அவன் காட்சி யாக்கியுளான்.

எ. அக்கினியே ! நித்திய அவிபுடன் துதியோடு தேக வாழ்க்கையில் உன்னை இன்பமாக்க நாடுபவன் பொன் பொருள் நிறைந்து அவன் நாள் கள் எல்லாம் இன்பமாகவேண்டும். அதுவே அவன் விருப்பமாகட்டும்.

அ. உனது நல்ல மனத்தை நான் நாடுகிறேன். நீ பதில் யளிப்பது போல் உச்ச கோஷஞ் செய்கிறாய். நீ

விரும்பும் இக்கானம் உன்னுடன் இசையட்டும். நாங்கள் உன்னை நல்ல குதிரை நல்ல இரதங்களுடன் அலங்கரிக்க வேண்டும். நீ எங்களில் தினந்தோறும் கூடித்திரங்களை ஆதரிக்கவும் கூ. அனைவரும் இங்கு இருளில் பிரகாசமாகும் உன்னை துரிதமாய் தினந்தோறும் நாடட்டும். நாங்கள் மனித மேன்மைக் குயரமாகும் உன்னை அது சரிக்கட்டும். ௧௦. அக்கினியே! நல்ல குதிரைகளுடன் பொன் மிகுந்து திவ்ய ரதத்தோடு உன்னைச் சேர்பவனை நீ காக்கிறாய். உனக்கு ஒழுங்காய் இன்ப வரவேற் பளிப்பவனின் நண்பனாகும் நீ.

௧௧. 1நான் பந்துத்வம், பாக்களால் பெரிய பகைவரை ஜயித்துளேன். அப்படி ஜயிக்குஞ் சக்தி எனக்கு 2 பிதா கொள்தமனிடமிருந்து வந்துவது.

ஹோ தாவே! மிக்க இளைஞனே! நீ அதி அறிஞன். இசையும் மனமுள்ளவன். எங்கள் இவ்வசனத்துக்குச் செவி சாய்க்கவும்.

௧௨. அறிஞனே! அக்கினியே! விழிப்புடன் வேகமாய் சுபமளித்து சோர்வு சத்துரு சூன்னியமாய் சஞ்சலமழியும் நினது பாலகர்கள் இங்கு தம்மிடங்களில் குவிந்து எங்களைக் காக்கவேண்டும்.

௧௩. அக்கினியே! 2பாலகர்கள் இருளான 3மாமதேயனை அறிந்து அவனைப் புன்மையினின்று ரட்சித்துளார்கள். 4விசுவே தேவனான அவன் இச்சுகிருதங்களைக் காத்துளான். இம்சை நாடும் எதிரி இம்சிக்க முடியவில்லை.

௧௪. நாங்கள் உன்னுடன் இணைந்து உன் துணையோடு உன் தலைமையின் கீழ் திடத்தை யடையவேண்

1 யக்ஞ கர்த்தா 2 ரட்சகர்கள். 3 பல மற்றவனை 4 விசுவேதேவனான அக்கினியென்று மாயுதம்.

மும். சத்திய சீலனே ! எங்கள் இரு விருப்பங்களை நிறைவேற்றவும். அச்ச மற்றவனே ! அதை உடனே செய்யவும்.

கரு. அக்கினிபே ! இச் சமீததுடன் நாங்கள் உன்னை நாடுவோம். உனக்குக் கூறும் ஸ்தோமத்தை ஏற்கவும். தூஷணன் துஷ்டர்களை தகிக்கவும். நண்பர் நிறைபவனே ! எதிரி, ஏசுபவன் ஏனானஞ் செய்பவனிடமிருந்து என்னைக் காக்கவும்.

கசு. நான் அரக்கர் அழிக்கும் அசுவத்தைப் பற்றுகிறேன். நான் வெகு விசால நண்பனிடஞ் சரணமடையச் செல்லுகிறேன். அக்கினி எங்கள் அளிப்புடனால எழுச்சியாகி தன் அம்பைக் கூறு செய்து என்னை இம்சையினின்று இரவு பகல் காக்கவேண்டும்.

கௌ. 1 அக்கினி பெருஞ்சோதியுடன் பிரகாசிக்கிறான். அவன் எல்லா விசுவங்களை தன் மகத்தால் விளக்குகிறான். அவன் திவ்ய சூன்னியம் தீய மாயைகளைத் தொலைக்கிறான். அவன் அரக்கர்களைக் கொல்ல தன் ஆயுதங்களைக் கூறுக்குகிறான்.

கஅ. அக்கினியின் கோஷங்கள் சோதிக்கு அரக்கர்களைக் கொல்ல கூரிய ஆயுதங்கள் கிளம்பியுள. பலத்தின் உற்சாகத்தில் அவன் வெடித்துளான். தேவசூன்னிய எதிரிகள் அவனை அடக்க இயலாது. க. உ. கசு.

[சஉ-ம் அநுவாகம் பார்க்கவும்.]

உஅ. கருத்து—சத்துரு சம்ஹாரம் யென்னும் யக்ஞங்களை யுமறியுங்கள்.

1 வீரன்.

அநுவாகம் ௨௯.

[௨௭-ம் அநுவாகத் தொடர்ச்சி]

சோம யாகம்.

க. நான் சனிதாத் தூண்டுதலில் பூஷண புஜங்க ளால், அசுவினி கைகளுடன் 1உன்னைக் கிரகிக்கிறேன். நீ ஆயுதமாகும். நீ சத்துரு சூன்னியன்.

உ. இராட்சதர்கள் சூழப்பட்டுளார்கள். திமை புரி பவர்கள் சுற்றப்பட்டுளார்கள். இங்கு நான் இராட்சதர் கழுத்தை யறுக்கிறேன். நஹு. இங்கு நான் எங்களை வெறுப் பவனை நாங்கள் வெறுப்பவன் கழுத்தைத் துண்டிக்கி றேன்.

ச. நான் சோதி வானம் சகத்துக்கு உன்னை நாடு கிறேன். ரு. பிதுருக்கள் அமரும் 2உலகம் புனிதமாயிருக் கட்டும்.

சூ. நீ 3யவமாகும். எதிரிகளை எங்களிடமிருந்துத் தடுக்கவும். எ. நீ பிதுருக்கள் பீடமாகும். அ. சோதி யைத் தாங்கவும், வானத்தை நிரப்பவும், சகத்தை நிலை யாக்கவும். கூ. தியுதான மாருதன் உன்னை நிலையான மித்திர வருண தர்மத்துக் கிசைந்து வைக்கட்டும். க0. நான் பிரமம் ஜயிக்கும் உன்னை கூத்திரம் ஜயிக்கும் உன்னை நற்பிரசை, செல்வச் சிறப்பு 4ஜயிக்கும் உன்னை நான் எங்கும் வகிக்கிறேன். கக. நீ பிரமத்தை பல முடனாக்கவும், கூத்திரத்தைச் சக்தியுடனாக்கவும், செல் வச்செழிப்பை சிறப்புடனாக்கவும்.

கஉ. 5புவியே வானமே! நெய்யால் நிறைந்துகொள் ளுங்கள்.

1 சபையை 2 உலகமான நீ 3 புவியின் சத்தாகும். 4 நம க்கு ஜயித்தளிக்கும் 5 புவியிலுள்ளவர்களே

கங. நீ இந்திரன் நிலயமாகும். 1விசுவஜன நிழலாகும். கசு. மொழி விரும்புவனே ! இந்த எமது மொழிகள் திட ஆயுஸோடாகும் உன்னை திடஞ்செய்து உன்னை எங்குஞ் சூழட்டும். அவைப் பிரியமளிப்பவை யாகட்டும். கரு. நீ இந்திரன் இழையாகும், இந்திரனின் நிலை முனையாகும். கசு. நீ இந்திரனின் இசையுள்ளவன். கஎ. நான் உன்னை 2இந்திரனுக்கு நாடுகிறேன். க. ந. கூ.

அநுவாகம் ௩௦.

கோஷம்

க. நான், அரக்கர் அழித்து நாசங்குலைக்கும் 3வைஷ்ணவ மானவற்றைக் 4கெல்லுகிறேன்.

உ. நான், சமாநன் அல்லது சம சூன்னியன், விரோதமாய் சாய்த்துள்ள சீர்குலைக்குஞ் சாதனத்தை இங்கு 5எடுத்தெரிகிறேன்.

ங. நான், சமானன் சமானமற்ற எமது 6சௌசன்ய சூன்னியனை இங்கு சிதைக்கிறேன்.

ச. நான் கெடுதலைக் 7காயத்திரி சந்தசால் ஐயித்துளேன். ரு. இங்கு இருப்பதென்ன? சுபகரமான இது எமதாகட்டும். கூ. 8எங்கள் துவேஷிகளைக் கொல்லும் நீ, விராடாகும். எங்கள் எதிரிகளைக்கொல்லும் நீ, சாம் ராட்டாகும். சத்துருவைக் கொல்லும் நீ, சுவராட்

உக. கருத்து—சோமன் பற்றுபவன் சதஸ் யென்னும் சபையையே பலம பேராதரவுக்கு நாடுகிறான்.

1 சகல சனத்தின் 2 பலத்துக்கு. 3 வியாபக மானவற்றை 4 பிரகாச மாக்குகிறேன் 5 நாசமாக்குகிறேன் 6 சகஜ மற்றவனை 7 அறிவால் 8 வீசனே

டாகும்; விசுவ அழிப்புக்களை யொழிக்கும் நீ, விசுவராட் டாகும்.

எ. நான், அரக்கர் கொன்று அழிப்பொழிக்கும் வைஷ்ணவங்களைத் 1தெனிக்கிறேன். அ. நான், அரக் கர் கொன்று அழிப்பொழிக்கும் வைஷ்ணவங்களைப் பொழிகிறேன்.

கூ. நீ 2பலமாகும், எதிரிகளை எங்களிடமிருந்து தடுக்கவும், தீயோர்களைத் தடை செய்யவும்.

கௌ. அரக்கர் ஒழித்து அழிப்பொழிக்கும் வைஷ்ண வங்களை நான் 3இங்கு மங்கு மாக்குகிறேன். கக. அரக்க ரொழித்து அழிப்பொழிக்கும் வைஷ்ணவங்களில் நான் ஆகுதி செய்கிறேன்.

கஉ. அரக்க ரொழித்து அழிப்பொழிக்கும் வைஷ் ணவமான 4இரண்டை நான் கீழே சாய்க்கிறேன்.

கங. அரக்க ரொழித்து அழிப்பொழிக்கும் வைஷ் ணவமான இரண்டை நான் சூழ்கிறேன். கச. அரக்கரொ ழித்து அழிப்பொழிக்கும் வைஷ்ணவமான இரண்டை நான் இங்கு மங்குமாக்குகிறேன். கரு. அரக்கர் ஒழித்து அழிப்பொழிக்கும் வைஷ்ணவமான இரண்டை நான் இங்கு வைக்கிறேன்.

கசு. பெரு மாயுதத்தால் நீ 5பெரியவனாயினாய் ; நீ பெரிய வாக்குடன் 6இந்திரனுக்குக் கோஷஞ்செய்ய வும். க. ங. உ.

ஙௌ. கருத்து—யக்குகர்த்தா சத்துரு சம்ஹார கோஷஞ் செய்கிறான்.

1 பிரகாசமாக்குகிறேன். 2 வீரமே 3 வியாபக மாக்கு கிறேன் 4 ஆயுதம் வீரசுபாவம் 5 தீரணே 6 திடத்துக்கு.

அநுவாகம் ௩௧.

யக்ஞானல்கள்

க. நீ 1விரிபவன், வகித்துச் செல்பவன். உ. நீ அவி சுமப்பவன், நு. நீ இனியன், நீ அறிஞன். ச. நீ விசுவமறியுந் தூதன். ரு. நீ கவியான உசிசனாகும்.

சு. நீ அங்காரி, பம்பாரியாகும். எ. நீ நாடுபவனின் உதவி தேடுபவன். அ. நீ ஒளியுள்ள மார்ஜலியன். கூ. நீ அரசனான கிருசானுவாகும். க0. நீ மனிதர்கள் சூழ்ந்து சாய்வதர்க்காகும் சுத்தச் செயலோன்.

கக. நீ மேகமான உக்கிரனாகும். கஉ. நீ பரிசு படாத இருதயப் பக்குவஞ் செய்பவன். கங. எவன் சோதி சுவர்கமோ எவன் வீடு சத்திய சொருபமோ அவனே நீயாகும். கச. எவன் ஒளி பிரமமோ, வீடு சுவர்கமோ அவனே நீ. கரு. நீ ஒரு பாதமுள்ள அஜனாகும்.

கசு. அக்கினியே! நீ வானத்தின் வியாபகனாகும். உன் கோரமுகத்தோடு என்னைக் காக்கவும். என்னைத் திருப்தி செய்யவும், என்னை இம்சிக்க வேண்டாம். க. நு. நு.

அநுவாகம் ௩௨.

வேதி மகிமை

க. சோமனே! நீ எங்கள் அல்லது அநநியர்களால் வரும துவேஷத்தினின்று நீ திறம்படக் காப்பவன். சுவாஹா! துரிதன் நெய்பின் சேர்க்கையை இன்பமாயனுபவிக்கட்டும்.

௩௧. கருத்து. யக்ஞ சாதனமான ஒவ்வொரு செயலையுங் கண்டு அவற்றின் குண குணங்களை இவ்வநுவாகங் கூறும்.

1 யக்ஞானல்.

உ. இங்கு அக்கினி எமக்கு இரட்சை யளிக்கவேண்டும். அவன் எங்கள் முன் சத்துரு சிதைத்துச் செல்லவேண்டும். ஈ. அவன் எதிரிகளை இன்பததுடன் ஜயிக்கட்டும். போரில் பொருளை வெற்றிக்கு அவன் அடையட்டும்.

ச. விஷ்ணுவே ! உன் பாபத்தை நீ விரிவாய் வைக்கவும். நீ நாங்கள் வசிக்க விரியும் நிலயத்தை யளிக்கவும். நெய்யில் சன்ம ஸ்தானமுள்ள நீ நெய்யைப் பருகவும். யக்ஞபதியைக் பெருக்கவும்.

ஈ. வழியறியும் சோமன் செல்லுகிறான். அவன் சத்திய மூலநிலயத்தி லுட்கார தேவ வாசத்தையடைகிறான்.

சு. நீ அதிதி பீடமாகும். எ. நீ அதிதி நிலயத்திலமர வேண்டும்.

அ. இந்த தேவசவிதா உங்கள் சோமனாகும். அதைக் காக்கவும். அது உன்னை நீங்கவேண்டாம்.

கூ. சோமனே ! நீ தேவர்களுக்கு தேவனாய் நீ சென்றுளாய். நான் பிரசையுடன் செல்வச் செழிப்போடு மனிதனுக்கு மனிதனாயுளேன். கஃ. தேவர்களுக்கு, நமஸ்காரம். பிதுருக்களுக்கும் வணக்கம். கக. நான் இங்கு வருண பாசத்தினின்று பிரியவேண்டும். நான் சுவர்கத்தில், வைசவாநர சோதியில் நோக்கட்டும்.

கஉ. அக்கினியே ! நீ விரதபதியாகும், நீ விரதங்களின் விரதபதியாகும். கஈ. உன்னிலுள்ள என் தேகம் இங்கு என்னிலாகவேண்டும். என்னிலுள்ள உன் தேகம் உன்னிலிங்கு இருக்கவேண்டும். கச. விரதபதியே ! விரதம் செய்யும் எங்கள் விரதங்கள் நிறைவேறட்டும். க, ஈ, ச.

அநுவாகம் ௩௩.

சேடி கொடிகள்

க. நான் 1 சிலவற்றால் தாண்டியுள்ளேன், நான் வேறு சிலவற்றை அணுகவில்லை. உ. நீ தூரத்தைவிட அருகிலுள்ளதை விட, தூரன் என நான் உன்னைக் கண்டுள்ளேன். ௩. நான் வைஷ்ணவமான உன்னை தேவயக்ஞத்துக்காக நல்வரவு செய்கிறேன். ச. தேவ சவிதா, தேனால் உன்னைத் நனைக்கட்டும். ௫. ஒஷதியே ! நீ 2 அதைக் காக்கவும் கூ. கோடரியே ! நீ 3 அதை இம்சிக்காதே. ஏ. உன் உச்சியால் சோதியை மேயவேண்டாம். நடுவால் வானத்தை இம்சியாதே, வையகத்துடன் இணையவும், அ. வனஸ்பதியே ! நீ ஆயிரங் கிளைகளோடு வளரவும். ஆயிரம் பிரிவுகளுடன் நான் வளரவேண்டும். கூ. இமசையற்ற இக்கூரிய கோடரியால் கனம் பெரும் குணக்குவியலுக்கு வரும் நீ, செல்வத்தை யளிக்கவும். க. ௩. ௫.

— —

அநுவாகம் ௩௪.

யுபஸ்தாபனம் 4

க. நான் பூமிக்கு உன்னை, சோதிக்கு உன்னை நாடுகிறேன். உ. பிதுருக்கள் அமரும் உலகம் புனிதமாயிருக்கட்டும். ௩. நீ பலனாகும் நீ எதிரிகளை எங்கலிடமிருந்து தடுக்கவும். சத்துருக்களைத் தடை செய்யவும். ச. நீ 5 பிதுருக்களின் நிலயமாகும். ௫. நீ அணுகுவதற்குச்

௩௩. கருத்து—யக்ஞபுருஷன் வனத்திலுள்ள செடிகொடிகளை தன் உபயோகத்துக்கு பயன் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

1 சில செடி மரங்களால் 2 யக்ஞத்தை 3 செடி கொடிகளை, 4 வச்சிராயுத ஸ்தாபனம் 5 அறிஞர் அடைக்கலம்

சுலபனாகும். தலைவர்களின் தலையன். மரம் உன்னை ஏறும். அதன் மேன்மையில் நீ கவனமாகவும்.

சு. தேவசவிதா உன்னைத் தேனால் 1நனைக்கட்டும். எ. நற்பழங்களுடனாகும் வனஸ்பதிகளுக்கு நான் உன்னை நாடுகிறேன். அ. நீ சோதியைத் தாங்கவும், வானத்தை நிரப்பவும், உன் மூலத்தால் நிலத்தை நிலையாக்கவும்.

சு. துரிதமாய் பல ஆயுதங்களுடன் சனங்கள் வசிக்கும் உனது வரங்களில் நாங்கள் வர விரும்புகிறோம்.

2பரம் விஷ்ணு பரவும் பாதத்தின் பெரிய நடை பிரகாசமாகின்றது. க0. இந்திரனின் சத்திய நண்பனாய் விரதம் விளக்கும் விஷ்ணு செயல்களை நோக்கவும்.

கக. அறிஞர்கள் விஷ்ணு பரமபதத்தை சோதியில் நிறையுங் கண்ணைப்போல் சதாகாலங் காண்கிறார்கள்.

கஉ. பிரமம் ஜயிக்கும் 3உன்னை கூத்திரம் ஜயிக்கும் உன்னை நற்பிரசை, பொருள் ஜயிக்கும் உன்னை, நான் முன் செலுத்துகிறேன். கங. பரமத்தைப் பலமுடனாக்கவும், கூத்திரத்தைச் சக்தியுடனாக்கவும், பிரசையை திடமுடனாக்கவும், ஓங்கும் பொருளைக் குவிக்கவும். கச. நீ பூர்ண மாக்கப்பட்டுளாய், தேவ கூட்டங்கள் உன்னைப் பூர்ண மாக்கட்டும். திரவியப் பெருக்கும், மனிதர் சபைகளும் யஜமானனைப் பூர்த்தியாக்கட்டும். கரு. நான் வான எல்லையில் உன்னை மர்மமாய் வைக்கிறேன். க, ங, சு.

௩௪. கருத்து—சோமன் பற்றுபவன் ஆயுதந்தரிக்கவேண்டும்.

1 இனிய செயலால் 2 மனிதனை. 3 வச்சிராயுதத்தை.

அநுவாகம் ௩௫.

அனலேழ்ச்சி

க. நான் முயற்சிக்கு 1உன்னை நாடுகிறேன். உ. நீ தூண்டுபவன்.

ங. அறிஞர்கள் அவாவுள்ளோரா அமர புருஷர்கள் 2தேவர்களை யணுகியுளார்கள்.

ச. பிருகஸ்பதியே! செல்வத்தைப் பாதுகாக்கவும்.

ரு. உனது 3அவியங்கள் இனிய சுவையுடனாகக் கட்டும்.

சு. தேவ துவஷ்டாவே! எங்கள் வாசங்களை இன்பமாக்கவும்.

ஊ. செல்வர்களான 4நீங்கள் திரமாகுங்கள்.

அ. நீ 5அக்கினி சன்மஸ்தானமாகும்.

கூ. நீங்கள் 6இருவர்களும் வீரம் நிறைபவர்கள்.

க0. நீ 7ஊர்வசிபாகும். நீ 8ஆயுசாகும். நீ 9புருச வசவாகும்.

கக. 10நெய்யால் நனையும் நீங்கள் வீரனைப் புலனாக் குங்கள். கஉ. காயத்திரி சந்தம், திருஷ்டிபு சந்தம், ஜகதி சந்தமுடன் தோன்றுங்கள்.

கங. மாசற்று இணையும் வாசர்களாய் ஒரு மன முள்வவர்களாய் எமக்காகுங்கள்.

கச. எல்லாமறிபவனே! யக்கும், யக்ஞபதியை இம் சிக்கவேண்டாம். இன்று எமக்கு நீங்கள் மங்களகரக் களாகுங்கள்.

1 வச்சிராயுதத்தை 2 திவ்யமானவற்றை 3_தியாகங்கள் 4 சனமும் சபைக்குழைப்பவனும் 5 சபையே 6 சபையும் சபைக்குழைப்பவனும் 7 சபை 8 சபையா லுண்டாகும் 8ன்மை 9 சபையை காக்கும் வீரன் 10 தேஜசால்.

கரு. 1 அக்கினி அக்கினியில் நுழைந்தசகிறான். ரிஷியின் மகனான அவன் பெரிய அரசனாகும். நான் 2 உனக்கு 3 சுவாஹா கிருத பிரமத்துட னளிக்கிறேன். 4 தேவபாகத்தை நீ பாழாக்காதே. க. ந. எ.

அநுவாகம் நகூ.

சனங்களே துணை

க. நான் 5 உன்னைப் பற்றுகிறேன். உ. 6 தேவ அவியே, நான் உன்னை சததியத்தின் பாசத்தால் பற்று கிறேன். ந. 7 மனிதர்களை அஞ்சாதே! ச. 8 சலங்க னுக்கு உன்னை ஒஷதிகளுக்கு உன்னை நான் 9 பிரோக்ஷிக் கிறேன். ரு. நீ சலங்களின் சத்தைப் பருகுவனாகும்.

சு. திவ்ய சலங்களே! நீங்கள் 10 அதைச் சவையுட னுக்குங்கள். தேவர்களுக்கு அதி ருசி அவியமாய்ச் செய் யுங்கள். எ. பிராணன் வாயுவோடும் அங்கங்கள் யக்ஞச் சேர்க்கையோடும் யக்ஞபதி ஆசியுடன் சேரட்டும்.

அ. 11 நீங்கள் 12 நெய்யால் நனைந்து 13 பசுவைப் பாது காருங்கள்.

சு. செல்வர்களே! நீங்கள் பிரியமுடன் 14 யக்ஞ பதிக்கு ஆசிரியமாக வேண்டும்.

நரு. கருத்து—சோமன் பற்றிய வீரன் சபையுடன் சேர்ந்து வன்மையென்னு மனலை உண்டாக்கவேண்டும்.

1 வீரன் 2 சபைக்கு 3 என்னையே யளிக்கும் பலத்துடன் 4 திவ்யபாகத்தை. 5 ஆயுதத்தை 6 திவ்யத்துக்குச் செல்லு மாகுதியே 7 சத்துரு மனிதர்களை 8 பல மற்றவர்களுக்கு 9 பயன் செய்கிறேன் 10 ஆயுதத்தை 11 மனிதர்களே 12 தேஜு சால் 13 பாமரர்களை 14 போர்ப்பதிக்கு.

க0. விரியும் வானமே ! காற்றுடன் இணைந்து இந்த
1அவி சீவனோடு நாடவும். அத்தேகத்துடன் இணையவும்.
விரிந்து எங்கும் வியாபகமாகி யக்ஞபதியின் யக்ஞத்தை
ஜயமுடனாக்கவும்.

கக. 2நீ புவி பரிசிப்பினின்று பாதுகாக்கவும்.
கஉ. வியாபகனே ! உனக்கு நமஸ்காரம். கங. எதிர்ப்
பற்றவனே ! பிரசை, பொருள் பெருக்கு நெய்யோட்டத்
துடன் 3நீ முன் வரவும். கச. 4சலங்களே ! சுத்தர்க
ளே ! சுத்தஞ்செய்யும் நீங்கள் தேவர்களைக் கொண்டு
வாருங்கள். சுத்தமான 5நாங்கள் உங்களால் ஆசிரயமாகி
உங்களில் ஆசிரயமாகவேண்டும். க. ந. அ.

அநுவாகம் ௩௭.

சம்ஹாரம்

க. 6உன் வாக்குப் பெருகவேண்டும். உன் பிரா
ணன் பரவவேண்டும். உன் கண் ஒங்கவேண்டும். உன்
செவி வளரவேண்டும். உ. உன் பிராணங்களில் பாயும்
உன் கண்ணில் அடையும் உன் செவியில் சாயுங் குரூர
மானது உன்னிலுள்ள கொடுமையும் அதன் கடுமையு
மோங்கவேண்டும், அது 7இதனால் சுத்தமாகவேண்டும்.
ங. உன் கொப்பூழ் ஒங்கவேண்டும். உன் குதம் பெருக
வேண்டும். ச. உன் கால்கள சுத்தமா யிருக்கட்
டும். ரு. சலங்களுக்கு சவாஹா ! ஒளஷதிகளுக்கு

ஙசு. கருத்து—சோமன் கிரகிப்பவன் மகா ஜனங்களின்
துணையையே நாடுகிறான்.

1 தியாக 2 அஸ்திரமே நான் புவியில் விழாமல் 3 போ
ருக்கு 4 சனங்களே 5 போர்வீரர்கள். 6 யக்ஞ கர்த்தாவின்,
7 இவ்வாயுதத்தால்.

சுவாஹா! பூமிக்கு சுவாஹா! இரவு பகலுக்கு சுவாஹா!
 சு. செடி கொடியே! அவனைப் பாது காக்கவும்.
 எ. 1கோடரியே! அவனை² இம்சிக்கவேண்டாம்.

அ. 3நீ இராட்சதர் பங்காகும். கூ. நான் அரக்
 கர்களை ஆழ்ந்த அந்தகாரத்துக்கு அழைத்துச் செல்லு
 கிறேன். கௌ. எங்களை வெறுப்பவனை நாங்கள் வெறுப்
 பவனை அதம அந்தகாரத்துக்கு நான் அழைத்துச்
 செல்லுகிறேன்.

கக. நான் 4உன்னை உணவுக்கு நாடுகிறேன். கஉ.
 வானம் வையகமே! நெய்யால் கவர்ந்து கொள்ளவும்.
 கங. இம்சிக்காமல் வீரவளர்ப்புடன் செல்வமளிக்கவும்.

கச. 5நீ விரிவானத்தின் வழியாய் செல்லவும்.

கரு. 6வாயுவே! இன்பத் துளிகளை ருசிக்கவும்.
 சுவாஹா! கசு. 7மருத்துக்களின் பிரசையான 8ஊர்த்
 துவ நபஸர்களுக்குச் செல்லவும். க. ந. கூ

அநுவாகம் ௩௮.

உபதேசம்

க. உன் மனம் மனத்துடன் பிராணன் பிராண
 னுடன் சேரட்டும். உ. 9நெய் நிறையும் இந்த அவி
 தேவப் பிரியமாயிருக்கட்டும். சுவாஹா! ந. 10இந்திர
 னின் பிராமணன் 11ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் வைக்கப்
 பட்டட்டும்.

௩௮—கருத்து. அகச் சத்துருக்களினின்று நீங்கி அகண்ட
 அறிவையடையவேண்டுமென்பதே இவ்வநுவாக நோக்கம்.

1 சத்துருவி னுயுதமே. 2 யக்ஞ கர்த்தாவை 3 சத்துருவே
 4 வானம் வையகத்திலுள்ள 5 வீரனே, 6 வியாபகனே, 7 பலங்
 களின் 8 உயரிய அறிவுகளுக்கு 9 திடம் 10வன்மையின் 11மது.

ச. 1தேவ துவஷ்டாவே ! வெகு பல நீங்கள் ஒரு
2சொருபமாகுங்கால் உனக்குச் 3சித்தஞ் சேர்க்கப்
பட்டீமும்.

நீ4 தேவர்களில் செல்லும் பொழுது உன்னில்
தாய் தந்தை நண்பர்கள் இன்பமாகவேண்டும்.

நீ. நீ ஸ்ரீ யாகும்.

சு. அக்கினி உன்னைப் பக்குவமாக்கட்டும். எ.
5சலங்கள் ஒன்று சேர்ந்தது. அ. நான் காற்றின் சுழ
லுக்கு பூஷணனின் பாய்ச்சலுக்கு சலங்களின் பெருக்
குக்கு செடிகொடி சிறப்புக்கு 6உன்னை நாடுகிறேன்.

சு. 7நெய்யின் பானர்களே ! நெய்யைப் பருக
வும். சத்தின் ரசம் பருகுபவர்களே ! சத்தைப் பருகவும்.
க0. நீ வானத்தின் அவியாகும்.

கக. சுவாஹா ! நான் வானத்துக்காக 8உன்னை
நாடுகிறேன்—கஉ—கஃ. திசைகள், உபதிசைகள் அக்கம்
பக்கத் திசைகள், உச்ச நீச திசைகளுக்கு சுவாஹா !
கச. திசைகளுக்கு நமஸ்காரம். க. ங. க0.

அநுவாகம் ஙகூ.

ஆக்ஷை—வீரப்பம்

க. 9நீ கடலை அணுகவும். சுவாஹா ! வானத்தை
அடையவும், சுவாஹா ! தேவ சவிதாவை யதுசரிக்கவும்.
சுவாஹா ! இரவு பகலை நாடவும் சுவாஹா ! மித்திரன்

ஙஅ.—சோமனை நாடுபவர்களுக்கு உபதேசம்.

1 திவ்யமாய் பொருள்களைச் சேர்ப்பவனே 2 எல்லா
சனங்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரே சொருபமாக்குங்கால்
3 அறிவு 4 மனிதனே 5 சனங்கள் 6 ஒன்று சேரும் 7 தேஜ
சின் வன்மையைப் பருகுபவர்களே. 8 சபை. 9 வீரனே.

'ருண்ணை நோக்கவும், சுவாஹா ! சோமனைச் சேரவும், வாஹா ! யக்ஞத்தை யணுகவும், சுவாஹா ! சந்தந் றுக்குச் செல்லவும், சுவாஹா ! வானம் பூமிக்குப் போக ம், சுவாஹா ! வான மேகங்களைச் சேரவும், சுவாஹா ! பூக்கினி வைசுவாநரனை அணுகவும் சுவாஹா !

உ. நான் 1சலங்களுக்கு உன்னை², செடி கொடி னுக்கு உன்னை³ நாடுகிறேன்.

ங. 4நீ மனம் இருதயத்தை எனக் களிக்கவும். . நான் தேகம்,சரீரம்,மகன்,பேரனை அடைய வேண்டும்.

ரு. 5நீ சோக ரூபனாகும், எங்களை வெறுப்பவனை ாங்கள் வெறுப்பவனை நீ துக்கமுடனாக்கவேண்டும்.

சு. இராஜனான 6வருணனை ! உன் ஒவ்வொரு பூட்சியினின்று எங்களை விடுதலையாக்கவும். வருணனை ! லம், பசுக்கள் வருணனுடன் எந்தெந்த ஆணையினின்று ாங்களா பிரமாணஞ் செய்துனோமோ அந்தந்த ஆணையி னின்று எங்களை விடுதலை யாக்கவும். க. ங. கக.

அநுவாகம் ௪௦.

நீங்கள்

க. இச சலம் அவி மிகுந்தீது, தேவ யாகம் அவி றைந்தது, அவன் அவி மிகுந்து ஜயிக்க நாடுகிறான். சூரி ன் அவி நிறைந் திருக்கட்டிம.

உ. நான் நிலைத்து நிலயமுடனான அக்கினி பீடத் டில் 7உங்களை வைத்துளேன். நீங்கள் பிரியத்துக்குப் 'ரியமுடனாய் எனக்குப் பிரியத்தை யளியுங்கள். ங. 8நீங்

௪௦. கருத்து—சோமாருகர்களுக்கு ஆக்ஞை

1 சாந்தத்துக்கு 2 வீரத்தை 3 புவியை 4 ஈசனே 6 தலை னே 6 மரணமே. 7 மகா சனங்களை 8 மனிதர்கள்.

கள் 1இந்திராக்கினியின் பாகமாகும். நீங்கள் 2மித்திர வருண பாகமாகும். நீங்கள் எல்லா தேவர்களின் பங்காகும். ச. நீங்கள் யக்ஞத்தில் கவனமாயிருங்கள். க. நட. கட.

அநுவாகம் சக.

சோமன்

க. நான் இருதயததுக்கு உன்னை³, மனத்துக்கு உன்னை சோதிக்கு உன்னை, சூரியனுக்கு உன்னை—நாடு கிறேன். உ. யக்ஞத்தை உபரமாய் எழுச்சியாக்கவும், நீங்கள் யக்ஞங்களை தேவர்களுக்கு நடத்தவும். ந—ச. அரசனான சோமனே! இங்கு வரவும், இறங்கவும், அஞ்சாதே. ரு. நான் உன்னை இம்சிக்காம விருக்கட்டும். கூ. நீ பிரசைக்கு இறங்கவேண்டும். பிரசை உனக்கு இறங்கவேண்டும். ஏ. சமித்தால் அக்கினி என் கோரிக் கையைக் கேட்கட்டும். சலங்கள் செவி கொடுக்கட்டும். திவ்ய ⁴திஷ்ணர்களும் செவி கொடுக்கட்டும். ஆயுதங்கள்! அறிவுடனான நீங்கள் யக்ஞத்துக்குச் செவி கொடுங்கள். தேவ சவிதா என் அழைப்பைக் கேட்கட்டும்.

அ. திவ்ய ரலமே! சலகுழந்தையே! அவி, பலம் இனிமை நிறையும் அலைபைய தேவர்களில் தேவர்களுக்கு அளிக்கவும். உங்கள் பாகமான சுத்த பானர்களுக்கு நீங்கள் சுத்தமாயிருங்கள், சுவாஹா! கூ. நீ⁵ இழுப்பவன், ⁶சலங்களின் சத்துருவை நீ இழுக்கவும். க0. சலரட்சனைக்கு நான் உன்னை இழுக்கிறேன்.

ச0.—கருத்து. சோமனை நாடுபவர்களுக்கு இன்னம் சில மொழிகள்.

1 பலம் அறிவின் 2 நட்பு எதிர்ப்பின் 3 சோமனை 4 அறிவுகளும் 5 சோமனே! 6 சனங்களின்.

கக. 1 அக்கினியே ! நீ போர்களில் எவனைத் துணை
புரிகிறாயோ, பொருளுக்குப் போரில் நீ எவனை பலமுட
னாக்கியுளாயோ அவன் பலத்திலமைந்து ஜயிக்கிறான். க.
௩. க௩.

[ச௩-ம் அநுவாகம் பார்க்க]

அநுவாகம் ச௨.

[யக்ஞங்கள் ௨௮-ம் அநுவாகத் தொடர்பு]

ருத்திராக்கினி

க. அக்கினியே ! நீ ருத்திரனாகுட, மகாசோதியின்
அசுரனாகும், நீ மருத்து கணமாகும். நீ உணவுத் தலை
வன். நீ கிரகஸ்தனை சுகஞ்செய்து சிகப்புக் காற்றுக
ளுடன் செல்லுகிறாய். நீயே பூஷணனாய் உன்னை நாடு
பவர்களைக் காக்கிறாய்.

உ. நீங்கள், யக்ஞ இராஜாவாய் ருத்திரனாய் சத்
தியமளிப்பவனாய் இரு உலக ஹோதாவான பொன்றிற
அக்கினியை இடிமுழக்கத்தின் முன் உதவிக்காக நாடுங்
கள்.

௩. அக்கினி ஹோதாவாய் நல்ல யக்ஞஞ் செய்பவ
னாய் கனி, காளை, சத்தியன் மனிதர்களில் மேன்மையாய்
எழுச்சியாக்கப்படும் சனத்தின் ஆதரவாகும். அவன்
அனலை சுகந்தம் நிறையும் அன்னையின் அங்கத்தில் வைத்
துளான். ச. அவன் இன்று எங்கள் யக்ஞத்தை நலஞ்
செய்துளான். நாங்கள் யக்ஞத்தின் இரகசிய நாக்கை
கண்டுளோம். அவன் ஆயுசணிந்து சுகந்தமுடன் வந்து
ளான். அவன் யக்ஞத்தை இன்று க்ஷேமத்துக்காகச்

சக. கருத்து—சோம மகிமை

1 அஸ்திரமே !

செய்துளான். ௫. அக்கினி ஓளஷதி புசித்து புவி டசமாகி சோதியான இடிமுழக்கத்தைப் போல் கர்ச்சுச் செய்துளான். அவன் சன்மத்திலேயே சுடராய் பிரகசித்திறான். அவன் வானம் புவி நடுவே சோதியால் ஒலிசகிறான்.

சு. வெகுமுக ஹோதாவே! புவி எல்லாப் பொருளையுந் தாங்கும் சுத்தஞ் செய்யும் சீலங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ள உன்னில் யக்ஞஞ்செய்பவர்கள் இரவும் பகலுதங்கள் செல்வங்களை வைக்கிறார்கள்.

எ. அக்கினியே ! அங்கிரசர்களின் முதல்வனே அனைவர்களும் தங்கள் சுகநிலயங்களுடன் தங்கள் தனி தனி விருப்பமடைய உன்னை நோக்கியுளார்கள்.

அ. அக்கினியே ! நாங்கள் உன் துணையால் எங்கு விருப்பத்தை யடையவேண்டும். செல்வனே ! நாங்கு சுவீரனோடு செல்வத்தை அடையவேண்டும். நாங்கு திடம் நாடி திண்மை பெறவேண்டும். அழியாதவனே நாங்கள் அழியாப் புகழை யடைய வேண்டும்.

சு. பாரத அக்கினியே ! அதிஇளைஞனே ! சோயாயும் சிறந்ததுமான செல்வத்தை யளிக்கவும். வசுவே பலர் விரும்பும் பொருளை யளிக்கவும். ௧௦. அவன் இமுழங்கி வானம் நிலைத்து, அதிகாளையாய் ஒங்கிமுழங்கு அமுதர்களோடு சோதி உடை அணிந்துளான். அக்கிவெகு விஸ்தாரம் புசித்தது முன் செல்லுகிறான்.

௧௧. இங்கு விரும்பப்படும் அக்கினி உனக்கு ஆசை எங்கு மளிக்கவேண்டும். உன் பிராணன் உனக்கு திரும்பட்டும். நான் நோயை உன்னிடமிருந்து நீக்கிறேன்.

௧௨. அக்கினியே ! ஆயுசளித்து அவியில் ஆனந்மாகி நெய் சன்ம நிலயத்தில் நெய்யுடன் நீ எதிர்முகமா

வும். பசுவின் திவ்யப் பொருளான இனிய நெய்யைப் பருகி மகனைத் தந்ததைபோல் நீ அவனைப் பாதுகாக்கவும். கங். துரிதனே ! அக்கினியே ! ஜாதவேதசனே ! விரும்பும் உனக்கு நான் இச்சபஸ் துதியை யளிக்கிறேன். கச. சோதியினின்று அக்கினி முதன்மையாய்த் தோன்றியுளான். அவன் எங்களிடம், அடுத்தபடி ஜாதவேத சனையும் மூன்றாவது சலத்தில் மனிதனையும் தோன்றியுளான். புனிதன் அழியாத அவனை எழுச்சியாக்குங்கால் அவன்—புகழை—காணஞ்செய்கிறான். கரு. சுத்தனே ! சுத்தஞ்செய்பவனே ! நீ துதிக்கத் தகுந்தவன். அக்கினியே ! நெய்யால் அவி அளிக்கப்படும் நீ மேன்மையொளி வீசுகிறாய். கசு. அவன் பொன்போல் ஒளி வீசி அமுத வாழ்க்கையுடன் சிரேயசுக்குப் பிரகாசமாக விரியும் சோதியாயுளான். நல்ல ரேத சுடனாகும் சோதி அவனைப் புலனுக்குங்கால் அக்கினி தன் பலத்துடன் அமுதமானான். கள. எக்காலத்தில் அவன் தேஜசு மனிதர் தலைவனை பலத்துக்குத் தூண்டுமோ அக்காலம் சோதியானவன் புனித ரேதசைப் பிரததியட்சமாய்ப் பாயச் செய்துளான். அப்பால் அக்கினி புன்மை நீங்கி பலமுடன் போற்றும் புனிதத்தைப் புலனுக்கி அதற்கு மனமுமளித்துளான். கஅ. அவன் தேஜோ நினைவுடன் உன் துணையோடு பெருகுகிறான். அளிப்பவனே ! நற்பிரசையுடன் பொருளை யளிக்கவும். அக்கினியே ! நாங்கள் உனக்குத் துதி செய்பவர்களாய் மேன்மையாயுள்ள சுவீரர் நிறையுஞ் செல்வத்தை அநுபவிக்கவேண்டும். கசு. அக்கினியே ! பேர்களில் ஐயமுடனாகப் பிரத்தியட்சமாய்ப் புலனாகி சகல வீரர்களுக்கும் மேலான சக்தி என்னும்—செல்வத்தை உன் சோதியின் சத்தியால் எமக்குக்கொண்டு வரவும். உ0. அக்கினியே ! பலம் மிகுந்த

வனே ! போர்களில் புலனாகும் பொருளை எமக்குக் கொண்டு வரவும். ஏனெனில் நீ கோக்களின் இலாப மளிப்பவன், சத்தியன். அற்புதன்.

உக. பசு காளையால் புசிப்பவனாகி சோமனால் அது சரிக்கப்படுபவனாய் எதையும் நியமனஞ்செய்பவனான அக் கினிக்கு நாங்கள் துதிகளுடன் சேவிப்போம். உஉ. மகனே ! கானஞ்செய்யும் நீ வைபவத்தில் வீற்றியுளாய். அக்கினி சன்மத்தில் நெறியை, நிலையை யுண்டுபண்ணி யுளான். பல மளிப்பவனே ! எமக்கு பல மளிக்கவும். நீ அரசனைப்போல் ஐயமுடனாகவும், நீ அகத்தில் எதிரி சூன்னியமா யரசு புரிகிறாய்.

உஈ. அக்கினியே ! நீ ஆயுரைப் புனிதஞ்செய்கிறாய். நீ எங்களுக்கு உணவு, பலத்தையளிக்கவும். தான் பத்தை வெகு தூரந் துரத்தவும். உச. அக்கினியே ! சீலச் செயலோனே ! நீ எனக்குச் செல்வமும் செழிப்பும் சுவீரங்களுடன் வர்ச்சமளித்து எமக்குச் சுத்தமாக்கவும். உரு. தேவனே ! அக்கினியே ! உன் சோதிபுடன் இனிய சுவாலையால் சுத்தஞ்செய்து யக்டும், தேவர்களை இங்கு கொண்டு வரவும்.

உசு. அக்கினியே ! ஒளி வீசி சுத்தஞ்செய் வோனே ! எங்கள் யக்டும் அவிக்கு தேவர்களைக் கொண்டுவரவும். உஎ. சுத்த விரதங்களின் அக்கினி சுத்த ருஷியாகும். சுத்த கவியாகும். அவி அளிக்குங்கால் அவன் சுத்தத்தில் ஒளி விசுகிறான். உஅ. அக்கினியே ! உன் சுத்தச் சுடர்கள் உன் சோதி சுவாலைகளை எழுச்சி யாக்குகின்றன. க. ஈ. கச.

அநுவாகம் சங்.

[சோமயாகம்-சக-ம் அநுவாகத் தொடர்ச்சி]

இதோ சோமன்

க. நான் ¹உன்னைப் பற்றுகிறேன். தேவர்களுக்காக ²யக்ஞத்தைச் செய்யு மாயுதமே நீ ! நீ யக்ஞத்தை ஆழமாக்கவும். சோமனை, பால் மிகுந்து இனிமை நிறைநது மழையளிப்பதாய், இந்திரனுக்கு நீ நன்கு பொழியவும். உ. விருத்திரன் கொல்லும் இந்திரனுக்கு உன்னை, விருத்திரன் ஐயிக்கும் இந்திரனுக்கு உன்னை, சத்துரு ஐயிக்கும் இந்திரனுக்கு உன்னை, ஆதித்தியர்களுடனான இந்திரனுக்கு உன்னை, விசுவேதேவர்களோடான இந்திரனுக்கு ³உன்னை—நான் நாடுகிறேன். ஈ. நீங்கள் இனியர்கள், விருத்திர ஐயர்கள் செல்வத்துரிதர்கள், அமிருத ⁴பத்தினிகள். ⁵தேவிகளே ! இந்த யக்ஞத்தைத் தேவர்களில் ஸ்தாபியுங்கள். அழைக்கப்படும் நீங்கள் சோமனைப் பருகுவீர்கள். உங்களால் அழைக்கப்பட்டு சோமன் ⁶பருகட்டும்.

ச. சோதி சகம் விரியும் வானத்திலுள்ள ⁷உன் சோதியால் இந்த ⁸யஜமானனுக்குச் செல்வத்தை விரித்து விஸ்தாரமாக்கவும். இவனுக்கு அநுகூலமாக வும். ஈ. சக்தியுள்ள ⁹திஷ்ணர்களே ; சத்தியுடனாகுவீர்கள். சத்திசேர்த்து எனக்குச் சத்தியை யளியுங்கள். நான் உங்களை இம்சிக்கவேண்டாம், நீங்கள் என்னை இம்சியாதேயுங்கள்.

1 தேகத்தை, 2 பெருஞ்செயலை, 3 சோமனை 4 சாய்பவர்கள், 5 திவ்யர்களே. 6 வியாபகமாகட்டும். 7 சோமனது. 8 ஆத்மாவுக்கு. 9 புலன்களே.

சு. முன், பின், மேல், கீழான இத்திசைகள் உங்களுக்குத் துரிதமாகட்டும். ¹அன்னையே! எ. நீ முன் வரவும். சோமனே! உனது பிழையில்லா எழுச்சி யுடனாகும் நாமத்துக்கு, சோமனே! சோமனுக்கு! சுவாஹா! க. ச. க.

அநுவாகம் சச.

உபாங்க கிருகம் 2

க. வலிமையுள்ளவனே! நீ வாக்பதிக்குச் சுத்தமாகவும். வீரக்கிளைகளுடன் வீரன் தன் கைகளால் சுத்தமாயுளான். நீ தேவசுத்தி தேவனாகும். எவர்கள் பாகமாய் நியுளாயோ அவர்களுக்காக உன்னை நாடுகிறேன். உ. நீ சுவயசித்தன், எங்கள் உணவை எமக்கு இனிமை நிறைந்த தாக்கவும், சோதி சகத்தின் எல்லா சக்திகளுக்கும் உன்னை நாடுகிறேன். ந. மனம் உன்னை நுழையவேண்டும். ச. நீ விரியும் வான வழியாய் செல்லவும். ரு. சுவாஹா! சூரியனுக்கு நற்சபாவத்தின் உன்னை நாடுகிறேன். சு. ரசிமி பானஞ்செய்யும் தேவர்களுக்கு உன்னை நான் நாடுகிறேன். ³இது உனது சன் மஸ்தானமாகும், பிராணனுக்கு உன்னை நான் நாடுகிறேன். க. ச. உ.

சந. கருத்து—சோமனுக்கு வாழி.

சச. கருத்து—சோமனை பிராணபலத்துக்கு நாடவும்.

1 சோமனே. 2 புனிதஞ்செய்யும் சாதனம். 3 வியானன்.

அநுவாகம் சடு.

அந்தர்யாமம் *

க. நீ புயியோடு கிரகிக்கப்படுகிறாய். உ. பக
வானே ! அதை நியமத்திலாக்கவும், சோமனைக் காக்க
வும், செல்வத்தை ரட்சிக்கவும். நீயக் ஞாதால் உணவை
அடையவும். சோதி சகம் விரிந்த வானத்தை உன் அகத்
தில் நான் வைக்கிறேன். பகவானே ! மேலுங் கீழும்
தேவர்களுடனினின்று அந்தர் யாமத்தில் நீ ஆனந்தமாக
வேண்டும். டு. நீ சுவயசித்தன், எங்களுக்கு உணவை
இனிமை நிறைந்ததாக்கவும். சோதி சகத்தின் எல்லா
சத்திகளுக்கும் நான் உன்னை நாடுகிறேன். ச. மனம்
உன்னை நுழையவேண்டும். ரு. நீ விரியும் வானவழி
யாய் செல்லவும். சு. சுவாஹா ! பிரிய சபாவத்தின்
உன்னை சூரியனுக்கு நான் நாடுகிறேன். எ. ரசிமி
பானஞ்செய்யும் தேவர்களுக்கு உன்னை நாடுகிறேன்.
அ. இது உனது சன்மஸ்தானம், நான் உன்னை அபான
னுக்கு நாடுகிறேன். க. ச. டு.

அநுவாகம் சசு

இந்திரன்—வாயு

க. புனிதம் பருகும் ¹வாயுவே ! எங்களிடம் வர
வும். உங்கள் குதிரைகள் ஆயிரமாகும், தேவனே ! விசுவ
வியாபகனே ! எதனால் நீ முதற் பானத்தைத் தரித்து

* பகையொழி கருவி.

சடு. கருத்து—அபானம் போலான பலத்துக்கும் சோ
மனை நாடவும்.

1 மொழியே

ளாயோ அதனால் இவ்வினிய பானம் உனக்குப் பொழி யப்பட்டுளது. உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்பட்டுளாய், வாயுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். நட. 1இந்திரனே, 2வாயு வே! இதோ இப்பானங்கள். இச் சாதனங்களுக்கு நீங்கள் வாருங்கள். ஏனெனில் இந்துக்கள். உங்களை விரும்புகின்றன. ச. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். இந்திரன் வாயுவுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். 3இது உனது சன்ம ஸ்தானமாகும். நண்பர்களுக்காக நான் உன்னை நாடுகிறேன். க. ச. ச.

அநுவாகம் சௌ.

மித்திர வருணன்

க. நுதம் பெருக்கும் மித்திர வருணனே! இந்த சோமன் உங்களுக்குப் பொழியப்பட்டுளது. இனி என் அழைப்புக்குச் செவி சாயுங்கள். உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். மித்திர வருணனுக்கு உன்னை நான் நாடுகிறேன். 4இது உனது சன்ம ஸ்தானமாகும். சத்தியர்களுக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. நு.

அநுவாகம் சஅ.

அசுவினிகள் க.

க. அசுவினிகளே! தேன் தோய்ந்து பிரியம் நிறையும உங்கள் சாட்டையால் யக்ஞத்தைப் பரிசிக்கவும். உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய்; அசுவினிகளுக்கு உன்னை

சக. கருத்து. சோமனை சொல் சக்திக்குப் பற்றவும்.

சௌ. கருத்து—கண்போலாகும் அறிவு உறுதிக்குப் பற்றவும்

1 பலமே 2 பேச்சே 3 மொழி 4 கண் காட்சி.

நாடுகிறேன், ¹ இது உனது சன்ம ஸ்தானமாகும். இனிமைக்கு உன்னை நான் பற்றுகிறேன். க. ச. கூ.

அநுவாகம் சுக.

அசுவினிகள் உ.

க. முதன்மையாய் இணைக்கும் நீங்கள், இளகியுளீர்கள். அசுவினிகளே! இந்த சோமனைப் பருக நீங்கள் இங்கு வாருங்கள். உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். இது உனது சன்மஸ்தானம், ² அசுவினிகளுக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. எ.

அநுவாகம் நு.

சுக்கிர மந்திரிகள் 1

க. வேனன் பிருசினி கருப்பத்தில் புலனாகுபவற்றை புலர்ச்சியாக்கியுளான். அவன் சோதியில் சூழ்ந்து வான விரிவிலே யுளான். அறிஞர்கள் அவனை சூரியன், சலசந்தியில் சிசுவைப்போல் சித்தங்களால் பாலனஞ் செய்கிறார்கள். உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். நான் சண்டனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். ³ இது உனது சன்மஸ்தானமாகும். நீ சனத்தைக் காக்கவும். க. ச. அ.

சஅ. சுருத்து—சிகித்சை யளிக்கும் அசுவினிகளின் சக்திக்குப் பற்றவும்.

சக. சுருத்து—கேள்வி சக்திக்கு சோமன்

இய. சுருத்து—மனம் இருதயத்துக்கு சோமபானம்

1 செவி 2 சிகித்சைகளுக்கு 3 மனம் ஆத்மா

அநுவாகம் ௫௧.

சுக்கிராமந்தீனம் உ.

க. நீ உன் மொழியால், முன்போல் பூர்வம் போல் எப்போதும் இப்போதும் போல், தருப்பை சாய்ந்து சுவர்க்கங்கண்டு, பலன் பிரியன் பெரியவனா யுள்ளவனைக் கறக்கிராய், நீ துரித ஜயனைபெருகும் பொருள்களில் நாடுகிராய். உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிராய். நான் உன்னை மார்க்கனுக்குப் பற்றுகிறேன். இது உனது சன் மஸ்தானம். நீ பிரசைசகளைப் பாதுகாக்கவும். க. ச. கூ.

அநுவாகம் ௫௨.

சுக்கிராயணம் க.

க. சோதியில் பதினொன்றாயும் சகத்தில் பதினொன்றாயும் சலங்களில் மகத்தாயமரும் பதினொன்றுமான நீங்கள் இந்த யக்ஞத்தை அங்கீகரிப்புகள். உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிராய். நீ முதல்வன், நீ மேலான முதல்வன். நீ யக்ஞத்தைத் துரிதமாக்கவும், யக்ஞபதியைத் துரிதமாக்கவும், சாதனங்களைக் காக்கவும்; விஷ்ணு உன்னைக் காக்கட்டும். நீ சனத்தை உன் சத்தியால் காக்கவும், இது உன் சன்மஸ்தானம்; விசுவே தேவர்களுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. கூ.

௫௧. கருத்து—மனம் இருதயத்துக்கு சோம்பானம்.

௫௨. கருத்து—ஆத்ம பலத்துக்குப் பானம்.

அநுவாகம் ௫௩.

அக்கிராயணம் உ.

க. மூன்று முப்பதாய், சத்துரு ஒழிக்கும் ருத்திர கணர்கள் சோதி, வானத்தைச் சேவை புரிகிறார்கள். கக. ருத்திரர்கள் சலங்களில் சாய்ந்துளார்கள். அவர்கள் யக்ஞத்துக்கு சோமாமிருதத்தைப் பற்றட்டும். உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்பட்டுளாய்; நீ முதல்வன், நீ மேலான முதல்வன்; யக்ஞத்தைத் துரிதமாக்கவும், யக்ஞபதியைத் துரிதமாக்கவும். மொழிகளைக் காக்கவும்; உன்னை விஷ்ணு காக்கட்டும்; சனத்தை உன் சத்தியால் காக்கவும். இது உன் சன்மஸ்தானம்; நான் எல்லா தேவர்களுக்கும் உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. கக.

அநுவாகம் ௫௪.

உக்தியம் 1

க. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். நான் உன்னை பலசாமனான திடமுடன் துதி விரும்பும் இந்திரனுக்கு கிரகிக்கிறேன். இந்திரனே! உன் பெரும் பலத்துக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன். நான் விஷ்ணுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உன் சன்மஸ்தானம். துதி விரும்பும் இந்திரனுக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. கட.

௫௩. கருத்து—ஆத்ம சக்திக்குப் பாணம்.

௫௪. கருத்து—பூரண பலத்துக்கு பற்றுங்கள்.
பகைவரின் பலம்.

அநுவாகம் ௫௫

துருவம் 1

க. தேவர்கள் தங்கள் முதன்மையான வற்றிற்குக் கிருகமாக, கவி, அரசன், புவி தூதன், ருதசன்மன், மனிதர் அதிதி, வைசுவாநரன், சுவர்க்கத் தலைவனான அக்கினியை புலனாக்கியுள்ளார்கள். உ. 1^{நீ} ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். அக்கினி வைசுவாநரனுக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன், நீ நிலையன், நிலை நிவாசன், நிலையின் அதி நிலையன். நிலைகளின் அதிநிலைய நிலையன். இது உன் சன்மஸ்தானமாகும். அக்கினி வைசுவாநரனுக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. கந.

அநுவாகம் ௫௬.

ருதுக் கிருகங்கள்

க. நீ மதுவாகும், நீ மாதவனாகும், நீ சக்கிரனாகும். நீ சகியுமாகும், நீ நபனாகும், நபசியனுமாகும், நீ உணவாகும், நீ பலமாகும், நீ ஸஹனாகும், ஸஹஸ்யனுமாகும், தபனாகும் தபஸ்யனாகும். உ. நீ ஆதரவோடுப் பற்றப்படுகிறாய். ஈ. நீ சம்சர்ப்பனாகும். 2^{நான்} உன்னை 3^{ஆம்} ஹஸ்பத்தியனுக்குப் பற்றுகிறேன். க. ச. கச.

௫௫. கருத்து—ஆயுசுக்கு சோமனைப் பற்றுங்கள்.

௫௬. கருத்து—ருது சோமன்களைப் பற்றுங்கள்

1 திடஸ்தானம். 2 நன்கு செல்பவன் 3 தலைத்துன்பங் கழிய.

அநுவாகம் ௫௭.

இந்திர அக்கினி

க. இந்திரனே ! அக்கினியே ! இன்பம் பொங்கும்
சோமபான முடனுள்ள எங்கள் துதிக்கு வாருங்கள். எங்
கள் துதியால் எழுந்து அதன் இரசத்தைப் பருகுவர்கள்.
உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். இந்திர அக்கி
னிக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உனது சன்ம
ஸ்தானமாகும். இந்திர அக்கினிக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. கரு.

அநுவாகம் ௫௮.

விசுவே தேவர்கள்

க. போஷகர்களே, விசுவே தேவர்களே ! மனித
ரட்சகர்களே, யஜமானனின் சோம பானத்துக்கு உதார
மாய் வாருங்கள். உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய்.
விசுவேதேவர்களுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உன்
சன்ம ஸ்தானம், விசுவே தேவர்களுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. கரு.

அநுவாகம் ௫௯.

மருத்துக்கள்

க. நாம் நவீனப் பாதுகாப்புக்கு தாராளன் உகக
ரன் சர்வபலன் திடவிருஷபன் பலமளிக்கும் மருத்துக்க

௫௭. கருத்து—பலிஷ்டன் புத்திமானுக்குப் பற்றுங்கள்.

௫௮. கருத்து—சகல சனங்களுக்கும் சோமனைப் பற்றுங்கள்.

ளுடனாகும் இந்திரனை அழைப்போமாக. உ நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய், மருத்துக்களுடனான இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன் இது உனது சன்மஸ்தானம், மருத்துக்களுடனான இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன் க. ச. கௌ.

அநுவாகம் ௬௦.

யந்த்ருக்கள்

க நீ சர்யாதையுடன், முதன்மையாய் பொழியும் பானத்தைப் பருகுவதுபோல், இந்திரனை ! இங்கு சோமனை மருத்துக்களுடன் பருகவும் வீரனை ! யக்ஷம் நன்கறியுங் கவிகள் உன்னை அநுசரிக்கிறார்கள் உ நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய் மருத்துக்களுடனான இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன் இது உனது சன்மஸ்தானம் மருத்துக்களுடனாகும் இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன் க. ச. கௌ

அநுவாகம் ௬௧.

இந்திர—விருஷபன்

க இந்திர விருஷபனை, இன்பம் மகிழ்வுக்கு உன் பிரியமே போல் சோமனைப் பருகுவா இனிப் அலையை உன் உதரத்தில் ளைற்றவா நீ பழைய இரதங்களை மன்னனாகும் உ நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய் மருத்துக்களுடனாகும் இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன் இது

கௌ. கருத்து—பாமரர்களுக்குச் சோமனைப் பற்றுங்கள்.

கய. கருத்து—சேனைகளுக்குச் சோமனைப் பற்றுங்கள்.

உனது சன்மஸ்தானம் ; மருத்துக்களோடாகும் இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுக்கேறன் க ச ௩௩

அநுவாகம் ௬௨ .

மகேந்திரன்

க. இந்திரன் மழையுடனாகும் பர்ஜன்னியனைப் போல் நன் பலத்தால் பெரியவனுளான் அவன் வந்தனின் துதிகளால் வளர்கிறான் உ. ி ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய் மகேந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுக்கேறன். இது உன் சன்மஸ்தானம், மகேந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுக்கேறன். க ச ௨௦

அநுவாகம் ௬௩ .

மகேந்திரன்

க. வீரனாய், ஓங்கும் பலத்தின் ஸ்பாத பவிஷ்டனாய் மனிதரை நடத்துமா இந்திரன் பெரியவன். பலத்துக்கு அவன் வங்கன் பக்கம் பெருகுகிறான் அவன் விரிந்தும படாநதும் செயல் செய்பவர்களால் சீலமாயுளான். உ. ி ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். மகேந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுக்கேறன். இது உன் சன்மஸ்தானம் நான் மகேந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுக்கேறன். க. ச ௨௩

௬௧. கருத்து—பெரியவன் பொழிபவனுக்கு சோமனைப் பற்றுங்கள்.

௬௨. கருத்து—மகத்தாய் தலைமை வகிப்பவனுக்குப் பற்றுங்கள்.

௬௩. கருத்து—மகேந்திரனுக்கு சோமனைப் பற்றுங்கள்.

அநுவாகம் கூசு.

ஆதித்தியர்கள்

க. நீ ஒருபோதும் இம்சிப்பவனாவதில்லை. இந்திரனே ! நாடுபவனை நீ நீக்குவதில்லை. மகவானே ! இப்போது மேலும் மேலும் உன் தேவதானம் பெருகியுள்ளது. உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்பட்டுளாய், ஆதித்தியர்களுக்கு உன்னைப்பற்றுகிறேன். ந. நீ ஒருபோதும் கவன சூன்னியமில்லை ஆனால் நீ இரு சன்மங்களையும் நாக்கிரும். நான் காவது ஆதித்தியனே ! யத்யும் உன் பலமாகும். சோதியில் அமிருதம் தயாராயுள்ளது. ச யஜமானன் தேவர்களின் பிரியத்தை நாடுகிறான் ஆதித்தியானே ! நீங்கள் பிரியமாயிருங்கள் எங்களைத் துன்பத்தினின்று நீங்கள் உமது பிரிய அன்பு இங்கு வரட்டும். ரு. ஒளி வீசு ஆதித்தியனே ! இது உனது சோமபானம். அதில் இன்பமாகவும், அதில் ஆனந்தமாகவும் உன்னை ஆனந்தமாகக் கும நாங்கள், ஆனந்தமாகவேண்டுமோ சோதியின் மறையுடன் நான் உன்னை சேர்க்கிறேன் க. ச. உஉ.

அநுவாகம் கூடு.

சனிகா

க. சனிகாவே ! இன்று செல்வம் நாளை செல்வம் என்றும் செல்வத்தை எமக்குப் பிரேரிக்கவும். இவ்வறிவால் க்ஷேமமாகச் செல்வத்தையடையவேண்டும். தேவனே ! உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். தேவ சனிகாவுக்கு உன்னைப்பற்றுகிறேன் க. ச. உந.

கூசு. கருத்து—ஆதித்திய உண்மை.

கூடு. கருத்து—மனத்துக்குச் சோமனைப்பற்றுங்கள்.

அநுவாகம் கூகூ.

சவிதா

க. சவிதாவே! இம்மறை சூன்னியக் காப்புக்களுடன்
மங்களமாய் எங்கள் விட்டை நீ இன்று காக்கவும்.
பொன்னாபுரம் நீ புது தேவதேவர்களுக்கு எங்களைக் காக்க
வும். புன்மை புரியவன் எங்களை அாசுபுரிய வேண்டாம்.
உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். தேவசவிதாவுக்கு
உன்னைப் பற்றுகிறேன் க. ச. உச

அநுவாகம் கூஎ.

சவிதா

க. நான் பொன்னை சவிதாவை நினைக்கு அழைக்
கிறேன் தேவனாகும் அவன், பதததை அறிகிறான்.
உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய் தேவ சவிதாவுக்கு
உன்னைப் பற்றுகிறேன் க. ச. உநி.

அநுவாகம் கூஅ.

விகவேதேவர்கள்

க. நீ நற்காமவிரிபன், நீ நன்கு நிலைத தள்ளவன்.
உ. பெரிய நாளைக்கு நமஸ்காமம். உ. இது உனது சன்
மஸ்தானமாகும்; விசுவே தேவர்களுக்கு உன்னைப் பற்று
கிறேன். க. ச. உநி

கூகூ. கருத்து—சோதிக்கு சோமனைப்பற்றுங்கள்.

கூஎ. கருத்து—உற்பத்தி சக்திக்குச் சோமனைப் பற்
றுங்கள்.

கூஅ. கருத்து—பொது நலப்பிரியர்களுக்கு சோமனைப்
பற்றுங்கள்.

அநுவாகம் சுசு.

அக்கினி

க. இநதுவே ! விரியமநிறைந்து பிரகஸ்பதியால் புலனாகி மனைவிகளுடன் இணையும் உன் கிரகத்தை நான் பற்றுகிறேன். உ அக்கினியே ! நீ மனைவிகளுடன் தேவதுவஷ்டாவோடு சேர்ந்து சோமனைப் பருகவும். சுவாஹா ! க. ச. உ.

அநுவாகம் எ௦.

குதிரை சேரி கிருகம்

க. நீ குதிரையாகும், குதிரை இணைப்பவன், குதிரை ஏறுபவன், வசசிராயுகம் வகிப்பவன், நிருஷ்ணி பிரோகன் ; தேவனுன் சோமனை ! யக்ஞத் துதி, ஸ்தோமம் மந்திரம் மொழியப்பதும் உனக்கு குதிரை சேரும் கிருகத்தை, நான் கிரகிக்கிறேன் உ. நீங்கள் இருவர்கள் குதிரைகள். நீங்கள் குதிரைகளுக்கு சோமன் கலந்துள்ள தானியங்களாகும் ந. இநதிரனுக்கு சுவாஹா ! க. ச. உ.

அநுவாகம் எக

அக்கினி உபகிருகம்

அக்கினியே ! நீ ஆயுரைப் புனிதஞ்செய்கிறாய். நீ எங்களுக்கு உணவையும் பலத்தையு மளிக்கவும். துஷ்ட சேனைகளை தூரத்திலே தூரத்தவும். உ. நீ ஆதரவுடன்

சுசு. கருத்து—அக்கினியை நாடவும்.

எ௦. கருத்து—குதிரைகளைச் சேரவும்.

பற்றப்படுகிறாய், தேஜசுள்ள அக்கினிக்கு உன்னைப் பற்று
கிறேன். இது உனது சன்மஸ்தானமாகும்; தேஜசுள்ள
அக்கினிக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன் க. ச. உக.

அநுவாகம் எஉ.

இந்திர உபகிருகம்

க இந்திரனே ! உன் ஓஜசால் எழுந்தது சேனை
பொழியும் சோமனைப் பருகியவுடன் உன் தாடைகளை
அசைக்கிறாய் உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய், ஓஜ
சுள்ள இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உன்
சன்மஸ்தானம். ஓஜசுள்ள இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்று
கிறேன் க. ச. உஉ.

அநுவாகம் எங.

சூரிய உபகிருகம்

க. நீ ஜயிக்கும் சகல தரிசியாகும். சூரியனே ! நீ
சோதி செய்பவன் நீ எல்லா சக்ததையும் பிரகாசஞ்
செய்கிறாய். உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய் சோதி
யான சூரியனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உனது
சன்மஸ்தானமாகும். சோதியான சூரியனுக்கு உன்
னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. உக

எக. கருத்து—அக்கினி போற்று.

எஉ. கருத்து—இந்திரனை மறுபடியும் பற்று.

எங. கருத்து—சூரியனைச் சேரவும்.

அநுவாகம் எச.

இனிய சோமன்

க. அதி இனிய சோமனே ! உன் சகல துணை
களுடன் நீ பெருகவும் நீ எமக்குப் பொருள் பூர்ணமுட
னாகவும். க. ச. நட.

அநுவாகம் எரு.

உவை

க. பூர்வத்தில் பூர்வோதய உஷை பாரப்போர்கள் ,
பிரிவார்கள். நமக்கு உஷைப புலனாகியுள்ளது. வருங்
காலங் காணவும் அவன் வருவான். க ச நட.

அநுவாகம் எசு.

சோதி

க. சோதியாயுள்ள உன்னை நான் வைக்கிறேன்.
உ. சோதி செய்யும் உன்னை நான் வைக்கிறேன். நட.
சோதி காணும் உன்னை நான் வைக்கிறேன். ச. சோதி
வீசும் உன்னை நான் வைக்கிறேன். ரு. எரியும் உன்னை
நான் வைக்கிறேன். ஈ. மின்னும் உன்னை நான் வைக்
கிறேன். ஈ. சுவலிக்கும் உன்னை நான் வைக்கிறேன் ,
அ. சுடர் வீசும் உன்னை நான் வைக்கிறேன். கூ. அமுத
னான உன்னை நான் வைக்கிறேன். கௌ. பெருகு சோதி
யுள்ள உன்னை நான் வைக்கிறேன். கக. எழுச்சியாகும்
உன்னை நான் வைக்கிறேன். கட. விழித்துள்ள உன்னை
நான் வைக்கிறேன் க. ச. நட.

எச. கருத்து—சோமனின் செழிப்பு.

எரு. கருத்து—உஷை நோக்கவும்.

எசு. கருத்து—சோதி பற்று.

அநுவாகம் எஎ.

பலம்

க. பலத்துக்கு சுவாஹா ! முயற்சிக்கு சுவாஹா !
விவிதத்துக்கு சுவாஹா ! உழைப்புக்கு சுவாஹா ! பிர
பத்தனத்துக்கு சுவாஹா ! நாடுவதற்கு சுவாஹா ! சுத்
தத்துக்கு சுவாஹா ! சோகதத்துக்கு சுவாஹா ! தவஞ்
செய்வதற்கு சுவாஹா ! தவத்துக்கு சுவாஹா ! பிரம
ஹத்திக்கு சுவாஹா ! அனைத்துக்கும் சுவாஹா ! க. ச.
நூ.

அநுவாகம் எஅ.

தேவர் எங்கே ?

க. மனிதர்களே நீங்கள், தசையுடன் சித்தத்தை
ஈரற்குலையுடன் பவத்தை, இவநதசையுடன் ருத்திரனை
தூல இருதயத்துடன் பசுபதியை இருதயத்துடன் அக்
கினியை, இரத்தத்துடன் ருத்திரனை, சலாசயங்களுடன்
சர்வனை உதிர மாமிரத்துடன் மகாதேவனை, சூடல்க
ளுடன் துரிதமாய்க்கொல்பவனை யறியுங்கள். க. ச. நூ.

அநுவாகம் எக.

ஷோட சினம்

க. விருத்திரசம்காரனே ! உன் இரதத்தை ஏறவும்.
உன் குதிரைகள் எங்கள் பிரமததால் சேர்க்கப்பட்
டுள்ளன. முழங்கு மாயுதம் உன் மனத்தை எங்கள் பக்

எஎ. கருத்து—நமக்கு அவசியமானவை.

எஅ. கருத்து—எல்லா தேவர்கள் உங்களகத்திலாகும்.

கம் திருப்பட்டும். உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்பட்டுளாய். ஷோடசின இந்திரனுக்கு உன்னை நான் பற்றுகிறேன். இது உன் சன்மஸ்தானம். ஷோடசின இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. ந. ௪.

அநுவாகம் ௮௦.

ஷோடசின இந்திரன்

க. இரு குதிரைகள் இணையற்ற பலத்தின் இரு திரளை ருஷிகளின் துதிக்கும் மனித யக்ஞத்துக்கும் வகித்துச் செல்லுகின்றன உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். ஷோடசின இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உன் சன்மஸ்தானம். ஷோடசின இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. ந. ௮.

அநுவாகம் ௮௧.

ஷோடசின இந்திரன்

க. இந்திரனே! சோமன் உனக்குப் பொழியப்பட்டுளது. அதிபலனே! உக்கிரனே! நீ இங்கு வரவும் சூரியன் தன் ரசிமிகளால் வானத்தைச் சூழ்வதுபோல் வன்மை உன்னைச் சூழட்டும். உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். ஷோடசின இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உனது சன்மஸ்தானம். ஷோடசின இந்திரனுக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. ந. ௯.

௪௧. கருத்து—பதினாறு கலைகளுடனாகும் இந்திரன்.

௮௦. கருத்து—இன்னும் இந்திரன்.

அநுவாகம் அ௨.

ஷோடசின இந்திரன்

க. சகலருஞ் சூழும் சகம் உன்னை அவன் அங்கத் தில் வைத்துளான். நீ சுகமளித்து, சுகநிலைய மாகவும். நீ விரிந்து விஸ்தாரக் காப்பை அவனுக்கு அளிக்கவும். உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். ஷோடசின இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன்! இது உனது சன்மஸ்தானமாகும். ஷோடசின இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. ச(1).

அநுவாகம் அ௩.

ஷோடசின இந்திரன்

க. ஷோடசின இந்திரன் மகானாகும், வச்சிராயுதக் கையுடன் அவன் சுகமளிக்கட்டும் பகவான் எமக்குச் சேஷமததைசு செய்யவேண்டும் எங்கள் துவேஷியை அவன் தொலைக்கட்டும். உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். ஷோடசின இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உனது சன்மஸ்தானமாகும். ஷோடசின இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. சக.

அநுவாகம் அ௪.

ஷோடசின இந்திரன்

க. இந்திரனே! மருத்துக்களுடன் இணைந்திசைத்து நீ சோமனைப் பருகவும், வீரனே! அறிஞனே! விருத்திரசம்காரனே! எங்கள் எதிரிகளைக் கொல்லவும், பகைவர்களைத் துரத்தவும். இப்படி எமக்கு நீ அச்சமன்னியிலாக்

கவும். உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய் ஷோட்சின இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன் ; இது உன் சன்ம ஸ்தானம். ஷோட்சின இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். க. ச. சஉ.

அநுவாகம் அநு.

சம்ஸ்கருதம்

க. கிரணங்கள், தேவனுள் ஜாத வேதரீனை அனை வருங்காண உயரசு சமரது ரெல்லுகின்றன உபிததிர வருண அக்கினியின் கண்ணை தேவ திவ்ய சநிருசன் எழுந்து சோதி வானம் பூமியை நிறைந்துளான் சூரிய னுள் அவன் அடையும அசையாப பெபருவின் ஆதமா வாகும். ட. அக்கினியே ! எல்லா வழிகளை யறியும் தேவனே ! நல் வழியால் எங்களைச் செல்வதற்கு அழைத்துச் செல்லவும் நீ கோணலான கயமையை எங்கலிடமிருந்து கழிக்கவும். உனக்கு வெகு பல துதி வணக்க மளிப்போம். ச. சோதிக்குத் செல்லவும், சுவர்க் கம் பறக்கவும். ரு. என் ரூபத்தால் உன் ரூபத்தை யடை கிறேன். என் அபுசால் உன் அபுசை யடைகிறேன். சு. எல்லாமறியும் சூதன் உங்களுக்கு மிக்க உயரிப் வானத்தில் பகிரந்து கொடுக்கவேண்டும். ஈ. உனது இரதச் செலவம் சோமனால் சூண்டப்பட்டு வருகின்றது அ. மிததிரனின் வழியால் நீ அதை அழைத்துச் செல்ல வும். ச. யக்கு நெறியுடன் சுபஞ் செலுத்தும் சந்திர தட்சிண வழியில் நீங்கள் செல்லுங்கள். க0. யக்கு தட் சிணக் கருகனாய் திவ்ய தாதை தந்தையின் பேரன் மக னாய் ருஷிகளின் வழியான ருஷியாகும் பிராமணனை

அக—அச. கருத்து—எல்லாம் இந்திரனை பற்றி யாகும்.

நான் இன்று அடையவேண்டும். கக சவர்க்கம் பாரக் கவும், வானங் காணவும் கட. அங்குள்ளவர்களுடன் சேரவும். கக எங்களை லஸிக்கப்படும கீங்களை தேன் நிறைந்து தேவர்களுக்குச் செல்லுங்கள். அளிப்பவனை துழையுங்கள். தேவர்களுக்குச் செல்லும் வழியால் எங்களை விட்டு விடாமல் செல்லுங்கள், சுகிருத சக்தியில் அருளுங்கள். எமக்கு இது சமஸ்கிருதமாத்நீர க ச. சக.

அநுவாகம் அக.

விருப்பங்கள்

க. சனிதா, அக்கினி, தானசில தாதரு, தனபதி பிரஜாபதி எமக்கு இச ரெயலில் இன்ப மாகவேண்டும. விஷ்ணு துவஷ்டா யஜமானனுக்கு பிரசையுடன் பொருளை பிரியமா யனிககவேண்டும உ இந்திரனே! இருதயத்தில் எங்களைப் பசுக்களுடன் இணைக்கவும், தானசிலர்களுடன் கேஷமத்தோடு எங்களைச் சேர்க்கவும். மகவானே! தேவர்களால் செய்யப்படும திவ்ய அறிவுடன், யக்ஞஞ் செய்யப்படும தேவர்களின் நல்ல மனத்தோடு எங்களை ஒன்றாக்கவும். க. சபமான மனங்களுடன், புகழோடு பாலோடு யாமே கலந்துளோம. துவஷ்டா எமக்குச் செல்வத்தைச் செய்யவேண்டும் அவன் எங்கள் தேவர்களின் எத தீமையையும் தூய்மை யாக்கவேண்டும ச அக்கினியே! நாங்கள் உன்னை இன்று இந்த யக்ஞஞ் செய்யுனகால் எங்கள் ஹோதாவாக நியமித்துளோம. நீ சிறப்பாய் யக்ஞஞ் செய்துளாய். நீ சீலமாய் முயற்சி செய்துளாய். அறிவும் முன்னறிவுமான நீ, யக்ஞத்துக்கு வரவும். ரு. தேவர்களே! இவ்வாச

அக. கருத்து—அக்கினி மகிமை.

னத்தை சுவாஹாவுடன் உங்களுக்குச் செய்துளோம். சகல செல்வர்களே ! இங்கு இந்த யக்ஞத்தில் இன்பமாகும் நீங்கள், புசித்துப் பருகியவுடன் எமக்குச் செல்வத்தை பரிபுங்கள். கூ. தேவனே ! நீ விருப்பமாய் தேவர்களை இங்கு கொண்டு வந்துளாய், அக்கினியே ! நீ அவர்களை அவர்கள் நிலயத்திலேயே தூண்டவும் அவிசுமந்து வந்து சேர்தி செல்வ யக்ஞத்தை நீங்கள் ஏலுங்கள். எ. யக்ஞமே ! யக்ஞத்தைச் சேரவும். யக்ஞபதியை யணுகவும் உனது சன்மஸ்தானத்தை நாடவும் சுவாஹா ! அ யக்ஞபதியே ! நல்ல வாக்குக்களுடன் நலமான விரர்களை டன்டுபண்ணும இது, உனது யக்ஞமாகும் சுவாஹா ! கூ. வழிகாணும தேவாகளான நீங்கள் வழிகண்டு வழியில் செல்லவும் கோ தேவனே ! மனத்தின் பதியே ! தேவர்களில் எமக்காக இந்த யக்ஞத்தை ஸ்தாபிக்கவும், சுவாஹா ! வாக்கை வைக்கவும். சுவாஹா ! காற்றை வைக்கவும் சுவாஹா ! க. ச. சச.

அநுவாகம் அ௭.

வருணன்

க. வருணராஜன் சூரியன் செல்ல, விரியும் வழியைச் செய்துளான் அவன் அவனை வழியற்ற வழியில் பாதங்கள் வைக்கச் செய்துளான். அவன் இருதய இன்னல் செய்யும் எதையும் நீக்குகிறான். உ. அரசனே ! உன் சிகிச்சைகள் நூறு ஆயிரமாகும். உன் நல் மனம் விரிந்தும் ஆழ்ந்து மிருக்கட்டும். நீ துவேஷிகளை ஜயிக்கவும், சத்துருவை யொழிக்கவும், நாங்கள் செய்துள்ள பாவத்தை நீக்கவும். ந. வருணனின் பாசம் நீக்கப்பட்டுள்ளது.

அக. கருத்து—தோத்திரம்

சு. அக்கினியின் முகம் சலங்களில் நுழைந்துள்ளது, சலமகன் அரக்கர் பலத்தினின்று காக்கிறான். அக்கினியே ! ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நீ சமித்தையளிக்கவும், உன் நாக்கு நெய்யை நாட்டும். ரு. சமுத்திரத்தில் சலத்தினுள்ளே உனது சித்தமாகும். சலங்களும் செடி கொடிகளும் உன்னை நுழையட்டும். யக்ஞபதியே ! வணக்க மொழியில் துதியின் உச்சரிப்பில் யக்ஞ அளிகளுடன் நாங்கள் நாட்டும் சு. ஒ ஸ்னான நீரே ! வெள்ளப் பெருக்கே ! நீ பெருகுகிறாய் சலப்பெருக்கே ! நீ யக்ஞத்தால் தேவர்களுடன் தேவர்களால் செய்யப்படும் பாவத்தை நீக்கியுளாய் மனிதர்களால் செய்யப்படும் பாவத்தை மனிதர்களுடன் நீக்கியுளாய். விரியும் எதிரியினின்று நீ எங்களைப் பாதுகாக்கவும். எ. சலம் செடி கொடிகள் எமக்கு நட்புடனிருக்கட்டும். எங்களை வெறுப்பவனிடம் நாங்கள் வெறுப்பவனிடம் அவர்கள் நட்பன்னியிலிருக்கட்டும். அ. திவ்ய சலங்களே ! இது உன் கருப்ப ஸ்தம்பமாகும். நாங்கள் அதை இன்பமாயும் இனிய போஷிப்போடும் உங்களுக்குச் செய்து நோம் நற்செயல் ஆசிரியர்களாக எங்களை தேவர்களில் கோஷியுங்கள். கூ. வருணனின் பாசம் கட்டப்பட்டுள்ளது வருணனின் பாசம் நீங்கியுளது.

க௦. நீ சமித்தாகும், நாங்கள் செழிக்கவேண்டும். நீ உதய சாதனன். நீ தேஜசாகும் நீ எனக்குத் தேஜசையளிக்கவும். கக. நான் சலங்களுக்குச் சேர்ந்துளேன். நான் இரசத்துடன் இணைந்துளேன். அக்கினியே ! நான் பால்கிறைந்து வந்துளேன் நீ என்னை வர்சஸோடு சேர்க்கவும். க. ச சந்.

[கந-எ-ம் அநுவாகம் பார்க்க]

அநுவாகம் அஅ.

யக்ஞங்கள்

க. மிருதனான் நான் அமிருதனான் உன்னை சீல
மான சித்தத்ததால் அழைக்கிறேன். ஜாதவேதசனே !
நீ எங்களில் யசனையுடையவருமாம். அக்கினியே ! நான் பிற
ரைகளால் அமிருதத்தைப் பெறவேண்டும் உ. அக்
கினியே ! எவன் நற்றெயல்களுக்கு நீ சுகஞ்செய் சுகத்
தைச் செய்கிறபோது அவன் பசு வீரர் மக்கட்கள் மிகுந்து
செல்வம் செழிப்பை ஐயிப்பான் ந. பல மகனே ! அவர்
கள் உன்னையே விருப்பம் நிறைய நோக்குகிறார்கள். இங்
திரனே ! எவனும் உனக்கு மேன்மையாவதில்லை ச.
யஜமானாகள் சமான் பலத்ததுடன் தந்தையை பிள்ளைகள்
போல் மகவானைத் துணைக்கு அழைக்குங்கால், பொழியும்
சோமன் ஒவ்வொரு துதியிலும் இததிரனை இன்பமுட
னாக்குகிறான். நு. அக்கினியே ! ஜாதவேதசனே ! அரசு
கர் அக்கிரமங்களைக் கொல்லும் நீ, சமம் தேசசுடன் ஒளி
வீசுகிறாய் எ நான் சமங்களில் சேர்ந்துளேன். நாங்
கள் சமத்தாடன் இணைந்துளோம் அக்கினியே ! நான்
பலம் மிகுந்து வருகிறேன் நீ என்னை ஒளியுடன் சேரக்க
வும். எ. நீ செல்வன், தொல்வபதி அக்கினியே ! நீ
ஒளி மிகுந்தவன். நாங்கள் உன் அநு கூலத்தையடைய
வேண்டும். அ. அக்கினியே ! நீர் செல்வபதி. செல்வர்.
நான் உன்னை ஆசி கூறுகிறேன். பேரூரில் உன்னால் நாங்
கள் ஐயமுடனாகவேண்டும். நாங்கள் மனிதர்களின்
துவேஷங்களைத் தொலைக்கவேண்டும். கூ. அக்கினியே !
பலத்தின் பெருஞ்ஜயனே ! அறிஞர்கள், நன்கு துதிக்கப்
படும உன்னை போஷிக்கிறார்கள். நீ வீரர் செல்வத்தை
எமக்களிக்கவும். க0. அக்கினி எமக்கு தீரர்களைச் செய்ய

வேண்டும். அவன் எதிரிகளைப் பிளந்தது முன் செல்லட்
டும். அவன் எங்கள் பகைவர்களை இன்பமாய் ஜயிக்க
வேண்டும் போரில் பலததுக்காக அவன் சாதனத்தை
யடைய வேண்டும். கக. அக்கினி அக்கினியால் எழுச்சி
யாக்கப்பட்டுளான் அவன் கவி, கிருகபதி, அவி சுமப்ப
வன் தன் முகத்தில் ஆயுதந தரிப்பவன் கட. அக்
கினியே ! கவி கவியால் நலம் நன்மையால், ரட்பு நண்ப
னால் அக்கினியால் நீ எழுச்சியாக்கப்பட்டுளாய். கங
அக்கினியே ! உனது புனித சோதி கிளம்புகின்றது. கச.
உனது ஜலியால் பிரகாசிக்கின்றது க ச ச ச

அநுவாகம் அக.

அனல் ஸ்தாபனம்

க ந ஆழத்தில் பூமியாகும், விரிவில் சோதி
யாகும், வளர்ச்சியில் வானமாகும் அக்கினியே ! தேவ
அதிதியே ! நான் உன் அங்கத்தில் உணவு பிசிப்போனை
உணவு உண்ண வைக்கிறேன் உ. வெண் பசுவான சூரி
யன் வந்துளான் அவன் சவர்க்கும நாடி தாய் தந்தையை
மறுபடியும் ஊகியுளான் ந அவன் முப்பது முகூர்த
தங்களை அரசுபுரிகிறான். வாக்கு, பட்சி கஞ்ச ஆசிரிதமா
கின்றது அதை தினங்களுடன் சுமந்து செல்லவும்
ச உலகங்களின் நடுவே பிராணனின்னு அபானத்தில்
அவன் சுற்றுகிறான் 1மகிஷன் சவர்க்குத்தைப் பிரகாசிக்
கிறான். ௫. அக்கினியே ! நான் உன்னை கோபம் கடுமை
சோகத்தால் தள்ளியிருந்தால் நீ தூய்மை ரெப்பவனாக
வும் நாங்கள் உன்னை மறுபடியும் மூட்டுகிறோம்.2

அஅ. கருத்து—அக்கினி போற்று.

1 மேன்மையானவன். 2 எழுச்சி யாக்குகின்றோம்.

கூ. வா ஆதித்தியா விசுவே தேவர்கள் கோபலத் தில் எங்குமான் உன் தேஜசை ஒன்று சேர்த்துள்ளார்கள். எ மனம ரோதி 1 நெய்யி லின்பமாகவும். அவன் இங்கும்ங்குமான யகளுததை ஒன்று சேர்க்கவேண்டும். பிரஹஸ்பதி அதை விஸ்தரிக்கட்டும் எல்லாதேவர் களும் இங்கு சந்தோஷமாகவேண்டும் அ. அக்கினியே! உன் 2 சமித தூக்கன் ஏழாகும், உனது நாக்கள் ஏழு. உன்னை ஏழு ரிஷிகள், ஏழு யகளுக்கள் ஏழு ஹோதாக்கள் ஏழு பிரிய நிலயங்கள் நாடுகின்றன நீ ஏழு சூல நிலயங் களை, நெய்யால் நிரப்புகிறாய். கூ நீ திடதூடன் திரும் பவும் அக்கினியே! நீ உணவு ஆபுசடன் திரும்பவும், நீ எங்களை எங்கும் பாதுகாக்கிறாய் அக்கினியே! நீ செல்வத்தூடன் திரும்பவும், எங்கும் எல்லாள், ஜயித்து நீ தாரையோடு திடமாகவும்.

கக. 3 இலேகன், சலேகன், சுலேகன்—இவ்வாதித் தியர்கள் இன்பமாகி எங்கள் நெய்யைப் பருகட்டும். கேதன், சகேதன், சுகேதன்—இவ்வாதித்தியர்கள் இன்ப மாகி எங்கள் 4 நெய்யைப் பருகட்டும். அதிதி, தேவஜுதி விசுவன்—இவ்வாதித்தியர்கள் மகிழ்ந்து எங்கள் நெய் யைப் பருகட்டும். க. ௫ ௩.

அநுவாகம் கூ௦.

ஜஹவனீயம் 5

க. தூரத்தினின்றே நம்மைச் செவியுறும் அக்கி னிக்கு மந்திரத்தை யகளு மணுகுங்கால் மொழிவோம்.

அக. கருத்து—அக்கினியை ஸ்தாபிக்கவும்.

1 தேசசில். 2 கருவிகள். 3 அனலாதித்தியரின் பல நாமங்கள். 4 நட்பை. 5 தேகம் ஒங்க நாகுவதற்கான யனல்.

உ. வீரர்கள் ஆயிரம் வெல்லும், ரிஷியினிடமிருந்து அவன் பழைய ஒளி நாடி சோதியைக் கறந்துவாராகன். ந. அக்கினி சோதியின் சிரமும் சிகரமுமாகும், புனிதபதியாகும். அவன், இங்கு சலங்களின் சேதங்களைத் துரிதமாக்குகிறான். ச. இங்கு யக்ஞங்களில் அழைக்கப்படும் இளம் ஹோதா வீடுவீடாய் வியாபகமாகி, ¹அப்நவானன் ²பிருகுக்களால் பிரகாசமாகி பற்றப்படுபவர்களால் தரிக்கப்பட்டுளான்.

ரு. இரதிராக்கினியே! நீங்கள் இருவர்களும் அழைக்கப்படுவீர்கள். அளிப்பதில் இணைந்து இருவர்கள் இன்பமாவீர்கள். நான் போரின் துயத்துக்காக உணவு பொருளளிக்கு முங்களை அழைக்கிறேன். ஈ நீ தோன்றி பிரகாசமாகும் இது, உனது சன்மஸ்தானமாகும். அக்கினியே! நீ அதை அறிந்து ஏறவும். நீ எமது செல்வத்தைச் செழுமையாக்கவும். எ அக்கினியே! நீ ஆயுசைப் புனிதஞ் செய்கிறாய். நீ உணவையுட பலத்தையும் எமக்கு அளிக்கவும். நீ எதிரி என்னியங்களை துரத்தில் துரத்தவும். அ. சுபர செயலக்கினியே! நீ எங்களில் பலத்தை சவீரத்தைப் புனிதமாக்கவும். என்னில் செல்வப் பெருக்கை யளித்து, எங்களுக்குச் சுத்தமாக்கவும். கூ. தேவரே! அக்கினியே! உன் சோதியால் சுத்தஞ்செய்து இனிய நாவால் யக்ஞத்தையும் தேவர்களையுமிங்கு கொண்டு வரவும். கர. அக்கினியே! பிரகாசித்துப் புனிதஞ்செய் பவனே! தேவர்களை எங்கள் ³அவி யக்ஞத்துக்குக் ⁴கொண்டு வரவும்.

கக. அக்கினி அதி சுத்த விரதமுடனுனவன், சுத்த அறிஞனும் சுத்தமான கவியுமாகும். அளிக்கப்படுங்கால் அவன் சுத்தத்தில் சோதி வீசுகிறான்.

1 அறிஞர் 2 பண்டிதர்களால். 3 அளிப்பு 4 நம்செயலுக்கு.

கஉ. அக்கினியே ! உன் சுத்த ரசிமிகள்¹ ஒளி வீசுமேல் செல்லுகின்றன. உன் சோதிகளும் சுவாலைகளும் உயரமாகின்றன. கரு. அக்கினியே ! நீ ஆயுசை யளிப்பவன் எனக்கு ஆயுசையளிக்கவும். அக்கினி நீ வர்சஸை² யளிப்பவன், நீ எனக்கு வர்சஸை யளிக்கவும். அக்கினியே ! நீ காயங்காப்பவன். நீ என் காயத்தைக் காக்கவும். கச. அக்கினியே ! என் காயத்திலுள்ள எக்குறையையும் நீ குணமாக்கவும். கரு. அதிசயச் செல்வச் சீமானே ! கவஸ்தியுடன் உன் எல்லையை நான் ரேரவேண்டும்.

கசு. அக்கினியே ! பலமுள்ள நாங்கள் பலஞ் செய்ய முன்னை புகழுள்ள நாங்கள் புகழளிக்கு முன்னை வீரம நிறையும் நாங்கள் இம்சையற்ற உன்னை, அதிவானத்தில் எதிரி நாசகாரனும் ஒளிவிடும் உன்னை நூறு வருஷங்களுக்கு மட்டவேண்டும் கவ. அக்கினியே ! நீ சூரிய ஜோதியை பேர்ந்தவராய் நீ⁴ரிஷி துதிகளுடன் பிரிய நிலயத்தோடு கலந்துவராய். கஅ. நீ சூரிய சமான சோதிபாகும். நீ எனக்கு ஜோதி, ஆயுசு, பிரசையை யளிக்கவும். க. ரு ரு

அநுவாகம் கூக.

கார்ப்பபந்தியம் 5

க. நான் பசுபிரசை மனிதப பிரசையில் பார்க்கிகிறேன். அவர்கள் எங்கள் கிருகத்திலாகட்டும்.⁶ உநீங்கள் சலமாகும், நான் உங்கள் சலத்தைப் பருகவேண்

கூ0. கருத்து—அனால் சக்தியால் நூறு வருடங்கள் வாழுவர்கள்.

1 கிரணங்கள் 2 ஒளியை 3 சேஷமத்துடன். 4 அறிஞர் துதியுடன். 5 இல்லற வாழ்க்கைக்குக்கான சக்தி, 6 எனக்குப் பிரசனசக்தியில் பிரியமுண்டு.

டும். நீங்கள் மகத்தாகும். நான் உங்கள் மகத்தை அருந்தவேண்டும். நீங்கள் வன்மையாகும், நான் உங்கள் பலத்தைப் புசிக்கவேண்டும். நான் உங்கள் வன்மையாகும், நான் உங்கள் வன்மையைப் புசிக்கவேண்டும். செல்வர்களே ! இவ்வுலகம் இக்கூட்டம் இக்கிருகம் இசசன்மஸ்தானத்தில் நீங்கள் நிலையாகுங்கள் நீங்கள் இங்கு இருங்கள் எங்குஞ் செல்லவேண்டாம். நீங்கள் எனக்கு வெகு பலவாய் வாருங்கள்.

ச. நீ விசுவரூப சம்ஹிதையாகும். நீ பலம் பசுத்தலைமை, பொருள் போஷணையுடன் என்னைப் பிரவேசிக்கவும். நு. நான் உங்கள் ஆயிரம் போஷணையால் புஷ்டியுடனாக வேண்டும். உங்கள் செல்வம் என்னில் சாய வேண்டும்.

சு அக்கினியே ! இரவு நீக்கு முன்னிடம் தினந்தோறும் எங்கள் மனோ நமஸ்காரத்துடன் நாங்கள் வருகிறோம். எ. யதஞபதியான நீ நுதங்காதது ஒளி வீசுவனாய் உன் நிலயத்தில் பெருகியுளாய் அ. அக்கினியே ! மகனுக்குத் தந்தையைப்போல் நீ நாங்கள் அனுகூலமாயிருக்கவும். சு அக்கினியே ! நீ எங்கள் அருகிலிருப்பவனாகவும், செளம்யமாகவும், தவசனாகவும். பரஞ்சோதியே ! பிரகாசனே ! நாங்கள் நண்பர்களுக்காக உன் நல் மனத்தை நாடுகிறோம். பெருஞ் சோதியின் சோதியான அக்கினியே உன் மிகுந்த சோதியோடு இங்கு வரவும். நீ எமக்குச் செல்வத்தை யளிக்கவும்.

க0. நான் 2 உங்களை பலத்துடன் பார்க்கிறேன். நீங்கள் பலத்தால் என்னைப் பாருங்கள். நான் உங்களைச்

கக. ச—நு. ஏராளமான பசுக்களையடையவும். க0—கக வளரும் வீடுகளுடனாகுங்கள்.

1 பாலை, 2 வீடு வாசல்களை.

செல்வர் செழிப்புடன் பார்க்கிறேன். நீங்கள் என்னைச் செல்வர் செழிப்போடு பாருங்கள். கக. நீங்கள் உணவாகும், இனியவை செய்பவர்கள். பானம் போஷணையாய் பிரியமுடன் என்னில் நுழைபவர்கள் நான் உங்கள் ஆயிரம் போஷணையோடு பெருகவேண்டும். உமது செல்வம் என்னில் சாயவேண்டும் கக. அவன் சமது அறிவுகளைத் தூண்ட அசு ரஸிதா¹ தேவரின் சிறந்த ஒளியை நாங்கள் தியானஞ் செய்கிறோம் கக 2² ரமணஸபதியே ! 3³ கட்சிவந்தன் கௌகிஜனைப்போல சோமன் பொழிபவனைப் பெருமையுடனாக்கடி 4⁴ இந்திரனே ! நீ எக்காலமும இராசியபதில்லை. நாடுபவனை நீ கைவிடுவதில்லை. மகவானே ! இரபோது இன்னும் மேலும் மேலும் உன் தேவதானம் வளர்கின்றது

கரு. அக்கினியே ! காபபனாய், நற்குணனாய் வீர நிறனாய், அழிக்குமரக்களை யொழிப்பவனான உன்னை நாங்கள் தினந்தோறும் எங்களை சுற்றி வைத்துத் தரிக்கிறோம். கசு. அக்கினியே ! 5⁵ கிரகபதியே ! கிரகபதியான உன்னால் நான் நல்ல கிரகபதியாகவேண்டும். கிரகபதியான என்னால் நீ நல்ல கிரகபதியாகவேண்டும் நான் இச்சோதியை எந்தானத்துக்கு அளிப்பவனாய் நூறு வருடங்களுக்கு இந்த 6⁶ ஆசையை வேண்டுகிறேன் இவனுக்கு சோதி கொண்டுவரும் இவ்வாசியை நான் பற்றுகிறேன். க. ரு சு.

கக. கருத்து—உங்கள் பெண் பிள்ளை ஆடு மாடு வீடு வாசல்கள் வளர்வதற்கான அனலை காடுங்கள்,

1 மனோசூரியனின் 2 ஈசனே ! 3 கனல் இரகசியமறிபவன். 4 சக்தியே. 5 இல்லறத் தலைவனே ! 6 நன்மையை.

அநுவாகம் கூஉ.

உனல் பேருமை

க. ஜாதவேதசனே ! தாயுந் தநதையும் என்னி
லனிதத முதல் பெயரை நான், குருகுலத்தினின்று திரும்
பும் வரை, நீ தரிக்கவும். அக்கினியே ! நான் உன் பெய
ரைத் தரிப்பேன். உ ஜாதவேதசனே ! மனிதர் உடை
மாற்றுவதுபோல் மறுபடியும் பரஸ்பரம் பெயரை மாற்
றிக்கொள்வோம். ௩ ஆயுசுக்கும் நாங்கள் சீவனுக்கும்
நாம் மாற்றிக்கொள்வோம். ௩. இம்சிக்கப்படாத அக்
கினிக்கு நமஸ்காரம். எவராலும் அணுக முடியாதவ
னுக்கு நமஸ்காரம். அக்கினி எதிர்ப்பற்றவனாகும். அதி
பலிஷ்டன். சகலஞ் ஜயிப்பவன். அபரிமித பல மிகுந்த
வன். சிரேஷ்டனும்கந்தர்வனுமாகும்.

ச அக்கினியே ! தேவர்கள் உன்னையே பிதாவாக¹
அடைந்துவார்தன் அவர்கள் உனக்கு ஆகுதிகளை
யளிக்கிறார்கள் அவர்கள் உன்னையே விசாரகனாகப்
பெற்றுளார்கள். ௩ ஆயுசு பசுத தலைமையுடன் இதத்தை
என்னில் ஸதாபிக்கவும். ௩. இங்கு அக்கினி சகலத்
திலும சிரேஷ்டன் நாடுவதற்கருகன் ஆபிரத்தை அதி
சயமா யளிக்கத் துரிதமாயுள்ளவன். அவனை நாடுபவ
னுக்கு எல்லாச் சுவிரியும் 2மாகவேண்டும். ௪. மனஞ்
சோதியான அவன் அளிப்பி லானந்தமாகவேண்டும்.
அவன் இங்கு மங்குமான யக்ஞத்தை ஒருமையுடனாக்கட்
டும். அளிப்புக்களை நெய், அவியுடன் காலை மாலையில்
நான் சேர்க்கிறேன். செடி கொடிகள் பால் நிறைந்தவை

க. கல்வி கற்கச்சென்றால் இன்பானல் நீக்கி கல்விக்
கனல் நாடவும் உ—ச மறுபடியும் இன்பானலைப் பற்றவும்.

1 காப்பாக 2 திடபலம்

யாகும். அருமபின் ரசமும் பால் மிருந்தது. இந்திரனே ! நீ என்னை சலரசப் பாலோடு சேர்க்கவும்.

அ. அக்கினியே ! விரதபதியே ! நான் இந்த விரதத்தைச் செய்கிறேன். நான் அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். அது எனக்கு ஜயமுடனாகவேண்டும். கூ நான் இங்கு ஹோதாவான அக்கினியை அழைக்கிறேன். நாம் யக்ஞாருக தேவர்களை அழைக்கிறோம். இத் தேவர்கள் நல் மனத்தோடு வரட்டும். தேவர்கள் எனது இந்த அவினயை யதுபவிக்கட்டும் க0. உன்னை எவன் இணைக்கிறான் ? அவன் உன்னை இணைக்கட்டும்.

கக. அறிஞர்கள் யகளுததுக்குத் திரட்டுங் 1கபாலங்கள் பூஷணனின் பாதுகாப்பிலாகும். இந்திரனும் வாயுவும் அவற்றை விடுதலையாக்குகிறான். கட. யக்ஞம் பின்ன மன்னியி லிருக்கின்றது. அதிக மளிக்கும் அது எங்கிருந்து வந்துளதோ அங்கே திரும்புகின்றது. வேதி, சமித்து, சூழ்பவை, யக்ஞாயுசை சஞ்சரிக்கின்றன. கங. நான், விரிந்து யக்ஞப் பாதுகாப்புச் செய்யும், நங் 2இழைகளின் அறுந்த தொன்றை சரியாகுகிறேன். சவாஹா ! யக்ஞம் தேவர்களுக்குச் செல்லட்டும். க. ரு. க0.

கஉ. கருத்து—பெரிய செயல்களைச் செய்ய நீங்கள் விரும்பினால் நான் அவற்றை செய்துதான் முடிப்பேன் யென சபதஞ் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

1 சாதனங்கள் 2 வசு-அ, ருத்திரர்-கக, ஆதித்தியர்-கஉ, இந்திரன்-க, பிரஜாபதி-க, ஆக-ஙங.

அநுவாகம் கூட.

யக்ஞங்கள்

க. வைசுவாநர அக்கினி, அவனைச் சமக்கும் துதியால், துணையோடு தூரத்தினின்று எமக்கு வரட்டும்.
உ. ¹ருதம மிகும வைசுவாநரனாய், சோதி, சத்தியத்தின் தலைவனான சாக்ஷ அனலை, நாங்கள் நாடுகிறோம்.
ங. வைசுவாநரச் சம்பநதர செயல் களினின்று ²ரிஷி தானாகவே சபகாரியத்தால் சிரேஷ்ட பயனை அடைந்து ளார். ரேதசு நிறையு மக்கினி வானம் பூமியான நாய் தந்தையை மேன்மை செய்துகொண்டு பிறநதுளான்.
ச. அக்கினி சகம் சோதி எங்கும் பரிசித்து செடி கொடிகளில் நுழைந்துளான். சத்தியால் சேரும் வைசுவாநராக்கினி எங்களைச் சத்துருவினின்று இரவும் பகலுங் காக்கவேண்டும்.

ரு. அக்கினியே ! நீ புலனாகுங்கால் புவனங்களை யெல்லாம், துரிதகோபன் மந்தையைச் சுற்றுவதுபோல், பார்க்கிறாய். ³பிராமணனுக்கு வழியைப் புலனாக்கவும். நீங்கள் சதாகாலம் சுவஸ்திகளுடன் எங்களைக் காக்க வேண்டும். கூ. அக்கினியே ! நீ தோன்றும் பொழுதே சோதி சுவாலையுடன் வானம் பூமியை நிரப்புகிறாய். ஜாத வேதசு வைசுவாநரனே ! உன் திடத்தால் தேவர்களை எதிரியினின்று நீக்குகிறாய். எ. அக்கினியே ! இந்திரர்களில், நல்லவீரம், நரைமூப்பு சூன்னியமாய் எவனுக்கும் தலைகுனியாமலுள்ள ⁴கூத்திரபுருஷனை ஸ்தாபிக்கவும். அ. அக்கினியே ! வைசுவாநரனே ! நாங்கள் உன் துணையால் தூறு ஆயிரமான செல்வத்தை ஐயிக்கவேண்டும்.

1 இசை 2 அறிஞர். 3 அறிவை நாடுபவனுக்கு,
4 வீரமகனை

நாங்கள் வைசுவாநரத்தின் நல்ல மனத்தை யநுபவிக்க வேண்டும். ஏனெனில் அவன் அரசன். அகிலசோதி இதனால் தான் இவன் புலனாகுமபோதே சகலத்தையும் பார்க்கிறான். வைசுவாநரன் சூரிய ரூபத்துடன் பிரகாசிக்கிறான் கூ. 1வருணனே! நாங்கள் உன் கோபத்தை அவிநன் யக்ஞங்கள் நமஸ்காரத்தால், கழிக்கிறோம். அறிஞனே! அரசனே! 2அசுரனே! நாங்கள் செய்யும் பாவங்களை, அரசபுரியும் நி, பிரிக்கவும். க௦. வருணனே! நீ மேல், கீழ், நடுவான 3பந்தத்தை எம்மிடமிருந்து நழு வரசெய்யவும். ஆதித்தியனே! இனி அதிதிமுன் உன் விரதத்தில் நாங்கள் முற்ற மற்றுகவேண்டும். க௩. நான் திட அரித குதிரையான ததிக்கிராவணனின், 4 செயலை, கானஞ் செய்பவனுபுனேன். அவன் எங்கள் முகங்களை ககந்தமாக்கவேண்டும். அவன் எங்கள் ஆயுதங்களைப் பொருக்கவேண்டும் ௧௨ சூரியன் ரசிமியால் சலங்களைப் போல், ததிக்கிரன் தன் பலத்தால் பஞ்சேரதிரியங்களை விஸ்தரிக்கிறான். க௩. நூறு ஆயிரம் ஜயித்து பலம் பரப் புடனாகு, மவன், இந்து எமது மொழிகளை தேனால் கரப பட்டிம ௧௪. அக்கினி தலைவனாகும். க௩. நீ இருக்கிறாய். ௧௬. மருத்துக்களே! சோதியினின்று உங்கள் நல்

நினைவை நாங்கள் நாடும்பொழுது நீங்கள் வரவேண்டும். ௧௭. நன்கு தேடுபவனுக்கு நீங்கள் வைத்துள்ள ரட்சை களை மூன்றாய் 5பஜமானனுக்கு அளியுங்கள். எமக்கு அவற்றைக் கொடுங்கள். சத்திமான்களே! விரம் செழிப்பு, செல்வத்தையும் எமக்குப் பொழியுங்கள். ௧௮. 6அதிதி எமக்குச் சுகத்தையளிக்கட்டும். அதிதி எங்களை எதிர்ப்பினின்று ரட்சிக்கட்டும். ௧௯. சுவிர

1 காலனே. 2 அதிபலமுள்ளவனே. 3 கட்டை. 4 துதிப்ப தற் கருகதையானவன். 5 மனிதனுக்கு. 6 புவி.

தங்களின் சிறந்த சன்ம நிலயனான, பெரிய நுதபத்னி யாய் மிகா செல்வியாய், விரிந்த அழியாதவளாய், பெருங்காப்பு புனித வழியை யறிக்கும் அதிதியை நமது சட்சிபாக் கழைப்போம்

உ௦ பரவுஞ் சோதியாய் சகத்துக்குச் சத்தியுடனா குஞ் சகமாய், ஒழுகாமல் குற்றங் கழியுந் திட த்துரிப்புக் களுடனாகும தேவ சுப்பலான அதிதியை கீகூதமததுக்கு காம ஏறவேண்டும்

உ௧. தூய துரிபுட்களுடன் தூயதண்டங்க ளோடு ஒழுக்கு குன்னியமாய் தாண்டுவதற் குத் திடமான இக்காயலை இன்பமுடன் ஏறியுளேன் க. ந. க

அநுவாகம் கூசு.

[தரிசு பெளர்ணிமை யகளுங்கள். கூட-ம் அநுவாகம் பார்க்க.]

அக்கினி

க நான் ஆபுசு பிரரை பொருளான உன்னை 1பஜு சால 2ஹற்றுக்கிறேன். யஜமானன், பிருஹஸ்பதி யால் 19ரேரிக்கப்பட்டு இங்கு இம்சையாகாமலிருக்கட்டும்.

உ. நீ நெய்யாகும் நீ சத்தியனாகும், நீ சத்தியத் தின் தலைவனாகும், நீ சத்த சத்தியுடன் சகல தேவர் சத்திய சக்தி. வைசுவாகர ஆனியாகும். நீ பலன், நீ ஜயித் தவன் ; நீ எதிர்ப்பை ஜயிக்கவும், நீ எதிர்ப்புப் பழகுப வர்களை ஜயிக்கவும் ; நீ சத்துருவை ஜயிக்கவும். நீ சத்துரு சாதகனை ஜயிக்கவும் : நீ ஆயிரம் பலமுள்ளவன். நீ என் னைத் துரிதமாக்கவும். நீ நெய் தோய்பவன். நீ சத்திய

கூட. கருத்து—அதிதி வருணன் மருத்து, ததிக்கிரன் வைசுவாகராக்கினி இரகசியங்களை நாடவும்.

1 துதியால், 2 போற்றுகிறேன்.

சத்தியத்தின் சேர்க்கையுள்ளவன். நீ சத்திய ஆயுசை அடைந்துளாய். நான் உன்னை சத்தியத்தால் பார்க்கிறேன். அப்படியுள்ள உன்னை நான் அதுபவிக்கலாமோ !

௩. உன்னை பஞ்சப் பிராணங்களின் சாரதி சாதகனுக்கு கிரகிக்கிறேன். ௪. பஞ்ச 1ருதுக்களின் சாரதி சாதகனுக்கு நான் உன்னை கிரகிக்கிறேன். ௫. நான் உன்னை பஞ்ச திசைகளின் சாரதி சாதகனுக்கு கிரகிக்கிறேன். ௬. நான் உன்னை பஞ்ச சனங்களின் சாரதி சாதகனுக்கு கிரகிக்கிறேன். ௭. நான் உன்னை பஞ்ச வாசலுடனாகும் பாண்டத்தின் சாரதி சாதகனுக்கு கிரகிக்கிறேன். ௮. நான் பிரமத்தின் தேஜசுக்கு சாரதி சாதகனுக்கு கிரகிக்கிறேன். ௯. நான் உன்னை கூத்ததிரத்தின் சத்திக்கு சாரதி சாதகனுக்கு கிரகிக்கிறேன். ௧௦. நான் என்னை சனத்துக்கு சாரதி சாதகனுக்கு கிரகிக்கிறேன். ௧௧. நான் உன்னை நல்ல விரிபத்துக்கு கிரகிக்கிறேன். ௧௨. நான் உன்னை நல்ல பிரசைக்கு கிரகிக்கிறேன். ௧௩. நான் உன்னை செல்வச செழிப்புக்கு கிரகிக்கிறேன்.

௧௪. நான் உன்னை பெரும பலத்துக்கு கிரகிக்கிறேன். ௧௫. நான் உன்னை புவி, அவி, ஆசிகள் முறையே எமக்கு தேவர்களுக்கு யஜமானர்களுக்கு தேவ திவ்யங்களுக்காக கிரகிக்கிறேன். ௧௬. விருப்பத்துக்கு நான் உன்னை கிரகிக்கிறேன் ௧. ௬. ௧.

௧௪. கருத்து—யக்கும் யக்ஞசாதனம் யக்ஞானலைப் பற்ற வேண்டும்.

1 பருவங்களின்.

அநுவாகம் கூடு.

க நீ ¹திரனாகும், நான் ²சமானர்களில் திரன், திரன், இரட்சகன் செல்வ மளிப்பவனாகவேண்டும். உ. நீ உக்கிரனாகும்; நான் சமானர்களில் உக்கிரன் இரட்சகன் செல்வமளிப்பவனாகவேண்டும். கூ. நீ ஜயிப்பவனாகும்; நான் சமானர்களில் தலைவன் ஜயிப்பவனாகவேண்டும். ச. ஜாதவேதசனே! நான் உன்னை திவ்ய ³பிரமத்தால் இந்த ⁴அவி சுமப்பதற்குச் சோக்கிறேன். உனக்கு பலியளித்து உன்னை எழுச்சி செய்து கொண்டே, நற் பிரரை நல்ல வீரர்களுடன் நாங்கள் நீண்ட காலம் வாழவேண்டும்.

நு. அக்கினியே! என் இந்த யக்ஞத்தில் நாசமா வது எது உண்டோ, விஷ்ணுவே! நெய்யின் குறைவுடனாகும் எது உண்டோ, அதனால் கொல்லக் கடுமையாகும் சத்துருவை நான் கொல்லுகிறேன். நான் அவனை அழிப்பின் அங்கத்தில் வைக்கிறேன். கூ. ⁵பூ: புவ: சுவ: எ. அக்கினியே! நீ யஜமானனை பலமுடனாக்கவும்; புன்மை புரிபவனை பலசனமாக்கவும். அ. ⁶ஷேறாதாவே! அக்கினியே! இனிய சுவாலையுடன் அமுதமாயுள்ளவனே! மனு, ⁷ தேவர்களால் எழுச்சியாகும் உன் சிரத்தை, நான் பலம் நற்பிரசை பொருள் பெருககுக்குப் ⁸பரிசிக்ுகிறேன் கூ. நீ மனமாகும், பிரஜாபதியினின்று புலனாகுபவன்—சிருட்டிப்—பொருள் சித்தத்தால் என்னில் பிரவேசிக்கவும். கூ. நீ மொழியாகும், ⁹இந்திரனில் தோன்றுபவன். எதிரி யழிப்பவன் நீ மொழி ¹⁰இந்திரியத்துடன் என்னில் நுழையவும்.

1 நிலையாயிருப்பவன், 2 சமானமாயுள்ளவர்களில் 3 அறிவால் 4 மனத்தை வகிக்க. 5 முக்கால யனலே, 6 தலைவனே! 7 மனிதனால் 8 பற்றுகிறேன், 9 பலத்தினின்று, 10 வன்மையுடன்.

கக. நான் ருதுக்களின் வசந்தத்தை இன்பமாக்குகிறேன். அது இன்பமாகி என்னை இன்பமாக்கட்டும். கஉ. நான் ருதுக்களின் கிரிஷ்டத்தை இன்பமாக்குகிறேன். அது இன்பமாகி என்னை இன்பமாக்கட்டும். கங. நான் ருதுக்களின் மழைகளை இன்பமாக்குகிறேன் ; அவை இன்பமாகி என்னை இன்பமாக்கட்டும். கச. நான் ருதுக்களின் சரத ருதுவை இன்பமாக்குகிறேன். அது இன்பமாகி என்னை இன்பமாக்கட்டும் கரு ருதுக்களின் ஏமந்தம் சசி ருதுக்களை இன்பமுடனாக்குகிறேன் , அவை இன்பமாகி என்னை இன்பமாக்கட்டும். கசு. அக்கினி சோமர்களின் தேவ 1.பஜனத்தால் நான் கண்ணுள்ளவனாகவேண்டும். கஎ. அக்கினி தேவனுக்கு யஜிப்பால் நான் உணவின் ரத்து உண்பவனாகவேண்டும். கஅ. நீ 2இம்சிப்பவன் ; நான் இம்சையற்றாக வேண்டும். நான் எதிரியை இம்சிக்கவேண்டும். கக. அக்கினி சோமதேவர்களுக்கு யக்ஞஞ் செய்வதால் நான் அதிரி யழிப்பவனாகவேண்டும். உ0. இந்திராக்கினி தேவர்களுக்கு யக்ஞஞ் செய்வதால் நான் பலமுள்ளவனாய் உணவு புசிப்பவனாகவேண்டும். உக. நான் இந்திரதேவனுக்கு யக்ஞஞ்செய்வதால் பலமுள்ளவனாக வேண்டும். உஉ. நான் மகேதிர தேவனுக்கு யக்ஞஞ்செய்வதால் மேன்மை மகிமையை யடையவேண்டும். உங. நான் சுவிஷ்டகிருத அக்கினி தேவனுக்கு யக்ஞஞ் செய்வதால் நீண்ட ஆயுசைப் பதுபவித்து நிலையான வாழ்க்கையை யடையவேண்டும். க. சு. உ

கங. கருத்து—நாம் இன்பமாகி சுகவாழ்க்கையுடனாகவேண்டும்.

1 யக்ஞத்தால் 2 பகைவனைத் துன்பஞ்செய்பவன்.

அநுவாகம் ௯௯.

என் நோக்கம்

௧. தீர்ச்செயலினின்று என்னைக் காக்கவேண்டும்.
 1. ரவிதா என்னை பாவச் செயலினின்று காக்கவேண்டும்.
 ௨. அருகிலும் தூரத்திலும் எனக்கு எதிர்ப்புசெய்பவனை நான் ²இதனால் ஜயிக்கவேண்டும். ³சூரப வர்ஷ நிறனே ! நீ இச்சூப நிலயத்துக்கு வரவும். ⁴என்னை அநுகூலத் துடன் அணுகவும். ⁵தலைகளைப் பரிசிக்கவும். ⁶நீ ⁷இடை யே ! இங்கு வரவும் ⁸அதிதியே ! இங்கு வரவும். ⁹சரஸ்வ தியே இங்கு வரவும். ¹⁰நீ இன்பன், நீ இன்பமளிப்ப வன். ¹¹நீ இனியன். இன்பம் கிரகிக்கப்படும் உன்னிட மிருநது நான் இன்பத்தை யடையவேண்டும். அழைக்கப் படும் உன்னிடமிருநது நான் அழைப்பை அடையவேண் டும். ¹²அ. யஜமானனின் பிரார்த்தனை எனக்கு நிறைவேற வேண்டும்.

௧௩. நான் இமசையற்ற மனத்தால் இதற்கு பலமுட னாகவேண்டும். ௧௪. யக்கும் சோதியை ஏறட்டும். யக்குஞ் சோதியைச் சேரட்டும் ௧௫. யக்கும் தேவபாதை வழி யாய் தேவர்களுக்குச் செல்லட்டும். ௧௬. இந்திரன் எங் களில் இந்திரியத்தை யளிக்கவேண்டும். யக்குங்களும் செல்வங்களும் எங்களில் சாயவேண்டும். எங்களுக்கு ஆசிகளாகட்டும். ¹⁷அவன் எங்களுக்குச் செல்வம் பிரியம், ஜயமளிப்பவளாக வேண்டும் ௧௮. நீ இன்பமாகும் எம்க்கு இன்பத்தை யளிக்கவும். நீ எம்மால் சேவிக்கப் படுகிறாய். உன்னிடமிருநது நான் இன்பத்தை அடைய வேண்டும். ௧௯. மனம் சோதியான அக்கினி யக்குத்தில்

1 சித்தம் 2 என் காயத்தால் 3 அழகான மழையின் றிற மே 4 அனலே 5 புவியாக்கினியே. 6 சுந்தரமான யனல்.

இன்பமாகட்டும், அவன் இங்குமங்குமான யக்ஞத்தை இணைக்கவேண்டும், எமக்கு இதை 1பிருஹஸ்பதி விஸ்தரிக்கவேண்டும், இங்கு எல்லா தேவர்களும் இன்பமாகவேண்டும், கரு, யக்ஞமே பொழியவும்.

ககூ, நான் அளிக்குங்கால் என் செயல் அழியாமலாகவேண்டும், நான் முயற்சி செய்யுங்கால் என் பணி பாழ் குன்னியமாகவேண்டும், கஎ, நீ பால் பலம் நிறையும் பிரஜாபதி பாகமாகும் கஅ, நீ என் பிராணானைக் காக்கவும், நீ என் சமான வியானைக் காக்கவும், நீ என் உதான ஞானைக் காக்கவும், ககூ, நீ அழியாதவன்; நான் அழியாமைக்கு உன்னை நாடுகிறேன், நீ அங்கு தூர 2உலகத்தில் எனக்கு அழியாமலாகவும் க கூ, நட.

அநுவாகம் ௯௭

ஜய பேரிகை

க, 3திவ்ய தர்ப்பைக்கு யக்ஞஞ் செய்வதால் நான் பிரசைக ஞள்ளவனாக வேண்டும், உ, 4தேவ நராசம்சனுக்கு யக்ஞஞ் செய்வதால் நான் பசுக்களின் செல்வத்தை யடையவேண்டும், நட, அக்கினி சுஷிஷ்டகிருத தேவனுக்கு யக்ஞஞ் செய்வதால் நிலையான சீவனையும் நீண்ட வாழ்க்கையை யக்ஞத்தால் நான் அடையவேண்டும், ச, அக்கினியின் ஜயத்தால் நான் ஜயமாகவேண்டும், ரு, சோமனின் ஜயத்தால் நான் ஜயமாகவேண்டும், கூ,

ககூ, கருத்து—நமக்கு அவவசியமானவைகளை இங்கு காணலாம்.

1 பெரும் அறிவு, 2 எதிர்காலத்தில், 3 திவ்யரேதசுக்கு 4 மனிதர் போற்றும் மேன்மைக்கு.

அக்கினியின் ஜயத்தால் நான் ஜயமாகவேண்டும். எ. அக்கினி சோமனின் ஜயத்தால் நான் ஜயமாகவேண்டும். அ. இந்திராக்கினியின் ஜயத்தால் நான் ஜயமாகவேண்டும். கூ. இந்திரனின் ஜயத்தால் நான் ஜயமாகவேண்டும். கௌ. மகேந்திரனின் ஜயத்தால் நான் ஜயமாகவேண்டும்.

கக. அக்கினி சுவீஷ்ட கிருத்தின் ஜயத்தால் நான் ஜயமாகவேண்டும். கட. அவன் என்னை பலோதயம் எழுச்சியுடன் பற்றியுள்ளான். அப்பால் இந்திரன் என் எதிரிகளை சோர்வையால் சாய்த்துள்ளான். கங. எழுச்சியும் வீழ்ச்சியுமான என் பிரமத்தை தேவர்கள் பெருக்கியுள்ளார்கள். 1இந்திராக்கினியே! இனி என் எதிரிகளை எங்கும் துரத்துங்கள். கச. கற்க விரும்பி இவ்வாசிகள் இங்கு வந்துள்ளன. நாங்கள் 2இந்திரன் நிறைந்து ஜயிக்கவேண்டும். நாங்கள் உணவை, பிரசையைக் கறக்கவேண்டும். கரு. சிகப்பு குதிரையோடு அக்கினி உன்னை தேவருக்குச் சுமக்கவேண்டும், கபில குதிரைகளுடன் உன்னை இந்திரன் தேவருக்குச் சுமக்கவேண்டும். 3ஏதசனுடன் சூரியன் உன்னை தேவருக்குச் சுமக்கவேண்டும்.

கசு. நான் உன் 4தலைக்கயிறுகள் தடைவார்கள், தடைக்கட்டுக்கள், அணிகலத்தை அவிழ்க்கிறேன். நலத்தையும் செல்வத்தையும் எங்களில் பொழியவும். தேவர்களில் எங்கள் அவிகளை கோவிக்கவும். க௭. நான் விஷ்ணுவுக்கு யக்ருத்தால், தேவயஜனத்தால் சுகம், செல்வம், சாசுவதத்தை அடையவேண்டும். கஅ. நான் சோமனுக்கு தேவயஜனத்தால் நல்ல ரேதசுடன் ரேதசுஸ்தாபிப்பவனாகவேண்டும். கக. துவஷ்டாவுக்கு தேவயஜனத்தால் நான் பசு ரூபத்தைப் போவிக்கவேண்டும்.

1 அறிவும் அனலுமான ஆன்மாவே 2 பலம் 3 ஒளியுடன்

4 ஒளிபந்தங்கள்

உ௦. கிரகபதியான அக்கினியும் தேவ பத்தினிகளும் யக்ஞத்தின் ஜதையாகும். நான் இத் தேவர்களுக்கு யக்ஞஞ் செய்வதால் ஜதையுடன் செழிப்பாகவேண்டும்.

உ௧. நீ வேதமாகும். நீ அறிவாகும். நான் அறிவுடனாகவேண்டும். உ௨. நீ செயலாகும், நீ செய்பவனாகும், நான் செய்பவனாகவேண்டும். உ௩. நீ ஜயிப்பவன், நீ ஜயன். நான் ஜயிக்கவேண்டும். உ௪. வேதம் நெய் மிகுநது வீடு பெருகும் ஆயிரஞ் செல்வச்செழிப்பையளிக்கவேண்டும். க. சு. ச.

அநுவாகம் ௧௮.

தீக் விஜயம்

௧. துருவன் ஒவ்வொரு யக்ஞத்துக்கு உன்னை நாடுபவர்களுக்கு நெய்யுடன் பொழியட்டும். அதிதியின் அங்கத்தில் சூரியையின் ஸ்தானத்தில் துருவன் நெய்யுடன் பெருகட்டும். பூமி, இந்த யக்ஞத்தில் பரவுந் தாரையோடாகட்டும். உ. விபன் என்னும் உலகம், பிரசாபதியினதாகும். நான் அதில் உன்னை யஜமானனாடு வைக்கிறேன். டு. நீ சத்தியனாகும், நீ எனக்கு சத்தியமாகவும், நீ சர்வனாகும், நீ எனக்குச் சர்வமாகவும், நீ பூர்ணனாகும், நீ எனக்குப் பூரணமாகவும், நீ அழியாதவன், நீ எனக்கு அழியாமலாகவும்.

சு. தேவர்கள், ருத்விக்குக்கள், என்னைக்கீழ்த்திசையில் சுத்தமாக்கவேண்டும்: மா தங்கள், பிதுருக்கள் என்னைத் தென் திசையில் சுத்தமாக்கவேண்டும்: வீடுகள் பசுக்கள் மேற்றிசையில் என்னைச் சுத்தமாக்கவேண்டும்: சலம்

௧௭. கருத்து—நீங்கள் எல்லா தேவர்களின் உதவியைக் கொண்டு ஜயமுடனாகவேண்டும்.

செடி, கொடி, மரங்கள் என்னை வடதிசையில் சுத்தமாக்க வேண்டும்: வருஷம் யக்கும் யக்ஞபதி என்னை உச்சியில் சுத்தமாக்கவேண்டும். ௩. நீ சத்துரு சிதைக்கும் விஷ்ணு பாதமாகும், நான் காயத்திரி சந்தசால் பூமியைத் தாண்டுகிறேன், எங்கள் துவேஷி 1 தள்ளப்பட்டுள்ளான். ௬. நீ அபவாதமழிக்கும் விஷ்ணு பாதமாகும், நான் திருஷ்டிபு சந்தசால் வானத்தைத் தாண்டுகிறேன், எங்கள் துவேஷி தள்ளப்பட்டுள்ளான். ௭. நீ அரக்கனழிக்கும் விஷ்ணு பாதமாகும், நான் சகதி சந்தசால் சோதியைத் தாண்டுகிறேன், எங்கள் துவேஷி தள்ளப்பட்டுள்ளான். ௮. நீ சத்துரு வொழிக்கும் விஷ்ணு பாதமாகும், நான் அதுஷ்டிபு சந்தசால் திசைகளைத் தாண்டுகிறேன். எங்கள் துவேஷி தள்ளப்பட்டுள்ளான். ௧. ௬. ௩.

அ நுவாகம் ௧௯௯.

அக்கினி போற்று

௧. நாங்கள் 2 சுவர்க்கத்துக்கு வந்துளோம், சுவர்க்கத்துக்கு நாங்கள் வந்துளோம். ௨. உன்னைப் பார்ப்பதினின்றும் நான் பிரிக்கப்பட வேண்டாம் எத்தவம் என்னால் உன் நிமித்தம் அதுசரிக்கப்படுகிறதோ, அதன் அதுக்கிருகத்துக்கு நான் தளரா மலாகவேண்டும். ௩. நீ நலன், ரசிமி தலைவன், நீ ஆயுசளிப்பவன், என்னில் ஆயுசை யளிக்கவும், நீ வர்சஸளிப்பவன், என்னில் வர்சஸை யளிக்கவும் ௪. நான் இங்கு இத்திசை, இச்சோதி, இவ்வானம், இப்பூமி, இவ்வுணவினின்னு என் இச் சத்துருவை தள்ளுகிறேன், எங்கள் துவேஷித் தள்ளப்பட்டுள்ளான். ௩. நான் சோதியோடு சேர்க்கப்பட்டுளேன்.

௧௮. கருத்து—நீ எல்லா சக்திகளையு மறுசரித்து சத்துருக்களை யொழிக்கவும்.

1 துவேஷிகளை நான் யழிக்கிறேன். 2 பெரிய கிளைக்கு

கூ. நான் இந்திரனின் சுற்றைச் சுற்றுகிறேன். எ. நான் பிரஜையுடன் பிரஜை என்னுடன் பொருத்தமாக வேண்டும். அ. செல்வச் செழிப்பு என்னுடன் நான் செல்வச் செழிப்போடு சேர்க்கப்பட வேண்டும் கூ. எழுச்சி யாகும் அக்கினியே ! எனக்கு ஒளி வீசவும். அக்கினியே ! உன்னை எழுச்சியாக்கி நான் ஒளி வீசவேண்டும் க0. யக்ஞம் செல்வமுடனாகட்டும் ; நான் செல்வமுடனாகவேண்டும். கக. அக்கினியே ! நீ ஆயுசைப் புனிதஞ் செய்கிறாய். எமக்கு உணவையும் உறுதியைப் புகளிக்கவும். துஷ்ட சேனையை தூரத்திலே தூரத்தவும். கஉ. அக்கினியே நீ சுபஞ் செய்பவன், எனக்குச் சுத்தஞ்செய்பவன். பொருள் புஷ்டியை எனக்களித்து சுவீரர்களுடன் புகழையும் எனக்களிக்கவும். கங. அக்கினியே ! கிரகபதியே. நான் கிரகபதியான என்னால் நல்ல கிரகபதியாகவேண்டும். நீ, கிரகபதியான என்னால் நல்ல கிரகபதியாகவேண்டும். நான், சந்ததி, நூறு வருஷங்களுக்கு சோதி செய்யும் இவ்வாசியை அழைக்கிறேன். சோதிசெய் இவ்வாசியை இவனுக் கழைக்கிறேன். கச. உன்னை இணைப்பவன் யார் ? அவன் உன்னை விடுதலையாக்கட்டும். கரு. அக்கினியே விரதபதியே ! நான் என் விரதத்தைச் செய்துள்ளேன். அதற்கேற்ற சக்தி என்னிடமுண்டு. அது என்னால் பூர்ணமாகும். கசு. யக்ஞம் சம்பூர்ணமாயுளது. அது புலனாகியுளது. அது புலனாக்கப்பட்டு பெரிதும் வளர்ந்துளது. அது தேவர்களின் தலைமையாயுளது. அது நம்மை அதிபதி களாக்கவேண்டும். நாங்கள் செல்வபதி களாகவேண்டும். கஎ. அக்கினியே ! பசு ஆடு குதிரைகள் நிறைந்துள்ள பொருளே யக்ஞமாகும், சதாகாலம் மாறுதலற்று வீர சகாக்களுடனுள்ளதே யக்ஞமாகும். 1அசுரனே !

இந்த யக்ஞம், பிரசை உணவு மிகுந்து தீர்க்கத் தீரவியம் விரியும் மூல சபைகள் நிறைவதாகும், க. கூ. கூ.

[அமாவாசை, பெளர்ணிமை யாகங்கள் முற்றிற்று]

அநுவாகம் ௧00.

யக்ஞங்கள்

௧. அநநிபர்களிடமிருந்து இந்திரனை உமக்காக எங்கும் நாங்கள் அழைக்கிறோம் அவன் எமக்கே பாகடும். உ. மனிதர்கள் தங்கள் நினைவுகளை நிறைவேற்ற போரில் இந்திரனை அழைக்கிறார்கள், அவன் சூரன். சனஜயன். சக்தியில் சந்தோஷமாகுபவன். நீ எங்களில்;கோ நிறையுஞ் சாலைபை யளிக்கவும். ௩. சதக்கிர துவே ! நான் 1ஐந்து சனங்களிலுள்ள உன் இந்திரியங்களை கிரகிக்கிறேன். ச. இந்திரனே ! யக்ஞாருகனே மனித ஐயத்துடன் சதாகாலம் 2விருத்திரனைக் கொல்லும் சிறந்த சக்திக்கு திடனும் சகலத் தலைமையும் தேவர்களால் உனக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

௩. தாமாகவே ஏறியுள்ள ஏழு வாசவர்கள்—ரசிமிகள்—சூரியனில் சாயந்துளார்கள். அவன் தீர்க்க செவி தூயனாகும். ஒளியான—சூரியன்—இந்திரனின் அதிதியாகும். கூ. அபக்குவத்தில் நீ பக்குவத்தைப் புலனாக்கியுளாய், சோதியில் சூரியனை ஏறச் செய்துளாய். கானம் விரும்புபவனுக்கு இன்பமாய், இனிய கானங்களுடன் கனிந்த யக்ஞத்தைப்போல் 3சாமனைத் தவமுடனுக்குங்கள். எ. கானர்கள் இந்திரனை கோஷித்துளார்கள்,

௧௧. கருத்து—யக்ஞத்தால் சுவர்க்கஞ் செல்லலாம்.

1 பஞ்சப் புலன்களில், 2 அநியாயஞ் செய்பவனை. 3 வேண்டுஞ் செயலை,

அர்ச்சகர்கள் அர்ச்சனைகளுடன் இந்திரனை நாடியுளார்கள். கானங்கள் இந்திரனைப் போற்றியுள். அ. கானங்கள் உன்னை கானஞ் செய்கின்றன. போற்றுவோர்கள் உன் புகழைப் போற்றுகிறார்கள் 1சதக்கிரதுவே ! பிராமணர்கள் உன்னை உச்சிக் கம்பத்தைப்போல் எழுச்சியாக்குகிறார்கள். கூ. நாம் அளிக்கத் துரிதனான துன்பம் நீக்குபவனின் நல் நினைவைப் புகழ்ந்து, அவனுக்குத் துதியளிப்போம். இந்திரனே ! இந்திரனே ! இவ்வளிப்பை அங்கீகரிக்கவும்.

க௦. எதற்குத் 2திஷை என்னைத் தூண்டினோ, அதை நான் உண்டு பண்ணியுளேன். நான் போர் தினத்தின் முன் இந்திரனைத் துதிப்பேன். 3படகுடன் போல் நம்மைக் காக்க செல்லாமவனை இரு கட்சிகளும் அழைக்கிறார்கள். கக. மனிதரே ! சலங்களின் மகனாய் யக்ஞத்தின் முதல் தலைவனாய், துன்பம் நீக்கும் யக்ஞாருக விருஷபனாயுள்ள இந்திரனை—நாடுங்கள். அசுவினிகளே ! நீங்கள் இதில் ஒஜசையும் பலத்தையுமளியுங்கள். கட. இந்திரனே ! எங்கள் எதிரிகளை கொல்லவும். பகைவர்களை யொழிக்கவும், எங்கள் விரோதியை வீழ்த்தவும். கங. 4விருஷபனே ! இந்திரனே ! சனங்களின் செழிக்கும் சக்தி, கூத்திரத்துக்கு, நீ தோன்றியுளாய். நட்பற்ற சனத்தை நீ நாசமாக்குகியாய். நீ தேவர்களுக்கு விரிவான உலகத்தைச் செய்துளாய்.

கச. புன்மையுடன் பயமளிக்கும் மிருகத்தைப் போல் மலைகளைச் சுற்றி, வெகு தூரத்தினின்று அவன் வந்துளான். இந்திரனே ! உன் கூறிய அலகு, ஆயுதத்தைக் கூர்செய்து எதிரிகளை யொழிக்கவும். பகைவனைத்

1 எல்லையில்லா பலிஷ்டனே. 2 அறிவு, 3 சாதனமுடன், 4 நன்மை வர்ஷிப்பவனே. ;

துரத்தவும். கரு. எதிரியையும், விரோதியையு மொழிக்
கவும். விருத்திரனின் தாடைகளை யுடைக்கவும், சத்துரு
கோபத்தை உன் கோபத்தால் தடுக்கவும். கசு. துணை
இந்திரன், தாரக இந்திரன், அநேகர் அழைக்கும் திட
னான இந்திரன், எல்லா அழைப்பிலும் செவியுறச் சித்த
மாகும் இந்திர சூரனை நான் அழைக்கிறேன். பெருந்
தன்மை இந்திரன் எங்களில் கேதமத்தை யளிக்கவேண்
டும். கஎ. திடனே! இத்துன்பத்தில் நாங்கள் திமைக்
கிரை யாகவேண்டாம். வழித்தலைவனே! சத்திய ரட்சை
யுடன் எங்களைக் காக்கவும். அறிஞர் நடுவே நாங்கள்
உங்களுக்குப் பிரியமுடனாகவேண்டும்.

கஅ. 1புருஹ உதனே! மனிதர்கள் ரதத்தை உன்
குதிரைக்குச் செய்துளார்கள். துவஷ்டா சோதியுடன்
வச்சிராயுதத்தைச் செய்துளான். எதிரியைக் கொல்ல
பிராமணர்கள் இந்திரனைத் துதிகளால் விளக்கி அவனை
திடஞ்செய்துளார்கள். கசு. இந்திரனே! ஆயுதங்களுட
னினையும் அதிதியான திடன் திடனுக்குத் துதியைச்
செய்யுங்கால், இந்திரனால் தூரிதமாகும் வச்சிராயுதங்கள்,
குதிரைகளும் இரதங்களும் இல்லாமலேயே 2தஸ்யுக்களில்
பாய்ந்துள்ளன. க. சு. கஉ.

க௦௦. கருத்து. நீங்கள் இந்திரனை நாடி பகைவர்களை
யொழியுங்கள்.

1 சனங்களுக்கு நன்மை செய்பவனே. 2 அடிமைகளில்.

அநுவாகம் ௧௦௧.

[வாஜபேயம். ௧௦௧—௧௦௭.]

இரதம்

௧. தேவசவிதாவே ! யக்ஞத்தைத் தூண்டவும், யக்ஞத்தலைவனை செல்வத்துக்குத் தூண்டவும். விக்ஞானங்களைச் சுத்தமாக்கும் திவ்ய கந்தர்வன் எங்கள் விக்ஞானத்தைச் சுத்தமாக்கட்டும். இன்று வாசஸ்பதி எங்கள் வாக்கை இனிமையாக்கவேண்டும். உ. நீ இந்திரனின் வச்சிராயுதம். உன்னால் இது விக்கினங்களைக் கொன்று விருத்திரனை யழிப்பதாக வேண்டும். ஈ. பலம் புலனாக எவனில் இவ்வெல்லா உலகமும் நுழைந்துளதோ அப்பெருந் தாயை அதிதி பெயரென்னும் சொல்லால் அழைப்போம். அவளில் தேவசவிதா எங்கள் தர்மத்தைத் தூண்டட்டும்.

௪. சலங்களின் நடுவே அமிருதமுண்டு. சலங்களில் ஒஷ்தியுண்டு. சத்திமான்களே ! நீங்கள் சலவழியில் அசுவங்களாகுங்கள். ௫. வாயு உன்னை மது உன்னை உள கந்தர்வர்கள், இணைத்துளார்கள். அவர்கள் குதிரையை முதன்மையாய் சேர்த்துளார்கள். அதில் துரிதத்தை ஸ்தாபனஞ் செய்துளார்கள். ௬. சலங்களின் மகனே ! 1 துரிதனே, போரை ஜயிக்க விரும்பும் எதிர்த்தோங்கு மலையால் அவன் சமரை ஜயிக்கவேண்டும். ஏ. நீ விஷ்ணுவின் அடியாகும், நீ விஷ்ணுவின் பாதமாகும், நீ விஷ்ணுவின் பாய்ச்சலாகும். அ. எதிர் காற்றோடு துரிதமாகி, திடமாய் பறந்து தூரம் பாயும் இரதத்தின் இருபக்கங்களிலுள்ள இரண்டு அங்கங்கள், இரண்டு நியங்கர்களான

பூர்ணஞ்செய்யும் அனல்கள் எங்களைப் பூரணமாக்கவேண்டும். க. எ. எ.

அநுவாகம் ௧0௨.

சமர் குதிரைகள்

க. தேவ சவிதா தூண்டுதலில் சமர் ஜயிக்கும் பிரகஸ்பதியாய் நான் சமரை ஜயிக்கவேண்டும். உ. தேவ சவிதாவின் தூண்டுதலில் சமா ஜயிக்கும் பிரகஸ்பதியால் நான் உயிரிய நிலயத்தை ஏறவேண்டும். ந. இந்திரனுக்கு உங்கள் மொழிகளை கோஷஞ் செய்யுங்கள். சமரை இந்திரன் ஜயிக்கச் செய்யுங்கள். இந்திரன் சமரை ஜயித் துளான். ச. குதிரை யசைப்பவனே! காணையே, சமர் களுக்குச் சத்தியுடனாகும் நீ சமர்களில் குதிரைகளைச் சத்தியுடனாக்கவும். ரு. நீ வேகன், வன்மையுள்ளவன், துரிதஞ் செய்பவன். கூ. குதிரைகளே! சமருக்குத் துரிதமாகுங்கள், மருத்துத் தூண்டுதலில் ஜயமாகுங்கள். 1யோசனைகளை அடைநது வழிகளை ஸ்தாபியுங்கள். எல்லையை யடையுங்கள். எ. சத்திமான்களே! ஒவ்வொரு சமரிலும் எங்களை ரட்சியுங்கள். இவ்வினிய ரசத்தைப் பருகி, அதில் இன்பமாகி தேவ வழிகளால் இனிமையாய்ச் செல்லுங்கள்.

அ. சொல் செவியுறும் எல்லா அசுவங்களும் எங்கள் சொல்லைச் செவியுறட்டும். கூ. துரிதஞ்சென்று ஜயிரஞ் ஜயித்து அறிவின் அமுதமடைய ஆத்திரமாகும் அசுவங்கள் சமர்களில் சிறந்த செல்வங்களை ஜயித்துளார்கள்.

க0௧. கருத்து—சமருக்குச் சாதனமான இரதத்தைச் சுவாதீனஞ் செய்துகொள்ளவும்.

1 கடிவாளங்களை.

நாங்கள் அழைக்குங்கால் அவர்கள் மங்கள் மளிப்பவர்களாகவேண்டும். க0. தேவர்களில் துரிதர்களாய் துதியோக்கியர்களாய் சோரன் சத்துரு சீல சூன்னியர்களை நாசஞ் செய்யுமவர்கள் எதிரியை எழ்மிடமிருந்து நீக்கவேண்டும். கக. முகம் பக்கம் கழுத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள இக்குதிரை தன் வேகத்தைத் துரிதமாக்குகிறான். ததீ கரன் தன் அறிவைப் புலனாக்கி வழிகளின் கோணல்களில் பாய்ந்தோடுகிறான். உக்கிரக் கருடனின் வேகமான ததிக் கிராவன் வன்மையால் வளையும் வழிகளைக் கடந்து, ஜய வேகமாய்த் துரிதமாகுங்கால் காற்றானவன் பறவைச் சிறகை யதுசரிப்பது போல் பாய்ந்து வீசுகிறான். கஉ. போரின் ஜயம் எனக்கு வரவேண்டும். வானம் பூமி எல்லா மங்களத்துடன் வரவேண்டும். தாய் தந்தை எனக்கு வரவேண்டும். சோமன் அமிருதத்துக்கு என்னிடம் வரவேண்டும். கங. குதிரைகளே! போர் ஜயர்களே! போர் செல்லப்போகிறவர்களே! போர் ஜயிக்கச் செல்பவர்களே! நீங்கள் பிரகஸ்பதி பாகத்தைப் பரிசியுங்கள். கச. போருக்குச் சென்ற போர் ஜயிக்குங் குதிரைகளே! போர் ஜயித்துள்ளவர்களே; நீங்கள் பிரகஸ்பதி பாகத்தைப் புனிதமாக்குங்கள். கரு. நீங்கள் இந்திரனுடன் செய்யப்பட்டுள்ள பிரதிக்கை சத்தியமாகவேயுள், நீங்கள் இந்திரனை¹ப் போர் ஜயிக்கச் செய்வீர்கள், வனஸ்பதிகளே, துந்துபிகளே, நீங்கள் விடுதலையாகுங்கள். க. எ. அ.

க0உ. கருத்து—சமர் குதிரைகளைப் பற்றவும்.

1 சக்தியை

அநுவாகம் ௧௦௩

இன்ப கோஷம்

௧. நீ கூத்திரத்தின் காப்பாகும். நீ கூத்திரத்தின் நிலயமாகும்.

௨. மனைவியே, இங்கு சுவர்க்கத்துக்கு வரவும். நாம் இருவரும் ஏறுவோம் நான் சுவர்க்கத்தை நம் இரு வருக்காக ஏறுவேன்.

௩. பலம் அதன்மூலம், அம்மூலத்தின் மூலம், அறிவு சுவர்க்கம், சிரம், வியசினியம், கடைச் சந்தானம், கடை, புவனத்தின் பயன், புவனம் அதிபதி இப்பன் னிரண்டு மாதங்களை நாடுகிறேன்.

௪. ஆயுசு யக்ஞத்தால் பலமுடனாகவேண்டும். பிராணன் யக்ஞத்தால் பலமுடனாகவேண்டும். அபானன் யக்ஞத்தால் பலமுடனாகவேண்டும், வியானன் யக்ஞத்தால் பலமுடனாகவேண்டும், கண் யக்ஞத்தால் பலமுடனாகவேண்டும், செவி யக்ஞத்தால் பலமுடனாகவேண்டும். மனம் யக்ஞத்தால் பலமுடனாகவேண்டும் வாக்கு யக்ஞத்தால் பலமுடனாகவேண்டும், ஆத்மா யக்ஞத்தால் பலமுடனாகவேண்டும். யக்ஞம் யக்ஞத்தால் பலமுடனாகவேண்டும்.

௫. நாங்கள் சுவர்க்கம் வந்துளோம். தேவர் களுக்கு வந்துளோம். நாங்கள் அமிருதமாயுளோம். நாங்கள் பிரஜாபதியின் பிரசையாயுளோம்.

௬. நான் பிரசையுடன் சேரவேண்டும். பிரசை என்னுடன் சேரட்டும். நான் செல்வச் செழிப்புடன் சேரவேண்டும், செல்வச் செழிப்புடன் நான் செல்ல வேண்டும்.

எ. நான் உணவுக்காக உன்னை, உயரிய உணவுக்கு உன்னை, போருக்குச் செல்ல உன்னை போரின் ஜெயத்துக்கு உன்னை நாடுகிறேன்.

அ. நீ அமிருதமாகும் நீ புஷ்டியாகும், நீ பிரஜைப் பிறப்பிப்பவனாகும். க. எ. கூ.

அநுவாகம் க௦சு.

சக்தி பேருக்த

க. பழமைபாய் பொழியப்படும் பலத்தின் உதய னான இச்சோமன் சலம் செடி கொடிகளில் தலைவனாகும். அவை நமக்கு இனிமை யளிப்பவை யாகட்டும். 1 புரோகிதர்களான நாங்கள் 2 கூடித்திரத்தில கவனமாகவேண்டும். உ. பலத்தின் உதயன் இவ்வுலகம் எல்லா உலகங்களுடும், எங்கும் பரவியுளான். அவன் புஷ்டி, பிரஜையை எமக்குப் பெருக்கி பெருமையை அறிபவனாய் எங்குஞ் சுற்றுகிறான். ட. பலத்தின் உதயம் சோதியில் சாய்ந்துளான். அவன் ராஜாவாக கவர்ந்துளான். அறியுமவன் அறிக்காதவனை தாராளமாக்குகிறான். அவன் எல்லா வீரர்களுடன் செல்வத்தை எமக்களிக்கவேண்டும்.

சு. அக்கினியே! எங்களிடம் பேசவும். நீ நல்ல மனமுடன் எமக்காகவும். புவனபதியே! எங்களைப் பெருக்கவும். புவனபதியே! நீ எமக்குச் செல்வத்தை யளிப்பவன்.

க௦ங். கருத்து. யக்குத்தால் அனைத்தையு மடைந்து அமுதமடையவும்.

1 சனங்களுக்கு இதஞ் செய்பவர்களான, 2 பலத்தில்.

டு. அரியமான், எங்களைப் பெருக்கவேண்டும். பகன், வாக்கேவி, பிருகஸ்பதி, தேவர்கள், சத்தியர்கள் எங்களுக் களிப்பவர்களாக வேண்டும்.

சு. இந்திரன் அரியமான், பிருஹஸ்பதியே, எமக்குத் தானங்களாகப் பிரேரியுங்கள். விஷ்ணு, வாக்கு, சரஸ்வதி, திடமான சவிதாவைப் பிரேரியுங்கள். எ. நாங்கள் விஷ்ணு சூரியன். அக்கினி, வருணன் சோமராஜன், பிராமணன் பிருகஸ்பதி ஆதித்தியர்களைப் பற்றுகிறோம்.

அ. அசுவினி கைகளுடன், பூஷண புஜங்களால், தேவ சவிதாத் தூண்டிதலில் சொல் சிபமனஞ் செய்யும் சரஸ்வதி ஆக்ஞையுடன், நான் அக்கினியின் சாம்ராஜ்யத்தால் உன்னை அபிஷேகஞ் செய்கிறேன். இந்திரன் பிரகஸ்பதி சாம்ராஜ்யத்தால் நான் உன்னை அபிஷேகஞ் செய்கிறேன். க. எ. க0.

அநுவாகம் க0டு.

ஜயபேரிகை

க. அக்கினி, வாக்கை ஒரு ¹அட்சரத்தால் ஜயித்துளார். அசுவினிகள் பிராணபானை ²இரு அட்சரங்களால். ஜயித்துளார்கள். விஷ்ணு முவ்வுலகங்களை மூன்று அட்சரங்களால் ஜயித்துளார். சோமன் நான்கு பாத பசுக்களை நான்கு அட்சரங்களால் ஜயித்துளார். பூஷணன் பங்கிதியை பஞ்சாட்சரங்களால் ஜயித்துளார். தாத்ரு ஆறு ருதுக்களை ஆறு அட்சரங்களால் ஜயித்துளார்.

க0௯. கருத்து. திடத்தையும் தீட்சையையும் இங்கு காணலாம்.

1 அழியாப் பொருளால் 2 பல வடிவங்களுள்ள அழியாப் பொருள்.

மருந்துக்கள் ஏழு பாதங்களுடனான சக்வரிகளை ஏழு அட்சரங்களால் ஜயித்துளார்கள். பிரகஸ்பதி காயத்ரியை எட்டு பாதங்களால் ஜயித்துளார். மித்திரன் திருவிருத சோமனை ஒன்பது பாதங்களால் ஜயித்துளார்.

வருணன் விராஜனை பத்து அட்சரங்களால் ஜயித்துளார். இந்திரன் திருஷ்டுபுவை பதினொன்று அட்சரங்களால் ஜயித்துளார். விசுவேதேவர் ஜகதியை பன்னிரண்டு அட்சரங்களால் ஜயித்துளார். வசுக்கள் கருஸ்தோமங்களை 1 கரு அட்சரங்களால் ஜயித்துளார். இந்திரன் ௧௪ ஆன ஸ்தோமனை ௧௪ அட்சரங்களால் ஜயித்துளார். ஆதித்தியர்கள் ௧௬ ஆன ஸ்தோமனை ௧௬ அட்சரங்களால் ஜயித்துளார்கள். அதிதி ௧௭ ஆன ஸ்தோமனை ௧௭ அட்சரங்களால் ஜயித்துளார். பிரஜாபதி ௧௮ ஆன ஸ்தோமத்தை ௧௮ அட்சரங்களால் ஜயித்துளார். ௧, ௮, ௧௭.

அநுவாகம். ௧0௬.

எங்கும் பலம் பற்று

௧. ௧² ஆதரவோடு கிருகிக்கப்பட்டுளாய், மனிதர்களில் சாயுமுன்னை, வனஸ்பதி யிலமையுமுன்னை, உலகத்திலுட்காரு முன்னை, இந்திரனுக்குப் பிரியமான உன்னை நான் கிரகிக்கிறேன். இது உனது சன்ம நிலயம். இந்திரனுக்கு உன்னை நாடுகிறேன்.

௨. 3^௧ ஆதரவுடன் பற்றப்பட்டுளாய், சலங்களில் சாயுமுன்னை, நெய்யிலமையு முன்னை, வானத்திலுட்காரு முன்னை இந்திரனுக்குப் பிரியமான உன்னை, நான் பற்று

௧0௭. ௧ருத்து—ஜய இரகசியம்.

1 பற்பல விருப்பங்களை. 2 புவி 3 வானம்

கிறேன். இது உனது சன்ம நிலயம். இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன்.

ந. 1^{நீ} ஆதரவுடன் பற்றப்பட்டுளாய். புனியிலமையு முன்னை, வானத்தி லுட்காரு முன்னை, உச்சியிலமையு முன்னை, இந்திரனுக்குப் பிரியமான உன்னை, நான் கிரகிக்கிறேன். இது உனது சன்ம ஸ்தானம். இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன்.

ச. இந்த கிரகங்கள் பஞ்ச சனங்களின் நன்மை செய்பவையாகும். அவற்றின் மூன்று—அக்கினி இந்திரன் சூரிய சம்பந்தங்கள்—பெரிய சன்மத்தின்—தோற்றங்கள். அவற்றின் திவ்ய கோசம் நன்கு திறக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றின் வெகு சாதனங்களுடனான உணவையும் பலத்தையும் நான் கிரகித்துளேன். இது உனது சன்ம ஸ்தானம். இந்திரனுக்கு உன்னை நான் நாடுகிறேன். ரு. உங்கள் நடுவிலுள்ள சத்தியான சலங்களின் ரசத்தை, குவிக் கப்பட்ட சூரியனின் ரசிமியை சலரசத்தின் ரசச் சிறப்பை நான் கிரகிக்கிறேன்.

சு. இவ் வடிவத்தால் வன்மைச் செயல்களை அவன் விளக்குகிறான். அவன் கோரன். அவன் சிறப்புக்கு விஸ்தாரமாகிறான். அவன் இனிமை சுமந்து உச்சிக்கு வந்துள்ளான். தன் சோதியில் நமது தேகத்தைச் சேர்க்குங்கால் நமக்கு அவன் அருள் சுரக்கும்.

எ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்பட்டுளாய். நான் உன்னை பிரசாபதிக்கு அதுகூலமாகப் பற்றுகிறேன். இது உனது சன்ம ஸ்தானம். நான் உன்னை பிரசாபதிக்குப் பற்றுகிறேன். க. எ. கஉ.

கயசு. கருத்து—நீ முவ்வுலகங்களை ஐயித்துத் தலைவனைப் பற்றவும்.

1 சோதி.

அநுவாகம் ௧௦௭.

யக்ஞங்கள்

௧. மலை, புனி, வானம், வனங்கள், ஓஷதிகள் மாதங்கள், விரும்பும் சலங்கள் இந்திரனை அவன் புலனா குங்கால் அநுசரித்தன.

உ. இந்திரனே ! யக்ஞாருகனே ? மனித ஜயத் துடன் சதா காலம் விருத்திரனைக் கொல்லவும். சக்தி, சகலத் தலைமை, தேவர்களால் திடமான திறத்துக்காக உனக்கு அளிக்கப்பட்டு.

௩. நான், 1இந்திராணியை ஸ்திரீகளில் நல்ல மனைவி யெனச் செவியுற்றேன். ஏனெனில் எச்சமயத் திலும் அவன் 2புருஷன் மூப்பினால் மரிப்பதில்லை. ச. இந்திராணியே ! தேவர்களுக்குப் பிரியமாய் சலம் நிறையும அவி செலுத்துபவனாகும் என் நண்பனான விருஷாகபி யன்னியில் நான் இன்பமாவதில்லை.

௪. இந்திரனான தேவன் முதல் பிறக்குங் கால், தேவர்கள் நடுவே தீரன் அறிஞனாகி சூட்சம சத்தியால் தேவர்களை ஆக்கிரமித்துளான். அவன் பலத்தினின்று வானமும் பூமியும் நடுங்கியுளது. மனிதர்களை ! வீர வன்மையில் அவன் இந்திரனாயுளான். ௬. உக்கிர இந்திரனே ! பலமான மனிதர்களின் கைகளினின்று அம்பு பாயுங்கால், போர் சைன்னியம்சேரும்பொழுது இரட்சிப்போடு உன் வன்மை இங்காகவேண்டும். உன் மனம் வேறு எங்கும் செல்லவேண்டாம். ௭. எங்களை அழிக்காதே ! திவ்ய யஜமானனுக்கு அளிப்பதற் கான செல்வத்தைக் கவர்த்து எமக்களிக்கவும். நாங்கள் இத் துதியை இந்

நூதன அளிப்புக்குக் கானஞ் செய்துளோம். இந்திரனின் துதியில் நாங்கள் பிரார்த்திப்போம்.

அ. அதைச் செல்வத்தை எமக்குக் கொண்டுவரவும். அதை எவரும் தடுக்க வேண்டாம். ஏனெனில் உன்னை செல்வங்களின் செல்வபதியாக நாங்கள் அறிகிறோம். இந்திரனே! குதிரைத் தலைவனே! உன் மகத்தான அளிப்பை எமக்களிக்கவும். கூ. நாங்கள் அவிபுடன், அளிக்கு மிந்திரனை அழைக்கிறோம். உங்கள் இருகைகளை செல்வத்தால் நிரப்பவும். வலது இடது கைகளினின்று எமக்களிக்கவும். க0. ¹தானன், புமான், ரிஷபன், பலவான், ஜயிப்பவன், சோமபானன், விருத்திர சம் காரன், வச்சிராயுதந் தரிப்பவன், இந்தத் தர்ப்பைகளில் வீற்றியுளான். நீ யஜமானக்குச் சுகம் செல்வமாகவும்.

கக. விசுவே தேவனாய் துணைகளுடன் துணை யளிக்கும், இரட்சகனாய் இந்திரனான நீ, எமக்குப் பிரியமாகவும். அவன் துவேஷிகளைத் தடுக்கட்டும், அவன் அபய மளிக்கட்டும். நாங்கள் நல்ல வீரத் தலைவர்களாகவேண்டும்.

கஉ. நாங்கள் யக்ஞாருகளை அவன் நல்ல மனத்தை அநுபவிக்கவேண்டும். ரட்சிக்கும் இந்திரன் ரட்சிப்பின் தாதா சத்துருவைச் சதா தூரமாய் துரத்தட்டும்.

கங. எவற்றால் புசித்து இன்பமாவோமோ, அப்பெரும் போகங்கள் பெரும் பலமுடனான இந்திரனால் எமக்காக வேண்டும்.

கச. முன்னணியில் தன் இரதத்தை வைக்க இங்கு இந்திரனுக்கு கானஞ் செய்யவும். புத்த முழக்கத்தில் அவன் விசால உலகத்தைச் செய்கிறான். போர்களில் பகைவர்களை ஜயிக்கும் நீ எமக்கு சுக மளிப்பவனாகவும்,

பகைவர்களின் பல மில்லாத விற்கயிறுகள் அவர்கள் விற்களில் அறுதட்டும். க. எ. க௩.

அநுவாகம் ௧௦௮.

[இராஜசூயம் ௧௦௮—௧௨௩]

புன்மையோழி

க. 1நர்ருதிபே ! அனியில் இன்பமாகி சென்று விடவும், சுவாஹா ! இது உன் பாகமாகும். செல்வ மடையும் நீ, அனியில் மிகுந்தவன். அவனைப் புன்மையினின்று பிரிக்கவும். சுவாஹா ! இதைச் செய்துள்ளவனுக்கு நமஸ்காரம். க. அ. க.

அநுவாகம் ௧௦௯.

நோக்கம்

க. கலப்பில் இன்பமாகி எதிரிப் பிசித்து யக்னம் சுமக்கும் மருத்துக்களை நாங்கள் அழைக்கிறோம்.

உ. தேவனுன இந்திரனே ! போர்களில் நீ எமக்கு எதிராகவேண்டாம், 2உக்கிரனே ! உன்னைத் திருப்தியாக்கப் பரிகார மிருக்கட்டும். ஏனெனில் இம் மகவானின் பவக் குவியல்⁴ பெரியதாகும். எங்கள், கானம் துதிக்கும் மருத்துக்கள், அவிர்செல்வர்களாகும். ந. காடு, கிராமம், சபை சகோதரர்களில் நாங்கள் செய்யும் பாவத்தின், ஆரியன்

௧௦௭. கருத்து—தோத்திர மொழிகள்

௧௦௮. கருத்து. புன்மையை புனித மொழியாலொழிக்கவும்.

1 புன்மையே. 2 கோபமுள்ளவனே, 3 ஐசுவரியவானின், 4 தானியக் களஞ்சியம்.

குத்திரனுக்குச் செய்யும் பாவத்தின், இரண்டிலொன்றின் அறத்துக்கு மாறான பாவத்தின் பரிகாரன் நீயே, சுவாஹா!

ச. செயலின் கர்த்தாக்கள் அதிசய மொழியுடன் செயலைச் செய்துளார்கள். 1 நல்ல தானர்களே! தேவர்களுக்குச் செயலைச் செய்து நீங்கள் உங்கள் நிலயஞ் செல்லிங்கள். க. அ. ந.

அநுவாகம் கக௦.

ஞாஜப் ப்ராஜா தர்மம்

க. ஆபுதமே! நீ பூர்ணமாகப் பறக்கவும், மறுபடியும் நீ நன்கு ிறைந்து திருமபவும். 2 சதக்கரதுவே! நாங்கள் உணவு பலத்தை பொருள்களைப்போல் பண்டமாற்றட்டும். உ. நீ எனக்கு அளிக்கவும். நான் உனக்களிப்பேன். நீ என்னில் அளிக்கவும். நான் உன்னில் அளிப்பேன், என் அளிப்பைப் பெற்றுக் கொள்ளவும். நான் உன் அளிப்பைப் பெற்றுக்கொள்வேன். க. அ. ச.

அநுவாகம் ககக.

பிதுரு யக்ஞம்

க. பிதாவே! இது உனக்காகும், உனது பரம்பரைக்கு மாகும். பாட்டனே! முப்பாட்டனே! இது உனக்காகும், உனது பரம்பரைக்கு மாகும். பிதுருக்களான நீங்கள் உங்கள் பாகங்களில் இன்பமாகுங்கள்.

க௦௬. கருத்து. எம்முடைய பலம், நாம் சபை முதலியவற்றில் செய்யுங் குற்றங்களை பரிகாரஞ் செய்யும்.

கக௦. கருத்து. அரசர் மரியாதை யளித்தால் பிரசையும் கண்ணிய மளிக்கவேண்டும்.

1 நலமுடன் அளிப்பவர்களே. 2 அதி அறிஞனே.

உ. மகவானே ! 1சுக தரிசியே ! நாங்கள் உன்னை இன்பமாக்குவோம். இப்போது துதிக்கப்படும் நீ பூரண ரதத்துடன் வந்து எங்களிஷ்டம் போல் செல்லவும். இந்திரனே ! உன் இரு கருங் குதிரைகளை இணைக்கவும்.

ங. அவர்கள் புசித்துளார்கள், அவர்கள் இன்ப மாயுளார்கள். பிரியர்கள் புன்மையைப் பிரித்துளார்கள். புதிய துதியால் புனித அறிஞர்கள் போற்றப் பட்டுளார்கள். இந்திரனே ! உன் இரு கருங் குதிரைகளைப் பூட்டவும்.

ச. 2பிதுருக்கள் புசித்துளார்கள், பிதுருக்கள் இன்பமா யுளார்கள். பிதுருக்கள் இன்பமாக்கப் பட்டு ளார்கள், பிதுருக்கள் இன்பமா யுளார்கள், பிதுருக்கள் புனிதமா யுளார்கள். ஞ. சோமன் விரும்பும் பிதுருக்க ளான நீங்கள் உங்கள் பழைய கம்பீர வழிகளால் சென்று விடுங்கள். அப்பால் சீவனில் யமனிடஞ் சந்தோஷமாகும் பிரிய பிதுருக்களிடஞ் செல்லுங்கள்.

சு. பிதுருக்களின் வணக்கத்துடன் மனிதாருகத் துதியால் மனத்தை நாம் அழைக்கிறோம். எ. மனம் எமது பலம் புலனறிவு, வாழ்க்கைக்கு சூரியனை வெகு காலங் காண்பதற்கும் திரும்பி வரட்டும்.

அ. பிதுருக்களும் தேவ சனங்களும் எமக்கு மனத் தைத் திருப்பி யளிக்கட்டும். நாங்கள் உழைப்பு வாழ்க் கையை நாடவேண்டும்.

கூ. கிரகத்தின் அக்கினி, நான் புனி, சோதி வானம், நாய் தந்தைக்கு எக் குற்றஞ் செய்திருந்த போதிலும் அந்த இக் குற்றத்தினின்று என்னை விடுதலை யாக்கட்டும். நாங்கள் செய்துள்ள எல்லாப் புன்மையி

நின்றும் அவன் என்னைப் புனிதமாக்க வேண்டும்.
ஈ. அ. ௫.

அநுவாகம் கக2.

திரியம்பக துணை

க. அவன் ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் ஒரு கபா
லத்திலளிக்கிறான், ஒன்று அதிகமாகவு மளிக்கிறான். உ.
நான், வீட்டின் வாசமாகு மனைவர்களுக்கும் சுகத்தைச்
செய்துளேன். ஈ. நீ 1 பசுக்களின் பாதுகாப்பாகும், நீ
பசுஞத்தின் பாதுகாப்பாகும், நீ எனக்குப் பாதுகாப்பை
மளிக்கவும். ச. ருத்திரனே எவனுக்கும் இரண்டாவ
நாவதில்லை. ௫. ருத்திரனே! ஆயுதமே உன் மிருக
மாகும். அதில் இன்பமாகவும். கூ. ருத்திரனே! இது
உனது பாகமாகும். உன் சகோதரி அம்பிகையுடன்
அதில் இன்பமாகவும். ஏ. நீ பசு, குதிரை, மனிதனுக்கு
புருநதளிக்கவும். எமக்கும் ஒளஷதியை யளிக்கவும். ஆடு
ஆடு சாதிக்கு நன்மையான சிகிச்சை நிறையும் ஒஷதியை
மளிக்கவும். அ. அம்பாவே! நாங்கள் ருத்திரனான,
தேவ திரியம்பகனை, அவன் எங்களைச் செல்வமுடனாக்க
வும் அவன் எங்கள் செல்வத்தைச் செழிப்பிக்கவும், எங்
ளைப் பசுப் பொருளுடனாக்கவும், எங்களை வீரமுடனாக்க
வும், திருப்தி செய்துளோம். கூ. புஷ்டி செய்வனாய்
-கந்தமுள்ள திரியம்பகனை நாங்கள் உபாசிக்கிறோம்.
1)காடியினின்று, வெள்ளரிப் பழத்தைப்போல், 2)மிருத்
வினின்று நான் விடப்படவேண்டும். ஆனால் அமிரு

ககக. கருத்து—பிதுருக்களான பெரியார்களுக்கு நாம்
செய்யவேண்டிய கடமைகள்.

1 புலன்களின் 2 மரணத்தினின்று

தத்தினின்று நான் நீங்காம லாகவேண்டும். ௧௦. ருத்தி
ரனே ! இது உனது பாகமாகும், அதில் இன்பமாகவும் ;
கக. நீ சர்ம உடை விசால வில், கையிலா யுதத்தோடு,
உணவுக்கு அத்தூடன் ழஜவந்துக்களுக் கப்பால் சென்று
விடவும். ௧. அ. ௩.

அநுவாகம் கக௩.

அரக்கரழி

௧. அக்கினிபினால் தலைமை வகிக்கப்படும் கீழ்த்
திசையி லமருந் தேவர்கள் : யமனால் தலைமை வகிக்கப்படும்
தென் திசை யமருந் தேவர்கள், ஸவிதாவால் தலைமை
வகிக்கப்படும் மேற் திசையிலமருந் தேவர்கள், வருணனால்
தலைமை வகிக்கப்படும் வடதிசை சாயுந் தேவர்கள், பிர
கஸ்பதியால் தலைமை வகிக்கப்படும் உச்சியி லமையுந்
தேவர்கள், அரக்கர்களை யழிக்கு மவர்கள் எம்மைக் காக்க
வேண்டும். எம்மை அவர்கள் மட்சிக்கட்டும். அவர்களு
க்கு நமஸ்காரம், அவர்களுக்கு ஸுவாஹா !

உ. அரக்கர்கள் சேர்க்கப்பட்டுளார்கள், ¹அவர்
கள் எரிக்கப்பட்டுள்ளார்கள், நான் இங்கு அரக்கர்களை
எரிக்கிறேன்.

௩. அரக்கரழிக்கும் அக்கினிக்கு ஸுவாஹா !
யமன், வருணன், சாவித்திரி அரககாழிக்கும் யக்ஞாருக
பிருககஸ்பதிக்கு ஸுவாஹா ! தேவ ஸவிதாவின் தூண்டு
தலில், அசுவினிகளின் கைகளால், பூஷணனின் புஜங்க

௧௧௨. ௧ருத்து—ருத்திரனான கோபத்தையும் நீங்கள்
பற்றணோம்.

¹ அவர்களை எரியுங்கள்

Copyright Archaeological Survey of India

4. யமன்

5. குறியடர் (ஸ்ரீ நிஸா)

ளுடன் அரக்கர் அழிவுக்கு நான் அறிக்கிறேன். அரக்கர்கள் அழிக்கப்பட்டுள்ளார்கள், நாங்கள் அரக்கர்களை அழித்துனோம். க. அ. வ.

அநுவாகம் ககச.

அரசன் யார் ?

க. விருத்திரனைக் கொல்லும் மன்னன் எங்கள் இராஜாவாகவேண்டும். அவன் எதிரியை அழிக்கட்டும். க. அ. கூ.

அநுவாகம் ககரு.

இவன் இராஜா

க. எழுச்சிகளின் ஸவிதா உன்னை எழுச்சியாக்கட்டும். பசுவின் ருத்திரன், பேச்சின் பிரகஸ்பதி. சத்தியத்தின் மித்திரன், சிரேஷ்டர்களின் இந்திரன், தரும பதிகளின் வருணன் கிரகபதிகளின் அக்கினி வனஸ்பதிகளின் சோமன்—உன்னை எழுச்சி யாக்கட்டும்.

உ. தேவர்களைத் தூண்டுமே தேவர்களே! இச சந்ததி சேர்ந்தவனை எதிரிகளாணின்று நீக்கி பெரும் பலம், பெரும் தலைமைப் பதவி, சனத்தில் பெரிய ஆட்சிக்கு எழுச்சி யாக்குங்கள்.

ரு. பரதர்களே! இவன் உங்கள் அரசனாகும். சோமன் நமது பிராமணர்களின் அரசனாகும்.

ககரு. கருத்து. அங்கங்குள்ள தேவர்களின் உதவியை நாடி சத்துருக்களைச் சம்ஹாரஞ் செய்யுங்கள்.

ககச. கருத்து. உண்மையான சத்துருக்களை யொழித்து உங்கள் அரசர்களை தேர்ந்தெடுங்கள்.

1 பொருப்புள்ளவர்களே.

ச. இந்த இராஜாங்கம் நமக்குச் சூட்டப்பட்டுள்ளதாகும். வருணன் தன் 1தேகத்தையே வியாபிக்கச் செய்துளான். புனிதமான 2மித்திரனுக்கு நாங்கள் தாழ்மை யாயுளோம். பெரிய 3ருதத்தின் பெயரை நாங்கள் பெருமை யாக்கியுளோம்.

ரு. இவர்கள் எல்லாம் வருணனின் சைன்னியங்களாயுள்ளார்கள், மித்திரன் தன் வழியில் சத்துருவை ஜயித்துளான். திவ்யர்கள் ருதமனு சரித்துப் பற்றியுள்ளார்கள். எங்கள் மூப்பை திரிதன் தரித்துளான்.

சு. நீ விஷ்ணுவின் மிதியாகும். நீ விஷ்ணுவின் பாதமாகும். நீ விஷ்ணுவின் தூர நடையாகும். க. அ. க0.

அநுவாகம் ககசு.

சலத் சேர்க்கவும்

க. நீங்கள் விருப்பமுள்ளவர்கள், நீ சலங்களின் தலைவன், நீ வர்ஷிக்கு மலையாகும். நீ வர்ஷிக்குங் கூட்டம். நீங்கள் 4கோசால வாகிகள். நீங்கள் மருத்துக்களின் பலமாகும். நீங்கள் சூரியனின் வர்சனை யடைந்துள்ளீர்கள். நீங்கள் சூரியனின் சோதியை யடைந்துள்ளீர்கள். நீங்கள் இனிமையானவர்கள். நீங்கள் 5இணக்கமானவர்கள். நீங்கள் வன்மை யுள்ளவர்கள். நீங்கள் எல்லாம் தாங்குபவர்கள். நீங்கள் சனங்களின் சத்தியைத் தாங்குபவர்கள். நீங்கள் அக்கினியின் தேஜை யடைந்துள்ளவர்கள். நீங்கள் சலம் ஓஷதிகளின் 6இரசமாகும்.

ககடு. கருத்து. இராஜ இரகசியம்.

1 குணத்தை, 2 சத்தியனுக்கு, 3 உண்மையின். 4 பசுக் கூட்டம் வகிப்பவர்கள். 5 பரஸ்பரம் சேர்பவர்கள். 6செடி கொடிகளின்.

உ. மது நிறைந்து பலம் மிகுந்து இராஜ சூயத்துக்கு விருப்பமான எவற்றால் அவர்கள் மித்திர வருணனை அபிஷேகஞ் செய்தார்களோ, எதிரிகளுக் கப்பால் இந்திரனை எவற்று லழைத்துச் சென்றார்களோ. அந்த திவ்ய சலங்களை அவர்கள் பற்றி யுளார்கள்.

ங. நீங்கள் ராஷ்டிரங்களை யளிப்பவர்கள். நீங்கள். இராஜ்யத்தை யளியுங்கள், சுவாஹா! நீங்கள் இராஜ்யத்தை யளிப்பவர்கள். இவனுக்கு இராஜ்யத்தைக் கொடுங்கள். க. அ. கக.

அநுவாகம் ககள்

பக்குவ சலம்

க. கூத்திரியர்களுக்கு சிறந்த சோதியை ஜயித்து இனிமையோடு இனிமை நிறையும் திவ்யமான 1சலங்களே! நீங்கள் ஒன்று சேருங்கள். உ. கூத்திரியனில் 2 சிறந்த சத்தியை யளித்து சத்திமிகும் அதி விசேஷமான நீங்கள் கீழே அமருங்கள். ங. நீ மொழி பந்து, தவத் தினுதயன். நீ தோல்வி யாகாதவன், நீ சோமனின் பங்காகும். ச. சோதியான உன்னை நான் சோதியால் சுத்தமாக்குகிறேன். நான் சந்திரனை சந்திரனால் அமுதத்தை அமுதத்தால், இராஜ சூயத்துக்கு விரும்பும் உன்னைச் சுத்தமாக்குகிறேன். டு. சுவாஹா! வருணன் துரிதமாகி, தோல்வியாகாமல், இன்பங்கலந்து, இவற்றிலணிந்து திடத்தில் திவ்யமாய், சலங்களில் தாய்க் கதிகமாகி சலங்களில் மகனாய், தன் நிலயத்தை அவற்றில் செய்துளான்.

ககக. கருத்து. தீட்சைக்கு சலத்தைச் சேருங்கள்.

1சனங்களே. 2சத்தியில்.

கூ. நீ பலத்தின் ரட்சகன். நீ பலத்தி னுதய நில யன். எ. கிரகபதியான அக்கினி பிரசித்தமாயுளான், பழையப் புகழி னிந்திரன் பிரசித்தமாயுளான், விசுவவேத பூஷணன் பிரசித்தமாயுளான், சத்தியம் பெருக்கும் மித் திர வருணர்கள் பிரசித்தமா யுளார்கள். நிலை விரத வானம் பூமி பிரசித்தமாயுள. விசு விருபங்களின் தேவி அதிதி பிரசித்தமாகியுளான். இந்த சனம், தேசத்தில், பெருந் தலைமைக்கு சனத்தில், பெருமாட்சிக்கு இப்பரம் பணையைச் சேரும், இவன் பிரசித்தமாயுளான்.

அ. பரதர்களை! இவன் உங்கள் அரசன், நமது பிராமணர்களின் அரசன் சோமனாகும். கூ. நீ எதிரிகளைக் கொல்லும் இந்திரனின் வச்சிராயுதமாகும். உன்னால் அவன் எதிரியை யழிக்கவேண்டும். க0. நீங்கள் எதிரி களின் ஜய சிலர்களாகும். கக. முன்புறம் என்னைக் காக்க வும், பக்கத்தில் என்னைக் காக்கவும். பின் புறத்தினின்று என்னைக் காக்கவா, திசைகளி னின்று என்னைக் காக்கவும், என்னை எல்லா நாசப் பொருள்களினின்றுங் காக்கவும். கக. மித்திர வருணனை! உலகங்களின் உதயத்தில் பொன்னிற மாய் சூரியோதயத்தில் ரொம்புத்¹ தூணாய் உங்கள் இரத பீடத்தில் ஏறுங்கள். அப்பால் திதி அதிதியைப் பாருங் கள். க. அ. க2

அநுவாகம் ககஅ

தீக் விஜயம்

க. எழுச்சி யாகும் திசையில் நீ ஏறவும்: சந்தந் தங்களின்² காயத்திரி உன்னைக் காக்கட்டும். திருவிருத

ககள. கருத்து. அரசர் கடமை.

¹ சக்தியுள்ளவர்களாய். ² சந்தோஷம், சிறந்த சக்தி.

ஸ்தோமன், சந்திர ஸாமன், தேவதை அக்கினி, உன்னைக் காக்கட்டும். பிராமணன் பொருளைக்-காக்கட்டும். ௨. உக்கிர திசையை நீ ஏறவும்; சந்தங்களின் திருஷ்டுபு உன்னைக் காக்கட்டும். பஞ்ச தச ஸ்தோமன், பிருஹத சாமன், தேவதை இரதிரன், உன்னைக் காக்கட்டும். பலம் ரெஸ்வத்தை-ரட்சிக்கட்டும். ௩. நீ ஒளி வீசும் திசையை ஏறவும். சந்தங்களின் ஜகதி உன்னைக் காக்கட்டும். சபத கச ஸ்தோமன், வைஸுப சாமன், தேவதை மருத்துக்கள், உன்னைக் காக்கட்டும் வேளாண்மை, செல்வத்தை-ரட்சி கட்டும்.

ச. நீ வடதிசையை ஏறவும் சந்தங்களின் அனுஷ்டுபு உன்னைக் காக்கட்டும். ஏகவிம்ச ஸ்தோமன் வைராஜ சாமன். தேவதை மித்திரன் வருணன்-உன்னைக் காக்கட்டும். திடம் பொருளைக்-காக்கட்டும் ௩. ௩ உச்சியை ஏறவும், சந்தங்களின் பங்கதி உன்னைக் காக்கட்டும். திரிணவம் திரியத் திரும்ப ஸ்தோமங்கள் சாக்ஷ ரைவத சாமன்கள், தேவதை பிருகஸ்பதி, உன்னைக் காக்கட்டும். வர்சஸ் செல்வத்தைக்-காக்கட்டும். ௪. அதுபோல வேறுபோல, இதுபோல, ஒன்று போல ஒரே மாதிரி ஒழுங்காய் ஒருமையுடனுளான். ௫. சோதியாய் சத்தியனாய், சத்தசோதி, சத்தியசோதி, விதித்திர சோதியின்-நாப்பனாய்-ருதத்தின் ரட்சகனாய், துன்பதனாக் கப்பா னுள்ளவனாகும்.

அ. அககினிக்கு சுவாஹா! சோமனுக்கு சுவாஹா! சனிதாவுக்கு சுவாஹா! சரஸ்வதிக்கு சுவாஹா! பூஷணனுக்கு சுவாஹா! பிரகஸ்பதிக்கு சுவாஹா! இரதிரனுக்கு சுவாஹா! கோஷத்துக்கு சுவாஹா! சுலோகத்துக்கு சுவாஹா! அமரத்துக்கு சுவாஹா! பகனுக்கு சுவாஹா! ரலத தலைவனுக்கு சுவாஹா! ௬. புவிக்கு சுவாஹா!

வானத்துக்கு சுவாஹா ! சோதிக்கு சுவாஹா ! சூரியனுக்கு சுவாஹா ! சந்திரனுக்கு சுவாஹா ! நட்சத்திரங்களுக்கு சுவாஹா ! சலங்களுக்கு சுவாஹா ! செடி கொடிகளுக்கு சுவாஹா ! மரங்களுக்கு சுவாஹா ! அசையும் பொருள்களுக்கு சுவாஹா ! நீந்தும் சீவர்களுக்கு சுவாஹா ! ஊரும் பிராணிகளுக்கு சுவாஹா ! க. அ. கட.

அநுவாகம் ககக.

அபிஷேகம்

க. நீ சோமனின் சோதி விசசாகும். நான் உன்னைப்போல் சோதி விசபவனாக வேண்டும். உ. நீ அமிருதனாகும், என்னை மிருத்தியு வினின்றி காக்கவும். கட. இடி முழக்கத்தினின்றி என்னைக் காக்கவும். ச. சர்ப்பங்கள் சாந்த மாக்கப்பட்டுள். நு. நமசிஸின் தலை தூரத்தில் எறியப்பட்டுளது.

சு. சோமன், வருணராஜன் தர்மம் தூண்டும் தேவர்கள், உன் வாக்கைத் தூண்ட வேண்டும். அவர்கள் உன் பிராணனைத் தூண்ட வேண்டும். அவர்கள் உன் காட்சியைத் தூண்டவேண்டும். அவர்கள் உன் காதைத் தூண்டவேண்டும். ஏ. சோமனின் ஒளி சூரியனின் சோதி அக்கினியின் தேஜசு, இந்திரனின் பலம் மருத்துக்களின் ஓஜசு, மித்திரவருண வீரியத்தோடு நான் உன்னை அபிஷேகஞ் செய்கிறேன்.

அ. நீ பலங்களின் பல பதியாகும். சு. சோதியினின்று என்னைக் காக்கவும்.

சுவாஹா—வாழி.

ககஅ. கருத்து. மனிதனே! நீ எல்லா திசைகளும் சென்று ஜயிக்கவும்.

க0. ஆழ எதிரியை அநுசரித்து அகாதத்தினின்று அவர்கள் வந்துளார்கள். மலையான ரிஷபத்தின் முதுகில் தாமாகவே வர்ஷிக்கும் கப்பல்கள் சதாகாலம் செல்லுகின்றன.

கக. ருத்திரனே ! உன் உயரிய துரித நாமத்துக்கு நீ அளிக்கப்பட்டுளாய், நீ யமனுக் களிக்கப்பட்டுளாய். கஉ. பிரஜாபதியே ! இவ்வெலலாப் பொருள்களை உன்னை விடவேறு எவனும் ஆக்கிரமிப்பதில்லை. உனக்கு எதற்காக நாங்கள் யக்ஞஞ் செய்கிறோமோ அது எமக்காக வேண்டும். நாங்கள் செல்வபதிகளாக வேண்டும். க. அ. கச.

அநுவாகம் கஉ0.

ஜயரதன்

க. நீ இந்திரனின் வச்சி ராஜ்யமாதும், எதிரிகளை யழிப்பவன், அவன், எதிரியை உன்னு லழிக்கவேண்டும். உ. ஆக்ஞாபிக்கும் மித்திரவருண நியமத்தோடு யக்ஞத்தின் இணைப்பால் நான் உன்னை இணைக்கிறேன். ஈ. நீ விஷ்ணுவின் மிதியாகும், நீ விஷ்ணுவின் பாதமாகும், நீ விஷ்ணுவின் பாய்ச்சலாகும். ச. 1 மருத்துக்களின் எழுச்சியில் நான் ஜயிக்கவேண்டும். ரு. அதற்கு மனது பக்குவமாகட்டும். சு. நான் பலம் வன்மையுடன், சேர்க்கப்பட வேண்டும். எ. நீ பசுக்களின் கோபமாகும், அவற்றைப் போல என் கோபமுமாகவேண்டும். அ. தாய் போலாகும் பூமிக்கு நமஸ்காரம், நான் தாயான புவியை இம்சிக்க வேண்டாம், தாயான புவி என்னை இம்சிக்கவேண்டாம்.

ககக. கருத்து. நீங்கள் குபேரர்களாகுங்கள்.

1 மகாசனங்களின்.

கூ. நீ மிகவும் பெரியவன். நீ ஆபுசாகும், என்விரில் ஆபுசை யளிக்கவும், நீ பலமாகும், என்னில் பலத்தை யளிக்கவும். நீ சோர்ப்பவன்; நீ சோதி வீசுபவன், என்னில் சோதி வீச்சளிக்கவும். கௌ. கிரகபதியான அக்கினிக்கு சுவாஹா! வனஸ்பதி சோமனுக்கு சுவாஹா! இரதிரனின் சத்திக்கு சுவாஹா! மருத்துக்களின் ஓஜசுக்கு சுவாஹா!

கக. அவன், புனிதத்திலிருக்கும் ஹம்சன், 1. வானத்திலமரும் வம்சாகும். யக்ஞ டீடத்திலுள்ள டீஹாதா. வீட்டிலமரும் அதிதியாகும். மனிதாக்களில் வசிப்பவன், உயரிலிருப்பவனாகும், சத்தியத்தில் சாய்பவன், சோதியி லைப்பவனாகும், சலங்களின் சத்தியால், சனிப்பவன். கோக்களின் செல்வத்தில் தோன்றுபவன். மலையின் மலர், நுதத்தின் சன்மனாய் மேன்மையான நுகனாகும். க. அ. ௩௫.

அநுவாகம் கஉக.

அரசனே வாழ்

க. நீ மித்திரன், நீ வருணனாகும். உ. நான் விசுவே தேவர்களுடன் ஒன்றாக வேண்டும். உ. நீ கூடித்திர நடுவாகும், நீ கூடித்திர சன்ம நிலயமாகும். ச. சுகமானதி லமரவும். நீ சுகந்தாசனத்தில் சாயவும். ௫. அவள் உன்னை இம்சிக்க வேண்டாம். அவள் என்னை இம்சிக்க வேண்டாம். கூ. சூட்சும அறிஞனான நிலை விரத வருணன், சலங்களில் சாம்ராஜ்யத்துக்கு அவனை ஸ்தாபித்துவார்.

ககௌ. கருத்து. நீங்கள் எங்கும் ஐயிக்கவேண்டும்.

1சாந்தன்.

௮. அறிஞனே ! அரசனான நீ, பிராமணனாகும். நீ சத்திய எழுச்சியின் சனிதாவாடும். அறிஞனே ! அரசனான நீ, பிராமணனாகும். சத்திய சத்தியின் இந்திரன் நீயே, அறிஞனே ! அரசனான நீ, பிராமணனாகும், நீயே பிரிய இந்திரனாகும். அறிஞனே ! அரசனான நீ, பிராமணனாகும். சத்திய தர்மத்தின் வருணனும நீயே ! ௮. நீ இந்திரனின் வச்சிராயுதமாகும், எதிரிகளை யழிப்பவன். இதனால் எனக்கு உடனதையாகவும் கூ இம் மன்னன் திசைகளை ஆக்கிரமித்துளான். ௧௦. நம் புகழ் உள்ளவனே ! பொருளுள்ளவனே, புனிதரசனே ! ௧௧. சலங்கனின் மகனுக்கு சுவாஹா ! சத்தியின் மகனுக்கு சுவாஹா ! கிருகபதி அக்கினிக்கு சுவாஹா ! ௧. ௮. ௧௬.

அநுவாகம் ௧௨௨.

சௌத்திர மணி

௧. நான் இனியதை இனிப்போடு, கசப்பைக் கடப் புடன் அமுதத்தை அமுதத்தோடு, உன்னை சோமனுடன் சேர்க்கிறேன். நீ ரோமனாகும், நீ அக்ஷினிகளுக்குப் பக்குவமாகவும், சரஸ்வதிக்கு பக்குவமாகவும், நல்ல சட்சகனான இந்திரனுக்குப் பக்குவமாகவும், ௨. சூரியனின் பெண்ணானவள் சித்திய பவித்திரத்தால் பாயுஞ் சோமனை உனக்காகச் சத்தமர்க்கட்டும. ௩. பவித்திரத்தால் வாயுவைப்போல் புனிதமாகி இந்திரனின் பிரிய நண்பனான சோமன் துரிதமாகியுளான். ௪. இனி என்ன ? புல் நீக்கி யவதானியத்தை யவக்கதிராளர், அறுப்பது போல் தர்ப்பையின் திவ்யச்செயலுக்கு செலலாதவர்களது உணவை இங்கு கொண்டு வரவும்.

ரு. சோமனால் தலைமை வகிக்கப்படும். பிதுருக்களே ! சந்தோஷமாகுங்கள். க. அ. உக.

அநுவாகம் கஉ௩.

யக்ஞங்கள்

க. விஷ்ணுவே ! அக்கினியே, உங்கள் மகிமை மேன்மை வாய்ந்தது. நெய்யின் இரகசிய நாமங்களில் நீங்கள் இன்பமாகுங்கள். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சப்த செல்வங்களை ஸ்தாபித்து உங்கள் நா கிருதத்துக்குச் செல்லட்டும். உ. விஷ்ணுவே, அக்கினியே ! உங்கள் பிரிய நிலயம் பெரியதாகும். நெய் இரகசியங்களில் இன்பமாகி அதை ருசிபுங்கள். துதிகளை ஒவ்வொரு வீட்டிலும், பெருக்கி கிருதத்துக்கு உங்கள் நாக்குச் செல்லவேண்டும். டு. அறிவு காக்கும் தேவி சரஸ்வதி தீரம நிறையுமவள், திடத்துடன் எங்களை விருத்தி யாக்கட்டும். ச. வியாபகனே யக்ஞாருக சரஸ்வதி, சோதி, சிறந்த மலையினின்று, எமக்கு, யக்ஞத்துக்கு, வரட்டும். நெய்மிகும் தேவி எங்கள் அழைப்பில் ஆனந்தமாகி எங்கள் சித்திபூரண சொல்லுக்கு இன்பமாய் செவி சாய்க்க வேண்டும்.

ரு. பிரஹஸ்பதியே ! எங்கள் அவிதளில் எல்லா தேவர்களோடு நீ, இன்பமாகவும். சில தானனுக்குச் செல்வங்களை யளிக்கவும். கூ. இனி அவி யக்ஞம் நமஸ்காரங்களுடன் எல்லா தேவர்களோடு திடமுள்ள பிதாவுக்கு, வணக்க மளிப்போம். பிரகஸ்பதியே ! நற்பிரசை வீரர்களோடு நாங்கள் பொருள்களின் தலைவர்களாக வேண்டும். எ. பிரஹஸ்பதியே ! ருதத்தின் சத்தியால் தோன்றுபவனே ! மனிதர்களில் மர்ம மதியுடன் மேன்மையாய்

ஒளிவீசி, புகழோடு பிரகாசமாய், பகைவர்களைப் பாழாக்கும் பற்பல பொருளை எம்மில்லிக்கவும்.

அ. மித்திர வருணனே ! பசும் புற்றரையை நெய்யால் பசுமை யாக்குங்கள். தீர்க்கனே ! திசைகளை தேனால் திவ்யமாக்குங்கள். கூ. உங்கள் கைகளை நாங்கள் சீவிக்க நீட்டுங்கள், நெய்யினால் எங்கள் புற்றரையைப் பசுமை யாக்குங்கள். அதி இளைஞர்களே ! சனங்களில் எம்மைச் சிறப்புடனுக்குங்கள். மித்திர வருணனே ! எங்கள் துதி களுக்குச் சென் கொடுங்கள்.

க0. நான் உங்களுக்காக, நிலங்களைச் செழிமை யாக்கும் சோதிகளின் முதல் தேவனான அக்கினியை பிரியமான நண்பனைப்போல் மரியாதை செய்து கானத் தால் துதி செய்கிறேன். கக. ஒவ்வொரு போரிலும் வீரனைப்போல் திவ்யனின் ரதமானது துரிதமாய்ச் செல்லுகின்றது. தேவர்களின் மனத்தை யக்ஞத்தால் ஐயிக்க விருமபவனது ஐயமே, யக்ஞ சூன்னியர்மேல் ஸ்தாபிதமாகும். கட. யஜமானனே ! நீ இம்சை யாவ தில்லை. பொழிபவனே ! நீ இம்சையாவதில்லை. திவ்யனே ! நீயும் இம்சையாவதில்லை. அங்கு வீரர்களின் செல்வ முண்டு, துரித குதிரைகளின் பெருக்கமுமுண்டு. செயலில் அவனுக்குச் சமானன் எவனுமில்லை. அவனுக்கு மிகுதி யாகுபவனில்லை. அவனைத் தடுப்பவனில்லை. கங். சுகம் பாயும் நதிகள், யக்ஞஞ் செய்பவன், செய்யப் போகுபவ னுக்கு, பசுக்களைப்போல் பொழியும். நெய் தாரைகள் கிரேயசுடன் எல்லாப்பக்கங்களிலும், பூரணஞ் செய்து திருப்தி யளிப்பவனுக்குப் பொழியும்.

கச. சோமனே, ருத்திரனே ! எங்கள் வீட்டில் நுழையும் ரோகத்தை நீக்குங்கள். நிர்ருதியை தூரத்திலேயே தூரத்துங்கள், நாங்கள் செய்துள்ள எப்பாவத்தையும்

எம்மிடமிருந்து துரத்துங்கள். கரு. சோமனே ! ருத்திரனே ! நீங்கள் எமது தேகங்களில் இவ்வெல்லா சிசிச்சைகளையும் அளியுங்கள். எங்கள் தேகங்களில் 1பந்தமான நாங்கள் செய்த புன்மையை நீக்கிப் பிரியுங்கள். கசு. சோமனே ! பூஷணனே ! செல்வத்தின் தாய்களே, சோதியின் தாய்களே, சகத்தின் தாய்களே ! தேவர்கள், எல்லா சகத்தின் காப்பார்களாகத் தோன்றும் உங்களை, அமிருதத்தின் நடுவாகச் செய்துளார்கள்.

கஎ. அவர்கள் இத்தேவர்களது சன்மத்தில் ஆனந்த மாயுளார்கள். அவர்கள் வெறுக்கும் இரேனை மறைத்துளார்கள். இந்திரன் பச்சரைப் பசுக்களில், சோமன் பூஷணனான இவ்விருவர்களால் பக்குவமானப் பாலை செய்துளார். க அ ௨௨.

அருவாகம் கஉச.

[காண்டம். ௨]

யக்ஞ மந்திரங்கள்

க. நாம்-எங்கும் இந்திரனை அழைப்போம். உ. இந்திரனில் மனிதர்கள், சாய்கிருர்கள்.

ங. மருத்துக்களே ! நாங்கள் சோதியினின்று அழைக்குஞ் சமயத்திலெல்லாம், நீங்கள் வரவேண்டும்.

ச. உங்கள் காப்பை எமக்களியுங்கள்.

ரு. நாங்கள் பேரர்களில், செனித்தாரிதனையும் துன்பம் நீக்கி நன்மை செய்யும் திவ்ய சனமுமான இந்திரனை, அழைக்கிறோம். அக்கினி மித்திர வருணனை இலாபத்துக்காகவும், புவி வானம் மருத்துக்களை 2சுவஸ்திக்காகவுமழைக்கிறோம்.

கஉங. கருத்து—தேவப் பிராத்தனை.

1 கட்டான. 2 சேஷமத்துக்காகவும்.

கூ. காலையில் வீசும் சரன், எங்களை சந்தோஷமாக்கட்டும். சலம் பொழியும் வாதன் எங்களை இன்பமாக்கட்டும். இந்திரனும் பர்வதனும் எங்களைத் துரிதமாக்கட்டும். எல்லா தேவர்களும் இதை எமக் கனுகூலமாக்கட்டும்.

எ. நாங்கள் உக்கிரமான உமது பிரிய நாமங்களை ஆசி கூறுகிறோம். மருத்துக்களே! அப்படி ஆசி கூறி உங்களை அழைக்குங்கால் நீங்கள் ஆனந்தமாகிறீர்கள். அ. சிறப்படைய, அவர்கள் சுவாலைகளுடன் சேர்ந்து ளார்கள். அவர்கள் சூரிய ரசிம்களுடன் கானர்களோடு சேரு மவர்கள் சோதிகளால் சந்தரடா யுளார்கள். அவர்கள் கோஷித்து உக்கிரமுடன் அச்ச மன்னியிலுளார்கள். நாடுவோர், இங்கு மருத்துப்பிரிய கிரகத்தைக் கண்டு ளார்கள் கூ. முதன்மையாய் அக்கினி வசக்களுடன் எங்களை ரட்சிக்கட்டும். சோமன் ருத்திரர்களுடன் எங்களை ரட்சிக்கட்டும். இந்திரன் மருத்துக்களுடன் எங்களை ருதுக் குசிதமாய் செய்யட்டும். ஆதித்தியர்களுடன் வருணன் எங்களைத் துரிதமாக்கட்டும். க0. தேவ அக்கினி வசக்களோடு சோமன் ருத்திர தேகங்களுடன், யக்ஞாருக மருத்துக்களோடு இந்திரன், ஆதித்தியர்களுடன் வருணன், எங்களில் இசைந்துளார்கள்.

கக. மருத்துக்களுடன் ருத்திரர்கள் வசக்களுடன் ஆதித்தியர்கள் இணைவதுபோல், மூன்று நாமங்களுள்ள நீயும் விசுவே தேவர்களும் கோபமன்னியில் ஒரே மனத்தின் நினைவை யடைய வேண்டும்.

கஉ. நரர்கள் அவனை மரியாதையுடன் எழுச்சி செய்து ஒன்று சேர்ந்து புலனாக்கி, அவனை எங்குமுள்ள மனிதர்களின் நிலயங்களில் அணுகி இன்பமுடனாகிறார்கள்.

கநஉ. நாம் மனிதர்களின் அவிர்களான உணவையளிக்குங்கால் அவன் ஒளியின் பலத்தோடு ருதத்தின் கயிறுகளைப் பற்றுகிறான்.

கச. யக்ஞமானது தேவர்களின் நல் மனத்தை நாடுகின்றது. ஆதித்தியர்களே! நீங்கள் பிரியமுடனாகுங்கள். எங்கள் துன்பத்தினின்று தாராளமாய் தளர்த்தும் உங்கள் பிரிய மனத்தை எங்கள் பக்கம் திருப்புகள்.

கரு. வீரமக்களோடு, மிக்க விருத்தியாகி பசும் புறப் பொருள் சலங்களில், இம்சையாகாமல் அவன் சுத்தனாய் வசிக்கிறான். எவனும், அருகிலோ தூரத்திலோ ஆதித்தியர் வழி யிலிருப்பவனை அழிப்பதில்லை.

கசு. ஆதித்தியர்களான நீங்கள் அகிலத்தைத் தாங்குகிறீர்கள், தேவர்களான நீங்கள் விசுவத்தின் காப்பாளர்கள். தீர்க்க திருஷ்டியுடன் திவ்யங் காத்து, நியத கடன்களைப் பறிப்பவர்களே நீங்கள்.

கஎ. அவர்கள் மூன்று புவி சோதிகளைத் தாங்குகிறார்கள். அவர்கள் சட்டத்தில் மூன்று நியமங்களுண்டு.

ஆதித்தியர்களே! ருதத்தால் உங்கள் மகிமையோங்கும். மித்திரனே! வருணனே! அர்யமானே! அது ரமணீயமாகும்.

கஅ. நாங்கள் ரட்சணைக்காக சுக மளிக்கும் ஆதித்தியர்களான வீரர்களுக்கு பிரார்த்தனை செய்வோம்.

கக. ஆதித்தியர்களே! வலது இடது கிழக்கு மேற்குத் தெரியவில்லை. வசக்களே! நான் அபக்குவ மனமுடனிருந்தபோதிலும், உங்கள் தலைமையில் நான் அச்சமன்னியில் சோதியை யடைய வேண்டும்.

உ௦. ஆதித்தியர்களின் மிக்க நூதனத் துணையுடன், நிகழும் அவர்களது அதிக ரட்சிப்போடு நாங்கள் ஒருமையுடனாக வேண்டும்.

பாவம் பிரியவும், விடுதலையாகவும். செவி சாய்க்கும் சத்தி மான்கள் இந்த யக்ஞத்தை ஸ்தாபிக்கட்டும்.

உக. வரு

ணனே! என் அழைப்பைக் கேட்கவும். இன்று எங்களைச் சுகமுடனாக்கவும். துணை தேடி நான் உன்னை அழைக்கிறேன். உஉ. என் துதியால் உன்னைத் துதித்துக்கொண்டு உனது இத்-துணையை-நாடுகிறேன். பஜமானன்¹. அவிசு ஞடன் இத்-துணையைத் தேடுகிறான். வருணனே இங்கு இருக்கவும். கோபமாகாதே. விசால மன்னனே, எங்கள் ஆயுசை அழிக்காதே. உ. க. கக.

அநுவாகம் ௧௨௩.

யக்ஞ மந்திரங்கள்

க. ஹிரண்ணிய கருப்பன் முதன்மையாய் தோன்றியுளான்.

உ. சலங்கள் செல்லும் பொழுது தேவ சுவாசம் தோன்றும்.

௩—ச. பிரஜாபதியே! அவன், மகன் போல், தந்தையை, தாயை, யறிகிறான். அவன் மகனாகும். அதி தாராளன். அவன் சோதி வானம் சுவர்க்கத்தைச் சூழ்ந்துளான். அவன் அனைத்து மாயுளான், அவன் அருகிலிருக்க வந்துளான். ௩. ரசிமிகள் அவனை உயரமாய் சுமக்கின்றன. ௪. ஒளியுள்ள தேவர்களின் தேஜசு தோன்றியுள.

எ. அக்கினியே! பழைய காலத்தின் பொருளைப் போல், புதிய புகழுடன் உன் நட்பான சோதியோடு நீ விசால விஸ்தாரமாகி, யுளாய். அ. அவன் பல வீரச் செயலை புகழ்த்தில் சுமந்து போற்றுபவனின் தந்திர யுக்தி

௧௨௪. கருத்து—எல்லா தேவர்களையும் நாடவும்.

¹ மனிதன்.

களைக் கீழே சாய்த்துளான். அவன் சதாகாலம் எல்லா அமுதப் பொருள்களைச் செய்து பொருள்களின்தலைவனு யுளான்.

கூ. நான் பொன் கையுள்ள சனிதாவை எங்கள் ரட் சிப்புக்கு அழைக்கிறேன். தேவனுன அவன் பதத்தை அறிகிறான். கௌ. சனிதாவே ! இன்று செழிப்பு, நாளை செழிமை, தினந்தோறும் செல்வத்தை எமக்குப் பிரேரிக் கவும். நாங்கள் இவ்வறிவால் வெகு பல சீல வாசச செல் வத்தை ஜயிக்கவேண்டும். கக. புனியே ! நீ மலைகளின் பாரத்தைச் சுமக்கிறாய். குன்றுகளோடு நிகழும் அகண்ட பூமியே ! உன் பலத்தால் எம்மைத் துரிதமாக்கவும்.

கஉ. ஒளியுள்ளவனே ! திரண்ட செல்வங்களைப் போல் மூலத்தை முன் கிளப்பி வெகு விஸ்தாரமாகு முன்னை தினந்தோறும் கானங்கள் நாடுகின்றன.

கங. பொன் குதிரைகளின் தலைவனே ! பருகி என்னை இம்சிக்காமல் அகத்தில் இனிமையுடனுள்ள நண் பனோடு, நான் நட்புடனி நுக்கவேண்டும். ஆயுசு வளர, எமதகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள இச்சோமனுக்காக நான் இந்திரனிடஞ் செல்லுகிறேன். கச. பருகுங்கால் கோப மளித்து துரித எதிர்ப்புடனாகும் சோமன், பலமாய், உக் கிரமாய் அம்புகள் சுமந்து மிகுதியோடுளான். பூர்வ உபமானங்களைப் போல் செடி கொடி மரங்கள் இந்திரனை இம்சிப்பதில்லை. கரு. ஜமதக்கினி இந்திரனுக்குத் துதியை கானஞ் செய்யுங்கால் பொழியப்படும் சத்தியமான சோமன் தரிசனமாகிறான். உக்கிரமான பலத்தின் சத் தியை உயரியக் கைவசஞ் செய்பவன் நீயே, வெளிவரத் துரிதமாகவும், நாடுபவனுக்கு ஆதரவை பலமுடனாக்க வும். கசு. உணர்வு உற்சாகத்தை யறிக்கும் இப்பிர மத்தை யுனக்கு பிரமங்கள் செய்ய மனிதர்கள், ஒன்று

சேர்ந்து செய்கிறார்கள். சோமனின் சோதியுடன் துதி துரிதமாகுங்கால் போர்களில் இந்திரன் தன் பலத்தைப் புலனுக்குகிறான்.

௧௭. விஷ்ணுவே ! நான் உனக்கு, வாயினின்று வஷ்ட் அழைப்பைக் கர்ச்சனை செய்கிறேன். சிபி விஷ்டனே ! நீ என் அவியை அங்கீகரிக்கவும். என் சுபத் துதி மொழிகள் உன் பெரிய விருத்திக்குக் காரணமாகட்டும். சதாகாலம் உங்கள் சுவஸ்திகளால் எங்களை நீங்கள் காக்கவேண்டும். ௧௮. சிபிவிஷ்டனே ! வழிகளை யறியும் உன் திவ்ய நாமத்தை நான் இன்று புகழ்கிறேன். ஏழையான நான் இத்திசைக் கப்பரல் அரசுபுரியும் திடமான உன்னை கானஞ் செய்கிறேன். ௧௯. விஷ்ணுவே ! ' நான் சிபிவிஷ்டன் ' என நீ சொல்லுங்கால் உன்னில் இன்னம் விளக்க வேண்டுவது எது ? போர் சமயத்தில் நீ மாற்றும் உன் வடிவத்தை, உவந்து அந்த உருவை எங்களிடமிருந்து மறைக்காதே !

௨௦. அக்கினியே ! அளிப்பவனுக்கு ஐசுவரியத்தை யளிக்கவும், வெகுமிகும் வீரர் செல்வத்தையு மளிக்கவும். மக்கட் பெருக்கையும் எமக்குத் துரிதமாக்கவும். ௨௧. அக்கினியே ! எமக்கு தூறு செல்வங்களை யளிக்கவும், ஆயிரம் செல்வங்களை கொடுக்கவும். சிறப்புக்கு செல்வத்தை கதவுகளைப்போல் எமக்காக திறக்கவும். சோதி சகத்தை பிரமத்தால் மங்களமுடனாகவும். சோதி சுவர்க்கம்போல் உஷைகள் பிரகாசமாயுள்ளன. ௨௨. ஆபிரங்களை ஐயிக்கும அனலான அக்கினி வீரனை யலங்கரிக்கும் செல்வத்தை யளிக்கிறான். அக்கினி சோதியில் அவியை வைத்துளான். அக்கினியின் நிலயங்கள் வெகு பல இடத்திலுண்டு. ௨௩. எங்களை யழிக்காதே. ௨௪. எமக்குக் கொண்டுவரவும். ௨௫. சுத்த நெய், சுத்தப் பொன்

போல், உன் 1தேகம் குற்றமன்னியிலுள்ளது. திடமுள்ள வனே ! உன் தேகம் ஆபரணம்போல் பிரகாசமாகின்றது.

உசு. நல்ல சந்திரனே ! நெய்யின் இரு சாதனங்களை உன் வாயிலே நீ பக்குவமாக்குகிறாய். பலத்தின் பதியே ! எங்கள் துதிகளுக்கு நீ எங்களைப் பூர்ண மாக்கவும், உணவை நாடுபவர்களுக்குச் சமந்து வரவும்.

உசு. வாயுவே ! புஷ்டிக் கருகதையான குதிரையின் சதத்தை நீ இணைக்கவும். ஆயிரங் குதிரைகளின் உன் ரதம் பலத்துடன் வரட்டும். உசு. வாயுவே ! வீட்டில் தேடி, தானனுக்கு எக்குதிரைகளுடன் வருகிறாயோ, அக் குதிரைகளால், பசு, தீரர் துரகச் செல்வத்தையும், புஷ்டி மிகும் பொருளையும் எமக்களிக்கவும்.

உசு. எவற்றால் புசித்து நாம் இன்ப மாவோமோ, அப்புஷ்டி போக்தங்கள் பெரும் பலமுடன் இந்திரனால் எமக்காகட்டும். ௩௦. திரவிய, தாராளனின் திவ்யத்தை துதி செய்பவன், உன்னைப்போல் திரவிய னாகவேண்டும். குதிரைகளுள்ளவனே ! புகழுள்ள உன் துதி கர்த்தா புகழுள்ளவனாகட்டும். உ. உ. கட.

அநுவாகம் ௧௨௬.

சுவிஷ்ட கிருதன்

க. நீ நிலையாயிருப்பவன், சஜாதர்களில் நான் நிலையாயிருக்க வேண்டும். நான் தீரன், இரட்சகன், திரவிய சேகரனாக வேண்டும். நீ நிலையா யிருப்பவன். நான் சஜாதர்களில் நிலையா யிருக்கவேண்டும். நான்-தீரன், இரட்சகன், திரவிய சேகரனாகவேண்டும். நீ நிலையாயிருப்

௧௨௬. கருத்து—யக்குத் துதிகள்

1குணம்

பவன். நான்—சஜாதர்களில் நிலையாயிருக்க வேண்டும். நான் கோரன், இரட்சகன். திரவியஞ் சேகரிப்பவனாக வேண்டும்.

உ. நீ, பிரேமையாகும். பிரியத்தின் தேவர்களே ! நான் ஒரு மனத்தின் காளைகளான சமான்ர்களை என் இருதயத்துடன் விரும்புகிறேன். அவர்கள் இருதயங்க ளுடன் என்னை விரும்பட்டும். என்னுடன் அவர்களை ஒரு மனத்துடனாக்கவும் ; சுவாஹா ! நீ பிரேமையாகும் ! பிரேமையின் தேவர்களே ! ஒரே மனத்தின் ஸ்திரீகளை நான் என் இருதயத்தால் விரும்புகிறேன் : தங்கள் இரு தயங்களுடன் அவர்கள் என்னை விரும்பட்டும். என் னுடன் அவர்களை ஒருமனத்தின் நண்பர்களாகச் செய்யுங் கள். சுவாஹா ! உ. டு. கூ.

அநுவாகம் க௭௭.

ஆயுஷ் ஹோமம்

க. நவ்னமாய் நகர்வது நவ நவனீதம். செல்வது, உருகும் வெண்ணையாகும். நிலையாயாவது நெய்யாகும்.

உ. நீ அசுவினிகளின் பிராணனாகும். நீ பிராண னாயிருக்கும் இருவர்கள் அதன் அமுதத்தை உனக்களிக் கட்டும், சுவாஹா ! நீ இந்திரனின் பிராணனாகும் ; உன் பிராணனாகு மிந்திரனின் அதன்—அமுதத்தை—உனக் களிக்கட்டும் சுவாஹா ! நீ மித்திர வருணனின் பிராண னாகும் ; உன் பிராணனான அவர்கள் அவன்-அமுதத்தை —உனக்களிக்கட்டும், சுவாஹா ! நீ விசுவே தேவர்களின் பிராணனாகும். உன் பிராணனான அவர்கள் அதன் அமு தத்தை உனக்களிக்கட்டும். சுவாஹா !

க௭௭. கருத்து—அனைவரும் ஒரு மனமுட னாகுங்கள்.

௩௩. விஷ்ணு மருத்துக்களா லளித்து இந்திரனால் கொடுக்கப்படும், நெய் தாரை, அமுதவழியான உன்னைக் கண்டுளான். பிறகு இடை, உன்னைப் பசுவில் அசைக்கிறான் ச. தேவ சனிதா பாவமான ஸ்தோமமுடன் உபாம்சுவின் பலத்தால், காயத்திரியின் வழியோடு, உன்னை சீவனுக்கும் வாழ்க்கைக்கும், விடுதலை யாக்கட்டும். தேவ சனிதா, திருஷ்டியின் வழியுடன், சுக்கிரததின் சக்தியால் பிருகத்—ரதந்திர ஸ்தோமங்களோடு, சீவனுக்கும் வாழ்க்கைக்கும், உன்னை விடுதலையாக்கட்டும். தேவ சனிதா, ஜகதீ வழியுடன், அக்கினியின் அளவினால், ஆக்கிரயண பலததோடு சீவனுக்கும் வாழ்க்கைக்கும் உன்னை விடுதலை யாக்கட்டும்.

௩௪. அக்கினியே ! சோதிக்கும் சீவனுக்கும் அவனைத் துரிதமாக்கவும். அரசனே ! சோமனே வருணனே ! அவன் இரேதசைப் பிரியமுடனுக்குங்கள். அதிதியே ! அன்னைபோல் அவனுக்குக் காப்பரிக்கவும். விசுவே தேவர்களே ! அவனைப் பூரணயுசு ஜயிக்கச் செய்யுங்கள்.

௩௫. அக்கினி பூர்ணயுசன், அவன் வனஸ்பதிகளால் ஆயுசு பூரணன். நான் உன்னை இத்தால் ஆயுசு பூரண மாக்குகிறேன் : சோமன் பூரணயுசன், அவன் ஒஷதிகளால் ஆயுசு பூரணன். யக்கும் பூரணயுசன் ளது. அது தட்சிணையால் ஆயுசு பூரணமாகும். பிராமணன் பூரணயுசன், அவன் பிரம்மங்களால் ஆயுசு பூரணன் ; தேவர்கள் பூர்ணயுசர்கள். அவர்கள் அமுதத்தால் ஆயுசு பூர்ணர்கள் ; பிதுருக்கள் பூர்ணயுசர்கள், அவர்கள் சுவதா அழைப்பால் ஆயுசு பூர்ணர்கள் ; நான் இவ்வாயுசால் உன்னை ஆயுசு பூரணமாக்குகிறேன்.

உ. ௩௩. ௩()

அநுவாகம் கஉஅ.

இந்திர-வருண ஸாதகம்

க. இந்திரனே, வருணனே ! நீங்கள் இவனைத் துன்பத்தினின்று முயற்சிக் கருகதையான உங்கள் தேகத்தால் நீக்குங்கள். துணை திடம் தேஜசுடனாகும் உங்கள் தேகத்தால் அவனைத் துன்பத்தினின்று நீக்குங்கள்.

உ. இந்திரனே, வருணனே ! அக்கினியிலுள்ள உங்கள் குறையை நான் இதனால் நீக்குகிறேன், இந்திரனே ! வருணனே ! நான், பசு, விடு, சலம், ஒஷதி மனிதன் மரங்களிலுள்ள உங்கள் குறையை நான் இதனால் நீக்குகிறேன். உ. நஃ. கநஃ.

அநுவாகம் கஉக.

யக்ஞ மந்திரங்கள்

க. நீ புராதனத்தின் பொருளைப்போல் பரவவும்.
உ. அவன் தந்திர யுக்திகளைக் கீழே சாய்த்துளான். நஃ.
நாம எங்கும் இந்திரனை அழைக்கிறோம். ச. நரர்கள் இந்திரனை அழைக்கிறார்கள்.

ரு. அரசனே, சோமனே ! எங்கும் புன்மை செய்பவனிடமிருந்து எம்மைக் காக்கவும். உன்னைப் போலுள்ளவனின் நண்பன் இம்மைக்குள்ளாக வேண்டாம். கூ. அரசனான சோமனே ! நீ கோபமன்னியில் கருணையாய் சோதி சகம், மலைகள் சலங்கள் செடி கொடிகளில் இவ்வெல்லா சைன்னியங்களுடன் எங்கள் அவிக்கோ அங்கீகரிக்கவும்.

௭. அக்கினியே ! சோமனே ! சமான் அளிப்புடன் சேர்ந்து எங்கள் துதிகளை யங்கீகரியுங்கள். தேவர்களில் ஒன்று சோந்து தோன்றியுள்ளீர்கள். அ. அக்கினி சோமனே ! சமான் சங்கற்பத்தோடு சோதியில் ஒளிகளை ஸ்தாபித்துள்ளீர்கள். கடும் பிடிப்பில் கோர கர்ச்சனையி னின்று தாரைகளை விடுவிக்கிறீர்கள் கூ. அக்கினி சோமனே ! திடர்களான நீங்கள் என் அழைப்புக்குப் பிரிய மாய் செவி கொடுங்கள். இன்பமுடன் எமது சூக்தங்களை யங்கீகரியுங்கள், தானனுக்குச் சுக முடனாகுங்கள். க0. மாதரிசுவான் சோதியினின்று ஒன்றைக் கொண்டு வந்து ளான், பறவை மற்றொன்றை பறையினின்று கடையும். அக்கினிசோமர் பிரமத்தால் பெரிதும் பெருகியுளார், நீங் கள் விசால நிலயத்தை யக்ஞத்துக்குச் செய்துள்ளீர்கள். கக. அக்கினிசோமனே ! வைக்கப்பட்டுள்ள அவியை நீங் கள் ருசியுங்கள். திடர்களே ! அதை அங்கீகரித்து அதில் இன்பமாகுங்கள். எமக்கு நீங்கள் நற்காப்பின் நலமான துணையின் அளிப்பாகுங்கள். யஜமானனுக்கு சுகம் செல் வத்தை யளியுங்கள்.

கஉ—கங—கச. பெருகவும். உனக்கு ஒன்று சேரட் டும். நாங்கள் கவிகளின் கவி, அதி கீர்த்தியுடனாகுங் கணங்களின் கணபதியை அழைக்கிறோம். பிராமணர் களின் சிரேஷ்ட ராஜனான பிரமணஸ்பதியே ! எங்களுக்குச் செவி சாய்தது ரட்சையுடன் உன் நிலயத்தி லமர வும்.

கரு. எவன் பிரமணஸ்பதியான தேவர்களின் பிதாவை சித்தம் சிரத்தை அவிகளுடன் சேர விரும்புகி ருளோ, அவன், சனம், இனம், நரர், மக்களோடு போர், பொருள்களை ஜயிப்பான். கசு. அவன் வலன் பலிகளை சததம், சுபகானம் ஒழுங்கு சேருங் கணத்துடன் கொன்

றுளான். கணைக்குங்கால் கர்ச்சனை செய்து அவி கலக்கும் பசுக்களை பிரகஸ்பதி பிரேரித்துளான்.

கௌ. மருத்துக்களே ! சேரதியினின்று அழைக்கும் பொழுதெல்லாம் நீங்கள் வரவேண்டும். கஅ. நீங்கள் அடைந்துள்ள ரட்சிப்புக்களை அளியுங்கள்.

கக. அருகன் புருஹுதன் செல்வத்தின் தானன், சத்தியுடனாகும் காணையான அரியமான் செல்லுகிறான். ஆயிரங்கண்களுடன் கையில் வச்சிராயுதத்தோடு கோசாலை களைத் திறந்து அவன் அசைகிறான், தேவன் எங்களில் செல்வத்தை யளிக்கவேண்டும். உ௦. தேவனே ! அரசனே ! அரியமானே ! சேரதியினின்று வந்து, தேவர்கள் செல்லும் உன் வெகு பல வழிகளோடு எமக்குப் பெருங் காப்பை யளிக்கவும், எங்கள் துவி சதுர் பாதங்களுக்கு நீ மங்கள மளிப்பவனாகவும்.

உ௧. ஆழத்தினின்று உச்சிவரை மலைகளின் நிலை பாகங்களை, அங்கிரசர்களால் துதிக்கப்படுபவன், பிளந்து ளான். கிருத்திரமமாய் அவர்கள் செய்துள்ள தடைகளை அவன், உடைத் தெரிந்துளான். இந்திரன் இவற்றையெல்லாம் சோமனின் சந்தோஷத்தில் செய்துளான். உ௨. கீழினின்று உச்சிவரை அளவுகளால் அவன் அளந்துளான். அவன் வச்சிராயுதத்தால் நதிகளின் உட்குழிகளைத் துவம்சஞ் செய்துளான். நீண்ட சுற்று வழிகளால் சுலபமாய் அவற்றை அவன் விடுதலை யாக்கியுளான். இந்திரன் இவற்றை யெல்லாம் சோமனின் சந்தோஷத்தில் செய்துளான். உ௩. தன் உறவை அறிந்து அவன் புலனாகியுளான். தேவன் எல்லா சன்மங்களையும் மறிவிக்கிறான். அவன் பிரமத்தின் நடுவினினின்று அவன் பிரமத்தை சுமந்துளான். ஆழத்தினின்று உச்சியில் அவன் விருப்பம்போல் எழுச்சியாகிறான். உ௪. மகத்தில் பிறந்து

மேன்மையான வற்றை தனித்தனியாய் ஸ்தாபித்துளான். புவியின் வானத்தையும் சோதியையும் ஸ்தானமாய் அவன் ஸ்தாபித்துளான். சம்ராட்டான பிருகஸ்பதி எவன் தேவதையோ, அவன் தன் சன்மத்தினால் தாழ்மைபி னின்று திவ்யத்துக்கு வந்துளான். உரு. தேவர்கள், ரத்தி யால் ஆழத்தினின்று உச்சிக்குச் செல்லும் பிருஹஸ் பதியை ஜயிக்க விரும்புகிறார்கள். அவன் வலனை உடைசு துளான், கோட்டைகளைப் பிளந்துளான். அவன் கர்ச்சித்து சுவர்கம் சலங்களை ஜயித்துளான். உ. ந. கச

அநுவாகம் கந௦.

நான் தலைவன்

க அக்கினியே ! பசுக்களுடன் எங்களுக்கு வரவும். இந்துவே ! புஷ்டியுடன் எம்மை இன்பமுடனாக்கவும். எங்கள் வீடுகளில் இந்திரனே ஆதரவாகும். உ. ஆயிரம் வகைச் செல்வங்களுடனான சவிதா எங்கள் வீடுகளில் எம்மை இன்பமுடனாக்கட்டும். பூஷணன் வரட்டும்; பொருள் எமக்காகவேண்டும். ந. நசனும் சகத்தின் தலைவனுமான தார்த்ரு எமக்குச் செல்வத்தை யளிக்க வேண்டும். அவன் பூரணப் பொருளுடன் எம்மைப் பிரீதி யாக்கட்டும். ச. விருஷபனும் வர்ஷிப்பவனுமான துவஷ்டா எங்கள் வீடுகளில் ஆயிரம் பதினாயிரச் செல்வத்தோடு எம்மை இன்ப முடனாக்க வேண்டும். ரு. செல்வ போஷகனே ! உன்னால் திவ்யத்தில், தேவர்கள் தீர்க்க சிரேயசுடனான அமிருதத்தை ஸ்தாபித்துளார்கள். எமது வாழ்க்கைக்குப் பசுக்களின் கூட்டத்தை யளிக்கவும். சு. அக்கினி கிரகபதியாகும், சோமன் விசுவஞ்

ஐயிப்பவன், சவிதா தீரனாகும், சுவாஹா ! எ. அக்
கினியே ! கிரகபதியே ! நீ, ஆக்கிரமிப்பவனுக்கு வலிமை
யையும் வன்மைபையும் உன் நெய் பாகத்துடனளிக்கவும்.

நான் நெறியின் உச்சியினின்று நழுவா மலாகவேண்
டும். நான் தலைவனாகவேண்டும், சுவாஹா ! உ. ச. நு.

அநுவாகம் ககக.

மழை நாடு

க. நீ மருத்துக்களுடன் சேர்பவன், நீ மருத்துக்
களின் வலிமையாகும், நீ சலங்களின் தாரையைப் புல
னாக்கவும். உ. மருத்துக்களே ! திடம் திவ்யமாயும்
மனத்தைப்போல் துரிதமாயும் வேகமாயுள்ள கருடனை
நிறுத்துங்கள். அதனால் செல்லும் உக்கிர சைன்னியம்
விடுதலையாகின்றது. அசுவினிகளே ! அதை எங்கும்
சேடிமமளித்து காக்கவும்.

ந. கீழ்காற்று வர்ஷிகள். வேகமாகவும், திரும்ப
வும், சுவாஹா ! வேகப்புசலன் வர்ஷிகள், உக்கிரன்,
எங்குமாகவும் சுவாஹா ! இடி முழக்கன், வர்ஷிகள்
பயங்கரன், சூழ்பவன் சுவாஹா ! மின்னலில்லா இடி
முழக்கன், மின்னுபவன், பரவவும். சுவாஹா ! இரவெல்
லாம் பொழிபவன் திருப்தியளிப்பவன், திகழ்பவன்,
சுவாஹா ! பொழிபவன் எனப் பெயர் வாய்ப்பவன். பரவ
வும், சுவாஹா ! சூரியன் ஒளி வீசங்கால் பொழிபவன்,
ஒளி வீசுபவன், எங்குமாகவும், சுவாஹா ! முழங்கி
மின்னி, பொழிந்து பெருகி வளர்பவன், வியாபிக்கவும்,
சுவாஹா !

கக0. கருத்து—ஒய்வொருவனும் தலைவனாகவேண்டும்
என எண்ணி சதா கால முயற்சியிலாவதவசியம்.

ச. இன்ப மளிப்பவர், இனிமை பொழிபவர், சுத்தஞ் செய்பவர், துரிதர், சோதி நிறைபவர், வெகு இருளர், சுகதுரையுடன் பிரகாசிப்பவர். நண்பர்களைத் தாங்கி கூடித்திரங்களை ஆதரிப்பவரான நீங்கள், பூர்ண ராஷ்டிரங்களோடு எம்மைக் காருங்கள். ரு. நீ பல குதிரையின் பந்தமாகும், நான் உன்னை மழைக்காக இணைக்கிறேன். உ. ச. எ.

அநுவாகம் க௭உ.

பர்ஜன்னியர்கள்

க. அக்கினியே, சோமனே ! சூரியனே ! செல்வ முள்ள தேவர்களே ! மித்திரனே, வருணனே ! அரிய மானே ! காப்பளிக்கும் தேவர்களே ! சேர்ந்த பருகும் தேவர்களே ! சலங்களின் மகனே ! துரித எதிர்ப்புட னுள்ளவர்களே ! சலத்தின் தாரையை யளிக்கவும், சலங் களின் தரிப்பைப் பிளக்கவும், புனி, சோதி, வானம் பர் சன்னியன் இன்னம் அப்பாலிருந்தும் மழையினால் எமக் குத் துணைபுரியுங்கள். உ. அவர்கள் புனியை சலப்பிர வாகஞ் செய்யுங்கால் சலம் சுமக்கும் பர்ஜன்னியனால், பகலிலும் இருளைச் செய்கிறார்கள்.

௩. நல்ல தான நரர்கள் யஜமானனுக்கு சோதியின் செல்வ கோசத்தை அசைக்கிறார்கள். பர்ஜன்னியர்கள் வானங்களின் வழிகளினின்று உன்னை விடுதலை யாக்கி யுளார்கள். அதனால் பாலேவனத்தில் மழைகள் பொழி யும். ச. மருத்துக்களே ! கடலினின்று நீங்கள் மழையை உதிக்கச் செய்கிறீர்கள், துளிகள் நிறைபவர்களே ! நீங் கள் மழையை விழ்ச்செய்கிறீர்கள், அதிசயர்களே ! உங்

கள் பசுக்கள் தவறுவதில்லை. நீங்கள் துரிதமாய்ச் செல்லுங்கால் உங்கள் இரதங்களையே அந்நியர்கள் அதுசரிக் கிறார்கள். ௫ சோதியினின்று மழையை விடுதலையாக் குங்கள். சலங்களால் சமுத்திரத்தை நிரப்புகள். முதல் தோன்றும் நீ சலங்களின்-சத்தியில்-சன்னமாகுபவன். நீ சமுத்திரத்தின் சத்தியாகும்.

௬. புவியை வெள்ளமாய்ப் பெருக்கவும். இத் திவ்ய மேகத்தைப் பிளக்கவும். திவ்ய சலத்தின் சத் தியை எமக்களிக்கவும். தலைவனாகும் நீ, சலகோசத்தை விடுதலையாக்கவும்

௭. சோதியில் பாகமுள்ள தேவர்கள், வானத்தில் பாகமுள்ள தேவர்கள், வையகத்தில் பாகமுள்ள தேவர்கள், இந்த யக்ஞத்தைக் காக்கவேண்டும், அவர்கள் இந் நிலயத்தை நுழையவேண்டும், இந்நிலயத்தை வசிக்க வேண்டும். உ. ச. அ.

அநுவாகம் க௩௩.

யக்ஞ மந்திரங்கள்

௧. அவன் சதாகாலம் நவமாய் ஜன்மமாகிறான். தினங்களின் கொடி, உஷைகளின் முன்னே செல்லுகின் றது. செல்லுங்கால் அவன் தேவர்களுக்கு அவர்களது பாகத்தை நிலையாக்குகிறான். சந்திரன் தீர்க்காயுசை விஸ் தரிக்கிறான்.

புவனத்தின் ரட்சகர்களான பிரகஸ்பதியும் மன் னன் வருணனும் அமுதர்கள் பருகும் அமுதமான ஆதித்

க௩௨. கருத்து—சோதியிலுள்ள தேவர்களை சுவாதீனஞ் செய்து கொள்ளவும்.

தியர்கள் பெருக்கும் இந்துவால் எங்களை விருத்தியாக்க வேண்டும் ந. இந்திரனே ! நீ கீழ்த் திசையில் அரசனாகும். விருத்திர துவம்சனே ! நீ வடதிசையில் எதிரிகளை யழிப்பவனாகும். நீ தாரைகள் செல்லுமிடத்தில் ஜயித் துளாய். தென் திசையில் நாங்கள் அழைக்கும் ரிஷப மாகவும். ச. இந்திரன் ஜயிப்பான், அவன் ஜயிக்கப்பட மாட்டான். அரசர்களில் அதிராஜனாய் அவன் அரசுபுரி வான். மரியாதையையும் மேன்மையு மடைய அவன், எல் லாப் போர்களிலும் பாதுகாப்பை யிருப்பான். ௫. அவன் சிறப்பு சோதி சகம் சுவர்க்கததையும் ஜயிக்கும். தன் நிலயத்தில் அனைவராலும் ஆசி கூறப்படும் இந்திரன் அதித் தலைவனாகும். வீரனாய் முழக்கஞ் செய்யு மவன் போருக்காகப் பெரிதும் வளாகிறான். ௬. வீரனே ! நாங் கள் துதியுட னுன்னை கறக்காத பசுக்களைப்போ லழைக்கி றோம். இந்திரனே ! சுவர்க்க சோதி காணும் சரத்தின் தலைவனே ! அசரத்தின் தலைவனே ! உன்னை அழைக்கி றோம். ௭. போர் ஜயிக்க கவிகளான நாங்கள் உன்னை அழைக்கிறோம். இந்திரனே வீரர்களின் தலைவனே ! எதி ரிகளின் நடுவிலும் குதிரையின் ஓட்டத்திலும் உன்னை மனி தர்கள் அழைக்கிறார்கள்.

அ. இந்திரனே ! நூறு சோதிகளும் நூறு சகங் களும், உன்--திடத்துக் கதிகமாவதில்லை. இரு உலகங்களும் ஆயிரம் சூரியர்களும் சன்மத்தில் உனக்கு நிகராவதில்லை, ௯. இந்திரனே ! சோமனைப் பருகவும்; அது உன்னை இன்ப முட னாக்கட்டும். குதிரைகளின் தலைவனே ! சாதகனின் கைகளால் நன்கு செலுத்தப்படும் குதிரைபோல், ஆயுதம் பயன் செய்யப் பட்டுள்ளது. ௧௦. பலம் மிகுந்து எவற் றால் உணவில், மகிழ்வுடனாவோமோ அவற்றால் இந்திர னோடு எமக்கு திவ்ய போக்தங்களாக வேண்டும்.

கக. அக்கினியே ! உனது புனித சோதியை—ஒங்கச் செய்யவும். கஉ. சோதியுடன்—அக்கினி ஒளிவீசுகிறான். கங. ஜாத வேதசனே ! உன்னை—ரசிமிகள், சுமந்து கொண்டு செல்லுகின்றன.

கச—கரு. தீரனே ! திவ்ய சூரியனே ! ஏழு குதிரைகள், உன் இரதத்தில் சோதியின் கேசத்துடன் உன்னைச் சுமக்கின்றன. கசு. அக்கினி மித்திர வருணக் கண்ணான தேவர்களின் திவ்ய ஒளி, உதபமாயுள்ளது. அவன் சோதி சகம் வானத்தை நிறைத்துளான். அசைந்து அசையாம லுள்ளதின் ஆத்மாவே சூரியனாகும்.

கௌ. ருதுவில் அழைப்புக்குச் செவி சாய்த்து சத்தியம் பெருக்கும் விசுவதேவர்கள், இவ்வுசித பானத்தில் இன்பங் காணவேண்டும். கஅ. விசுவ தேவர்களே ! சோதியி லிருப்பவர்களே ! வானத்தி லிருப்பவர்களே ! என் அழைப்பைச் செவி கொடுங்கள். யசுநாருகமாய், உங்கள் சுவாலையான அக்கினியுடன் இத் தர்ப்பைகளில் அமர்ந்து ஆனந்தமாகுங்கள். உ. ச. கச.

அநுவாகம் கஙச.

யக்ஞ மந்திரங்கள்

க. உனக்கு ஆயுசாகும்.
உ. ஆயுசளிக்கும் அக்கினியே ! நீ பெருக்கவும்.
ங. உனக்கு ஒன்று சேரட்டும். ச. உன் கோபத்தை—நாங்கள் நீக்குகிறோம்.

சு. அதி உத்தமனை—நாடுகிறோம். எ. தேவியே ! முன் செல்லவும். அ. சோதியினின்று எமக்குப்

கஙங. கருத்து. தேவர்களை எல்லாம் உங்கள் கைவசமாக்குங்கள்.

கசஅ

கிருஷ்ண யஜுர் வேதம்

பொழியவும். கூ. அக்கினியே, விஷ்ணுவே ! ௧௦. அக்கினியே, விஷ்ணுவே !

௧௧. வருணனே ! இது எனக்காகும். ௧௨. நான் உன்னிடம் அதற்காக வருகிறேன். ௧௩. ரசிமிகள் அவனை உயரமாய்ச் சமக்கின்றன. ௧௪. ஒளியுள்ள தேவ தேஜசு தோன்றியுள்ளது.

௧௫. ஜலங்களில் மகன் சோதியுடை யணிந்து எழுச்சியாகி சுற்றுபவைகளின் அங்கத்தில் ஏறியுளான். பொன்னிறச் சிறியோர்கள் அவன் பெரும் மகிமையைச் சமந்து எங்கும் சுற்றுகிறார்கள்.

௧௬. சிலர் ஒன்று சேர்கிறார்கள். சிலர் மேலே செல்லுகிறார்கள். நதிகள் சம நிலயத்தை நிரப்பும். சுத்த சலங்கள் சுத்த சோதி வீசும் சலங்களின் மகனைச் சுற்றி நிற்கும்.

௧௭. பிரிய யுவதிகளான சலங்கள், அவனைச் சுத்தஞ் செய்து இளமை சுற்றிச்செல்லும். மறைவாய் சலங்களில், சோதியணியும் அக்கினி செல்வம் சுத்தச் சுடரோடு ஒளி வீசுகிறான்.

௧௮. நான் சம்ராட்டுக்களான மித்திர வருணனின் உதவியை நாடுகிறேன். அவர்கள் என்னைப் போலுள்ளவனுக்குப் பிரியமாகவேண்டும்.

௧௯. இந்திரனே ! வருணனே ! நீங்கள் எங்கள் இனம் சனம் யக்ஞத்துக்கு பெரும் பாதுகாப்பை யளியுங்கள். நாங்கள் போரில், நீண்டகாலம் யக்ஞஞ்செய் பவனை ஜயிக்க விரும்பும் சீலமழிந்தவனை, வெல்லவேண்டும்.

௨௦. மித்திரனே, வருணனே ! எமக்கு அளியுங்கள். ௨௧. உங்களாயுதங்களை முன்னுக்குங்கள்.

உஉ. அக்கினியே ! அறிஞனான நீ யக்ஞத்தால் எமக்கு வருணனின் கோபத்தைத் தணிக்கவும்.¹ ஒளியுள்ளவனே ! வகிப்பவர்களது உத்தமனே ! உயரிய யக்ஞஞ் செய்பவனே ! எம்மை எல்லாத் துவேஷியினின்றும் நீக்கவும். உங். அக்கினியே ! இவ்வுஷையின் உதயத்தில் உதவி நெருங்கி எமது பக்கமாகவும். நீ எமக்குப் பொழிந்து யக்ஞத்தால் வருணனின் கோபத்தைத் தணிக்கவும். உன் பிரியத்தைப் புலனாக்கி எமது அழைப்பைச் செவி சாய்க்கத் துரிதமாகவும். உச. சூரியனைப் போல் பரஞ் சோதியாய் பிரகாசிக்கும் இப்பரதாக்கினி பெரிதும் புகழ்பெற்றவனாகும். திவ்ய அதிதியான, போரில்² புருவை ஜயிக்குமவன் எமக்க துகூலமாய் பிரகாசமாகியுளான். உரு. நான் உனக்கு யக்ஞஞ் செய்கிறேன். எம் துதியில் நீ அழைக்கப்பட என் வந்தனத்தை உனக்கு எதிரில் நான் செலுத்துகிறேன்.

அக்கினியே ! பழைய அரசனே ! வழி படும் வறட்சியோனுக்கு, நீ பாலைவன ஊற்று நீர் போலாகும். உசு. உள. அவன் ஒளியுடன் சோதியோடு எம்மை ஒங்கச்செய்யட்டும். உஅ. விசால சனங்களில் விளங்கும் அக்கினியான நீ, உன் எதிர்ப்பால் வியாது தானியாகளை எதிர்த்து விடவும். உக. அறிஞன், துரிதன், சுகதரிசி, சுகத்தோற்றதின் உன்னை, அறியாமலுள்ள நாங்கள் அநுசரிக்கட்டும். எல்லா வழிகளையு மறியும் அவன் யக்ஞஞ் செய்யட்டும், அவன் அமுதர்களில்⁴ அவினைய அறிவிக்கட்டும். னு. துன்பத்தினின்று விடுதலை செய்பவனுக்கு நமஸ்காரம், னக-னரு. என்னில் நுழைபவனுக்கு வணக்கம்.

1 சாந்தஞ் செய்யவும், 2 பகைவனை. 3 சத்தருக்களை,

4 அளிப்பை.

இந்திரனே ! எங்களிடமிருந்து எதிரியைத் துரத்தவும். இந்திரனே ! பலத்தையளிக்கவும். சதக்கிரதுவே ! சத்திகள் உனக்களிக்கப்பட்டுள்ளன. உ.ரு.கஉ.

— —

அநுவாகம் கருரு.

சேல்வஜ் ஜயிக்கவும்

க. அக்கினியே ! திவ்யமாய் தேவர்களை யழைக்குங் குதிரைகளைச் சாரதியைப் போல் சேர்க்கவும் பழைய ஹோதாவைப் போல் அமரவும். உ. தேவனே ! அதிகமறியும் நீ, எமக்கு தேவர்களை இங்கு அழைக்கவும். எமது விருப்பங்களை சத்தியமாக்கவும். ஈ. அதி இளைஞனே ! பலத்தின் மகனே ! ஏனெனில் யக்ஞஞ் செய்யப்படும் நீ யக்ஞாருகனாயும் சத்தியனாயுமுளாய். ச. இந்த அக்கினி, கவி, பொருள் தலைவன், நூறு ஆயிரம் வகை பலத்தின் பெருமானாகும். ரு. அங்கிரசனே 1ரிபுக்கள், ரதக் சக்கிரச சுற்றுத் தகட்டை வளைப்பதுபோல், சமான அழைப்பால் எமது யக்ஞத்தினருகே இங்கு அவனைக் கொண்டு வரவும்.

கூ. விருபனே ! ரதாகால அழைப்புடன் வேதத்துதியை திடமும் திவ்யமுள்ளவனுக்குப் பிரேரிக்கவும். எ. தூரங் காணும் இவ்வக்கினியின் சேனையால் பசுக்களில் எப்பணியை கீழே வைப்போம்? அ. தேவசனங்கள் சலம் உடைகளைப்போல் நுழைந்து ஏழையை பசுக்கள் போல் பிரியா மலாக வேண்டும். கூ. கப்பலை அலைபோல் எக்கொ

கருச. கருத்து—நாமும் நமது சனங்களும் யக்ஞத்தாலோங்க வேண்டும்.

டிய எதிரியின் எதிர்ப்பும் எம்மை அழிக்காமலா கட்டும்.

க௦. தேவனே ! அக்கினியே ! உனக்கு நமஸ்காரம், திடத்துக்காக சனங்கள் காண்ஞ் செய்கிறார்கள். பலத் தால் பகைவனைப் பாழாக்கவும். கக. அக்கினியே ! எமக்குப் பொருளை பசு தாகத்துக்காக கொண்டு வரவும், விசாலஞ் செய்பவனே ! எமக்கு விரியும் நிலயமளிக்கவும். கஉ. இப்பெருஞ் சண்டையில் சுமப்பவன் சுமையைப் போல் எம்மைப் புறக்கணிக்காதே, செல்வங் குவித்து அதை ஜயிக்கவும்,

கங. அக்கினியே ! எம்மைத் தவிர வேறு எவனிலா வது இப்பயம் புன்மையைப் பூட்டவும். எமதுகோர பலத் தைப் பெருக்கவும். கச. அக்கினி பணிவும் பெருநதன் மையு முள்ளவனது அளிப்பில் இன்பமானால், அவன் ஓங்கி வளரத் துணை புரிகிறான். கரு. வெகு தூரத்தினின்று இங்கு தாழ்ந்தோர்களுக்கு வரவும். நானிருக்கும் நிலையி லுள்ளோர்களுக்கு அநுகூலமாகவும். கசு. அக்கினியே ! தந்தையின் போலாகும் பழையஉன் ரட்சிப்பின்-பெருமை யை நாம அறிவதால் உன் பிரியத்தை நாங்கள் நாடுகி றோம். கஎ. அக்கினியே ! அம்பால் கொல்லும கோர பலிஷ்டன் கூறுபுதமுள்ள காளை, போல், நீ, கோட்டை களைப் பிளந் துளாய். கஅ. நண்பர்களே ! திடன், திட மகன், சனத தீவனான அக்கினிக்கு துதியையும் உணவை மனியுங்கள். கக. அக்கினியே ! பலம் மிகு பவனே ! ¹அனாரியனுக்கு உரியவற்றை யெல்லாம் நீ குவிக்கிறாய்! நீ புனியின் நிலயத்தில் நீ எழுச்சியாக்கப் பட்டுளாய். எல்லா நற் செல்வங்களையும் எமக்குக் கொண்டுவரவும்.

¹ அறிவில்லாதவனுக்கு.

உ௦.—உ௨ பிரஜாபதியே ! அவன் அறிகிறான். சோமனே, பூஷணனே ! இத்தேவர்கள் பிரசன்னமா யுளார்கள். உ. கூ. கக.

அநுவாகம் க௩.கூ.

பிதுரு யாகம்

க. நாங்கள் ஆவலாய் உன்னை அழைக்கிறோம், நாங்கள் ஆவலாய் உன்னை எழுச்சியாக்குகிறோம். அவிபைப் புசிக்க அவாவுடன் ஆவலான பிதுருக்களைக் கொண்டுவரவும். உ. சோமனே ! நீ அறிவில் சிரேஷ்டன், நீ நேர்வழியில் செல்லுகிறாய், ¹இந்துவே ! எமது பிதுருக்கள் உன் வழியால் தேவர்களில் செல்வத்தைச் செம்மையாய் வகுத்துளார்கள்.

ங. சோம பாவமானனே ! நமது பழைய பிதுருக்கள் உன்னால் அறிவுடன் செயல்களைச் செய்துளார்கள். நீ சிரம மன்னியில் ஜயித்துத் தடைகளை நீக்கவும். நீ எமக்கு வீரம், குதிரைகளில், தாராளமாகவும்.

ச. சோமனே ! நீ ²பிதுருக்களுடனானிணந்து சோதி சகத்தில் விஸ்தாரமாயுளாய், இந்துவே ! அவிபுடன் உனக்கு நாங்கள் யக்ஞஞ் செய்யட்டும். நாங்கள் செல்வபதி களாகட்டும்.

ரு. பிதுருக்களே ! அக்கினியால் பக்குவர்களான நீங்கள் இங்கு வாருங்கள். நீங்கள் ஒவ்வொரு ஆசனத்திலும் மேலான தலைமைகளுடனுட்காருங்கள். ³தர்ப்பைகளில் வைக்கப்பட்டுள்ள அவிகளைப் புசியுங்கள். பலவீரர்களுடன் செல்வத்தை எமக்களியுங்கள்.

க௩௩. கருத்து. நீங்கள் தேவர்களைப் போல் தாழ்ந்தோர்களுக்குச் சென்று உபகாரஞ் செய்யுங்கள்.

¹ சுகமளிப்பவனே, ² பெரியார்களுடன், ³ திவ்யங்களில்

சு. யக்ஞ சம்பந்த தர்ப்பைகளி லமரும் பிதுருக் களே! உங்கள் துணையுடன் இங்கு வாருங்கள். இவ்வவி களை உங்களுக்களித்துளோம், அவற்றை அங்கீகரிப்புகள். பிறகு மிகக் குணமளிக்குங் காப்புடன் எங்களுக்கு வாருங் கள். நீங்கள் சுகம் செல்வம் ரட்சையை எமக்களியுங்கள். எ. விஷ்ணு பா தம் பிரியமான பிரிய பிதுருக்களை, நான் கண்டுளேன். யக்ஞ தர்ப்பைகளி லமரும் அவர்கள் சுவதா அழைப்பால் பொழியப்படும் பானத்தை அதுப வித்து இங்கு வர மிக்க ஆவலாயுளார்கள்.

அ. பிரியமான நிலயங்களுக்கு யக்ஞ தர்ப்பைகளில் சோமனை விரும்பும் பிதுருக்கள் அழைக்கப்பட்டுளார்கள். அவர்கள் இங்கு வரவேண்டும்; அவர்கள் எம்மை இங்கு செவியுறவேண்டும். அவர்கள் எமக்காகப் பேசவேண்டும், அவர்கள் எம்மை ரட்சிக்கவேண்டும். கூ. சோமனை விரும் பும் மேல் கீழ் நடுவிலுள்ள பிதுருக்கள் எழுச்சியாகட்டும். புன்மையற்று நன்மையில் வாழ்க்கைகளை வாழும் இப் பிதுருக்கள் நாம் அழைக்குங்கால் எம்மை ரட்சிக்க வேண்டும். க௦. முன் செல்லும் பின் செல்லும், புவி நில யத்தி லமரும் இப் பொழுது சுக வாசங்களுடன் நிலயங் களிலுள்ள பிதுருக்களுக்கு இன்று இந் நமஸ்காரமாகும்.

கக. அக்கினியே! துதி துதித்து, சத்தியம் பெருக்கி சுத்தம் சிரத்தை நாடும் பழமையின் பூர்வ பிதுருக்களைப் போல் இவர்களும் புவியைப் பிளந்து சிகப்பானவற்றைத் திறந்துளார்கள். கஉ. அக்கினியே! அவி சுமக்கும் நீ நீதியானப் பிதுருக்களுக்கு யக்ஞஞ் செய்யுங்கால், தேவர் பிதுருக்களுக்கு, அவிகளை எடுத்துச் செல்வாய். க௩. அக் கினியே! எல்லாமறியும் புகழுள்ள நீ சுகந்தஞ் செய்து அவிகளைச் சுமந்து செல்லுகியாய். சுவதா அழைப்பில் புகிக்கும் பிதுருக்களுக்கு அவற்றை நீ அளிக்கியாய்.

தேவனே ! உன் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள அவிகளைப் புசிக்கும்.

கசு. காவ்யர்களுடன் மாதலி, அங்கிரசர்களோடு யமன், ருக்வங்களுடன் பிரகஸ்பதி இன்பமாகிறார்கள். தேவர்களால் பெருகுபவர்களும், தேவர்களை புலனாக்குபவர்களும், இன்பமாகிறார்கள். சிலர் சுவாஹா அழைப்பிலும், சிலர் சுவதாவிலும் இன்பமாகிறார்கள்.

கரு. யமனே ! பிதுரு, அங்கிரசர்களுடன் சேர்ந்து, இத்தர்ப்பைகளி லுட்காரவும். கவிகளால் இயற்றப்படும் மந்திரங்கள் உன்னை இங்கு கொண்டு வரட்டும். அரசனே ! இந்த ஹவிஷால் ஆனந்தமாகவும் கசு. யக்ஞத்துக் கருகதையான அங்கிரசர்களுடன் இங்கு வரவும். யமனே ! வைநுபர்களுடன் இங்கு நீ இன்பமாகவும். இந்த யக்ஞ தர்ப்பைகளில் உட்கார்ந்துகொண்டு, நான் உன் பிதாவான விவஸ்வதனை அழைக்கிறேன். கசு. சோமனை விரும்பும் பிருகுக்கள் நவக்வர்கள், அதர்வர்கள், அங்கிரசர்கள் எமது பிதாக்களது நல் நினைவில், நாங்களாக வேண்டும். யக்ஞர்களது பிரியாநுகூலத்தில் நாமாக வேண்டும். நாம் அவர்களது நல் மனத்தை யடைய வேண்டும். உ. சு. கஉ.

அநுவாகம் கருள.

[காண்டம். நட.]

[சோமயாகம்-அள-ம் அநுவாகத் தொடர்ச்சி]

சோம விமானம்

க. இது உனது காயத்திரியின் பாகமாகும் என சோமனுக்கு எனக்காகச் சொல்லவும். இது உனது ஜகதி

கருசு. கருத்து—அறிஞர்களை நாடி அறிவைப் பற்றுங்கள்

திருஷ்டிபுவின் பாகமாகும் என சோமனுக்கு எனக்காகச் சொல்லவும். சநதோமர்களின் சாம்ராஜ்யத்தை யடையவும் என சோமனுக்கு எனக்காகச் சொல்லவும். நட. க. உ.

அநுவாகம் கநஅ.

சோம பரிமாணம்

க. அவனுக்குப், பிரஜாபதியின் சனனப் பிரஜையையும் சனனர்களை யு மறிவிக்கவும். அறிஞன் அதன் மீது ஞாபகமாகட்டும்.

உ. அக்கினியே ! பசுபதியே, இன்று இப்பசுவை நான், உனக்கு நற்பணியின் நடுவில் கட்டுகிறேன். அதை அங்கீகரிக்கவும். நாங்கள் நந்துதியுடன் யக்ஞஞ் செய்யட்டும், தேவர்களுக்கு இந்த அவி திவ்யமாக வேண்டும்.

நட. பழைய தேவர்கள், அங்கங்களினின்று துரிதமாகும் பிராணனைப் பற்றுகிறார்கள். தேவர்களுக்குச் செல்லும் வழிகளால் சுவர்க்கஞ் செல்லவும். செடிகொடிகளில், உன் சரீரங்களோடு ஸ்தாபிதமாகவும்.

ச. இரு நான்கு கால் பிராணிகளின் தலைவன் பசுபதியாகும். அவன் வாங்கப்பட்டு யக்ஞத்துக்காகச் செல்ல வேண்டும். யஜமானனான அவனுக்குச் செல்வப் புஷ்டியாகவேண்டும். ஞ. திடமானவர்கள் கண், கருத்தால், பந்தமாகப படுபவனை தியானஞ் செய்கிறார்கள். பிரசையுடன் இணைந்து பிரசாபதியான அக்கினி தேவன், அவர்களை விடுதலையாக்கட்டும்.

சு. வனம், விருபம் விசுவருபங்களின் பிராணிகளெல்லாம், ஒரே ரூபத்தின் வடிவங்களாகும். பிரசையுடன் இணைந்து பிரஜாபதியான வாயுதேவன் அவர்களை விடுதலையாக்கட்டும். எ. தேவர்களே ! புவன ரேதசை

விடுதலை செய்து யஜமானனைப் பெருக்குங்கள். தேவ நிலயத்துக்கு ஜீவனோடு ஊக்கம் பக்குவ மாருபவர்கள் செல்லட்டும். அ. யஜமானனின் பிராணன் பசுவினின்று பிரிந்ததாகும், யக்கும் தேவர்களுடன் தேவர்களுக்குச் செல்லுகின்றது அது தேவர்களின் நிலயத்துக்கு சீவனுடன் செல்லட்டும். யஜமானனின் விருப்பங்கள் நிறைவேறட்டும். கூ. 1 பசு சத்தஞ் செய்தாலும் கால்களால் தன் மார்பை யடித்துக்கொண்டாலும், அக்கினி, அப்பாவம் எல்லாப் புன்மையினின்று, என்னை விடுதலையாக்கட்டும்.

க0. அழிப்பவர்களே ! யக்ஞத்துக்கு தேவர்களால் துரிதமாகி வாருங்கள். பாசத்தினின்று பசுவை, பந்தத்தினின்று யக்ஞபதியை, விடுதலையாக்குங்கள். கக. அதிதி இந்த பாசத்தை நீக்கவேண்டும். நான் பசு, பசுபதிக்கு வணக்க மளிக்கிறேன். நான் பகைவனைக் கீழே சாய்க்கிறேன். நாங்கள் எவனில் துவேஷிக்கிறோமோ அவனில் பாசத்தைக் கட்டுகிறேன்.

கஉ. பக்குவமாக்கி அவி சுமக்க யக்ஞத்துக் கருகதையான யுன்னை சனங்கள் தரிசிக்கிறார்கள். அக்கினியே, ஜாதவேதசனே ! உனது பலத்தாலும் காயத்தாலும் பிரசன்னமாகவும், எமது அவிக்களை அங்கீகரிக்கவும். கங. ஜாதவேதசனே ! நீ முதல் ஹோதாவானதால் வபையுடன் தேவர்களுக்குச் செல்லவும். அவர்கள் தேகங்களை நெய்யினால் திடமாக்கவும், சுவாஹா சத்தமுடன் செய்யப்பட்டுள்ள அளிப்பை தேவர்கள் புணிக்கட்டும்.

கச. சுவாஹா தேவர்களுக்கு ; தேவர்களுக்கு சுவாஹா ! ந. க. ச.

கங.அ. கருத்து—சீவனோடு தேவ நிலயத்துக்குச் செல்லுங்கள்

அநுவாகம் கநக.

சுலங்கள்

க. நீங்கள் தேவர்களால் செவியுறப்படும் நிக்ரப் பியர்கள். என் ஆயுசை இன்பமாக்குங்கள், என் பிராணனை இன்பமாக்குங்கள். என் அபானனை இன்பமாக்குங்கள். என் வியானனை, இன்பமாக்குங்கள். என் கண், செவி, சொல் மனத்தை இன்பமாக்குங்கள். என் ஆத்மா அங்கங்களை இன்பமாக்குங்கள். என் வீடு, பசு, பிரசைகளை இன்பமாக்குங்கள். என் கணங்களை இன்பமாக்குங்கள். என் எல்லா கணங்களை இன்பமாக்குங்கள். என்னை இன்பமாக்குங்கள். என் கணங்கள் தாகமாகாம லிருக்கவேண்டும். உ. நான், மூன்றாவது மூலஸ்தானத்தில் சுற்றும், புவி, வானம், இம்மூல நிலயம் பழமையாய் சாயும் மூலப் பிரதேசத்தில் விழும துளியை, ஏழு ஹோத்துருக்களில் அளிக்கிறேன். ட. க. அ.

அநுவாகம் கச௦.

ஆஹுதீகள்

க. வைசுவாநரன், வன்மையில் விசுவ சம்புவான அக்கினி, எம்மைக் காலை யக்ருத்தில் காக்கவேண்டும். சுத் தஞ் செய்யு மவன் எமக்குச் செல்வத்தை யளிக்கவேண்டும். 1சகபோஜனஞ் செய்யும் நாங்கள் தீர்க்காயுசுடனாக வேண்டும்.

உ. இந்திரன் மருத்துக்கள் விசுவே தேவர்கள் நடு யக்ருத்தில் எங்களை விட்டுவிட வேண்டாம். அவர்களுக்கு இன்பமானதைப் பேசிக்கொண்டு நீண்ட ஆயுசுடன் தேவர்களின் பிரிய நினைவை நாங்களடைய வேண்டும்.

கநக. கருத்து—நமக்கு வேண்டுவது இன்பங்கள்.

1 ஒருமையுடன் புசிக்கும்.

௩. இம்மூன்றாவது யக்ஞம், அமுதத்தால் கலசத்தைப் பிரேரிக்கும் ரிஷிகளுக்கு குரியதாகும். சுவர்க்கத்தை யடையும் இச செளதன்வனர்கள் எமது நலமான மேன்மையை மேலுக்குச் சுமந்து செல்லவேண்டும்.

ச. ருத்திரனே! நீ நாடிய பாகமே இது, அதில் இன்பமாகவும்; பசுக்களின் தலைமை பொருளின் மிகுதி, செல்வப் புஷ்டி, நல்ல வீரர்களுடன் வருஷச் சூழ்மத்தை எமக்களிக்கவும். ௩. க. கூ

அநுவாகம் கசக.

இந்திரத் துத்

க. தேவியான வாக்கே! நான் வாக்குக்குப் பிரிய முடனாக வேண்டும், வாக் பதிக்குப் பிரியமாகவேண்டும், என்னில் மதுரமான வாக்கை ஸ்தாபிக்கவும். சரஸ்வதிக்கு சுவாஹா!

உ. ருக்கினால் ஸ்தோமத்தைப் பெருக்கவும், காயத் திரியினால் இரதநதரத்தை, காயத்திரி சந்தசால் பிரஹத் சாமனைப் பெருக்கவும்.

௩. பொழியும் சாதனத்தினின்று விழுந்து கைகளால் அசைந்து அத்வர்யுவின் பனித்திரக் கருப்பத்தினின்று புலனாகும் துளியில், நான் சுவாஹாச் சொல்லி இந்திரனுக்கு அளிக்கிறேன்.

ச. இந்திரனே திரஸ் தானியம் புரோடாசம் கரம்பம், சுத்தம், சேர்ப்பு, நெல்லுடனாகும் சோமனின்றும், சகத்தினின்றும் வீழ்ந்துள்ள துளி இந்துவில், நான் சுவாஹா சொல்லி, அதை இந்திரனுக்கு அளிக்கிறேன்.

கச0. கருத்து—பசுச் செல்வத்துக்கு ருத்திரனை நாடுங்கள்.

ந. இந்திரயமுடன் எம்மதுரமான இந்துவில், சுவாஹாச் சொல்லப்பட்டு எத்துளி தேவர்களுக்குச் செல்லுகின்றதோ, சோதி சகம் வானத்தினின்று எந்தத் துளி விழுகின்றதோ, அதில் நான் சுவாஹா சொல்லி, அதை இந்திரனுக் களிக்கிறேன். ந. க. ௧0.

[கசந-ம் அநுவாகம் பார்க்க]

அநுவாகம் கசஉ.

யக்ஞங்கள்

க. மனிதன் தினந்தோறும் செழிப்பு, செல்வம், வீரர்கள் மிகும் புகழை, அக்கினியா லடையவேண்டும். உ. அக்கினியே ! இந்த யக்ஞம், பசு மிகுந்து ஆடு அசுவம், ஆண்மையான நண்பர்களுடன் நித்தியமாகவேண்டும். அசுரனே ! இந்த யக்ஞம், உணவு பிரசை மிகுந்து மூலம் விரிந்து சபை பெருகி தீர்க்க செல்வமுடனாகவேண்டும். ந-ச. உயரமாய்ப் பெருகவும். உனக்கு இணைந்து சேரட்டும்.

ந. நான் முதலான, விசவருபத்தின் துவஷ்டாவை இங்கு அழைக்கிறேன். அவன் எமக்கே யாகவேண்டும். சு. தேவ துவஷ்டாவே ! தேவர்களை விரும்பி வச்சிரா யுதம் வீசும், திடம் திறச் செயல்களின் வீரன் தோன்றும் வீரிய வன்மையை எமக்கு நீ திவ்யமா யளிக்கவேண்டும். எ. துவஷ்டாவே ! உன் ஆதம சத்தியுடன் போஷணைக்குப் பெருகி மங்களமாய் இங்கு வரவும். ஒவ்வொரு யக்ஞத்திலும் எம்மைக் காக்கவும். அ. தேவர்களை விரும்பி, ஆயுசு மிகுந்து, பலம் பொன்னிறத்தின் வீரன் புலனாகியுளான். சந்தானம், பிரசைகளைத் துவஷ்டா எமக் களிக்கவேண்டும். தேவ வழிக்கு அவன் செல்லவேண்டும்.

கூ. தேவியே! எங்களுக்கு முன்னராகவும். க0. சோதியினின்று வரவும். கக. நாங்கள், அனைவருங் காண, பெருகும் சரஸ்வதியின் ஸ்தனத்தினின்று உணவு பிரசையைக் கறப்போம். கட. சரஸ்வந்தே! நெய் கிந்தி தேன் மிகும் உன் அலைகளின் நல் மனத்தை நாங்கள், யறுபவிக்க வேண்டும். கங. எவன் விரதத்தைப் பசுக்களும் சலங்களு மதுசரித்து எவன் விரதத்தில் புஷ்டித் தலைவன் சாய்ந்துளானோ அந்த இச் சரஸ்வந்தில் ரட்சிப்புக்காக நாங்கள் அழைக்கட்டும். கச. திவ்யன், சுபர்ணன், சத்திமான், சலகர்ப்பன், செடி கொடி. விருஷபனாயும் அருகினின்று மழையால் இன்பமளிப்பவனாயுமான இச் சரஸ்வந்தை இரட்சிப்புக்காக நாங்கள் அழைக்கட்டும். கரு. தேவியே! ஸினீவாலியே! தேவ சகோதரியான விசால தேசங்களுடனாகும் நீ, நாங்கள் செய்துள்ள அவியை அங்கீகரிக்கவும். எங்களில் பிரசையைப் புலனாக்கவும். கசு. சுப கை, சுந்தர விரல், செழிய சந்தான சக்தியுடன், வெகு பல பிரசவியான இராணிக்கு அவியை அளியுங்கள்.

கஎ. எல்லாப் பக்கங்களிலும் இந்திரனை அழைக்கிறோம். கஅ. நரர்கள் இந்திரனை அழைக்கிறார்கள். ககூ. பனி அணிந்து சுந்தர சிறகுகளுடனாகும் கரு நிற குதிரைகள் சோதிக்குக் கிளம்புகின்றன. தங்கள் நிலயங்களை ஸ்தாபித்து விட்டு அவை இங்கு திரும்புகின்றன. பிறகு, புவி நெய்யால் நனைகின்றது. உ0. சத்த சோதியுடன் உஷைய யறிபவனாய், சிறப்பு முயற்சி, சத்தியமுடனாகும் ஸ்திரீயைப்போலும் வீசங் காற்று சீறும் பாம்பைப்போல், அவன் வாயுவின் விரிவில் பொன் கேசத்தை யடைந்துளான். உக. குதிரைகள் வழக்கம்போல் அவற்றை எதிர்த்து யுள்ளன. இவை யிருக்குங்கால் கருமை

யான விருஷபம் கர்ச்சனை செய்துள்ளது. பிரிய நகை புரியும் மின்னலோடு அவன் இங்குவந்துள்ளான். மழை பொழிகின்றன, மேகங்கள் கர்ச்சனை செய்கின்றன. உஉ. பசுவைப்போல் மின்னல் கனைக்கின்றது. மழை பொழியுங்கால் அது தாயைப்போல் கன்றை யதுசரிக்கும்.

உங. மகத்தான மலையும் அஞ்சும், உன் சத்தத்தில் சுவர்க்கத்தின் எல்லையும் நடுங்கும். மருத்துக்களே ! ஈட்டிகளுடன் நீங்கள் விளையாடுங்கால் சலங்களைப்போல் நீங்கள் துரிதமாகிறீர்கள். உச. கர்ச்சனை செய்யுங்கள், இடிமுழங்குங்கள், சலம் நிறையும் உமது ரதத்துடன் எங்கும் துரிதமாகுங்கள். உச்ச நீசங்கள் சமமுடனாகட்டும்.

உரு. அக்கினியே ! அமுதனே ! பலமுடனான உன் சைன்னியங்கள் வனங்களைப் பிளக்குங்கால் புல்லில பசுவைப்போல் இவ்வசையாப் பொருள்களையும் நீ புசிக்கிறாய். உசு. எல்லாமறியும் அமுதனின் சைன்னியங்கள் வெகு பலவாகும். பலமுள்ள தேவனே ! உன்னில் பழைய மாயையின் மாயைகளை அவர்கள் வைத்துள்ளார்கள். சகலந தூண்டும் நீ, சிநேகிதர்களின் சத்தியை நாடுபவன்.

உஎ. மருத்துக்களே ! எமக்குச் சோதியினின்று மழையைப் பொழியுங்கள். திட குதிரையின் தாரைகளை நீங்கள் பெருகச் செய்யுங்கள். எமது அசுரனான தந்தையாகும் நீங்கள், சலங்களைப் பொழிந்துகொண்டு இம்முழக்கத்துடன் இங்கு வாருங்கள். உஅ. யக்ஞங்களுக்கு நெய்யுடன் பாலை யளிக்கும் சலங்களை, தான சீலர்களான மருத்துக்கள், பெருகச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் திடமான குதிரையை மழைக்குப்போல அழைத்துச் செல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சுத்தமுடன் சாசுவதமாயுள்ள ஊற்றைக் கறக்கிறார்கள். உசு. மருத்துக்களான நீங்கள் எல்லா வாயு கணம் மேன்மையாக்கும் மழையைப் பொழி

யச் செய்யுங்கள். அது பர்த்தாவுடன் சேரும் பெண்ணை மனைவியைப்போல் பலமா யழைக்கட்டும். ௩௦. தேனேடும் திவ்யததாடனும் ரோதி சகத்தை நனையுங்கள். வீரர்களான மருத்துக்களே! பலம் பிரிய மனத்தைப் பெருக்குங்கள்.

௩௧. அதன் உயரத்தில் எழுச்சியாகின்றன. ௩௩. ஒளியுடனான அவன் எழுச்சியாகியுளான். ௩௩. நான் பிருகு ஒளர்வன் அபனவானனைப்போல் கடலணியும் புனிதாக்கினியை யழைக்கிறேன். ௩௪. நான் பகனின் பிரிய சவிதாவின் தூண்டுதலைப்போல் கடலணியு மக்கினியை யழைக்கிறேன். ௩௫ காற்றுப்போல் கர்ச்சனை செய்து பர்ஜன்னியனைப்போல் முழக்கும் பலமும் அறிவுடனுமாகி கடலணியு மக்கினியை யழைக்கிறேன். ௩. ௧. ௧௧.

அநுவாகம் கசு௩

[சோமயாகம். கசு௧-ம் அநுவாகத் தொடர்ச்சி]

கடல்கள்

௧. அழியாமலுள்ள இரு கடல்கள் அங்கு விரிந்துள்ளன. அவர்கள் சலத்தின் நடுவே அலைகளைப்போல் மாறிமாறிச் சுற்றுகிறார்கள். அவர்கள் நோக்கி அவற்றின் ஒன்றை கடக்கிறார்கள். நோக்காமல் சேதுவினால் வேறென்றின்மேல் அவர்கள் செல்லுகிறார்கள். உ. எல்லா உலகங்களுையு மறிந்து, கேசங்களுடன் இரு உடைகளை—இரவு, பகல்—சதா ஒருவன், தரிக்கிறான். அவன் இருளில் இரகசிய உடையுடன் போகிறான். அவன் சீரணமானதை நீக்கி சோதி யுடை தரிக்கிறான். ௩. உ. உ.

கசுஉ. கருத்து—மறைமுக அனல்

கசு௩. கருத்து—சோம இரகசியம்.

அறுவாகம் கசச.

சோம தரிசனம்

க. அரசனே ! அக்கினியைச் சுற்றி, இந்திரனைச் சுற்றி விசுவேதேவர்களைச் சுற்றி, சோதியுடன் என்னைச் சுற்றி, பசு, மனிதன், குதிரை செடிகொடிகளுக்குச் சுருத்துடன் எமக்காப் புனிதமாகவும், செல்வத்தின் தலைவனே ! தளராமலுள்ள உன் தீர்திடம் செல்வ மிகுதியை நாங்கனடைய வேண்டும். அதன் பலத்தை எமக் களிக்கவும். அதன் பெருமையை நான் புகிக்கட்டும். உனது அதன் இ—வ்வீரத்தை—நான் சம்பாதிக்கிறேன். உ. ஒளி அளித்து சோதிக்காக என் பிராணனுக்குப் புனிதமாகவும். ஈ.—நி. என் அபானன் என் வியானன் என் வாக்குக்குப் புனிதமாகவும். கூ.—எ. என் திடம் திறனுக்கு என் இரு கண்களுக்கு சோதியளித்துச் சோதிக்காக நீங்கள் சுத்தமாகுங்கள். அ-கஉ. என் காது, என் ஆத்மா அங்கங்கள், என் ஆபுசு பலத்துக்காக—நீங்கள் புனிதமாகுங்கள். கஈ-கநி. விஷ்ணு, இந்திரன் விசுவே தேவர்களின் உதரமே, நீ சோதியளித்து சோதிக்காக சுத்தமாகவும்.

கசு. நீ யார் ? நீ யார் என்னும் பெயருள்ளவன். எவருக்கு உன்னை எவரால் உன்னை, சோமனால் இன்பமூட்டிய உன்னை சோமனோடு இன்பமூட்டும் உன்னை-இப்படி அழைக்கிறேன். பிரசையினால் நற் பிரசை, வீரர்களால் நல் விரர்கள் ஒளியினால் நல்லொளி புஷ்டியினால் நற் புஷ்டியின்—பெருமையை—நானடைய வேண்டும். கஎ. ஒளியளிக்கும் என் எல்லா ரூபங்களுக்கும் ஒளிக்காகப் புனிதமாகவும். அதன் சத்தியை எனக்களிக்கவும். உனது அந்த—பலத்தை—நான் சம்பாதிக்கிறேன். ஈ. உ. ஈ.

கசச. கருத்து—சோமன் எதற்கு ?

அநுவாகம் கசடு.

சதஸ் நாடு

க. வாள் சுவஸ்தியாகும்,சுத்தி சுவஸ்தியாகும்.கத்தி வேதி கோடரி சுவஸ்தியாகும். நீங்கள் யக்ஞ சம்பந்தமானவர்கள். யக்ஞத்தின்—சிறப்பைச்—செய்பவர்கள். நீங்கள் இந்த யக்ஞத்துக்கு என்னை யழையுங்கள்.

உ. சோதியும் சகமும் என்னை யழைக்கவேண்டும். சோமன், அக்கினி, கலசம் துதி ஸ்தலம் என்னை யழைக்கவேண்டும். தேவர், யக்ஞம், ஹோத்துருக்கள் அழைப்பில் என்னருகில் நாடவேண்டும்.

ங. நீங்கள் இருவர்கள் தனிமையாயும் திருடமாயும் மிருப்பவர்கள். இணைந்து இன்னலினின்று என்னைக் காருங்கள். ச. தேவனான சூரியன், சோதி துன்பத்தினின்று, என்னைக் காக்கவேண்டும். வாயு, வானத்தினின்று அக்கினி புவியினின்று யமன் பிதுருக்களிடமிருந்து சரஸ்வதி மனிதர்களிடமிருந்து என்னைக் காக்கவேண்டும்.

ரு. திவ்ய கவாடங்களே ! என்னைத் துன்பஞ் செய்ய வேண்டாம்.

சு. சபைக்கு நமஸ்காரம், சபைத் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். முன் செல்லும் நண்பர்களின் கண்ணுக்கு நமஸ்காரம். சோதிக்கு நமஸ்காரம், சகத்துக்கு நமஸ்காரம். திடமான ஸ்தானத்தினின்று தோன்றுபவனே ! நீ என் இடத்தினின்று எழுந்திருக்கவும். எங்களைவிட மதி கெட்டவன் நிலயத்தி லமரவும். அ. நான் நீசம் உச்சியினின்று செல்லவேண்டும். கூ. சோதியே சகமே ! இன்று இத்தினத்தி னின்று எங்களைக் காருங்கள். ங. உ. ச.

அநுவாகம் கசுசு.

சோம பானம்

க. உணவே இங்கு வரவும். சுகம், சோதி தீர்க்காயுசு சீலப் பிரஜை செல்வச் செழிப்புக்காக என்னைப் பிரவேசிக்கவும். வசுவே ! செல்வத்துடன் முந்திக்கொண்டு இங்கு வரவும். நீ என் இருதயத்துக்குப் பீரியனாகும். உ. நான் உன்னை அசுவினிகளின் கைகளால் பற்றவேண்டும்.

ங. மனிதர்களை நன்கு நோக்கும் தேவனான சோமனே ! உன்னைக் கூறிய கண்ணால் காணவேண்டும்.

ச. யக்ஞங்களின் கொடியாய், பொருமையும் அடக்கமுமான வாக்கானது சோமனை யநுசரித்து அதில் இன்பமாகட்டும். சாந்தம், சௌம்யம் அகண்டித தலையுடனான அதிதி, மொழியாகி, ரசம் பநுசரித்து சோமனில் இன்பமாகவேண்டும்.

ரு. எல்லா மனிதர்களின் நீ, இங்கு வரவும், துணை குணம் கருணையுடன் எனக்கு வரவும். பொன்னிறனே ! திடம் பலம் செல்வச் செழிப்பு சீலமான வீரர்களுக்கு நீ வரவும். சு. அரசனே ! என்னை அச்சமுறுத்தாதே ! ஒளி யால் என் இருதயத்தைப் பிளக்காதே. ஆயுசு சோதி வீரசத்திக்கு என்னிடம் வரவும். எ. தேவனான சோமனே ! வசு கணங்களை யடைந்து, கருத்தை யறிவுடன் காலை யக்ஞத்துக்கு அருகனாய், உன் சந்தத்துக்கு காயத்திரியைச் சேர்ந்து இரதிரன் நராசம்சம், பிதுருக்களால் பருகப்படும் இனிமை மிகுந்து அழைப்பிலாகும் உனது இரசத்தை அநுக்கிருகமான நான் புகிக்கிறேன். அ. தேவனான சோமனே ! இந்திர கணங்களையடைந்து கருத்தறிவுடன் நடு யக்ஞத்துக் குரியவனாய் உன் சந்தத்துக்கு திருஷ்டிபுவைச் சேர்ந்து, இந்திரன் நராசம்சன் பிதுருக்

களால் பருகப்படும் இனிமை மிகுந்து, அழைப்பிலாகும் உனது ரசத்தை அதுக்கிரகமான நான் புசிக்கிறேன். கூ. தேவனான சோமனே ! உன் கணத்துக்கு ஆதித்தியர்களை யடைநது இருதயறிவுடன் மாலை யக்ஞத்துக் குரியவனாய் உன் சந்தத்துக்கு ஜகதியை யடைந்து இந்திரன் நராசம் சன், பிதுருக்களால் பருகப்படும் இனிமை மிகுந்து அழைப்பிலாகும் உனது ரசத்தை அதுக்கிரகமான நான் புசிக்கிறேன். கௌ. சோமனே ! பெருகவும், எல்லாப் பக் கங்களிலும் உன் பலம் குவியட்டும், பலத்தின் சேகரிப்பில் பலமுடனாகவும். கக. பொன் குதிரைகளுள்வ நீ, என் அங்கங்களைத் தூண்டவும். என் கணங்களைத் துன்பமுட னாக்காதே. ஏழு ரிஷிகளை எனக்காக மங்களகரமாய் நீ திருப்தி செய்யவும். என் நாபியின் கீழே செல்ல வேண்டாம்.

கஉ. நாங்கள் சோமனைப் பருகியுள்ளோம். நாங்கள் அமுதமாயுளோம். சோதியைக் கண்டு னோம், நாங்கள் தேவர்களைப் பார்த்துளோம். அமு தனே ! மரணமடையும் மனிதனின் பகைமையும் பாதக மும் எங்களுக்கு என்ன செய்ய முடியும் ?

கங. ஜாதவேதசனாய் சகலருக்கு மறிபவனான அக்கினி எனது எக்குறையையுஞ் சரி செய்துளான். அக் கினி மறுபடியுங் கண்ணை யளித்துளான். இந்திரன் பிரு ஹஸ்பதி அதைத் திருப்பிக் கொடுத்தது விட்டாராகன். அச வினிகளே ! என் கண்ணை மறுபடியும் கட் குழிகளில் வைப்புகள்.

கச. தேவனான சோமனே ! யஜுர், உக்தம், ஸ்தோ மம், சொல்லப்பட்டும், இந்திரனால் பருகப்படும் குதிரையும் இனிமையும் நிறைநது, அழைக்கப்படும் உனது ரசத்தை அதுக்கிரகமான நான், புசிக்கிறேன். கரு. பூரணமாக்கப்

படும் நீங்கள். பிரசைப் பொருளால் என்னைப் பூரணமாக் குங்கள்.

கசு. பிதாவே! அது உனதாகும், உனக்குப் பின்ன ராகுபவையும் உனதே. அது உன்னுடையது, பிதா மஹனே! பிரபிதாமஹனே! உனக்குப் பின்ன ராகுபவை களு முனதே. கௌ. உங்கள் பாகங்களுந் கேற்றவாறு, பிதாக்களே! அவற்றில் சநதோஷமாகுங்கள். கஅ. பிதாக்களே! உங்கள் சுவைக்கு நமஸ்காரம். பிதாக்களே! உங்கள் சத்திக்கு நமஸ்காரம், பிதாக்களே! உங்கள் வழககத்துக்கு நமஸ்காரம். பிதாக்களே! உங்கள் கோபதத்துக்கு நமஸ்காரம். பிதாக்களே! உங்கள் கடுமை களுக்கு நமஸ்காரம், பிதாக்களே! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். ககூ. அவ்வுலகத்திலுள்ளவர்களே! அவர்கள் உங்களை யதுசரிக்கவேண்டும். இவ்வுலகத்திலுள்ளவர்களே! அவர்கள் உங்களை யதுசரிக்க வேண்டும். உ0. அவ்வுலகிலுள்ள நீங்கள் அவர்களின் நடுவே அதிமேன்மையுட னிருப்பவர்கள். இவ்வுலகிலுள்ளவர்களே! இவர்களின் நடுவே நான் மேன்மையாபிருக்க வேண்டும். உக. பிரஜாபதியே! உன் னைவிட வேறு எவனும் இவ்வெல்லா ஜநதுக்களையு மறிவ தில்லை. உனக்கு யக்ளுஞ் செய்யுங்கால் நாங்கள் எதை நாடுகிறோமோ அது எமதாகட்டும். நாங்கள் செல்வங் களின் பதியாக வேண்டும்.

உஉ. தேவர்களால் செய்யப்படும் பருவத்தின் பரி காரன் நீ. மனிதர்களால் செய்யப்படும் பாவத்தின் பரிகா ரன் நீ. பிதுருக்களால் செய்யப்படும் பாவத்தின் பரி காரன் நீ. உங். தேவனுன சோமனே சலங்களில் சுத்த மாகி மனிதர்களால் பொழியப்பட்டு, யஜுர், ஸ்தோமம் சாஸ்திரம் சொல்லப்படுவதாயும், பசு அகவங்களை ஜயிக்க பிதுருக்களால் உணவில் செய்யப்பட்டு அழைப்புடனாயு

மான உனது ரசத்தை, அநுக்கிருஹமான நான், புசிக்
கிறேன். ந. உ. நு.

அநுவாகம் கசுஎ.

பிராணன் பற்று

க. 1^{நீ} மகததுக்களின் பாலாகும், விசுவதேவ தேக
மாகும், நான் இன்று பிருஷதிகளின் கிரகத்தை நிறை
வேற்றவேண்டும். நீ பிருஷதிகளின் கிரகமாகும் ; நீ
விஷ்ணுவின் இருதயமாகும். திடனே ! விஷ்ணு உன்னை
யனுசரித்து தன் பாதத்தைத் தனிமையாய் வைத்துள்
ளார். தயிர் நெய்யால் திரவிய மோங்கவேண்டும்.
அளித்து அநுபோகமாகும் இப்பொருளினின்று செல்
வம் எனக்கு வரவேண்டும். வெண் பசுவினின்று கறக்கப்
படும் நீ எல்லாமனிதர்களுக்கும் சோதியாகும்.

உ. இந்திரனே ! சோதியும் சகழும் எத்தனை பெரி
யதோ, ஏழு நதிகளின் விரிவு எத்தனை விசாலமோ அத்
தனை மேன்மை மிகுவதே உனது கிரகம், அழியாம
லுள்ள அதை நான் பலமுடன் கிரகிக்கிறேன். ந. உ. கூ.

அநுவாகம் கசுஅ.

நாங்கள் அதிபதிகள்

க. தேவனுை சவிதாவே ! அவன் அதை உனக்கு
யறிவித்துளான். அதை நீ எழுச்சியாக்கி யறிவிக்கவும்.
உ. பிராமணனே பிரகஸ்பதியாகும்.

கசுசு. கருத்து—சோமனால் அமுதமடைவோம்.

கசுஎ. கருத்து—இந்தினிரன் சோம கிரஹம்.

1 பிராணன்

உ. ஆயுசளிக்கும் ரிக்கு, தேகம் காக்கும் சாம னின்று நீங்கள் நீங்கவேண்டாம்.

ச. உங்கள் விருப்பங்கள் நிறைவேறட்டும், உங்கள் சங்கற்பங்களும் நிறைவேறட்டும். டு. ருதம் சத்தியத் தைப் பேசுங்கள். கூ. தேவ சனிதாவின் எழுச்சியில் துதியுங்கள்.

எ. துதிக்கப்பட்டவனின் துதியாகும் துதியான நீ, எனக்குப் பாலைக் கறக்கவேண்டும். துதியின் துதி எனக்கு வரவேண்டும். அ. நீ சஸ்திரத்தின் சஸ்திரமாகும். சஸ்திரம் எனக்குச் சத்தியைக் கறக்கவேண்டும். சஸ்திரத்தின் சஸ்திரம் எனக்கு வரவேண்டும். கூ. நாங்கள் பலத்தால் ஜயிக்கவேண்டும். நாங்கள் சத்தியால் பிரசை உணவைக் கறக்கவேண்டும்.

க௦. தேவர்களில் என் விருப்பம் நிறைவேற வேண்டும். க௧. எனக்கு ஒளி வரவேண்டும்.

க௧. யக்கும் சம்பூர்ணமாயுளது. அது நிறைவேறியுளது. அது சன்ன மாக்கப்பட்டுளது. அது பெருகியுளது. அது தேவர்களின் தலைவனாகியுளது.

அது எங்களை அதிபதிகளாகச் செய்யவேண்டும். நாங்கள் செல்வபதி களாகவேண்டும். டு. உ. எ.

அநுவாகம் ௧௪௬.

பிதுருக்கள்

க. பறக்குங் கருடனுக்கு சுவாஹா! வட்! தன்னை யே யங்கீகரிப்பவனுக்கு நமஸ்காரம். அறம் ஆதரவுக்கு சுவாஹா! வட்! தன்னையே தான் யங்கீகரிப்பவனுக்கு நமஸ்காரம். சனங்களை விசாலமாக்குங் கோட்டைக்கு

௧௪௮. கருத்து—நாங்கள் பலத்தால் ஜயிப்போம்

சுவாஹா ! வட் ! தன்னையே தான் யங்கீகரிப்பவனுக்கு நமஸ்காரம். ஹோத்துருக்களின் பலத்துக்கு சுவாஹா ! வட் ! தன்னையே தான் யங்கீகரிப்பவனுக்கு நமஸ்காரம். ஹோத்துருக்களின் பாலுக்கு சுவாஹா ! வட் ! தன்னையே தான் யங்கீகரிப்பவனுக்கு நமஸ்காரம். மனு, பிரஜாபதிக்கு சுவாஹா ! வட் ! தன்னையே தான் யங்கீகரிப்பவனுக்கு நமஸ்காரம். ருத்ம், ருதங் காப்பவன், சுவர்க்கஞ் சமப்பவனுக்கு சுவாஹா ! வட் ! தன்னையே தானங்கீகரிப்பவனுக்கு நமஸ்காரம்.

உ. இனிய நெய்யில் ஹோத்துருக்கள் இன்பமாகட்டும்.

ங. ரிஷிகள் யசனாபதிக்குச் சொல்வதாவது—
‘ உன் பாவத்தால் பிரசைகள் பட்டினியாகி துன்பத்துக்குள்ளாகிறார்கள் ! ’ அவன் தேனின் இந் துளிகளை யடையவில்லை. விசுவகர்மன் எங்களை அவர்களுடன் சேர்க்கவேண்டும்.

ச. ரிஷிகள் கோரர்களாகும். அவர்களுக்கு நமஸ்காரம். கண் கருத்துடன் சேருமவர்களில் நாங்கள் அநுக் கூலர் களாகவேண்டும். பெரிய புனித புகழும் பிரஹ்மப் பதிக்கு வணக்கம், விசுவகாமனுக்கு நமஸ்காரம். அவன் எங்களைக் காக்கவேண்டும்.

ரு. போரில் வீரனைப்போல் பிராணனை யறிந்து சோமபானர்கள் தன்னையே சேர்பவர்கள் என எண்ணி அவன் பெருங் கொடுமையைச் செய்துளான். அப்படிச் செய்வதாலாகும் பயன்களால் அவன் கட்டப்பட்டுளான். விசுவகர்மனே ! நீ அவனைக் க்ஷேமத்துக்காக விடுதலை யாக்கவும். கூ. புசிக்குங்கால் எவர்களை அகத் தனல்கள் துன்பஞ் செய்கின்றனவோ அவர்கள் செல்வங்களுக்கருகதை யாவதில்லை. அதுவே குடில யக்ருத்தை பொழிக்க பரி

காரமாகும். விசுவகர்மன் அதை எமக்கு நன்மையாய்ச் செய்யவேண்டும்.

எ. எங்களைச் சுற்றிலுங் காக்கும் சுதேவர்களாகி, யகளுஞ்செய்து யக்ளும் விரும்பும் பிதுருக்களுக்கு நமஸ்காரம். நாங்கள் தட்சிணையை உங்களுக்கு விருப்ப சூன்னிய மாய்க் கொண்டு வரவில்லை. இக்குற்றத்துக்காக எங்களைத் தூன்பஞ் செய்யவேண்டாம்.

அ. தேவர்களே ! தம்பதிகள் பால் மிசிரத்தால் ஜயிக்கும் திவ்யச் செயலான இவ் வதிசயத்துக்குக் கவனமாகவும், வீரக் குழந்தை சனிக்கிறான், அவன் செல்வங்களைக் காண்கிறான். இம்சையன்னியில் அனைவரும் செழித்தோங்குகிறார்கள். கூ. பால் மிசிரமளிக்கும் தம்பதிகள் நன்மையை யடைய வேண்டும் அழியாத செல்வம் இசைந்து வாழு மவர்களை யநுசரிக்கவேண்டும். கலசத்துடன் கலந்து கறக்கப்படுவதை பொழிபவன், யக்ளுத்தால் வழியில் தூன்பத்தை நீக்கவேண்டும். கௌ மனைவியுடன் நல்ல யக்ளுத்தையளிக்க அவாவுடனாகி கலசத்தால் கலந்து பால் மிசிரத்தை இந்திரனுக்குக் கொடுப்பவனின் மனைவி புஷ்டியாகி சரள மொழியுடனாவாள். அவன் மக்கட்கள் எளிமை நீங்கி பலமுட னிருப்பார்கள். கௌ. பால்மிசிரம் என்னில் பலம், உணவு, செல்வம் நற்பிரஜை நல்லொளியை வைக்கவேண்டும். இந்திரனே ! என் சத்துருக்களைக் கீழே சாய்த்து சத்தியால் கேஷத்திரங்களை நான் ஜயிக்கவேண்டும்.

கௌ. நீ நித்திய சித்தனாகும், நீ என்னில் நித்திய சித்தனா சாய்க்கவும். நீ முகமாகும், நானும் முகமாகவேண்டும். கௌ. நான் உன்னை சோதி சகத்தினின்று கிரகிக்கிறேன். கௌ. வைசுவா நரனான விசுவேதேவர்கள் உன்னை முன் செலுத்தவேண்டும்.

கரு. சோதியில் தேவர்களை வானத்தில் பட்சிகளை, சகத்தில்நில சந்துக்களை நிலையாக்கவும். கசு. நோய் நீங்கி பிரியத்தின் எல்லா உலகமும் எமதாவதற்கு நிலையால் நிலையை யளித்து சோமனை எடுத்துச் செல்லுகிறோம்.

கௌ. இந்திரனே! எமக்கு எல்லா சனங்களை ஒரு மனத்துடனாக்கவும், எமக்கே எல்லா திசைகளை அவன் செய்வதற்கும் நாங்கள் சோமனை எடுத்துச் செல்லுகிறோம். நு. உ. அ.

அநுவாகம் கரு.

நான் ஒங்கவேண்டும்

க. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய், நீ வாக்கில் சாய்கிறாய், மொழி, மனோ ரட்சகர்களான இந்த ஸ்தாபன யக்ஞத் தலைவர்களுக்கு, நான் உன்னை கிரகிக்கிறேன். உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய்; நீ ருதத்தில் சாய்கிறாய், கண், கருத்துக் காப்பாளர்களான இந்த யக்ஞ ஸ்தாபனத் தலைவர்களுக்கு நான் உன்னை கிரகிக்கிறேன். நு. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய், நீ ருதத்தில் சாய்கிறாய், காது கருத்தின் காப்பர்களான இந்த ஸ்தாபன யக்ஞத்தின் தலைவர்களுக்கு, நான் உன்னை கிரகிக்கிறேன். ச.—ரு. தேவர்களுக்கு உன்னை, விசுவே தேவர்களுக்கு உன்னை கிரகிக்கிறேன்.

சு. எல்லா தேவர்களுக்கும் உன்னை கிரகிக்கிறேன்.

எ. விரி நடையுள்ள விஷ்ணுவே! இது உனது சோமன்; அதைக் காக்கவும்; கடுங் கண்ணன் உனது இதை காணாமலாக வேண்டும்.

கசக. கருத்து—புவனமெல்லாம் நமதாகவேண்டும்.

அ. மொழி காத்து பொருள் முந்தும் வசு என்னி
லுளான், என் மொழியைக் காக்கவும். கூ. கண் காத்து
செல்வங் காக்கும் வசு என்னிலுளான். கடு. என் கண்
னைக் காக்கவும். செவி காத்து செல்வங் காக்கும் வசு என்
னிடமுளான், என் செவியைக் காக்கவும்.

கக. நீ “பூ”வாகும், ரசிமிகளின் தலைவன். பிராண-
ரட்சகன். என் பிராணனைக் காக்கவும். கஉ. நீ, தூரா
ஹும். ரசிமிகளின் தலைவன், அபானரட்சகன்; என் அபா
ணனைக் காக்கவும்.

கங—கடு. இந்திரனே! இந்திர வாயுவே! சோபன
பதிகளே, மித்திரனே வருணனே! அசுவினிகளே! நான்
உயரமாய் ஓங்க எங்களை எதிர்க்க விரும்பும் எமக்கு எதி
ரான பகைவனை, என் கால் கீழே உதைத்துத் தள்ளவேண்
டும். ந. உ. கடு.

[கடுஉ-ம் அநுவாகம் பார்க்க]

அநுவாகம் கடுக.

யக்ஞங்கள்

க. அக்கினியே! எவன் நட்பை நீ பரிபாலனஞ் செய்
கிறாயோ அவன் உன் துணையால் திடமடைந்து நல்ல
வீரர்களுடன் ஐயமடைகிறான். உ. உமது பழைய பெருந்
துதியை சோதி சுமக்கும் தாத்தருவாய் சொல் சோதி
யளிக்கு மக்கினிக்குக் கூறுகிறார்கள். ந. அக்கினியே!
உன் பலங்கள் மூன்று, உன் நிலயங்கள் மூன்று; ருதஞ்
சனிப்பவரே! உன் பழைய சுவைகள் மூன்று. தேவர்கள்
இன்பங் காணும் உன் தேகங்கள் மூன்று. அவற்றால் எங்
கள் துதிகளை சதாகாலங் காக்கவும்.

கடு௦. கருத்து—என்னில் ஐசுவரிய மாகட்டும்.

ச. இந்திரனே! விஷ்ணுவே! இச் செயலின் முடிவுக்கு இவ்வுணவு முயற்சியால் உங்களைத் தூண்டுகிறேன். கேசும வழிகளால் எங்களைச் செழிமையுடனாக்கி செல்வமளித்து பக்ருத்தில் சந்தோஷமாகவும். ௫. இந்திரன் விஷ்ணு—இருவர்களும் ஜயமடைந் துளார்கள். அவர்கள் தோல்வி யாவதில்லை. விஷ்ணுவே! நீர் இந்திரனுடன் ஆயிரத்தை மூன்றுடன் வகுத்தீர்கள்.

சு. ஜாதவேதசனே! மூன்று ஆயுசுகளும் உனதாகும். அக்கினியே! உஷையில் மூன்று சன்மங்களு முனதாகும். அவற்றால் அறிந்துகொண்டு தேவர்களை மங்களகரமாக்கவும். பஜமானனுக்கு சுகம் செல்வமளிப்பவனாகவும்.

எ. கவியான அக்கினி, திரிமூலங்களின் மூன்று நிலயங்களில், நிலைத்துளான்: அவன் அளித்து எங்கள் பதினென்றின் மூன்று பிராணங்களை இன்பமுடனாக்கட்டும். அறிஞனை தூதன் பக்குவமாயுளான். அநநியர்கள் அனைவரும் அழிக்கப்படட்டும். அ.இந்திரனே விஷ்ணுவே! சம்பரனின் ஒன்பது தொண்ணூறு கோட்டைகளை நீங்கள் நாசஞ் செய்விர்கள். அசுரனை வர்சினின் நூறு ஆயிரம் வீரர்களை நீங்கள் அழிக்கிறீர்கள். சு. ‘மகனே! இத்தேவர்கள் உன்னைவிட்டு நீங்குகிறார்கள்’ என அவன் அன்னை அவனை நாடித் தூண்டுங்கால் விருத்திரனைக் கொல்லப் போகும் இந்திரன் நண்பனை விஷ்ணுவே! நீ இன்னம் விசாலமாய் பாதத்தை வைக்கவுமென்றான். ௩. உ. கக.

அநுவாகம் கருஉ.

திருழித்தி

க. அக்கினியே ! நீ தேசசுள்ளவன், நீ தேவர்களின் தேச சுள்ளவனாகவும், நீ என்னை மனிதர்களில் திடம் தேசசு தீர்க்காயுசு ள்வனாகக்கவும் ; நான் உனக்கு தவம் திட்சையின் தேசசுக்காக யாகுதி செய்கிறேன். உ. நீ தேசசை யளிக்கிறாய், என்னைத் தேசசு நீங்காமலாக வேண்டும், நான் தேசசை நீக்கவேண்டாம், தேசசு என்னை நீங்காமலாகவேண்டும். ட. இந்திரனே ! நீ ஓஜசு நிறைபவனாகவும், நீ என்னை மனிதர்களின் திடனாக வும் தீர்க்காயுசின் வாழ்க்கையுடன் ஓரி நிறைபவனாகவும் செயயவும், நான் உனக்குப் பிரம கூத்திர ஓஜசுக்காக ஆகுதி செய்கிறேன்.

ச. நீ ஓஜசை ஜயிக்கிறாய், ஓஜசு என்னை நீங்காம லாகவேண்டும். நான் ஓஜசை நீங்காமலாமவேண்டும். ஓஜசு என்னை நீங்காமலாகவேண்டும். டு. சூரியனே ! சுவாலையாகும் நீ, தேவர்களில் சுவாலையுடனாகவும், மனி தர்களில் திடமாகவும் தீர்க்காயுசின் திவ்யத்துடன் என்னைச் பிரகாசமுடனாகக்கவும் நான் உனக்கு சலம் காற்றின் பிரகாசத்துக்கு ஆகுதி செய்கிறேன். கூ. நீ சோதியை ஜயிக்கிறாய், என்னை சோதி நீங்காமலாக வேண்டும் நான் சோதியை நீங்காமலாகவேண்டும், சோதி என்னை நீங்காமலாகவேண்டும்.

எ. அக்கினி, என்னில் அறிவு என்னில், பிரசை என்னில், பிரகாசத்தை யளிச்சவேண்டும். இந்திரன் என் னில் அறிவு, என்னில் பிரசை என்னில் பலத்தையளிக்க வேண்டும். என்னில் அறிவு என்னில் பிரசை என்னில் சூரியன் சுவாலையை யளிக்கவேண்டும். ட. ட. க.

கருஉ. கருத்து—எனக்கு தேஜசு ஓஜசு முதலியவை வேண்டும்.

அநுவாகம் கருந.

மது கோஷம்

க. ஹிங்கார சப்த கர்த்தா வாயுவாகும். பிரஸ் தோதா அக்கினியாகும், சாமன் பிரசாபதியாகும், உத் காதா பிரகஸ்பதியாகும், உபகாதா விசுவே தேவர்களாகும், பிரதி ஹர்த்தா மருத்துக்களாகும். நிதனம் இந்திரர்களாகும். பிராமணனைத் தாங்கும் இத்தேவர்கள் என்னில் பிராமணனை யளிக்கவேண்டும். உ-ந. தேவர்களை யளிக்கும் இடை, யக்ஞத்தை அழைத்துச் செல்லும் மது, பிரஹஸ் பதிசூக்த கோஷங்களைக் கூறவேண்டும். ச. விசுவே தேவர்கள் சூக்தங்களின் மொழிகளைச் சொல்பவர்களாகும்.

ரு. தாயான தரணியே ! என்னை நீ இம்சிக்காதே, நான் தேனின் மொழிகளை நினைக்கவேண்டும். நான் தேனை யுற்பத்தி செய்வேன்.

நான் தேனை கோஷிப்பேன். நான் தேவர், மனிதர்களுக்கு அனுகூலமாய் தேன் மிகும் மொழியை மொழியவேண்டும்.

சு. தேவர்கள் தேஜசுக்காக என்னைத் துணைபுரியவேண்டும், என்னில் பிதுருக்கள் இன்பமாக வேண்டும். ந. ந. உ.

அநுவாகம் கருச.

யக்ஞசோமன்

க. வசுக்கள் காபத்திரிச் சந்தால் உன்னைச் சத்தியுடனாக்கட்டும், நீ அக்கினியின் பிரியமான ஸ்தானத்துக்குச் செல்லவும். உ. ருத்திரர்கள் திருஷ்டிபுச்சந்தால்

கருந. கருத்து—தேவர்களை ஒளிக்குத் துணை புரிந்து கொள்ளவும்.

உன்னைத் திடமுடனாக்கட்டும், நீ இந்திரனின் பிரியஸ்தானத்துக்குச் செல்லவும். ௩௩. ஆதித்தியர்களா உன்னைச் ஜகதீச் சந்தால் பலமுடனாக்கட்டும், நீ விசுவேதேவர்களின் பிரியஸ்தானத்துக்குச் செல்லவும்.

ச. சுத்தனே! நான் தேனில் உனக்காக திவ்யத்தைத் தூண்டுகிறேன். ௩௪. சுபமானவற்றில். கோதநர்களில் நூதனங்களில், ரேசிகளில், மேசிகளில் முழக்கஞ் செய்பவைகளில், விசுவந் தரிப்பவைகளில், இனிமைகளில், உச்சிப்பொருள்களில் உரப்பொருள்களில், சுத்தமானவற்றில், உனக்காக சுத்தமானவற்றில், உனக்காக சுத்தனே! சுத்தத்தைத் தூண்டுகிறேன்.

௩௫. நான், சூரிய ரசிமிகள், பகல் வடிவ சோதியோடு உனக்காகச் சுத்தத்தைக் கிரகிக்கிறேன். ௩௬. இங்கு கோரமானவை, தாமே சலனமாகும் சோதியின் தாரைகளும் சேர்ந்துள்ளன.

௩௭. விருஷப வலிய வடிவம் உச்சஸ்தானத்தில் ஒளி வீசுகின்றது. சோமனை சோமன் முந்துகிறான், சுத்தனை சுத்தன் முந்துகிறான். ௩௮. சோமனே! சோமனே! உனது இம்சையற்று விழிப்புடனாகும் நாமமான சோமனுக்கு சுவாஹா! ௩௯. தேவனுன சோமனே! நீ காயத்திரி சந்தத்துடன் சந்தோஷமாய் அக்கினியின் பிரியஸ்தானத்துக்குச் செல்லவும். ௪௦. தேவனுன சோமனே! நீ திருஷ்டபுச் சந்தத்துடன் இந்திரனின் பிரியஸ்தானத்துக்கு விருப்பமாய்ச் செல்லவும். ௪௧. தேவனுன சோமனே! எமது நண்பனுன நீ ஜகதீ சந்தத்துடன் விசுவேதேவர்களின் பிரியஸ்தானத்துக்குச் செல்லவும். ௪௨. சோதிவானம் வெகு தூரத்தினின்று, பிராணனுன நீ, வரவும். புவியினின்று ஆயுசான நீ, வரவும். நீ அமுதமாகும்; நான் பிராணனுக்காக உன்னை நாடுகிறேன்.

உச. இந்திரனும் அக்கினியும் என்னில் வர்சஸை யளிக்கவேண்டும். சோமனும் பிரகஸ்பதியும் என்னில் வர்சஸை யளிக்கவேண்டும். விசுவே தேவர்கள் என்னில் வர்சஸை யளிக்கவேண்டும். அசுவினிகளே! என்னில் வர்சஸை யளியுங்கள்.

உரு. அவனை அதுசரித்தாலுஞ் சரி, அல்லது அவனுக்கு—பிரமங்களை மொழிந்தாலுஞ் சரி, அவன் அதை அங்கீகரிக்கிறான். சக்கரத்தைச் சுற்று வளையம் போல் எல்லா அறிவையும் அவன் அணைகிறான். ந. ந. ந.

அதுவாகம் கருரு

சோம வடிவம்

க. நீ வாயுவாகும், பிராணன் என்னும் பெயருள்ளவன். சுவிதாவின் தலைமையில் எனக்குப் பிராணனை யளிக்கவும். உ. நீ கண்ணாகும். செவியென்னும் பெயருள்ளவன், தாந்ருவின் தலைமையில் எனக்காயுசை யளிக்கவும். ந. நீ நிறமென்னும் பெயரால் வடிவமாகும், பிரகஸ்பதியின் தலைமையில் எனக்குப் பிரசையை யளிக்கவும். ச. சத்தியமென்னும் பெயரால் நீ ருதமாகும். இந்திரன் தலைமையில் எனக்குக் கூத்திரத்தை யளிக்கவும். ரு. எதிர்காலம் என்னும் நாமத்தால் நீ கடந்தவனாகும், பிதுருக்களின் தலைமையில் சலம் ஓஷதிகளின் கர்ப்பத்தைத் தரவும்.

கூ-கௌ. ருதத்தின் வானம், ருதத்தின் வன்மை, ருதத்தின் சுற்றளவு, ருதத்தின் சத்தியம், ருதத்தின் சோதிக்கு உன்னை—நாடுகிறேன். ந. ந. ரு

கருச. கருத்து - சந்தங்களை யறிந்து செல்வ மூலம் கருக்குச் செல்லுங்கள்.

கருரு. கருத்து-சோமனின் ரூபங்களே பல சொரூபங்கள்.

அநுவாகம் கருசு.

வருஷ சோமன்

க. அக்கினியே! ஆயுசளித்து அவியில் இன்பமாகி நெய்யின் உனது மூல நிலயத்துடன், நீ நெய்யோ டெதி ராகவும். இனிய நெய்யை பசுவின் இன்ப மிசிரத்துடன் பருகி மகனைத் தந்தைபோல் நீ அவனை ரட்சிக்கவும்.

உ. நான் திருப்பி யளித்திராத ருணத்துக்கும், யமன் நிமித்தம் நான் இன்னுமளிப்பதற்கான கடனுக் கும், இங்கு ஈடு செய்கிறேன். அக்கினியே! இங்கு நான் அக்கடனின் று நீங்கவேண்டும்.

ங. விசுவலோபனே! நான் உன்னை விசுவம் எரிப் பவனது வாயில் யளிக்கிறேன். ஒருவன் புசிக்கப் படாத-பொருளைப் புசிப்பவன். அளிக்கப்படாததின் பொருளைப் புசிப்பவன், வேறு ஒருவன். குவிக்கப்படும் பொருளைப் புசிப்பவன் மற்றொருவன். அவர்கள் எமக்கு ஓளஷதி, நிலயம், இனிய பலத் தைச் செய்யவேண்டும். ச. தேஜசால் பெருக்கும் அவன் எதிரில் எம்மைக் காக்கவேண்டும். தவறாம லிருக்கும் கிரு கங்களான பல வீடுகள் எமக்காகவேண்டும். டு. தேச சின் தலைவனே! பிரியத்துடன் பலத்தை எம்மிலளிக்கவும். இழந்ததை எனக்குத் திருப்பவும், எமக்குச் செல்வத்தை யளிக்கவும்.

சு. செழிமையாக்குந் தேவனே! நீ ஆயிரம். போஷ ணையின் தலைவனாகும். நல்ல வீரர்களுடன் வர்ஷ பூரணக் கூடமத்தையும், அழியாதச் செல்வப் புஷ்டியையும் எமக் களிக்கவும். டு. டு. அ.

அநுவாகம் கருள.

கோர சோமன்

க. நான் உங்களைச் சுற்றிலும் இந்த இளைஞனை ஸ்தாபிதஞ் செய்கிறேன். பிரியமான அவனுடன் நீங்கள் விளையாடி சலனமாகுங்கள். செல்வவான்களே! எங்களைச் சன்மத்தில் சோகமாக்க வேண்டாம். நாங்கள் உணவிலும் செல்வப் பெருக்கிலு மானந்த மாகவேண்டும்.

உ. உன் கண்ணுக்கு, உன் மகிமைக்கு நமஸ்காரம், மருத்துக்களின் பிதாவே! உன் மகிமைமையை—நான் போற்றுகிறேன். எங்களுக்குச் சுகமளிப்பவனாகவும், நாங்கள் சப யக்ஞத்துட னளிக்கிறோம். இந்த அவி தேவர்களுக்குப் பிரியமுடனாகட்டும்.

ங. இது தேவர்களின் மூட்டையாகும். சலங்களின் கர்ப்பம் ஒஷதிகளில் சேருங்கால் பூஷணன் சோமனின் துளியைப் பற்றுகிறான். அதனால் அவற்றிற்கு அது பெரிய மேகமாகும்.

ச. அவன் கன்றுகளின் பிதா, பசுக்களின் பதி, முழங்கும் சப்தங்களின் தந்தையாகும். கன்று, கருப்பம் நடுக்கொடி, புதுப்பால், சீப்பால், தோயும் பால், தயிர், நெய்யே, அவன் இரேதசாமகும்.

ரு. தலைமைக்காகப் பசுக்கள் உன்னைத் தேடுகின்றன. இனிய கானஞ் செய்யும் மருத்துக்கள் உன்னை ஆசி கூறுகிறார்கள். கோரனே! கூடித்திரத்தின் உயரிய ஸ்தானத்தில் சாய்ந்து இனி எமக்குச் செல்வத்தை பகிர்ந்து யளிக்கவேண்டும். ங. ங. கூ.

கருள. கருத்து—கோர சோமனை நாடினால் செல்வம் தோன்றும்.

அறுவாகம் கடுஅ.

தூய சோமன்

க. சூரியனான தேவன் சோதியில் சாப்பவர்களுக்கும், தாத்தா தலைமையான திடனுக்கும், வாயு பிரசாபதிக் கும் பிரசைக்கும், பிரகஸ்பதி பிரசாபதிக்கும் சோதியுடனாக முன்னை யக்ஞஞ் செய்யட்டும்.

உ. நான், இம்சையாகாத அங்கங்களுடன், பொன் கருப்பாசயத்துடன் கபில கருவுடனாக முன்னை தேவர்களுடன் சேர்க்கிறேன்.

ங. கொண்டு வருபவனே ! அருகில் கொண்டுவரவும். அகற்றுபவனே ! அகற்றிவிடவும். இந்திர நர்த புதனே ! புவியின் நான்கு திசைகளுடன் நீ அருகில் கொண்டுவரவும். ச. நான் உன் சலமூலம் கருப்பாசயம், இரு அரைப் பூட்டுக்கள், தாய், குழந்தைகளு, நஞ்சுக்கொடியை தனித்தனியாய்ப்பிளக்கிறேன். டி. அது உன்னிடமிருந்து தனிமையா யிருக்கட்டும். அப்படியே யாகட்டும். ஈ. தீரன், திவ்யன், விசுவரூபங்களின் அதி விசாலமான இந்து, கருவை நனைத்துளான். எ. ஒரு பாதம் இரு பாதங்கள், மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு பாதங்களால் அவள் புவனங்களினொல்லாம் விஸ்தாரமாகவேண்டும். சுவாஹா !

அ. இரு மேன்மைகளான சோதியும் சகமும் இந்த யக்ஞத்தை எமக்குச் சேர்க்கவேண்டும். அவை துணையுடன் எம்மைக் காக்கவேண்டும். ங. ங. க0.

[சோம யாகம் முற்றும்]

கடுஅ. கருத்து—வானம் புவியிலுள்ளவற்றின் துணை கொண்டு யக்ஞத்தைப் பூரணமாக்கவும்.

அநுவாகம் கடுக,

யக்ஞங்கள்

க. இந்திரனே, பிரகஸ்பதியே ! உங்கள் வாயில் இந்த அவி பிரியமாகும். உக்தமும் உச்சகானமும் கோஷமாயுள்ளன. உ. இந்திரனே ! பிரஹஸ்பதியே ! பருகி இன்பமுடனாவதற்குப் பிரியமான, இச்சோமன் உங்களுக்குப் பொழியப்படுகிறான். ஈ. இந்திரனே ! பிரகஸ்பதியே ! நூறு பசு, ஆயிரம் வகை குதிரைகளின் செல்வத்தை எமக்களியுங்கள். ச. பின்புறம் மேற்புறம் கீழ்புறம், புன்மை செய்பவனின்றி பிரகஸ்பதி எம்மைக் காக்கவேண்டும். இந்திரன் நண்பனுக்கு நண்பனாய் முன்புறம், நடுவினின்றி எங்களுக்கு விசாலநிலயத்தை யளிக்கவேண்டும்.

ரு. அக்கினியே ! சுத்தனே ! உன் சுத்தச் சுவாஸைகள் காற்றால் எங்கும் பிரேரிதமாகி வியாபகமாகின்றன. திவ்யமான நவக்வர்கள், குரூர யழிப்புடன் திடமாய் நாசஞ் செய்து காடுகளை எதிர்க்கிறார்கள். கூ. அக்கினியே ! நன்கு அறிபவன், ஹோத்ருச் செயலைத் தெரிபவனாய் மர்மமாயிருந்தும் அனைவராலும் காணும் ஆனந்தனான உன்னை நல்ல யக்ஞனாயும் நெய்யோடு ஒளியாகும் உக்கிர உணர்வின் உயர்வோடாகும் உன்னை, மனித கூட்டங்கள் துதிக்கிறார்கள்.

எ. சகத்தின் தலைவனாய்ப் பிரபுவான தாத்ரு எமக்குச் செல்வத்தை யளிக்கவேண்டும். அவன் பூரண அளிப்புடன் எமக்கு அறுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும். அ. தாத்ரு பிரசை திரவியத்தின் தலைவனாகும். தாத்ரு இந்த எல்லா உலகத்தையுஞ் சிருட்டி செய்துளான். தாத்ரு யஜமானனுக்கு மகனை யளிக்கிறான். நாம் நெய் மிகும் அவிபை

அவனுக்களிப்போம். கூ. தாத்ரு அக்ஷயமாய் அருமையாயுள்ள சீவனையும் செல்வத்தையும் எமக்களிக்கவேண்டும். எவன் திரவியங்கள் சததியமா யுள்ளனவோ அத் தேவனின் யதுகூலத்தை நாங்கள் டையவேண்டும். க0. பிரசைவிரும்பி துரோணத்தில் தாராளமாயுள்ள யஜமானனுக்கு தாத்ரு திரவியத்தை யளிக்கவேண்டும் விசுவே தேவர் அதிதியுடன் சேர்ந்து எல்லா அமுத தேவர்களும் அவனுக்காக பிரசன்னமாகவேண்டும்.

கக தேவர்களில் அநுமதி இன்று எங்கள் யக்ஞத்தை எமக்கு யதுகூலமாக்கவேண்டும். அவனும் அவிசுமக்கும் அக்கினியும் யஜமானனுக்கு ஆனந்த மளிப்பவர்களாகவேண்டும். கஉ. அநுமதியே ! உன் பிரிய மனத்தை யளிக்கவும், எமக்குச் செல்வத்தைத் தரவும் எங்களைப் பலம் பிராணனுக்குத் தூண்டவும், எமக்கு ஆயுசைத் தீர்க்க மாக்கவும். கங. பிரசைமியும் அழியாச் செல்வத் துடன் பிரியமாகு மவன் எமக்கு யதுகூல மாகவேண்டும், நாங்கள் அவன் பிரதிகூலத்தில் விழாம லாகவேண்டும். அழைப்பதற்குச் சலபமாகுமதேவி, எமக்குப் பாதுகாப்பை யளிக்கவேண்டும். கச. மனிதர்கள் திசையில் திவ்யமாயுள்ள அநுமதியை போற்றுகிறார்களா எவனங்கத்தில் விரியும் வானமுளதோ அழைப்பதற்குச் சலபமாகுமவன் எமக்குப் பாதுகாப்பை யளிக்கவேண்டும்.

கரு. நான் அழைப்பதற்குச் சலபமான ராகையை சுபத் துதியுடன் நாடுகிறேன். செளபாக்கியமுடனுள்ள அவன், எம்மைச் செவியுற்று, எங்கள் விஷயத்தில் குசனை யாகவேண்டும். ஓடியாமலுள்ள ஊசியுடன் தன் செயலை அவன் பூர்த்தியாக்கவேண்டும். துதிக் கருகதையான நூறு செல்வமுள்ள வீரனை அவன் அளிக்க வேண்டும். கசு. ராகையே ! செளபாக்கிய மள்ளவளே ! எந் க நல்ல

நினைவுகளுடன் யஜமானனுக்குச் செல்வத்தை யளிக்க உனக்குச் சாத்தியமாகின்றதோ அவற்றோடு பிரியம் மிகுந்து, ஆயிரம் வகை செழிமை யளிப்பவளாய் எமக்கு வரவும். கௌ. சினீவாலியே! கஅ. பொன்கையுள்ள வளுக்குப் பொழியவும்.

ககூ. நான் யக்குத்தில், தன்செயலை நிறைவேற்றும் அழைப்பதற்குச் சுலபமான சொலபாக்கியமுள்ள குஹு வை யழைக்கிறேன். எமது பிதுருக்களின் புகழை அவள் எமக்களிக்கவேண்டும். தேவியே! உனக்கு அவிபுடன் நாங்கள் போற்றட்டும். உ௦. அமுதம், தேவர்களின் பத்தினியாயும், அழைப்பதற் கருகதையுமான குஹு எமது அவிபின் எண்ணத்துக்கு சூசனையாகவேண்டும். யஜமானனுக்கு நல்ல பாக்கியத்தை யவளளிக்க வேண்டும், அவள் அறிஞனுக்குச் செல்வச் செழிப்பை யளிக்கவேண்டும். நூ. நூ. ககக.

அநுவாகம் கக௦

மநுவாகவும்

க. சோதியின் சாரம் பருகும் வாயுவே! எங்களுக்கு வரவும். விசுவ வியாபகனே! உன் குதிரைகள் ஆயிரமாகும். தேவனே! எதனால் நீ முதற் பானத்தை தரித்துளாயோ அதனால் இவ்வினிய பானம் உனக்குப் பொழியப் பட்டுளது.

உ. சங்கற்பத்துக்கு உன்னை, விருப்பத்துக்கு, உன்னை, செழிப்புக்கு உன்னை, கிக்கடமான உன் மனத்தைப் பிரசாபதிக்கு சுவாஹா! கிக்கடம் உன் பிராணனை வாயுவுக்கு சுவாஹா! கிக்கடம், உன் கண்ணை

சூரியனுக்கு சுவாஹா ! கிக்கடம். உன் செவியை சோதி சகத்துக்கு சுவாஹா ! கிக்கடம்; உன் மொழியை சரஸ்வதிக்கு சுவாஹா !

ங. நீ மூன்றுக்கும் அப்பாலானவன், எல்லாம் கை வசமுள்ளவன், அவாவுள்ளவன். இதனால் ஒரு முறை மனத்தால் கரு உன் கருப்பாசயத்தை அடைந்துள்ளது. சுவாதீனமுள்ள நீ, தேவர்களுக்கு அவாவுடன் செல்லவும். யஜமானன் விருப்பங்கள் நிறைவேறட்டும்.

ச. நீ செல்வத்தில் சாயும் அசன்மன். சகத்தில் சாயவும், வானத்தில் உயரமாய் ஏறவும். சோதியில் உன் சிறந்த ஒளியாகட்டும். டு. வானத்தின் இழையை விசாலமாக்கி நீ சோதியை யணுகவும். அறிவாலாகும் சோதியின் பாதைகளை நீ பாதுகாக்கவும்.

சு. நாடுபவர்களின் செயலை குறைசூன்னியமாய் நீங்கள் செய்யவேண்டும். நீ மதுவாகவும், தேவசனத்தையுண்டாக்கவும். எ. நீ மனத்தின் அனியாகும், பிரசாபதியின் நிறமுள்ளவன்.

உன் அங்கங்களை நாங்கள் பகிர்ந்து கொள்ளலாமோ. டு. ச. உ.

அநுவாகம் ககக.

கோரனாகவும்

க. சித்தமும் சிந்தனையும், சங்கற்பமும் சங்கற்பனை யும், அறிந்ததும் அறிவும், மனமும் பலமும், பூர்ணிமையும் அமாவாசையும், பிரஹத்தும் இரதந்தரமும் எமக்கு நன்மையுடனாக வேண்டும்.

கக0. கருத்து—நீ மனுவைப்போல் சட்டஞ் செய்பவனாகவும்.

உ. பிரசாபதி போர்க்களத்தில் பயங்கரனாய் பல முடனாகும் இந்திரனில் ஜயங்களை யளித்துளான். அவிக் கருகதையாய் கோரமாயவன் ஒங்குவதால் எல்லா சனங் களும் வணக்கமுடன் அவனை நமஸ்கரிக்கிறார்கள். நட. ச. ச.

அநுவாகம் கசுஉ.

பெருந் துணைகள்

க. பிராணிகளின் தலைவனான அக்கினி என்னைக் காக்கவேண்டும். சக்திகளின் இந்திரன், சகத்தின் யமன், வானத்தின் வாயு, சோதியின் சூரியன், நட்சத்திரங்களின் சந்திரன், பிரமத்தின் பிரஹஸ்பதி, சத்தியங்களின் மித் திரன், சலங்களின் வருணன், நதிகளின் சமுத்திரன் சாம்ராஜ்யங்களின் அதிபதி அன்னம், அது, என்னைக் காக்கவேண்டும். ஒஷதிகளின் சோமன் எழுச்சிகளின் சவிதா பசுக்களின் ருத்திரன், ரூபங்களின் துவஷ்டா மலைகளின் விஷ்ணு, கணங்களின் அதிபதிகளாய் மருத் துக்களான அவர்கள் என்னைக் காக்கவேண்டும்.

உ. பிதுருக்களே! பிதாமஹர்களே! நீங்கள் தூர முள்ளவர்கள், நீங்கள் அருகிலுள்ளவர்கள், நீங்கள் பெரி யார்கள், நீங்கள் மிகப் பெரியார்கள், நீங்கள் இங்கு என்னைக் காக்கவேண்டும்.

நட. இந்த பிரமத்தில், இப்பூவி் பலத்தில், இந்தப் புரோஹிதத்தில் இச்செயலில் இதேதேவர்களின் அழைப் பில் எங்களை இரட்சியுங்கள். நட. ச. ரு.

கசுக. கருத்து—நீ உக்கிரனான லொழிய உயர்நிலை அடைய முடியாது.

கசுஉ. கருத்து—தேவர்கள் யார்?

அநுவாகம் கௌட.

கந்தர்வர்களும்—அப்ஸரஸர்களும்

க. ருதந்தாங்கி சத்தியத்தில் சாயும் அக்கினி கந்தர்வனாகும்; திடமெனக்கூறும் ஒஷதிகளே அவன் அப்சரர்கள்; அவன் இந்த பிரமம் கூத்திரத்தைக் காக்க வேண்டும். அவர்கள் இந்தப் பிரம கூத்திரத்தைக் காக்கவேண்டும், அவனுக்கு சவாஹா! அவர்களுக்கு சவாஹா!

உ. எல்லா சாமன்களையு மடையும் சம்ஹிதைமான சூரியன் கந்தர்வனாகும். அவனது ரசிமிகள் துரிதமெனப்படும் அப்சரஸர்கள். அவன் இந்த பிரமம் கூத்திரத்தைக் காக்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த பிரம கூத்திரத்தைக் இரட்சிக்கவேண்டும். அவனுக்கு சவாஹா! அவர்களுக்கு சவாஹா!

ங. சுகமான சூரிய ரசிமி சந்திரன் கந்தர்வனாகும். ட்சத்திரங்கள் அவன் அப்சரஸர்களாகும், அவை ஒளிவெளியெனப்படும். அவன் இந்த பிரம கூத்திரத்தைக் காக்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த பிரமகூத்திரத்தை இரட்சிக்கவேண்டும். அவனுக்கு சவாஹா! அவர்களுக்கு சவாஹா!

ச. பாலனஞ் செய்து பறக்கும் யக்ஞம் கந்தர்வனாகும், துதிகள் எனப்படும் தட்சிணைகள் அவன் அப்சரஸர்களாகும். அவன் இந்த பிரம கூத்திரத்தை காக்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த பிரம கூத்திரத்தை இரட்சிக்கவேண்டும். அவனுக்கு சவாஹா! அவர்களுக்கு சவாஹா!

ரு. மனம் விசுவ கர்மாவான பிரசாபதி கந்தர்வனாகும். துதிகள் வெளியெனப்படும் ரிக் சாமமந்திரங்கள் அவன் அப்சரஸர்களாகும். அவன் இந்த பிரம கூத்திரத்தைக் காக்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த பிரம கூத்திரத்தை

இரட்சிக்கவேண்டும். அவனுக்கு சுவாஹா ! அவர்களுக்கு சுவாஹா !

சு. எங்கும் வியாபகனாகும் துரிதமான காற்று கந்தர்வனாகும்; இன்பங்கள் எனப்படும் சலங்கள் அவன் அப்சரஸர்களாகும். அவன் இந்த பிரம கூத்திரத்தைக் காக்கவேண்டும், அவர்கள் இந்த பிரம கூத்திரத்தை இரட்சிக்கவேண்டும். அவனுக்கு சுவாஹா ! அவர்களுக்கு சுவாஹா !

எ. புவனபதியே ! இங்கும் உயரிலும் கிரகங்களுள் எவனே ! வர்ஷ கேதமம், வீரர்மிகுதி அழியாச் செல்வச செழிப்பையும் நீ, எமக்களிக்கவேண்டும்.

அ. பரமேஷ்டியு மதிபதியுமான மிருத்யுவே கந்தர்வனாகும். சகங்கள் எனப்படும் சகலமும் அவன் அப்சரஸர்களாகும். அவன் இந்த பிரம கூத்திரத்தைக் காக்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த பிரம கூத்திரத்தை இரட்சிக்கவேண்டும். அவனுக்கு சுவாஹா ! அவர்களுக்கு சுவாஹா !

கூ. நலநிலை நற் செல்வத்துடன் சுபச்செயல் கர்த்தாவாகிசோதி, தாங்கும் பர்ஜன்னியன் கந்தர்வனாகும். ஒளியெனப்படும் மின்னல்கள அவன் அப்சரஸர்களாகும். இந்த பிரம கூத்திரத்தை அவன் காக்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த பிரம கூத்திரத்தைக் காக்கவேண்டும். அவனுக்கு சுவாஹா ! அவர்களுக்கு சுவாஹா !

க௦. துரிதமாய்ச் செல்லு மாயுதத்துடன் இரக்கமற்றுள்ள மிருத்யுவானவன் கந்தர்வனாகும், பயமெனப்படும் அவன பிரசைகள், அப்சரஸர்களாகும். அவன் இந்த பிரம கூத்திரத்தைக் காக்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த பிரம கூத்திரத்தைக் காக்கவேண்டும். அவனுக்கு சுவாஹா ! அவர்களுக்கு சுவாஹா !

கக. இன்பமாய் இன்பத்துடன் காணும் காமன் கந்தர்வனாகும், கனல் யெனப்படும் கருத்துக்களே அவன் அப்சரஸர்களாகும். எமது இந்த பிரம கூத்திரத்தை அவன் காக்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த பிரம கூத்திரத்தைக் காக்கவேண்டும். அவனுக் குசவாஹா ! அவர்களுக்கு சவாஹா !

கஉ. புவனபதியே ! இங்கும் உயரிலும் வீடு களுள் ளவனே ! இந்த பிரம கூத்திரத்துக்கு மேன்மையாயும், விசாலமாயுமுள்ள காப்பை யளிக்கவும். நட. ச. ஏ.

அநுவாகம் ககாசு.

வாஸ்தோஷ்பதி

க. வாஸ்தோஷ்பதியே ! எங்களை ஏற்கவும், எமக்கு சுகா சிரயமாகவும், நோயினின்று எம்மை நீக்கவும். நாங்கள் உன்னிடமிருந்து நாடுவதை நீ, எமக்களிக்கவும், எமது துவி சதுர் பாதங்களுக்கு நீ சுகமளிப்பவனாகவும், உ. வாஸ்தோஷ்பதியே ! சந்தோஷம் சாதன சத்தியான சினேகிதத்துடன் சீலச் செயலோடாகும் நான் உன் தோழர்களாகவேண்டும். யோக கேழமத்தில் எங்கள் விருப்பங்களைக் காருங்கள். கேழமங்களுடன் சதாகாலம் எம்மை ரட்சியுங்கள். நட. ச. க0.

ககந. கருத்து-தேவ இரகசியம்.

ககச. கருத்து—சுகவாழ்க்கை நாடு

அநுவாகம் ககரு.

யக்ஞங்கள்

க. தேவனே! அக்கினியே! கவி காளை கிரகபதியான நீ, தீர்க்காயுசை யளிக்கிறாய். உ. அமுதனும் எமது பிதாவுமான அக்கினி விசாலனும் விசேஷ ஒளியுடனும் காட்சிக்குக் கனிபவனுமாகி அவிகள் சுமந்து நலமான இல்லற அனலுடன் நீ எமக்குணவைப் பிரகாசிக்கவும். எமக்குச் சிறப்பையு மளிக்கவும்.

ங. சோமனே! துதி விரும்பும் வனஸ்பதியான நீ நாங்கள் அழியாமலிருக்க சீவனைச் சித்தமாக்கவும். ச. தேவர்களின் பிரமனையும் கவிகளின் தலைவனையும் விப்பிரர்களின் ரிஷியாயும் மிருகங்களின் மகிஷனாயுங் கழுகுகளின் கருடனாயும், வனங்களின் கோடரியாயும சோமன் காணஞ் செய்து சத்தத்தில் செல்லுகிறான். ஞ. சகலத்தின் தேவராயும், சத்தியத்தின் தலைவருமான உண்மையெழுச்சியின் சவிதாவை இன்று நாங்கள் சூக்தங்களால் பிரார்த்தனை செய்கிறோம்.

சு. சவிதா தேவர் சத்திய சோதியுடன னனுகி, பொன் இரத்தத்தோடு முதன் அமுதனை ஸ்தாபித்துக் கொண்டு சகங்கள் நோக்கி முன் செல்லுகிறான்.

ஊ. அதிதி எமது கோக்கள், மனிதர்கள், பசுக்கள், பிரஜைகளுக்கு ருத்திரியத்தை யளிக்க அவரை நாங்கள் போற்றுகிறோம். அ. ருத்திரனே! எம்மை எமது குழந்தைகளில் இம்சை செய்யாதே. எங்கள் சந்ததி ஆயுசில் இம்சை செய்யாதே! எங்கள் பசு குதிரைகளில் இம்சிக் காதே. ருத்திரனே! எமது வீரர்களைக் கோபத்தில் கொல்லாதே. நாங்கள் மரியாதையுடன் அவிகளோடு உங்களை நமஸ்கரிக்கட்டும்.

கூ. துதிகள் பிரகஸ்பதியை சலத்தில் நீந்தும் கவனப்பட்டிகளைப் போலும், இடி முழக்கஞ் செய்யும் மேக சப்தத்தைப் போலும், மலைகளினின்று பிளந்து பாயும் ஆனந்த அலைகளைப் போலும் கோவித்துள்ளன. க௦. பிரகஸ்பதிப் பசுக்களை நோக்கி அம்சம் போல் ஒலிக்கும் நண்பர்களுடன் கடினஞ்செய்யுங் கட்டுக்களை நீக்கித் தள்ளி கர்ச்சனை செய்துளான். அவற்றைக் கண்டு கோவித்து கானஞ் செய்துளான்.

கக. எல்லாஞ் சமந்து ஜயிப்பதாயும், துணைக்குத் திவ்யமாயுமான திரமான திரவியத்தை இந்திரனே ! நீ இங்கு கொண்டு வரவும். கஉ. பன்முறை அழைக்கப்படுபவனே ! நீ கஷ்டங்களை எதிர்த்து சத்துருக்களை அழிக் கிறாய். உன் பலம் பெருமையுடனாகட்டும். இங்கு உன் பொருளாகவேண்டும். இந்திரனே ! உன் வலது கையால் செல்வங்களைக் கொண்டு வரவும். நீ ஐசவரிய நதிகளின் அதிபதியாகும். கங. இந்திரனே ! அறிஞனே ! சிரேஷ்ட நிலைக்கும் பொழியுங்கால் சோமனின் ரசத்தைப்பருகவும். நீ தோன்றும் பொழுதே திடமாகியுளாய். கச. இந்திரனே ! ஒவ்வொரு யக்ஞத்திலும் துதிப்பதற் கருகதையான நீ, பிரமத்தால் பெரியவனுளாய். நீ சிறந்த மந்திரம், எல்லா சனத்தின் தலைவன். ஒவ்வொரு சமரிலும் சனங்களின் சத்துருவை ஜயிப்பவனாகும்.

கரு. தேவரின் மனிதரின் ஆதரவான மித்திரனின் கீர்த்தி நித்தியமானதாகும். அவன் சத்தியனும் அதிசய புகழு முள்ளவனாகும். கசு. அறிஞனை மித்திரன் மனிதர்களை எழுச்சி யாக்குகிறான். மித்திரன் சோதி சகத்தைத் தாங்குகிறான். அவன் கண் கொட்டாமல் மனிதர்களை கவனிக்கிறான். சத்தியனுக்கு நெய் மிகுமளியால் நாமளிப்போம். கௌ. மித்திரனே ! ஆதித்தியனே

உனது விரதத்தை நாடித் தேடுபவன் வன்மை மிகுபவனு யாகவேண்டும். உன்னாலாதரவாகி அவன் கஷ்டத்துக் குள்ளாவதில்லை. தோல்வியு மாவதில்லை. தூரம் அருகி னின்றும் துன்பம் அவனுக்குத் தோன்றுவதில்லை.

கஅ. கக. தேவனுன வருணனே ! மானிடர்களான நாங்கள் உன் விரதத்தை தினந்தோறும் பங்கஞ் செய்ததாலும் தேவ சனத்துக்கு விரோதமாய் நரர் களான நாங்கள் எப்பிழையைச் செய்தாலும் சித்தக் குறைவாஸ் உனது தர்மங்களின் சட்ட பங்கத்தைச் செய்தாலும், தேவனே ! அப்பாவத்துக்காக எங்களை இம் சிக்காதே, உ0. சத்தியத்திலறிவதையும் அறியாததையு ம் தூர்த்தர்கள் ஏமாற்றுவதுபோல் நாங்கள் செய்தா லும்—அவற்றை யெல்லாம் தேவனே ! எமக்கு இளக்க மாக்கவும். வருணனே ! உனக்கு நாங்கள் பிரியமுட னாகவேண்டும். ௩. ச. கக.

அநுவாகம் கககா.

அக்கினி சோமன்

க. பின்புறம் பூர்ணமாயும் முன்புறம் பூர்ணமாயும் நடுவில் பூர்ணிமை தேவி ஜயித்துளாள். இங்கு உயரிய நிலயத்தில் அவனில் ஒருமையுடனாகும் தேவர்கள் சந்தோஷமாகட்டும்.

உ. அமாவாசையே! உன்னில் ஒருமையுடனாகி தேவர் கள் தங்கள் திடத்தால் எப்பாகத்தை யளித்தார்களோ அதனால், சகல வரத் தலைவனே ! எங்கள் யக்ஞத்தைப் பூர் ணமாக்கவும், செளபாக்கிய முள்ளவனே ! நல்ல வீரர்களின் செல்வத்தை எமக்களிக்கவும். ௩. செல்வம்சேகரித்துத்

ரிப்பவளாயும், விசுவரூபங்களின் வடிவ மணிந்து ஆயிரம் கை செல்வமணிக்கும் செளபாக்தியவதி, சோதி சேர்ந்து மக்கு வந்துளாள்.

ச. பலத்தின் முதன்மையான அக்கினியே! சோனே! இங்கு வசு ருத்திரர் ஆதித்தியர்களைத் தூரிதமாக் ங்கள். நடுவின் பூர்ணிமையில் சந்தோஷ மாகுங்கள். ரமத்தால் பெருகுவதற்காகும் நீங்கள், நற்செயல்களால் பிக்கப்படும் நீங்கள், வீரர்களுடன் செல்வத்தை எமக் னியுங்கள். ந. ந. க.

அநுவாகம் ககூ௪.

சமீ ஜயம்

க. நான் தேவனுன அக்கினியால் சண்டைகளை யிக்கிறேன். நான் காயத்திரி சந்தம் திரி விரத ஸ்தோ ன் இரதந்தர சாமன், வஷட் அழைப்பு வச்சிராயுதத் தால் பூர்வத்தில் புலனுன பகைவர்களைக் காலின் கீழே திக்கிறேன். நான் அவர்களை வேதனை செய்கிறேன். நான் இவ் வீட்டில் புவியின் இவ் வுலகத்தில், அவர்களை ரசமாக்குகிறேன். நான் விஷ்ணுவின் பாதத்தால் எங் னை வெறுப்பவனை, நாங்கள் வெறுப்பவனை நன்கு மிதிக்கிறேன்.

உ. நான் இந்திரனுன தேவனால் சண்டைகளை ஜயிக்கிறேன். நான் திருஷ்டுபு சந்தம், பஞ்சதச ஸ்தோமன் ரஹத்சாமன் வஷட் அழைப்பு வச்சிராயுதத்தால் என் றுடன் புலனாகும் பகைவர்களை காலின் கீழே மிதிக்கிறேன். நான் அவர்களை வேதனை செய்கிறேன். நான் இவ் வீட்டில் இப் புவியின் உலகத்தில் அவர்களை நாசஞ்

ககூ௪. கருத்து—வீரம் பொருட் செல்வத்தை நாடவும்

செய்கிறேன். எங்களை வெறுப்பவனையும் நாங்கள் வெறுப்பவனையும் விஷ்ணுவின் பாதத்தால், மிதித்துத் தள்ளுகிறேன்.

ங. நான் விசுவே தேவர்களால் சண்டைகளை ஜயிக்கிறேன். நான் ஜகதீ சந்தம், சப்ததச ஸ்தோமன், வாம தேவ்ய சாமன் வஷட் அழைப்பு வச்சிராயுதத்தால் என்பின் புலனாகும் பகைவர்களை கால் கீழே மிதிக்கிறேன். நான் அவர்களை வேதனை செய்கிறேன். நான் இவ் வீட்டில் இப் புனியின் உலகத்தில் அவர்களை நாசஞ் செய்கிறேன். எங்களை வெறுப்பவனை, நாங்கள் வெறுப்பவனை விஷ்ணுவின் பாதத்தால் நன்கு மிதிக்கிறேன்.

ச. நாங்கள் இந்திரனுடன் இசைநது, சத்துருக்களின் கொடுமைகளைச் சகிக்கும் சக்தியுடனாகி பகைவர்களைப் பலமுட னொழிக்கவேண்டும்.

ரு. அக்கினியே ! உனது தேஜசால் நான் தேஜசுடனாகவேண்டும். அக்கினியே ! உனது வர்சஸால் நான் வர்சஸுடனாகவேண்டும். அக்கினியே ! உனது சோதியால் நான் சோதியுடனாகவேண்டும். ங. ரு. ங.

அநுவாகம் கக அ.

தலைமைப் பதவி

க. அக்கினி, யக்ருமழித்து யக்ருந்திருடும் புனியிலமர்ந்துள்ள தேவர்களிடமிருந்து என்னைக் காக்கவேண்டும். நாங்கள் நற்செயல்கள் செய்பவர்களிடஞ் செல்லவேண்டும். உ. மித்திர வருணனே ! புனிதர்களே ! நாங்கள் சோதியின் ஒளிக்குயரமாய் மூன்றாவது எல்லையான

கக௭. கருத்து—நான் சத்துரு மிதித்து சமரில் சயிப்பேன்.

நற்செயல்களின் ஸ்தானத்தில் வானத்தைப் பற்றிக் கொண்டு உமது இரவுகளின் பாகத்துக்கு வந்துளோம். நட. வாயுவானவன், வானத்தி ல்மர்ந்துள்ள யக்ஞ சோரர் யக்ஞ நாசகர்களான தேவர்களிட மிருந்து என்னைக் காக்கவேண்டும். நாங்கள் நற்செயல்கள் செய்பவர்களிடஞ் செல்ல வேண்டும். ச. ஸவிதாவே! சோதியும் சகத்துக்கும் நடுவே தேவர்கள் நடமாடும் உன் இரவுகளை—சனங்களறிவார்கள். அறிஞர்களே! உங்கள் வீடு பிரசையுடன் முதன்மையாய் நீங்கள் சோதியேறி திசைகள் யெல்லாஞ் செல்லுங்கள். ரு. சூரியனாவன் என்னை, சோதியிலமரும் யக்ஞசோரர் யக்ஞ நாசக்காரர்களிடமிருந்து காக்கவேண்டும். நாங்கள் நற்செயல்கள் செய்பவர்களிடஞ் செல்லவேண்டும்.

சு. அக்கினியே! ஜாத வேதசனே! இந்திரனுக்குப் பாலைக் கறக்கும் பெரிய அவியால் அவனைப் பெருக்கவும், தன் சனங்களின் தலைமைப் பதவியை அவனுக்களிக்கவும். நட. ரு. ச.

அநுவாகம் ககக.

சோமன் சிறப்பு

க. தேவனான சூரியன் நீச தேவர் களிடமிருந்து என்னைக் காக்கவேண்டும். வாயு வானத்தினின்று என்னைக் காக்கவேண்டும். யஜமானனான அக்கினி கண்ணினின்று என்னைக் காக்கவேண்டும். சவிதாவே! உக்கிரனே! உரமுள்ளவனே! சகலத்தின் நீயான சொமனே! நாங்கள் இவற்றால் உன்னை நாடுவோம். சோமனே!

ககஅ. கருத்து—நான் புவி வானஞ் ஐயித்து அப்பாலுஞ் செல்லுவேன்.

இந் நாமங்களால் உன்னை நாங்கள் உபாசிப்போம்.

உ. நான் கீழினின்று நான் உயரத்தினின்று சோதியால் இருளை விளக்கியுளேன். வானம் என் பிதாவர்கி யுளான், நான் சூரியனை இருபக்கங்களிலுந் கண்டுளேன். நான் சமானர்களின் சிறந்தவனாக வேண்டும். டு. பிரசாபதி கடல் வானத்தினின்று மேகத்தை விழச் செய்கிறான். இந்திரன் அதைப் புனிதமாக்கவேண்டும். மருத்துக்கள் அதை வர்ஷிக்கவேண்டும்.

ச. புவியை வெள்ளமாய்ப் பெருக்கவும். இத்திவ்ய மேகத்தைப் பிளக்கவும். எமக்கு திவ்ய சலத்தின் சத்தியை யளிக்கவும். தலைவனாகும் நீ, சலகோசத்தை விடுதலையாக்கவும்.

ரு. கவியக்ஞ வழியை சோதி ஒளிக் கப்பால் உச்சியின் எல்லையில் விஸ்தரிக்கிறான். நீ அவியை எடுத்துச் செல்வதானது தூதனாய்ச் செல்வதாகும்; இப்படி அறிஞனாய்ப் போவது, அப்பால் அதி ஆதாயத்துடன் செல்வதாகும். சு. அக்கினியே! புவி! சூரியன், தர்ப்பைகளிலுள்ள உனது சகல சமித்துக்களும், யஜமானனது ரட்சிப்புக்கு நெய்யினா குதியை யணுகட்டும். எ. குதிரை மீதும், வீரர் நிறையும் செல்வச் செழிப்பை யளித்து பொருளுடன் பிரஹஸ்பதி யால் துரிதமாகி யஜமானனை எனக்கு நீ, நிலையாகவும். டு. ரு. ரு.

அநுவாகம் ௧௭௦

தீட்சை

௧. நான் நெய் பாலுடன் உன்னை இணைக்கிறேன் ; நான் உன்னை சலம் செடி கொடிகளுடன் இணைக்கிறேன். நான் உன்னைப் பிறஜையுடன் இணைக்கிறேன். இன்று தீட்சையானபடியால் நீ எமக்கு திடத்தை ஜயிக்கவும்.

உ. பிரம் பத்தினி முன் செல்லட்டும் அவள் வேதியில் நல் நிறமுடன் உட்காரட்டும். ஈ. இங்கு விருப் பம் குவியும் நான் அப்பால் என் சொந்த உலகத்தில் நுழையவேண்டும்.

ச. அக்கினியே ! இம்சையாகாமலுள்ள நாங்கள் நற்பிரஜை நல்ல மனைவிகளுடன் இம்சையாகாமல் சத் துருவை நாசமாக்கும் உன்னிடம் வந்துளோம். ஈ. பிரியமான ஸவிதா கட்டிய வருணனின் இப்பாசத்தை நான் அவிழ்க்கிறேன். மேலும் தாத்ருவின் மூலஸ்தா னம், சுபச் செயலின் நிலயத்தில் புருஷனுடன் எனக்குச் சுகஞ்செய்து கொள்ளுகிறேன் கூ. ருதப் பிரியர்களுக்கு முன் செல்லவும், மேலே போகவும்.

அக்கினி உன் முன் பாகத்தை அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். அதிதி நடுப்பாகமான புவியை உனக்களிக்க வேண்டும். இளமை என்னும் பெயருடன் ருத்திரனால் விடப்பட்ட நீ, என்னை இம்சிக்கவேண்டாம்.

எ. நான் உங்கள் பாத மூலத்தை, வசு ருத்திரர் ஆதித்தியர் விசுவே தேவர்களுக்காக கிரகிக்கிறேன். அ. நான் உங்கள் பாத மூலத்தை யஞ்ஞத்துக்காகப் பற்றுக் கிறேன்.

கூ. அக்கினியே ! வீரியமுள்ள எல்லாமுள்ள அனைத்துமான உன் காட்சி காமங்களில் நான் சக்ல ரேதசையும் வைக்கவேண்டும்.

க௦. யக்கும் தேவர்களுக்கு வந்துளது ,தேவர்களுக்காக தேவிகள் யக்ஞத்தை விட்டுளார்கள். சலங்களிலின்று கொண்டு சுவாஹா சப்தமுடன் சேர்ந்துள்ள ஆட்கள் பொழியும் யஜமானனுக்கு, வாயுவின் பிரேரணையினாலுதிப்பாகு முணவுடன் நீங்கள் கந்தர்வர்களை யதுசரியாகக் கள். ந. ரு. சு.

அநுவாகம் ககக.

ததிக் கிரஹம்¹

க. நீ ஆதரவுடன் கிரகிக்கப்படுகிறாய். நான் பிரசாபதிக்கு சோதியாயுள்ளவனுக்கு சோதி நிறைமுன்னை கிரகிக்கிறேன். நான் திடம் பெருக்கும் தட்டுனுக்கு தேவர்களுக்கநுகூலமாகுமுன்னை அக்கினி சுவாஹையுள்ள சத்திய மதுசரிப்பவர்களுக்கு உன்னை இந்திரரதலைவனாயும் வருணன் அரசனாயும் வாதன் நண்பனாயுபர்சன்னியன் பிராணனுள்ளவர்களுக்கு சோமவானம் சகத்துக்கு உன்னை கிரகிக்கிறேன்.

உ. இந்திரனே ! எங்களை வெறுத்து வீழ்த்த விரும்புவனது மனத்தை மாய்க்கவும். எமக்குத் தீமை செய்பவனை பொழித்துவிடவும்.

ந. நான் பிராணனுக்கு உன்னை, அபானனுக்கு உன்னை, வியானனுக்கு உன்னை, இருப்புக்கு உன்னை, இலாமைக்கு உன்னை, சலங்களுக்கு உன்னை செடி கொடிகளுக்கு உன்னை சகலப் பொருள்களுக்கு முன்னை, இம்மையாகாத பிரஜோ மூலத்துக்கு தாராள திரவிய மளிப்ப

க௧௦. கருத்து—நீங்கள் இன்பமளிக்கும் பாதையை பற்றுங்கள்.

1 பலம் ஆரோபமாகும் பொருள்.

னது பிரஜாபதிக்கு சோதி நிறைந்து சோதி நிறையு முன்னை அளிக்கிறேன். ட. டு. அ.

அநுவாகம் க௭௨.

பிராண கிரகம்

இந்த இருவர் மூவர் துணை வராகுங்கால் அனைவர் களும் தங்கள் சித்தங்களை உன் பக்கம் திருப்புகிறார்கள். இனிமையுடன் இனியதிலும் இனியதைச் சேர்க்கவும். நான் தேனை தேனோடு ஜயித்துளேன்.

நீ ஆதரவுடன் கிரகிக்கப்படுகிறாய். நான் உன்னைப் பிரஜாபதிக்கு இனிமையாய்ப் பற்றுகிறேன். இது உனது மூலஸ்தானமாகும். நான் உன்னை பிரசாபதிக்கு கிரகிக்கிறேன். ட. டு. க௭.

அநுவாகம் க௭௩.

[யக்ஞ மந்திரங்கள்]

அக்கினி மகிமை

க. திவ்ய தியானத்துடன் தேவனுன ஜாதவேதசனை திடமுடன் போஷிப்புகள். அவன் யுக்தமாய் எங்கள் அவி யங்களைச் சுமந்து செல்ல வேண்டும். உ. தேவ தாச ஹோதாவான அவன் யக்ஞத்துக்கு முன் செலுத்தப்படு கிறான்; மின்னும் மூடிய இரதம்போல்; தானாகவே அவன் வழியை யறிகிறான். ட. இந்த அக்கினியானவன் அமிருத மான ஜன்மத்தினின்று போல் நம்மை விடுவிக்கிறான். சீவனுக்குச் செய்யப்பட்டுள்ள தேவனுன அவன் திடத

க௭௧. கருத்து—நீங்கள் பலத்துக்குப் பற்றுங்கள்

க௭௨. கருத்து—நீ தேனைப் பற்றவும்.

தை விடத் திடனாகும். ச. அக்கினியே! ஜாதவேதசனே! நாங்கள் உன்னை அவி சுமந்து செல்ல புவியின் நிலயத்தில் சாய்த்துனோம். ௫. சுகதரிசா க்கினியே! சவிதாவுக்காக நெய் மிகுந்து உறையிடம் போலுள்ள கம்பள சம்பந்தமான மூலஸ்தானத்தில் நீ விசுவேதேவாகளுடன் உட்காரவும். நீ யஜமானனுக்கு யக்ஞத்தை நன்கு செலுத்தவும். ௬. அறிஞனான ஹோதாவே! உனது சொந்த உலகத்தில் உட்காரவும். நற்செயல்களின் மூலஸ்தானத்தில் யக்ஞத்தை ஸ்தாபிக்கவும். தேவ அவாவுடனாகும் நீ, அவியுடன் அவர்களுக்கு யக்ஞஞ் செய்யவும். அக்கினியே! யஜமானனுக்கு மேன்மையான பலத்தை யளிக்கவும். ௭. ஹோதாவானவன் அறிஞன் அதிபலன் பிரகாசமளிப்பவன், சோதி வீச்பவன் செல்வம் நிறைபவனாய் ஆயிரஞ் சுமந்து, இமசையாகாமல் தீர்க்கதரிசம் விரதங்களுடன், சுத்த சுவாலையுடனாகு மக்கினியை ஹோதாவின் ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபித்துளான். ௮. நீ தூதன், நீ எமது பாதுகாப்பன். விருஷபனே! நீ எம்மை மேன்மையான சௌபாக்கியத்துக்கு அழைத்துச் செல்லுகிறாய். அக்கினியே! எமது பிரசை சந்தானங்களின் சரீரங்களில் சாகவதமாயும் சோதி வீசிக் கொண்டும் நீ சம்ரட்சகனாகவேண்டும்.

௯. தேவனான சவிதாவே! இன்பப் பொருள்களின் தலைவனே! சதாகாலத் துணைவனே! நாங்கள் செல்வத்துக்காக உன்னிடம் வந்துனோம்.

௧0. மகத்துக்களான சோதியும், சகழும் இந்த யக்ஞத்தை நமக்கு ஒன்று சேர்க்கவேண்டும். துணையுடன் எம்மைத் தாங்கவேண்டும். ௧௧. அக்கினியே! அதர்வன் உன்னை வானத்தினின்றும், விசுவத்தின் தலையினின்றும் கடைந்துளான். ௧௨. அதர்வன் மகனான தத்தியங்கன்,

கவி, விருத்திர சம்ஹாரன், கோட்டைகளை இடிப்பவனான உன்னைக்—கடைந்துளான். கந. பாத்திய விருஷன், எல்லாப் போரில் ஜயிப்பவனும் சத்துருக்களை நாசஞ் செய்பவனுமான உன்னை எழுச்சியாக்கியுளான். கச. ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் ஜயித்து விருத்திரனைக் கொல்லும் அக்கினி சன்மமாயுளான் யென சனங்களுஞ் சொல்லட்டும். கரு. அவர்கள் சனத்தின் சுபமான யக்ஞஞ்செய்யு மக்கினியை, பிறந்த குழந்தையைப்போலும் கைகளில் உணவு போலும் சுமந்து செல்கிறார்கள். கசு. தேவர்களுக் களிக்க செல்வங்களின் சிறந்த அவசியமான தேவனை முன் கொண்டுவாருங்கள். அவனுக்குச் சொந்தமான மூல நிலயத்தில் அவன் உட்காரவேண்டும். கஎ. இனிய நிலயத்தில், ஜாதவேதசனில் கிரகபதியாயும், சன்மமுமான பிரிய அதிபதியை சாயுங்கள். கஅ. அக்கினி அக்கினியால் எழுச்சி யாக்கப்பட்டுள்ளான். அவன் கவி, காளை, கிரகபதி, அவி சுமப்பவன். சுவாலையே அவன் வாயாகும். கக. அக்கினியே! நீ அக்கினியால், கவியான நீ, கவியால், நலமான நீ, நலத்தால் நண்பனான நீ, நண்பனால் எழுச்சி யாக்கப்பட்டுளாய்.

௨௦. தீரனாயும் தன் நிலயங்களில் திடனாயும் சமர்களில் ஜயனாயுமுள்ள அவனை, அவர்கள் சுத்தமாக்குகிறார்கள். உக. தேவர்கள் யக்ஞத்தால் யக்ஞத்தைச் செய்துள்ளார்கள். இவை தான் முதல் தர்மங்களாகும். இம் மகத்தான பெரியார்கள் பழைய தேவர்களான சாத்தியர்கள்—வாழும் சிறந்த—சகத்தைச் சேர்கிறார்கள். நட. ரு. கக.

அநுவாகம் கஎச.

[காண்டம் ச.]

அக்கின புரீஷ்யம்

க. ஸவிதா முதன்மையாய் நினைவை இணைத்து அறிவுகளை விசாலமாக்கி சோதியை நன்கறிந்து அக்கினியைப் புவியினின்று கொண்டுவந்துளான்.

உ. சவிதா பெருஞ்சோதியைச் செய்து அவர்கள் சிறப்புக்குச் செல்லும் தேவர்களை மனம் அறிவால் இணைத்து எழுச்சியாக்குகிறான். ஈ. நாங்கள் தேவ ஸவிதாவின் எழுச்சியில் சுவர்க்கஞ் செல்லச் சத்தியுடனாக மனததால் நன்கு சேர்க்கப்பட்டுளோம். ச. பெரும் புத்தியுடனாகும் விப்பிரனின் விப்பிரர்கள் தங்கள் மனங்களை இணைக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் புலன்களை பூட்டுகிறார்கள். வழியை யறியுமவனே அவர்களது செயல்களை நிர்மாணஞ் செய்கிறான். தேவ சவிதாவின் துதி சிறந்ததாகும். ஈ. நான் உங்கள் பழைய பிரமத்தை வணக்கமுடன் இணைக்கிறேன். ஈலோகங்கள் தங்கள் வழியில் சூரர்களைப்போல் செல்லுகின்றன. திவ்ய நிலைகளை அடைந்துள்ள எல்லா அமுத மக்கட்கள் அதைச் செவியுறுகிறார்கள். கூ. அந்நிய தேவர்கள் எந்த தேவனுடைய திட திவ்விய கமனத்தை யனுசரிக்கிறார்களோ, எந்த தேவன் புவியின் திசைகளை யளந்துள்ளானோ, அவனே மகிமையும் மினுமினுப்புமான 1தேவ சவிதாவாகும். எ. தேவ ஸவிதாவே ! யக்ஞத்தைத் தூண்டவும், யக்ஞ பதியைச் செல்வத்துக்குத் தூண்டவும், நினைவுகளைச் சுத்தமாக்கும் திவ்ய கந்தர்வன் எங்கள் நினைவைத்

தூய்மை யாக்கவேண்டும். இன்று வாசஸ்பதி எங்கள் வாக்கை இனிமையாக்கவேண்டும்.

அ. தேவஸவிதாவே ! . சதா ஜயமாகும் சோதி ஜயித்து செல்வங் குவிக்கும், தேவர்களை நாடி நண்பர்களைக் காணும் இந்த யக்ஞத்தை நீ, எமக்காகத் தூண்டவும்.

கா. நீ, ரிக்கினால் ஸ்தோமத்தை பெருக்கவும், காயத்திரியினால் இரதந்தரத்தை வளர்க்கவும். காயத்திரியில் நிகழும் பிரகத் சந்தத்தை ஜயிக்கவும். க௦. தேவஸவிதாவின் தூண்டுதலில், ¹அசுவினிகளின் கைகளால், ²பூஷணனின் புஜங்களால், ³காயத்திரி ⁴சந்தமுடன் நான் உன்னை ⁵அங்கிரசனைப் போல் ஜயிக்கிறேன்.

கக. நீ ⁶கெல்லும் சாதனம். நீ ஸ்திரியாகும். நான் புவியின் நிலயத்தினின்று அங்கிரசனின் சுபாவம் போல் ⁷புரீஷ்யாக்கினியை, சுமக்கிறேன். நான் உன்னை அங்கிரசனின் சுபாவம் போல் ⁸திருஷ்டுபு சந்தசால் கிரகிக்கிறேன்.

கஉ. நீ சுமப்பவன், நீ ஸ்திரியாகும். அவனது நிலயத்தில் உன்னால் புரீஷ்யாக்கினியைக் கெல்லுவதற்கான பலமுடன் நாங்களாக வேண்டும். நான் உன்னை அங்கிரசனின் சுபாவம் போல் ⁹ஐகதிச் சந்தத்தால் கிரகிக்கிறேன். கங. ஸவிதாவே ! உன் கையில் தங்கப்பாரையைத் தரித்துத் தாங்கி அதனால் அக்கினியைக் கெல்லி, அழியாத சோதியை எமக்கு நீ, கொண்டுவர வேண்டும்.

1 சிகிச்சைகளின் 2 தேகம் 3 அறிவு 4 சக்தியால் 5 பிராணனை 6 சக்திய முயற்சிக் கருவி 7 பிரபஞ்சமடங்கிய அணு, புராணாகூலயனல் 8 திடம், 9 சர்வம்.

நான் அங்கிரசனின் சுபாவம் போல உன்னை 1 அநுஷ்டி
புச் சந்தத்தால் கிரகிக்கிறேன். ச. க. க.

அநுவாகம் களநி.

புரீஷ்யம் நாடு

க. ரிஷிகள் முன்னர் தங்கள் சபைகளில் இந்த
ருத் பாசத்தைப் பற்றியுள்ளார்கள். ருத்தின் சாமனில்
சாரத்தை கோஷஞ் செய்து சோமனை சுவாதீனஞ்
செய்துள்ளார்கள். உ. 2 குதிரையே! மிக்க 3 விரியும்
வெளி வழியாய் இங்கு துரிதமாய் ஓடி வரவும். சோதியில்
உன் உயிரிய சன்ம மாகும். உனது நாபி வானத்திலா
கும், வையகத்தில் உனது சன்ம ஸ்தான முண்டு. ந. ௩.
பெருஞ் செல்வர்களே! இவ்வழியால் எம்மை நாடி அக்
கினி சம்க்கும் 4 கழுதையை நீங்கள் இருவர்களும் இணை
யங்கள்.

ச. நாங்கள் ஒவ்வொரு அவசியத்திலும் ஒவ்வொரு
சண்டையிலும் எங்களைக் காக்க அதிசத்தியுடனாகும்
5 இநதிரனை நண்பர்கள் போல் அழைக்கிறோம். ந. எதி
ரியை மிதித்துத் துரிதமாய் இங்கு வரவும். அதிசய திடத்
தோடு ருத்திரத் தலைமையினின்று வரவும். அபயமளித்து
6 கோஷம் பசுமைகளுடன் விரியும் வானத்தில் செல்லவும்.
சு. நீ அங்கிரசனின் சுபாவம் போல், 6 பூஷணனை நண்
பனுடன் புவியின் நிலயத்தினின்று புரீஷ்யாக்கினியை
யணுகவும். எ. நாங்கள் அங்கிரசனின் சுபாவம் போல்

௧௪௪. கருத்து—சவிதாவால் யழியாத சுவர்ணத்தைப்
பற்றவும்.

1 மொழி. 2 பலமே. 3 புவி வழியாய். 4 பொருமையை.
5 வன்மையை. 6 சனங்களான.

புரீஷ்யத்தின் அக்கினியை யணுகுகிறோம். அ. நாங்கள் அங்கிரசனின் சுபாவம் போல் புரீஷ்யத்தி னக்கினியைச் சுமப்போம். கூ. நாங்கள் அங்கிரசனின்போல் புரீஷ்யத்தி னக்கினியைச் சுமக்கிறோம். க0. ஜாதவேதசனான அக்கினி முதலில் தினங்களின் வழியாய் உணவுகளின் முன்னணியில் காண்கிறான். அவன் சூரிய ரசிமிகளின் பல வழிகளில் எல்லாம் சோதி சகம் முழுவதும் விசால மாயுளான்.

கக. 1குதிரை வழியினின்று வந்து ஒவ்வொரு எதிரியையும் துரத்துகின்றது. அவன் பெரிய நிலயத்தில் அக்கினியை தன் கண்ணால் காண விரும்புகிறான். கஉ. குதிரையே ! புவிக்கு வந்து உன் சோதியால் அக்கினியை நாடவும். புவியினின்று திரும்பி அவனை நாங்கள் எங்கு கெல்லலாமென யறிவிக்கவும். கங. சோதி உனது பின் புறமாகும், சகம் உனது ஸ்தானம். வானம் உனது ஆத்மாவாகும், கடல் உனது மூல நிலயம், கண்ணால் நன்கு நோக்கி நீ எதிரியை ஜயிக்கவும். கச. குதிரையே ! செல்வமளித்து இந்நிலயத்தினின்று பெருஞ் செழுமைக்கு எழுச்சியாகவும். புவியின் அங்கத்தினின்று கெல்லுங்கால் புவியின் பிரிய மனத்தை நாங்கள் யதுபவிக்க வேண்டும்.

கரு. செல்வ மளிக்கும் சத்திமானான குதிரை முன் வந்துளான். அவன் புவியின் நிலயத்தை நன்கு செய்து ளான். பிறகு நாங்கள் வானத்தின் உச்சியில் சோதியேறி சுக தரிசனாக்கினியைக் கெல்லுவோம். கசு. மனிதர்களுக்கு நோய் நீங்க, நீ இனிமை மிகும் திவ்யமான சலத்தைப் பொழியவும். செடி கொடிகள் தங்கள் ஸ்தா

னத்தினின்று உத்தம இலைகளுடனாக வேண்டும். கௌ. நான், விசாலன் விஸ்தாரன் வெகு விரிபவன் மிகத்துரி தன் உணவு ஜயிப்பவனாய், வியாபக வயோவன்மையுடன் புவனங்களெல்லா மரசுபுரியும் அக்கினியை, மனம் ஒளி யால் பரிசிக்கிறேன். கஅ. நான் உன்னை மொழி நெய் யுடன் பரிசிக்கிறேன். நீ அதை நட்பு நினைவுடன் கீக் கரிக்கவும். மயக்கும் நிறம், மானிடமேன்மை உயிர் மிதும் உணர்வுடனாகும் அக்கினியை பரிசித்தலாகாது. ககூ. கவியும் அக்கினியுமான காளைத் தலைவன் அளிப்ப வனில் செல்வங்களை யளித்து அவியங்களை யெல்லாஞ் சுற்றிச் செல்லுகிறான். ௨௦. அக்கினியே ! நாங்கள் காப் பனாய் நற்குணனாய் வீரநிறனாய் அழிக்கு மரக்களை யொழிப்பவனான உன்னை தினந்தோறும் எங்களைச் சுற்றி வைத்துத் தரிக்கிறோம். ௨௧. அக்கினியே ! நீ எங் களை சோதிகளால் பிரகாசமுடனாக்க விரும்பவும். சலம் வனம் செடி. கொடி ஆயுதத்தினின்று மலரும் மனிதர் தலைவரான நீ, சுத்தமாய் சனித்துள்ளவனாகும். ச. க. ௨.

அநுவாகம் கௌகூ.

முயற்சி புரிஷ்யம்

க. நான் அங்கிரசனின் சுபாவம் போல் புரிஷ்யாக் கினியை தேவசவிதாவின் தூண்டுதலில், அசுவினி கைகளால் பூஷண புஜங்களுடன், புவியின் நிலயத்தில் கெல்லுகிறேன். ௨. அக்கினியே ! சுததரிசனான நீ சோதி நிறைபவனாகும். நான் அங்கிரசனின் சுபாவம் போல், அழியாத ஒளியோடு பிரகாசமாகி, மங்களமாய்

கௌகூ. கருத்து—புரிஷ்யமென்னும் அநுவான அனலில் அகிலமெல்லா முண்டு.

ரசைக்கு இம்சை யன்னியிலுள்ள புரீஷ்யாக்கினியை வியின் நிலயத்தில் கெல்லுகிறேன். ௩. நீ சலங்களின் ல்லையாகும், விசாலனும் விஸ்தாரமாயு முள்ளவன். அக் கினியைச் சுகமாக்கச் செல்லும் நீ, கவனமுடன் நாடுவதற் றவாய்; பத்மம்போல் பலமுடனாக நீ பெருகிச் சுவர்க்கள டன் விரிந்து விசாலமாகவும். அங்கிரசனின் சுபாவம், பால் புவியின் நிலயத்தில் நான் புரீஷ்யாக்கினியைக் கல்லுகிறேன். ௪. அழியாமல் விசாலங்களாகும், ங்கள் இரட்சிப்பும் இரட்சகர்களுமாகும். நீங்கள் சாலங்களாகி அவனை சுவாதீனஞ் செய்துகொள்ளுங் ள். புரீஷ்யாக்கினியை வகியுங்கள். ௫. சதாகாலம் நிக டம் சோதி நிறையும் அக்கினியை, தங்களில் சுமப்பவர் ளும் ஆன்மா இருதயமுடன் இணைந்து சுவர்க்கங் காண்ப ர்களுமான நீங்கள் அவனைச் சுவாதீனஞ் செய்யுங்கள். . அக்கினியே ! நீ விசுவந்தாங்கும் புரீஷ்யாக்கினியா ம் ; 1அதர்வன் உன்னை முதன்மையாகக் கடைந்தெடுத் ளான். ௭. அக்கினியே ! அதர்வன் புஷ்கரன் விசுவத் லைவனது சிரத்தினின்று உன்னை ஆய்ந்தெடுத்துள்ளான். 1. அதர்வன் மகனான 2தத்தியங்கரிஷி விருத்திரசம் ரரனும், எதிரி வெல்லுபவனான உன்னை எழுச்சி யாக்கு றான். ௧௦. 3பாத்திய விருஷன் எதிரிகளின் தீரசம்கார யம் ஒவ்வொரு போரிலும் பொருள் சேகரிப்பவனுமான ன்னை, எழுச்சியாக்குகிறான்.

௧௦. 4ஹோதாவே ! நீ அறிஞனாய் உன் உலகத்தி ட்காரவும். நீ யக்ஞத்தை நல்ல செயல்களின் மூல டதானத்தில் ஸ்தாபிக்கவும். தேவர்களுக்கு விருப்ப ான நீ, அவிபுடன் அவர்களுக்கு யக்ஞஞ் செய்யவும்.

அக்கினியே! யஜமானனில் திடமான பலத்தை யளிக்கவும். கக. ஆயிரம் சுமப்பவனாயும் சோதி வீசி சீரிய சத்தியுள்ளவனாயும், பங்க மாகாமலுள்ள விரதங்களுடன் தீர்க்க தரிசத்தோடு, வசிஷ்டனாய் சுத்த நாவுடனாகும் ஹோதாக்கினி அவனைத் தலைவனின் ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபித்துளான். கஉ. நீ மகானாகும், நீ கீழே அமரவும், நீ சோதி வீசவும், நீ தேவர்களின் திவ்ய தாசன்; அக்கினியே! சுத்தனே! சிறப்புள்ளவனே! வெகு தூரங்காணும் நிர்மலமான சிகப்புச் சுடரை யுண்டாக்கவும்

கங. இதத்துக்கு இதனாய் வனங்களில் சிகப்பாய் தினங்களின் முன்னணியில் திவ்யமாய் சனிக்கவும்; அக்கினி ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சனத்திலும் 1 ஏழு இரத்தினங்களை அளித்துக்கொண்டு அவனை ஹோதாவாக ஸ்தாபித்துளான். ச. க. ங.

அநுவாகம் கள.

புரிஷ்யம் பற்று

க. 2வாயு மாதரிசுவன் உன் முறியும் இருதயத்தை இணைக்கவேண்டும். 3தேவியே! தேவர்களின் பிராணனோடு செல்லுபவனுக்கு உன்னால் 4வஷட் டாகட்டும். உ. அக்கினியே! சோதியுடன் நன்கு சனித்து காத்து ரட்சிக்கும் நீ சுவர்க்கத்தில் சாய்ந்துளாய். அதி ஒளியில் நிகழ்பவனே! நீ விசவரூபமான உடையை தரிக்கவும்.

களசு. கருத்து—அனல் முயற்சி செய்து அவன் அமுதத்தை அடையவும்.

1 பஞ்சப்பிராணன், மனம், ஆத்மா 2 பிராணவாயு 3 திடமுள்ளவனே 4 ஜயமாகட்டும்

நட. நல்ல யக்ஞத்தின் அக்கினியான நீ, எழுச்சி யாகவும். நீ உனது திவ்ய கிருபையால் எம்மைக் காக்க மும். நீ திட தேசசுடன் திவ்ய தரிசன னாயுளாய். அக் ினியே ! நீ எமது திவ்ய தூதிகளுக்கு இங்கு வரவும்.

ச. நீ எம்மைக் காக்க தேவ சனிதாவைப்போல் முச்சியாகவும். போரில் நாங்கள் பெரிய தீரர்களுடன் ன்னை சமர் ஜயம் அடைய அழைக்குங்கால் நீ ஓங்கவும். டி. அக்கினியே ! நீ வானம் பூமியின் குழந்தையாய்ப் லனாகி ஓஷதிகளில் உயரிய சிசுவாகத் தங்கியுளாய்.)ருளுக்கப்பால் விரியும் இனிய பாலனை நீ தாய் மார்க ிடமிருந்து கர்ச்சனையுடன் வந்துளாய். கூ. திட அங் ங்களின்—சக்தியுடன்—நீ திடமாகவும். திட குதிரை ான நீ, துரிதமாகவும் பிரிய நிலயத்தின் நீ விசால ாகவும். நீ அக்கினிக்கு புரிஷ்யத்தி—னனலைச்—சுமப் ிவனாகும்.

எ. 1அங்கிரசனே நீ மனிதர்களின் பிரஜைக்கு மங் ளகரமாகவும் நீ சோதி சகம் வானம் வனஸ்பதிகளை ிரிக்காதே.

அ. குதிரை கர்ச்சித்து முன் செல்லட்டும். முழங் ்கொண்டு கர்தபம் துரிதமாகட்டும். அவன் புரிஷ் த்தி னக்கினியைச் சுமந்து ஆயுசுக்கு முன்னர் விழாம ாகவேண்டும். கூ. பலவான்களே ! முழங்கும் 2கர்தபம் ங்கள் இரதத்துக்கு நன்கு இணைக்கப் பட்டுள்ளது. டுவன் துரித தூதனாக புரிஷ்ய மக்கினியை இனி சுமக்க ிவண்டும்.

க௦. சக்தியுள்ளவன், சமுத்திர சம்பந்தமாய் சலங் ளின் கருப்பமான பலாக்கினியைச் சுமக்கிறான். அக்

கினியே ! நீ ருதமாயும் சத்தியமாயும் இன்பத்துக்காக இங்கு வரவும். கக. 1வனஸ்பதிகளே ! உங்கள் பக்கம் மங்கள கரமாய் வரும் அக்கினியை, நீங்கள் அங்கீகரிப்புகள். அவன் எல்லாப் புல் நினைவு, எல்லாப் பகைவர்களையும் நீக்கி, கீழ்ச்சாய்ந்து எங்களிடமிருந்து புன்மையை பொழிக்கவேண்டும்.

கஉ. ஓஷதிகளே ! நல்ல மலர்களும் காய் கனிகளுமாகும் நீங்கள், அவனில் சந்தோஷமாகுங்கள்; ருதுவின் உங்கள் இக் கருப்பம் அவனைப் பழைய ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபித்துள்ளது. ச. க. ச.

அநுவாகம் க௭அ

உக௧

க. விரியும் சுடருடன் சோதியாயுள்ள நீ சத்துருவையும் இராட்சஸ துவேஷத்தையும் எதிர்க்கவும். நான் பெருங் காப்பனது காப்பை யநுபவிக்கவேண்டும். நான் அழைப்பதற்குச் சலபமாகும் அக்கினியின் தலைமைப் பதவியை இன்புறவேண்டும். உ. 2சலங்களே ! நீங்கள் சுகமளிப்பவர்கள், மகா மகிழ்வைக் காணவும் பலத்துக்காகவும் எங்களைப் பெருக்குங்கள். டு. நீங்கள் விருப்பமானத் தாய்மார்களைப்போல் உங்களது மிகச் சிவம் மிகும் ரசத்தை இங்கு எமக்களியுங்கள். ச. நாங்கள் திருப்தியுடன் அவனிடஞ் செல்வோம். நீங்கள் எம்மை அவன் கிரகத்துக்குத் துரிதமாக்குங்கள். சலங்களே எங்களைப் பிரசா சக்தி யுடனுக்குங்கள்.

க௭௭. தருத்து—அனல் சுமக்கவும்

1 கட்டை, கருவிகளே. 2 சனங்களே !

ரு. 1மித்திரன் புவியையும் நிலத்தையும் பிரகாசத் தால் சேர்த்துளான்: விசாலமாகி ஜாதவேதச வைசுவா நரனாய் நன்கு சனிக்கு மக்கினியை நான் சேர்க்கிறேன். ௨. நான் 2உன்னை சுகததுக்காகவும் பிரசைக்காகவுஞ் சேர்க்கிறேன். 3வைசுவா நரர்குளான விசுவே தேவர்கள் 4அங்கிரசனைப்போல் 5அதுஷ்டிபுச் சந்தத்தால் உன்னைச் சேர்க்கவேண்டும். ௬. 6ருத்திரர்கள் புவியை ஒருமை ஈடனாக்கி பெரும் பிரகாசத்தை எழுச்சியாக்கியுளார்கள். அவர்களுது அழியாத சோதி தேவர்களில் நன்கு பிரகாசமாகின்றது. ௭. 7வசுக்களோடு சேர்ந்து நீங்கள், செயலுக் கருகதையாய் புவியைச் செய்யுங்கள். சினீவாலிகைகளால் அதைக் கனியச்செய்து நன்கு செய்யப்டும்.

கூ. 8அதிதியே, பெரியவனே ! சுந்தர ரோமங்களுடன் அழகான உச்சி இரம்பிய பின்னல்களின் தோற்றமான சினீவாலி, உன் கைகளில் இத்தட்டை வைக்கவேண்டும். ௯. அதிதி, திடம், அறிவு கைகளால் தட்டைச் செய்யப்டும். அவன கருப்பத்தில், அக்கினியை சிசுவை அங்கத்தில் தரிக்கும் தாய்மார் போல் சுமக்கப்டும். ௧௦. நீ 9மக்கனின் தலைவனாகும். ௧௧. நீங்கள் யக்ஞங்களின் இருபாதங்கள். ௧௨. வசுக்கள், அங்கிரசனைப் போல் 10காயத்திரி சந்தத்தால் உன்னைச் செய்யவேண்டும் நீ புவியாகும். ௧௩. ௧௩ருத்திரர்கள் அங்கிரசனைப் போல் உன்னைத் 11திருஷ்டிபுச் சந்தத்தால் செய்யப்டும். நீ வானமாகும். 12அதித்தியர்கள் அங்கிரசனைப்போல் 13ஜகதிச்

1 நட்பு 2 அனலை 3 எல்லாப் பொது சனங்களும் 4 பிராணன் புலன்களிடம் போல் 5 சொல்வன்மையால் 6 நற்செயல்களுக்கு கோபமாகும் தலைவர்கள் 7 பொருள்களோடு. 8 புவியிலுள்ள சனமே 9 பெரிய செயலின் 10 அறிவுபலம் 11 தேக பலம் 12 அறிஞர்கள் 13 சர்வ சக்தி.

சந்தத்தால் உன்னைச் செய்யட்டும். நீ சோதியாகும், வைசுவா நரர்களான விசுவே தேவர்கள் அங்கிரசனைப் போல் அநுஷ்டிபுச் சந்தத்தால் உன்னைச் செய்யட்டும்.

நீ திசைகளாகும். நீ திடமாகும். நீ என்னில் பிரசையை ஸ்தாபிக்கவும். நீ என்னில் செல்வச் செழுமை, பசுப்பெருக்கம் வீரர் மிகுதியைச் செய்யவும். யஜமானனுக்கு சஜாதிகளைக் கீழாக்கவும். கசு. நீ அதிதியின் 1கசசையாகும். கரு. 2அதிதி, அங்கிரசனைப்போல் 3பங்கதி சந்தத்தால் உன் 4அங்கத்தைப் பற்றட்டும். கசு. அதிதி புனியால் பெரிய 5தட்டை அக்கினியின் மூலஸ்தானமாகச் செய்து அதை அவளது 6மக்களுக்களித்து அவர்கள் அதைப் பக்குவமாக்கட்டும் என மொழிகிறாள். ச. க. ரு,

அநுவாகம் கஎக.

உயிர் ஸ்தாபனம்

க. 7 வசுக்கள், அங்கிரசனைப்போல் காயத்திரி சந்தத்தால் 8உன்னைச் 9சுகந்த முடனாக்கவேண்டும்; 10ருத்திரர்கள், அங்கிரசனைப் போல் திருஷ்டிபுச் சந்தத்தால் உன்னைச் சுகந்த முடனாக்கவேண்டும். 11ஆதித்தியர்கள், அங்கிரசனைப்போல் ஜகதிச் சந்தத்தால் உன்னைச் சுகந்த முடனாக்கவேண்டும். வைசுவாநரர்களான விசுவேதேவர்கள் அநுஷ்டிபுச் சந்தத்தால் உன்னைச் சுகந்த முடனாக்க

கஎஅ. கருத்து—அனல் சாதன மவசியம்

1 புலியை ஒன்று சேர்ப்பவன் 2 அறிஞன் 3 செவி சக்தியுடன் 4 இருதயத்தை 5 சங்கத்தை 6 சீடர்களுக்கு 7 செல்வபுருஷர்கள் 8 சங்கம் சபையை 9 சேவனுடனாக்கட்டும் 10 ஏழைகளின் கண்ணீர் 11 சகல தினங்களும்த

வேண்டும். 1இநதிரன், அங்கிரசனைப்போல் உன்னைச் சுகந்த முடனாக்க வேண்டும். 2 விஷ்ணு, அங்கிரசனைப் போல் உன்னைச் சுகந்த முடனாக்க வேண்டும். 3வருணன் அங்கிரசனைப்போல் உன்னைச் சுகந்த முடனாக்குவேண்டும்.

உ. சிறுவனே! விசுவே தேவர்களுடன் சேர்ந்த அதிதி தேவி புவியில் நிலயத்தில் உன்னைக்கண்டிக்க வேண்டும். டு. சாதகமே! விசுவே தேவர்களுடன் சம்பந்தமான 4தேவிகளாகும் தேவபத்தினிகள் அங்கிரசனைப் போல் புவியின் நிலயத்தில் உன்னை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். ச சாதகமே! — 5ஸ்தாபனமே! — அங்கிரசனைப்போல் விசுவே தேவ சம்பந்த தேவிகளான 6திஷ்ணைகள் உன்னை எழுச்சியாக்க வேண்டும். சாதகமே! விசுவதேவ சம்பந்த தேவிகளான மனைவிகள் அங்கிரசனைப்போல் புவியின் நிலயத்தில் உன்னைப் பக்குவமாக்க வேண்டும். சாதகமே! அங்கிரசனைப்போல் விசுவே தேவர்களுடன் சேரும் தேவிகளான துணைபுரியும் ஸ்திரீகள் புவியின் நிலயத்தில் உன்னைப் பக்குவமாக்க வேண்டும்.

ரு. 7மிததிரனே! இச்சாதகத்தைச் செழிமையாக்கவும். அது சிலங் குறையாமலாகவேண்டும். சு. நான் நீ சிலங்குறையாமலிருக்க உன்னைச்சுற்றி இதை ஸ்தாபிக்கிறேன். எ. விசாலமான மிததிரன் தன் புகழால் புவியையும், பெருமையால் இச்சோதியையும் சூழ்கிறான். அ. சனங்களின் சாய்வான மித்திர தேவனது சிறப்பு சாசுவதமாகும். அவன் சத்தியனும் அதி புகழுள்ளவனுமாகும். கூ. தேவ சவிதா 8தன் திடம் திவ்ய கை, சுந்தரபுஜம் விரல்களுடன் உன்னைத் தூண்டவேண்டும்.

1 பலம் 2 வியாபகத்வம் 3 மரிப்பு. 4 பலமில்லாதவர்கள் 5 சங்கமே 6 பிரசங்கமாகிகள். 7 நட்பே 8 சத்தியம்.

க0. 1 புனியே ! நீ இம்சுக்காமல் வானம் திரைகளை நிரப்பவும், எழுச்சியாகவும், பெரியவனாகவும், நிமிர்ந்து நிற்கவும், நிலையாயிருக்கவும்.

கக. வசுக்கள், அங்கிரசனைப் போல் கையத்திரிச் சந்தத்தால் உன்னைப் பூர்ணமாக்கட்டும், ருத்திரர்கள் அங்கிரசனைப்போல் திருஷ்டிபுச சந்தத்தால் உன்னைப் பூர்ணமாக்கட்டும், ஆகித்தியாகள் அங்கிரசனைப்போல் ஜகதிச் சந்தத்தால் உன்னைப் பூர்ணமாக்கட்டும், வைசுவ நரர்களான விசுவதேவர்கள் அங்கிரசனைப்போல் அநுஷ்டிப்புச் சந்தத்தால் உன்னைப் பூர்ணமாக்கட்டும்.
ச. க. கூ.

அநுவாகம் ௧௮0

சூட்சும அளல்

க. 2 அக்கினியே ! ருதுக்கள் வருஷங்கள், அறை வருஷங்கள் ரிஷிகள், நிகழும் ரத்தியங்கள், உன்னைப் பெருக்கட்டும். உன் திவ்ய சோதியுடன் பிரகாசிக்கவும். புவியில் எல்லாத் திரைகளையும் ஒவியுடனாக்கவும்.
உ. அக்கினியே ! நீ ஒங்கி அவனை உணர்வுடனாக்கவும். திவ்ய திட சௌபாக்கியத்துக்கு உதயமாகவும். அக்கினியே ! உன்னை யணுகுபவன் இம்மையற்றாக வேண்டும். உனது பிராமணர்கள் பெருமை யுடனாக வேண்டும். அந்நியர்கள்—ஒங்கவேண்டாம்.

ங. அக்கினியே ! 3 பிராமணர்கள் உன்னை வரிக்கிறார்கள். அக்கினியே ! எங்கள் சப நிலயத்தில் எமக்கு மங்களகரமாகவும். நீ எதிரி ஜயித்து பகை யழித்து உனது

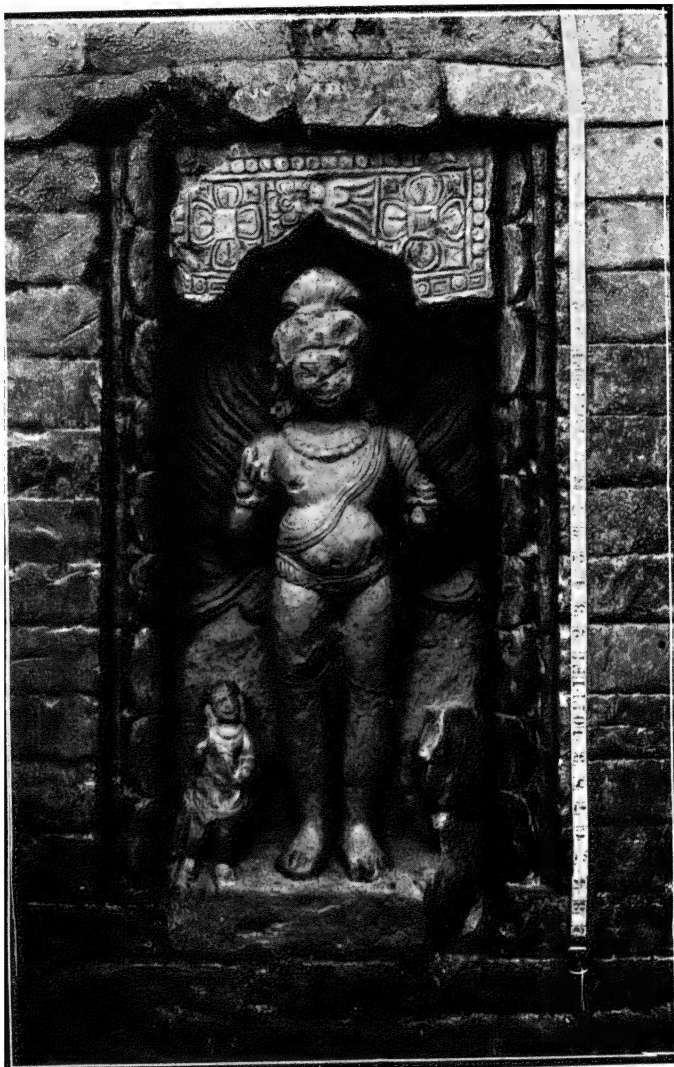
கஎக. கருத்து—நீங்கள் எழுச்சியாகி பெரியவ ராகுங்கள்

1 புலி யிலுள்ளவனே ! 2 ஈசனே. 3 அறிஞர்கள்

Copyright Archaeological Survey of India

6. விஷ்ணு

Copyright Archaeological Survey of India

7. அக்கினி

சொந்த வீட்டில் அழியாக் கவன முடனாகவும். ச. 1அக்கினியே! நீ இங்கு செல்வத்தை யறிக்கவும், அறிஞர்கள் நித்திய செயலுடனாக முன்னை ஜயிக்காமலாக வேண்டும். அக்கினியே! கூத்திரம் உன்னால் சுவாதீனமாக வேண்டும். உன்னை நாடுபவன் எதிர்ப்பன்னியில் ஓங்கட்டும். ரு. அக்கினியே! கூத்திரத்தால் சுந்தர வாழ்க்கையைச் சேர்க்கவும். அக்கினியே! நண்பனோடு நட்பில் நாட்டமாகவும். நீ சஜாதர்களில் அதிநவாகவும். அக்கினியே! நீ 2அரசர்களால் அழைக்கப்பட இங்கு ஒளிவீசவும்.

சு. அக்கினியே! நீ எதிர்ப்பு, தடுப்பு அறியாமைய அறியாமையை ஜயிக்கவும், நீ எல்லாத் தடைகளையும் ஜயித்து வீரர்களுடன் செல்வத்தை எமக்கறிக்கவும். எ. அக்கினியே! நீ அரசு புரிபவன். அனைத்து மறிபவன். எதிர்ப்பு சூன்னியன். ஜயிக்க முடியாதவன், நீ கூத்திரந்தாங்கி இங்கு வெகு சோதி வீசவும். நீ மனிதர்களை அச்சத்தினின்று நீக்கி எல்லா திசைகளையு மாக்கிரமித்து இன்று மங்கலத்துடன் செழுமைக்கு எம்மைக் காக்கவும்.

அ. 3சவிதாவே, 4பிரகஸ்பதியே! நீ அவனை எழுச்சியாக்கவும். கூர்மையை முழுவதும் அதி கூரியதாக் கவும். நீ அவனைப் பெரிய சௌபாக்கியத்துக்குச் செழுமைபாக்கவும். எல்லா தேவர்களும் அவனில் இன்ப முடனாக்கட்டும்.

சு. அக்கினியே! பிரகஸ்பதியே! நீ பரவாழ்க்கையமனது பயத்தினின்று என்னை விடுதலை செய்வதுபோல் தேவ வைத்தியர்களான 5அசுவினிகள், தங்கள் வன்மைகளால் என்னிடருந்து மரணத்தை நீக்குகிறார்கள்.

1 ஆபுதமே 2 பல முன்னவர்களால். 3 அறிஞனே 4 அறிஞர் தலைவனே 5 சிசிசசைகள்

க0. நாங்கள் இருளினின்றி உயரிய சோதி கண்டு தேவர்களில் தேவனுன திவ்ய சோதி ¹சூரியனுக்கு வந்து னோம். ச. க. எ.

அநுவாகம் கஅக.

தலைமை யனல்

க. அவன் ²சமித்துக்கள் உயர் செல்வனவாகும். அக்கினியின் சோதிகள் சுத்தமாகும், உயர் செல்வனவாகும். சுகதரிசன மகனது சோதிகள் மிக்கப் பிரகாசமானவை. உ. தேவன் ³அசுரன், தன்மகன் விசுவவேதன், தேவர்களில் தேவனுன-இவ்வக்கினி தேனாலும் நெய்யாலும் வழிகளை ஈரமாக்குகிறான்.

ங. அக்கினியே! நீ நராசம்சனாய் இன்பமளித்து எல்லா வரமுடன் நலஞ் செய்யும் தேவ சவிதாவாய், தேனுடன் யக்ஞத்தை யணுகுகிறாய். ச. அவன் பலம் பசையுடன் இங்கு வருகிறான். அறிஞர் வணக்கத்துடன் அவனை நாடுகிறார்கள். யக்ஞம் நிகழுங்கால் அக்கினிக்கு சாதனங்கள் செல்லுகின்றன.

ரு. அவன் அக்கினி மகிமைக்கு வணக்கமளிக்கட்டும். அவன் இன்பமளிப்பவர்களில் இணையில்லாதவன். அவன் தீரன் திரவியன், திடதிரவிய மளிப்பவன். கூ. புவியால் அரசுபுரியும் புத்திமான்கள் புனித கதவுகளையும் பரவும் பெருகிய அக்கினியின் எல்லா விரதங்களையும் வுபதேசஞ் செய்கிறார்கள்.

எ. இரவும் பகலும் இம்மூல நிலயத்தில் திவ்யமான புவதிகளைப்போல் நேர்மையான எமது யக்ஞத்

கஅ0. கருத்து-அனலெழுச்சி மர்மம்.

¹ சிற்றதாயுதத்துக்கு. ² சோதியளிக்கும் சாதனங்கள் ³ பெரியவன்.

தைக் காக்கவேண்டும். அ. திவ்ய ஹோதாக்களே ! எங்கள் அக்கினி சுவாலைக்கும் உயரிய யக்ஞத்துக்கும் கானஞ் செய்யுங்கள். எமக்கு நல்ல யக்ஞத்தைச் செய்யுங்கள்,

கூ. மகத்தாய்ப் போற்றப்படும் இடை¹ பாரதி, 2 ஸரஸ்வதியான³ மூன்று தேவிகள் இச்சிதாகாசத்தில் உட்காரவேண்டும்.

க௦. ⁴துவஷ்டா, அதிசயம் அபரிமிதமான சுவீரர் களோடாகும் செல்வப் புஷ்டி ரேதசை எமது நடுவில் பொழியட்டும். கக. வனஸ்பதியே ! தேவர்களில் உன்னையே நீ யளிததுக்கொண்டு நீ பொழியவும், அமைதியாக் குமக்கினி அவியைப் பக்குவமாக்கட்டும். கஉ. ⁵அக்கினியே ! ஜாதவேதசனே ! ⁷இந்திரனுக்கு இந்த அவியத்தில் சுவாஹா எனச் சொல்லவும். எல்லாதேவர்களுடும் இந்த அவியத்தில் இன்பமுடனாகவேண்டும். கங. இரண்ணிய கருப்பன் முதன்மையாய்த் தோன்றியுளான், தோன்றுமவன் பிராணியின் ஒரே தலைவனுயுளான். அவன் சோதியையும் ரகததையுந் தாங்குகிறான். நாங்கள்—இப்படியுள்ள—எத்தேவனுக்கு அவியால் யளிப்போம்? கச. எவன் சுவாசித்து இமைகொட்டும் பிராணியின் தலைவனாய் தன் பலத்தாலுளானோ, இருபாத நான்கு பாத பிராணிகளின் பதியாய் எவனுளானோ அந்த எவனுன எத்தேவனுக்கு நாங்கள் அவியுடனளிப்போம்? கரு பலமும் பிராணனுமளிக்கும் எவனது ஆக்கெடுபில் தேவர்களுடும் இன்னும் எல்லோரும் காத்துளார்களோ எவன் சாயை மரணமும் அமுதமுமாகுமோ, அந்த எத்தேவனுக்கு நாங்கள் அவியால் வணக்கமளிப்போம்? கசு. பலத்

1 துதி 2 அறிவு 3 ஞானம். 4 பலம் 5 மனிதனே
6 அறிஞனே 7 பலத்துக்கு

தால் இப்பனிமலைகள் எவனுடையதோ ரசத்தாலாகுஞ் சமுத்திரம் எவனது பெனச் சொல்லுகிறார்களோ இத் திசைகள் எவன் புஜங்கவாகுமோ, அநத எத்தேவனுக்கு நாங்கள் அவிபால் வணக்கமளிப்போம்? கௌ. சனங்கள் எவன் துணையுடன், திணறும மனத்தால் கண்டு, திரமாகிறார்களோ, சூரிய னுதயத்தில் எவனால் சனஞ் சொல்லுகின்றதோ அநத எத்தேவனுக்கு அவிபுடன் நாங்கள் வணக்க மளிப்போம்? கஅ. எவனால் சோதியும் சகழும் திரமாகியுள்ளனவோ எவனால் சுவர்க்கழும் சீலமான உலகழும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளனவோ எவன் வானத்தின் திசையை யளக்கிறானோ அநத எவனுக்கு நாங்கள் அவிபால் வணக்க மளிப்போம்? கக. 1 அக்கினியைப் புலனாக்கி எல்லா பலத்தைபு, சுமந்து சிறப்பான சலங்கள் சென்றவுடன் தேவர்களின் ஒரே சுவாசம் தோன்றும். அநத ஒரு சுவாசமான எத்தேவனுக்கு அவிபால் நாங்கள் வணக்கமளிப்போம்? உ௦. எவன் சலங்கண்டு சத்தி சுமந்து அக்கினி புலனாக்குகிறானோ தேவர்களில் எவன் ஒரே தேவனு யுளானோ அநத எத்தேவனுக்கு நாங்கள் அவிபால் வணக்க மளிப்போம்? ச. க. அ.

அநுவாகம் கஅ௨.

சுடர் உதயம்

க. சங்கற்பம் பிரேரணையான அக்கினியை சுவாஹா! மனம், மேதை பிரேரணையான அக்கினியை சுவாஹா! சித்தம் விஞ்ஞானம் பிரேரணையான அக்கினியை சுவாஹா! வாக்கறிவு பிரேரணையான அக்கினியை சுவாஹா! பிரஜாபதி மனுவுக்கு சுவாஹா! வைகவா நர

கஅக. கருத்து—அவியும் ஆதிபகவன் இயல்பும்.

1 தூல அனல்.

க்கினிக்கு சுவாஹா ! உ. முன் அழைத்துச் செல்லும்
கவரது நட்டை ஒவ்வொருவனும் நாட்டும். செலவக்
க்காக எவனும் சத்தியுடனாகிறன். அவன் புஷ்டி-
டைய பிரகாசத்தை நாட்டும், சுவாஹா ! ந. நீ
வராதே, தீமைக்குள்ளாகாதே, நீ திடமாயும் தீரமாயும்
நுக்கவும், 1தாயே ! உன் வீரத்தை தீரமாய்ப் புலனாக்க
ம. நீ அக்கினியுடன் இரெயலைச் செய்யவும் ச.
தேவி தரணியே ! நீ கேஷமத்துக்கா நத்திரமாயி நுக்கவும்.
சத்தியாலான 3அசுர மாயையாகும். இந்த அவி 4தேவர்
நுக்கு இன்ப மளிப்பதாகட்டும். நீ எமது இந்த 5யக்குக்
ல் இமசை யன்னியில் வெளிவரவும். 6. மித்திரனே !
ப்பாண்டத்தைப் பக்குவமாக்கவும், அது பிளக்காம
ரகவேண்டும் ; கூ. பிளக்காமலாக இதை உன்னைச் சுற்றி
ம வைக்கிறேன். எ. 6வனம் புசித்து 7ரெய் பருகும்
ழைய பிரிய ஹோதாவான பல மகன் அற்புதம
ராய்நதவன். அ. நீ வெகு தூரத்தினின்று இங்கு இத்
ரம்ந்தோர்நுக்குவரவும். என் நிலையிலுள்ளவர்களுக்கு,
ரிய முடனாகவும்.

கூ. சிகப்புக்கு குதிரைகளின் நீ, வெகு தூரத்தி
ன்று இங்கு வரவும். பலர் பிரியனான புஷ்யாக்கினியே
பகைவர்களை யொழிக்கவும். க0. அக்கினியே ! எல்லா
ழிகளையறியும் நீ, இத்தாயி னங்கத்தில் உடகாரவும். நீ
டராலும் சூட்டாலும் அவளை எரிக்காதே, அவளைக்
ல் சுத்த சோதியுடன் ஒளி வீசவும். கக. அக்கினியே !
ராதவேதசனே ! 8பாண்டத்தின் உன் பீடத்தினுள்ளே
ரகாசமுடன் அவள் சோதியால் சேதனஞ்செய்து நீ

1 தாய் போல் தயாள குணமுள்ளவனே 2 திவ்ய புலியி
ள்ளவனே 3 பலிஷ்டனின் அதிசயம் 4 நல்ல மனிதர்களுக்கு
போரில் 6 இருள் 7 திருடம். 8 சங்கத்தின்.

சிவமாகவும். கட. அக்கினியே ! எனக்கு நீ சிவமாகி சிவமாயுட்காரவும். நீ எல்லாத் திசைகளையுஞ் சிவமாய்ச் செய்து கொண்டு உனது சொந்த மூல ஸ்தானத்திலுட்காரவும். ச. க. கூ.

அநுவாகம் க அஉ.

அனல் தீ

க. அக்கினியே ! நாங்கள் உன்னில் வைக்கும் எக்¹கட்டைகளும் உனக்கு நெய் போலாகட்டும். அதி இளைஞனே ! நீ அதை அங்கீகரிக்கவும். உ. எதைப் பூச்சி புசிக்கின்றதோ எதை எறும்பு ஏறுகின்றதோ அவையனைத்தும் உனக்கு நெய்யாகட்டும், அதி இளைஞனே ! நீ அதை அங்கீகரிக்கவும். நட. அக்கினியே ! இரவு தோறும் உணவைத் தவறாமல் லாயகுதிரைக்குச் கமந்து செல்வது போல், உனது சகோதரர்களான நாங்கள் உணவுச் செல்வப்பெருக்கில் நித்தியம் சந்தோஷமாகி இம்சையன்னியி—ல் செல்ல—வேண்டும்.

ச. நாங்கள், ஜயன் சமர் சஹன், யக்ஞாடுகள் பெருந் துதிபெற்று இரசத்திலின்பமாகும், புனி நடு எழும் அனலான, அக்கினியை, பெருஞ் செல்வப் புஷ்டிக்கு அழைக்கிறோம்.

ரு. அக்கினியே ! நான் உன் வாயில், ஒருமையுடன் எதிர்த்து அழிக்க வருங் கணங்கள் கள்வர் கொள்ளைக் காரர்களை வைக்கிறேன். கூ. பகவானே ! நீ கள்வர்களைக் கொம்புகளால், பறிப்பவர்களைப் பற்களால் திருடர்களைத்

கஅஉ. கருத்து—அனைத்துமான அக்கினியை எழுச்சியாக்கவும்.

1எதிரிகளது தேகங்கள்.

தாடைகளால் நன்கு குதப்பி மெல்லவும். ஏ. நான் உன் வாயினுள்ளே, மனிதர்கள் நடுவேயுள்ள திருடர்கள், வனத்திலுள்ள கள்வர், கொள்ளைக்காரர்கள், குறுங்காடுகளில் எமக்குக் கடுமை செய்பவர்களை, வைக்கிறேன். அ. நீ எமக்கு வேறுபுள்ளவன், எமமை வெறுப்பவன். எமமை இதழ்நது இம்சிக்க விருமபும ஒவ்வொருவனையும் அணு யணுவா யழிக்கவும்.

க. எனது பிரமத்துவம் கூர்மையா யிருக்கட்டும். என் வீரமும் பலமும் கூர்மையா யிருக்கட்டும். எவன் புரோகிதனாய் நான் உளேனோ அவனது ஜயிக்கும் கூத்திதம் கூர்மையா யிருக்கட்டும்.

க௦. நான் அவர்கள் புஜம் பலம் பிரகாசத்தை உயர மாக்கி யுளேன். நான் பிரமத்தால் பகைவர்களைப் பாழாக்குகிறேன், நான் எனது சனங்களைத் தாங்குகிறேன். கக. அவன் பொன் போல் ஒளி வீசி, அமுத வாழ்க்கையுடன் சிரேயசுக்குப் பிரகாசமாக விரியுஞ் சோதியாயுளான். நல்ல ரேதசுடனாகுஞ் சோதி அவனைப் புலனுக்குங்கால் அக்கினி தன் பலத்துடன் அமுத மானான். கஉ. கவி விசுவருபங்களைப் புலனுக்குகிறான். அவன் இரு நான்கு கால் பிராணிகளுக்கு மங்களத்தை யுண்டு பண்ணியுளான். இதமான சவிதா உயரிய வானத் தைப் பிரகாசித்துளான். அவன் உஷோதயத்துக் கப் பால் ஒளி வீசுகிறான்.

கங. பல வடிவமாகி ஒரே மனமுடனாகும் இரவு பகல்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே குழந்தையை ஊட்டுகிறார்கள். சுந்தரன் சோதி சகததின் நடுவே பிரகாசிக்கிறான். செல்வமளிக்கும் தேவர்கள் அக்கினியைத் தாங்குகிறார்கள்.

கசு. 1நீ நல்ல சிறகுகளுடனாகும் பறவை. உன் தலை 2திருவிருத ஸ்தோமன். உன் கண் 3காயத்திர் உன் சுவாசம் 4ஸ்தோமன். உன் தேகம் 5வாட தேவ்ய சாமனாகும், 6பிரஹ்மதாம் இரதந்தரமும் உனது சிறகுகள். உன் 7வால் யக்ஞா யக்ஞமாகும். உன் 8அங்கங்கள் சந்தங்கள், உன் 9குளம்புகள் யக்ஞ நிலயங்கள், 10யஜுர் மந்திரங்கள் உனது நாமமாகும்.

கரு. நீ நல்ல சிறகுகளுள்ள பறவையாகும், சோதி செல்லவிட, சுவர்க்கம பறக்கவும். ச. க. ௧0.

அநுவாகம் கஅசு.

பிரார்த்தனை

க. அக்கினியே! நீ நன்கு சூழும் நல்ல யக்ஞா தேவர்களுக்குச் செல்லுகின்றது.

உ. சோமனே! உனது தாராளனுக்காகும் அச்சயத் துணைகளுடன் எமது இரட்சகனாகவும்.

ந.. அக்கினி சோதியின் தலைவனாகும். ச. நீ யக்ஞ முதல்வனாய்.

ரு. சோமனே! நீ எங்களை எங்குங் காக்கவும் கூ. உனது இப்புவிபின் பெருமைகளுடன் எமது அடக்களை யங்கீகரிக்கவும்.

எ. சவிதா தேவன், எங்கள் அறிவுகளைத் தூண்ட நாங்கள் அவனது திவ்ய சோதியை தியானஞ் செய்க

கஅரு. கருத்து—அனல் சொருபத்தை யறிந்து அதை பற்றவும்.

1அக்கினியே 2மூவ்வுலகம் 3கல்வி 4சக்தி 5சந்தர 6 மொழி, மனம் 7 நாக்கு 8இன்பங்கள் 9களங்கள், 10 செயல்கள்

றோம். அ. சவிதாவே ! மனித சுபாவ கர்வம்போல் தீன தரிசமுடன் சித்த சூன்னியத்தோடு நாங்கள் தேவசன விரோதம் யேதேனுஞ் செய்திருந்தால் தேவ மனிதர் களின் நடுவே நாங்கள் அத் திமையினின்று நீங்க, எங் களைத் தூண்டவும்.

கூ. சத்தியம் நற்சத்தியங்களின் பிரேரதனான சரஸ் வதி, யக்ஞத்தை ஸ்தாபனஞ் செய்துளாள். கௌ. வீர பத்தினியாய் அதிசய ஆயுசுடன் சரஸ்வதி எமது அறி வைப் பிரேரிக்கவேண்டும். அவள் காயகனுக்கு இசை கலந்து இணையில்லாக் காப்பு இமசையாகாதக் களிப்பை, யளிக்க வேண்டும்.

கக. பூஷணன் பசுக்களை எமக்காக யதுசரிக்க வேண்டும், அவன் எங்கள் அசுவங்களைக் காக்கவேண்டும். அவன் எமக்குப் போரை ஜயிக்கவேண்டும். கஉ. சுத்த நிறம் உனது ஒரு பாகமாகும், வேறென்று போற்றுவதற் காகும், நீ சோதிபோலும் பல நிற இரவு பகல் போலு முளாய். பலவானே ! நீ எல்லா மாயைகளையும் ஒங்கச் செய்கிறாய், பூஷணனே ! உன் அளிப்பு இங்கு மங்கள மளிப்பதாகட்டும்.

கங. அவர்கள் தங்கள் பலத்தாலேயே பெரியவர் களாகிறார்கள், அவர்கள் சோதி யேறுகிறார்கள், விரியும் சகத்தைச் செய்கிறார்கள், விஷ்ணு இன்பகாரண வன் மையை உதவி புரியும்பொழுது அவர்கள் பிரியமான தருப்பையில், பறவைகளைப் போல் அமர்கிறார்கள். கச. திடகாயகனான திறம் நிகழும் மருத்துக்களுக்கு அதிசயத் துதியைச் சுமருங்கள் : அக்கினியே ! பலத்தால் பலந் தாங்கி இன்பமளிப்பவர்களுக்கு புவி யலறும்.

கரு. விசுவே தேவர்கள் சத்தியத்தை விருத்தி செய்கிறார்கள். கசு. விசுவே தேவர்களே ! செவி சாயுங்

கள். கௌ. இன்று சோதியும் சகமும் ஒளிபரிசிக்கும் சித்தமான இந்த யக்ஞத்தை தேவர்கள் நடுவே ஸ்தாபிக்க வேண்டும். கஅ. புது கானங்களுடன் பழமையாய்ப் புலனாகும் பெற்றோர்களை நுதலியத்தில் கொண்டு வாருங்கள். சோதியே, சகமே! திவ்ய சனத்துடன் இங்கு வாருங்கள். உங்கள் இரட்சை மிகப் பெரியதாகும். கக. அமுதனை எழுச்சியாக்கி அக்கினியை ஸ்தோமத்தால் எழுப்புங்கள்; அவன் நமது அவிக்களை தேவர்களில் வைக்கட்டும். உ0. ஹிதன், அமுதன், ஆர்வ தூதனான அக்கினி, அவிக்களைச் சமந்து அறிவால் எங்களைச் சேர்கிறான் உக அவர்கள் மங்கள் மளிப்பவர்களாகவேண்டும். உஉ. ஒவ்வொரு சமருக்கும் உதவி புரியுங்கள். ச. க. கக.

அநுவாகம் கஅரு.

அனல் ஸ்தாபனம்

நீ விஷ்ணு பாதமாகும், பகை ஜயித்து நீ காயத்திரிச சந்தமேறி புவி நெடுகப் போகவும். எமது பகைவன் பக்த சூன்னியனாவான். நீ விஷ்ணு பாதமாகும். நீ தீச் சொல் லழித்து திருஷ்டிபுச் சந்தமேறி வானமெல்லாம் பாயவும், எமது பகைவன் பக்த சூன்னியனாவான். நீ சத்துரு சிதைத்து ஜகதீச் சந்தமேறவும், சோதி யெல்லாம் உன் சுவாதீனமாக்கவும். எமது எதிரி பக்த சூன்னியனாவான். நீ விஷ்ணு பாதமாகும். எதிரி ஜயிப்பவன், அநுஷ்டிபுச் சந்தமேறி திசையனைத்து மதுசரிக்கவும். எமது துவேஷி பக்த சூன்னியனாவான். உ. அக்கினி ஒஷதி புசித்து புவி பரிசமாகி மின் முழக்கம் போல் கர்ச்

கஅச. கருத்து—அக்கினி போற்றி மங்கள் மறையுங்கள்.

சுனை செய்துளான். அவன் சனனத்திலேயே சுடராய் சோதி வீசுகின்றான். அவன் வானம் புனி நடுவே ஒளி யுடன் பிரகாசிக்கிறான்.

௩. அக்கினியே ! திரும்புவனே ! நீ அறிவு ஆயுசு பலம் பிரசை பொருள் இலாபத்துடன் திரும்பவும். ச. அக்கினியே ! அங்கிரசனே ! உனது புனராகமனங்கள் நூறுகட்டும், உனது சலனங்களு மாயிரமாகட்டும். நீ போனதைப் போஷணையுடன் மேலும் இன்னுங் கொண்டு வரவும். எமக்குச் செல்வத்தை மறுபடியுங் கொண்டு வரவும். ௫. அக்கினியே ! நீ உரத்துடன் திரும்பவும், நீ உணவு ஆயுசோடு திரும்பவும். மேலும் நீ எங்களை எல் லாப் பக்கங்களிலுங் காக்கவும். சு. அக்கினியே ! நீ செல் வத்துடன் திரும்பவும், எங்கும் எல்லாம் ஜயித்து நீ தாரையுடன் திடமாகவும். ஏ. வருணனே ! நீ மேல் கீழ் நடுவான பந்தத்தை எம்மிடமிருந்து நழுவச்செய்யவும். ஆதித்தியனே ! நாங்கள் இனி அதிதிமுன் உன் விரதத்தில் குற்றமற்றாக வேண்டும். அ. நான் உன்னை இழுத்து னேன், நீ உள்ளே வந்துளாய். நீ அமைதி அழுத்தமா யிருக்கவும், எல்லாப் பிரசையும் உன்னை இச்சிக்கட்டும் ; அவனில் இராஷ்டிர ரத்தை ஸ்தாபிக்கவும்.

கூ. அவன் உடைவுகளின் முன்னணியில் உயரமாய் ஒங்கி உதயமாயுளான், அவன் இருட்டினின்று கிளம்பி பிரகாசமுடன் வந்துளான். சுந்தராங்கமுடன் சோதி வீச்சுடனாக மக்கினி சனனத்திலேயே ஒவ்வொரு ஸ்தா னத்தையும் பூரணஞ் செய்துளான்.

க௦. எல்லா வழிகளையு மறியு மக்கினியே ! நீ இத் தாயி னங்கத்தி லுட்காரவும். நீ சுடராலுஞ் சூட்டாலும் அவனைச் சாம்பலாக்காதே, நீ அவளகத்தில் சுத்தச் சோதி யுடன் ஒளி வீசவும். கக. அக்கினியே ! ஜாதவேதசனே !

பாண்டத்தின் உன் பீடத்தினுள்ளே, அவள் சோதியால் நீ சூடுசெய்து நீ சிவமாகவும். கஉ. அக்கினியே ! நீ எனக்குச் சிவமாகி சிவமா யுட்காரவும். நீ எல்லாத் திசைகளையுஞ் சிவமாய்ச் செய்துகொண்டு உனது சொந்த மூலஸ்தானத்திலுட்காரவும். கங. அவன் புனிதத்திலிருக்கும் ஹம்சன், வானத்திலமரும் வசவாகும். யக்ஞபீடத்திலுள்ள ஹோதா. வீட்டிலமரும் அதிதியாகும். மனிதர்களில் வசிப்பவன், மேன்மையிலிருப்பவனாகும். சத்தியத்தில் சாய்ப்பவன். சோதியிலமைப்பவனாகும். சலங்களின் சத்தியால் சனிப்பவன். கோக்களின் செல்வத்தில் குணமாகும் அவன் மலையின் மலர். மேன்மையான ருதனாகும். ச. உ க.

அநுவாகம் கஅ௬.

அனல் மகிமை

க. அக்கினி சோதியினின்று முதன்மையாப்த் தோன்றியுளான், அவன் எங்களிடம் அடுத்தபடி ஜாதவேதசனையும் மூன்றாவது சலங்களில் மனிதனாகத் தோன்றியுளான். சுத்தன், சாசுவதனை எழுச்சியாக்குங்கால் அவன்-சீலத்தையும்-கானஞ்செய்கிறான். உ. அக்கினியே ! உனது முவ்வகை முந்நிலயங்களை நாங்களறிவோம். நாங்கள் பல நிலயங்களில் ஸ்தாபிதமாகும் உனது ஸ்தானத்தை யறிவோம். நாங்கள் பரம இரகசியத்திலுள்ள உனது பெரும் பெயரையு மறிவோம். நாங்கள் நீ புலனாகும் ஊற்றையு மறிவோம். ங. அக்கினியே ! வீரன் உன்னைச் சலம் சமுத்திரத்தில் எழுச்சியாக்குகிறான், மானி டறிஞன் சோதியின் நடுவில் உன்னை உதயமாக்குகிறான். பெரியார்கள் மூன்றாவ துலகில் ஸ்தாபிமாகு

முன்னே ருதத்தின் மூல ஸ்தானத்தில் பலமுடனுக்குகிறார்கள். ச. அக்கினி ஒஷதி புசித்து புவி பரிசமாகி மின் முழக்கம் போல் கர்ச்சனை செய்துளான். அவன் சனனத்திலேயே சுடராய் சோதி வீசுகிறான். அவன் வானம் புவி நடுவே ஒளியுடன் பிரகாசிக்கிறான். ௫. தீரன் தூதன் ஆத்ரன் தூய்மை செய்யுமமுதமான அக்கினி மனிதர்களில் ஸ்தாபிக்கப் பட்டுளான். அவன் சுமந்து சிவப்புச் சுவாலையை எறிகிறான். அவன் சுத்த ஒளியுடன் சோதியை யடைகிறான்.

சு. புவன கருப்பமும் விசுவத் துவஜமுமான அவன், சனனத்திலேயே சோதி சகத்தைப் பூரண மாக்கியுளான். ஐந்து சனங்கள் அக்கினிக்கு யக்ஞஞ் செய்யும்பொழுது அவன் சலனத்தில் நிலையான மலையையுஞ் செதிக்கிறான்.

எ. ஸ்ரீ மூலனாய் செல்வந் தாங்கி, சோமன் காக்கும் சித்தங்களின் தானசீலனாயும், சத்தி சோதியின் மகனுமான மன்னன், உஷைகள் முன் எழுச்சியாக்கப் பட்டு சலங்களுக்குள்ளே சோதி மயமாயுளான். அ. தேவாக்கினியே ! அதிசய ஒளியுள்ளவனே ! உனக்கு முதன்மையாய் நெய் மிகும் உணவு செய்பவனை மேன்மைக்குச் சுமந்து செல்லவும். இளைஞனே ! அவனை தேவர்களால் யளிக்கப்படும் திவ்யத்துக்கு அழைத்துச் செல்லவும். சு. அக்கினியே ! அவனைச் சிறப்புக்களில் சேவிக்கவும். துதிப்பதற்கான ஒவ்வொரு யோக்கியப் பொருளிலிலும் அவனை சேவிக்கவும். அவன் சூரியன் அக்கினிக்குப் பிரியமாவான். சனித்ததும் சனிக்கப்போவதோடும் அவன் ஜயமுடனாவான். ௧௦. அக்கினியே ! யஜமானர்கள் ஒளியுடன் உன்னை யதுசரித்து விரும்பும் வெகு பல செல்வங்களை தரிக்கிறார்கள். அவர்கள் உன்னுடன் செல்வம் விரும்பி பசுமிகும் கோஸ்தானத்தைப்

புலனாக்கி யுளார்கள். கக. அவன் பொன்போல் ஒளிவீசி அமுத வாழ்க்கையுடன் சிரேயசுக்குப் பிரகாசமாக விரி யுஞ் சோதியாயுளான். நல்ல இரேதசுடனாகுஞ் சோதி அவனைப் புலனுக்குங்கால் அக்கினி தன பலத்துடன் அமுதனாவான். ச. உ. உ.

அநுவாகம் கஅள

அனல் சுமக்கவும்

க. அன்னபதியே ! புன்மை பிரிந்து பலமளிப்ப தான உணவை எமக்களிக்கவும். தான மளிப்பவனைத் திருப்தியாக்கவும், எமது இரு நான்கு கால் பிராணிகளில் பலமளிக்கவும். உ. அக்கினியே ! எல்லா தேவர்களும் உன்னைச் சித்தங்களுடன் உயரச் சுமக்க வேண்டும். ஒளி மிகுந்து. சுகதரிசன முடன் எமக்கு மங்களமய மளிப்ப வனாகவும். ஈ. அக்கினியே ! சோதிமிகும் சிவமான சுவா லைகளுடன் இங்கு வரவும்; பெரு மொளியுடன் பிரகாச மாகி, உனது காயத்தால் எமது பிரசையை இம்சிக்காதே! ச. சமித்துக்களால் அக்கினியை சேவியுங்கள், நெய்யால் அதிதியை நினைவுட னாக்குங்கள் ; அவனில் அவியை யளி யுங்கள். ஈ. சூரியனைப்போல் பரஞ்சோதியாய் பிரகாசிக்கும் இப்பரதாக்கினி பெரிதும் புகழ்பெற்றவனாகும். திவ்ய அதிதியான போரில் புருவை ஜயிக்குமவன் எமக்குதுகூல மாய் பிரகாசமாயுளான்.

சு. தேவியான சலங்களே ! இப் பஸ்மங்களைச் சுவீ கரியுங்கள். அவற்றைச் சுக நிலயம் சுகந்த ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபியுங்கள். தம்பதிகள் அவனுக்கு நமஸ்கரிக்கவேண் டும். மகனைத் தாய்போல் நீங்கள் அவனை ஆதரியுங்கள்.

எ. அக்கினியே! உனது ஸ்தானம் சலங்களிலாகும், நீ ஒஷதிகளில் சேர்கிறாய், கருப்பத்திலிருக்கும் நீ, மறுபடியும் குணமாகிறாய். அ. நீ ஒஷதிகளின் மரங்களின் கருப்பமாகும். நீ எல்லாப் பொருள்களின் கருப்பமாகும். அக்கினியே! நீ சலங்களின் கருப்பமாகும். கூ. அக்கினியே! சோதி மிகும் நீ, புவியில் பஸ்மங்கலால் சலத்தையும் உனது சனன ஸ்தானத்தையும் திருப்தி செய்து உன் தாய் மார்க ளோடு ஒருமையாகி மறுபடியும் உனது ஸ்தானத்தைப் பற்றியுளாய். க௦. அக்கினியே! நீ சலம் சுகம் உனது ஸ்தானத்துக்குத் திரும்பி, அன்னை பிணங்கத்தில் போல் அவளாகத்தில் சைவமாய்ச் சாய்ந்துளாய். கக. அக்கினியே! உரத்துடன் திரும்பவும். நீ உணவு ஆயுசுடன் திரும்பவும். நீ எம்மை எல்லாப் பக்கங்கலிலும் பார்க்கவும். கஉ. அக்கினியே! நீ செல்வத்துடன் திரும்பவும்: எங்கும் எல்லாம் ஜயித்து நீ தாரையுடன் திடமாக்கவும்.

கங. வசருத்திரர் ஆதித்தியர்கள் உன்னை மேலும் எழுச்சியாக்க வேண்டும். செல்வங் கொண்டு வருபவனே! பிராமணர்கள் உன்னை யக்ஞங்களால் மறுபடியும் உதய மாக்குகிறார்கள். எங்கள் தேகங்களை நெய்யால் நீ விருத்தி யாக்கவும், யஜமானனது விருப்பங்களை நிறைவேற வேண் டும். கச. இளைஞனே, பலமுள்ளவனே! தாராளமாய் அளிப்பவனது இவ்வழைப்பைச் செவி கொடுக்கவும், ஒரு வன் துதிக்கிறான், வேறொருவன் துவேஷிக்கிறான். அக்கினியே! துதிப்பவனாய் உனது தேகத்தை நான் துதிக்கிறேன். கரு. நீ எமக்கு உதார மன்னனாகவும், செல்வபதி, செல்வ மளிப்பவனாகவும். எங்களிடமிருந்து சத்துருக்களைத் தடுக்கவும். ச. உ. டு.

கஅ. கருத்து — அக்கினி உதவியால் பகைவர்களை யொழிக்கவும்.

அநுவாகம் ௧௮௮.

காரீஹபத்தியம்

௧. இங்கு பழையவர் புதியவர்களான நீங்க இனிப் புறப்படுங்கள், இனிப் போய்விடுங்கள். யம புனியின் இவ்வாதரவை யளித்துளான். பி.துருக்கள் அனுக்கு இவ்வுலகத்தைச் செய்துளார்கள். உ. நீ அக்கி பஸ்மமாகும், நீ அக்கினி புரீஷமாகும். நட. நீ பூரணகல் யாகும், காமப்பூர்த்தி ! உனது காமப்பூர்த்தி என் லாகட்டும். ச. உங்கள் பிரிய உடல்கள் ஒன்றாகட்டு உங்கள் பிரிய இருதயங்கள் ஒருமையுடனாகட்டும், உங்க ஆத்மா ஒன்று சேரட்டும், என் தேகம் ஒன்று தோட டும். டு. இந்திரன் அவாவுடன் சோமரசத்தை எவ உதரத்தில் வைத்துளானோ அவனே இவ்வக்கினியாகு ஐராதவேதசனே! துரிதமான குதிரைபோல் ஆயிரம்போ ஐயிக்க நீ போற்றப்படுகிறாய். கூ. அக்கினியே ! நீ சோ யலைக்குச் செல்லுகிறாய், நீ சித்தந தூண்டும் தேவர்க யழைக்கிறாய். சூரிய சோதிக் குயரமாயும் அதரம முள்ள சலங்கள் உன்னை நாடுகின்றன. ஏ. அறிஞனே அக்கினியே ! நீ செடி, சலம் சோதி சகததிலுள்ள உன எந்த ஒளியால் விரியும் வானத்தை வியாபகஞ்ெ துளாயோ அவ்வலையான ஆளறியும் சுடர், சோபையுள் தாகும். அ. புரீஷ்யாக்கினிகள் அலைகளின், அறிஞ ளுடன், சேர்ந்து ஆஹுதமாகும் செல்வம் சுக கரமா உணவுகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கூ. அக்கினியே யக்குஞ் செய்பவனுக்கு அதிசய அழியாமையுடன புவிச் செல்வத்தை யுணவாக யளிக்கவும். ஆயுச் மிகுந் வம்ச முடனாகும் மகன் எமக்காகட்டும். அக்கினியே இது எமக்கு உனது பிரிய மதியாகவேண்டும். ௧௦.

சனித்து சோதியாகும் இது உனது உரிய சன்மஸ்தானம், அக்கினியே ! நீ இதை அறிந்து ஏறவும், நீ எமது செல்வத்தைச் செழுமையாக்கவும்." கக. நீ செல்வங் குவிப்பவன். நீ அத்தேவதையுடன் அங்கிரசனைப்போல் நிலையா யிருக்கவும். கஉ. எங்குங் குவிப்பவன் நீ, அத் தேவதையுடன் அங்கிரசனைப்போல் நிலையா யிருக்கவும். கங. சகத்தைப் பூரணமாக்கவும் ; சூன்னியத்தை நிரப்பவும், நீ சிவ கரமாய் கீழே யுட்காரவும், அக்கினி, இந்திரன் பிரகஸ்பதி உன்னை இந்த சனன ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபித் துளார்கள். தேவ சனம ஸ்தானமான சோதியின் மூன்று நிலயங்களில் பொழியும் பாலோடாகும் சுந்தரப் பசுக்க ளான பிரஜைகள், சோமனைப் பக்குவ மாக்குகிறார்கள். ச. உ. ச.

அநுவாகம் கஅக.

பக்தவ நீலம்

க. நீங்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே சங்கற்பமுடனாகி பரஸ்பரம் பிரிய முடனாகுங்கள், சிநேகச் சித்தமுடன் சோதி மயமாகி உணவு உரத்தில் ஒருமை யாகுங்கள். நான் உங்கள் மனம் விரதம் இருதயங்களைச் சேர்த்துள்ளேன்.

உ. புரீஷ்யா க்கினியே ! எமக் கதிபதியாகவும், யஜ்மானனுக்கு உணவு பலத்தை யளிக்கவும். டு. புரீஷ்யாக்கினியே ! நீ புஷ்டி, பொருள் பூர்ணன். நீ எல்லாத் திசைகளையுஞ் சிவகரமாய்ச் செய்து உனது சொந்த மூல ஸ்தானத்திலேயே சாய்ந்துளாய்.

ச. நீங்கள் கபடங் கழிந்து வாசமொன்று கருத்து ஏகத்துடன் எமக்காகவேண்டும். ஜாதவேதசர்களை!

கஅஅ. கருத்து—நீங்கள் ஒருமையுடனாகுங்கள்.

நீங்கள் யக்கும் யக்ஞபதியை இம்சிக்காதீர்கள். இருவர்களான நீங்கள், இன்று எமக்கு மங்கன கரமாகுங்கள்.

ரு. புவியான உகை புரீஷ்யாக்கினியை தனது மூலாங்கத்தில் மகனைத் தாய்போல் தரித்துளாள். விசுவ கருமாவான பிரஜாபதி, ருது விசுவே தேவர்களுடன் சேர்ந்து, அதை விடுதலை யாக்கட்டும். கூ. இவ்வானத்துக் கப்பால் உதயமாகும் சுக்கிரச்சோதி எங்களைச் சத்துரு கடந்து சுமந்து செல்லவேண்டும். அக்கினி வைசுவா நரணே! சுவாஹா! எ. விசுவரூபமான நிர்ருதியே! உனக்கு வணக்கம். இரும்பால் செய்யப்பட்டுள்ள இப்பந்தத்தைப் பிரியுங்கள். நீ யமன் யமியுடன் இணைந்து இவ்வுயரிய உலக மேறவும். அ. தேவியான நிர்ருதி உனது கழுத்தில் ஒருவரும் நீக்காமலிருக்கக் கட்டியுள்ள பந்தத்தை நான் ஆயுசின் நடுவினின்று போல் பிரிக்கிறேன். பிறகு நீங்கி சேதனமாகி நீ உணவைப் புசிக்கவும். கூ. நான் இப்பந்தங்களின் பிரிவுக்காக உன் பயங்கர வாயில் ஆஹுதி செய்கிறேன். மனிதர்கள் புவியாக உன்னை அறிகிறார்கள். நான் உன்னை எங்கும் நிர்ருதியாக யறிகிறேன். க௦. பொழியாதவன் யக்ஞஞ் செய்யாதவனைப் தேடவும், நீ சோரன் கள்வனின் வழியை யதுசரிப்பவனாவாய். எமக்கு விரோதமானவர்களை யழிக்க நாடவும், அது உனது வழியாகும். தேவியே! நிர்ருதியே! உனக்கு நமஸ்காரம். கக. மகனைத் தந்தைபோல் தேவியான நிர்ருதியை வந்தனஞ் செய்து என் சொற்களால் அவனை ஆயாச மாக்குகிறேன். சனனமாகும் சகலத்தையுமறியும் சீலமான அவள், ஒவ்வொரு சிறப்பையுங் காண்கிறாள். கஉ. செல்வக் கிரகனும் குவிப்பவளுமான அடாள், சத்தியால் விசுவ ரூபத்தை நன்கு பார்க்கிறாள்.

அவள் இந்திரன், சத்திய தர்ம தேவ சவிதாவைப்போல் வழிகளின் நடுவே நிற்கிறாள்.

கங். கயிறுகளை உறுதியர்க்குங்கள், கலசங்களைக்கட்டுங்கள்; நாம் அழியாமலும் ஒழியாமலுமுள்ள சலம் நிறையும் கிணற்றை இறைப்போம். கச. நான் மணிக் கயிறுகளால் கட்டப்பட்டுள்ள கலசங்களால் சதாகாலம் மிகுந்து அதி சல மளிக்கும் கிணற்றின் நீரை வடிக்கிறேன். கரு. கவிகள் கலப்பைகளைச் சேர்க்கிறார்கள், அவர்கள் துகத்தடிகளை தனித்தனியாய் நெருக்குகிறார்கள், தீரர்கள் நல்ல மனத்துடன் தேவர்களில் தோய்கிறார்கள். கசு. கலப்பைகளைப் பூட்டுங்கள், துகத்தடிகளை தனித்தனியாய் நெருக்குங்கள். இங்கு பக்குவமான பள்ளத்தில் பீஜத்தை விதையுங்கள். எங்கள் சொல்லால் செழிமையுடன் எமக்குச் சான்றித்தியமாகவேண்டும். அரிவாளால் பக்குவ தானியம் கீழாகவேண்டும். கஎ. மங்களகரமாய் சுந்தரப் பிடியுடன் கூறியதாளுடனாகுங் கலப்பையானது, பசு, ஆடு, புஷ்டி பெருகும் யுவதி, துரிதஞ் செல்லும் இரத வாகனத்தை உழுகின்றது. கஅ. எமது கலப்பைகள் நிலத்தைச் செழிப்புடன் உழவேண்டும், உழுபவர்கள் சுகத்தோடு ஏர்க்கால்களைச் சுற்றிச் செல்லவேண்டும். பர்ஜன்னியன், தேன், பாலுடன் அபிவிருத்தியை யளிக்க வேண்டும். சுனசிரர்களை! எங்களில் செழுமை யளியுங்கள். கக. காமங் கறப்பவனே! நீ அக்கினி, வருணன் பூஷணன், இந்திரன் மித்திரன், பிரஜை செடி கொடிகளுக்கு காமங்களைக் கறக்கவும். உ0. பலம் மிகுந்து பாலுடன் பெருகி மருத்து, விசுவே தேவர்களால், அங்கீகாரமாகி நெய் தேனோடு நனையும், உழுத நிலமான பள்ளமே! சத்தோடு எமக்குத் திரும்பவும். ச. உ. ரு.

கஅக.கருத்து—உழுது உயரிய செல்வத்தை அடையவும்.

அநுவாகம் ௧௯௦.

வனஸ்பதிகள்

௧. நான் தேவர்களின் மூன்று புகங்கள் முன்னர் தோன்றிய பிங்களநிற; ஒஷதிகளின் நூறும் ஏழுமான நிலயங்களை புகழ்கிறேன். உ. தாயே! உங்கள் கிரகங்கள் நூறாகும், உங்கள் கிளைகளு மாயிரமாகும்; ஆதலால் நூறு சக்திகளுடனான நீங்கள் அவனை எனக்கு அசுக மன்னியில் செய்யுங்கள். ௩. மலர் அரும்பு பழம் பழ மன்னியிலுள்ள ஒஷதிகள் ஜயமாகுங் குதிரைகளைப் போல் உதவிக்கு உரமானவைகள். ௪. தேவிகளே! தாய் மார்களே! நான் உங்களை ஒஷதிகள் எனச் சொல்லுகிறேன். தீமை யழிக்கும் நீங்கள் தாழ்மை நீக்குங்கள். ௫. அசுவத்தம் உங்கள் ஸ்தானமாகும், பர்ணத்தில் உங்கள் வாசம். செய்யப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் இப்புருஷனை அடைந்தால் புவிகளை ஜயிப்பவர் களாவீர்கள். ௬. நான் என் கைக்கட்டில் இந்த ஒஷதிகளைப் பற்றுகிறேன். அவை சீவனைப் பற்றுவதற்கு முன், நோயின் மூலம் நாசமாகின்றது.

௭. சபையில் அரசர்களைப் போல், ஒன்று சேரும் ஒஷதிகளை அறியும் வைத்தியன் விப்பிரன் எனப்படுவான். அவன் அரசக்கரழித்து நோய் நீக்குபவனாகும். ௮. தணிப்பவன் என்பது உங்கள் தாய் நாமமாகும், நீங்கள் துணை புரிபவர்கள், நீங்கள் பாயும் நதிகளாகும், நீங்கள் நல குன்னியத்தை யெல்லாம் நீக்குங்கள். ௯. ஒருவன் மற்றொருவனை யாதரிக்கட்டும், ஒருவன் மற்றொருவனுக்குத் துணை புரியட்டும். ஒன்று சேரும் சகல ஒஷதிகளான நீங்கள் எனது இச்சொல்லைச் செழுமையாக்குங்கள். ௧௦. புருஷனே! செழுந்தரைப் பசுக்களைப் போல் செல்வம் பற்ற சாதகமாகும் செடிகொடி சத்து உன் ஆத்மாவுக்கு

எழுச்சியாயுளது. கக. ஒஷதிகள், திருடன் கோச் சாலை யைப்போல், எல்லாத் தடை கடந்து வியாபகமாகி தேக த்தின் ஒவ்வொரு தீமையையும் உதறித் தள்ளியுள்ளன. கஉ. உனது தேகஞ் சேர்ந்து அங்கமெல்லா மணுகு, மவை, கோர நீதிமாணப்போல் உன்னோயை நீக்க வேண்டும்.

கங. நோயே! பித்தம் சிலேஷ்மம் வேகவாதம் பெருங்காற்றோடு நீ, பறந்துவிடவும், நீ பாழாகவும். கச. நான் திடம் துரிதம் மிகும் சக்தி! சோமன் நிறையும் செடி கொடிகளை யெல்லாம் அவன் கேழமத்துக்காகக் கண்டு னேன். கரு. மலர் மலரின்மை, பழம் பழ மற்றவையான செடி கொடிகள், பிரகஸ்பதியா லுதயமாகி எம்மைப் புன்மையினின்று பிரிக்கவேண்டும். கசு. புவி சேர்ந்து சோமனை யரசனாயுள்ள செடி கொடிகளின் உத்தமனான நீ எம்மைச் சிராயுசுக்குத் தூண்டவும். கஎ. நாங்கள் எந்த சீவனை அடைகிறோமோ அவன் வியாதிக்குள்ளாக மாட்டான் என சோதியினின்று சாயும் செடி. கொடிகள் சொல்லுகின்றன. கஅ. இப்பொழுது செவியுறுபவர் களும் வெகு தூரஞ் சென்றுள்ளவர்களுமான நீங்கள் இங்கு ஒருமையுடன் தோன்றி இவனுக்குச் சிகிச்சை யளி யுங்கள். கக. உங்களைக் கெல்லுபவன் இம்சை யாகாம லிருக்கவேண்டும். எவனுக்காக நாங்கள் உங்களை எடுக்கி ரோமோ அவனும் நோயற்றாகவேண்டும். எமது இரு நான்கு கால் பிராணிகள் நோயினின்று நீங்கவேண்டும். உ௦. அரசனே! பிராமணர்கள் எங்களை எவனுக்குப் பக் குவ மாக்குகிறார்களோ அவனை நாங்கள் கேழமத்துக்குக் கொண்டுவருகிறோம் என மன்னனான சோமனோடு செடி கொடிகள் சொல்லுகின்றன. ச. உ. சு.

அநுவாகம் ககக.

பல முடனாகவும்

க. சததிய தர்மனான எவன் சோதியைச் செய்தும் புவி யின் பிதாவாயும், எவன் பெரிய சந்திர சலங்களைச் செய்துளானோ அவன் எங்களை இம்சியாமலிருக்க வேண்டும், அவியுடன் எத் தேவனுக் களிப்போம் ?

உ. புவியே ! பாலுடன் யக்குத்தோடு எங்கள் பசு கம் திரும்பவும். உனது எழுச்சியாகு மக்கினி செழுமையை அதுசரிக்கட்டும்.

ங. அக்கினியே ! உனது சந்திர செம்மையான யக்குருகப் பொருள் எது உண்டோ அதை தேவர்களுக்குச் சமந்து செல்லுகிறோம். ச. இனி யக்கு ஸ்தானம் அமுத மூல நிலயத்தினின்று, நான் உணவையும் உரத்தையுங் கிரகிக்கிறேன். அது பசு செடி கொடிகளில் எம்மைப் பிரவேசிக்க வேண்டும். நான் சுகஞன்னியம் உணவுக்குறைவை நன்கு நீக்குகிறேன். டி. அக்கினியே ; பலமும் பெருமையும் உனதாகும். சொதி மிகுபவனே ! உனதுவர்சஸுகள் வன்மையாய் விளங்குகின்றன. கவியே ! விசாலகாந்தனே ! துதிப்பதற் கருகதையாகும் திடமான உந்திறனுடன் தான சீலனுக்களிக்கிறாய். கூ. அக்கினியே ! அமுதனே ! நீ எமக்குச் செல்வ மளித்து ஜநதுக்களில் விசாலமாகவும். நீ திவ்ய மூபத்தலைவனாகும், நீ திடதிர வியத்தை நிரப்புகிறாய். எ. சக்தி மகனே ! ஜாதவேத சனே ! எமது துதிகளில் போற்றப்படும் நீ, சந்தர சொற்களில் சந்தோஷமாகவும் ; நல்ல துணை நல் சன்னமுடனாகும் சனங்கள் ரேதசுமிகும் உணவை உன்னில் ஸ்தாபித்துளார்கள். அ. தூய திடம் திவ்ய பூரண திடமான நீ உன் சோதியுடன் வருகிறாய். நீ இரு உலகங்களையும் நிரப்பு

பவன். கூ. திரளான மானிட சனங்கள் தங்கள் முன்
 னிலையில் திடன் திவ்யன் சத்தியன் விசுவதரிசனனாய்
 செவி யுறத் துரிதனாகும் வெகு விசாலாக்கினியை அவன்
 பிரிய மனத்துக்காக யுக்த மொழியுடன் தரித்துளார்கள்.
 க௦. தீரன் யக்ஞசேதனன் திடதிரவிய காரணனாய் யக்ஞந்
 தேர்ந்து அவாவுடன் பிருகுக்களின் நடுவே தானம் ளிப்
 பவனான உன்னை நாடுகிறோம். பீ திவ்ய செல்வத்தை
 நிரப்புகிறாய். கக. நீங்கள் செல்வங் குவிப்பவர்கள். நீங்கள்
 எங்கும் குவிப்பவர்கள். நீங்கள் ஆதரவாய் உயரக்குவியுங்
 கள். அத்தேவதையுடன் அங்கிரசனைப்போல் நிலையா யுட்
 காருங்கள். கஉ. சோமனே ! பெருகவும் ; எல்லாப் பக்
 கங்களிலும் உன் பலங் குவியட்டும். பலத்தின் சேகரிப்பில்
 பலமுடனாகவும். கங. எதிரி ஜயிக்கும் சக்திகளுடனாகும்
 உனது பால் பலம் ஒருமையுடனாகட்டும். சோமனே !
 நீ அமுதத்துக்குப் பெருகி சோதியில் சிறந்த புகழ்களை
 ஸ்தாபிக்கவும். ச. உ. எ.

அநுவாகம் ககஉ

சர்ப்பங்கள்

க. அவன் எல்லா எதிரி பகைவனையுஞ் ஜயித்து
 ளான், அக்கினி அதைச் சொல்லுகிறான், அதைத் தான்
 சோமனுஞ் சொல்லுகிறான். சவிதா, பிரகஸ்பதி இதை
 எனக்குச் சொல்லுகிறார்கள். பூஷணன் என்னை நற்
 செயலின் சகத்தில் ஸ்தாபித்துளான். உ. குதிரையே !
 நீ முதல் மலர்ந்து அணு அகாதத்தினின்று உதயமாகி
 கனைப்பதானது, மான்கால் கழுகுச் சிறகு சப்தம்போல்
 எமக்குத் தோன்றுகிறது. இது புகழ்வதற்கான உனது

பெரிய சன்மமாகும். ௩. நீ அக்கினியின் மூல நிலயம், நீ சலங்களின் சார்பாகும். நீ இருபக்கம் பொங்குங் கடலாகும். நீ பத்மம்போல் பலததுக்குப் பெருகி சோதியினளவோடு விரிந்து விசாலமாகவும். ச. பிரமம்கீழ்த் திசையில் முதன்மையாய் பிறந்துளான். வேனன் ஒளிவீசும் எல்லையினின்று அனைத்தையும் திறந்துளான். அவன் சத்து அசத்தின் மூலம், அருகிலுள்ள அதன் அடிப்படையான மூல வடிவங்களையெல்லாம் வெளியாக்கி யுளான். ௫. இரண்ணிய கருப்பன் முதலில் தோன்றினான். தோன்றுமவன் சிருட்டியின் ஒரே தலைவனாகும். அவன் சோதி சகத்தைத் தாங்குகிறான். நாங்கள் அவிபுடன் எத்தேவனுக்களிப்போம்? கூ. நான் மூன்றாவது மூலஸ்தானத்தில் சுற்றும் புவிவானம் இம்மூல நிலயம் பழமையாய் சாயும் மூலப்பிரதேசத்தில் விழும் துளியை ஏழு ஹோத்துருக்களில் அளிக்கிறேன். சகத்திலுள்ள சர்ப்பங்களுக்கு நமஸ்காரம். சோதி வானத்திலுள்ள சர்ப்பங்களுக்கு நமஸ்காரம். அ. சோதியின் நிலயம் சூரியனின் ஒளி சலங்களில் ஸ்தாபனமாகி சாய்ந்துள்ள சர்ப்பங்களுக்கு நமஸ்காரம். கூ. யாது தன்னியர்களின் அம்புகளாகவும் வனஸ்பதிகளின் நடுவிலும் சலத் தேக்கங்களிலும் சாய்பவையுமான சர்ப்பங்களுக்கும் நமஸ்காரம். ச. உ. அ.

அறுவாகம் கக௩.

வைசுவா நரன்

க. விசுவகர்மாவால் நன்கு செய்யப்பட்டுள்ள நீ திடனாய் தாங்குபவனாய் தள்ளப் படாதவனுளாய். கட

கக௨. கருத்து—புவியிலுள்ள பிராணிகளை யெல்லாம் பயன் செய்யுங்கள்.

லும் கருடனும் உன்னை இம்சியாமலிருக்கட்டும். தளராத நீ தரணியை திருடமாக்கவும். உ. பிரஜாபதி ; விரியும் விசாலமான உன்னை புவியின் எல்லையில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும், நீ புவியாகும், பரந்தவன், பூமியாகும். புவனன். விசுவதாரக அதிதியான நீ, எல்லா புவனம் தரிப்பவன். புவியைத் தாங்கவும். நீ எல்லாப் பிராணன் அபானன் வியானன் உதானன் உறுதி உறுத்துக்கு, புவியை நிலையாக்கவும், அதை இம்சிக்காதே. அக்கினி மேலான சுவஸ்தி அதிமங்கலக் காப்புடன் உன்னைத் துணை புரியவேண்டும். நீ அங்கிரச சுபாவம் போல் அத்தேவதையுடன் நிலையாயுட்காரவும். டு. தூர்வனே ! ஒவ்வொரு தண்டு துண்டினின்று தோன்றி நூறு ஆயிரத்துடன் எம்மை விசாலமாக்கவும். ச. தேவியே ! திடமுள்ளவனே ! நூரோடு விரிந்து ஆயிரமுடன் எழும் உனக்கு நாங்கள் அவியோடு உபசரிப்போம். ரு. நீ மற்றவரால் ஜயிக்க முடியாதவன், நீ ஆக்கிரமித்து எதிரிகளை ஜயிக்கவும். எதிர்ப்புச் செய்பவர்களையு மொழிக்கவும். சு. நீ சத்துருவை ஜயிக்கவும், சத்துரு சைன்னியங்களை யொழிக்கவும். நீ ஆயிரம் வீரிய வன்மையுடன் யுளாய். என்னை வேகமுடனாக்கவும். எ. வாயுக்கள் தேனை நதிகள் மதுவை சத்தியனுக்குப் பொழிகின்றன. எமக்கு ஒஷதிகள் தேனாகவேண்டும். அ. இரவு தேனாகும், உஷையில் புவியின் காற்றும் தேன் தான். எங்கள் பிதாவான சோதி தேனாகட்டும். கூ. வனஸ்பதி எமக்குத் தேனாகவேண்டும், சூரியன் தேனாகவும், பசுக்கள் மதுவாகவும் எமக்காகவேண்டும். க0. மகான்களான சோதியும் சகமும் எமக்கு இந்த யக்ஞத்தைச் சேர்க்கவேண்டும். அவர்கள் ஆதரவோடு எம்மைத் தாங்கவேண்டும். கக. அறிஞர்கள் விஷ்ணு பரம பதத்தை சோதியில் நிறையுங் கண்ணைப்போல், சதா

காலங் காண்கிறார்கள். கஉ. புவியே! நீ நிலையாயிருப்பவன், பகைவர்களை ஜயிக்கவும். நீ தேவர்களால் பூரணமான அமுதத்தோடு வந்துளாய். கங. அக்கினியே! சூரியனில் கிரணங்களோடான உனது சோதிகள் ஒளியுலகத்தை வியாபகமாகின்றன. மனிதர்களான எமக்கு அவற்றின் எல்லாச் சுடர்களை திவ்யத்தைக் கொண்டு வரவும்.

கசு. தேவர்களே! இந்திரனே! அக்கினியே! பிரகஸ்பதியே! பசு, குதிரை சூரியனிலுள்ள உங்கள் சுடர்களுடன் எங்களுக்குச் சோதியை யளியுங்கள். கரு. விராடன் சோதியைத் தரித்துளான். சம்ராடன் சோதியைத் தரித்துளான். சுவராடன் சோதியைத் தரித்துளான். கசு. தேவனே! அக்கினியே! சுருக்கச் சுமக்கும் உன் துரித திவ்ய குதிரைகளைச் சேர்க்கவும். கள. அக்கினியே! திவ்யமாய் தேவர்களை யழைக்கும் குதிரைகளை சாரதியைப் போல் சேர்க்கவும். பழைய ஹோதாவாயுட்காரவும். கஅ. நான் மூன்றாவது மூலஸ்தானத்தில், சுற்றும் புவி வானம் இம்மூல நிலயம் பழமையாய் சாயும் மூலப் பிரதேசத்தில் விழும் துளியை ஏழு ஹோத்துருக்களி லளிக்கிறேன். கசு. புவனம் அக்கினி வைசுவாநரத்தின் பலம். புலனாகியுளது; சோதியுடன் சோதி மிகும் அக்கினி ஒளியோடு ஒளி சுந்திரனின் சக்தி தோன்றியுளது. உ௦. நுக்குக்கு உன்னை இரம்மியத்துக்கு உன்னை நாடுகிறேன். உக. மொழிகள் மனம் இருதயத்துடன் அகத்தில் சுத்தமாகி தாரைகளைப்போல ஒன்று சேர்ந்து பொழிகின்றன. நான் நெய் நதிகளைக் காண்கிறேன், அவற்றின் நடுவே பொன்னன லுளான். உஉ. தேவர்களுக்குத் தேனைப் பகிர்ந்து, நிலயமுள்ள தேன் செய்யும் சுபர்ணன் உட்கார்ந்துளான். அதனருகில் அமுத தாரையை இஷ்டம்

போல் கறப்பவைகளாய் ஏழு பொன் குதிரைகள் அமர்ந்து
துளார்கள். ச. உ. கூ.

அநுவாகம் ககச.

காய இரட்சை

க. ஆயிரம் விசுவரூப பிரதிமை கருப்பமான ஆதித்
தியனை பாலினால் நனைத்து, சூட்டால் இம்சிக்காமல் விட்டு
விடவும். நீ குவிக்குங்கால் அவனை நூறு வயதுடனாக்க
வும். உ. நூறு கண்ணுள்ளவனே! யக்ஞத்துக்குக் குவி
யும் நீ, பசுக்களின் இவ் விருகால் பிராணியை இம்சிக்காதே.
நான் உனக்காக வனத்தில் சப்தஞ் செய்பவனை ஸ்தாபிக்கி
றேன். அதனால் உனது காயங்களைக் குவித்து நீ உட்கார
வும். ட. அக்கினியே! உத்தம நிலயத்தில் நதிசிகு, பொன்
நிறன், வருண நாபி, வாயுவேகன், மலேயில் நிலைத்து கடல்
நடுவில் தோன்றுங் குதிரையை இம்சிக்காதே. ச. வேகத்
தில் வேகமாயும் முழங்கிக் கொண்டு முள்ள இந்த ஒரு
குளம்புப் பசுவை இம்சிக்காதே. நான் உனக்கு வனத்
தின் சிங்கத்தை நிலையாக்குகிறேன். அதனால் உன் தேகங்
களைத் திடமாக்கிக் கொண்டு அமரவும். டி. தூரிதம் சிகப்பு
சாசுவத துரியான அக்கினியை, நான் பூர்வ சித்த நமஸ்
காரங்களுடன் துதிக்கிறேன். ருதுக் காலத்தில் நீ பர்
வங்களுடன் ஒன்று பொருந்தி பிரகாசமான அதிதி பசுவை
இம்சிக்காதே. கூ. அக்கினியே! புவன நடுவில் பரவியும்
சனத்துக்கு நெய் கறந்து, நூறு தாரைகளின் ஊற்றுமான
இக்கடலாகு மதிதியை இம்சிக்காதே. நான் உனக்கு
வனத்தின் பசுவை நிலையாக்குகிறேன். அதனால் உன்

ககட. கருத்து—எங்கும் தேன்தான். அத் தேனான
அமுத தாரையைப் பற்றவும்.

தேகங்களை ஒன்று குவித்து உட்காரவும். எ. அக்கினியே! துவஷ்டாவின் காப்பாயும் வருண நடுவாயும் வெகு தூரத்தினின்று சோதியாய் புலனாகும் அசுரனின் ஆயிரம் அதிமர்மங்களை உத்தம நிலயத்தில் இம்சிக்காதே. அ. அக்கினியே! உத்தம நிலயத்தில் வருணனின் இக் கபட மாயை இரு நான்கு கால் பசு சர்மம் துவஷ்டாப் பிரசைபின் முதல் மூல ஸ்தானத்தை இம்சிக்காதே. நான் உனக்கு வனத்தின் ஒட்டகத்தை ஸ்தாபிக்கிறேன். அதனால் உன் வடிவங்களை ஒன்று குவித்து உட்காரவும், கூ. அக்கினியே! சோதி சகத்தின் சவாலையினின்று அனல் சோதியின் உதயமான எச்சுடரால் விசுவகருமன் பிரசைகளை யடைகிறானே, அவனை உன் கோபம் நீக்கட்டும். கௌ. அவனால் யக்ஞார்கர்கள் மேன்மையடைந்து, தேவர்கள் முதன்மையாய் தேவத்துவ மடைகிறார்களோ அந்த அஜன் அக்கினியின் கருப்பத்தினின்று தோன்றியுளான். அறிஞன் தன் முன்னிலையில் தன் மூலமான இதைக் காண்கிறான். நான் உனக்கு வனத்தின் குரூர மிருகத்தை ஸ்தாபிக்கிறேன். அதனால் உன் தேகங்களை ஒன்று குவித்து உட்காரவும். ச. உ. கௌ.

அநுவாகம் ககரு.

கோஷாக்ஷை

க. இந்திரனே! அக்கினியே! உங்கள் போர்களில் சோதியின் திசைகளை யலங்காரஞ்செய்கிறீர்கள். சமருக் காகும் உங்களது அச்சக்தி பிரியமானவையாகும். உ. சக்திமான்களாகி. அதி செல்வ மரசு புரியும், சக்தியால் சக்தி புலனாக்கி அதிபலமுடனாகும் இந்திராக்கினியை நாடுபவன் சத்துரு ஜயித்து செல்வ மடைவான். டு. இந்தி

ராக்கினியே ! நீங்கள் சமர்கோஷங்களில் வீரர் தலைவர் களாகும். நீங்கள் சகம் சோதி மீறியவர்கள். நீங்கள் மலை நதி சகல மற்றபுவனங்களுக் கதிகமானவர்கள்.

சு. மருத்துக்களே ! சோதியின் சந்தோஷர்களே ! நீங்கள் எவன் வீட்டில் பாணஞ் செய்கிறீர்களோ அவன் நற்பாதுகாப்பை யடைகிறான். ரு. மருத்துக்களே ! யக் ஞஞ் சுமக்கும் நீங்கள் நற்செயல் சீலசித்தங் களோடாகும் எமது அழைப்புக்குச் செவி கொடுங்கள். கூ. அவர்கள் சுவாலையுடன் சூழ்ந்துளார்கள். அவர்கள் சூரியஇரசியி களுடன் கானர்களோடு சேருமவர்கள் சோதிகளால் சுந் தரமாபுளார்கள். அவர்கள் கோஷித்து உக்கிரமுடன் அச்சமன்னியிலுளார்கள். இங்கு நாடுவோர் மருத்துக் களின் பிரிய கிரகத்தைக் கண்டுளார்கள். எ. உன் கோபத் தைக் கழிக்கிறோம். அ. நாங்கள் உயரிய வருணனை நாடு கிறோம். கூ. சதா வளரும் எங்கள் அதிசய நண்பன் எமக்கு எத்துணை எத்திடக் காப்புடன் வருவான் ?

கஃ. அம்புகளோ டாகும் தங்கள் நாக்களில் சுக் மனித்து சித்தஞ் சேதிப்பதும் வேகம் வன்மை விருப்ப முடனாகும் மொழிகளை ருத ஸ்தம்பத்துக்குச் சேர்ப்பவர் களின் சேவையை யடைபவன் இங்கு வெகு காலஞ் சீவிப் பான். கக. அக்கினியே ! நல்வழிக்கு அழைத்துச் செல்ல வும். கஉ. தேவர்களின் பாதைக்கு வந்துளோம். கங். எமக்கு அவர்கள் அநுலமாகவேண்டும். கச. ஒவ்வொரு போரிலும் பாதுகாப்பளியுங்கள். கரு. அக்கினியே ! உனது ஸ்தானம் சலங்களிலாகும். நீ ஒஷதிகளில் சேர் கிறாய். கருப்பத்திலிருக்கும் நீ மறுபடியுங் குணமாகிறாய்.

கசு. சோமனே ! நீ பலனும் பிரகாசனுமாகும், தேவனே ! நீ சக்திமான். நீ சக்தி விரதன், நீ சக்தியுடனா கும் தர்மங்களை ஸ்தாபிக்கிறாய்.

கௌ. வருணனே ! இது எனக்கு வேண்டும். கஅ. நான் உன் துணையை நாடுகிறேன். கக. அக்கினியே ! நீ எமக்கு வருண கோபத்தைத் தணிக்கவும். உ௦. அக்கினியே ! நீ எமக் கருகிலாகவும். ச. உ. கக.

அநுவாகம் கககா.

சல சேனை

க. நான் சலசலனத்தில் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறேன் ; நான் சல எழுச்சியில் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறேன் ; நான் சல பஸ்மங்களில் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் சல. சோதியில் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் சலவழியில் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறேன்.

உ. அலைகளில் உன் ஸ்தானமாக நீ அமரவும், கடலில் உன் ஸ்தானமாக அமரவும், சல ஓட்டத்தில் உன் ஸ்தானமா யமரவும் ; சல ஸ்தானத்தி லமரவும். சலா ஸ்னத்திலுட்காரவும்.

ங. நான் உன்னை சலாஸனத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன் ; நான் உன்னை சலக் கிரகத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் உன்னை சல துளியில் ஸ்தாபிக்கிறேன் ; நான் உன்னை சலக்கருப்பத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன் ; நான் உன்னை சல மூல நிலயத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன்.

ச. நான் உன்னை காயத்திரிச் சந்தம், திருஷ்டுபுச் சந்தம் ஜகதீச் சந்தம், அநுஷ்டுபுச் சந்தம், பங்க்தி சந்தத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன். ச. ங. க.

கககி. கருத்து—வெகுகாலஞ் சீவிக்க வழி.

ககக. கருத்து—ஐந்து பிரிவுகள்.

அநுவாகம் ககௌ.

பிராண பிருதம்

க. முன்னிலையிலுள்ள இது புவமாகும். அவனது பிராணன் பெளவாயனன். வசந்தன் பிராணாயனன், காயத்திரி வாசந்தியாகும். காயத்திரியினின்று காயத்திரன் : காயத்தரத்தினின்று உபாம்சுவாகும், உபாம்சுவினின்று திருவிருதன் ; திருவிருதத்தினின்று ரதந்தரன். ரதந்தரத்தினின்று ரிஷி வசிஷ்டன்-புலனாகிறான். நான் பிரசைகளுக்காக பிராணனை பிரசாபதியால் பற்றப்படும் உன்னோடு கிரகிக்கிறேன். உ. வலது பக்கத்திலுள்ள இது விசுவ கர்மாவாகும், அவன் மனம் வைசுவ கர்மணம் ; மனத்தின்று கிரீஷ்மம், கிரீஷ்மத்தின்று திருஷ்டுபு, திருஷ்டுபுவினின்று சுவரம், சுவரத்தினின்று அந்தர்யாமன், அந்தர்யாமத்தினின்று பஞ்சதசம், பஞ்சதசத்தினின்று பிரஹத்து. பிரஹத்தினின்று ரிஷி பரத்வாஜன். நான் பிரசைகளுக்காக பிரசாபதியால் பற்றப்பட்ட உன்னோடு, மனத்தை கிரகிக்கிறேன்.

ங. மேற்புற முள்ள இது விசுவ வியாபகனாகும், அவனது கண் வைசுவ வியசஸம், மழைகளினின்று ஜகதீச்சந்தம், ஜகதியினின்று ரிக்ஷமம், ரிக்ஷமத தினின்று சுக்கிரன், சுக்கிரத்தினின்று சப்த தசஸ்தோமன், சப்ததசத்தினின்று வைருபன், வைருபனினின்று ரிஷி விசுவாமித்திரனாகும். நான் என் பிரசைகளுக்கு பிரசாபதியால் கிரகிக்கப்படும், உன்னோடு, கண்ணைக் கிரகிக்கிறேன்.

ச. வட பக்கமுள்ள இது சோதியாகும். அவனது செவி சோதி-மகனாகும். செவியினின்று சரத்ருது, சரத்துடன் சேர்வது அதுஷ்டுபு, அதுஷ்டுபுவினின்று சுவரம், சுவரத்தினின்று மந்தினியாகும், மந்தினியினின்று இரு

பத்து ஒன்றான ஸ்தோமன்; இருபத்து ஒன்றான ஸ்தோமத்தினின்று வைராஜன்; வைராஜனினு ஜமதக்கினி ரிஷி; பிரஜாபதியால் பற்றப்படும் உன்னோடு பிரசைகளுக்காக நான் செவியைக் கிரகிக்கிறேன்.

நு. உயரமாயிருக்கும் இது அறிவாகும். அவனது அறிவில் தோன்றுவது மொழியாகும். மொழியின் பிறப்பு ஏமந்தம். ஏமந்தத்தினின்று பங்க்தி, பங்க்தியினின்று நிதனங்கள், நிதனங்களினின்று ஆக்ரயணம், ஆக்கிரயணத்தினின்று உள—நட—ஆன ஸ்தோமங்கள். உள—நட—ஆன ஸ்தோமங்களினின்று சாக்வரம் ரைவதமாகும். சாக்வரம் ரைவதத்தினின்று ரிஷி விசுவகர்மனாகும். பிரசாபதியால் பற்றப்படும் உன்னோடு பிரசைகளுக்காக மொழியை கிரகிக்கிறேன். ச. ந. உ.

அநுவாகம் ககஅ.

அபான ஸ்தம்பம்.

க. திசைகளின் கிழக்கு ருதுக்களின் வசந்தம். அக்கினி தேவதை; பிரம செல்வம்; திருவிருத ஸ்தோமன், பதினைந்து ஸ்தோமனைச் செய்யுஞ் சக்தி; பதினெட்டு மாத—கன்று—பலம், காலங்களின் கிருதன். பூர்வ காற்று காற்று. ரிஷி ஸானகனாகும்.

உ. திசைகளின் தெற்கு, ருதுக்களின் கிரீஷ்மம், இந்திரதேவதை. கூத்திர செல்வம், கரு ஸ்தோமன். கள, ஸ்தோமத்தின் வழி செய்யுஞ் சக்தி. இரண்டு வயது பலம். காலங்களின் திரேதன், தென் காற்று காற்று, சநாதன ரிஷி.

௩. திசைகளின் மேற்கு. ருதுக்களின் மழை; விசுவே தேவர்கள் தேவதை, குடியானவர்கள் பொருள்களாகும். கள ஸ்தோமன். உக ஸ்தோம வழி செய்யுங் சக்தி; மூன்று வயது, பலம். காலங்களின் துவாபரன். மேற் காற்று காற்றாகும், அஹபூன ரிஷியாகும்.

ச. திசைகளின் வடக்கு, ருதுக்களின் சரத்து; மித்திர வருணதேவதை; புஷ்டி ஐசுவரியம்; உக ஸ்தோமன்; உள ஸ்தோம நெறி செய்யுங் சக்தி; நான்கு வருஷ பலம், காலங்களின் கலி. வட காற்று காற்று. பிரத்த, ரிஷியாகும்.

ரு. திசைகளின் உச்சி, ருதுக்களின் ஏமந்தமும் சிசுருது வுமாகும். பிரஹஸ்பதி தேவதை; வர்சஸு செல்வம், உள ஸ்தோமன். ஈ. ஸ்தோம நெறி செய்யுங் சக்தி; சுமைகாளை சக்தி; காலங்களின் பின் கலியாகும். எங்குஞ் சஞ்சரிக்குங் காற்று காற்றாகும். சுபர்ண ரிஷியாகும்.

சு. பிதுருக்கள், பிதாமகர்கள், அருகிலும் தூரத்திலு முள்ளவர்கள் எம்மைக் காக்க வேண்டும். அவர்கள் இப்பணி, பலம் பிரமம், புரோகிதம் விருப்பம் தேவ அழைப்பில் எம்மை ரட்சிக்க வேண்டும். ச. ஈ. ஈ.

அநுவாகம் ககக.

அசுவீனி காப்பு.

க. உனது நிலயம் நிலையாகும். உன் மூல ஸ்தானம் நிலையாகும். ஈ நிலையாகும், உனது நிலையான மூலஸ்தானத்தில் சரியாயுட்காரவும். அத்வரயுக்களான இரு அசுவீனிகள் முதன்மையாய் கீழ்த்திசையின் புனியில் அனல்

ககஅ. கருத்து—பத்து பிரிவுள்ள பலசொருப அபானங்கள்

கொடியான உன்னை ஸ்தாபிக்கட்டும். உ. தேவர்களில் திறனுள்ள தாராள தரணியைப்போல் திட பிதாவுடனாகும் நீ உன் சொந்த பலத்துடனுட்காரவும், மகனுக்குத் தந்தை பிரியமாயிருப்பது போல் சுகதரிசமோடு உன் தேகத்துடன்-அன்பாய்-வரவும். அத்வர்யுக்களான இரு அசுவினிகள் உன்னை இங்கு ஸ்தாபிக்கட்டும்.

ங. குவித்து சக்தியளிக்கும் செல்வம் மிகுந்த நீ, அதிவீரர் அபரிமித செல்வங்களை எமக்குப் பொழியவும். எதிர்ப்பு பகைமை யொழித்து செல்வச் செழிப்பில் யஜமானனான யக்ஞபதிக்குப் பாகத்தையும் அவன் ஓங்கச் சிறப்பையு மளிக்கவும். அத்வர்யுக்களான இரு அசுவினிகள் உன்னை இங்கு ஸ்தாபிக்க வேண்டும். ச. நீ அக்கினி புரீஷமாகும், தேவர்களின் தலைவன், விசுவே தேவர்கள் அந்த உன்னை, அநுகூலமாக்கவேண்டும். உனது சாய்வுக்கு ஸ்தோமன்களோடு நெய் மிகும் நீ இங்கு உட்காரவும். எமக்குப் பிரசையுடன் செல்வத்தை யக்ஞத்தாலளிக்கவும். இரு அத்வர்யுக்களான அசுவினிகள் உன்னை இங்கு ஸ்தாபிக்கட்டும்.

ரு. நீ சோதியின் தலைவன். சுகத்தின் நடுவாகும். திசைகளின் தாரகன், புவனங்களின் பெரிய இராணியாகும். நீ சல துளி அலையாகும், உனது ரிஷி விசுவகர்மன், அத்வர்யுக்களான இரு அசுவினிகள் உன்னை இங்கு ஸ்தாபிக்கட்டும். கூ. ருதுக்களுடன் இணைந்து விதிப்பவர்களுடன் இணைந்து, வசுக்களுடன் இணைந்து ருத்திரர்களுடன் இணைந்து ஆதித்தியர்களுடன் இணைந்து, விசுவே தேவர்களுடன் இணைந்து தேவர்களுடன் இணைந்து திடம் ஸ்தாபிக்கும் தேவர்களுடன் இணையவும். அத்வர்யுக்களான அசுவினிகள், அக்கினி வைசுவாநரனுக்கு உன்னை இங்கு ஸ்தாபிக்கட்டும்.

எ. என் பிராணன், அபானன், வியானனைக் காக்கவும், என் கண்ணை விசால ஒளியுடனாக்கவும் ; என் செவியைத் துரிதமாக்கவும்.

அ. சலங்களைப் பெருக்கவும், செடி கொடிகளைத் துரிதமாக்கவும், சந்து சனங்களைக் காக்கவும், சோதியினின்று மழையை வர்ஷிக்கச் செய்யவும். ச. ந. ச.

அநுவாகம் ௨௦௦.

சக்தி சேனை

க. பதினெட்டு பிரிவின் பலமுடனாகும் நீ, திருஷ்டிபுச் சந்தம் ; இரண்டு வகை பலமுடனாகும் விராஜசந்தம் ; இரண்டரை பிரிவு பலமுடனாகும் காயத்திரிச் சந்தம் ; மூன்று பிரிவு பலமுடனாகும் உஷ்ணீச் சந்தம் ; நான்கு வகை பலமுடனாகும் அதுஷ்டிபுச் சந்தம் ; சமை காளை பலமுடனாகும் பிரஹதீச்சந்தம் ; திடகாளை பலமுடனாகும் சதோபிரகதீச் சந்தம் ; ரிஷப பலமுடனாகும் ககுபுச்சந்தம் ; பசு பலமுடனாகும் ஜகதீச்சந்தம் ; பொதி மாடு பலமுடனாகும் பங்க்தீ சந்தம் ; ஆடு பலமுடனாகும் விசால சந்தன் ; மேஷ பலமுடனாகு மெது சந்தம் ; புருஷ பலமுடனாகும் ஒருமைச்சந்தம், புலி பலமுடனாகும் பகைமையற்ற சந்தம். சிங்க பலமுடனாகும் உறை சந்தம், ஆதார பலமுடனாகும் அதிபதி சந்தம். கூத்திர பலமுடனாகும் இன்பமளி சந்தம் ; விசுவகர்ம் பலமுடனாகும் பரமேஷ்டி சந்தம் ; தலைமைப் பலமுடனாகும் பிரஜாபதிச் சந்தம். ச. ந. ரு.

ககக. கருத்து—அசுவினி, பருவம், பிராணன்களுடன் இணைந்து வாழவும்.

௨௦௦. கருத்து—சந்த இரகசியம்.

அநுவாகம் ௨௦௧.

வாயு சேனை

௧. இந்திராக்கினியே ! அசையா ஆதரவை நீங்கள் அழுத்தமாக்குங்கள். அது தன் பின் பாகத்தால் புவி சோதி வானத்தை எதிர்க்கட்டும்.

௨. விசுவகர்மன் வானத்தின் எல்லையில் விரிந்து விசாலனாய் ஒளி வீசி, சூரியன் சேர்ந்து சகம் சோதி பெரும் வானத்தை வெளிச்சமுடனுக்கு முன்னை ஸ்தாபிக்கட்டும். வானத்தைத் தாங்கவும், வானத்தைத் திடமாகக் கவும். ஒவ்வொரு பிராணன் அபானன் வியானன் உதானன் உதவி உறுத்துக்கு வானத்தை இம்சிக்காதே. வாயு வானவன் அதி கேஷமம் அதி சுகமளிக்கு மாதரவுடன் உன்னைக் காக்கட்டும். அங்கிரசனைப்போல் அத் தேவதையுடன் நீ திடமா யுட்காரவும்.

௩. நீ கீழ்த்திசை; இராணியாகும். நீ தென் திசை; விராடனாகும்; நீ மேற்கிசை; சம்ராடனாகும். நீ வடதிசை; சுவராடனாகும்; நீ உயிரிய திசை; அதிபத்தினியாகும்.

௪. என் ஆயுசைக் காக்கவும், என் பிராணனைக் காக்கவும், என் அபானனைக் காக்கவும், என் வியானனைக் காக்கவும், என் கண்ணைக் காக்கவும், என் காதைக் காக்கவும், என் மனத்தைத் தூண்டவும்; என் மொழியைத் திடமாக்கவும்; என் ஆத்மாவைக் காக்கவும்; எனக்கு சோதியை யளிக்கவும். ச. ன. சு.

௨௦௧. கருத்து—நீங்கள் முவ்வுலகிலும் வியாபகமான காய பலமுடனாகுங்கள்.

அநுவாகம். ௨௦௨.

தேவ சந்த கேனை

க. நீ மாச்சந்தம், பிரமாச்சந்தம், பிரதிமாச் சந்தம், அசிரிவிச் சந்தம், பந்திச்சந்தம், உஷ்ணிச் சந்தம், பிரஹதீச் சந்தம், அநுஷ்டுபுச்சந்தம், விராஜ சந்தம், காயத்திரீச் சந்தம், திருஷ்டுபு சந்தம், சகதீச் சந்தம். நீ புவிச் சந்தம், வானசந்தம், சோதிச் சந்தம், ருது சந்தம், நட்சத்திரச் சந்தம், மனச் சந்தம். மொழிச் சந்தம். கிருஷிச் சந்தம், பொன் சந்தம், பசுச் சந்தம், பெண் ஆடுச் சந்தம், அசுவச் சந்தம். நீ அக்கினி தேவதை, வாத தேவதை, சூரிய தேவதை, சந்திர தேவதை, வசுக்கள் தேவதை, ருத்திரர்கள் தேவதை ஆதித்தியர்கள் தேவதை; விசுவ தேவர்கள் தேவதை; மருத்துக்கள் தேவதை. பிரகஸ்பதி தேவதை, இந்திர தேவதை. வருண தேவதை.

உ. நீ தலையாகும், தலைமை வகிப்பவன்; நீ திடன் தாங்குபவனாகும்; நீ தூண், தடுப்பவனாகும்; உணவுக்கு, உன்னை, உரத்துக்கு உன்னை, உழவுக்கு உன்னை க்ஷேமத்துக்கு உன்னை, நாடுகிறோம். நீ அரசு புரியு மாதரவாகும். தாங்கும் திடனாகும், துணைபுரிந்து தரிப்பவனாகும். ஆயுசு வர்சஸு வன்மை வீர்யத்துக்கு உன்னை நாடுகிறோம்.
ச. நட. எ.

அநுவாகம் ௨௦௩.

ஸ்தோம படை

க. நீ சீக்கிரன். திருவிருத ஸ்தோமன். சோதி வீச்சு பதினைந்து; சோதி பதினேழு. விரைவு சுஅ; வன்மை.

௨௦௨. கருத்து—சந்தங்களும் தேவதைகளும்.

கக, எதிர்ப்பு உ௦; தாரகன் உக: திடன் உஉ, செழுமை உஊ. அங்கம் உச, கருப்பம் உரு, ஓஐசு உஎ, உயர் அறிவு ஈக, உறுதி ஈஈ. ஒளி ஸ்தானம் ஈச, ஓங்கும் நிலயம் ஈசு; சுழல் சஅ; சாய்வு நான்கு பிரிவு ஸ்தோமன். ச. ஈ. அ.

அநுவாகம் ௨௦ச.

காப்புப் படை

க. நீ அக்கினி பாகமாகும், திட்சையின் தலைமைத்துவம், தோன்றும் திவ்யன். திரிவிருத ஸ்தோமன். உ. நீ இந்திரனின் பாகமாகும், விஷ்ணுவின் தலைமைத்துவம், விளங்கும் வலிமை, கரு பிரிவு ஸ்தோமன் ஈ. மனிதர் காண்போர்களின் பாகமாகும், தாத்தருவின் தலைமைத்துவம், தோன்றும் மூல நிலயம். கஎ பிரிவு ஸ்தோமன். ச. நீ மித்திரனின் பாகமாகும், வருணனின் தலைமைத்துவம், சோதியின் மழை. தோன்றுங் காற்று. உக பிரிவு ஸ்தோமன். ரு. நீ அத்தியின் பாகமாகும், பூஷணனின் தலைமைத்துவம், புலனாகும் பெரும் பலம். உஎ பிரிவு ஸ்தோமன். சு. நீ வசுக்களின் பாகமாகும், ருத்திரர்களின் தலைமைத்துவம். புலனாகும் பிராணியாகும். உச பிரிவு ஸ்தோமன். எ. நீ ஆதித்தியர்களின் பாகமாகும், மருத்துக்களின் தலைமைத்துவம். புலனாகும் பிரசை, உரு பிரிவு ஸ்தோமன். அ. நீ தேவ சனிதாவின் பாகமாகும், பிரகஸ்பதியின் தலைமைத்துவம், தோன்றும் திசைகளாகும், நான்கு பிரிவு ஸ்தோமனாகும். சு. நீ மாசங்களின் பாகமாகும். பட்சங்களின் தலைமைத்துவம், புலனாகும் பிரசை, சச பிரிவு ஸ்தோமன். க௦. நீ ரிபுக்களின் பாக

மாகும். விசுவேதேவர்களின் தலைமைத்துவம், சாந்தம் செம்மையாகும் பொருள்கள். நட-பிரிவு-ஸ்தோமன். ச. நட. கூ.

அநுவாகம் ௨௦௫.

சிருஷ்டி சேனை

க. அவர்கள் ஒருமைபுடன் போற்றுகிறார்கள், பிரசைகள் ஸ்தாபிதமாகும், பிரதாபதி அதிபதியாவான். மூன்றல் போற்றுகிறார்கள், பிரமம் புலனாகும். பிரமணஸ் பதி அதிபதியாவான். ஐந்துகளால் போற்றுகிறார்கள், பொருள்கள் தோன்றும்: பொருள் தலைவனே அதிபதியாவான். ஏழால் துதி செய்கிறார்கள், சப்தரிஷிகள் தோன்றுவார்கள், தாத்தா அதிபதியாவான். ஒன்பதால் போற்றுகிறார்கள், பிதுருக்கள் புலனாவார்கள். அதிதி இராணியாகும். அவர்கள் பதினென்றல் போற்றுகிறார்கள், ருதுக்கள் புலனாகும், ருதுபாலகன் அதிபதியாவான். அவர்கள் பத்தாம் மூன்றல் போற்றுகிறார்கள், மாதங்கன் புலனாகும், வருஷம் தலைமையாவான். அவர்கள் பதினேந்தால் போற்றுகிறார்கள், கூத்திரம் புலனாகும், இந்திரன் தலைமையாவான். அவர்கள் பதினேழால் போற்றுகிறார்கள், பசு புலனாகும் பிரகல்பதி தலைமையாவான். அவர்கள் பத்தொன்பதால் போற்றுகிறார்கள், ஆரியன் சூத்திரன் புலனாவார்கள். இரவும் பசுவும் அதிபதிகள். அவர்கள் இருபத்தொன்றல் போற்றுகிறார்கள், முழுக்குளம்புள்ள பசு புலனாகும், வருணன் அதிபதியாவான். அவர்கள் ௨௩ ஆல் போற்றுகிறார்கள், சிறு பசு புலனாகும். பூஷணன் அதிபதி. அவர்கள் ௨௫ ஆல் போற்றுகிறார்கள், வனப் பசுபுலனாகும். வாயு தலை

வன். அவர்கள் உள ஆல் போற்றுகிறார்கள், சோதியும் நிலமும் தனிமையாயிற்று, வசு ருத்திர ஆதித்தியர்கள் அவற்றை யதுசரிக்கும். ஆதிபத்தியமவர்களுதே. அவர்கள் உசு ஆல் போற்றுகிறார்கள், செடி கொடிகள் தோன்றும். சோமன் அதிபதி. அவர்கள் நடசு ஆல் போற்றுகிறார்கள். பிரசைகள் புலனாகும், மாதமும் பட்சமும் அதிபதிகள். அவர்கள் நடநு ஆல் போற்றுகிறார்கள், பிரசைகள் சாந்தமாகும். பிரஜாபதி தலைவனும் அதிபதியுமாவான். ச. ௬. ௧0.

அ நுவாகம் ௨௦௬.

உடைபிப் படை

௧. இவள்தான் முதன்மையாய் உதயமாகுபவள். அவள் இவளாகத்தில் நுழைந்து அசைகிறாள். அன்னை போல் நவீன மணப் பெண் தாய்மார்களைச் சுமக்கிறாள். மூன்று மகிமைகள் அவளை யதுசரிக்கின்றன. உ. சிறப்பு சுந்தரம் சாசுவதம் சீலசித்தம் சுரேதச மிகும் சூரிய பத்தினிகளான உடைபிகள், சமான் மூலநிலயத்தில் அசைந்து சோதியின் கொடி செய்துகொண்டு செல்லுகிறார்கள்.

௩. மூன்று ருதவழியை யதுசரிக்கும் முவ்வனல்கள் சோதியுடன் வந்துள்ளன ; ஒன்று பலத்தைக் காக்கும். வேறொன்று பிரசையை இரட்சிக்கும். மற்றொன்று புனிதனின் விரதத்தைத் துணைபுரியும்.

௪. நான்காவது யக்ஞ ஹிர சிறகுகளாகி சதுர்ஸ் தோமங்கனின் அம்சாகும். ரிஷிகளே ஜகதி பிரகதி காயத்திரி திருஷ்டிபு அநுஷ்டிபானத் துதியைச் சேர்த்து இச்சுவர்க்கத்தைப் போஷிக்கிறார்கள்.

டு. பிரஜாபதி ஐந்தால் இவ்வுலகத்தையும் ஐந்து ஐந்தால் அவற்றின் யதுசரணைகளையுஞ் செய்துளான். அச்சேர்க்கையினால் ஐபலங்கள் அதிசய வடிவமணிந்து செல்லுகின்றன. சு. சமான் 'சகோநரிகள் சமான் சின்ன மணிந்து குறிப்பிட்ட நிலயஞ் செல்லுகிறார்கள். அ. அறியுங் கவிகள் ருதுக்களை விஸ்தரிக்கிறார்கள். அவர்கள் தம் நடுவே சந்தங்களுடனாகி திவ்ய சோதிகளில் சேர்கிறார்கள். ஏ. சோதி விசும் இருள் தேவி வானங்களில் சூரிய வழிகளை சுவீகரிக்கிறாள். புலனாகும் பல ரூப பசுக்கள் தாயினங் கத்தில் எங்கும் சுற்றிப் பார்க்கின்றன. அ. ஏகாஷ்டகன் தவமுடனாகி திடமான இந்திரனைத் தோற்று வித்துளான். அவனால் தேவர்கள் அசுரர்களை ஜயித்து ளார்கள். அவன் பலத்தால் அசுர காதகனான.

சு. நீங்கள் இளமையில்லாத என்னை இளமை புடனாக்கினீர்கள். நான் சத்தியம்பேசி இதை விரும்புகிறேன். நாங்கள் நீங்கள் செய்வது போலாகும் அவனது பிரிய மனத்தை, அநுபவிக்கவேண்டும். உங்களில் ஒருவன் மற்றொருவனை ஏமாற்றவேண்டாம்.

க0. எல்லா மறிபவன் என் நல்மனத்தை யநுபவித்துளான். அவன் ஆதரவை அடைந்துளான். ஏனெனில் அவன் அறிவின்மையை ஜயித்தவனாகும். நீங்கள் செய்வதுபோல் அவன் பிரிய மனத்தை நாங்களநுபவிக்க வேண்டும். உங்களின் ஒருவன் மற்றொருவனை ஏமாற்றாமலாக வேண்டும்.

கக. ஐந்து அழைப்புகள் ஐந்து உஷைகளில் ஐந்து ருதுக்கள் பஞ்ச நாமங்களோடு பசுக்களில் யதுசரிக்கின்றன. ஒரே உலகத்தில் ஐந்து திசைகள் சமான் சிரம் பஞ்சதசங்களுடன் ஸ்தாபிதமாயுள்ளன.

கஉ. முதன்மையாய் ஒளிவீசுபவள் ருதக்குழந்தை யாகும். சல சக்தியை ஒருவள் தாங்குவாள். சூரியனின் நிலயங்களில் வேறொருவள் அசைவாள். உஷ்ணத்தின் ஸ்தலங்களில் மற்றொருவள் செல்வாள். சவிதா ஒருவளை நியமனஞ் செய்வாள். கங். முதன்மையாய் ஒளி வீசுபவள் யமனோடு பசுவாவாள். பால்மிகும் நீ வருஷந்தோறும் எமக்குக் கறக்கவும். கசு. அனல் கொடியுடன், பலநிற பலவடிவ, சுக்கிர ரிஷபத்தின் சோதியான அவள் ஒளிகளுடன் வந்துளாள். அழியாத உஷையே ! உனது சமானச் செயலை செய்து கொண்டு மூப்பையளிப்பவளாய் நீ வந்துளாய். கரு. ருதுக்களின் பத்தினியான அவள் முதன்மையாயும், பிரசை தரிப்பவளாயும் தினங்களை வகித்துச் செல்லுபவளாய் இங்கு வந்துளாள். உஷையே ! நீ ஒன்றினாலும் பல இடங்களில் பிரகாசிக்கிறாய். மூப்பற்ற நீ அந்நியமான அனைத்தையும் முதுமையாக்குகிறாய். ச. ந. கக.

அநுவாகம் ௨௦௭.

பகை பிரி படை

க. அக்கினியே! சன்னமாயுள்ள எங்கள் எதிரிகளைத் துரத்தவும். ஜாதவேதசனே! சன்னமாகாத எங்கள் சத்துருக்களைச் சிதைக்கவும். கோபமன்னியில் பிரியமனமுடன் எமக்குப் பிரகாசிக்கவும். உனது காப்பில் நான் முச்சுகம் ஜயமுடனாக வேண்டும். உ. அக்கினியே ! பலமுடன் பிறந்துள்ள எமது பகைவர்களைத் துரத்தவும்; ஜாத வேதசனே! ஜன்னமாகாத சத்துருக்களை யொழிக்கவும்.

உ௦௭. கருத்து. இருளும் சோதிமுள்ள உஷையை காடவும்.

எமக்குப் பிரியமுடனாகவும். உன் சுகத்தை நாங்களுப
விக்க வேண்டும்; எமது எதிரிகளை நீக்கவும். ந. நீ சச.
எண்களான ஸ்தோமன், செல்வம் சக்தியாகும். ச. நீ
கசு எண்களான ஸ்தோமன். செல்வம் சக்தியாகும்:
ரு. நீ அப்சன் என்னும் பெயருள்ள புவியி னணுவாகும்.
சு. நீ நடை சந்தம், நீ விரி சந்தம். சுகமளிச்சந்தம், ஜயிக்
குஞ் சந்தம், சூழுஞ் சந்தம். மனச் சந்தம், பரவு சந்தம்.
நதி சந்தம், கடல் சந்தம்; சலசந்தம். சேர்க்குஞ் சந்தம்,
பிரிக்குஞ் சந்தம். பிரஹத் சந்தம்; இரதந்தர சந்தம், சமூ
கச் சந்தம், தனித்தனிச் சந்தம், வாக்குச் சந்தம், வெளிச்
சந்தம், சஷ்டிபுச் சந்தம், அதுஷ்டிபுச் சந்தம். ககுப்புச்
சந்தம், திரிககுப்புச் சந்தம், காவ்ய சந்தம், கனிச் சந்தம்,
பதபங்திச் சந்தம். அட்சரபங்திச் சந்தம், விஷ்டாரப
ங்திச் சந்தம், சாணை சோ கௌரக் கத்திச் சந்தம்
சூழுஞ் சந்தம். பட்ச சந்தம், கமன சந்தம் வான சந்தம்
வன்மை சந்தம். வன்மை செய் சந்தம், விசால சந்தம்,
சமர் சந்தம், ஜய சந்தம், கிட்டக் கடினமாகுஞ் சந்தம்,
மந்தச் சந்தம், அங்காங்கச் சந்தம். ச. ந. கட.

அநுவாகம் ௨௦அ.

அக்கினி

க. எழுச்சியாகி ஆகுதமான சுத்தாக்கினி சந்
தோஷமாய் செல்வம் நாட சத்துருவை யொழிக்கட்டும்.

உ. சோமனான நீசத்தான செயல்களின் பதியாகும்.
நீ அரசன், எதிரிக ளொழிப்பவன். நீ சிறப்பளிக்குஞ்
சக்தியாகும்.

ந. சுகதரிச னாக்கினியே! உன் காட்சி மங்கள
மளிப்பதாகும். நீ உக்கிரன். வியாபகன் உல்லாசன்;

௨௦௭. கருத்து,—இன்னும் வேறு சந்தங்களு முண்டு.

அவர்கள் இருனால் உன் ஒளியை மறைப்பதில்லை. குற்றம் உன் காயத்தில் பற்றிப் படிவதில்லை. ச. திடாக்கினியே! உன் தரிசனம் மங்கள மளிப்பதாகும், அது சூரியனருகிலும் சோதியாயுள்ளது. பார்க்கப் பிரகாசமாகுமது, இரவிலுங் காணும்; உன் ரூபத்தில் உணவு கண்ணுக்கு இனிமையாகும். ௫. யக்ஞத்தால் எமக்குச் செல்வஞ் ஐயிக்க பிரியமுடனாகு மவன் சுக தோற்றத்துடன் எங்கள் நிமித்தம் தேவர்களுக்கு யக்ஞஞ் செய்வான். அக்கினியே! இம்சையற்ற காப்பும் எமது ரட்சகனுமான நீ சோதியுடன் செல்வத்தோடு பிரகாசமாகவும். ௬. தேவனே! அக்கினியே! உன்னை நாட நாங்கள் எமக்கு சோதி சுகத்தினின்று பூரண ஆயுசுடன் க்ஷேமத்தை யளிக்கவும், சோதி சன்மனே! சிறப்பாய் சோதிமிகும் எச்செல்வத்தை நாங்கள் நாடுகிறோமோ அதை எங்களில் வழங்கவும். ௭. ஹோதாவே! பலத்தின் மகனே! மனிதரின் யக்ஞத்தில் நீ யக்ஞங்களால் யஜிப்பதுபோல் ஒருமையுடன் சேர்துள்ள இன்ப தேவர்களுக்கு இன்று நீ மகிழ்வுடன் யக்ஞஞ்செய்யவும். ௮. நான் தேவன் ஹோதா, புரோகிதன் யக்ஞ ரித்விக்கு, இரத்தின மளிப்பவனான அக்கினியை துதிக்கிறேன்.

௯. சோமனே! நீ பலனும் பிரகாசனுமாகும்; தேவனே! நீ சக்திமான், நீ சக்தி விரதன். நீ சக்தி மிகும் தர்மங்களை ஸ்தாபிக்கிறாய்.

௧௦. எரிக்கும் மருத்துக்களே! இந்த அவி உங்களுடையதாகும். எதிரி யழிப்பவர்களே! நீக்கள் எமது இரட்சணைக்கு அதில் இன்பமாகுங்கள். ௧௧. வசுக்களே! மருத்துக்களே! சக்திய ஷ்ரோதமாய் எம்மை இம்சிக்க விரும்பும் இழிசித்தமுள்ளவன் நாச பாசத்தில் பிடிபட வேண்டும், உங்களது அதி எரி சுடரால் அவனை யொழி

யுங்கள். கஉ. இன்பர்களாய் 'இன்பமளித்து, ' எரித்து
திட காயகர்களான வர்ஷ மருத்துக்கள் 'மனிதர்களில்
கணம் விசால கிரகங்களுடன் புன்மை பாசங்களை எம்மிட
மிருந்து நீக்கவேண்டும்.

கங. அதி இளைஞனே ! அவாவுள்ள தேவர்களை
இன்பமுடனாக்கவும், ருதுபதியே ! ருதுக்களை யறிந்து நீ
திவ்ய தேவர்களுடன் இங்கு யக்ஞஞ் செய்யவும். அக்
கினியே ! நீ ஹோத்துருக்களின் திவ்ய ஹோதாவாகும்.
கச. சுத்தனே ! அக்கினியே ! சோதி வீசுபவனே ! அத்வர
மனித சமூக அவியான நீ இன்று அளிப்பதை , யெல்
லாம் யதுபவிக்கிராய். ஏனெனில் நீ யக்ஞஞ்செய்பவன் : நீ
ருதத்துடன் யக்ஞஞ் செய்வாய். அதனால் பலமுடன் பெரு
கியுளாய். அதி இளைஞனே ! உனது அவிகளைஇன்று வகித்
துச் செல்லவும். கரு. மனிதன் தினந்தோறும் செல்வம் செ
ழிப்பு வீரர் மிகும் புகழை அக்கினியா லடையவேண்டும்.

கசு. சோமனே ! செல்வங்கண்டு செழுமைசெய்யும்
'நோய் சிதைக்கும் நீ, செழிப்புச் செழித்து எமக்கு சீல
நண்பனாகவும்.

கஎ. வீடு காப்பவர்களே ! இங்கு வாருங்கள். மருத்
துக்களே ! எம்மைப் புன்மையினின்று பிரித்து நீங்கள்
போகாமலிருங்கள். கஅ. ஏனெனில் மருத்துக்களே !
நாங்கள் மனித சக்தியுடன் பூர்வ சரத் ருதுக்களினின்று
உங்களை நாடியுளோம். கக. உங்கள் மகிமை அகாதத்தி
னின்று கிளம்புகின்றன. துரிதர்களே ! உங்கள் நாமங்
களைப் பிரகாச மாக்குங்கள். மருத்துக்களே ! கிரகபதி
யளிப்பு கிரகத்தின் ஆயிரம் பாகமான இதை யங்கீகரியுங்
கள்.

உ௦. காலை மாலையில் அவி மிகுந்து நெய் சுமக்கும்
யுவதி எந்த சக்தி மாணை நாடுகிறாளோ, அவனுக்கு

தனது சோதியே செல்வம் விரும்பி வருவது போலாகும். உக. அக்கினியே ! அமுதனே ! மிக்க இசையும் இவ்வனீகளை திவ்ய யஜனத்துக்குச் சமந்து செல்லவும். அவர்கள் இச்சகந்தங்களை யங்கீகரிக்கட்டும்.

உஉ. கண்வர்களே! சரசமாய் இரத சுபமுடனாகும் மருத்துக் கிரீடா கணங்களைப் புகழுங்கள். உங். மருத்துக்கள் குதிரைகளைப்போல் துரிதமாகி இனிய பசுக்கள் போல் பாலளித்து சுந்தர பாலர்கள் போல் கிரகத்திற் ஸ்திரமாகி காட்சி காணுங் காளைகளைப்போல் தாங்களே விளையாடுகிறார்கள். உச. அவர்கள் பிரயாணம் பெருமைக்கு, தங்கள் கணங்களைச் சேர்த்து, முன் செல்லுங் கால் புவி நடுங்கி யலறுகின்றது. குலுக்குமவர்கள் கலக்கிக் கிரீடைசெய்து கனலாயுதங்களுடன் தங்கள் சக்தியைப் புலனுக்குகிறார்கள். உரு. மருத்துக்களே ! நீங்கள் உச்சியிலுள்ள எவ்வழிகளிலும் அசையும் திரள்களை பறவைகள் போல் ஒன்று சேர்க்குங்கால், மேகங்கள் உங்கள் இரதங்களில் சலத்தைச் சிந்தும். துதிப்பவனுக்கு மது நிற நெய்யைப் பொழியுங்கள்.

உசு. அவர்கள் பலர் பிரியன், சனத் தலைவன் அவிச் சமக்கும் அக்கினியை அவிகளுடன் சதா கால மழைக்கிகள். உஎ. அவர்கள் நெய் சிந்து சாதனத்துடன் தேவாக்கினியை அவிச் சமக்க சதா காலம் துதி செய்கிறார்கள்.

உஅ. இந்திரனே. அக்கினியே ! சோதியின் திசைகளை யலங்கரியுங்கள். உசு. அவன் விருத்திரனைக் கொல்லுகிறான்.

ஙஉ. நாங்கள் எல்லாப் பக்கங்களிலு மிந்திரனை யழைக்கிறோம். ஙக. மனிதர்கள் இந்திரனை யழைக்கிறார்கள்.

நக. விசுவ கர்மணே ! நீ அவியால் ஒங்கி வளரநது
யக்ஞஞ் செய்யவும். நக. விசுவகர்மணே ! பலஞ்செய்யும்
மவியுடன் நீ, இந்திரனைச் செய்துளாய். ச. நக. கக.

அநுவாகம் ௨௦௯.

ஸ்தோம பாகம்

க. நீ கதிராகும், கிரகத்துக்கு நான் உன்னை பற்று
கிறேன். நீ கிரகத்தைத் தூண்டவும். நீ ஆதரவாகும்,
அறத்துக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன், நீ அறத்தைத்
தூண்டவும். நீ அநுசரிப்பாகும். சோதிக்கு நான் உன்னை
பற்றுகிறேன், நீ சோதியைத் தூண்டவும். நீ சந்தியாகும்,
வானத்துக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன். வானத்தைத்
தூண்டவும். நீ தூணாகும். தரணிக்கு நான் உன்னைப்
பற்றுகிறேன். நீ தரணியைத் தூண்டவும். நீ முட்டா
கும், மழைக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன். மழையைத்
தூண்டவும். நீ முன் வீச்சாகும். பகலுக்கு நான் உன்னைப்
பற்றுகிறேன். பகலைத் தூண்டவும்.

உ. நீ பின் வீச்சாகும். இரவுக்கு நான் உன்னை
நாடுகிறேன், இரவைத் தூண்டவும். நீ ஆர்வன், வசக்
களுக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன், நீ வசக்களைத்
தூண்டவும். நீ அறிவாகும். ருத்திரர்களுக்கு நான்
உன்னைப் பற்றுகிறேன். ருத்திரர்களைத் தூண்டவும். நீ
சோதியாகும். நான் ஆதித்தியர்களுக்கு உன்னைப் பற்று
கிறேன். ஆதித்தியர்களைத் தூரிதமாக்கவும். நீ ஒஐசா
கும். நான் பிதுருக்களுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன்
பிதுருக்களைத் தூண்டவும். நீ இழையாகும். நான்
பிரசைகளுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். பிரசைகளைத்

தூண்டவும். நீ சமர் சகிப்பவன். பசுக்களுக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன். பசுக்களைத் தூண்டவும்.

௩. நீ செல்வவான். நான் செடி-கொடிகளுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். நீ செடி கொடிகளைத் தூண்டவும். நீ யுக்தாயுதத்தால் ஜயமாகுபவன். நான் இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இந்திரனைத் தூண்டவும். நீ அதிபதியாகும். நான் பிராணனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். பிராணனைத் தூண்டவும். நீ அபானனாகும். நான் அபானனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். நீ அபானனைத் தூண்டவும். நீ அசைபவனாகும். கண்ணுக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன்; கண்ணைத் துரிதமாக்கவும். நீ சக்தி யளிப்பவன், செவிக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன், நீ திரிவிருதமாகும்.

௪. நீ பிரவிருத்து, நீ சம்விருத்து, நீ விவிருத்து, நீ ஏறுபவன், நீ இறங்குபவன், நீ முன்னேறுபவன், நீ பின்னேறுபவன்.

௫. நீ செல்வவான். நீ சோதியுள்ளவன், நீ நலஞ் ஐயிப்பவன். ச. ச. க.

அநுவாகம் ௨௧௦.

சுவர்க்கப் படை

௧. நீ இராணியாகும், கீழ்த்திசை; நிவ்ய வசுக்கள் உன் அதிபதிகளாகும்; அக்கினி உன்னிடமிருந்து ஆடதங்களைத் தடுக்கிறான். திருவிருத ஸ்தோமன் தரணியில் உன்னைத் தாங்கவேண்டும். ஆஜ்யத் துதி உன்னை திடத்தில் ஸ்தாபிக்கட்டும். இரதந்தர ஸாமன் உனது ஆதரவாகட்டும்

௨௦௧. கருத்து—நீ யார்? உனக்கு வேண்டுவதென்ன?

உ. நீ விராடனாகும், தென் திசை ; திவ்ய ருத்திரர். கள் உனது அதிபதிகளாகும், இந்திரன் உன்னிடமிருந்து ஆயுதங்களைத் தடுக்கிறான். பஞ்சதச ஸ்தோமன் உன்னைப் புவியில் தாங்கவேண்டும். பிரௌகதத் துதி உன்னை திரத்தில் ஸ்தாபிக்கட்டும். பிரகத் சாமன் உனது ஆதரவாக வேண்டும்.

ங. நீ சம்ராடனாகும், மேற் திசை ; திவ்யாதித்தியர்கள் உனது அதிபதிகள். சோமன் ஆயுதங்களை உன்னிடமிருந்து தடுக்கவேண்டும். சப்த தச ஸ்தோமன் உன்னை சகத்தில் தாங்கட்டும். மருத் வாதீய துதி உன்னைத் திடத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும், வைருப சாமன் உன் ஆதரவாகட்டும்.

ச. நீ சுவராடனாகும். வடதிசை, விசுவே தேவர்கள் உனது அதிபதிகள். வருணன் உன்னிடமிருந்து ஆயுதங்களைத் தடுக்கிறான். ஏகவிம்ச ஸ்தோமன் உன்னை புவியில் தாங்கவேண்டும். நிஷ்கேவல்ய யுக்தன், உன்னை திடத்தில் ஸ்தாபிக்கட்டும், வைராஜா சாமன் உன் ஆதரவாக வேண்டும்.

ரு. நீ அதி பத்தினியாகும், பெருந்திசை. திவ்ய மருத்துக்கள் உனது அதிபதிகள். பிரகஸ்பதி உன்னிடமிருந்து ஆயுதங்களைத் தடுக்கிறான். உள, நூ ஸ்தோமங்கள் புவியில் உன்னைத் தாங்கட்டும் வைசுவதேவ அக்கினி, மாருத உக்தங்கள் திடத்தில் உன்னை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். சக்வரம் ரைவத ஸாமன்கள் உனது ஆதரவாகட்டும்.

சு. தேவர்களில் முதன்மையாய் தோன்றும் ரிஷிகள் உன்னை சோதியினளவு விரிவுடன் வானத்துக்காக வியாபகமாக்கட்டும். அதிபதியும், விதாத்ருவும் உன்னை விகாஸமாக்க வேண்டும். அவர்களெல்லா மிணைந்து உன்

னையும் யஜமானனையும் சுவர்க்க உலகமான உயர்வின் எல்லையில் உன்னை ஸ்தாபிக்கட்டும். ச. ச. உ.

அநுவாகம் உகக.

திசைப் படை

க. இவன் சிகப்பு ரோமம் சூரிய கிரணங்களுடன் பூர்வத்திலுளான். இரத கிருத்ஸம், இரௌதஜசம்,—அவனது கணம் கூட்டங்களின் தலைவர்களாகும். கிருதஸ் தலை புஞ்சிகஸ்தலை—அவனது அப்சரசுகளாகும், யாது தானர்களே அவனது அம்பு, அரக்கர்கள் அவனது ஆயுதமாகும்.

உ. வலது பக்கமுள்ள இவன் விசுவகர்மாவாகும்; இரத சுவனம் இரேத சித்திரம் அவனது கணம் கூட்டங்களின் தலைவர்களாகும். மேனகை, சஹஜன்யை, அவனது அப்சரசுகளாகும்; நடிக்கும் பிராணிகள் அவனம்பு; மனிதர் மரிப்பே அவனாயுதம்.

ந. பின் புறமுள்ள இவன் விசுவ வியாபகனாகும். இரதப் பிரோதமும் அஸ்மரதமும் அவனது கணம் கூட்டத்தலைவர்கள். பிரமலோசந்தீயும் அநுமலோசந்தீயும் அவனது அப்சரசுகளாகும், சர்ப்பங்கள் அவனம்பு, புலிகள் அவனாயுதம்.

ச. இடது பக்கமுள்ள இவன் செல்வஞ் சேகரிப்பவன், சுசேனனும், சேனஜித்தும் அவனது கணம் கூட்டங்களின் தலைவர்களாகும். விசுவாசியும் கிருதாஜியும் அவனது அப்சரசுகள், சலங்கள் அவனது அம்பு, காற்று அவனது ஆயுதமாகும்.

ரு. உயரிலுள்ள இவன். செல்வங் கொண்டு வருபவன். தார்க்ஷியன் அரிஷ்டநேமியும் அவனது கணம்

உகௌ. கருத்து—நீங்கள் எங்கும் ஸ்தாபிதமாக வேண்டும்

கூட்டங்களின் தலைவர்களாகும் ; ஊர்வசியும் பூர்வசித்தியும் அவனது அப்சரசுகள். மின்னல் அவனது அம்பு, அவன் ஆயுதம் இடி முழக்கமாகும். கூ. அவர்களுக்கு நமஸ்காரம், அவர்கள் எமக்கு சுகமளிப்பவர்களாகட்டும்; எமது துவேஷியையும் எம்மை துவேஷிப்பவனையும் உங்கள் வாய்களில் நான் வைக்கிறேன்.

எ. நான் உன்னை ஆபுசு நிலயம் ஆதரவின் நிழலில் அமைக்கிறேன் ; கடலுக்கு நமஸ்காரம். கடல் சோதிக்கு நமஸ்காரம்.

அ. பரமேஷ்டி வான எல்லையில் விரிந்து விசாலனாய், வன்மை வலிமையுடனாகி வெற்றி பெரு முன்னை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். சோதியைத் தாங்கவும், சோதியை திடமாக்கவும், ஒவ்வொரு பிராணன் அபானன் வியானன் உதானன் ஆதரவு அசைவுக்கு சோதியை இம்சிக்காதே: சூரியன் அதி சுவஸ்தி அதிசுகமளி கவசத்துடன் உன்னைக் காக்கட்டும். அங்கிரசர்களைப் போல் அத்தேவதையுடன் நீ திடமாயுட்காரவும். கூ. பவனன் பெரிய அடைப்பினின்றுத் தப்பி புற்றரை விருப்பமாகி கனைக்குங் குதிரையைப்போல், அவனது சுடர் பின்னர், முழங்குவான். அப்பால் உனது பாதை கருமையுடனாகும். ச. ச. நட.

அறுவாகம் உக௨.

அக்கினி

க. அக்கினி சோதியின் சிரம் சிகரமாகும். புவியின் பதியாகும், அவன் இங்கு சல ரேதசைத் துரிதமாக்குகிறான். உ. அதர்வன் புஷ்கரம் விசுவத் தலைவனது சிரத்

உகக கருத்து. சேனையும் சேனாபதியும்.

தினின்று உன்னைக் கடைந்தெடுத்துளான். ௩௩. இந்த அக்கினி, கவி, பொருள் தலைவன், நூறு ஆயிரம் பலத்தின் பெருமானாகும். ௪. நீ யக்கும் வானத்தின் தலைவனாகும். நீ மங்களமான குதிரைகளுடன் சோதி-செல்லுகிறாய். நீ சிறப்பனிக்குஞ் சிரத்தை, சோதியில் ஸ்தாபிக்கிறாய். அக்கினியே! உனது சுவாலையை யவி சுமக்கச் செய்கிறாய். ௫. மனித சமிததுக்களால் பசுவைப்போல் வரும் உஷையைக் காண அக்கினி எழுச்சியாக்கப்பட்டுளான். கிரணங்கள் கிளையேறும் சிறு கொடிகளைப்போல் சோதி நோக்கிச் செல்லுகின்றன.

௬. நாங்கள் எமது துதிமொழியை, கவி யக்ஞாருகன் காளையான விருஷபனுக்குச் சொல்லியுளோம். கவி ஷ்டரன் வணக்கமுடன் அக்கினிக்கு சோதியில் சுந்தரம்போல் விரிந்து விசாலமாகும் இந்த ஸ்தோமத்தை எழுச்சி யாக்கியுளான்.

௭. விழிப்பு வன்மை, தேஜசு விளங்கும் அக்கினி பெருஞ் சோதி சேர் சுவாலையோடு புதிய க்ஷேமத்துக்காக மனிதர் காப்பாகப் புலனாக்கப் பட்டுளான். அவன் பரதர்களுக்குப் புனிதமாகிக் கொண்டு அதி ஒளி வீசுகிறான். ௮. அக்கினியே! நீ, ஒவ்வொரு வனஞ் சாய்ந்து மறைவில் ஒளியுங்கால், அங்கிரசர் உன்னைக் கண்டுளார். நீ தேய்க்கப்பட்டால் ஒங்கும் பலமுடனாவாய். அங்கிரசனே! அவர்கள் உன்னை திடமகன் எனச் சொல்லுகிறார்கள். ௯. மானிடர்கள் யக்குக் கொடி முதல் புரோகிதனான அக்கினியை முந்நிலைகளில் எழுச்சியாக்குகிறார்கள். அவன் தர்ப்பையில் இந்திரன் தேவர்களுடன் தோய்ந்து அதிதிடன் ஹோதாவா யமரட்டும். ௧௦. அக்கினியே! பலர்பிரியனே! ஐந்துக்கள் பிரசைகளில் அதிசோதி, சுடர் கேசங்களுடனாகு முன்னை அவி வகிக்க யழைக்கிறார்கள்.

கக. நண்பர்களே ! திடன் திடமகன் சனத்தலைவனான அக்கினிக்கு ஒருமையுடன் அருகதையான துதியையும் உணவையு மளியுங்கள். .

கஉ .அக்கினியே! பலம் மிகுபவனே! நீ அனூரியனுக்கு உரியவற்றையெல்லாம் ஒன்று சேர்க்கிறாய். நீ புவியின் நிலயத்தில் எழுச்சியாக்கப் பட்டுளாய். நீ எமக்கு எல்லா நற்பொருள்களையுங் கொண்டு வரவும். கங. நான் இவ்வணக்கத்துடன் அன்பன் அமுதன் திடமகன் அநுகூலயக்ஞன் அறிவு புலனுக்கும் அனைத்தின் தூதனான அக்கினியை அழைக்கிறேன். கச. ஒளியுள்ள அவன் உலகங் காக்கும் பொருள்களைச் சேர்ப்பான். யக்ஞம் சனங்களின் திவ்ய செல்வத்தையும் வசுக்களின் நல்லறிவு நற்காப்பை யடைநதுள்ளது. அவன் நன்கு அழைக்கப்பட்டால் துரிதமாவான். கரு. தாராளமாய் அளிப்பவனது திவ்ய யக்ஞ ஒளி உச்சியில் எழுச்சியாகியுள்ளது. சிகப்புக்கிரணம் சோதி பரிசித்துச் செல்லுகின்றது. மனிதர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அக்கினியைப் புலனுக்குகிறார்கள். கசு. அக்கினியே ! ஜாதவேதசனே! பசுமிகுந்து பலமகனாய் பொருள் தலைவனாகும் நீ, எங்களில் பெரும்புகழையளிக்கவும். கஎ. வசு, கவி, மொழிக்கருகனாய் மலரும் பல தோற்றமுடனாகும் நீ எமக்குப் பொருள்களுடன் பிரகாசிக்கவும். கஅ. இரவு பகல் உஷையின் தலைவனான அனலே! அக்கினியே! கூறிய சுவாலைகளால் அரக்கர்களை எரிக்கவும். கக. தேவனே! அக்கினியே! நாங்கள் அழியா ஒளியுடனாகு முன்னே பிரகாசமாக்குகிறோம். உனக்கு இவ்வதிசய விருப்பச் சமித்து சோதியில் ஒளியைச் செய்யுங்கால், நீ துதி செய்பவர்களுக்கு உணவைச் சுமக்கவும். உ௦. அக்கினியே ! சனத்தலைவனே ! சுத்த சந்திரனே ! அவி சுமப்பவனே, பிரஜாபாலகனே, சுத்தச் சோதியின திபதியே! உனக்கு இவ்வனி

ருக்குடன் யளிக்கப்பட்டுளது. நீ துதிப்போர்களுக்கு உணவைச் சுமக்கவும். உக. நல்ல சந்திரனே! நீ உன் வாயில் நெய்யின் இருசாதனங்களைப் பக்குவ மாக்கு கிறாய்! பலபதியே! நீ எமது துதிகளுக்கு எம்மைப் பூரணமாக்கவும். நீ உணவைத் துதிப்பவர்களுக்குச் சுமக்கவும். உஉ. அக்கினியே! நாங்கள் மங்களமான உன்னை இருதயம் பரிசிக்கும் இனியதுரித சங்கற்பம் போல், துதி மொழிகளால் உனக்கு இதை குதிரைபோல் நன்கு செய்யட்டும். உங். அக்கினியே! நீ திடருதம் தூயப் பிரேணை, திவ்ய சங்கற்பத்தின் தலைவனாகியுளாய். உசு. அக்கினியே! நாங்கள் உனக்கு இன்று இம்மந்திரங் களால் கானஞ்செய்து உபாசனை யளிக்கட்டும், உன் சக்திகள் சோதியினின்றுபோல் முழக்க மாகின்றன. உரு. அக்கினியே! உனது எல்லா முகங்களோடு மேன்மை யளித்துக்கொண்டு சுவர்க்கச் சோதியைப்போல் எங்கள் இத்துதி மொழிகளில் நீ மங்கள மளிப்பவனாகவும். உசு. நான் சக்திமகன் ஜாதவேதசன் செல்வமளித்து விப்பிர ணைப்போல் சகலமறியும் அக்கினியை ஹோதாவாக எண்ணுகிறேன். உஎ. தேவனான அக்கினி, நன்கு ஆகு தம் செய்யுங்கால் சுத்த ஒளி சுந்தரநெய் யதுசரித்து தேவர் பக்கம் கிருபையுடன் உச்சியிலாகி நேர்மை யாயுளான். உஅ. அக்கினியே! நீ எமது பக்கமாகி பிரிய காப்பனாய் இரட்சகனாகவும். உசு. ஒளிவீசி உயரிய சோதியுள்ளவனே! நாங்கள் உன்னை நண்பர் நல் மனத் துக்கு நாடுகிறோம். நு0. ஒளி சோதியின் பிரகாசமான அக்கினியே! உன் அதி சோபையுடன் வந்து எமக்குச் செல்வத்தை யளிக்கவும். ச. ச. ச.

அநுவாகம் உகந.

சாயுஜ்யம்

க. நான் துதி திடம் தேசசு சந்தம் ஸ்தோமம். இணங்கு மிசை நெய்துள் இந்திராக்கினியுடன், சிறப்புச் செல்வச் செழுமைக்கு உன் உடன் பிறப்பார் நடுவே உன்னைப் பக்குவமாக்குகிறேன்; நான் உன்னை என்னுடன் இணங்கு மிசைகளோடு ஒன்று சேர்க்கிறேன்.

உ. நீ துலை அம்பை நிதந்தி சுபுணிகை மேகயந்தி வர்ஷயந்தி அப்பிரயந்தி என்னும் நாம முள்ளவன், நான் பிரசாபதி விசுவப் புலன்களுடன் உன்னை வைக்கிறேன்.

ந. உணவு பூரண, புவியான நீ, சலத்தின் ஊற்றாகும். மனிதர்கள் உனது இரட்சகர்கள். இங்கு அக்கினி வைக்கப்பட்டுளான்; அதை நான் நாடுகிறேன்; அது எனது காப்பும் கவசமுமாக வேண்டும். ச. பிரமத்தால் பூரணமாகும் அதிசோதியான நீ, வானமாகும்; மருத்துக்கள் உனது இரட்சகர்கள், வாயு இங்கு வைக்கப்பட்டு ளான். அதை நான் நாடுகிறேன், அது எனது காப்பும் கவசமுமாக வேண்டும். ரு. அமுதத்தால் பூரணமாகும் சோதியான நீ, ஜயிக்கப்படாதவன்; ஆதித்தியர்கள் உனது இரட்சகர்கள், இங்கு சூரியன் வைக்கப்பட்டு ளான், அதை நான் நாடுகிறேன், அது எனது காப்பும் கவசமுமாகவேண்டும். ச. ச. ரு.

— —

அநுவாகம் உகசு.

விசுவ சோதி

க. பிரகஸ்பதி புவியினு யரத்தில் சோதி மிகு. முன்னை, விசுவமான பிராண னபானனுக்கு ஸ்தாபிக்கத்

உகந. கருத்து. நமது துணைவர்கள்.

மும். விசுவச் சோதியைத் தாங்கவும். அக்கினி உனது அதிபதியாகும். உ. விசுவகர்மன் வான உயர்வில் சோதி மிகு முன்னை விசுவமான பிராணனபானனுக்கு ஸ்தாபிக்கட்டும், நீ விசுவச் சோதியைத் தாங்கவும், வாயு உனது அதிபதியாகும். ஈ. பிரசாபதி சோதியின் எல்லையில் சோதிமிகும் உன்னை எல்லா பிராணன் அபானனுக்கு ஸ்தாபிக்கட்டும். நீ விசுவசோதியைத் தாங்கவும், பரமேஷ்டி உனது அதிபதியாகும்.

ச. நீ பூர்வ காற்றளிப்பவன், நீ மழை கொடுப்பவன், நீ மின்னல் அருள்பவன். இடி முழங்குபவன், சலம் பொழிபவன். ஈ. நீ அக்கினி வழியாகும்; நீ தேவர்களின் அக்கினி வழியாகும். கூ. நீ வாயு வழியாகும், நீ தேவர்களின் வாயு வழியாகவும். எ. நீ வான வழியாகும் நீ தேவர்களின் வான வழியாகும். அ. நீ வானமாகும்; வானத்துக்கு உன்னை நாடுகிறேன். கூ. நான், ஒளி கடல் சலம் எழுச்சி நீர்த்தன்மை ஆதித்தியர்கள் சோதியின் சோபைக்கு உன்னை நாடுகிறேன். க0. நான் ரிக்கு சோதி சுவாலை ஒளி வீச்சு பிரகாசத்துக்கு உன்னை நாடுகிறேன். கக. நான் பாலனிக்கு முன்னைப்பாலில், தேச சனிக்கு முன்னை தேசசில், புகழ்ளிக்கு முன்னைப் புகழில் பொருள் அளிக்கு முன்னைப் பொருளில் பிரகாசமளிக்கு முன்னைப் பிரகாசத்தில், ஸ்தாபிக்கிறேன்; நீ அங்கிரசனைப் போல், இந்த ரிஷி தேவதை பிரமத்துடன் திடமாயுட் காரவும்.

அநுவாகம் உகரு.

புயாக்ருதம்

க. நீ விருத்தி செய்பவன், நீ விசால நிலயஞ் செய்பவன், நீ பூர்வத்திலுள்ளவன், நீ உச்சியாகும், நீ வானம்

உகச. கருத்து. எல்லா சோதியையும் நாடவும்.

மருபவன், வானத்தில் அமையவும். உ. நீ சலஞ்சாய்பவன் பட்சி சாய்பவன். பறவையிலுட்காருபவன். கருடனில மை பவன், ஒங்கு முச்சியிலுட்கார்பவன்.

௩. நான் உன்னை புனியின் பொருளில் ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் உன்னை வானச் செல்வத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் உன்னைச் சோதிச் செல்வத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன், நான் உன்னை திசைச் செல்வத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் செல்வமளிக்கு முன்னை செல்வத்தில் ஸ்தாபிக்கிறேன்.

௪. என் பிராணனைக் காக்கவும், என் அபானனைக் காக்கவும், என் வியானனைக் காக்கவும், என் ஆயுசைக் காக்கவும். என் விசுவாயுசைக் காக்கவும். என் பூரணயசைக்காகவும்

௫. அக்கினியே! இருதயம் என்பது உனது பெரிய நாமமாகும், நீ வரவும், நாம் ஒன்று சேர்வோம். அனலே! நீ பஞ்ச சனங்களின் நடுவே யுளாய். ௬. நீ திடம், கடல் யாவா, அயாவர், ஸப்தம், வழிகள், துணைகளாகும். ௭. ச. எ.

அநுவாகம் உகௌ.

இந்திர தனு

௧. நீ அக்கினியினால் விசுவஞ் ஜயிப்பவன், சூரியனால் சுவராடன், சக்தியால் சக்திபதி. விருஷபத்தால் துவஷ்டா. யக்ஞத்தால் மகவான். தட்சிணையால் சுவர்கம், கோபத்தால் விருத்திரன் கொல்பவன். பிரியத்தால் தேவந தாங்குபவன், உணவால் செல்வம்; அவன் புனியால் ஜயித்துளான்; நீ ரிக்குக்களுடன் உணவு புசிப்பவன். வஷ்ட் சப்தத்தால் வளர்பவன். சாமத்தால் காய

உகௌ. கருத்து—செல்வம் நாடி நீண்ட சீவனையடையவும்

காப்பன். விராஜனோடு சோதி மிகுபவன். பிரமத்தால் சோமபானஞ் செய்பவன்; அவன் யக்ஞத்தைப் பசுக்களால் தாங்குகிறான். அவன் கூத்திரத்தால் மானிடர்களைத் தாங்குகிறான். இரதம் குதிரையுடன் ஆயுதந்தரிப்பவன். அவன் ருதுக்களுடன் பிரபுவாகும். வருஷத்தோடு வியாபிப்பவன். தவத்தால் எதிர்க்க முடியாதவன். தேகங்களோடு சூரியனாகும். ச. ச. அ,

அநுவாகம் உகள்.

யக்ஞ தனு

க. நீ சோமனுக்கு வரும் பொழுது மனத்தால் பிரஜாபதியாகும்; நீ தீட்சையில் தாத்தரு, தரிப்பதில் சவிதாவாகும்; சோமன் வாங்க பசுவில் பூஷணன், பந்தத்தில் வருணன், வாங்கப்படுவதில் அசுரனாகும், வாங்கியவுடன் மித்திரன்; ஸ்தாபிதத்தில் சிபிவிஷடன். முன் செலுத்தப்படுங்கால் மானிட இன்பனாகும், வரவில் அதிபதி, தலைமைச் செயலில் பிரஜாபதியாகும்; அனல் பீடத்திலக்கினி. அக்கினி பீடத்தினின்று போகுகால் பிரகஸ்பதி, அவி சுமப்பதில் இந்திரன்; ஸ்தாபிதமாகுங்கால் அதிதியாகும். கீழ் எடுத்துச்செல்லுங்கால் நீ விஷ்ணுவாகும், நனையுங்கால் அதர்வன், பொழியுங்கால் யமன், புனிதமாகுங்கால் புனித பூஜ்யம் பருகுபவன். சுத்தமாகுங்கால் வாயு; பாலுடன் சேருங்கால் மித்திரன், துணுக்குத் தானியங்களில் மந்தினன்; புறமெடுக்குங்கால் விசுவே தேவர்கள்; ஆகுதத்தில் ருத்திரன். நிறைவில் வாயுவாகும்; புலனாகுங்கால் மனிதர் நோக்குபவனாகும், வருங்கால் உணவு, பிதரு புகழன்; பற்றுங்கால் பிராணன்.

உகசு. கருத்து. எதனால் எது?

கடைச் ஸ்னனம் செல்லுங்கால் நதியாகும்; சென்றபிறகு சமுத்திரம், மூழ்குங்கால் சலம்; பூரண மனுகிய வுடன் பரமாகும். ச. ச. கூ.

அநுவாகம் உகஅ.

நட்சத்திர சேனை

க. நீ கார்த்திகை நட்சத்திரம், அக்கினி தேவதை; நீங்கள் சோமன் தாத்தா அக்கினி பிரஜாபதியின் பிரகாசங்களாகும்; நான் ஒளிக்கு உன்னை சுடருக்கு உன்னை சோதிக்கு உன்னை ரிக்குக்கு உன்னை சவாலைக்கு உன்னை நாடுகிறேன்.

உ. நீ ரோஹிணி நட்சத்திரம், பிரஜாபதி தேவதை, மிருக சீர்ஷ நட்சத்திரம். சோமதேவதை; திருவாதிரை நட்சத்திரம், ருத்திர தேவதை; இரு புனர்பூச நட்சத்திரம் அதிதி தேவதை; பூசம் பிரகஸ்பதி தேவதை. ஆயில்ய நட்சத்திரம் பாம்புகள் தேவதை; மக நட்சத்திரம் பிதுருக்கள் தேவதை. இரு பூர நட்சத்திரம் அரியமான் தேவதை; இரு பூர நட்சத்திரம் பகதேவதை. ஹஸ்த நட்சத்திரம் சனிதா தேவதை; சித்திரை நட்சத்திரம், இந்திர தேவதை; சுவாதி நட்சத்திரம் வாயுதேவதை, இரண்டு விசாக நட்சத்திரம் இந்திராக்கினி தேவதை; அநுஷ நட்சத்திரம் மித்திரன் தேவதை; ரோஹிணி நட்சத்திரம் இந்திரன் தேவதை; இரு விசுருத நட்சத்திரம், பிதுருக்கள் தேவதை; அஷாட நட்சத்திரம் சலங்கள் தேவதை. அஷாட நட்சத்திரம் விசுவே தேவர்கள் தேவதை; சிரோண நட்சத்திரம் விஷ்ணு தேவதை; சிர விஷ்டா நட்சத்திரம் வசுக்கள் தேவதை; சதய நட்சத்திரம்

உகஎ கருத்து, — ஒருவன் பலருபமாக முன்மை.

ரம் இந்திரன் தேவதை; பிரோஷ்டபத நட்சத்திரம். ஒரு பாத அஐதேவதை. பிரோஷ்டபத நட்சத்திரம் ஆழப்பாம்பு தேவதை; ரேவதீ நட்சத்திரம் பூஷண தேவதை; இரு அசுவ யஜ நட்சத்திரம், அசுவினி தேவதை; அப பரணி நட்சத்திரம் யமன் தேவதை.

௩. தேவர்கள் எனத் ஸ்தாபித்தார்களோ அதனால் மேற்புறம் பூரணமாயினது. ச. ச. ௧௦.

அருவாகம் உகக.

ருதுப் படை

௧. நீங்கள் வசந்தத்தின் மது மாதவங்கள்; உ. நீங்கள் கிரீஷ்மத்தின் சுக்கிரன் சுசிகள்; ௩. நீங்கள் மழையின் நபன் நபஸ்யர்கள். ச. நீங்கள் சரத்தின் இஷன் ஊராஜன்கள். ௩. நீங்கள் ஏமந்தத்தின் சஹன் சஹலியர்கள். கூ. நீங்கள் சசியின் தபன் தபசியர்கள். எ. நீ அனலின் அக நட்பாகும்; சோதியும் புவியும், சலமும் ஓஷதிகளும், தனித் தனியா யனல்களும், எனது மேன்மைக்கு, ஒன்று சேர்ந்து சுகம் சக்தி செல்வ மளிப்பவை யாகட்டும்.

புனி சோதி நடுவிலுள்ள ஒரே மனமுடனாகும் அனல்கள் சசி ருது சம்பந்தங்களை யெல்லாம் சம்பாதித்துக்கொண்டு இந்திரனில் தேவர்களைப் போல்—அச்செயல்களில்—சூழவேண்டும்.

அ. நீ சோமன் சூரியன் அக்கினியின் முன் சித்தனும் சேர்ப்பவனுமாகும். கூ. நீ பித்ருயமன், இந்திரனின் கோரம் கரே வன்மையாகும். ௧௦. நீ மருத்து வருணன் தேவசவிதாவின் திடம் தரணியுமாகும். ௧௧. நீ மித்திரன் வருணன் மித்திரன் தாத்துருவின் தூணும் தரிப்பு

மாகும். கஉ. நீ வசருத்திர ஆதித்தியர்களின் கீழ்மேற் திசையாகும்.

கங. அவர்கள் உனது அதிபதிகள், அவர்களுக்கு நமஸ்காரம். அவர்கள் எமக்குப் பிரிய முள்ளவர்களாகட்டும். நான் எங்களை வெறுப்பவனையும் நாங்கள் வெறுப்பவனையும் உங்கள் வாய்களில் வைக்கிறோம். கச. நீ ஆயிரத்தினளவாகும், நீ ஆயிரத்தின் வண்ணமாகும். நீ ஆயிரத்தின் பருமனாகும். நீ ஆயிரத்தின் நகலாகும். நீ ஆயிரத்தின் சாரமாகும். நான் ஆயிரத்துக்கு உன்னை நாடுகிறேன்.

கரு. அக்கினியே ! இவ்விருப்பங்கள் எனக்கு கறக்கும் பசுக்களாகவேண்டும். ஒன்று தூறு, ஆயிரம் பதினாயிரம் இலட்சம் பத்துலட்சம் கோடி பத்து கோடி தூறுகோடி ஆயிரங் கோடி பதினாயிரங்கோடி இலட்சங்கோடி பத்து லட்சங்கோடி பசுக்கள் எமக்காக வேண்டும்; அக்கினியே ! இவ்விருப்பங்கள் எனக்கு அறுபது ஆயிரம் அழியாத பதினாயிரம் பசுக்களாக வேண்டும். நீங்கள் பலம் மிகுந்து வன்மை நிறைந்து மது சிந்தி நெய் சொட்டி பிரமம் பெருக்கி ருதத்தில் நிற்பவர்கள். அக்கினியே ! எனக்கு தூரமுள்ள உலகில் திவ்யலோகமென்பதும் இன்பங் கறப்பவர்களாகவேண்டும். ச. ச. கக.

அநுவாகம் ௨௨௦

[அசுவமேதம்]

அகவம்.

க. சுவர்க்கம் காணும் திசைச் சமித்து, நாங்கள் விரும்புவதை யளிக்கவேண்டும்; மாதவன் மதுவினின்று

உகக. கருத்து—பன்னிரண்டு மாதம் முதலிய வற்றால் நான் பெரியவனாகவேண்டும்.

எம்மைக் காக்கவேண்டும் ; ஜயனும் இம்சையற்ற தேவனான அக்கினி எங்கள் கூத்திரத்தைக் காக்கட்டும். அவன் எங்களை ரட்சிக்கவேண்டும்.

உ. சாமன்களோடு இரதந்திரம், சந்தங்களின் விகளரூபத்துடன் காயத்திரீ, தினங்களின் நிலையால், திருவிருதஸ்தோமன் எம்மைக் காக்கவேண்டும். கடல் காற்று இப்பலத்தைப் பூரணமாக்கட்டும்

ந. சுத்தன் ஜயசீலன் சக்தி மிகுபவன் சக்தியளிக்கும் திசைகளின் கோரன், மலருந் தினத்தில் எம்மைக் காக்கவேண்டும். இந்திரனே ! அதிபதியான நீ, இதை பூரணமாக்கவும். நீ எமக்கு எங்கும் இப்பெரும் கூத்திரத்தைச் பாது காக்கவேண்டும்.

ச. சந்தரம், அதிபலம், சக்திமிகும் உக்கிர வீரமாய் கூத்திரந்தாங்கும் பிரஹத் சாமன் திருஷ்டுபோடு எம்மைக் காக்கட்டும். இந்திரனே ! நீ கடல் காற்று பஞ்ச தசஸ்தோமனோடு, நடுவில் இதைக் காக்கவேண்டும்.

ரு. திவ்யமும் தூய்மையுமான திரைகளின் நடுவி லுள்ள கீழ்ப்பாகம், எம்மைக்காக்கட்டும், விசுவேதேவர்களே ! தின மழையோடு திவ்யர்களான நீங்கள் எம்மை ரட்சியுங்கள் ; இந்த கூத்திரம் சக்தியாயும் சஹஸ்ரமாயும் எதிர்ப்பு சூன்னிய ஜயிக்க முடியாத பலமுடனாகவேண்டும்.

சு. நாங்கள் இங்கு வைரூப சாமனில் இதற்கு வன்மையுடனாகவேண்டும். நாங்கள் அவனை சனங்களில் ஜகதீயுடன் ஸ்தாபிக்கிறோம். விசுவேதேவர்களே ! இச்சோதி இச்சூத்திரம், கடல், காற்று சப்த தசஸ்தோமனோடு உக்கிர முடனாகட்டும்.

எ. திசைத்தார்த்தா திசை ஸ்தம்பன் இச்சூத்திரத் தைத் தாங்குகிறான் ; அதி நண்பர்களுடன் வன்மை எமக்

காகவேண்டும்; மித்திரனே, வருணனே ! அறிஞர்களான நீங்கள் தினங்களின் சரத்தகாலமுடன் பெருங்காப்பை இந்த இராஷ்டிரத்துக் களியுங்கள்.

அ. என் மனம் வைராஜ சாமனிலாகும். எனது வீரபலம் யதுஷ்டிபுனால் ஒருமையாகவேண்டும்; மித்திரனே, வருணனே ! உங்கள் தலைமைத்துவங்களால் இச்சூத்திரத்தை நனைந்து சிந்தும், நண்பர் நிறைவதாய் செய்து ரட்சியுங்கள். கூ. ஏமந்தம், சக்திமான், சம்ராடன் திசைகளின் நடுவே ஜய சீலர் சாமனால் எம்மைப் பூரணமாக்கவேண்டும். பெரிய சகவரீக்கள் அநுகூல பவனங்களுடன் நெய் மிகும் இந்த யக்ஞத்தை இரட்சிக்கவேண்டும்.

க௦. நெய், பால் மிகுந்து சுலப கறவையான திசைத் திவ்ய தேவி எம்மைக் காக்கட்டும். முன்பின் செல்லும் நீ ரட்சகனாகும்; பிரகஸ்பதியே ! பம மய மொழியை இணைக்கவும்.

கக. சவிதா திசையுச்சி, ஓஷதிப் பிரீதி காரணன், திசைமுக வருஷத்துடன் எம்மை காக்கவேண்டும் அதிச் சந்தம் ரேவதீசாமன் எம்மை பகையன்னியில் செய்து எமக்குப் பிரிய முடனாகவேண்டும்.

கஉ. புவன பத்தினியே, விவசுவந்த சுவாசியே, முப் பது மூன்று ஸ்தோமமுள்ள நீ எமக்குப் பிரியமுடனாகவும். ஸவிதாவே ! உனது தலைமையில் எமக்கு உதார திசை பால் மிகுந்து பிரீதி யுடனாகட்டும். கங. இனியசாந்தமான இச்சக்தியின் ஈசனாய் திசைகளின் நடுவே திடமான விஷ்ணு பத்தினி, பிரகஸ்பதி மாதரிசுவன் ஒன்று வீசும் காற்றுக்களுடனான வாயுஎமக்குப்பிரியமுடனாகவேண்டும்.

கச. உணவு நிரப்பி செழிப்புடன் எங்கும் விரியும் புவி தாரக புவன ஈசனாய் சோதி ஸ்தம்பனாகும் விஷ்ணு

பத்தினியான அதிதி தனது அங்கத்திலுள்ள எமக்கு மங்கள கரமுடனாகட்டும்.

கரு. வைசவாநரன் எங்கள் ரட்சிப்புக்கு வரவேண்டும். கசு. சோதியின் எல்லையில், இன்று அநுமதி எங்களுக்கு வரட்டும் அநுமதியே! நீ பிரசன்னமாகவும். அவன் எந்த ஒளியுடன் எமக்காவான்? இன்று எவன் இணைக்கிறான்? ச. ச. கட.

[அசுவமேதத் தொடர்ச்சிக்கு உடன-ம் அநுவாகம் பார்க்கவும்.]

அநுவாகம். ௨௨௧.

[உருத்திரம். ௨௨௧—௨௩௨]

வில்

க. ருத்திரனே! உன் கோபத்துக்கு நமஸ்காரம், உனது அம்புக்கும் நமஸ்காரம்; உனது வில்லுக்கு நமஸ்காரம், உனது கைகளுக்கும் நமஸ்காரம். உ. ருத்திரனே! சிவமான வில் சிவமான சரம் அதி சிவ அம்புடன் நீ எமக்குப் பிரியமுடனாகவும். ந. ருத்திரனே! மலை சுற்றுபவனே! சிவமாய் கோரங்கழிந்து குற்றமற்ற காட்சியுடன் அதிசய சுகமளிக்கும் உன் காயத்தால் நீ எங்களைக் காணவும். ச. மலை திரிபவனே! மலை ரட்சகனே! உன் கையில், எய்வதற்குத் தரிக்கும் அம்பை நீ சிவமாக்கவும்; புருஷனின் புனியை இம்சிக்காதே. ரு. மலை வசிப்பவனே! புனிப் பிராணிகளான நாங்கள், அனைவரும் நோய் நீங்கி நல்நிலை வுடனாக மங்கள மொழியோடு உன்னை நாடுகிறோம்.

சு. நீதி பேசும் மேன்மையான முதல் வைத்தியன், சர்வ சர்ப்பங்கள் யாது தான்னியர்களை யெல்லாம் சீர

௨௨௦ கருத்து—நாங்கள் புவிநால் மங்களமுடனாகவேண்டும்.

ழித்து நியாயம் மொழிந்துளான். ஏ. நாங்கள் மப்பு சிகப்பு பழுப்பு மங்கள மானவனின் கோபத்தை, திசைகளின் இத் தரணியைச் சுற்றிச் சூழும் ஆயிர ருத்திரர்களின் குரோதத்தை மறுத் துரைக்கிறோம். அ. அவன், சிகப்பன், நீலகண்டன், சரிந்து செல்பவன் ; கோபாலர்கள் அவனைக் கண்டுளார்கள், எல்லாப் பிராணிகளும், சலஞ் சமப்பவர்களும் அவனைப் பார்த்துளார்கள் ; காணுமவன் எங்களைச் சுகமுடனாக்கவேண்டும். கூ. தயாளன் நீலகண்டன் ஆயிரங் கண்ணுள்ளவனுக்கு நமஸ்காரம். நான் அவனுடைய வீரர்களுக்கு வணக்கத்தையளித்துளேன். க0. பகவானே ! நீ வில்லின் இரு பக்கங்களிலுள்ள வின்னாளை அறுக்கவும். உன் கையிலுள்ள ஆயுதத்தால் பகைவ ரம்புகளைக் கீழே சாய்க்கவும்.

கக. நூறுச் சரக்கூடும் ஆயிரங் கண்களுமுள்ள நீ உன் வில்லவிழ்த்து சரமுனைக் களைநது எமக்குப் பிரியம் பட்சமுடனாகவும். கட. சடையனது வில்லவிழந்துள்ளது, அவன் சரக்கூடும் சரமற்றதாகும். அவன் அம்புகள் பறநது விட்டன. அவன் சரக்கூடு காலியாகும். கங. அதி தயாளனே ! உன் கையிலுள்ள நோய் நீக்கும் வில்லாயுதத்தால் எங்கும் எம்மைக் காக்கவும். கச. தளர்ந்துள்ள உனது பயங்கராயுதத்துக்கு நமஸ்காரம் ; உனது வில், இரு கைகளுக்கும் நமஸ்காரம். கரு. உனது வில்லினின்று வரும் அம்பு எம்மை எங்கும் விலகிச் செல்லட்டும் ; உன் சரக்கூட்டை எம்மிடமிருந்து வெகு தூரத்தில் வைக்கவும். ச. ரு. க.

அநுவாகம் ௨௨௨.

சேனாபதி

க. பொன்கை சேனாதிபதிக்கு நமஸ்காரம், திசைகளின் தலைவனுக்கும் நமஸ்காரம். உ. பசுமை ரோமங்களுடனாகும் மரங்களுக்கு நமஸ்காரம்; பசுக்களின் பதிக்கு நமஸ்காரம். ஈ. பசும் புல் பிரகாசமுள்ளவனுக்கு நமஸ்காரம்; ஒளி வீசும் வழிகள் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். ச. பழுப்பன் பாழாக்குபவனுக்கு நமஸ்காரம், அன்னங்களின் பதிக்கு நமஸ்காரம். ஞ. பொன்கேசன், புனித நூல் தரிக்கும் புஷ்டித் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம்.

சூ. பவனது ஆயுதத்துக்கு நமஸ்காரம். சுகத்தின் பதிக்கு நமஸ்காரம். ஏ. வளையும் வில்லுள்ள ருத்திரனுக்கு நமஸ்காரம்; நிலபதிக்கு நமஸ்காரம். அ. சாரதி, சிதைப்பு குன்னியனுக்கு நமஸ்காரம்; சோலைத் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். கூ. சிகப்பன் சிறந்தவனுக்கு நமஸ்காரம்; செடி கொடி தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். க௦. மந்திரி வணிகனுக்கு நமஸ்காரம். மர்மங்களின் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். கக. புவி பரப்பும் பொருள்செய்யும் பிரசைக்கு நமஸ்காரம்; ஒஷதி பதிக்கு நமஸ்காரம். உச்சகோஷம் உயர் கர்ச்சனை செய்பவனுக்கு நமஸ்காரம்; காலாட் காப்பவனுக்கு நமஸ்காரம். கங. பூரணம் பற்றி ஒடுபவனுக்கு நமஸ்காரம்; வீரர் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். ச. ஞ. உ.

௨௨௨. கருத்து—பலவித ருத்திரர்களை பயன்செய்து கொள்ளுங்கள்.

அநுவாகம் ௨௨௩.

கள்வன்

க. பலன், பாழாக்குபவனுக்கு நமஸ்காரம்; எதிர்ப்புத் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். உ. தலைவன் கத்தி தரிப்பவனுக்கு நமஸ்காரம்; திருடர் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். ஈ. ஆயுதந தரித்து அம்புறக் கூடு உரியவனுக்கு நமஸ்காரம்; கள்வர் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். ச. வஞ்சகன் பெரும் வஞ்சகனுக்கு நமஸ்காரம்; சோரர் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். ஞ. சலனன் சுற்றுபவனுக்கு நமஸ்காரம். பெருஞ் சோலைத் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம்.

சு. அழிக்கும் வச்சிராயுதம் தரிப்பவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; பறிப்பவர் பதிக்கு நமஸ்காரம். ஏ. கத்தி சுமந்து இருள் சுற்றுபவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; வழிபறி தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். அ. மலைகளில் தலை கவச மணி பவனுக்கு நமஸ்காரம்; நிலம் பறி பதிக்கு நமஸ்காரம்.

கூ. அம்பு தரிக்கு முங்களுக்கு நமஸ்காரம்; வில் லாளர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கௌ. வின்னாண் பூட்டு முங்களுக்கு நமஸ்காரம்; நானேற்று முங்களுக்கும் நமஸ்காரம்.

கக. வில் வளைப்பவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; அம்பு எறியு முங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கஉ. வீசுபவர்களுக்கு நமஸ்காரம்! வீழ்த்து முங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கங. உட்காருபவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; சாயுமுங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கச. உறங்குபவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; விழிக்கும் உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கரு. நிற்பவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; ஓடும் உங்களுக்கும் நமஸ்காரம்.

கசு. சபைகளுக்கு நமஸ்காரம்; சபைத் தலைவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கௌ. குதிரைகளுக்கு

நமஸ்காரம்; குதிரைத் தலைவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். ச. ந. ந.

அநுவாகம் ௨௨௪.

துன்பஞ்செய்பவரீ

க. துன்பஞ் செய்பவர்களுக்கு¹ நமஸ்காரம்; துவம் சஞ்செய்யுமுங்களுக்கும் நமஸ்காரம். உ. உக்கிர கணங்களுக்கு நமஸ்காரம், உயிர்கொல்லு முங்களுக்கும் நமஸ்காரம். ந. அறிஞர்களுக்கு நமஸ்காரம், அறிஞர் பதிகளான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். ச. பல சனங்களுக்கு நமஸ்காரம், பலசனபதிகளான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். ந. கணங்களுக்கு நமஸ்காரம், கணத்தலைவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். சு. விருபர்களுக்கு நமஸ்காரம்; விசுவருபர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். எ. சிறந்தவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். சிறியவர்களுக்கு நமஸ்காரம். அ. இரதமுள்ளவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; இரதமில்லாத உங்களுக்கும் நமஸ்காரம்.

கூ. இரதங்களுக்கு நமஸ்காரம்; இரதத் தலைவர்களான உங்களுக்கு நமஸ்காரம். கௌ. சேனைகளுக்கு நமஸ்காரம்; சேனைத் தலைவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம்.

கக. சக்தி யுள்ளவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; ஒன்று சேர்க்கு முங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கஉ. தச்சர்களுக்கு நமஸ்காரம், இரதஞ்செய்யு முங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கங. குயவர்களுக்கு நமஸ்காரம். கருமர்களான உங்

௨௨௩. கருத்து—சோரர் தலைவனுக்கு, நமஸ்காரம் என்றும் தண்டனையை யளிக்கவும்.

1 துன்பஞ் செய்யுமுங்களுக்கு

களுக்கும் நமஸ்காரம். கச. புஞ்சிஷ்டர்களுக்கு நமஸ்காரம், நிஷாதர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கரு. அம்பு செய்பவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; விற் செய்யு முங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கசு. வேடர்களுக்கு நமஸ்காரம்; நாய்த் தலைவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கள. நாய்களுக்கு நமஸ்காரம்; நாய்தலைவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். ச. ரு. ச.

அநுவாகம் ௨௨௫.

பவன்

க. பவன் ருத்திரனுக்கும் நமஸ்காரம். உ. சர்வன் பசுபதிக்கும் நமஸ்காரம். னு. நீலகண்டன் வெண்கழுத்தனுக்கும் நமஸ்காரம். ச. சடையன் கேசம் நீங்கியவனுக்கும் நமஸ்காரம். ரு. ஆயிரங் கண்ணன், நூறுவிற்களுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். சு. சிபிஷ்டன் மலைசுற்றுபவனுக்கும் நமஸ்காரம். எ. அதிதாராவன் அம்பு வகிப்பவனுக்கும் நமஸ்காரம். அ. சிறுவன் குள்ளனுக்கும் நமஸ்காரம். கூ. பெரியவன் பலமுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். க௦. விருத்தன் வளர்பவனுக்கும் நமஸ்காரம். கக. தலைவன் முதல்வனுக்கும் நமஸ்காரம். கஉ. வேகன் துரிதனுக்கும் நமஸ்காரம். கங. சீக்கிரன் அவசரனுக்கும் நமஸ்காரம். கச அலை அலறுஞ் சலத்திலுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். கரு. தவீபன் பிரவாஹனுக்கும் நமஸ்காரம். ச. ரு. ரு.

௨௨௪. கருத்து—நாய்களும் நாய்த்தலைவர் முதலியவர்கள் நமது மரியாதைக் கருகர்.

௨௨௫. கருத்து—எங்கு முள்ள ருத்திரர்களை யறியவும்.

அநுவாகம் ௨௨௬.

ஜேஷ்டன்

க. ஜேஷ்டன் கனிஷ்டனுக்கும் நமஸ்காரம். உ. ஆதி அந்த சனனனுக்கும் நமஸ்காரம். டு. மத்தியமன் அபக்குவனுக்கும் நமஸ்காரம். ச. பின்புறம் கீழ் மூலத்தி லுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். டு. திவ்யன் துணையருக னுக்கும் நமஸ்காரம். சு. கேஷமம் யமனுட னிருப்பவ னுக்கும் நமஸ்காரம். எ. பக்குவம் போரடி நிலத்தின் தலைவனுக்கு நமஸ்காரம். அ. வேதன் வேதாந்தனுக்கும் நமஸ்காரம். கூ. வனம் சோலையின் தலைவனுக்கும் நமஸ் காரம். க௦. ஒலி எதிரொலிக்கும் நமஸ்காரம். கக. துரித சேனை துரித இரதத்தின் தலைவனுக்கும் நமஸ்காரம். கட. வீரன் வீழ்த்துபவனுக்கும் நமஸ்காரம். கங. உறை கவச மணிபவனுக்கும் நமஸ்காரம். கச. மெய் மார்த் துணை யணிபவனுக்கும் நமஸ்காரம். கடு. பெரியவன் பெரிய சேனைத் தலைவனுக்கும் நமஸ்காரம். ச. டு. சு.

அநுவாகம் ௨௨௭

துந்தியி

க. துந்தியி தண்டத்வனியி லுள்ளவனுக்கும் நமஸ் காரம். உ. வீரன் கவனனுக்கும் நமஸ்காரம். டு. தூதன் தொண்டனுக்கும் நமஸ்காரம். ச. ஆயுதம் அம்புறத் துணி வகிப்பவனுக்கும் நமஸ்காரம். டு. கத்திக் கூறிய யம்புள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். சு. நல் வில் நல்லாயுத முள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். எ. நதி, வழியி லுள் ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். அ. கடல் தேக்கத்திலுள் ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். கூ. ஏரி மடுவி லுள்ளவனுக்குள்

மஸ்காரம். க௦. நதி குளத்திலுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம்.
 கக. கிணறு, குட்டையிலுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம்.
 கட. மழை, மழை யின்மை யிலுள்ளவனுக்கும் நமஸ்கா
 ரம். கங. மேகம், மின்னலுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம்.
 கச. வானம், வெம்மை யிலுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம்.
 கரு. புசல், காற்றிலிலுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். கசு.
 கிரகவாசி கிரகபதிக்கும் நமஸ்காரம். ச. ரு. எ.

அநுவாகம் ௨௨அ.

சோமன்

க. சோமன் நுத்திரனுக்கும் நமஸ்காரம். உ.
 பழுப்பன் சிகப்பனுக்கும் நமஸ்காரம். ங. பசுபதி சுக
 மளிப்பவனுக்கும் நமஸ்காரம், ச. உக்கிரன் பயங்கர
 னுக்கும் நமஸ்காரம். ரு. முன் கொல்பவன், தூரங்
 கொல்பவனுக்கும் நமஸ்காரம். சு. அழிப்பவன் அதி
 பழிப்பவனுக்கும் நமஸ்காரம். எ. பொன் கேசங்களுள்ள
 மரங்களுக்கும் நமஸ்காரம்.

அ. விடுதலை செய்பவனுக்கு நமஸ்காரம். கூ. சுகம்
 இன்ப மூலனுக்கும் நமஸ்காரம். க௦. சங்கரன் சந்தோஷ
 கரனுக்கும் நமஸ்காரம். கக. சிவன் சிவஞ் செய்பவனுக்
 கும் நமஸ்காரம். கட. சலம் கரையிலுள்ளவனுக்கும்
 நமஸ்காரம். கங. இங்கு அங்கு முள்ளவனுக்கும் நமஸ்
 காரம். கச. முன் பின் தாண்டுபவனுக்கு நமஸ்காரம்.
 கரு. கடல் கடப்பிலு ள்ளவனுக்கு நமஸ்காரம். கசு.
 துரை இளம்புல்லி லுள்ளவனுக்கு நமஸ்காரம். கஎ. மணல்
 பிரவாகத்திலுள்ளவனுக்கு நமஸ்காரம். ச. ரு. அ.

அநுவாகம் ௨௨௯.

எங்குள்ள நுத்திரன்

க. வெடிப்பில், விசாலபாதையி லுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். உ. கல் நிலம் கிரகங்களில் வசிப்பவனுக் கும் நமஸ்காரம். ஈ. சடையன் சாதா ரோமமுள்ள வனுக்கும் நமஸ்காரம். ச. வீடு பசு நிலத்திலுள்ளவ னுக்கும் நமஸ்காரம். ஞ. சயனம் சார்பிலுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். ஈ. ஆழம் அகாதத்தி லுள்ளவனுக்கும் நமஸ் காரம். எ. சலம் சுழலிலுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். அ. பனி புழுதியி லுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். கூ. பச்சைப் பசுமையிலுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம். கௌ. புல் பாதையி லுள்ளவனுக்கும் நமஸ்காரம்.

கக. கதி நிலத்தி லிருப்பவனுக்கும் நமஸ்காரம். கஉ. இலை சரகி லிருப்பவனுக்கும் நமஸ்காரம். கஈ. அச்ச மளித்து அழிப்பவனுக்கும் நமஸ்காரம். கச. இழுத்து அழுத்துபவனுக்கு நமஸ்காரம். கரு. தேவ திவ்ய இரு தயங்களான உங்களுக்கு நமஸ்காரம். ககூ. அழிப்பவர் களுக்கு நமஸ்காரம். கஎ. அறிஞர்களுக்கு நமஸ்காரம். கஅ. அழிவற்றவர்களுக்கு நமஸ்காரம். ககூ. ஒழிப்பவர் களுக்கு நமஸ்காரம். ச. ஞ. கூ.

அநுவாகம் ௨௩௦.

தரித்திரனே

க. தரித்திரனே! துரத்துபவனே! சோமத் தலை வனே! நீலமும் சிகப்புமுள்ளவனே இப் பசு புருஷ சமூ கத்தை பயமுறுத்தாதே, பாழாக்காதே. இவர்களில் எவனையும் இம்சை செய்யாதே. உ. நுத்திரனே! சதா

சிகிச்சை செய்யும் சந்தோஷகரமான உனது மங்கள் வடிவம் ருத்திர பரிகார பாலனத்தோடு எங்கள் சீவனுக்குப் பிரிய மளிக்கவும். ந. சத்துரு சிதைக்கும், சடையுடன் சக்தியுள்ள ருத்திரனுக்கு நாங்கள் எங்கள் பசு பிரசை சுகமுடனாகி இக்கிராமத்திலுள்ள அனைவரும் நோய் நீங்கி செழுமையுடனாக இந் நல மொழியை யளிக்கிறோம். ச. ருத்திரனே ! எங்களைச் சுகமுடனாக்கவும், எமக்குச் சந்தோஷ மளிக்கவும். சத்துரு சம்ஹாரனே ! நாங்கள் மரியாதையுடன் உன்னை அதுசரிக்கட்டும். ருத்திரனே ! நாங்கள் உன் தலைமையில், பிதா மது யக்ருத் தாலணுகும், சுகம் செல்வத்தை யடையவேண்டும். ரு. ருத்திரனே ! தாய் தந்தை எமது பெரியவன் சிறியவன் வளர்பவன் வளர்நதுள்ளவனை வீழ்த்தாதே ! எமது தேகங்களையும் இம்சிக்காதே.

சு. எம்மை எமது குழந்தைகளில் இம்சை செய்யாதே, எங்கள் சீவன், சந்ததியில் இம்சிக்காதே. எங்கள் பசு குதிரைகளில் இம்சைவேண்டாம். ருத்திரனே ! கோபத்தில் எமது வீரர்களைக் கொல்லாதே ! நாங்கள் உங்களை அவி, வணக்கமுடன் நமஸ்கரிக்கட்டும். எ. பசு புருஷன் பகைவர் கொல்பவனே ! உனது கோபம் தூர மிருக்கட்டும். சுக மனம் எங்களிலாகட்டும். எங்களைக் காத்து இரட்சிக்கவும், எமக்கு அதி சுகத்தை யளிக்கவும். அ. அச்சமளிக்கும் மிருகத்தைப்போல் அலறச்செய்து யழிப்பவனாய் மனோபீடத்தி லமரும் மேன்மையான இளைஞனைத் துதிக்கவும். ருத்திரனே ! துதியாகும் நீ, நாடுபவனுக்குச் சுகமளிக்கவும். உன்னுயுதங்கள் எங்களைத் தவிர அந்நியனை அழிக்கட்டும். கூ. ருத்திராயுதம் எம்மை விடுவிக்க வேண்டும், ஒங்கும் காதகனது கோபம் எம்மை நீங்க வேண்டும், நீ உன் திட விற்களை தாராளர்களுக் கவிழ்த்து

விடவும். வர்ஷிப்பவனே ! எமது மக்கள் சந்தானங்களுக்குப் பிரியமாகவும். ௧௦. பொழிபவனே ! மங்கள மளிப்பவனே ! எமக்குப் பிரியமாய் மங்கள மளிப்பவனாயகவும். சர்மம் தரிக்கும் நீ பரமமான மரத்தில் உன் ஆயுதத்தை வைத்து விட்டு வரவும். பிநாகந்தரித்து எம்மை யனு கவும். ௧௧. அதிசிகப்பனே ! செழுமை பொழிபவனே ! பகவானான உனக்கு நமஸ்காரம். எம்மைத் தவிர மற்ற வனை உன்னாயிர மம்புகள் அழிக்கட்டும். ௧௨. பகவானே ! உன் கைகளில் ஆயிர மாயிரமா யம்புகள் உண்டு ; உன் கைவசமுள்ள அக் கூறி யம்புகளை வேறு பக்கம் திருப் பவும். ௧. ௫. ௧௦.

அநுவாகம் ௨௩௧

யுக்தமாக்கு

௧. நாங்கள் புவியின்மேல் ஆயிரமாயிரமான ருத்தி ரர்களது விற்களை ஆயிரம் யோசனைக்கு யுக்தமாக்குகிறோம். ௨. வானம் இவ்விரிகடல் மேலுள்ள பவர்களது விற்களை ஆயிரம் யோசனைகளுக்கு யுக்தமாக்குகிறோம். ௩. நாங்கள் புவி கீழ் சுற்றும் நீலம் வெள்ளைக் கழுத்துக்களுள்ள சர்வர்களது விற்களை ஆயிரம் யோசனைகளுக்கு யுக்தமாக்குகிறோம். ௪. நாங்கள் சோதியில் சாயும் வெண் கருங் கண்டங்களுள்ள ருத்திர விற்களை ஆயிரம் யோசனைகளுக்கு யுக்தமாக்குகிறோம். ௫. நாங்கள் மரங்களில் நீலஞ் சிகப்பு பசும்புல் கண்டங் களுள்ள ருத்திர விற்களை ஆயிரம் யோசனைகளுக்கு யுக்த மாக்குகிறோம். ௬. சடை அதி சிகை சனபதிகளான ருத் திர விற்களை ஆயிரம் யோசனைகளுக்கு யுக்தமாக்கு கிறோம். ௭. உணவு, பாத்திரங்களில் பருகுங்கால் பகை

சனங்களை எதிர்க்கும் ருத்திர விற்களை ஆயிரம் யோசனைகளுக்கு யுக்த மாக்குகிறோம்.

அ. வழி காத்து உணவு வகிக்கும் வீரர்களான ருத்திர விற்களை ஆயிரம் யோசனைகளுக்கு யுக்தமாக்குகிறோம். கூ. தீர்த்தங்கள் சென்று ஈட்டி கத்திகளுடனாகும் ருத்திரர்களின் விற்களை யுக்தமாக்குகிறோம். கௌ. திசைகளைக் காக்கும் திரள் திரளான ருத்திரர்களின் விற்களை ஆயிரம் யோசனைகளுக்கு நாங்கள் யுக்த மாக்குகிறோம். கக. புவிவானம் சோதியில் உணவு காற்று மழையை அம்புகளாயடைந்துள்ள ருத்திரர்களுக்கு நமஸ்காரம். கிழக்கிலுள்ள பத்து, தெற்கிலுள்ள பத்து மேற்கிலுள்ள பத்து வடக்கிலுள்ள பத்து உச்சியிலுள்ள பத்து, ருத்திரர்களுக்கு நமஸ்காரம். அவர்கள் எமக்குச் சுகமளிப்பவர்களாகட்டும். நான் உங்கள் வாய்களில் நாங்கள் வெறுப்பவனை எங்களை வெறுப்பவனை வைக்கிறோம். ச. று. கக.

[ருத்திரன்—முற்றும்]

அநுவாகம் ௨௩௨.

அக்கினி

க. மருத்துக்களை ! கல் குன்று காற்று பர்ஜன்யன் வருண பலத்தில் சாயும் சாரமான உணவையும், சலம்மரம்

௨௨௬—௨௩௬. கருத்து—நமஸ்காரமென்றால் வணக்கம். சில சந்தர்ப்பங்களில் சுவாகதம் பரஸ்பரம் மரியாதைக்கு முதன் முறை மொழியும் பதமாகும். சில சமயங்களில் உன்னை நான் தண்டிக்கிறேன், என்பதைத் குறிக்கும். இப்படிப் பல உரைகளைக் குறிக்கும் இப் பதத்தால் எல்லா ருத்திரர்களையும் நாடவும்.

செடி கொடிகளினின்று ஒன்று சேரும் சக்தியையும் தாராளமாய் எமக்களியுங்கள்.

உ. உன் பசி கல்லிலாகும், எமது துவேஷியை உன் துன்பமணுகட்டும். ஈ. அக்கினியே! நாங்கள் கடல் காற்றோடு உன்னைச் சூழ்கிறோம். நீ எமக்குச் சுத்தம் சுகமளிப்பவனாகவும். ச. அக்கினியே! நாங்கள் பனிப் போர்வையுடன் உன்னைச்சூழ்கிறோம். நீ எமக்குச் சுத்தம் சுகமளிப்பவனாகவும். று. சலம் நிலம் நாணல் மேல் நீ கீழ் நோக்கிச் சாய்ந்துளாய். அக்கினியே! நீ சல பித்தமாரும்.

சு. பண்டிதையே! இப் பாக்களுடன் இங்கு வரவும், நீ எமது இந்த யக்ஞத்தை புனித ஒளியுடன் மங்கள கரமாய்ச் செய்யவும்.

எ. அவன் உஷலின் ஒளியைப்போல் அதிசய சோதியுடன் புவியில் சுத்தமாய் பிரகாசித்துளான், அ. அவன் ஏதசனின் வேகம்போல் துரிதமாய் திவ்யப் போருக்கு அவாவுடன் அழியாதவனாய் செல்லுகிறான். சு. தேவனே! அக்கினியே! உன் சோதி இனிய சுவாலை யால் சுத்தஞ் செய்து யக்கும் தெவர்களை இங்கு கொண்டு வரவும். க0. அக்கினியே! சுத்தஞ்செய்யும் சோதி வீசுபவனே! எங்கள் அவி யக்ஞத்துக்கு தேவர்களைக் கொண்டு வரவும். கக. இது சமுத்திர நிலயமான சலஞ் சேருமிடம்; உனதா யுதங்கள் எங்களைத் தவிர அந்நியனைத் துன்பமாக்கட்டும், நீ எமக்குச் சுகம் சுத்தஞ் செய்பவனாகவும். கஉ. உனது சூடு சுடருக்கு நமஸ்காரம், உன் சோதிக்கு நமஸ்காரம். உன்னாயுதங்கள் எம்மைத் தவிர அந்நியனைத் துன்பமாக்கவேண்டும். நீ எமக்குச் சுகம் சுத்தஞ் செய்பவனாகவும்.

கஊ. மனிதரில் உட்காரும்—ஜாடராக்கினிக்குவட்! சலத்தில் சாயும்—வாடவாக்கினிக்கு—வட்! வனத்திலமை

யும்—தாவாக்கினிக்கு—வட் ! தர்ப்பையில் தோயும்—
ஆஹவனீயாக்கினிக்கு—வட் ! சவர்க்கங் காணும் சூரிய
னுக்கு வட் !

கசு. தேவர்களில் தேவர்களாயும் பூஜ்யர்களில் பூஜ்
யர்களுமான வருஷபாகம் நாடி அனி புசிக்காத நீங்கள்,
நெய் தேனுடன் இந்த யக்ஞத்தில் நீங்களே இன்பமா
குங்கள். கரு. எவர்களி ல்லையேல் எப்பொருளும் சுத்தமா
வதில்லையோ, அவர்கள் இப்பிரமத்துக்கு வழிகாட்டி,
தேவர்களுக் கதிதமான திவ்ய பதவியில் தேவர்களாயுளர்
கள். அவர்கள் சகம் சோதியின் உச்சிகளிலுமில்லை.

கசு. நீ பிராணன் அபானன் வியானனை யளிப்ப
வன் ; நீ கண் கதிர் அகண்ட நிலயமளிப்பவன், உனதா
யுங்கள் எங்களைத் தவிர அந்நியனைத் துன்பமாக்கட்டும்.
எமக்குச் சுகம் சுத்தஞ் செய்பவனாகவும். கள. அக்கினி
தன் சுடர் சுவாலையுடன் ஒவ்வொரு சத்துருவையும் கீழே
சாய்க்கட்டும். அக்கினி எமக்குச் செல்வத்தை ஜயிக்க
வேண்டும். கஅ யக்ஞத்தால் எமக்குச் செல்வஞ் ஜயிக்க
பிரியமுடனாகுபவன் சுகத் தோற்றத்துடன் எங்கள் நிமித்
தம் தேவர்களுக்கு யக்ஞஞ் செய்வான். அக்கினியே !
இம்சையற்ற காப்பும் எமது ரட்சகனுமான நீ சோதியு
டன் செல்வத்தோடு பிரகாசமாகவும். ச. கூ. க.

அநுவாகம் ௨௩௩.

விகவ கருமன்

க. இவ்வெல்லாப் புவனங்களையு மாகுதி செய்து
ஹோதாவா யமரும் ரிஷியான எங்கள் பிதா நல் நினை
வால் நலம் நாடி பரம உறையின் புனித ஸ்தானத்தில்

௨௩௨. கருத்து—சுத்துரு ஜயித்து செல்வங்களைப் பற்றவும்.

துழைந்துளான். உ. விசுவ கருமன் பலமுள்ள மனத்தா லேயே கண்டு காத்து கழித்து காண்பவனாகும். ஏழு ரிஷி களுக் கப்பால் ஒன்று யெனச் சொல்லப்படும் அந்நே மானிடர்கள் தாங்கள் விரும்புவதுபோல் நாடும நிலயங் களை யடைந்து இன்பமாகிறார்கள். ங. அவன் எங்கள் பிதா எங்களைப் புலனாக்குபவன், பாதுகாப்பவனு மவனே, சத்தினின்று சத்துக்கு எம்மைக் காக்குமவன் தேவர் களுக்கு நாமங்களைத் தரிக்கிறான்! எல்லாப் புலனங்களும் அவனையே பெரும் அறிவுக்குக் கணுகுவார்கள். ச. ஆதி ரிஷிகள் திரள் திரளான துதிக் கர்த்தாக்களைப்போல், பிராணன் பிராணனற்ற இப்பொருள்களைப் விரிவானத் தில் புலனாக்குபவனுக்கு மனமளித்து திரவியத்தை யடைந்துளார்கள். ரு. நீங்கள் இவ்வுலகம் புலனாக்கு, பவனைப் பார்க்க இயலாது, உங்கள் நடுவே அந்நியப் பொருள் ஒன்று உண்டு! ஏனெனில் துதிசெய்பவர்கள் அறிவின்மை அகங்காரத்தால் சூழ்ந்து சிவனை யனுபவிப் பதி லாகிறார்கள்.

சு. சோதிதேவர் அசுரர் இசசகத்துக்கப்பாலுள்ள இரகசியப் பொருள் எது? தேவர்களெல்லாம் ஒன்று தோயுங்கால் சலங்கள் முதன்மையாய் எக்கருப்பதைத் தரித்தன?

எ. எல்லா தேவர்களும் ஒன்று சேர்ந்தவுடன், சலங்கள் இக்கருப்பதையே ஆதியில் தரித்தன. அஜனது நாபியிலேயே—அக்கருப்பமான—ஒன்று வைக்கப் பட்டுள்ளது! இவ்வெல்லா உலகமும் அவ்வொன்றிலேயே சாய்ந்துள்ளது.

அ.—ஆதியில்—விசுவகருமனான தேவன் தோன்றி னான். அப்பால் கந்தர்வன் இரண்டாவதாகும், மூன்று வது ஒஷதிகளைப் புலனாக்கும் பிதா புலனான்: அவன்

‘வெகு பல இடத்தில் சலங்களின் கருப்பத்தை ஸ்தாபித் தான் கூ. கண்ணின் தநதையான தீரன் மனத் தால் நெய்மிகும் இவ்விரு. உலகங்களை யுண்டு பண்ணினான். அவனால் பூர்வ எல்லைப்பாகங்கள் நிலையாக்கப்பட்டவுடன், புவியும் சோதியும் விசாலமாயிற்று. கடு, எங்கும் கண் கை கால் முகமுள்ள ஒரே தேவன் புவியையும் சோதியையும் புலனாக்கி கைகளான—தர்மாதர்மம்—சிறகுகளான—பஞ்சபூதங்களால்—அவற்றை சுவாதீன மாக்குகிறான்.

கக. எல்லாங் காணும் விசுவ கருமன் புவியைச் செய்து பலத்தால் சோதியைப் புலனாக்குங்கால் அவன் மூலம் எது? அவனாதரவு என்ன? யாதாகும்? கஉ. மரமென்பதென்ன? வனம் யாது? எங்கிருந்து சோதிசகத்தை அவன் செய்தான்? அறிஞர்களே! உங்கள் மனங்களால் சிந்தனை செய்யுங்கள்? அவன் புவனங்களைத் தாங்குங்கால் எங்கு நிற்கிறான்? கங. விசுவகருமனே! உன் நண்பர்களுக்கு அவியில் உனது உச்ச நீச நடு நிலயங்களை இங்கு விளக்கவும். யக்ஞனே! நீ இன்பமாகி உனக்கே உன்னை யக்ஞஞ் செய்து கொள்ளவும். கச. நாம் இன்று பலம் பாதுகாப்பிக்கு வாசஸ்பதியான மனஞ் சேர்க்கும் விசுவகருமனை யழைப்போம்; விசுவசம்புவும் சாதுச்செயல்களுடனான அவன் எமது ரட்சைக்கு அருகிலுள்ள அவிக்கைச் சேவிக்கவேண்டும். கரு. விசுவகருமனே! நீ அவியால் பெருகி இன்பமாகி நீயே உனக்கு யக்ஞஞ் செய்து கொள்ளவும். எம்மைச் சூழும் அந்நியர்கள் பகைவர்கள் கலங்கவேண்டும். எமது துணைவர்கள் திரவியங்களுடனாகட்டும். கக. விசுவகருமனே! அவியால் திடமாகும் நீ, இந்திரனை இரட்சகனாய் செய்து இம்சையினின்று நீக்குவாய். பழைய சனங்

கள் அவனுக்கு வணக்க மளிப்பார்கள். பல சனங்களால் அழைக்கப்பட அவன் உக்கிரனுமாகவேண்டும். கள, நதிகளின் பதியான அறிவுக் கடலுக்கு நமஸ்காரம்; நீங்கள் எல்லாத் தினங்களிலும் அமுதமான அவியை எல்லா தாரைகளின் தலைவனான விசுவகருமனுக் களியுங்கள். ச, சு, உ.

அநுவாகம் ௨௩௪.

அனல் தாங்கு

க. அக்கினியே! நெய்யளிக்கப்படும் நீ அவனை முன் செலுத்தி பிரசை பொருள் செல்வப் பெருக்குடன் சேர்க்கவும்.

உ. இந்திரனே! சனங்களில் தலைமைப் பதவியை வகிக்க அவனை முன்னாக்கவும். தேவர்களுக்கு பாகங்களை யளிக்க அவனை பலத்துட னினைக்கவும்.

௩. அக்கினியே! எவன் வீட்டில் நாங்கள் அவியை அளிக்கிறோமோ அவனை நீ அபிவிருத்தி செய்யவும், தேவ துணை அவனுக்காகட்டும். அவன் பிரகஸ்பதியாக வேண் டும். ச. அக்கினியே! எல்லா தேவர்களும் சித்தங் களால் உன்னை உயரச் சுமக்க வேண்டும். நீ சோதி மிகுந்து பிரியமுகமுடன் எமக்கு அதிமங்கள் மளிப்பவ னாகவும்.

௪. ஐந்து திவ்ய திசைகளான தேவிகள் பாழ் றிவு புத்தி குன்னியர் துரத்தி யக்ரூபதிக்குச் செல்வப் புஷ்டியை யளித்து யக்ரூத்தைக் காக்க வேண்டும். சு. துதியருகண யக்ரூன் பாக்கள் என்னும் சிறகுகளால்

௨௩௩. கருத்து—உங்கள் மனங்களால் ஆராய்ச்சி செய் யுங்கள்.

பற்றப்பட்டு ஒங்கு மனலில் வளர்ந்து பெருகி புஷ்டிப் பொருளில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுளான் ; அவர்கள் சோதி மிகும் அனலைச் சேர்ந்து யக்ஞஞ் செய்கிறார்கள். எ. தேவர்கள் இன்ப மதுபவித்து திவ்யதாரகனா யுள்ள அக்கினிக்கு யக்ஞத்தில் திடத்துடன் பூரணமாக்குங்கால் தாராளனாயுள்ள அவ்வனல் திவ்யம் நாடி நூறு அமுதங்களுடனாகிறான். தேவர்கள் இவ்வனலை கிரகித்து யக்ஞத்தை அடைகிறார்கள்.

அ. ஸவிதா தன் அமுத சோதியை பொன் கேசம் சூரியக் கதிர்களுடன் எங்கள் முன் எழுச்சியாகி யுளான். அவன் தூண்டுதலில் சகலங் கண்டு துணைபுரியுந் தேவனான பூஷணன் செல்லுகிறான். கூ. தேவர்கள் தேவர்களுக்கு யக்ஞஞ் செய்யும் விருப்பமுடன் அத்வர் யுக்களாக நிற்கிறார்கள். அது சாந்த மளிப்பவனுக் காயத்தமாகும் ; அமைதி யளிப்பவன் யக்ஞஞ் செய்யட்டும். எங்கள் புனித யக்ஞம் அவிக்குச் செல்வதால் எமது நற்சொற்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டும்.

க0. அவன் சோதியின் நடுவே, வானம் இரு உலகங்களையும் நிரப்பி அளப்பவனாய் நின்றனான். மேல், கீழுள்ள கொடி நடுவே, நெய் சேர்ந்து விசுவ மணுகுமவன் எதையும், விளக்குகிறான். கக. கடல் காளை சிகப்புப் பறவையான அவன் பழைய பிதாவின் மூலஸ்தானத்தில் பிரவேசித்துளான். சோதி நடுவே சுந்தராயுதம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுளது. அவன் விரிந்து சென்று வெளி எல்லைகளைக் காக்கிறான்.

கஉ. எல்லா சொற்களும், சாரதிகளின் சிறந்த சாரதியாய் சத்திய பதியாகி சக்திகளின் பதியுமான இரதிரனைப் பெருக்கி கடல் சூழச் செய்துள்ளன. கங. யக்ஞம் நல் மனத்தை யழைக்கட்டும், தேவர்களைக் கொண்டு வரட்டும்,

தேவாக்கினி அளித்து திவ்யங்களை இங்கு கொண்டுவரட்
டும். கச. அவன் என்னை பலோதயம் எழுச்சியுடன்
பற்றியுளான். இனி இந்திரன் என் பகைவர்களை சோர்
வினால் தாழ்மையாக்குவான். கரு. தேவர்கள் எழுச்சி
வீழ்ச்சியான என் விருப்பத்தை வளர்த்துள்ளார்கள். இந்
திரனே, அக்கினியே! இனி என் பகைவர்களை எங்குஞ்
சிதறடியுங்கள். ச. கூ. நட.

அநுவாகம் ௨௩௫.

அபரதீரதப் புகழ்

க. ஒரே தீர வீரனாய் பகை கலக்கி பாழ் விரும்பி
கர்ச்சிக்கும் இமை கொட்டாத இந்திரன் கொம்பு கூர்மை
யாக்குங் காளைபோல் துரிதமாகி ஒரே மூச்சில் நூறு சத்
துரு சேனைகளை ஜயிக்கிறான்.

உ. வீரர்களே! சதா விழித்து ஜயமுடன் கர்ச்சனை
செய்பவனாயும் சக்துருவால் ஜயிக்க முடியாமல் கைகளில்
அம்பு தரிப்பவனுமான சமர் செய்பவனாய் சக்தியுடனா
கும் தீரனான இந்திரனோடு இணைந்து பகை எதிர்த்து
சக்துருவை வெல்லுங்கள். நட. வில் தூக்கி நன்கு
எறியு மம்புகளோடு சமர் ஜயித்து பல கணங்க
ளுடன் சோமபானஞ் செய்யு மிந்திரன் தன் சனத்துடன்
சேனைகளைச் சேர்த்து கத்தி ஆயுத முள்ளவர்களுடன்
சக்தி மிகுந்தவனாயுளான்.

ச. பிரகஸ்பதியே! எதிரி துரத்தி பகை யழித்து
இரதமுடன் எங்குஞ் செல்லவும். போரில் ஜயித்து ஜய
முடனாகும் நீ சக்துரு சேனைகளைக்கொன்று எங்கள் இரத
காப்பாகவும்.

டு. சகோதரர்களே ! கையில் வச்சிராயுதமுடன் மலை பிளந்து சக்தியால் சத்துரு சேனை யழித்து புவிகள் பற்றும் ஜய சீலனான இந்திரனைப்போல் வீரர்களா யிருங்கள். நண்பர்களே ! இந்திரனது செயல்களை யநுசரியுங்கள். கூ. இந்திரனே ! நீ திடன் தீரனாய் கோரன் கடுமையாய் திரன் தாங்குபவனாய் திடத்தால் தெளிவாகும் திடமக்களான வீரதீரர்களைக் கடந்து தரணி ஜயித்து ஜய இரதத்திலேறவும்.

எ சதகோபங்களுடனான இந்திரன் வீரன் உக்கிரனாய் எதிர்ப்பற்று வெல்ல முடியாதவனாய் பலத்தால் புவிகள் எல்லாம் புகுந்து போர் தாங்கி சமர்களில் எங்கள் சேனைகளைக் காக்கவேண்டும்.

அ. அவர்களது தலைவன் இந்திரனாகி சோமன் யகனும் தட்சிணை பிரகஸ்பதி, முன் பக்கஞ்சென்று, மருத்துக்கள் சிதறடித்துச் ஜயிக்கும் சிறந்தசேனைகள் முன்னர் செல்லட்டும். கூ. ஜயிக்குங்கால், சகங்களை யலறச் செய்யும், ஆதித்தியர் திட இந்திரர், பெரிய சேனையுடனாகும் மருத்துக்கள் வருண இராஜனது மனமோங்கும் திவ்ய உச்ச கோஷம் கிளம்பியுள்ளது.

க0. கொடிகள் ஒன்று சேருங்கால் இந்திரன் எமது பக்கமாகட்டும், ஜயிக்கும் அம்புகள் எமதாகவேண்டும். எமது வீரர்கள் ஜயசாலிகளாகட்டும். தேவர்களே ! நீங்கள் போர்க்களங்களில் எங்களை இரட்சியுங்கள். கக. மகவானே ! எங்கள் கத்திகளை உயரமாக்கவும், என் வீரர்களின் சக்தியை எழுச்சியாக்கவும், விருத்திர சம்ஹாரனே ! குதிரை பலத்தை உச்சமாக்கவும், ஜயரதங்களின் கோஷம் உயரமாகட்டும்.

கஉ. வீரர்களே ! முன் செல்லுங்கள், வெல்லுங்கள், உங்கள் புஜங்கள் பலமுடனிருக்கட்டும். இந்திரன் நீங்கள் எதிர்ப்பற்றாக, காப்பளிக்கவேண்டும்.

கங. அம்பே ! பிரமததால் பாயும் நீ, வில் பிரிந்து முன் பக்கம் பாய்ந்து பறக்கவும். பகைவர்களைச் சேர்ந்து அவர்களது காயங்களைப் பிரவேசிக்கவும். அவர்களில் ஒரு வனையும் விட்டுவிடாதே.

கச. நான் கவசங்களால் உன் மர்மஸ்தானங்களை மறைக்கிறேன். சோமராஜன் உன்னை அமுதத்தால் மூட்டும். விரிவிலும் விசாலமாகும் வையகம் உனதாகவேண்டும். தேவர்கள், ஜயிக்கு முன்னை இன்பமாக்கட்டும்.

கரு. பகைவரழிக்கும் இந்திரன், அம்புகள் அதிசிகை பாலர்கள் போல் ஒன்று பாய்ந்தவுடன் எமக்குச் சதாகால இரட்சிப்பை யளிக்கவேண்டும். ச. சு. ச.

அநுவாகம் உகசு.

அனல் ஸ்தாபனம்

க. அறிஞனே ! நீ கீழ்த்திசை வழியாய் முன் செல்லவும், அக்கினியினக்கினியே ! நீ இங்கு பூர்வானலாகவும். உன் ஒளியால் எல்லா திசைகளையும் பிரகாசமாக்கவும். எங்கள் பசு, சனங்களில் பலததை யளிக்கவும்.

உ. உங்கள் கைகளில் உக்கியானலைத் தரித்து அக்கினியுடன் உயரிய நிலைக் கேறுங்கள். சோதி சுவர்க எல்லைக்குச் சென்றவுடன் தேவர்களோடு சேர்ந்து புசியுங்கள்.

ங. நான் நிலத்தினின்று வானமேறியுள்ளேன், நான் வானத்தினின்று சோதி ஏறியுள்ளேன். நான் சோதியின்

உயரிய எல்லையினின்று சுவர்க்கச் சோதியை யடைந்துளேன்.

ச. எங்கும் பொழியும் யக்ஞத்தை விசாலமாக்கும் அறிஞர்கள் புனித வானம் சோதி ஏறி சுவர்க்கஞ் சென்றவுடன் எதையும் அபேக்ஷிப்பதில்லை.

ரு. அக்கினியே! திவ்யம் நாடுபவர்களிற் முதன்மையாயும் தேவர் மனிதர்களின் கண்ணுமான நீ முன் செல்லவும். யஜமானர்கள் பிருகுக்களுடன் இணைந்து யக்ஞம் நாடி செழுமை சுவர்க்கத்துக்குச் செல்லட்டும். கூ. பலவடிவமாகி ஒரேமனமுடனாகும் இரவு பகல்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே குழந்தையை ஊட்டுகிறார்கள்! சந்திரன் சோதி சகத்தின் நடுவே பிரகாசிக்கிறான். செல்வ மனிக்கும் தேவர்கள் அக்கினியைத் தாங்குகிறார்கள். எ. அக்கினியே! நீ நூறு தலை ஆயிரங் கண்களுள்ளவன். உன் பிராணன் நூறு, உனது அபாணங்கள் ஆயிரமாகும். நீ சஹவிர செல்வபதியாகும். நாங்கள் சக்திக்காக இப்படிப்பட்ட உனக்கு வணக்கமளிப்போம், சுவாஹா!

அ. நீ நற் சிறகுள்ள பறவை, சிலத்தி லுட்காரவும்; புவியின் எல்லைப் பிழைக்கும், உன் சுடரால் வானத்தை நிரப்பவும், ஒளியால் சோதியை ஸ்தாபிக்கவும், தேஜசால் திசைகளைத் திடமாக்கவும். கூ. அக்கினியே அழைக்கப்பட்டுள்ள சுமுகனான நீ, பூர்வத்திலுள்ள உனது புனித மூலஸ்தானத்தில் அமரவும்; விசுவேதேவர்களே! இவ்வுயரிய ஸ்தானத்தில் யஜமானனுடன் உட்காருங்கள். க0. அக்கினியே! அதி இளைஞனே! எழுச்சியாகும் நீ அழியாத சோதியுடன் எங்கள் பக்கம் பிரகாசிக்கவும். பலம் உன்னைச் சதாகாலம் அநுசரிக்கும். கக. அக்கினியே! நாங்கள் உனது பெரிய சனன ஸ்தானத்தில் உனக்கு வணக்கமளிக்கட்டும். நாங்கள் உனது சிறிய

நிலயத்தில் உனக்குத் துதிகளுடன் நமஸ்கரிக்கட்டும். நான் நீ தோன்றும் நிலயத்துக்கு அளிப்பேன். அவர்கள் எழுச்சியாக்கு முன்னில் அவிகளை அளிக்கிறார்கள்.

கஉ. பெருகி புஷ்டியாகி ஆயிரம் பால் தாரை களோடாகும் கண்வர் கறக்கும் பசுவான, எல்லா மானி டர்களுக்கு மளிக்கப்பட்டு மேன்மையுடனுள்ள சவிதா வின் சீலமான அதிசய மனத்தை நான் நாடுகிறேன். கங். அக்கினியே! உன் சமித்துக்கள் ஏழு. உன் நாக்கள் ஏழு. ஏழு ரிஷிகள், ஏழு யக்ஞங்கள், ஏழு ஹோத்துருக்கள் ஏழு பிரிய நிலயங்கள், உன்னை நாடுகின்றன. நீ நெய்யால் ஏழு மூலஸ்தானங்களை நிரப்புகிறாய்.

கச. இதுபோல், அதுபோல், இப்படிப் போல் சம மாய், சமானமாய், சரியாய் சமஇசையாய்—ஒரு மருத்து கணமுண்டு. கரு. சோதி, சுத்தச் சோதி, அதிசய சோதி, சத்திய சோதி சத்தியம் ருது காப்பாய் துன்பத்துக் கப்பால் — வேறொரு கணம் செல்லும். கங். ஒரு மருத்து கணம், அருகிலும் தூரத்திலுமுள்ள எதிரி களில் நல்ல சேனையுடன் ருதம் சத்தியம் சத்துரு ஜயித்துச் செல்லும். கஎ. வேறொரு கணம் துணை, தூண் திரம், ருதம், தரிப்பு தாங்கும் சத்தியமாய் நிற்கும். கஅ. நீங்கள் இதுபோல் அதுபோல் சரியாயும் சமானமாயும் எங்களிடம் வாருங்கள். கக. மருத்துக்களே! நீங்கள் இந்த யக்ஞத்தில், சரி, சமம் சமானமாய், துணை யளிக்க வாருங்கள். உஉ. மருத்துக்களான தேவ ஜனங்கள் இந் திரனை நாடுகிறார்கள். தேவசனத்தைப்போல் மருத்துக் கள் இந்திரனை அநுசரிக்கிறார்கள். அப்படியே தேவர் களும் மனிதர்களும் இந்த யஜமானனை யநுசரிக்க வேண் டும். ச. சு. ரு.

அநுவாகம் உருள.

[அசுவமேதம்—உரு-வது அநுவாகத் தொடர்ச்சி]

போர் முழக்கம்

க. போர்க்களஞ் செல்லுங்கால் வீரனது முகம் இடி. மேகம்போல் விளங்கும். நீ இம்சையாகா காயத் தோடு ஜயமுடனாகவும், உன் கவச பலம் உன்னைக் காக்கட்டும்.

உ. நாங்கள் வில்லால் புலிகள் போரை ஜயிக்க வேண்டும். நாங்கள் வில்லால் கோரமான யுத்தங்களை யும் ஜயிப்போம். வில் எதிரிக்கு துன்பத்தை விளைவிக்கும். நாங்கள் எல்லாத் திசைகளையும் வில்லினால் ஜயிப்போமாக. டு. சமரில் காக்கும் இவ் வின்னான் பேச விரும்பி செயிவினருகே சென்று பிரிய நண்பனைத் தழுவும் வனிதைபோல் வில்லில் சத்திக்கின்றது. ச. யுவதி சபைக்குப் போல் வில்லின் இரு முனைகள் ஒன்று பொருந்தி அம்பை, அங்கத்தில் பாலனைத் தரிக்கும் தாய் மார் போல் சுமக்கின்றன. இவ்விரு பக்கங்களும் இசைந்து தனித் தனிக் குதித்து எதிரிகளழித்து எதிர்க்கும் பகைவர்களைக் கொல்லும்.

ரு. சரக்கூடு பல பெண் பிள்ளைகளின் பிதாவாகும். அவன் போர்க்களஞ் செல்லுங்கால் வின்னிடுகிறான்; முதுகில் சாய்ந்து சரமளிக்கு மவன் எல்லாப் பகைகணம் கூட்டத்தை ஜயிக்கிறான். கூ. அறியும் சாரதி இரதத்தில் நின்று தன் முன் உள்ள குதிரைகளை விருப்பம் போல் எங்குஞ் செலுத்துகிறான். நீங்கள் குதிரை வான்களின் கீர்த்தியை நன்கு முழங்குகிறீர்கள், அவை மனத்தைத் தொடர்ந்து செல்லும்.

எ. இரதங்களுடன் வேகமாய்ப் பாயும் பலம் மிகும் குளம்புகளோடாடுங் குதிரைகள் அதி கோஷஞ் செய்கின்

றன. அவை எதிரிகளை முன்காலால் மிதித்துக் கூசாமல் கொல்லும்.

அ. ஆயுதம், கவசம், வைக்கப்பட்டுள்ள தேர் வாகனமே அவனது அவிப் பெயராகும். நாம் எப்பொழுதும் அப்பலமானத் தேரில் நல்ல மனங்களோடு ஏறுவோம்.

கூ. அகாத அறிவு வலிமையுடன் ஆபத்தி லாதரவுமான பல மனிக்கும் பிதுருக்கள் இனிய ஆசனங்களுடன் உளார்கள்; அவர்கள் சர பலம், சத்தான வீரர், அதிசய தீரர்களுடன், சத்துருவால் ஜயிக்க முடியாமல் எதிரி சேனைகளின் விசால ஜயசீலர்களா யுளார்கள். க௦. சோதி புவியிலுள்ள பிராமணர் பிதுருக்கள் சோமாருகர்களான அதிச் சிறப்பு வாய்ந்தோர்கள் எமக்கு மங்கள மளிப்பவர்களாகட்டும். ருதம் வளர்க்கும் பூஷணன் எம்மைப் புன்மையினின்று காக்க வேண்டும். நீ என்னை ரட்சிக்கவும்; எந்த எதிரியும் எம்மை ஜயிக்காமலாகவேண்டும்.

கக. இறகே அவனது ஆடை, அவன் பல் மிருகமாகும். கோக்களால் கட்டப்படுமவன் எய்த வுடன் பறக்கிறான். வீரர் இங்கு மங்கு மாகு மிடத்தில் சரங்கள் எமக்கு இரட்சையை யளிக்கவேண்டும். கஉ. நேர் செல்பவனே! எம்மைக் கணையினின்று நீக்கவும், எங்கள் காயம் கல் போலாகவேண்டும், சோமன் எமக்கு அதுகூலமாய்—பொழியட்டும். அதிதி எமக்குச் சுகத்தை யளிக்கவேண்டும்.

கங. அது அவர்களின் பின்புறங்களை யடிக்கும், அது கால்களையும் வாங்கும். சாட்டையே! சமர்களில் சித்தமறியும் குதிரைகளைத் தூண்டவும்.

கச. புஜ கவசம், பாம்பு சுற்றுவதுபோல் அவன் புஜத்தைக் கவர்ந்து வின்னாணின் தேய்ப்பை விலக்கும்.

அது எல்லாத் தந்திர மறிந்து எங்கும் ஆண்மையாய் மனிதனைக் காக்கட்டும்.

கரு. தேரே! வீரத்துடன் சாதகனாயுள்ள எமது நண்பனான நீ திராங்கமுடனாகவும். கோக்களால் கட்டப் பட்டுள்ள நீ பலமுடனாகவும். உன்னை ஏற்றுபவன் ஜயிக்க வேண்டுவதை ஜயிக்கட்டும்.. கசு. புவி சோதியினின்று ஓரசு ஒன்று குவியும், மரங்களினின்று பலஞ்சேரும்; நீ நிலத்தால் சூழும் சலசக்தியான இந்திரனது தேர், வச்சிராயுதத்தை அவியால் நாடவும். கள. தேவ இரதமே! வருண நடுவு மருத்துமுகம் மித்திர கருப்பம் இந்திர வச்சிராயுதமான நீ எமது இந்த யக்ஞத்தை யங்கீகரித்து அவிசுனைக் கிரகிக்கவும்.

கஅ. முரசே! வானம் வையகத்துக்கு கர்ச்சனை செய்யவும், வியாபகமான உலகம் உன்னைப் பல நிலயங்களி லறியட்டும், நீ இந்திரன் தேவர்களுடன் கலந்து எதிரியை வெகுதூரந் தூரத்தவும்.

கசு. முரசே! நீ முழங்கவும், எமக்கு ஓரசு உறுதியை யளிக்கவும்; தடை நீக்கி முழக்கஞ்செய்யவும், இங்கிருந்து துன்பத்தைத் தூரத்தவும் நீ இந்திர முட்டியாகும். உன் பலத்தைப் புலனாக்கவும். உ0. எதிரிகளைத் தூரத்தவும். இவர்களை எமக்கு அங்கு கொண்டு வரவும், முரசு துவஜத்துக்காக உச்சகோஷம் முழங்குகின்றது. குதிரைகளோடு வேகமாகும் எமது வீரர்கள் ஒன்று சேர்கிறார்கள்; இந்திரனே! எமது தேர் தீரர்கள் ஜயமுடனாகட்டும். ச. சு. சு.

உ௩௭. கருத்து—ஆயுதந்தாங்கி அமார்க்களஞ் செல்வது அமரராகும் வழி.

அநுவாகம் ௨௩௮.

குதிரை

க. 1குதிரையே ! நீ முதல் மலர்ந்து அனல் அகர
தத்தினின்று உதயமாகி, முழக்கஞ் செய்யுங்கால் மான்
கால் கருடனின் சிறகு சத்தம் போல் அத்தனை துரிதம்
திடமாய் தோன்றுகிறது. இது உனது புகழுவதற்குரிய
பெருஞ் சன்மமாகும்.

உ. 2திரிதன் 3யமனால் யளிக்கப்படுங் 4குதிரை
யைச் சேர்த்துளான், 5இந்திரன் அவனில் முதல்வனாய்
ஏறியுளான், 6கந்தர்வன் அவனது வாய்த்தொடர்களைப்
பற்றுகிறான், 7வசுக்களே ! நீங்கள் 8சூரியனிடமிருந்து
குதிரையைக் குணமாக்குகிறீர்கள்.

ங. 9அசுவமே ! நீ யமனாகும், நீ ஆதித்தியன், நீ
இரகசிய விரதத்தால் திரிதனாகும். நீ 10சோமனிலிருந்து
பூரணமாய் பிரிந்துளாய். 11சோதியில் உன் 12பந்தங்கள்
மூன்று யெனச் சொல்லுகிறார்கள். 13ஒளியில் மூன்று
14கடலில் மூன்று 15சலத்தில் மூன்று. 16பந்தங்கள் உனக்கு
உண்டியெனக் கூறுகிறார்கள் ; குதிரையே ! உனது பெரிய
சனனஸ்தானமெனப்படும் நிலயத்தில் நீ எனக்கு 17வரு
ணன் போல் விளங்குகிறாய். ௫. 18துரிதனே ! 19இவை
உனது சுத்த சாதனங்கள், இவை உனது 20ஜயத்தினை
லான கால் சுவடுகளாகும். இங்கு நான் ருத ரட்சகர் காக்கும்
உனது சுந்தரக் 21கயிறுகளைக் கண்டிலேன்.

1 வீரனே 2 முவவுலகம் 3 மரணத்தால் 4 வீரனே 5 பவி
ஷ்டன் 6 சுகஜீவி 7 பிரபுக்களே ! 8 அறிவிலிருந்து, 9 தீரனே
10 பானத்தினின்று 11 அறிவுலகத்தில் 12 கடன்கள்—தேவ
கடன்கள் தேச கடன் தீரர்கடன் 13 முக்கால அவிவு 14 மனம்
கடல் வாணம் 15 பிராணனில் 16 கடமைகள் 17 நிலை
18 வீரனே 19 இக்கடமைகள் 20 ஜயமளிக்கும் 21 சாதனங்களை

சு. நான் புவியினின்று சோதி வழியில் சிறகு களால் பறக்கும் துரிதமாகும், உன்¹ ஆன்மாவைப் என் மனத்தால் வெகு தூரத்தினின்று பார்த்துளேன். நான் இறகுகளுடன் பறக்கும் உனது சிரத்தை புழுதியற்று பலமுடனாகும் வழிகளில் காண்கிறேன். எ. ²பசுவின் பாதத்தில் உணவை யடைய விருப்பமாகும் உனது உயரிய உருவத்தை நான் கண்டிலேன். மனிதன் உன் சுவையை இன்பமாக்குங்கால் நீ ³ஜலத்தினை அதிசுவையுடன் புசிக்கிறாய். அ. குதிரையே! உன்னைத் தேர் தொடரும், உன்னைப் பசுக்கள் உன்னை மண ளன், மணப் பெண் பாக்கிய மதுசரிக்கும். சேனைகள் உன் நட்பை நாடும், தேவர்கள் உன் பலத்தைப் பின் பற்றுகிறார்கள்.

சு. ⁴அவன் கொம்புகள் பொன்மயம், அவன் கால் கள் இரும்பாகும் அவன் மனம்போல் துரிதனாவான். இந் திரன் அவனுக்குத் தாழ்ந்தவனே. தேவர்கள் குதிரையை முதன்மையாய் சுவாசினஞ் செய்பவனது, அவியைப் புசிக்க வருகிறார்கள். க௦. துரகங்கள் திவ்ய கமனஸ்தானத் தைச் சேருங்கால், இடைசிறுத்து பருமனாயுள்ள தேவதீர குதிரைகள் ஹம்சங்களைப்போல் இனம் இனங்களாய் ஒன் றிசைந்து செல்லும். கக. ⁵குதிரையே! உன்காயம் பறக்கும் சபாவமுள்ளது, உன் மனம் வீசங் காற்றைப் போலாகும், உன் கொம்புகள்⁶ பல இடங்களில் வியாப கங்களாகும். அவை ⁷வனங்களில் துரிதமாய் சுற்றும்.

கஉ. துரித குதிரை திவ்ய மனத்தில் தோய்ந்து போர்க்களத்துக்கு வந்துளான். அவனது அழியாச் சின் னம் முன்வருகின்றது, கவிகள் அவனைத் தொடர்ந்து

1 வீரனே 2 புவியின் 3 சத்தான உணவுகளை 4 வீரன் தலை 5 தீரனே 6 சேனைகள் 7 சத்துருசேனைகளில்

கானஞ் செய்யச் செல்லுகிறார்கள். கங். 1குதிரை தனது 2தாய் 3தந்தை திவ்ய ஸ்தானத்துக்கு வந்து ளான், நீ இன்று நல்ல சுவாகதமுடன் 4தேவர்களுக்குச் செல்லவும். அங்கு அவன் 5அளிப்பவனுக்கு வரங்களை யளிப்பான். ச. கூ. ஏ.

அநுவாகம் ௨௩௯.

குதிரையறிவு

க. நாங்கள் போரில் தேவஜாததிட 6குதிரையின் பலத்தைப் புகழுங்கால், 7ஆயு 8ரிபுகூஷன் வருணன் இந் திரன் மித்திரன் அரியமான் மருத்துக்கள் எங்களை நிந் திக்காமலிருக்கட்டும். உ. 9அவர்கள் ஆடை ஆபரண மணியும் வியாபக 10செல்வத்தை 11அவனது முன்னர் சுமக்குங்கால் கோஷிக்கும் விசுவரூபமான 12அஜன் 13இந்திர பூஷணனது பிரியமான நிலயத்துக்கு நேர்மையாய் செல்வான்.

ங். 14துவஷ்டாவானவன் யக்ஞாருகமான 15அஜத்தை துரகத்துடன் ஐசுவரியத்துக்காக முன் செலுத்துங்கால் 16விசுவேதேவர்களுடன் சேரும் 17பூஷணபாகமான 18இவன் துரித 19குதிரையின் முன் செலுத்தப்படுகிறான். ச. ருது காலத்தில் மானிடாகள 20அவனை 21மூன்று

௨௩௮. கருத்து—மர்ம குதிரை

1 தீரம் 2 தரணி 3 வானம் 4 திவ்யப் பொருள்களுக்கு 5 தாராளனுக்கு 6 வீரனின் 7 வைத்தியன் 8 பெரியவன் 9 சனங்கள் 10 சித்தத்தை 11 வீரத்தின் 12 பிரசாபதியான சனத்தலைவன் 13 பலமான புவியின் 14 மனம் 15 சனத்தலைவனை 16 மகாசனங்களுடன் 17 புஷ்டி 18 சேனைத் தலைவ 19 பலத்தின் 20 வீரனை 21 முவ்வுலகம்

முறை சுற்றிச் செலுத்தும் பொழுது பூஷணபாகமான ¹அஜன் அறிஞர்களுக்கு முதன்மையாய் ²யக்ஞமறிவித் துசசெல்வான்; அப்பால் ³தேவர்களுக்கு யக்ஞாருகமான குதிரை செல்லும். ௫. ஹோதா ⁴அத்வர்பு நல்லறிஞர் யக்ஞத்தாரிதர் நன்கு சொல்பவர் அனல் மூட்டுபவர் ஆயுதந் தரிப்பவரான நீங்கள், நன்களிக்கப்பட்ட நலபக்குவமான இந்த யக்ஞத்துடன் அனல்களை நிரப்புகள்.

சா. ⁵பூபஞ்சமப்பவர், பூபம் வெட்டுபவர், குதிரைக்குப் பக்குவப் பாண்டத்தைச் சேகரிப்பவர், துரகபூபத்துக்கு உச்சத் துண்டை திடமாக்குபவர்களது சம்மதம் எங்களைத் துரிதமாக்கட்டும். எ. ⁷அவன் சுந்தரமுதுகோடு தேவர்களின் திசைகளுக்கு வந்துளான். என் விருப்பம் நிறைவேறி விட்டது; அறிஞர்களான ரிஷிகள் அவனை இன்பமாக்குகிறார்கள். நாங்கள் தேவ கேழமத்துக்காக திவ்ய நண்பனைச் செய்துளோம். அ. உனது முகவார், சிரப்பட்டை குதிரைக்கட்டு துரக பூஷணம் வாயில்வைக்கப்படும் புல்லான இவை யாவும் தேவர்களோடாகட்டும். கூ. ஈ புசிக்கும் குதிரை மாமிசம் கம்பு கோடரி கைகள் கொல்லுபவன் நகங்களில் பற்றியுள்ள உனது யாவும் தேவர்களிலாகட்டும்.⁸

க௦. ⁹சாந்தமளிப்பவர்கள் உதரத்தினின்று வீசும் ஆரை மலம் பச்சைமாமிச கந்தத்தைச் சரியாக்கட்டும். அவர்கள் கொழுப்பைச் சரிபக்குவமாக்கட்டும். கக. ¹⁰நீ குத்தப்பட்டுக் ¹¹கனலில் பக்குவமாகுங்கால் உன் அங்

1 சனத்தலைவன் 2 போர் 3 திவ்யங்களுக்கு 4 போர்த் தலைவர்கள். 5 குதிரை கட்டுங்கம்பம் 6 கொள்ளு பங்குவஞ் செய்யும் 7 குதிரை 8 நீங்கட்டும். 9 வைத்தியர்கள் 10 மனிதனே உன் மதியின்மை 11 அறிவில்

கத்தினின்று கிளம்பும் ¹எத்துண்டும் ²புனி புல்லில் விழாம-
லாகட்டும். அது அவாவுடனாகும் ³தேவர்களுக்கு அளிக்-
கப்படட்டும். ச.சு.அ.

அநுவாகம் ௨௪௦.

துதி

க. ⁴குதிரைப்பக்குவம் பார்த்து அவன் சுகந்தனய்
விட்டான், அவனைக் கிளப்பவும் எனக் கூறுபவர்களதும்,
⁵தூரக மாமிசம் கேட்கக் காத்திருப்பவர்களதும் சங்கற்
எம்மைத் துரிதமாக்க வேண்டும்.

உ. இரசந் தாங்கும் ⁶கலசங்கள் சூடு செய் பாண்ட
⁷மூடிகள் ⁸மாமிச பக்குவ பாண்டத்தின் மாதிரி ⁹யகப்
பை ¹⁰அசுவத்தை யலங்கரிக்கும்.

ங. ¹¹புரண்டு சாய்ந்து புறப்படு மிடங்கள் தூரகாப
ரணங்கள் பருகி புசிக்கும் உணவு இவை யாவும் உன
தனைத்தும் தேவர்களுடன் சேரட்டும்.

ச. கந்தப் புகையுடனாகுங் கனல் உன்னைக் கண-
கண வென்றாக்க வேண்டாம். சோதி சுகந்தம் வீசும்
¹²பாண்டம் உடையாமலாக வேண்டும். தேவர்கள்,
அளித்து அங்கீகரமாகி, ¹³வஷட் சத்தமுடன் சேரும்
ஆனந்தமளி குதிரையை, சுகிகரிக்கிறார்கள். டு. அவர்கள்
மேல்விரி, வாய்வார் பாத பூஷணம் குதிரை ஆடைபொன்
னாபரணங்களை தேவர்களுக்குப் பிரியமா யளிக்கிறார்கள்.
சு. உன்னை வேகச் சவாரி செய்து துரத்தி கசை குதி

— உருக, கருத்து, — அசுவ இரகசியம்.

1 செயல் 2 சின்ன விஷயத்தில் 3 திவ்யச் செயல்க
ளுக்கு 4 சத்தியின் 5 திடத்தின் 6 புலன்கள் 7 தூலம்
புலன்கள் 8 சித்தம் 9 சுவாசம் 10 சிவனை 11 இச்சரீரம் 12 போர்.

காலால அடித்துண்டாகும் வேதனைகளை—நான் 1பிரமத் தால் யக்ஞாகுதியை அகப்பையால்போல் உனது இவ் வனைத்தையும் நன்கு விலக்குகிறேன். எ. 2கோடரி தேவப் பிரியமான குதிரையின்³ ௩௪ 4விலா எலும் புகளைச் சேரும். நீங்கள் கணுக்களைக் குற்றமன் னியில் நன்கு செய்து ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் விளக்கி வெட்டுங்கள். அ. துவஷ்டாவின்⁵ குதிரை யைத்⁶ தெளி வாக்குபவன் ஒருவனுண்டு, அங்கு அமைதி யளிப்பவர் 7இருவராகும், இதுதான் சகஜம்; நான் 8 அனலில், 9பிண்டங்களின் நடுவே யுள்ள உனது அங்கப் பிரிவுகளை நன்கு பிரித்தறிக்கிறேன். கூ. நீ,வரும்பொழுது உனது பிரிய ஆன்மா உன்னைத் துன்பஞ் செய்யாம லிருக் கட்டும். கோடரி உன் காயத்தில் நிற்கவேண்டாம். அறி வற்று ஆத்திரமுடன் அமைதி யளிக்கும் எவனும் கணுக் கள் தவறி மத்தியில் உன்னைக் கத்தியால் சின்னாபின்னஞ் செய்யாமலாகவேண்டும். க0. நீ சாவதில்லை, நீ இம்சை யாவதில்லை. நீ சுலப வழிகளில் தேவர்களுக்குச் செல்லு கிறாய். பொன் குதிரைகள் உனது சோடிகளாயின. குதிரை கர்தபச் சுமையின் கீழே, நின்னுள்ளது. கக. துரகம் எமக்கு புருஷர் புத்திரர் நற்குதிரை பசுச் செல் வம் விசுவந்தரிப் பொருளை யளிக்க வேண்டும். அதிதி எமக்குப் பாப சூன்னியத்தைத் தர வேண்டும். அவி யோடாகு! மசுவம் எமக்குச் கூடித்திரத்தைச் செய்ய வேண்டும். ச. சூ. கூ.

[இதன் தொடர்ச்சியை உடுகுவது அறுவாகத்தில் காணவும்.]

உச0. கருத்து:—கூடித்திரியனாக வேண்டும்.

1 என் வன்மையால் 2 மனோ ஆராய்ச்சி 3 சோதி யுலகத் தின் 4 சூரியன், சந்திரன், ஐந்து கிருகங்கள், உள நட்சத்திரங் கள் ஆக ௩௪. 5 மனத்தின் 6 பலத்தை 7 பிராணன், அபா னன். 8 ஆத்மானலில் 9 புலன்களின்.

அநுவாகம் ௨௪௧.

[யக்ஞத்தாலாகும் பயன்கள்]

எனக்கு

க. விஷ்ணுவே, அக்கினியே ! இக்கானங்கள் ஒன்று குவிந்து உங்களை இன்ப முடனாக்கவேண்டும், நீங்கள் சோதி சக்திகளுடன் வாருங்கள். உ. எனக்குச் சக்தி எழுச்சியும் முயற்சி, மேன்மையும், எனக்குச் சித்தம், சங்கற்பமும், சுவரம் சுலோகமும், எனக்குக் கிர்த்தி செல்வாக்கும், சோதி சுவர்க்கமும், எனக்குப் பிராணன் அபானனும், வியானன் அசுப்பிராணனும், எனக்குச் சித்தம், சிந்தனையும், மொழி மனதும், எனக்குக் கண் காதும் திடம் திறமும், எனக்கு வன்மை வலிமையும், சீவன், மூப்பும், எனக்கு ஆத்மா தேகமும், காப்பு கவசமும், எனக்கு அங்கங்கள் எலும்புகளும், கணுக்கள் காயங்களும்—யக்ஞத்தா லோங்க வேண்டும். ச. எ. க.

அநுவாகம் ௨௪௨.

வேண்டும்

க. எனக்குத் தலைமை தலைமைப் பதனியும், கோபம் கடுமையும் எனக்கு கோரம் கொடுமையும், சிறப்பு, ஜயபலமும், எனக்கு விரிவு விசாலமும், நீளம் உச்சியும், எனக்குச் சத்தியம் செழுமையும், சகம் சிரத்தையும், எனக்குச் சக்தி, செல்வமும், வன்மை, விளையாட்டும், எனக்குக் களிப்பு, குழந்தைகளும், சந்ததிகள், சீலச் சொற்களும், எனக்கு நற்செயல்கள், காட்சியும், கண்டது காண்பதும், எனக்கு நல்வழி நன்னெறியும், சித்தி செழிப்பும், எனக்

குப் பொருத்தம் பொருந்துவதும், புத்தி நற்புத்தியும், யக்ஞத்தா லோங்க வேண்டும். ச. எ. உ.

அநுவாகம் ௨௪௩.

சுகம்

க. எனக்குச் சுகம்செல்வமும், பிரியம் விருப்பமும் எனக்கு ஆசை அன்பும், மங்களம் அதிமங்களமும், எனக்குப் புகழ், மேன்மையும், கீர்த்தி பொருள்களும், எனக்குத் தாங்குபவன் தடை செய்பவனும், கேஷமம், திரமும்; எனக்கு அனைத்தும் அகண்டமும், கல்வி, காணலும், எனக்கு பிரசவிப்பதும் புலனுக்குவதும், கலப்பை கருத்தும், எனக்கு ருதம் அமுதமும், பிணி நீக்கம், நோய் பிரிவும், எனக்கு சீவனும் நீண்ட சீவனும், பகை பிரிவு பய குனியமும், எனக்கு சயனம் சுகயாத்திரையும் சீல உஷை சீல தினமும் யக்ஞத்தா லோங்க வேண்டும். ச. எ. ந.

அநுவாகம் ௨௪௪.

உணவு

க. எனக்கு உணவு, உண்மையும், பால், இரசமும், எனக்கு நெய், தேனும், ஒன்று புசித்து பருகுவதும் எனக்குக் கிருஷி, மழையும், விளைவு, வெற்றியும், எனக்குப் பொருள் பொன்னும் செல்வம்செழுமையும், எனக்குப் புஷ்டி பிரபுத்வமும், பலவும் வெகு பலவும், எனக்குப் பூரணம் அதிபூரணமும் அழியாமை அதம விளைவுகளும், எனக்கு ஊட்டம் பசிப்பிரிவும், நெல் யவ தானியமும், எனக்கு உளுந்து எள்ளும் பயறு கடலையும், எனக்கு

கோதுமை, துவரையும், தினையரிசி சிறுமணியும், எனக்குச் சமை யரிசி சோலை தானியமும்—யக்குத்தா லோங்கவேண்டும். ச. ஏ. ச.

அநுவாகம் ௨௪௫.

கல்

க. எனக்குக் கல் களிமண்ணும் குன்று மலைகளும் எனக்கு மணல் மரங்களும் பொன் இரும்பும், எனக்கு ஈயம் தகரமும், தாமிரம் தணலும், எனக்கு சலம் செடிகொடிகளும், எனக்குப் பயிர் பயிரிடாத விளைவுகளும், எனக்குக் கிராமம், காட்டுப் பசுக்களும், யக்குத்தா லோங்கவேண்டும்: எனக்குச் செல்வம் செல்வ ஐயமும் சித்தி, சித்திச் செயலும், எனக்கு சகம்செல்வமும் செயல் சக்தியும் எனக்கு நெறி நோக்கமும், எனக்கு கதி, கமனமும், யக்குத்தா லோங்கவேண்டும். ச. ஏ. ரு.

அநுவாகம் ௨௪௬.

தேவர்கள்

க. எனக்கு அக்கினி இந்திரனும், சோமன் இந்திரனும், எனக்கு சகிதா இந்திரனும் சரஸ்வதி இந்திரனும் எனக்குப் பூஷணன் இந்திரனும், பிரகஸ்பதி இந்திரனும் எனக்கு மித்திரன் இந்திரனும் வருணன் இந்திரனும் எனக்குத் துவஷ்டா இந்திரனும், தாத்ரு இந்திரனும் எனக்கு விஷ்ணு இந்திரனும் அசுவினிகள் இந்திரனும் எனக்கு மருத்துக்கள் இந்திரனும் விசுவே தேவர்களு மிந்திரனும், எனக்குப் புவியு மிந்திரனும் வானம் இந்திரனும் எனக்குச் சோதி இந்திரனும் திசைகள் இந்திரனும்

எனக்குச் சிரமும் இந்திரனும் பிரசாபதியு மிந்திரனும் யக்ஞத்தா லோங்கவேண்டும். ச. எ. கூ.

அநுவாகம் ௨௪௭.

கிரகங்கள்

எனக்கு சூரியன் இரசிமி, சிறப்பும் சாசுவதமும், எனக்கு மனம், அந்தக்கரணமும், எனக்கு ஐந்திரவாயவமும், மைத்திர வருணக் கிரகங்களும், எனக்கு சுக்கர, மந்தின, பிரதிப் பிரஸ்தானக் கிரகங்களும் எனக்கு துருவம், விசுவேதேவர், ஆக்கிரயணக் கிரகங்களும் எனக்கு நுதுக்கிரகம், வைசுவாநரம் அதிகிராஹ்யங்களும், எனக்கு இந்திரன், அக்கினி விசுவேதேவக் கிரகங்களும் எனக்கு மருத்து, மகேந்திரன் ஆதித்திய கிரகங்களும், எனக்கு சவிதா, சரஸ்வதி, பூஷணக் கிரகங்களும், எனக்கு மணிகளுடனாகும் துவஷ்டாக் கிரகம் ஹாரி யோஜனக்கிரகம் யக்ஞத்தா லோங்க வேண்டும். ச. எ. எ.

அநுவாகம் ௨௪௮.

யக்ஞ சாதனம்

க. எனக்குச் சமித்து தருப்பை வேதி உபவேதிகளும், எனக்குப் பாண்டம் பொழியுங்கல் அகப்பைகளும், எனக்குத் துண்டு துவனி சாதனம் மேல் கீழ் பலகைகளும், எனக்குத் துரோண கலசம் வாயுக்கிரகம் சோமக்கிரகமும்; எனக்கு கலக்குங் கலசம், அனல் வேதி, அவிதரிப்பும், எனக்கு கிரகம், சதசு, புரோடாசமும் எனக்குப் பக்குவமானவைகளும் அவ பிருதமும் சித்தி முழக்கமும் யக்ஞத்தா லோங்கவேண்டும். ச. எ. அ.

அநுவாகம் ௨௪௯.

அக்கினி

க. எனக்கு அக்கினி அனல் ஒளி சூரியனும், எனக்குப் பிராணன் அசுவமேதமும், எனக்கு புவி, திதி, அதிதி, சோதியும், எனக்கு விரல், திசை, சக்வரிகளும் யக்ஞத்தால் பெருகவேண்டும்; எனக்கு ருக்கு, சாமன் ஸ்தோமன், யஜுர் வேதமும் எனக்கு தவம் ருதம், விரதம் தீட்சை இரவு பகல் மழையுட னோங்கவேண்டும், எனக்கு பிரஹத்தம் இரதநதரமும் யக்ஞத்தால் லோங்கவேண்டும். ச. எ. கூ.

அநுவாகம் ௨௫௦.

பலம்

க. எனக்குக் கருப்பம் கன்றுகளும், எனக்கு பதினெட்டு மாத காளையும் பசுவும், இரண்டு வருஷ, இரண்டு அரை வருஷ, மூன்று வருஷ, நான்கு வருஷ காள்களும் பசுக்களும், எனக்குச் சுமைக் காளையும், சுமைப் பசுவும் வறட்டுக்காளையும் மலட்டுப் பசுவும், விருஷபம், சினைசிதறும் கோவும், காளையும் பசுவும் யக்ஞத்தால் லோங்கவேண்டும். ஆயுசு யக்ஞத்தாலோங்கவேண்டும், யக்ஞத்தால் பிராணன் ஒங்கவேண்டும். யக்ஞத்தால் அபானன் ஒங்கவேண்டும். யக்ஞத்தால் வியானன் ஒங்கவேண்டும். யக்ஞத்தால் கண், ஒங்கவேண்டும். யக்ஞத்தால் காது ஒங்கவேண்டும். யக்ஞத்தால் மனம் ஒங்கவேண்டும், யக்ஞத்தால் வாக்கு ஒங்கவேண்டும், யக்ஞத்தால் ஆத்மா ஒங்கவேண்டும், யக்ஞத்தால் யக்ஞ மோங்கவேண்டும். ச. எ. கூ.

அநுவாகம் ௨௫௧.

உத்பதி

க. எனக்கு ஒன்று, மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினொன்று, பதின்மூன்று, பதினைந்து, பதினேழு, பத்தொன்பது, இருபத்தொன்று, இருபத்து மூன்று, இருபத்தைந்து, இருபத்தேழு, இருபத்து ஒன்பது, முப்பத்து ஒன்று, முப்பத்து மூன்றும் : எனக்கு நான்கு, எட்டு, பன்னிரெண்டு, பதினாறு, இருபது இருபத்து நான்கு, இருபத்தெட்டு, முப்பத்து இரண்டு, முப்பத்தாறு, நாற்பது, நாற்பத்து நான்கு, நாற்பத்தெட்டும், எனக்கு பலம், எழுச்சி, புனருதயமும், எனக்கு சங்கற்பம், சுவர்க்கம் சிறப்பு, வியஸ்சினியமும், எனக்கு அந்தம் அந்தத் தோற்றமும், புனம் புனத தோற்றமும், எனக்கு அதிபதியும் யக்ஞத்தா லோங்க வேண்டும். ச. எ. கக.

அநுவாகம் ௨௫௨.

பலத்தை நாடுங்கள்

க. சக்தி எங்களை நான்கு துருவங்கள் ஏழுதிசைகளில் காக்கவேண்டும். சக்தி இங்கு விசுவே தேவர்களுடன் செல்வமடைய எம்மை இரட்சிக்கவேண்டும்.

உ. எல்லா மருத்துக்களும் எம்மைக்காக்க அனைவரும் பிரசன்னமாகவேண்டும். எல்லா அனல்களும் நல்ல எழுச்சியுடனாகட்டும். விசுவேதேவர்கள் எமக்குத் துணையுடன் வரட்டும். சகல செல்வம் சகலசக்தி எமக்காகட்டும். ஈ. தேவர்களே ! அக்கினி இந்திரன், பிரகஸ்பதி

மருத்துக்களுடன் சோமனைப் பருகி சக்தியைப் புலனாக்க உங்கள் பொன் இரதங்களில் வாருங்கள்.

ச. குதிரைகளே ! ஒவ்வொரு சமரிலும் எம்மைக் காருங்கள் ; சத்தியர்களே, சித்தமறியும் சாசுவதமான வர்களே ! செல்வத்துக்காக, எம்மை இரட்சியுங்கள். இத் தேனின் இரசத்தை பருகி அதில் இன்பமாகுங்கள். இன்பமாகி தேவர்கள் செல்லும் வழிகளால் செல்லுங்கள்.

ரு. எங்கள் முன் பலமுண்டு. எங்கள் நடுவில் சக்தி யுண்டு. திடம் தேவர்களை சம்பாதிக்கும். பலத்தினுதயம் மங்கள மளிப்பதாகும். நான் எல்லா திசைகளிலும் பல பதியாகவேண்டும். கூ. நான் புவியில் பாலை ஸ்தாபிக்க வேண்டும், நான் செடிகொடிகளில் பாலை, சோதியில் பாலை, வானத்தில் பாலை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். எனக்கு திசைகள் பால் மிகுந்தன வாகட்டும். எ. நான் நெய் பாலுடன் இணைகிறேன். நான் சலம் செடிகொடிகளுடன் சேர்ந்துளேன். அக்கினியே ! நான் பலத்தை ஜயிக்க வேண்டும்.

அ. பல வடிவமாகி ஒரே மனமுடனாகும் இரவுபகல் கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே குழந்தையை ஊட்டுகிறார்கள். சுந்தரன் சோதி சகத்தின் நடுவே பிரகாசிக்கிறான், செல்வமளிக்கும் தேவர்கள் அக்கினியைத் தாங்குகிறார்கள்.

கூ. நீ நீர் நிறையும் சலமளிக்கும் கடல்; சுகம் அதிசய செயலுடன் என்னை யணுகவும்; சுவாஹா; நீ மருத்துக்களின் தலைவனாகும், நீ மருத்துக்களின் கணமாகும், சுகம் அதிசய செயலுடன் என்னை யணுகவும், சுவாஹா ! நீ இரட்சகன் இரம்மியமானவன், சுகம் அதிசய செயலுடன் என்னை யணுகவும்; சுவாஹா ச. எ. கட.

அநுவாகம் உரு௩.

அக்கினி போற்று

க. நான் திடத்தில் திண்மையாய் திவ்ய சபர்ண னுள்ள அக்கினியை, செயல் சக்தியுடன் சேர்க்கிறேன். நாம் அவனால் உயரிய உலகத்துக கப்பாலுள்ள சுவர்க்க மேறி சூரியனது சோதிஸ்தானத்துக்குச் செல்வோம்.

உ. அக்கினியே! பறவை போலுள்ள உனது இச்சிறகுகள் அழியாதவை யாகும். அவற்றால் நீ அரக் கர்களை யழிக்கிறாய். எங்கு முதற் புலனாகும் பழைய ரிஷி கள் உளார்களோ அந்த நல்ல மனிதர்களது லகத்துக்கு, நாங்கள் இவற்றால் துரிதமாவோம். ஈ. நீ ருதன், இந்து, கழுகு, கருடன் பொன் சிறகுள்ள துரிதன் குச லன், பஸீஷ்டன் புத்திமான் கடல்போல் மூலன், மகத் தான அதன் ஸ்தானத்தில் திடமாயுட் கார்பவனாகும். ச. உனக்கு நமஸ்காரம், என்னை இமசிக்காதே. நீ விசுவத்தின் சிரத்தில் சாய்ந்துபிரசன்னமாயுளாய் : கடலில் உனது இருதயமாகும் ; உனது இருதயநடுவில் ஆயுஸாகும் ; உன்னால் உலகங்களில் சோதியும் சகழும் ஸ்தாபிக் கப் பட்டுள்ளன.

ரு. நீ சலமளிப்பவன், மேகம் பிளப்பவன் ; புவி, சோதி வானம் பர்சன்னியம் அபபாலிருநதும் மழையினால் எம்மை இரட்சிக்கவும் ; நீ சோதி சிரமாகும், நீ புவி நடுவு ; நீ சலம் செடி கொடிகளின் சக்தியாகும் ; நீ விசுவாயுசு நீ விசாலன் ; நல்வழியான உனக்கு நமஸ்காரம்.

சு. சுவர்க்கஞ் ஜயித்து அனலெழுப்பும் ரிஷிகள் எந்த தவத்தால் யக்ஞ ஸதசைச் செய்தார்களோ அதனால், இவ்வயுரிய உலகத்தில், மனிதர்களால் அழைக்கப்

பட்டு ஆகாச வியாபகமாகும் அக்கினியை ஸ்தாபிக்கிறேன். எ. தேவர்களே ! நாம் மூன்றாவது உலகத்துக் கப்பால் சோதியின் சிறப்பான சகிருத ஜகத்திலுள்ள உலகத்தைப்பற்றி, பெண் பிள்ளை மனைவி சகோதரர்களோடு அவனை யதுசரிப்போம். அ. அறிஞன் சத்துப் பதி போஷிப்பவன் இங்கு வாக்கின் நடுவில் உதயமாயுளான். சோதியான யவன் புவியின் மேல் ஸ்தாபிதமாகி எதிரிகளைத் தன் பாதங்களின் கீழே தள்ளுகிறான். கூ. வீரம் மிகுந்து வன்மை யளிக்கும் ஆயிரம் தீரர்போலுள்ள அக்கினி இங்கு அழியாமல் பிரகாசிக்கட்டும். அவன் கடல் நடுவே ஒளிவீசுகிறான் ; நீங்கள் திவ்ய ஸ்தானங்களை யடையுங்கள்.

க0. நீங்கள் முன் செல்லுங்கள் ; ஒருமையுடன் உத்தமமாய் செல்லுங்கள் : அக்கினியே ! தேவவழியைத் தயாராக்குங்கள் ; விசுவேதேவர்களே ! இந்த அதி உத்தம ஸ்தானத்தில் யஜமானனோடு உட்காருங்கள். கக. அக்கினியே ! நீ எதனால் செல்வம், சஹஸிரத்தைச் சுமக்குகிறாயோ அதனால் தேவர்களை யடைய உத்தமமாயுள்ள இந்த யக்ஞத்தை எமக்காக வகிக்கவும். கட. அக்கினியே ! நீ உதயமாகவும், அவனை விழிப்புள்ளவனாக்கவும். நாம் இருவரும் இஷ்டிப் பூர்த்தியைச் செய்வோம். உன்னில் பிதாவான பாலனைச் செய்து இந்த இழையை அவன் அதுசரித்துளான். கங. நீ சனித்து சோதியாகும் இது உனது உரிய சன்மஸ்தானம் ; அக்கினியே ! நீ இதை அறிந்து ஏறவும் ; நீ எமது செல்வத்தைச் செழுமை யாக்கவும். ச எ. கங.

அநுவாகம் ௨௫௪.

விகவே தேவர்கள்

க. அக்கினியே ! பெரிய போர்களில் பிரகாசம் மிக்காக வேண்டும். நாங்கள் உன்னை எழுச்சியாக்கி மது தேகங்களைப் புஷ்டியாக்கிக் கொள்வோம். எனக்கு அனஞ்சனா திசைகளும் நமஸ்கரிக்கட்டும். நாங்கள் உன் தலைமையினால் சத்துருக்களை ஜயிக்கவேண்டும்.

உ. விஷ்ணு அக்கினி, இந்திரனுடன் மருத்துக்களுடனான எல்லா தேவர்களும் என் போரில் பிரசன்னமாகட்டும். விரியும் வானம் எனது இரட்சகனாகட்டும். காற்று எவ்விருப்பத்தில் எனக்கு வீசவேண்டும். ஈ. தேவர்கள் அவியால் என்னில் ஐசவரியத்தை யளிக்கவேண்டும். என்னில் ஹிதமாகட்டும் ; தேவ அழைப்பு என்னிலாகவேண்டும். பழைய புனித ஹோத்துருக்கள் எமக்கு ஜயிப்பார்கள் ; வீரர் மிகுந்து நாங்கள் இம்சையன்னியிலாக வேண்டும்.

ச. அவர்கள் எனது அனிகளை யெல்லாம் யக்ஞஞ்செய்யட்டும் ; என் மனத்தின் சங்கற்பம் பூரணமாகட்டும். நான் எப்பாவத்தையுஞ் செய்யலாகாது ; விசுவே தேவர்கள் என்னைப்பற்றி அதிகமாயுரைக்கட்டும்.

ரு. திவ்யமான ஷட் விசாலர்களே ! எனக்கு விரிவு நிலையத்தைச் செய்யுங்கள், விசுவேதேவர்களே ! இங்கு உங்கள் வீரங்களைப் புலனுக்குங்கள். நாங்கள் எம்மை மது பிரசையை இழக்காமலாக வேண்டும். சோமபூராஜனே ! நாங்கள் எமது சத்துருக் கிரையாகவேண்டாம். ஈ. அக்கினியே ! நீ கடுமையைக் கழித்து அழிவாத காப்பாய் நீ முன்பக்கஞ் செல்லவும். எங்களை எங்கும் இரட்சிக்கவும். எதிரிகள் மறுபடியும் திரும்பிச் செல்

லட்டும். அவர்களது கெட்ட சித்தம் உன் அறிவால் அழி யட்டும்.

எ. சிருட்டிகளின் தலைவன், புவனங்களின் பதி, இரு அசுவினிகள், பிரகல்பதி தேவர்கள், எதிரி ஜயிக்கும் திவ்ய சவிதாவானவன் இந்த யக்ஞத்தையும் யஜமானனையும் பல சூன்னியத்தினின்று காக்கவேண்டும். அ. இவ்வழைப் பில் அதிகமாயழைக்கப்படும் மேன்மை மகாவிசாலமான இந்திரன் எமக்கு உணவு காப்பை யளிக்கவேண்டும். ஹரியசுவமே எமது பிரசைக்குச் சுகமளிக்கவும். எங்களை இம்சிக்காதே, எங்களை விட்டுவிடாதே.

கூ. எங்கள் எதிரிகள் நீங்கவேண்டும், நாங்கள் இந் திரன் அக்கினியோடு அவர்களை ஜயிப்போம். வசக்கள், ருத்திரர்கள், ஆதித்தியர்கள் என்னை உக்கிரத் துவம்சனாயும் சோதி சேரும் அதி இராஜனாகவும் செய்யபட்டும். கௌ. நாங்கள் நிலம் செல்வம் அசுவஞ் ஜயிக்கும் இந்திரனை இங்கு வெகு தூரத்தினின்று அழைப்போம். நீ எமது போரில் இந்த யக்ஞத்தை நாடவும். அசுவத் தலைவனே நாங்கள் உன்னை யஜமானனுக்கு நண்பனா யாக்குவோம். ச. எ. கச.

அநுவாகம் ௨௫௫.

தேவ துணை

[அசுவமேதம். ௨௪௦ வது அநுவாகத் தொடர்ச்சி]

க. நான் முதன்மையாயும் பலர் புலனுக்கும் அறிஞர்களாயும் 1 பஞ்ச சனங்களுக்கு ஹிதமுமான அக்கினியின் 2 சோதியை தியானஞ் செய்கிறேன். நாங்கள் எல்லா

௨௫௪. கருத்து-எல்லா திசைகளும் எனக்குவணங்கட்டும்.

1 பஞ்சப் பிராணன்களுக்கு; 2 ஈசனின்.

சனத்திலும் துழைந்துள்ள—ஜாடராக்கினியை—நாடுகிறோம். அவன் எங்களைப் பாவத்தினின்று பிரிக்கட்டும். உ. சுவாசித்து கண்ணுடனாகி அசையும் பிராணிகளெல்லாம் எவனுடைய சுவாதீனத்திலுள்ளதோ சனித்தும் சன்மமானதும் எவனுக்குப் பிரத்தியேகமாயுரியதோ அந்த அக்கினியை நான் துதிசெய்கிறேன். நான் துணைநாடி அவனையழைக்கிறேன். அவன் எங்களைப் பாவத்தினின்று பிரிக்கட்டும்.

௩. நான் முதன்மையாய் அறிஞனாயுள்ள 1இந்திரனின் சோதியை—மனனஞ் செய்கிறேன். விருத்திர சம்காரனது துதிகள் என்னை யணுகியுள்; நற்செயல் செய்யும் தாராளனது அழைப்புக்கு வரும் அவன் எங்களைப் 2புன்மையினின்றும் பிரிக்கட்டும். ச. சமருக்குச் சக்தியால் சைன்னியத்தை யழைத்துச் சென்று மூன்று 3புஷ்டிகளை ஒருமையுடனாக்கும் இந்திரனை, நான் துதிக்கிறேன். நான் அவனைத் துணை நாடி அழைக்கிறேன். அவன் என்னைப் புன்மையினின்று பிரிக்கவேண்டும்.

௪. 4மித்திர வருணனே! நான் உங்கள் உண்மையை மனனஞ்செய்கிறேன். சக்திமான்களே! சத்தியப் பல் முள்ளவர்களே! நீங்கள் துன்பமாக்கும் எதிரியின் துஷ்டபுத்தியை யறியுங்கள். இரதமுடனுள்ள இராஜாவை உக்கிரத்தோடணகும் நீங்கள் புன்மையினின்று எம்மைப் பிரிக்கவேண்டும். ௫. மித்திர வருணர்களே! நான், சத்திய வழிசென்று நேர் கயிறு களுடன் அசத்தியர்களை யழிக்கப்போகும் இரதமுள்ள உங்களைத் துதிக்கிறேன். நான் துணைநாடி உங்களை யழைக்கிறேன்; நீங்கள் எங்களைப் புன்மையினின்றுப்

1 பலத்தின் 2 பலசனத்தினின்று 3 உலகங்களை 4 நண்பனே நிலையாயுள்ளவனே.

பிரிக்கவேண்டும். எ. நாங்கள் எல்லாப் பொருள்களையும் சூழ்ந்து சீவனுள்ளதைத் தாங்கிக் காக்கும் வாயு¹ சவிதாவின் விதிகளைப் போற்றுகிறோம். நீங்கள் எம்மைப் புன்மையினின்று பிரிக்கவேண்டும். அ. இருதேவர்களின் தருமத்தில் திவ்ய ஆசிகள் எமக்கு வந்துள் ; நான் வாயு சவிதாவைப் போற்றுகிறேன், நான் துணைநாடி உங்களை அழைக்கிறேன். நீங்கள் எம்மைப் புன்மையினின்று பிரிக்கவேண்டும்.

கூ. சுகவழி செல்வங்களுடன் நான், அதிசுபமாய் செல்லும் இரதிகர்களின் அ்தியுத்தம சாரதிகளை² இரட்சிப்புக்கு அழைக்கிறேன். தேவர்களே ! தேவர்களில் அந்நியரால் அழிவாகாத பலமுடனுள்ள நீங்கள்³ புன்மையினின்று எம்மைப் பிரிக்கவேண்டும். க0 4முச்சக்கர இரதத்தில் ஒருமையுடன் ஒரே ஆசனம் விரும்பி சூரியையின்⁵ விவாஹத்துக்கு நீங்கள் வருஞ்சபயத்தில், தேவாசுவினிகளாகும் உங்களை நான்⁶ துதிக்கிறேன். நான் துணை நாடி உங்களை அழைக்கிறேன். நீங்கள் எம்மைப் புன்மையினின்று பிரிக்கவேண்டும்.

கக. நான்⁷ மருத்துக்களின் மேன்மையை தியானஞ் செய்கிறேன். அவர்கள் எம்மைக் காக்கவேண்டும். அவர்கள் அனைவரும் இவ்வெல்லா மொழியையும் துணை புரிவேண்டும். நான் சுக சுவாதீனமாகும் துரிதர்களை உவிக்கழைக்கிறேன். அவர்கள் எம்மைப் புன்மையினின்று பிரிக்க வேண்டும்.

கஉ. நான் செழுஞ்சுடர் திடம் சக்தியுடனாகி சம

1 வியாபகன், மனோவன்மை யுள்ளவன். 2 அசுவினி என்ன வைத்தியர்களை 3 படுகாயத்தினின்று 4 மனம், காட ஆத்மாவோடான இச்சீவன் 5 அறிவின் 6 நாடுகிறேன். 7 பாரர்களின்.

களில் ஜய சீலர்களான திவ்ய சேனையாகும் மருத்து தேவர்களை துதி செய்கிறேன். நான் துணைநாடி அவர்களை அழைக்கிறேன். அவர்கள் என்னைப் புன்மையினின்று பிரிக்க வேண்டும். க௩. நான் 1தேவர்களை நாடுகிறேன், அவர்கள் எம்மை இரட்சிக்க வேண்டும். அவர்கள் அனைவரும் இவ்வெல்லா மொழியையும் துணைபுரிய வேண்டும். நான் சுக சுவாதீனமாகும் துரிதர்களை துணைக் கழைக்கிறேன். அவர்கள் எம்மைப் புன்மையினின்று பிரிக்கவேண்டும்.

௧௪. தேவர் மனிதராலுண்டாகும் துக்கத்தால் அழியும் நான், அது நீங்க விசுவே தேவர்களைத் துதிக்கிறேன். நான் துணை நாடி அவர்களை யழைக்கிறேன். அவர்கள் எம்மைப் புன்மையினின்று பிரிக்கவேண்டும்.

௧௫. 2அநுமதி இன்று எமக்கு யக்ஞத்தையநுகூலமாக்க வேண்டும். ௧௬. அநுமதியே! நீ உன் பிரிய மனத்தை யளிக்கவும். ௧௭. 3வைசுவா நராக்கினி எமக்கு துணை புரிய வரட்டும். ௧௮. சோதியில் நிகழுவன் வர வேண்டும். ௧௯. எல்லையற்ற பலத்தோடு பரந்துபொருள்களின் ஸ்தம்பங்களான 4நிலம் சோதியை நான் 5துதிக்கிறேன். துணைநாடி அவற்றை அழைக்கிறேன். நீங்கள் புன்மையினின்று எம்மைப் பிரிக்க வேண்டும்.

௨௦. விசால சோதியே! புனியே! எமக்குச் செல்வத்தைச் செய்யுங்கள். க்ஷேத்திரப் பத்தினிகளே! எம்மை இரட்சியுங்கள். நான் சோதி சுகத்தைப் புகழ்கிறேன். நான் துணைநாடி அவற்றை அழைக்கிறேன். நீங்கள் எம்மைப் புன்மையினின்று பிரிக்க வேண்டும்.

1 அறிஞர்களை 2 அநுகூலஞ் செய்பவன் 3 சமூகசக்தி
4 நிலம் சோதியிலுள்ள அனைத்தையும் 5 பற்றுக்கிறேன்.

உக. அதி இளைஞனே ! நரர்களான நாங்கள் அறி யாமையால் எப்பிழை செய்திருந்த போதிலும் அதி தியின்¹ முன் எங்களைக் குற்ற மன்னியிலாக்கவும், அக்கினியே ! எங்கும் எமது புன்மைகளை நீக்கவும்.

உஉ. சோதி புருஷர்களே ! யக்ஞாருநர்களே ! காஷில் கட்டப்பட்டுள்ள வெண்பசுவை விடுவிப்பதுபோல் எம்மிடருந்து புன்மையை நீக்குங்கள். அக்கினியே ! எமது ஆயுசு பெருகி ஒங்கட்டும். ச. எ. கரு.

அநுவாகம் உருகா.

அசுவம்

[காண்டம். இ.]

க. 2அக்கினியே! 3ஜாதவேதசனே ! எழுச்சியாக் கப்பட்ட பலம் மிகும் நீ மனிதர் நிலயத்தை மேன்மை யாக்கி இனிய 4நெய் பெருக்கி பலம் சுமந்து தேவப்பிரிய ஸ்தானத்துக்குச் செல்லவும். உ. பலமுள்ள புத்திமான் தேஜசால் தேவவழிகளை யலங்காரமாக்கி தேவர்களுக்குச் செல்லட்டும்; பலிஷ்டனே! திசைகள் உன்னை யறுசரிக் கட்டும். இந்த 5யஜமானனுக்குப் பலத்தை யளிக்கவும்.

ங. 6குதிரையே! நீ துதிப்பதற்கும் போற்றுவதற் கும் அருகதையாகும். வேகனே! நீ தூயனும் துரிதனு மாகும். ஜாதவேதசனான 7அக்கினி 8தேவர்கள் 9வசுக் களுடன் சேர்ந்து இன்பம் வகிக்கும் உன்னைச் சுமந்து செல்லட்டும். ச. 10அதிதி ஒருமையுடன் தேவர்களோடு இணைந்து தரணியில் விரிந்து விசாலமாய் நன்கு பரவி

உருகி. கருத்து நீங்கள் புன்மை பிரியுங்கள்.

1 புலி சனங்களின் முன். 2 அறிஞனே 3 எல்லாமறி பவனே 4 அமுதம் 5 ஆத்மாவுக்கு 6 அறிஞனே 7 ஞானம் 8 திவ்யங்கள் 9 திசையிங்களுடன். 10 புலியிலுள்ளவர்கள்

யுள்ள விரிவானத்தில் இன்பமாகி சுகமளித்து அதைச்¹ செழுமை யாக்கட்டும். ௫. சுபகமாயும் உச்சமாயும் விசுவ ரூபமாயும் கோஷிப்ப வையாயும் வழி வாசங்களுடன் விரிந்து சுந்தர சுபமுடங்களான இச்சிறந்த² கவாடங்கள் இனிய மார்க்கங்க ளுடனாக வேண்டும்.

சு. நான் இங்கு ருதத்தின் மூலஸ்தானத்தில், யக்ஞ முகத்தை நன்கறிவனவாயும் மித்திரவருண னின் நடுவில் செல்வனவாயும் அதி சுந்தரம் செல்வம் மிகும் இரு³ உடைகளை உங்களுக்கு ஸ்தாபிக்கிறேன். எ. முதன்மையாய் நான் உங்களுக்காக⁴ ஒரே இரதமேறி சுந்தர நிறமுடன் உலகங்களையெல்லாங் கண்டு உங்கள் நெறிகளைத் தூண்டி, சோதியையறிவிக்கும் தேவர்களான⁵ இரு ஹோத்துருக்களை இன்பமாக்கியுளேன். அ. பாரதி⁷ ஆதித்தியர்களுடன் எங்கள்⁸ யக்ஞத்தை விரும் பட்டும், ⁹சரஸ்வதி ருத்திரர்களுடன் ¹⁰எங்களைக் காக்க வேண்டும்; ¹¹வசுக்களுடன் ஒருமையாய் அழைக்கப்படும் ¹²இடை-எம்மைக் காக்கட்டும். ¹³தேவிகளே! அமுதங்க ளில் எங்கள் யக்ஞத்தை ஸ்தாபியுங்கள்.

சு. ¹⁴துவஷ்டா தேவர் விரும்பும், வீரனைப் புல னாக்கியுளான், துவஷ்டாவினின்று துரித குதிரையான திடன் தோன்றுகிறான். துவஷ்டா இவ்வெல்லா உல கத்தையு முண்டாக்குகிறான். மனிதனே! இங்கு பலவற் றைச் செய்யும் துவஷ்டாவை பூஜிக்கவும். க0. தேஜ சோடு தோயுங் ¹⁵குதிரை தானாகவே ருதுக்காலத்தில் தேவர் நிலயத்துக்கு செல்லட்டும். ¹⁶வனஸ்பதி தேவ

1 அறிஞனை 2 புலன்கள் 3 அறிவு, அழிவு 4 ஒரே ஆத்மா 5 மனம் ஆத்மாவை 6 அறிஞர் 7 ஞானிகளுடன், 8 போரை 9 மொழி 10 கோபிகளுடன் 11 பொருள்களுடன் 12 புவியின ன்ளோர், 13 அறிஞர்களே! 14 மனம் 15 பலம் 16 பல புருஷன்

லோகத்தை, யறிந்து அக்கினியால் பக்குவமாகும் 1அன்களைச் சுமக்க வேண்டும். கக. 2அக்கினியே! நீ 3பிரஜாபதி தவத்தால் பெருகி புலனாகுந் சமயத்திலேயே யக்ஞத்தைத் தாங்குகிறாய்; சுவாஹா கிருத அவிபுடன் முன் செல்லும் நீ போகவும்; 4சாத்தியர்களான தேவர்கள் 5அவியைப் புசிக்கட்டும். ரு. க. கக.

அநுவாகம் ௨௫௭.

சுமஹாரம்

க. 6உன்னை ஜகதீ உஷ்ணீ ககுப்பு திருஷ்டுபு, பிரஹத்து காயத்திரீ அநுஷ்டுபுச் சந்தங்கள் 7ஊசிகளால் குத்தல் வேண்டும். உ. உன்னை இரண்டு மூன்று நான்கு ஆறு பாதங்களுடனான சந்தங்களும், சந்த சூன்னியங்கள் ஊசிகளால்8 குத்தல் வேண்டும். ன. உன்னை மொழிகள் ரேவதிகள் மகாநாமனிகள், மேக மின்னல்கள் மேன்மை பொழியும் திசைகள் தங்கள் சேனைகளால் யழிக்கட்டும். ச. பொன் வெள்ளி சுயமான—பொருள்கள், செயல்களுடன் செய்பவர்களாக ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுள்ளன; அவை ஊசிகளால் உறுதியான 9குதிரையின் காயத்தில் உன்னை குத்தல் வேண்டும்.

ரு. ஸ்திரீகளும் மனைவிகளும் அறிவால் உன் 10ரோமத்தை நீக்கட்டும். திசைகளும் தேவ பத்தினிகளும் ஊசிகளால் உன்னை யழிக்கவேண்டும். சு. இனிஎன்ன?'

௨௫௬. கருத்து—தோத்திரம்.

1 செயல்களை 2 அறிவே 3 பல புருஷன் 4 எதையும் சாதிப்பவர்கள் 5 அளிப்பதை. 6 வியாபக சத்துருவை 7 மகாசனங்களால் 8 ஆபுதங்களால் 9 வியாபக பகைவனின். 10 சத்துரு தனையை

புல் நீக்கிய யவ தான்னியத்தை யவக் கதிராளர் அறுப்பது போல் ¹தருப்பையின் திவ்யச் செயலுக்கு செல்லாதவர் களது உணவுகளை ²இங்கு கொண்டு வரவும். ௩. உ. கக.

அநுவாகம் ௨௩௮.

சாந்தம்

க. ³உன்னை யார் அறுக்கிறான்? உன்னை யார் துண்டம் துண்ட மாக்குகிறான்? உன் அங்கங்களை யார் சாந்த மாக்குகிறான்; உனக்கு சாந்த மளிக்கும் கவியார்? உ. ருதுக்கள் பருவகாலத்தில் துரிதர்கள் உன்சேர்க்கைகளைப் பிரிக்கட்டும்; அவர்கள் வருஷ தேஜ சுவாலைகளுடன் உன்னை ஊசிகளால் சாந்தமாக்கவேண்டும். ௩. திவ்யமான அத்வர்யுக்கள் ⁴ உன்னை யறுக்கட்டும்; உன்னைப் பிரிக்க வேண்டும். துரிதர்கள் சாந்தமாக்கி உனதங்கங்களை ஒன்று சேர்க்கட்டும்.

ச. பட்சங்கள் மாதங்கள் அமைதியாக்கி உன் சந்திகளைச் சேதிக்கட்டும். இரவு பகல்கள் மருத்துக்கள் உன் சேதங்களைப் பூரணமாக்கவேண்டும். ௩. நிலம் வானத்துடன், வாயுவும் உன் பிளப்பை சுகமுடனாக்கட்டும். சோதி நட்சத்திரங்களுடன் சிறப்பாய் உன் ரூபத்தைச் செய்யவேண்டும்; உன் மேலான அங்கங்களுக்கு சுகம், உன் கீழான அங்கங்களுக்கும் சுகமாகட்டும். எலும்புகள் மச்சைகளுக்கு சுகமாகவேண்டும்; உன் காயத்துக்குச் சுகமாகட்டும். ௩. உ. கஉ.

[இனி உக௩ வது அநுவாகத்தில் இதன் தொடர்ச்சி உண்டு.]

௨௩௭. கருத்து—போர் முழக்கம்.

௨௩௮. கருத்து—சிகிச்சை குதிரை.

1 போரின் முலமான 2 அவர்களிடமிருந்து நீக்கிவிடவும்.

3 சத்துருவை 4 போர் புருஷர்கள்.

அநுவாகம் ௨௫௧.

ருத்திராக்கினி

க. ருத்திரனே ! காற்று கீழ்த்திசையிலுள்ள உன் வில்லை யறுசரித்து உனக்கு வீசட்டும்; ருத்திரனே ! உனக்கு வருஷத்தால் நமஸ்கரிக்கிறேன். ருத்திரனே ! காற்று தென் திசையிலுள்ள உன் வில்லை யறுசரித்து உனக்கு வீசட்டும்; ருத்திரனே ! நான் உனக்கு பூரண வருஷத்துடன் நமஸ்கரிக்கிறேன். ருத்திரனே ! மேற்றிசையிலுள்ள உன் வில்லை யறுசரித்து உனக்குக் காற்று வீசட்டும். ருத்திரனே ! நான் இதை வருஷத்துடன் உனக்கு நமஸ்கரிக்கிறேன். ருத்திரனே ! காற்று வட திசையிலுள்ள உன் வில்லை யறுசரித்து உனக்கு வீசட்டும்; ருத்திரனே ! நான் உனக்கு இது வருஷத்தோடு நமஸ்கரிக்கிறேன். ருத்திரனே ! காற்று உன் வில்லை யறுசரித்து உனக்கு வீசட்டும்; ருத்திரனே ! வருஷத்துடன் உனக்கு நமஸ்கரிக்கிறேன்.

உ. புவியில் நுழைந்துள்ள புரிஷ்யானல்களில் நீ உத்தமனாகும்; நீ எம்மை சீவ வாழ்க்கைக்குப் பிரேரிக்கவும். ௫௫. எ.

அநுவாகம் ௨௬௦.

அக்கினி மகிமை

க. நான் உன்னை கீழ்த்திசை காயத்திரீச் சந்தம் அக்கினி தேவதையுடன் ஸ்தாபிக்கிறேன்; நான் இங்கு அக்கினியால் அக்கினி சிரத்தை ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் உன்னை தென் திசை, திருஷ்டிபுச் சந்தம் இந்திரதேவதை

௨௫௧. கருத்து—ருத்திர வில்.

யுடன் ஸ்தாபிக்கிறேன்; நான் இங்கு அக்கினி சிறகால் அக்கினி சிறகை ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் உன்னை மேற்றிசை ஜகதீச்சந்தம் சாவித்திரி தேவதையுடன் ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் இங்கு அக்கினி புச்சத்தை அக்கினி புச்சத்தால் ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் உன்னை வடதிசை அநுஷ்டுச் சந்தம் மித்திரவருண தேவதையுடன் ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் இங்கு அக்கினி பக்கத்தால் அக்கினி பக்கத்தை ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் உச்சி பாகம் பந்தி சந்தம் பிரஹஸ்பதீ தேவதையுடன் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறேன். நான் இங்கு அக்கினி பிருஷ்டததால் அக்கினியை ஸ்தாபிக்கிறேன். ௩. ௩. அ.

அநுவாகம் ௨௬௧.

அனல்

க. அக்கினிக் கடலே! இளமை என்னும் உனது அம்பால் எமக்குச் சுகமளிக்கவும், உனது இதற்கு நமஸ்காரம், உனது இவ்வம்பில் சீவித்து நாங்கள் செழுமையாக வேண்டும்.

உ. முழங்கு மனலே! ஆழம், உறுதி, இதமான இளமை யெனப்படும் உனது அம்பால் எமக்குச் சுகமளிக்கவும்; உனது இவ்வம்பிற்கு நமஸ்காரம்; உனது இவ்வம்பில் வசித்து நாங்கள் செழுமையாகட்டும். ௩. என் வாயில் மொழி, நாசிகளில் சுவாசம், கண்களில் காட்சி, காதுகளில் கேள்வி, கைகளில் பலம், தொடைகளில் திடம் எனக்கு வேண்டும்; எனது எல்லா அங்கங்களும் இம்சையற்றாக வேண்டும். என் காயத்தோடு உன் காயமாகட்டும். உனக்கு நமஸ்காரம், என்னை இம்சிக்காதே. ச. அக்கினி

சலம் ஒஷதிகளி லுள்ளவும், எல்லாப் பொருள்களிலும் துழைபவனுமான ருத்திரனுக்கு நமஸ்காரம். ௫. வசக்கள ருத்திரர்களுடன் உன்னைக் கீழ்த்திசையில் காக்க வேண்டும், யமன் அரசனாயுள்ள பிதுருக்கள், பிதுருக்களுடன் உன்னைத் தென் திசையில் காக்கட்டும்; ஆதித்தியர்கள் விசுவே தேவர்களுடன் உன்னை மேர்திசையில் காக்க வேண்டும். தியுதான மருத்து மருத்துக்களுடன் உன்னை வடதிசையில் காக்கட்டும், இந்திரன் தலைவனான யுள்ள தேவர்கள் கீழ்புறம் மேற்புறத்திலும் உன்னைக் காக்க வேண்டும். ௫.௫.௬.

அநுவாகம் ௨௬௨

அனல் கருப்பம்

க. நீ கீழ்த்திசையாகும், சத்தியம் என்னும் பெயருள்ளவன், அப்படிப்பட்ட உனக்கு அக்கினி அதிபதியும் கருமை காப்புமாகும்: அதிபதிக்கும் இரட்சகனுக்கும் நமஸ்காரம். அவர்கள் எங்களுக்குச் சுகமளிப்பவர்களாகட்டும். நான் உங்கள் இருவர் வாய்களில் நாங்கள் துவேஷித்து எங்களை துவேஷிப்பவனை யளிக்கிறேன்.

நீ தென்திசையாகும். திடம் என்னும் பெயருள்ளவன்; அப்படிப்பட்ட உனக்கு இந்திரன் அதிபதியாகும்; தேள் காப்பாகும். அதிபதிக்கும் இரட்சகனுக்கும் நமஸ்காரம். அவர்கள் எமக்கு சுகமளிப்பவர்களாக வேண்டும். நான் உங்கள் இருவர் வாய்களில் நாங்கள் துவேஷித்து எங்களை துவேஷிப்பவனை யளிக்கிறேன்.

நீ மேர்திசையாகும், முன்னுள்ளவன் யென யழைக்கப்படுபவன். அப்படிப்பட்ட உனக்கு சோமன் அதிபதி

யாகும்; பாம்பு காப்பாகும். அதிபதிக்கும் இரட்சகனுக்கும் நமஸ்காரம்; அவர்கள் எங்களுக்குச் சுகமளிப்பவர்களாகவேண்டும். நான் உங்கள் இருவர் வாய்களில் நாங்கள் துவேஷித்து எங்களை துவேஷிப்பவனை யளிக்கிறேன்.

நீ வடதிசையாகும், திரமென்னும் நாமமுள்ளவன். அப்படிப்பட்ட உனக்கு வருணன் அதிபதியாகும்; வீரியன் காப்பு; அதிபதிக்கும் இரட்சகனுக்கும் நமஸ்காரம். அவர்கள் எங்களுக்குச் சுக மளிப்பவர்களாகட்டும். நான் நாங்கள் துவேஷித்து எங்களை துவேஷிப்பவனை உங்கள் இருவர் வாய்களில் அளிக்கிறேன்.

நீ பெருந்திசையாகும்; அதிபத்தினீ என்னும் நாமமுள்ளவன், அப்படிப்பட்ட உனக்கு பிரகஸ்பதி அதிபதியாகும். வெண்மை காப்பாகும். அதிபதியும் இரட்சகனுமான அவர்களுக்கு நமஸ்காரம், நான் நாங்கள் துவேஷித்து எங்களை துவேஷிப்பவனை உங்கள் இருவர் வாய்களில் யளிக்கிறேன்.

நீ இத்திசையாகும், பெயரால் சக்தி என்றும் யழைக்கப்படுபவன்; அப்படிப்பட்ட உனக்கு யமன் அதிபதியாகும். பலநிறக் கழுத்துப்-பாம்பு-இரட்சகனாகும். அதிபதிக்கும் இரட்சகனுக்கும் நமஸ்காரம். அவர்கள் எங்களுக்குச் சுக மளிப்பவர்களாக வேண்டும், நான் நாங்கள் துவேஷித்து எங்களை துவேஷிப்பவனை உங்கள் இரு வாய்களில் யளிக்கிறேன்.

உ. நீங்கள் ஆயுதங்கள் என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறீர்கள்; உங்கள் கிரகங்கள் கீழ்த் திசையிலாகும்; உங்கள் அம்புகள் அக்கினி; சலம்—காற்றின் பெயர்—உங்களுக்கு நமஸ்காரம், நீங்கள் எங்களுக்கு சுகமளிப்பவர்களாகுங்கள்; உங்களுக்கு நமஸ்காரம்; நான் நாங்கள்

துவேஷித்து எங்களை துவேஷிப்பவனை உங்கள் வாய்களில் லளிக்கிறேன்.

நீங்கள் நனைப்பவர்கள் என்னும் பெயருள்ளவர்கள். உங்கள் கிரகங்கள் தென் திசையிலாகும். உங்கள் அம்புகள் பிதுருக்கள். கடல்—காற்றின் பெயர்—உங்களுக்கு நமஸ்காரம். நீங்கள் எமக்குச் சுகமளியுங்கள். நான் எங்களை துவேஷித்து எங்களால் துவேஷிக்கப் படுபவனை உங்கள் வாய்களில் யளிக்கிறேன்.

நீங்கள் வச்சிராயுதம் தரிப்பவர்கள் யென யழைக்கப்படுபவர்கள்; மேற் திசையில் உங்கள் கிரகங்கள்; தூக்கம் உங்கள் அம்புகள், சேதனம்—காற்றின் பெயர்—உங்களுக்கு நமஸ்காரம், நீங்கள் எங்களுக்குச் சுகமளியுங்கள். எங்களை துவேஷித்து எங்களால் துவேஷிக்கப் படுபவனை நான் உங்கள் வாய்களில் யளிக்கிறேன்.

நீங்கள் திரம் என்னும் நாமத்தால் அழைக்கப்படுபவர்கள்; உங்கள் கிரகங்கள் வட திசையிலாகும், சலங்கன் உங்கள் அம்புகளாகும், சமுத்திரம்—காற்றின் பெயர்—உங்களுக்கு நமஸ்காரம். நீங்கள் எங்களுக்குச் சுகமளியுங்கள். எங்களை துவேஷித்து எங்களால் துவேஷிக்கப் படுபவனை நான் உங்கள் வாய்களில் யளிக்கிறேன்.

நீங்கள் அதிபதிகள் என்னும் நாமமுள்ளவர்கள்; உங்கள் கிரகங்கள் உயரத்திலாகும், மழை உங்கள் அம்புகள்—காற்றின் பெயர்—இரட்சகன். உங்களுக்கு நமஸ்காரம். நீங்கள் எங்களுக்குச் சுகமளியுங்கள். எங்களை துவேஷித்து எங்களால் துவேஷிக்கப் படுபவனை நான் உங்கள் வாய்களில் யளிக்கிறேன்.

நீங்கள் புனியின் அபக்குவம் புசிப்பவர்களை அழைக்கப் படுபவர்கள்; இங்கு உங்கள் கிரகங்கள்; உங்கள் உணவு அம்புகளாகும்—காற்றின் பெயர்—காட்சியா

கும், உங்களுக்கு நமஸ்காரம். நீங்கள் எங்களுக்குச் சுக மளியுங்கள். எங்களை துவேஷித்து எங்களால் துவேஷிக் கப் படுபவனை நான் உங்கள் வாய்களில் யளிக்கிறேன்.

௩. அக்கினியே ! வெள்ளத்தின் நடுவே நிறையும் சலத்தின் சிறந்த ஸ்தானத்தை யூட்டவும் ; கடலே ! இனி மையின் ஊற்றில் இன்பமாகவும், சமுத்திரத்தின் உனது ஸ்தானத்தைப் பிரவேசிக்கவும். ௩. ௩. ௧௦.

அநுவாகங்கள் ௨௬௩—௨௭௬.

பரஸ்பரங்கள்

[அசுவமேதம்: ௨௮௮-வது அநுவாகத் தொடர்ச்சி]

௨௬௩. 1இந்திரனான அரசனுக்குப் பன்றி ; 2வருண னான மன்னனுக்குக் கருப்பு மான்; 3யம இராஜனுக்கு அரி ணம். ரிஷப தலைவனுக்குக் காளை, புலி பூபாலனுக்கு வெண் மான், புருஷ பூபனுக்குக் குரங்கு. துரிதக் கழுகுக்கு காடை. நீலங்குக்குக் கிருமி. 4சோமப் பிரபுவுக்கு கரும் மான், கடலுக்கு முதலை, பனிமலைக்கு யானையாகும். ௩. ௩. ௧௧.

௨௬௨. கருத்து—நீங்கள் துவேஷிகளைத் தொலைத்து அதிபதிகளாகவும்.

கருத்து. ௨௬௩—௨௭௬. இம்மிருகங்களினின்ற அ வந் திற்கான குணங்களை யறிந்து பரஸ்பரம் பயன் செய்து கொள்ளுங்கள். இப்படி பரஸ்பர சம்பந்தங்களை அநுவாகம் ௨௭௬ வரை யறியவும்.

1 பெரும்பலத்துக்கு 2 பெரிய நிலைக்கு 3 புலனடக்கும் பெரியவனுக்கு 4 சித்தத் தலைமைக்கு

உசுச. பிரஜாபதிக்குக் கின்னரன், ¹தாத்ருவுக்கு ஆந்தை சிங்கம் பூனை; ²சரஸ்வதிக்கு புருஷ வாக்கு வெண் பறவை; ³பூஷணனுக்கு காட்டாடு கீரிப்பிள்ளை சகை, வாக்குக்கு நாரையாகும். நு. நு. கஉ.

உசுரு. மீன் சலப் பிரசைக்கு, முதலை மகரமீன் குலீகயம், கடலுக்கு, பேச்சு பைங்க இராஜனுக்கு. கடல் காக்கை பகனுக்கு. ஹம்சம் வாஹசம் மரங் கொத்தி, வாயுவுக்கு. சக்கரவாகம் திசைகளுக்காகும். நு. நு. கங.

உசுசு. பலத்துக்கு மலைப்பாம்பு, மித்திரனுக்கு மண் எலி சிருந்நயை, பல்லி. மிருத்தியுவுக்குக் கருமை, கோபத்துக்குப் பாம்பு, ⁴துவஷ்டாவுக்கு கும்பமூக்கு கமலாசனன், சிகப்புப் பாம்பு. எதிரொலிக்கு வாஹசமாகும். நு. நு. கச.

உசுஎ. புருஷமிருகம் சந்திரனுக்கு, பல்லி, காலகை, மரம் பொளி மரங்களுக்கு, புள்ளிமான் தினததுக்கு. கரும்மான் இரவுக்கு; குயில், க்ஷவிங்கை, கருந்தலை ⁵அரியமானுக்கு; நண்டு ⁶தாத்ருவுக்காகும். நு. நு. கரு.

உசுஅ. சூரியனுக்கு நாரை, மான் மாயில் கழுகு கர்தர்வர்களுக்கு ⁷; வான்கோழி, கவுதாரி, வசுக்களுக்கு ருத்திரர்களுக்கு கவுதாரி; வெண் பெட்டைமான், குண்டர நாசி, கோலாத்திகை அப்சரசர்களுக்கு, கருமரை அரண்ணியத்துக்காகும். நு. நு. கசு.

உசுசு. பல நிறமான் ⁸விசுவேதேவர்களுக்கு. பித்துவம், நியங்குவம் கசன் ⁹அநுமதிக்கு. குயில் பட்சங்களுக்கு. ஆமை மாதங்களுக்கு; குவயி கோழி சாதகம் ¹⁰சினீவாலிக்கு, பூனை ¹¹பிரகஸ்பதிக்காகும். நு. நு. கஎ.

1 சிருஷ்டிக்கு 2 சொல்லுக்கு 3 புஷ்டிக்கு 4 உற்பத்திக்கு.
5 வானத்துக்கு 6 சோதிக்கு. 7 இன்பங்களுக்கு 8 மகா சனன்
களுக்கு 9 ஆக்கைக்கு 10 பெண்மைக்கு 11 அறிவுக்கு.

உஎ௦. சகை பூமிக்கு ; நில எலி, கசம், துரித நரி
1 பிதுருக்களுக்கு ; இராஜகீரி ருதுக்களுக்கு ; காடை
வருஷத்துக்கு ; புற ஆந்தை முயல் 2 நிர்ருதிக்கு ; சேவல்
3 சவிதாவுக்காகும். ரு. ரு. கஅ.

உஎ௧. கலைமான் 4 ருத்திரனுக்கு, பச்சோந்தி,
பறவை, பிப் பகை, சரவ்யத்துக்கு, அரிணம் மருத்துக்
களுக்கு, சார்கம் பிராமணனுக்கு, கழுதைப்புலி கரி
மான், சுந்தரக்கண் உள்ள நாய், கழுதை, மனிதர்க
ளுக்கு, காக்கை அக்கினிக்காகும். ரு. ரு. கசு.

உஎ௨. அலஜம் வானத்துக்கு, சலப்பிராணி, சல
மூழ்கி சலஞ் செல்லுபவை சலங்களுக்கு ; ஹம்ச சசாசி
அதிதிக்கு. கீர்சை இந்திராணிக்கு, கழுகு, வெண்வகூடம்,
வார்த்த ராணஸம் சோதிக்கு, முட்பன்றி சோதி புவித்
காகும் ரு. ரு. உ௦.

உஎ௩. கருடன் பர்ச்சன்னியனுக்கு ; ஹம்சம்,
ஒநாய், பூனை, இந்திரனுக்கு ; நீர்ஜந்து சலங்களுக்கு, நரி
அரிய மானுக்கு, சிங்கம் நகுலன், புலி, பெரிய இந்திர
னுக்கு, காமத்துக்கு காண்டா மிருகமாகும். ரு. ரு. உ௧.

உஎ௪. 5 அக்கினிக்கு கருங்கண்டன். சரஸ்வதித்
குச் செம்மறியாடு ; சோமனுக்குச் சிகப்பு. கருப்பு பூஷ
ணனுக்கு. வெண் கழுத்து பிரகஸ்பதிக்கு. பல நிறம்
விசுவே தேவர்களுக்கு. சென்னிறம் இந்திரனுக்கு. புள்ளி
நிறம் மருத்துக்களுக்கு. கலப்பு நிறம் இந்திரன் அக்கி
னிக்கு. கீழ் சுந்தரம் சவிதாவுக்கு, ஆட்டுக்கடா வருண
னுக்காகும். ரு. ரு. உ௨.

1 அறிஞர்களுக்கு 2 தீமைக்கு 3 சித்தத்துக்கு. 4 ருத்திர
னுக்குச் சம்பந்தமானது. அப்படியே மற்றவைகளை யறியுங்
கள். 5 அக்கினி குணமறிவதற்கு, கருங்கண்டனை யறியவும்.

உ௭௫. குதிரை, கொம்பு சூன்னியன், கோமிருகம் பிரஜாபதிக்கு. கருங்கண்டங்களுடனான இரண்டுகள் அக்கினிக்கு. ரோமத்தொடைகளுடனான இரண்டு துவஷ்டாவுக்கு; வெண்முதுகுகளுடனான இரண்டு, பிரஹஸ்பதிக்கு சுந்தர உதரன் தாத்ருவுக்கு, வெள்ளாடு சூரியனுக்காகும். ௫ ௫. உ௩.

உ௭௬. சிகப்பாங்கக் காளை முன்னுள்ள அக்கினிக்கு; சுந்தர அதோ பாகமுள்ளவை சவிதாவுக்கு; இருச்சிகப்பு நடுவுள்ளவை பூஷணனுக்கு; கொம்பு சூன்னிய இரண்டு, மாநிறம் விசுவேதேவர்களுக்கு. புள்ளி புள்ளது மருத்துக்களுக்கு. கரும் ஆடு அக்கினிக்கு; பெண் ஆடு சரஸ்வதிக்கு; வெண் பாதமுள்ள கரும் ஆடு வருணனுக்காகும். ௫. ௫. உ௪.

[அசுவமேதத் தொடர்ச்சியை உ௭௭ வது அநுவாகத்தில் பார்க்கவும்.]

அநுவாகம் உ௭௭

சல ரகசியம்

௧. இந்திரனும் கசியபனும் சன்மமாகி விருபாக்கினியைக் கருப்பந்தரித்து புனிதஞ் செய்யும் பவித்திரமான இப் பொன்னிற ஜலம் எமக்குச் சாந்தம் சுகமளிப்பவர்களாகட்டும். உ. மணிதர்களின் சத்தி யாசத்தியத்தைக் காணும் வருணன் எவர் நடுவே செல்லுகிறானோ அந்தப் புனிதஞ் செய்யும் பவித்திரமான தேன்பாயும் இச்சலம் எமக்குச் சாந்தம் சுகமளிப்பவர்களாகவேண்டும். ௩. சோதியில் தேவர்கள் உணவாகச் செய்துகொள்ளும் சோதியின் பல நிலயங்களிலுள்ள இச்சலம் ரசத்தோடு இப்புனி பாயும் புனிதமான நீங்கள் எமக்குச் சாந்தம் சுக

மளிப்பவர்களாகவேண்டும். ச. சலமே ! மங்களக் கண்ணல் என்னை நோக்குங்கள்; நீங்கள் சிவமான காயத்தால் என் தேகத்தைப் பரிசியுங்கள். நான் சலத்தி லமரும் அக்கினியான உங்கள் அனைவரையும் அழைக்கிறேன். நீங்கள் என்னில் வர்சஸு வன்மை வலிமையை யளியுங்கள்.

௩. நீங்கள் மேகத்தைக் கொண்டு ஒருமையுடன் பொழியுங்கால் நாதஞ் செய்கிறீர்கள். அதனால் நதி என்னும் நாமத்தால் அழைக்கப்படுகிறீர்கள்; சிந்துக்களே ! இவை உங்கள் பெயர்களாகும். கூ. வருணனால் தூண்டப்பட்டு துரிதமாய் புரண்டு நீங்கள் சென்றவுடன் இந்திரன் உங்களை அடைந்தபடியால்—ஆப்ரோத்—நீங்கள் ஆப: என்னும் பெயருள்ளவர்களாகும். எ. தேவிகளே ! நீங்கள் இந்திரன் விருப்பத்துக்கு மாறாய் சென்றதும் அவன் தன் சக்திகளால் உங்கள் வழிகளை மறித்தான். அதனால் நீங்கள் வாஹம என்னும் நாம முள்ளவர்கள். அ. அவர்கள் செல்லுங்கால் ஒரு தேவன் அவர்களில் ஸ்தாபிதமானான்: அப்பொழுது அவர்கள் உயரமாய் எழுந்தார்கள். அதனால் அவர்கள் உதகம், உயர்ந்தவர்கள் எனப்படுகிறார்கள்.

கூ. சலம பிரியமுள்ளவர்கள் பசையுள்ளவர்களாகும்; இச்சலம் அக்கினியையும் சோமனையும் வகிக்கும்; இன்ப மளித்து இனிமைதரும் துரித இரசம் எனக்குப் பிராணன் பலத்துடன் வந்துளான். க0. நான் காண்கிறேன், நான் கேட்கிறேன், எனக்கு முழக்கம் வருகின்றது; எமக்கு அவர்கள் வாக்கு வருகின்றது; பொன்றிறர்களே ! நான் உங்களை அடையுங்கால் அமுதத்தை யது பளிப்பதாக எண்ணுகிறேன்.

கக. சலமே ! நீங்கள் சுகமளிப்பவர்கள்; நாங்கள் மகாமகிழ்வைக் காணவும் பலத்துக்காகவும் எங்களைப் பெருக்

குங்கள். கட. நீங்கள் விருப்பமானத் தாய்மார்களைப் போல உங்களது மிகச் சிவம் மிகும் இரசத்தை இங்கு எமக்களியுங்கள். கட. நாங்கள் திருப்தியுடன் அவனி டஞ் செல்வோம். நீங்கள் எம்மை அவன் கிரகத்துக் குத் துரிதமாக்குங்கள். சலமே ! எங்களைப் பிரஜா சக்தி யுடனுக்குங்கள்.

கச. சோதிக்கு எழுச்சியாகவும், வானத்தில் நோக் கமாகவும், புஷ்யுடன் ஒன்று சேரவும். நீ பிரம வர்ச ஸாகும் ; நான் பிரம வர்சஸுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். ந. சு. க.

—

அநுவாகம் ௨௭௮.

வருஷம் மாதங்களுடன் ஒருமை சேர்ந்து, உஷை அருணாகளுடன் இசைந்து, சூரியன் அசுவத்துடன் கலந்து, அசுவினி அதிசயச் செயல்களுடன் அணைந்து, அக்கினி வைசவானரன் உணவுகளுடன் ஒருமையாகி நெய் யோடு இணையட்டும், சுவாஹா ! ந. சு. ச.

—

அநுவாகங்கள் ௨௭௯—௨௯௧

[அசுவமேதம், உளசு-வது அநுவாகத் தொடர்ச்சி]

தேவசபாவம்

௨௭௯ சிகப்பு கருஞ்சிகப்பு இலந்தைச் சிகப்பு-இவைப் பிரஜாபதிக்காகும், பழுப்பு செம்பழுப்பு கிளிப்பழுப்பு—இவை ருத்திரனுக்காகும் ; வெண்மை, வெண் கண் உள்

௨௭௭. கருத்து—நீ சோதிக்கு எழுச்சியாகவும்.

௨௭௮. கருத்து—அனைவரும் இணையுங்கள்.

ரது. வெண்கழுத்துள்ளது—இவை பிதுருக்களை தேவ
தகளாக யடைந்துள்ளவை, மூன்று மலட்டுக் கடும் பசுக்
கள் வருணனுக்கு : மூன்று மலட்டு வெண் பசுக்கள் சூரி
பனுக்கு. கொம்பற்று சாம்பல் குறியுள்ளவை மித்திரன்
பிரஹஸ்பதிக்காகும். ௩. சு. ௧௪

௨௮௦. பல நிறமுள்ளது, குறுக்குப் புள்ளிகளுள்
ரது, மேற் செல்லும் புள்ளிகளுள்ளது—இவை மருத்துக்க
நக்காகும். ஒளியுள்ளது சிகப்பு ரோம மயம், வெண்மை
நிறம்—இவை சரஸ்வதிக்காகும், வெகு பல நிறம், வெகு
பல சாம்பல் நிறம்—இவை விசுவே தேவர்களுக்காகும்;
மூன்று கடும் மலட்டுப் பசுக்கள் பூஷணனுக்கு : மூன்று
சிகப்பு மலட்டுப் பசுக்கள் மித்திரனுக்கு : சிகப்புப் புள்ளி
கொம்புகளற்றவை இந்திரன் பிரகஸ்பதிக்காகும். ௩. சு.
௧௨.

௨௮௧. வெண் அங்கமுள்ளது, ஒரு பக்கம் வெண்
அங்கங்களுள்ளது, இரு பக்கங்கள் வெண் அங்கங்களுள்
ரவை இவை இந்திரன் வாயுவுக்காகும். வெண் செவித்
துவாரங்களுள்ளது, ஒரு வெண் செவித் துவாரமுள்ளது
ஒரு வெண் செவித் துவாரங்களுள்ளது—இவை மித்திர
பருணனுக்காகும்; சுத்தவாலுள்ளது, பூரண சுத்தவாலுள்
ரது ரோமங் குவியும் வாலுள்ளது—இவை அசுவினி
னுக்காகும்; பல நிறமுள்ள மலட்டுப் பசுக்கள் விசுவே
தேவர்களுக்கு, மூன்று வெண்ணிறப் பசுக்கள் பரமேஷ்
டக்கு; கொம்பற்ற வெண் புள்ளிகளுள்ளவை சோமனுக்
கும் பூஷணனுக்கு மாகும். ௩. சு. ௧௩.

௨௮௨. உன்னத ரிஷபம் ஒடுங்கிய ரிஷபம் இந்தி
ன் வருணனுக்கு; வெண் முசுப்பு, வெண் கழுத்து வெண்

1 மருத்துக்களின் சபாவங்களுக் கொப்பாகும்.

கீழங்க முள்ளது—இவை இந்திரன் பிரகஸ்பதிக்காகும் ; வெண்பாதம், வெண் உதடு, வெண் நெற்றியுள்ளவை இந்திரன் விஷ்ணுவுக்கு ; மூன்று வெண் புள்ளியுடனான மலட்டுப் பசுக்கள விசுவகர்மனுக்கு : பலநிற உதர முள்ளவை தாத்ருவுக்கு. கொம்பற்று வெண் புள்ளி யுள்ளவை இந்திரன் பூஷணனுக்காகும். நு. சு. கச.

உஅந. தீர்க்க ரெவிகளுள்ள மூன்று யமனுக்கு, வெண் பாதமுள்ள மூன்று சோமனுக்கு, மூன்று கீரிகள் காளைபான அக்கினிக்கு : சிகப்பான பதினெட்டு மாத மூன்று—ஆடுகள்—வசுக்களுக்கு : மூன்று சிகப்பு மான்கள் முத்திரர்களுக்கு, கொம்பற்ற சிகப்புப் புள்ளிகளுள்ளவை சோமன் இந்திரனுக்காகும். நு. சு. கந.

உஅச. சிறு செவிகளுள்ள மூன்று விஷ்ணுவுக்கு ; சிகப்பு நுனி ரெவிகளுடனாகும் மூன்று விசாலமாய் ஆக்கிரமிக்கும் விஷ்ணுவுக்கு இரண்டறை வருஷ முள்ள மூன்று ஆதித்தியர்களுக்கு ; மூன்று வருஷங்களுள்ள மூன்று அங்கிரசர்களுக்கு : கொம்பற்ற மஞ்சள் புள்ளிகளுள்ளவை இந்திரன் விஷ்ணுவுக்காகும். நு. சு. கசு.

உஅந. இந்திரனை மன்னனுக்கு வெண் முதுகுள்ள மூன்று ; அதிபதியான இந்திரனுக்கு வெள்ளை முசப்புக்கள் உள்ள மூன்று சுய இராஜனை இந்திரனுக்கு வெண்பின் பாகங்களுள்ள மூன்று ; சாத்தியர்களுக்கு நான்கு வருஷங்களான பசுக்கள் ; மூன்று விசுவே தேவர்களுக்கு வளர்த்த மூன்று பசுக்களாகும் ; அக்கினி இந்திரனுக்கு கொம்புகளற்று கருங் குறிகளுள்ளவை. நு. சு. கள.

உஅசு. அதிதிக்கு மூன்று சிகப்புமுகக் குறிகளுள்ளவை ; இந்திராணிக்கு மூன்று கரும்புள்ளிகளுள்ளவை ; குஹுவுக்கு முகச் செங்குறியுள்ள மூன்று ; இராகைக்கு மூன்று கன்றுகள். சீனிவாலிக்கு இளங்கன்றுகள் மூன்று

கொம்புகளற்ற செங்குறி களுள்ளவை அக்கினி விஷ்ணு
வுக்காகும். ௩. கூ. ௧௮.

உஅ௪. ரோமனுக்குச் செம்பழப்பான மூன்று ;
சோம ராஜனுக்கு பல நிறமுள்ள மூன்று ; பர்ஜன்னிய
னுக்கு மேக சொருபமானவை, இந்திராணிக்கு களகம்பள
மூன்று ஆடுகள் : அதிதிக்கு மூன்று பெண் ஆடுகள் ;
சோதி வானத்துக்கு கொம்புகளற்று மங்களக் குறிக
ளுள்ளவைபாகும். ௩. கூ. ௧௯.

உஅ௮. வருணனுக்கு கருமபுள்ளியுள்ள மூன்று ;
செம்புள்ளியுள்ள மூன்று வருணனை மன்னனுக்கு, அரு
ணப் புள்ளியுள்ள மூன்று பகைபழிக்கும் வருணனுக்கு ;
பல நிறமுள்ள மூன்று விசுவே தேவர்களுக்கு ; சுந்தரமான
மூன்று எல்லா தேவர்களுக்கு ; கொம்பு சூன்னிய வெண்
புள்ளிகளுள்ளவை இந்திரன் சூரியனுக்காகும். ௩. கூ.
௨௦.

உஅ௯. சுவராஜனை சோமனுக்கு வண்டியிழுக்கும்
புருகாடாகள். ஓஜசளிக்கும் இந்திராக்கினிக்கு இரு ஒட்
டகங்கள். உறுதியளிக்கும் இந்திராக்கினிக்கு கலப்பை
புழுக்கும் இரு ஆடுகள் ; புவிக்கு இருகாடாகள் : திசை
ருக்கு இரு பெண் குதிரைகள் ; நிலத்துக்கு இரு எருது
கள் ; விராஜனுக்கு இரு ஸ்திரீகள். புவிக்கு இரு மாடுகள்,
வாயுவுக்கு வண்டியிழுக்கும் இருகாடாகள் : வருணனுக்கு
புரு கரும் மலட்டுப் பசுக்கள். சோதிக்கு சமஹரிக்கும்
சீலக்கொம்புகளுடனாகுங் காடாகள் இரண்டாகும். ௩. கூ.
௨௧.

உ௯௦. காடையில் பசுக்களின் பதினொன்று கோக்
கள் சாய்ந்துள்ளன. புள்ளிகளுள்ள ஆடு, சீலப்பட்டி, விதீ
யம் துவஷ்டாவுக்காகும் ; ஒன்பது வெண் மலட்டுப்
பசுக்கள் சூரியனுக்கு ; பெரிய யூபத்தில் யளிப்பவை

யெல்லாம், அக்கினி, இந்திரன் அக்கினி, அசுவினிகளுக் காகும். ௩. சூ. ௨௨.

௨௯௧. செம்பழுப்பு மூன்று வசந்தத்துக்குள்ளன ; சந்தரமான மூன்று கிரீஷ்மத்துக்கு, சாம்பல் நிற மூன்று மழைகளுக்கு. அழகான மூன்று சரத்துக்கு : சந்தரத் தொடைகளுள்ள மூன்று ஏமந்தத்துக்கு. பசையுள்ள மூன்று சிசிருதுவுக்கு, உபரிய மார்புள்ளவை வருஷத்துக் காகும். ௩. சூ. ௨௩.

[அசுவமேதத் தொடர்ச்சி ௩௦௦ம் அநுவாகம் பார்க்கவும்.]

அநுவாகம் ௨௯௨.

விருப்பம்

௧. அக்கினியே ! விருஷபனும் அறிஞனுமான உன்னை, சதாகாலம் நவமாய் உதயஞ் செய்து யனுகியுளேன். எமது கிரகச் செயல்கள் நிற்காமலாகட்டும். உன் கூறிய பிரமத்தால் எம்மை கூர்மையாக்கவும். ௨. இரவே ! உன்னில் மனிதா உபாசிக்கும் வருஷப் பிரதிமை அவன் பிரசையை சுவீரர்களாகச்செய்து அவனைப் பூரண ஆயுசு அடையச் செய்யவும். ௩. எந்தச் சோதியால் தேவர்கள், ஆதித்தியர்கள் வசுக்கள் ருத்திரர்கள் உயரச் செல்லுகிறார்களோ அதனால் அங்கிரசர்கள் மகிமையை யடைகிறார்களோ அதனால் யஜமானன் சுவஸ்தியில் செல் லட்டும்.

௪. தவமுமல் நூறு சரத் ருதுக்களோடு எல்லாத் தடைகளையும் கடத்திச் செல்லுபவனும் எதிர்ப்பு நீக்கி, நூறு துணை நூறு சக்தி நூறு ஆயுதங்களுள்ள இந்திரனுக்கு நமஸ்காரம். ௩. தேவர்களே ! புனி சோதிக்கு

நடுவே விரிந்துள்ள நான்கு தேவ பாதைகளில் செழிப்பு செழுமையைச் சமந்து செல்லும் நெறியை யடைவதற்களியுங்கள். சு. கிரீஷ்மம், ஏமந்தம், வசந்தம் சரத் மழைக் காலங்கள் எமக்கு மங்களகரமாகட்டும். நாங்கள் ருதுக்களது பிரியம் பாதுகாப்பை நூறு சரத்துக்களால் அது பவிக்க வேண்டும். எ. நீங்கள் பெரிய நமஸ்காரத்தை வருஷம் பூரண வருஷம் இது வருஷத்துக்குச் செய்யின் ; நாங்கள் யக்ஞாருகமான அவர்களது பிரியமதியில் தீர்க்க காலம் அழியாமலும் அழிக்கப்படாமலு மாகவேண்டும். அ. தேவர்கள் சிரேயசுக்குச் சிரேயசானதை ஒன்று சேர்த்துள்ளார்கள் ; நாங்கள் உன் இரட்சையால் உன்னை யடையவேண்டும். பிதாவே ! சுகஞ் செய்யும் நீ எங்களைப் பிரவேசிக்கவும். எங்கள் மக்கள் சந்ததிகளுக்கு பிரியம் மங்களமளிப்பவனாகவும். ரு. எ. உ.

அநுவாகம் ௨௯௩.

அக்கினி விஷ்ணு

க. எங்கள் நாயங்களைக் காத்து சதா நோக்கும் நீ இந்திரனின் வச்சிராயுதம், பகைவர்களைக் கொல்பவன். அவன், சிழ்க்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கில் எமக்குத் தீமை செய்ய விரும்புவனை இவ் வாயுதத்தால் இந்த நிலயத்தில் யழிக்கட்டும். உ. அக்கினியே, விஷ்ணுவே ! இம் மொழிகள் ஒன்று சேர்ந்து உங்களை இன்பமாக்கவேண்டும். நீங்கள் பலம் பிரகாசத்துடன் வாருங்கள். ரு. எ. ௩.

௨௯௨. கருத்து—வருஷப் பிரஜாபதியால் எல்லாம் வேண்டும்.

௨௯௩. கருத்து—வச்சிராயுதம்.

அநுவாகம் ௨௧௪.

ஜலஹீயம்

க. கீர்த்தியுள்ள அக்கினியே ! அவனைப் புகழுக்குச் செலுத்தவும் ; இந்திரனின் புகழை இங்கு கொண்டு வரவும் அவன் தலைவன் பரமேஷ்டி, சுவர்சஸன் சமான்ருவரின் சிறந்த சீலமுள்ளவனாகவேண்டும். சுவர்சசு சோதியைக் காணும் ரிஷிகள் மங்களக் காட்சியுடன், முதன்மையாய் தவம் தீட்சையில் தோய்ந்தார்கள். அப்பால் கூத்திரம சக்தி ஓஜசு பிறந்தன. ஒருமையுடனாகும் தேவர்கள் அச் சுவர்க்கசு சோதியை எமக்களிக்கட்டும். தாத்தா, விதாத்தா, பரமன், பார்ப்பவன், பிரஜாபதி பரமேஷ்டி, விராஜன் இவை அவன் பெயராகும். அவனுக்கு என் கவனத்தை செலுத்த ஸ்தோமம் சந்தசு சொற்கள் என் மனத்தை யழைக்கின்றன. அவனுக்கு இராஜ்யத்தை உரிமை யாக்குகிறோம். என் பக்கம் நோக்கவும், என்னை யணுகவும் ; அவன் உங்கள் தலைவன் அதிபதியா யிருக்கவேண்டும் ; நீங்கள் அவன் விஞ்ஞானத்தை யது சரிக்கிறீர்கள் ; இனி நீங்கள் எல்லீரும் அவனில் சாய்ந்துள்ளீர்கள். நு. எ. ச.

அநுவாகம் ௨௧௫.

காரஹபதீயம்

க. சோதிபோல் சுடர் சுவாஹா ! சோதிபோல் அர்க்கன் சுவாஹா ! சோதிபோல் பிரகாசம் சுவாஹா ! சோதிபோல் வெளிச்சம் சுவாஹா ! சோதி போல் சூரியன் சுவாஹா ! நு. எ. நு.

௨௧௪. கருத்து—நான் தலைவனாகவேண்டும்.

௨௧௫. கருத்து—எல்லாஞ் சோதி.

அநுவாகம் ௨௯௬.

சோதிநாடு

க. அக்கினியே ! சூரியனில் கிரணங்களோடாகும் உன் சுடர்கள் ஒளி யுலகத்தை வியாபக மாகின்றன ; மனிதர்களான எமக்கு அவ் வெல்லாச் சுடர்களுடன் சிறப்பைக் கொண்டுவரவும்.

இந்திரனே ! அக்கினியே ! பிரகஸ்பதியே ! பசு, சூதிரைகளிலுள்ள எல்லா சுவாலைகளோடு எமக்குச் சக்தியை யளிக்கவும். எமது பிராமணர்களில் புனிதத்தை பறிக்கவும், எங்கள் அரசர்களில் திடத்தை யளிக்கவும் ; வைசிய சூத்திரர்களில் திறத்தைக் கொடுக்கவும் ; உன் சுடரால் எனக்குச் சோதியை யளிக்கவும் நு. எ. ௬.

அநுவாகம் ௨௯௭.

முன் செல்லுங்கள்

க. சங்நற்பம் சித்தத்தினின்று எது பாய்கின்றதோ அல்லது மனம் கண்ணினின்று எது குவிக்கப்படுகின்றதோ அத்துடன் நீங்கள் பழமையாய் முதல் தோன்றும் ரிஷிகளுள்ள சுகிருத உலகத்துக்குச் செல்லுங்கள். உ. கிரகத்திலுள்ளவனே ! ஜாதவதேசன் இங்கு கொண்டு வரும் இச் செல்வத்தை உன்னைச் சுற்றிலும் ஸ்தாபிக்கிறேன் ; யக்ஞபதி உங்களை யனுசரித்துச் செல்வான் ; உயரிய வானத்தில் நீங்கள் அவனை யறியுங்கள்.

ங. உயரிய வானத்தில் நீங்கள் அவனை யறியுங்கள், தேவ நண்பர்களே ! நீங்கள் அவன் சொருபத்தை யறிகிரீர்கள் ; தேவ வழி நெறிகளால் அவன் வரும்

௨௯௬. கருத்து—எனக்கு சோதிவேண்டும்.

பொழுது இஷ்டப் பூர்த்திச் செயல்களை அவனுக்குப் புலனாக்குங்கள்.

ச. நீங்கள் முன் செல்லுங்கள் : நீங்கள் ஒருமை யுடன் செல்லுங்கள் : அக்கினியே ! தேவ வழியான பாதைகளைச் செய்யுங்கள் : விசுவே தேவர்களோ ! பதமானனோடு இவ்வுயரிய ஸ்தானத்தி ல்மருங்கள்.

ரு. இக் கட்டு, சமித்து சாதனம் வேதி தருப்பை ருக்குக்களுடன் எமக்காக இந்த யக்ஞத்தை திவ்யம் தேவர்களுக்குர் செல்ல சுமக்கவும். கூ. அக்கினி வைசவா நரன் சோதியில் தேவர்களின் நடுவே எமக்காக, சகை, தானம், அளிப்பு, தட்சிணையை ஸ்தாபிக்கட்டும் எ. அக்கினியே ! எல்லாச் செல்வ சகவிராத்தை எதனால் நீ சுமக்கிறாயோ அதனால் சோதியில் தேவர்களுக்குர் செல்ல எமது யக்ஞத்தைச் சுமக்கவும் அ அக்கினியே ! எதனால் துரித ருதவிக்குக்கள் யக்ஷுட் தட்சிணையைச் சுமக்குகிறார்களோ அதனால் எமது யக்ஞத்தை சோதியில் தேவர்களுக்குச் செல்ல வகித்தவும் கூ. அக்கினி வைசவா நரன் சோதியில் தேவர்களின் நடுவே எங்கு நெய் தேன் தவறாத தாரைகளுண்டோ அங்கு எம்மை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். ரு எ எ

அநுவாகம் ௨௯அ.

பிரம மகிமை

க. அக்கினியே ! ஜாதவேதசனே ! உன் சமித்து, உன் ஸ்தானம், உன் நாக்கு, உன் சோதி, உன் பொறி உன் பஸ்மங்களுடன் நன்கறிந்து நீ யாகவே ஒன்று குகி

௨௯௭. கருத்து—தேனும், நெய்யும், நிறையும் திவ்ய உலகத்தில் நான் தோயவேண்டும்.

யவும். உ. அக்கினி நான்கு திசைகளுக்குச் செல்லட்
டும்; நன்கறிந்து எமக்கு இந்த யக்ஞத்தை அவன் சுமக்க
வேண்டும் அவன் நெய் அமுதம் சுவீரண மிகுதி யாக்
கட்டும். பிரமம் ஆஹுதிகளின் சமித்தாகும். ரு. ஏ. அ.

அநுவாகம் ௨௯௯.

அழதாக்கீனி

க. நான் என்னில் முதன்மையாய், செல்வச் செழு
மை, சுவீரர்களுடனான நற்பிரசைக்கு அக்கினியை கிரகிக்
கிறேன்; நான் என்னில் பிழை, பிரகாசத்தை ஸ்தாபிக்
கிறேன் சுவீரர்களுடன் எமது காயத்தில் நாங்கள்
இம்சை யற்றுகவேண்டும். உ பிதுருக்களே! மனிதர்க
ளான எமது இருதயத்தில் பிரவேசித்துள்ள அமுதமான
அக்கினியை எங்களில் அடைக்க வேண்டும்; அவன் எங்
களை நீங்கி தூரஞ் செல்லாமலிருக்கவேண்டும். ரு. ஏ. கூ.

அநுவாகங்கள் ௩௦௦—௩௧௨.

மர்ம குதிரை

[அசுவமேதம்—௨௯௯-வது அநுவாகத் தொடர்ச்சி]

௩௦௦. ஈக்களைப் பற்களுடன் தவணைகளை நெரிப்பவா
களோடு; புசிப்பவனைத் தின்பவனுடன், சந்தியைச் சீர
ணஞ் செய்பவனோடு, வனத்தை முட்டு வளைவுடன்,
மண்ணைப் பசைகளோடு, அவகங்களை கடைவாய் பற்க
ளுடன், புற்களோடு உட்பல்லி, மேலண்ணத்துடன்
நாக்கை, சப்தமுடன் அண்ணத்தை, நுனி நாக்குடன்
சரஸ்வதியை யறியவும். ரு. ஏ. கக.

௨௯௮—௨௯௯ கருத்து—நாங்கள் வீரர்களுடனாகவேண்டும்.

௩௦௧. திடத்தைத் தாடைகளுடன், சலத்தை வாயோடு ; ஆதித்தியர்களை ரோமங்களுடன் ; ஆதரவை கீழ் அதரத்தோடு, இருப்பை மேலுதட்டுடன், தெளிவை நடுவிலிருப்பதோடு, புறத்தைப் பளபளப்பால், முழக் கத்தை நீர்மலத்துடன், சூரியன் அக்கினியை கண்களால், கண்மணிகளால் இரு சோதிகளை, மூலையால் மின்னல் தாடனத்தை மச்சைகளால் பலத்தை-யறியவும். ௩. ஏ. க. ௨.

௩௦௨. ஆமைகளைக் குளம்புகளால், புறக்களைக் குளம்பு மாமிசத்துடன், சாமனைக் குஷ்டிகங்களோடு, துரிதத்தைக் கால்களால், சுகத்தை இரு முழங்கால்களுடன், சக்தியை இருகங்ககளோடு, பயத்தை இருசேநனங்களால், இரகசியத்தை இருபக்கங்களுடன், அசுவினிகளை இருதோள்களுடன், அதிதியை சிரத்தால், ரோமசூனிய தலையோடு நிர்ருதியை யறியவும். ௩. ஏ. க. ௩.

௩௦௩. கால் குழிகளுடன் இணைப்பையும், வளை வோடு சேர்ப்பையும், கழுத்தால் கருத்தையும், சத்தங்களுடன் பிராணன்களையும், சோதிபுடன் சர்மத்தையும், பராகாசத்தோடு அகத்தையும், ரோமத்தோடு ஈக்களையும், கடின வேலைசெய்து சுமக்கும் பாசத்துடன் இந்திரனையும், பறவையின் ஸ்தானத்தோடு பிரகஸ்பதியையும் கண்டெலும்போடு இரதத்தையும் - அறியவும். ௩. ஏ. க. ௪.

௩௦௪. இரு சுரோணிகளுடன் மித்திர வருணனை ; சுரோணிகளின் கீழ் மாமிசத்தோடு இந்திராக்கினியை, இரு தொடைகளால் இந்திர பிரஹஸ்பதியை ; முழங்கால்களோடு இந்திரன் விஷ்ணுவை ; வாலுடன் சனிகாவை ; மர்மாங்கத்தோடு கந்தர்வர்களையும் ; முஷ்கங்களுடன் அப்சரஸர்களையும் ; குதத்தோடு சுத்தஞ் செய்வதையும், போத்திரங்களுடன் புனிதஞ் செய்வதையும், இரு ஸ்தூ

Copyright Archaeological Survey of India

Copyright reserved by the Archaeological Survey of Mysore

9. நிருது

ரங்களோடு சலனத்தையும்: இடைகளின் இரு நிலைகளோடு செல்வதையு மறியவும். ரு. எ. கரு.

நூரு. இந்திரனுக்கு மார்பை; அதிதிக்கு விலாக் களை: திசைகளுக்கு கண்ட சூருத்தெலும்புகளை, இருதயம் அதன் கோசத்துடன் மேகங்களை, இருதய சவ்வுடன், வானத்தை, உதர மாமிசத்து பனிபை, ஈரல்களுடன், இந்திராணியை, ஈரற் குலையோடு எலும்புகளை; குடல்களுடன் குன்றுகளை, கடலோடு வயிற்றை பஸ்மத்துடன், வைசுவா நரத்தை - யறியவும். ரு. எ. க. சு.

நூசு. பூஷணனுக்குக் குதத்தை, சூருட்டுப் பாம்புக்கு பெருங்குடல்களை குடல்களுடன் பாம்புகளை, பிருஷ்டிகளோடு ருதுக்களை; முதுகுடன் சோதியை; வசக்களுக்குமுதல் முதுகெலும்பை: ருத்திரர்களுக்கு இரண்டாவதை, ஆதித்தியர்களுக்கு மூன்றாவதை, அங்கிரசர்களுக்கு நான்காவதை சாத்தியர்களுக்கு ஐந்தாவதை விசுவே தேவர்களுக்கு ஆறாவதை-யறியவும். ரு. எ. கஎ.

நூஎ. கண்டத்துடன் ஓஜசை, எலும்புகளோடு நிர்ருதியை, சமரது கஷ்டஞ்செய்யும் பாபத்தை இந்திரனுடன்; ருத்திரனுக்கு சலனத்தோளை; இரவு பகலுக்கு இரண்டாவது பாகத்தை; பட்சங்களுக்கு மூன்றாவது பாகத்தை, மாதங்களுக்கு நான்காவது பாகத்தை, ருதுக்களுக்கு ஐந்தாவது பாகத்தை, வருஷத்துக்கு ஆறாவது பாகத்தை யறியவும். ரு. எ. கஅ.

நூஅ. இன்பத்தை இன்பமளிப்பவனோடு காமத்தைப் பிரத்தியாசர்களுடன், பயத்தை சிதீமன்களோடு, ஆக்கையைப் பிர சாசங்களுடன், சூரிய சந்திரனை இரு நீர்ப்பை பாகங்களோடு, கருப்பு வெளுப்பை மலநீர்ப்பை களுடன், உருவத்தோடு உருவத்தை அறியவும். அருவத்தை அஸ்தத்துடன்றியவும். ரு. எ. கக.

௩௦௬. மாமிசத்துடன் தினத்தை, கொழுப்போடு இரவை : இரசத்தால் சலங்களை, சத்தால் நெய்யை, சீதத்தைச் செழுமையுடன், சுவாஹாவைக் கண்கபையோடு ; வெண்பனியைக் கண்ணீர்களுடன் சோதியைச் சொடுபத்தால், நட்சத்திரங்களை பிரதிபத்தோடு, புனியைச் சர்மத்தோடு காய நிறத்தை காய நிறத்துடன் அறியவும் அழைப்பதற்கு சுவாஹா ! அடைந்ததற்கு சுவாஹா ! அளித்ததற்கு சுவாஹா ! ரு. எ. ௨௦.

௩௦௭. அக்கினிக்கு பக்கத்தின் முதல் எலும்பை; சரஸ்வதிக்கு இரண்டாவதை; சோமனுக்கு மூன்றாவதை; சலத்துக்கு நான்காவதை; ஷஷ்திகளுக்கு ஐந்தாவதை; வருஷத்துக்கு ஆறாவதை; மந்தத்துக்களுக்கு ஏழாவதை; பிரஹஸ்பதிக்கு எட்டாவதை : மித்திரனுக்கு ஒன்பதாவதை, வருணனுக்குப் பத்தாவதை, இந்திரனுக்குப் பதினொன்றாவதை விசுவே தேவர்களுக்கு பன்னிரண்டாவதை; சோதி சகத்துக்கும் பக்கத்தை: யமனுக்கு விலா எலும்பை—யறியவும். ரு. எ. ௨௧.

௩௦௮. வாயுவுக்கு முதல் எலும்பை; சரஸ்வதிக்கு இரண்டாவதை; சந்திரனுக்கு மூன்றாவதை, நட்சத்திரங்களுக்கு நான்காவதை; சாவித்திரிக்கு ஐந்தாவதை; ருத்திரனுக்கு ஆறாவதை; சர்ப்பங்களுக்கு ஏழாவதை; அரியமானுக்கு எட்டாவதை; துவஷ்டாவுக்கு ஒன்பதாவதை; தாதருவுக்குப் பத்தை: இந்திராணிக்கு பதினொன்றை; அதிதிக்கு பன்னிரண்டாவதை; சோதி சகத்துக்குப் பக்கத்தை: யமிக்கு விலா எலும்பை யறியவும். ரு. எ. ௨௨.

௩௦௯. இருநீர்ப்பைக் கருகிலுள்ள பாகங்களுடன் வழியை; தொடர்ச்சியை இரு தசைப் பாகங்களோடு; கிளிகளைப் பித்தமுடன்; கல்வீரலோடு காமாலையை; கெட்ட காற்றுகளுடன் ஹவீட்சணங்களை: மலத்தோடு

கூச்சம்ங்களை ; புழுக்களை குடற் பொருள்களுடன் ; நாய்களை துண்டஞ் செய்வதோடு ; சர்ப்பங்களை உதிரநாற்றத்துடன் ; பறவைகளை பசன்கந்தமோடு : எலும்புகளை பிரசாதங்களுடனறியவும். ௫. எ. உக.

அநுவாகம் ௩௧௩.

ஆத்மா

௧. குதிரை யக்ஞாருகமான விசுவே தேவர்களுடன் சேர்ந்து துரித பாய்ச்சல்களால் ஆக்கிரமித்துள்ளது ; நீ எம்மை சுகிருத உலகத்துக்கு வகித்துச் செல்லவும். நாங்கள் உன் பலத்தில் இன்பமாக வேண்டும். ௫. எ. உச.

அநுவாகம் ௩௧௪.

பேரிய குதிரை

௧. சோதி உன் முதுகாகும் : உன் நிலயம் புவி உனதாத்மா வானமாகும் : சமுத்திரம் உன் மூல நிலயம். உ. உன் கண் சூரியன் ; பிராணன் காற்றாகும் ; உன் செவி சந்திரன் ; உன் சந்திகள் பட்சங்களும் மாதங்களுமாகும் : உன் அங்கங்கள் ருதுக்கள் : உன் மகிமை வருஷமாகும். ௫. எ. உச.

௩௦௦—௩௧௨. கருத்து—பரஸ்பர சம்பந்தங்கள்.

௩௧௩. கருத்து—குதிரை நாடவும்.

௩௧௪. கருத்து—நிசுகுதிரை.

அநுவாகம் ஈகரு.

தேவ சரிதை

க. அக்கினி பசுவாயிருந்தது; அதனால் யக்ஞஞ் செய்தார்கள்; அது அனலுள்ள இவ்வுலகத்தை ஜயித்தது. இது உன் உலகமாகும்; நீ அதை ஜயிப்பாய், அதலால் அதை கிரகிக்கவும். வாயு பசுவாயிருந்தது; அதனால் அதை யக்ஞஞ் செய்தார்கள். அது வாயு உள்ள இவ்வுலகத்தை ஜயித்தது; இது உனது உலகமாகும்; அதை நீ முகரவிலையேல் உன்னை நான் தடுப்பேன். ஆதித்தியன் பசுவாயிருந்தது; அவர்கள் அதனால் யக்ஞஞ் செய்தார்கள்; அது ஆதித்தியனுள்ள இவ்வுலகத்தை ஜயித்தது. இது உன் உலகம், நீ முகர்ந்தால் அதை நீ ஜயிப்பாய். ரு. எ. உசு.

[தொடரும். ஈகள வது அநுவாகம்.]

அநுவாகம் ஈகசு.

சோமன்

காண்டம் எ.

க. பெரியவனே! பால் மிகுந்து பரந்த தாரையோடாகும் நீ கலசத்தை முகரவும். இந்துக்கள் உன்னை நதிகள் கடலைப்போல் துழையட்டும். எங்கும், என்னை ஆயிரம் பசுக்களுடனாக்கவும். பிரசையுடன் பொருள் என்னை மறுபடியும் துழைய வேண்டும்.

உ. நீங்கள் இருவர்களும் ஐயித்துளீர்கள்; நீங்கள் ஜயிக்கப்படவில்லை. இருவர்களின்—கூட்டத்தில்—எவனும் தோல்வி யாகவில்லை. இந்திரன் விஷ்ணுவான நீங்கள்

ஈகரு. கருத்து—அக்கினி யென்னும் பிராணி.

இருவர்களும் பரஸ்பரம்போட்டியாகி ஆயிரத்தை மூன்று பாகஞ் செய்து கொண்டீர்கள்.

௩. இம்சையற்றவர்களே! மகி இடை அதிதிரியை இரந்தி பிரயேவி விசுருதியான இவை உனது நாமங்களாகும். தேவர்களின் நடுவே நல்ல செயல்களின் கர்த்தாவாக என்னை யறிவிக்கவும். எ. க. சு.

அநுவாகம் ௩௧௭.

[அசுவமேதம்—௩௧௭-வது அநுவாகத் தொடர்ச்சி]

துரகம்.

௧ நான் உன்னை தேவ சனிதாவின் தூண்டுதலில் பூஷண புதம் அசுவினி கைகளோடு கிரகிக்கிறேன். ௨. பூர்வத்தில் கவிகள் சபைகளில் ருதத்தின் இப்பாசத்தைப் பற்றியுளார்கள். ருத சாமனில் தேவர்கள் அதனால் தாரையை யறிவித்து சோமனை கவாதின்ஞ் செய்தார்கள். ௩. நீ சூழ்பவன். நீ சகமாகும்; நீ அடக்குபவன், நீ ஆதரவாகும், நீ சுவாஹா சத்தத்துடன் விராலமான அக்கினி வைசுவா நரனுக்குச் செல்லவும். ௪. நீ அடக்குபவன், நீ புவியிலரசனாகும், நீ அடக்கும் அடக்குபவனாகும். நீ ஆதரவளிக்கும் ஆதரவாகும்.

௫. கிருஷ்டிக்கு உன்னை, சுகத்துக்கு உன்னை, செல்வத்துக்கு உன்னை, செழுமைக்கு உன்னை; ௬. சகம், வானம், சோதிக்கு உன்னை, சத்து, அசத்து, சலங்கள், செடி கொடிகள், எல்லா சீவராசிகளுக்கும் உன்னைப் பற்றுகிறேன். எ. க. சு.

௩௧௭. கருத்து—ஆயிரத்தை மூன்று சம்பாகமாய் பிரிப்பவர்.

௩௧௭. கருத்து—வியாபகமான குதிரை.

அநுவாகம் ஈகஅ.

தூதரையே!

க. நீ புலியால் வியாபகனாகும், பிதாவால் பிரபு ;
நீ குதிரையாகும், நீ அசுவம். நீ துரகமாகும், நீ துரிதன்.
நீ ஆணாகும். நீ திட குதிரை. நீ வேகன். நீ வன்மை
யுள்ளவனாகும், நீ சக்திமான். நீ வீர மனமுள்ளவன்.
அழைத்துச் செல்பவன் என்பது உனது பெயர். நீ
ஆதித்தியர்களின் வழியை யநுசரிக்கவும்.

உ. அக்கினிக்கு சுவாஹா ! இந்திராக்கினிக்கு
சுவாஹா ! பிரஜாபதிக்கு சுவாஹா ! விசுவோ தேவர்
களுக்கு சுவாஹா ! எல்லா தேவர்களுக்கும் சுவாஹா !

ஈ. இங்கு ஆதரவு சுவாஹா ! இங்கு அதி ஆதரவு
சுவாஹா ! இங்கு இன்பம் சுவாஹா ! இங்கு அதி இன்பம்
சுவாஹா !

ச. முக்காலங்களுக்கும். உன்னை புவி, பொருள்க
ளுக்கு உன்னைச்—செலுத்துகிறேன்.

ரு. திசைகளைக் காக்கும் தேவர்களை ! பிரேரக்ஷித
மாகும் இக் குதிரையை யக்கும் தேவர்களுக்காக நீங்கள்
துணைபுரியுங்கள். எ. க. கஉ.

அநுவாகம் ஈகக.

சலன தூதரை

க. கமனத்துக்கு சுவாஹா ! அதி கமனத்துக்கு
சுவாஹா ! துரிதத்துக்கு சுவாஹா ! துரிதஞ் சென்ற
வனுக்கு சுவாஹா ! சூகார சத்தத்துக்கு சுவாஹா ! சூகார

ஈகஅ. கருத்து—குதிரை யென்னும் பெயரால் அவனை
யழைப்போம்.

சுத்தம் செய்யப் பட்டுள்ள வனுக்கு சுவாஹா ! சென்றுள்ள வனுக்கு சுவாஹா ! முன் சென்றுள்ள வனுக்கு சுவாஹா ! முன் பாய் பவனுக்கு சுவாஹா ! குதித்துச் செல்ப வனுக்கு சுவாஹா ! முன் செல்ப வனுக்கு சுவாஹா ! அதி முன் செல்ப வனுக்கு சுவாஹா ! அனைத்துக்கும் சுவாஹா ! எ. க. க௩.

அநுவாகம் ௩௨௦.

தேவ நட்பு

க. அக்கினிக்கு சுவாஹா, சோமனுக்கு சுவாஹா, வாயுக்கு சுவாஹா, சல சந்தோஷத்துக்கு சுவாஹா, சவிதாவுக்கு சுவாஹா, சரஸ்வதிக்கு சுவாஹா, இந்திரனுக்கு சுவாஹா, பிரகஸ்பதிக்கு சுவாஹா, மித்திரனுக்கு சுவாஹா, வருணனுக்கு சுவாஹா, சர்வத்துக்கு சுவாஹா ! எ. க. க௪.

அநுவாகம் ௩௨௧.

வருஷ குதிரை

க. புவிக்கு சுவாஹா ! வானத்துக்கு சுவாஹா ! சோதிக்கு சுவாஹா ! சூரியனுக்கு சுவாஹா ! சந்திரனுக்கு சுவாஹா ! நட்சத்திரங்களுக்கு சுவாஹா ! கீழ்த்திசைக்கு சுவாஹா ! தென் திசைக்கு சுவாஹா ! மேற்கிசைக்கு சுவாஹா ! வடதிசைக்கு சுவாஹா ! உச்சிக்கு சுவாஹா ! திசைகளுக்கு சுவாஹா ! நடுத்திசைகளுக்கு சுவாஹா ! பாதி வருஷங்களுக்கு சுவாஹா ! சரத்துக்களுக்கு சுவாஹா ! இரவு பகல்களுக்கு சுவாஹா ! பட்சங்

௩௧௧. கருத்து—அசைபுங் குதிரை.

௩௨௦. கருத்து—தேவ குதிரை

நாடுசு

கிருஷ்ண யஜுர் வேதம்

களுக்கு சுவாஹா ! மாதங்களுக்கு சுவாஹா ! ருதுக்
களுக்கு சுவாஹா ! வருஷத்துக்கு சுவாஹா ! சர்வத்
துக்கு சுவாஹா ! எ. க. கசு.

அநுவாகம் ௩௨௨.

எங்கும் வாழ்

க. அக்கினிக்கு சுவாஹா ! சோமனுக்கு சுவாஹா !
சவிதாவுக்கு சுவாஹா ! சரஸ்வதிக்கு சுவாஹா ! பூஷ்ண
னுக்கு சுவாஹா ! பிரகஸ்பதிக்கு சுவாஹா ! சலங்கரின்
இன்பத்துக்கு சுவாஹா ! வாயுக்கு சுவாஹா ! மித்திர
னுக்கு சுவாஹா ! வருணனுக்கு சுவாஹா ! சர்வத்துக்கு
சுவாஹா ! எ. க. கசு.

அநுவாகம் ௩௨௩.

சிவ்யம் போற்று

க. புவிக்கு சுவாஹா ! வானத்துக்கு சுவாஹா !
சோதிக்கு சுவாஹா ! அக்கினிக்கு சுவாஹா ! சோம
னுக்கு சுவாஹா ! சூரியனுக்கு சுவாஹா ! சந்திரனுக்கு
சுவாஹா ! பருலுக்கு சுவாஹா ! இரவுக்கு சுவாஹா !
நேர்மைக்கு சுவாஹா ! நன்மைக்கு சுவாஹா ! நலவாசத்
துக்கு சுவாஹா ! பசிக்கு சுவாஹா ! திருப்திக்கு சுவா
ஹா ! ரோகத்துக்கு சுவாஹா ! பனிக்கு சுவாஹா ! சீதத்
துக்கு சுவாஹா ! சூட்டுக்கு சுவாஹா ! வனத்துக்கு
சுவாஹா ! சுவர்கத்துக்கு சுவாஹா ! சகத்துக்கு
சுவாஹா ! சர்வத்துக்கு சுவாஹா ! எ. க. கஎ.

௩௨௧. கருத்து. பிரபஞ்ச குதிரைகள்.

௩௨௨. கருத்து. திவ்ய குதிரைகள்.

௩௨௩. கருத்து. எல்லா குதிரைகளுக்கும் வாழி.

அநுவாகம் ௩௨௪.

தீட்சை

க. நீ தேவச்செயலான உழைப்பால் தோன்றி யுளாய் ; நீ ருத வழியாகும். நான் உன்னை திவ்ய வசக் களுடன் தேவ காயத்திரீயோடுச் சேர்க்கிறேன் : நான் உன்னை அனியான வரத்தத்துடன் தீட்சை யாக்குகிறேன்.

உ. நான் உன்னை தேவ ருத்திரர்களுடன் திவ்ய திருஷ்டிபு சந்தத்தோடு சேர்க்கிறேன். நான் உன்னை அனியான கிரீஷ்ம ருதுவோடு புனித மாக்குகிறேன்.

௩. நான் உன்னை ஆதித்திய தேவர்களுடன் திவ்ய ஜகதீச் சந்தத்துடன் சேர்க்கிறேன் : நான் உன்னை அனியான மழை காலத்ததுடன் புனித மாக்குகிறேன்.

௪. நான் உன்னை விசுவே தேவர்களுடன் திவ்ய யதுஷ்டிபுச் சந்தத்தோடு சேர்க்கிறேன். நான் உன்னை அனியான சரத்ருதுவால் சுத்தமாக்குகிறேன்.

௫. நான் உன்னை அங்கிரச தேவர்களுடன் திவ்ய சந்தத்தால் சேர்க்கிறேன் : நான் உன்னை அனிகளான சிசி ஏமரத்தங்களுடன் புனிதமாக்குகிறேன்.

௬. நான் ருதம் காயத்திரீ சந்தத்துடன் ருத பத்தினியான தீட்சையில் ஏறியுளேன். நான் சத்தியத்தில் ருதத்தை ஸ்தாபித்துளேன் : நான் ருதத்தில் சத்தியத்தை ஸ்தாபித்துளேன்.

௭. பாதுகாப் பளிக்கும.

௮. பெரியவனை யழைப்போம்

௯. இங்கு ஆதரவு சுவாஹா ! இங்கு அதி ஆதரவு சுவாஹா ! இங்கு இன்பம் சுவாஹா ! இங்கு அதி இன்பம் சுவாஹா ! ௭. க. கஅ.

௩௨௪. கருத்து. இங்கு இதோ இன்பம்.

அநுவாகம் ௩௨௫.

தூதரை நோக்கு

க. ஈங்கார சத்தத்துக்கு சுவாஹா ! ஈங்கார
கோஷம் செய்யப்பட்டவனுக்கு சுவாஹா ! உச்ச கோஷ
னுக்கு சுவாஹா ! நீச கோஷனுக்கு சுவாஹா ! நாசி சீறு
பவனுக்கு சுவாஹா ! உச்ச நாசி சீறுபவனுக்கு சுவா
ஹா ! கந்தத்துக்கு சுவாஹா ! கந்தப்பொருளுக்கு சுவா
ஹா ! பிராணனுக்கு சுவாஹா ! வியானனுக்கு சுவாஹா !
அபானனுக்கு சுவாஹா !

கட்டப்படுபவனுக்கு சுவாஹா ! கட்டப்பட்டவ
னுக்கு சுவாஹா ! கட்டுப்பிரிபவனுக்கு சுவாஹா ! கட்
டுப்பிரிந்தவனுக்கு சுவாஹா !

ஒடப்போகுபவனுக்கு சுவாஹா ! ஒடியுள்ளவனுக்கு
சுவாஹா ! சாயப் போகுபவனுக்கு சுவாஹா ! சாய்ந்
துள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! சாயர் செல்லுபவனுக்கு சுவா
ஹா ! சாயப் போகிறவனுக்கு சுவாஹா ! சாய்ந்துள்ள
வனுக்கு சுவாஹா ! கீழ் அமர நிகழ்பவனுக்கு சுவாஹா !
கீழ் அமருபவனுக்கு சுவாஹா ! கீழ் அமர்ந்துள்ளவனுக்கு
சுவாஹா ! நிற்கப்போகுபவனுக்கு சுவாஹா ! நிற்பவ
னுக்கு சுவாஹா ! நின்னுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! கீழே
செல்லப் போகுபவனுக்கு சுவாஹா ! கீழ் செல்பவனுக்கு
சுவாஹா ! கீழே சென்றுள்ளவனுக்கு சுவாஹா !

சயனிக்க நிகழ்பவனுக்கு சுவாஹா ! சயனிப்பவ
னுக்கு சுவாஹா ! சயனித்துள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! கண்
களை மூடப்போகுபவனுக்கு சுவாஹா ! கண்களை மூடுப
வனுக்கு சுவாஹா ! கண்களை மூடியுள்ளவனுக்கு சுவா
ஹா ! உறங்கப் போகுபவனுக்கு சுவாஹா ! உறங்கி
யுள்ளவனுக்கு சுவாஹா !

எழுச்சியாக யுள்ளவனுக்கு சுவாஹா! எழுச்சியாகு
பவனுக்கு சுவாஹா! எழுச்சியாயுள்ளவனுக்கு சுவாஹா!
உணர்வாகப் நிகழ்பவனுக்கு சுவாஹா! உணர்பவனுக்கு
சுவாஹா! உணர்ந்துள்ளவனுக்கு சுவாஹா! கேட்க
நிகழ்பவனுக்கு சுவாஹா! கேட்பவனுக்கு சுவாஹா!
கேட்டுள்ளவனுக்கு சுவாஹா! காண நிகழ்பவனுக்கு
சுவாஹா! காண்பவனுக்கு சுவாஹா! கண்டுள்ள
வனுக்கு சுவாஹா! புறஞ் செல்ல இருப்பவனுக்கு
சுவாஹா! புறஞ் செல்லுபவனுக்கு சுவாஹா! புறஞ்
சென்றுள்ளவனுக்கு சுவாஹா!

புரள இருப்பவனுக்கு சுவாஹா! புரளுபவனுக்கு
சுவாஹா! புரண்டுள்ளவனுக்கு சுவாஹா! எழுச்சிக் கிருப்
பவனுக்கு சுவாஹா! எழுச்சியாகுபவனுக்கு சுவாஹா!
எழுச்சியாயுள்ளவனுக்கு சுவாஹா! தானே குலுங்க நிகழ்
பவனுக்கு சுவாஹா! தானே குலுங்குபவனுக்கு சுவாஹா!
தானே குலுங்கியுள்ளவனுக்கு சுவாஹா! அடிவைக்க உள்
ளவனுக்கு சுவாஹா! அடிவைப்பவனுக்கு சுவாஹா!
அடிவைத்துள்ளவனுக்கு சுவாஹா! பாய நிகழ்ப
வனுக்கு சுவாஹா! பாய்பவனுக்கு சுவாஹா! பாய்ந்
துள்ளவனுக்கு சுவாஹா! கீறுவதற்குள்ளவனுக்கு
சுவாஹா! கீறுபவனுக்கு சுவாஹா! கீறியுள்ளவனுக்கு
சுவாஹா! தேய்க்கத் திகழ்பவனுக்கு சுவாஹா! தேய்ப்
பவனுக்கு சுவாஹா! தேய்த்துள்ளவனுக்கு சுவாஹா!
புசிக்கும்பொருளுக்கு சுவாஹா! பருகும் பானத்துக்கு
சுவாஹா! புலனுக்கும் புறப் பொருளுக்கு சுவாஹா!
சாணகத்துக்கு சுவாஹா! ரேதசுக்கு சுவாஹா! பிர
சைக்கு சுவாஹா! பிரசோற்பத்திக்கு சுவாஹா! சர்வத்
துக்கு சுவாஹா! எ. க. கசு.

அநுவாகம் ௩௨௬.

தூரீயாகவம்

க. அக்கினிக்கு சுவாஹா ! வாபுக்கு சுவாஹா !
சூரியனுக்கு சுவாஹா !

உ. நீ ருதமாகும் : நீ ருதத்தின் ருதமாகும் : நீ சத்
தியமாகும், சத்தியத்தின் சத்தியமாகும்.

ங. நீ ருதவழி யாகும், நீ தேவநிழல், நீ அமுத நாம
மாகும், நீ சத்தியம், நீ பிரசாபதியாகும்.

ச இக்குதிரையில் சுபகுணங்கள் அதிகத் தூரிதமாய்
புலனாகுங்கால், சோதிநணங்கள் சூரியனோடு பூணமாவது
போல் மலர்கின்றன. தூண்டும் தூரிதனும் துணைவனு
மான குதிரை, கவி, பசுவைப்போல் சலங்களை நாடி சுத்
தஞ் செய்கிறான். எ. க. ௨௦.

அநுவாகம் ௩௨௭.

கணித குதிரை

க. ஒன்றுக்கு சுவாஹா ! இரண்டுக்கு சுவாஹா !
மூன்றுக்கு சுவாஹா ! நான்குக்கு சுவாஹா ! ஐந்துக்கு
சுவாஹா ! ஆறுக்கு சுவாஹா ! ஏழுக்கு சுவாஹா ! எட்
டுக்கு சுவாஹா ! ஒன்பதுக்கு சுவாஹா ! பத்துக்கு
சுவாஹா !

பதினொன்றுக்கு சுவாஹா ! பன்னிரெண்டுக்கு சுவா
ஹா ! பதிமூன்றுக்கு சுவாஹா ! பதிநான்குக்கு சுவாஹா !
பதினைந்துக்கு சுவாஹா ! பதினாறுக்கு சுவாஹா ! பதினே
ழுக்கு சுவாஹா ! பதினெட்டுக்கு சுவாஹா ! பத்தொன்ப
துக்கு சுவாஹா ! இருபத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா ! முப்

பத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா! நாற்பத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா! ஐம்பத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா! அறுபத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா! எழுபத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா! எண்பத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா! தொண்ணூற்றொன்பதுக்கு சுவாஹா! நூறுக்கு சுவாஹா! இருநூறுக்கு சுவாஹா! சர்வத்துக்கு சுவாஹா! எ. உ. கக.

அநுவாகம் ௩௨அ.

ஒற்றை

ஒன்றுக்கு சுவாஹா! மூன்றுக்கு சுவாஹா! ஐந்துக்கு சுவாஹா! ஏழுக்கு சுவாஹா! ஒன்பதுக்கு சுவாஹா! பதினொன்றுக்கு சுவாஹா! பதின் மூன்றுக்கு சுவாஹா! பதினைந்துக்கு சுவாஹா! பதினேழுக்கு சுவாஹா! பத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா! இருபத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா! முப்பத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா! நாற்பத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா! ஐம்பத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா! அறுபத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா! எழுபத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா! எண்பத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா! தொண்ணூற்றொன்பதுக்கு சுவாஹா! நூறுக்கு சுவாஹா! சகலத்துக்கு சுவாஹா! எ. ந. கட.

அநுவாகம் ௩௨க.

இரட்டை

௨-க்கு சுவாஹா! நான்குக்கு சுவாஹா! ஆறுக்கு சுவாஹா! எட்டுக்கு சுவாஹா! பத்துக்கு சுவாஹா! பன்னிரெண்டுக்கு சுவாஹா! பதினான்குக்கு சுவாஹா! பதினாறுக்கு சுவாஹா! பதினெட்டுக்கு சுவாஹா! இருப

துக்கு சுவாஹா ! தொண்ணூற்றெட்டுக்கு சுவாஹா !
க00-க்கு சுவாஹா ! சகலத்துக்கு சுவாஹா ! எ. உ. க௩.

அநுவாகம் ௩௩௦.

தமிழக ததீபா

மூன்றுக்கு சுவாஹா ! ஐந்துக்கு சுவாஹா ! ஏழுக்கு
சுவாஹா ! கூ-க்கு சுவாஹா ! பதினென்றுக்கு சுவாஹா !
பதின்மூன்றுக்கு சுவாஹா ! பதினேழனுக்கு சுவாஹா !
பதினேழுக்கு சுவாஹா ! பத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா !
இருபத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா ! முப்பத்தொன்பதுக்கு
சுவாஹா ! நாற்பத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா ! ஐப்பத்
தொன்பதுக்கு சுவாஹா ! அறுபத்தொன்பதுக்கு சுவா
ஹா ! எழுபத்தொன்பதுக்கு சுவாஹா ! எண்பத்தொன்
பதுக்கு சுவாஹா ! தொண்ணூற்றென்பதுக்கு சுவாஹா !
நூறுக்கு சுவாஹா ! சகலத்துக்கு சுவாஹா ! எ. உ. ௧௪.

அநுவாகங்கள் ௩௩௧—௩௩௬.

பல முகங்கள்

௩௩௧. சக்கு சுவாஹா ! எட்டுக்கு சுவாஹா ! கடக்கு
சுவாஹா ! பதினாறுக்கு சுவாஹா ! இருபதுக்கு சுவா
ஹா ! தொண்ணூற்றாறுக்கு சுவாஹா ! நூறுக்கு சுவா
ஹா ! சகலத்துக்கு சுவாஹா ! எ. உ. ௧௧.

௩௩௨. ஐந்துக்கு சுவாஹா ! பத்துக்கு சுவாஹா !
பதினேந்துக்கு சுவாஹா ! இருபதுக்கு சுவாஹா ! தொண்
ணூற்றைந்துக்கு சுவாஹா ! நூறுக்கு சுவாஹா ! சகலத்
துக்கு சுவாஹா ! எ. உ. ௧௬.

௩௩௩. பத்துக்கு சுவாஹா! இருபதுக்கு சுவாஹா! முப்பதுக்கு சுவாஹா! நாற்பதுக்கு சுவாஹா! ஐம்பதுக்கு சுவாஹா! அறுபதுக்கு சுவாஹா! எழுபதுக்கு சுவாஹா! எண்பதுக்கு சுவாஹா! தொண்ணூறுக்கு சுவாஹா; நூறுக்கு சுவாஹா! சகலத்துக்கு சுவாஹா! எ. உ. க௭.

௩௩௪. இருபதுக்கு சுவாஹா! நாற்பதுக்கு சுவாஹா! அறுபதுக்கு சுவாஹா! எண்பதுக்கு சுவாஹா! நூறுக்கு சுவாஹா! சகலத்துக்கு சுவாஹா! எ. உ. க௮.

௩௩௫. ஐம்பதுக்கு சுவாஹா! நூறுக்கு சுவாஹா! இருநூறுக்கு சுவாஹா! முந்நூறுக்கு சுவாஹா! நானூறுக்கு சுவாஹா! ஐந்நூறுக்கு சுவாஹா! ஆறு நூறுக்கு சுவாஹா! ஏழு நூறுக்கு சுவாஹா! எட்டு நூறுக்கு சுவாஹா! தொள்ளாயிரத்துக்கு சுவாஹா! ஆயிரத்துக்கு சுவாஹா! சிவத்துக்கு சுவாஹா! எ. உ. ௧௬.

௩௩௬. நூறுக்கு சுவாஹா! ஆயிரத்துக்கு சுவாஹா! பதினாயிரத்துக்கு சுவாஹா! இலட்சத்துக்கு சுவாஹா! பத்து இலட்சத்துக்கு சுவாஹா! ஒரு கோடிக்கு சுவாஹா! பத்து கோடிக்கு சுவாஹா! நூறு கோடிக்கு சுவாஹா! ஆயிரங்கோடிக்கு சுவாஹா! பதினாயிரங் கோடிக்கு சுவாஹா! இலட்சங் கோடிக்கு சுவாஹா! உலகத்துக்கு சுவாஹா! உதயத்துக்கு சுவாஹா! உதயனுக்கு சுவாஹா! எதிர்கால உதயனுக்கு சுவாஹா! உதயமாகுமவனுக்கு சுவாஹா! உதயமாயுள்ளவனுக்கு சுவாஹா! சுவர்கத்துக்கு சுவாஹா! சகத்துக்கு சுவாஹா! சர்வத்துக்கு சுவாஹா! எ. உ. ௨௦.

அநுவாகம் ௩௩௭.

யக்ஞம்

க. ரிஷிகள் முன் கொண்டுவரும் யக்ஞம் அங்கிருந்து என் முன்னாகட்டும்.

உ. யக்ஞகுற்றம் எங்களை வெறுப்பவனில் சாய்ந்து அவன் தேகத்தை வீரமழித்து தேவகுனியமாய்ச் செய்து குரூரங்க முடனாக்கட்டும். அது எங்களை துவேஷிப்பவனோடு தோயட்டும். ௩. யக்ஞமே! நீ யக்ஞ தேஜசோடு என்னிடம் வரவும், நான் திடம் உன் யக்ஞ தவத்தால் தேவர், ருத்விப் பிராமணர்களை யழைக்கிறேன். ச. யக்ஞமே! நான் உனக்கு இஷ்டியால் பக்குவத்தை சம்பாதிக்கிறேன். நான் உனக்கு பசு பிரசை நற்செயல்களை குவிக்கிறேன். ௪. நான் உனக்கு பிரசை சமித்து பிரோக்ஷணை, அழைப்பு ஆஜ்யபாகம் பதில் மொழியை சம்பாதிக்கிறேன். நான் உனக்கு சோதி இடை ஆசிகள் சுவிஷ்டகிருத் முன்பின் யக்ஞங்களை ஜயிக்கிறேன். ௫. யக்ஞமே! நான் உனக்கு விஷ்ணு சோமன் அக்கினி இந்திரன் யாஜ்யம் சரஸ்வதி தேவர்கள் அநுவாக்யத்துடன் அனைத்தையுமழைக்கிறேன். நான் உனக்கு வஷட் சத்தமுடனாகும் சிறந்த செயலை கிரகிக்கிறேன். ௬. நான், துதி ஆசி இடை சோதி மறுமொழி நற்சொல் சஸ்திரத்தைச் சம்பாதிக்கிறேன். யக்ஞமே! உனக்குப் பத்தினியின் செயல்களை எழுப்புகிறேன். நான் உனது யஜுரையும் பிரிய செயலையுந் கிரகிக்கிறேன். ௭. யக்ஞமே நான் உனக்கு பசு சோமன் சீலச் செயல் சாதனங்கள் புரோடாசங்கள் சோமனோடு அக்கினித் தலைமை யுடனாகும் இந்திரனுக்கும் எல்லா தேவர்களையும் சம்பாதிக்கிறேன். ௮. ௩. கக,

௩௩௭—கருத்து, யக்ஞம் செய்யவும்.

அநுவாகம் ௩௩௮.

கால துதிரை

௩. இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம், வஷட், சுவாஹா ! நமஸ்காரம். ருக், ஸாமன், யஜுர், வஷட், சுவாஹா, நமஸ்காரம். காயத்திரீ திருஷ்டுபு ஜகதீ வஷட் சுவாஹா. நமஸ்காரம் !

புனி, வானம் சோதி வஷட் சுவாஹா, நமஸ்காரம் !

அக்கினி, வாயு, சூரியன், வஷட், சுவாஹா, நமஸ்காரம் !

பிராணன், விபாணன், அபாணன் வஷட், சுவாஹா, நமஸ்காரம் !

உணவு, உழவு மழை வஷட் சுவாஹா ! நமஸ்காரம் !

தந்தை மகன், பேரன், வஷட், சுவாஹா, நமஸ்காரம் !

பூ : புவ : சுவ : வஷட் சுவாஹா நமஸ்காரம். எ. ௩. கஉ.

அநுவாகம் ௩௩௯.

எனக்தப் பல துதிரைகள்

௧. எனக்கு வீடாகட்டும். எனக்குப் பிரசை யாகட்டும் ; வீரயக்ளும் எனக்கு வரட்டும். தூய்மையான திவ்ய சலங்கள் எனக்கு வரட்டும், ஆயிரஞ் செல்வம் என்னை யகலா மலாகட்டும்.

௨. கிரகம் எனதாகட்டும், புரோருகம் எனதாகட்டும், துதியும் சஸ்திரமும் தோய்ந்து எனக்கு வரவேண்டும். வசு, ருத்திரர் ஆதித்தியர் பிராமணர்கள், என்னை

௩௩௮. கருத்து—சில பெரும் பொருள்கள்.

யணுகவேண்டும். ஆயிரஞ் செல்வம் என்னை நீங்கவேண்டாம்.

௩. உக்தியம் அக்கினிஷ்டோமம் என்னைப் பிரவேசித்தும். இரவுக்குரிய அதி இராத்திரமும் என்னை யணுகட்டும். நன்கு அளிக்கப்பட்டு இரவு, நின்னுள்ளவை என்னை யணுகட்டும்; ஆயிரஞ் செல்வம் என்னை நீங்காமலாக வேண்டும். எ. ௩. ௧௩.

அநுவாகம் ௩௪௦.

எதனால்?

௧. அவன் அக்கினியால் தவத்தை, மொழியால் பிரமத்தை, ஒளியால் உருவை, இந்திரனால் தேவர்களை காற்றால் பிராணனை, சூரியனால் சோதியை, சந்திரனால் நட்சத்திரங்களை, யமனால் பித்துருக்களை, அரசனால் மனிதர்களை, பழத்தால் இரசங்களை, மலைப்பாம்பால் சர்ப்பங்களை புஷியால் வனப்பிராணிகளை, கருடனால் பறவைகளை ஆண் குதிரையால் துரகங்களை, காளைகளால் பசுக்களை ஆட்டால் அஜங்களை, மேஷத்தால் செமமறிகளை, அரிசியால் உணவை, யவத்தால் ஓஷதிகளை, ஆலத்தால் வனஸ்பதிகளை உதும்பரத்தால் உரத்தை, காயத்திரியால் சந்தங்களை திருவிருதத்தால் ஸ்தோமங்களை, பிராமணத்தால் வாக்கை ஆக்கிரமித்தான். எ. ௩. ௧௪.

௩௩௯. கருத்து—எனக்கு ஆயிரஞ் செல்வங்கள் வேண்டாம்.

௩௪௦. கருத்து—பரஸ்பர சம்பந்த மறிவாயோ?

அநுவாகம் ஈசக.

எதற்கு?

க. புத்தி சுவாஹா ! புத்திக்கு சுவாஹா ! புத்தியில் ஒன்று சேர்வதற்கு சுவாஹா !

உ. மனத்துக்கு சுவாஹா ! மனம் சுவாஹா ! பிரஜாபதிக்கு சுவாஹா ! காவுக்கு சுவாஹா ! எவனுக்கு சுவாஹா ! எவனுக்கும் சுவாஹா ! அதிதிக்கு சுவாஹா ! பெரிய அதிதிக்கு சுவாஹா ! பிரிய அதிதிக்கு சுவாஹா ! சரஸ்வதிக்கு சுவாஹா ! பெரிய சரஸ்வதிக்கு சுவாஹா ! சுத்தஞ் செய்யுஞ் சரஸ்வதிக்கு சுவாஹா ! பூஷணனுக்கு சுவாஹா ! பிரயாணிகளின் காப்பான பூஷணனுக்கு சுவாஹா ! நரர்களின் காப்பான பூஷணனுக்கு சுவாஹா ! துவஷ்டாவுக்கு சுவாஹா ! துரித துவஷ்டாவுக்கு சுவாஹா ! வெகு ஸூப துவஷ்டாவுக்கு சுவாஹா ! விஷ்ணுக்கு சுவாஹா ! நிரூர்யபனுக்கு விஷ்ணுக்கு சுவாஹா ! நீபூப்பிய விஷ்ணுக்கு சுவாஹா ! எ. ஈ. ஈடு,

அநுவாகம் ஈசஉ.

குதிரையங்கம்

க. பற்களுக்கு சுவாஹா ! தாடைகளுக்கு சுவாஹா ! உதடுகளுக்கு சுவாஹா ! முகத்துக்கு சுவாஹா ! நாசிகளுக்கு சுவாஹா ! கண்களுக்கு சுவாஹா ! காதுகளுக்கு சுவாஹா !

கீழ் கண்ணிமைகளுக்கு, உயரமான மேற்கண்ணிமை ரோமங்களுக்கு சுவாஹா ! மேலிமை ரோமங்களுக்குக் கீழான கண்ணிமைக் கேசங்களுக்கு சுவாஹா ! தலைக்கு

ஈசக. கருத்து—தேவ தொழில்.

சுவாஹா ! புருவங்களுக்கு சுவாஹா ! நெற்றிக்கு
ஹா ! மேந்தலைக்கு சுவாஹா ! மூளைக்கு சுவாஹா ! கே
களுக்கு சுவாஹா ! சுமக்கும் பாகத்துக்கு சுவாஹ
கண்டெலும்புகளுக்கு சுவாஹா ! கழுத்தின் பின்புற எ
களுக்கு சுவாஹா ! பின் தண்டுக்கு சுவாஹா ! உ
தண்டுக்கு சுவாஹா ! விலா எலும்புக்கு சுவாஹா !
கங்களுக்கு சுவாஹா ! தோள்களுக்கு சுவாஹா !
பாத உச்ச பாகங்களுக்கு சுவாஹா ! முன்பாத
பாகங்களுக்கு சுவாஹா !

கால்களுக்கு சுவாஹா ! இடைகளுக்கு சுவாஹ
தொடைகளுக்கு சுவாஹா ! முழங்கால்களுக்கு சுவாஹ
பாதங்களுக்கு சுவாஹா ! சுரோணிகளுக்கு சுவாஹ
பிடரிரோமத்துக்கு சுவாஹா ! வாலுக்கு சுவாஹ
அண்டங்களுக்கு சுவாஹா ! அங்கத்துக்கு சுவாஹ

ரேதசுக்கு சுவாஹா ! பிரசைகளுக்கு சுவாஹா !
சோற்பத்திக்கு சுவாஹா ! குளம்புகளுக்கு சுவாஹ
காய ரோமங்களுக்கு சுவாஹா ! சர்மத்துக்கு சுவாஹ
உதிரத்துக்கு சுவாஹா ! மாமிசத்துக்கு சுவாஹ
தசைகளுக்கு சுவாஹா ! எலும்புகளுக்கு சுவாஹ
சுவாஹா ! மஜ்ஜைக்கு சுவாஹா ! அங்கங்களுக்கு
ஹா ! ஆத்மாவுக்கு சுவாஹா ! அனைத்துக்கும்
ஹா ! எ. ந. கசு.

அநுவாகம் ௩௪௩.

நிறம்

க. வெண்மை யருண நிறனுக்கு சுவாஹா !
வழப்பான தொடை யுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! வெண்

௩௪௩. கருத்து—காய மூலம்.

னுக்கு சுவாஹா ! வெண் முசுப்புள்ளவனுக்கு சுவாஹா !
 வெண் செவி துவாரங்களுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! வெண்
 முதுகுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! வெண் தோளுள்ளவ
 னுக்கு சுவாஹா ! மலர்க் காதுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ;
 வெண் உதடுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! வெண் புருவமுள்
 ளவனுக்கு சுவாஹா ! வெண் பிருஷ்ட முள்ளவனுக்கு
 சுவாஹா ! வெண் கண் ணுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! வெண்
 சோதி யுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! வழவழப்பானவனுக்கு
 சுவாஹா ! வெண் நெற்றி யுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! கரும்
 முழங்காலனுக்கு சுவாஹா ! கரும்புள்ளி யுள்ளவனுக்கு
 சுவாஹா ! செம்புள்ளி யுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! செந்
 நிறனுக்கு சுவாஹா ! இப்படிப்பட்டவனுக்கு சுவாஹா !
 எப்படிப்பட்டவனுக்கு சுவாஹா ! இதுபோலுள்ளவ
 னுக்கு சுவாஹா ! ரமானனுக்கு சுவாஹா ! அசமான
 னுக்கு சுவாஹா ! சுரதர சமானனுக்கு சுவாஹா ! ரூபத்
 துக்கு சுவாஹா ! சர்வத்துக்கு சுவாஹா ! ஏ, னு, கள,

அநுவாகம் ௩௬௬.

நிற யறிவு

க. கருமைக்கு சுவாஹா ! வெண்மைக்கு சுவாஹா !
 பழுமைக்கு சுவாஹா ! பல நிறத்துக்கு சுவாஹா ! மஞ்ச
 றுக்கு சுவாஹா ! மானிறத்துக்கு சுவாஹா ! அணில்
 நிறத்துக்கு சுவாஹா ! சிகப்புக்கு சுவாஹா ! கரும் சிகப்
 புக்கு சுவாஹா ! கரும் மங்கலுக்கு சுவாஹா ! கரும்
 நீலத்துக்கு சுவாஹா ! அட்டக் கருப்புக்கு சுவாஹா !
 நல்ல ரூபனுக்கு சுவாஹா ! சமான ரூபனுக்கு சுவாஹா !
 பல ரூபனுக்கு சுவாஹா ! ஒரே ரூபனுக்கு சுவாஹா !
 சதிருச ரூபனுக்கு சுவாஹா ! கபிலனுக்கு சுவாஹா ! மங்

கல சிகப்புக்கு சுவாஹா ! புள்ளி யுள்ளவனுக்கு சுவாஹா !
புள்ளித்தொடை யுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! சர்வத்துக்கு
சுவாஹா ! எ. ந. கஅ.

அநுவாகம் நசநு.

சேடி ததிரை

ஒஷதிகளுக்கு சுவாஹா ! மூலங்களுக்கு சுவாஹா !
தண்டிகளுக்கு சுவாஹா ! சந்திகளுக்கு சுவாஹா ! கிளை
களுக்கு சுவாஹா ! மலர்களுக்கு சுவாஹா ! பழங்களுக்கு
சுவாஹா ! கிரகிக்கப்பட்டவற்றிற்கு சுவாஹா ! கிரகிக்
கப்படாதவற்றிற்கு சுவாஹா ! விழுந்துள்ளவற்றிற்கு
சுவாஹா ! சாய்ந்துள்ளவற்றிற்கு சுவாஹா ! சர்வத்
துக்கு சுவாஹா ! எ. ந. கக.

அநுவாகம் நசகா.

மர ததிரை

க. மரங்களுக்கு சுவாஹா ! மூலங்களுக்கு சுவா
ஹா ! தண்டிகளுக்கு சுவாஹா ! ஸ்கந்தங்களுக்கு சுவா
ஹா ! சாகைகளுக்கு சுவாஹா ! இலைகளுக்கு சுவாஹா ;
மலர்களுக்கு சுவாஹா ! பழங்களுக்கு சுவாஹா ! கிர
கிக்கப்பட்டவைக்கு சுவாஹா ! கிருகிக்கப்படாதவைக்கு
சுவாஹா ! விழுந்துள்ளவைக்கு சுவாஹா ! புவியில்
சாய்ந்துள்ளவைக்கு சுவாஹா ! விடப்பட்டதர்க்கு
சுவாஹா ! முன் விடப்பட்டதர்க்கு சுவாஹா ! எங்கும்
விடப்பட்டதர்க்கு சுவாஹா ! முழுமையும் விடப்பட்ட
தர்க்கு சுவாஹா ! புறம் விடப்பட்டதர்க்கு சுவாஹா !

இலை நீங்கியதர்க்கு சுவாஹா ! நீங்கியுள்ளததர்க்கு
சுவாஹா ! எங்கும் நீங்கியுள்ளதர்க்கு சுவாஹா ! எதுவும்
நீங்கியதர்க்கு சுவாஹா ! எல்லாம் நீங்கியுள்ளதர்க்கு
சுவாஹா ! சகலத்துக்கும் சுவாஹா ! எ. ந. ௨௦.

அநுவாகம் ௩௪௪.

பிரிய சாயைகள்

க. ஆடு பக்குவமான-பொருளோடு - உன்னைக் காக்
கட்டும்; சிகப்புக்கண்டம் அஜங்களுடன் பெரிய மரம்
புஷ்டியோடு பர்ணம் பிரமத்துடன் அரசம் யக்ஞத்தோடு
ஆலம் கலசங்களுடன் உதம்பரம் உறுதியோடு, காயத்திரீ
சந்தங்களுடன் திருவிருதன் ஸ்தோமங்களுடன் உன்னைக்
காக்கட்டும்.

உ. நீங்கள் துணைபுரிபவர்கள். துணைபுரிபவர்கள்
உன்னைக் காக்கட்டும்; வசவே ! பிரியப் பொருள்களில்
பிரியமாயும், நாடுபவற்றில் பெரியதாயும், நிதிகளின் நிதி
பதியுமான உன்னை நாங்கள் அழைக்கிறோம். எ. ச. ௧௨.

அநுவாகம் ௩௪௫.

சலழலம்

க. கிணற்று சலங்களுக்கு சுவாஹா ! குட்டை நீர்
களுக்கு சுவாஹா ! கிழி சலங்களுக்கு சுவாஹா ! பள்ள
நீர்களுக்கு சுவாஹா ! அகழ் சலங்களுக்கு சுவாஹா !
ஏரி நீர்களுக்கு சுவாஹா ! சதுப்பு சலங்களுக்கு சுவாஹா !
திட்டை நீர்களுக்கு சுவாஹா ! குள சலங்களுக்கு

௩௪௫—௩௪௬. தாவர மூலம்.

௩௪௪. கருத்து. பொருள் சேர்க்கை.

சுவாஹா ! சேறு நீர்களுக்கு சுவாஹா ! மழை சலங்களுக்கு சுவாஹா ! மழையில்லா நீர்களுக்கு சுவாஹா ! ஆலகட்டி சலங்களுக்கு சுவாஹா ! பனி நீர்களுக்கு சுவாஹா ! பாயும் சலங்களுக்கு சுவாஹா ! தேக்க நீர்களுக்கு சுவாஹா ! ஓடை சலங்களுக்கு சுவாஹா ! நதி நீர்களுக்கு சுவாஹா ! கடல் சலங்களுக்கு சுவாஹா ! சர்வத்துக்கு சுவாஹா !
எ. ச. கரு.

அநுவாகம் ௩௪௯.

நீர்கள்

க. சலங்களுக்கு சுவாஹா ! பாயும் சலங்களுக்கு சுவாஹா ! எங்கும் பெருகும் நீர்களுக்கு சுவாஹா ! சலம் பாயும் சலங்களுக்கு சுவாஹா ! துரிதம் பாயும் நீர்களுக்கு சுவாஹா ! வேகம் பாயும் சலங்களுக்கு சுவாஹா ! உக்கிரமாய் பாயும் நீர்களுக்கு சுவாஹா ! கோரமாய் பாயும் சலங்களுக்கு சுவாஹா ! புனி சலங்களுக்கு சுவாஹா ! வான நீர்களுக்கு சுவாஹா ! சோதி சலங்களுக்கு சுவாஹா ! சர்வத்துக்கு சுவாஹா ! எ. ச. கச.

அநுவாகம் ௩௫௦.

தேவ தூதரை

க. வருணன், குதிரையை இம்சிக்க விரும்புவதை வேதனை செய்கிறான். நீச மனிதன் நீங்கட்டும் ; நா மொழியட்டும்.

உ. நானும் விருத்திர சம்ஹாரனான நீயும் செல்வகளைச் சோக்க ஒன்று சேர்ந்துளோம். வச்சிராயு

௩௪௮. கருத்து. எங்கும் சலம்.

௩௪௯. கருத்து—சல ரூபங்கள்.

முள்ள வீரனே ! சத்துருவும் நமது சக்தியைச் சிந்தனை செய்வான் ! இந்திரனின் ஐசுவரியங்கள் மங்களகரங்களாகும்.

௩. இந்திரனே ! நீ புவியில் பலத்தால் பகைவனுக்கு திகமாயுளாய். திசைகள் உன் மகிமையை யறிவதில்லை. நீ உனது சொந்த சக்திபூல் விருத்திரனைக் கொன்றுளாய் ; எச்சத்துருவும் சண்டையில் உன் அந்தத்தைக் காண்பதில்லை. எ. ச. கரு.

அநுவாகம் ௩௩௧.

நான் அதிபதி

௧. அரசனுக்கு நமஸ்காரம் ! வருணனுக்கு நமஸ்காரம் ! குதிரைக்கு நமஸ்காரம் ! பிரஜாபதிக்கு நமஸ்காரம் ! அதிபதிக்கு நமஸ்காரம் ! நீ அதிபதியாகும் ! என்னை அதிபதியாக்கவும் ; நான் பிரசைசுகளின் அதிபதியாக வேண்டும். என்னை அதிபதியாய் ஸ்தாபிக்கவும். என்னில் ஸ்தாபிக்கவும். அருகில் வரப்பட்டவனுக்கு சுவாஹா ! கிரகங்கப்பட்டவனுக்கு சுவாஹா ! அளிக்கப்பட்டவனுக்கு சுவாஹா ! எ. ச. கரு.

அநுவாகம் ௩௩௨.

பிரார்த்தனை

௧. சுகளு செய்யுங் காற்று எமது பசுக்களில் வீசட்டும், அவர்கள் உறுதியான ஓஷதிகளைப் புசிக்கட்டும்; அவர்கள் செழுமை சீவன் மிகும் சலங்களைப் பருகட்டும்;

௩௩௧. கருத்து—ஜயமுடனுருங்கள்.

௩௩௨. கருத்து—நீங்கள் தலைவர்களாகவேண்டும்.

ருத்திரனே ! நிலையான உணவுக்கு சுகத்தை யளிக்கவும்.

உ. பர்சன்னியனே ! சமான ரூபம், பல ரூபம், ஏக ரூபமாயுள்ளவற்றிற்கும் யக்ஞத்தால் அக்கினி அறியும் பசு நாமங்களுக்கும், தவத்தால் அங்கிரசன் இங்கு செய்பவற்றிற்கும் மகத்தான சுகத்தை யளிக்கவும். டு. இந்திரனே ! தேவர்களுக்கு தங்கள் தேகங்களை யளிப்பவர்களையும், சோமன் எவாகளின் ஒவ்வொரு ரூபத்தையறிகிறானே அவர்களையும் பால் பெருகி பிரசை பொங்கும் கோசாலைகளில் ஸ்தாபிக்கவும்.

ச. பிரஜாபதி பிதுருக்கள் எல்லா தேவர்களுடன் சேர்ந்து இவர்களை என்னில் அவித்து எமது கோசாலைகளுக்கு மங்களகரமாய் அவர்களைக்கொண்டு வந்துளான். நாங்கள் அவர்களைது பிரசையுடனாகவேண்டும். ரு. இங்கு ஆதரவு சுவாஹா ! சு. இங்கு அதி ஆதரவு சுவாஹா ! எ. இங்கு ஆனந்தம் சுவாஹா ! அ. இங்கு இன்பம் சுவாஹா ; கூ. க0. பெரியவளாய் பாதுகாப்பளிப்பவளை நாம் அழைப்போம். எ. ச. கள.

— —

அநுவாகம் ௩௫௩.

மரீமாகவங்கள்

க. முதல் தோன்றியது எது? பெரிய அறிவு எது? கலப்பு நிறமெது? கார்தியுள்ளது எது? உ. சோதியே முதல் சன்யம். குதிரையே பெரும் அறிவாகும். இரவே கலப்பு நிறம், கதிரவனே கார்தியுள்ளவன். டு. எவன் தன்னந்தனிமையாய் செல்லுகிறான்? எவன் மறுபடியுஞ் சன்மமாகிறான். சீதத்துக்குச் சிகிச்சை எது? எவன் விசாலமாய் சூழ்பவனாகும்? ச. சூரியனே தன்னந்தனி

௩௫௩. கருத்து—தேவர்களை நாடவும்.

யாய் செல்லுகிறான் ; சந்திரன் மறுபடியும் சன்மமாகிறான். அக்கினி சீதத்துக்குச் சிகிச்சையாகும், புவியே விசால மாய் சூழ்பவன். ௫. புவியின் கடை எல்லை எது என உன்னை நான் கேட்கிறேன், நான் உன்னை புவியின் நடுவு எது என வினவுகிறேன் ; பலமுள்ள குதிரையின் ரேதசு எது ? பேச்சின் பெரிய நிலயம் எது என நான் உன்னை கேட்கிறேன். ௬. அவர்கள் வேதி ஸ்தானத்தை புவியின் கடை எல்லை யெனச் சொல்லுகிறார்கள் ; யக்ஞத்தை புவியின் நடுவெனக் கூறுகிறார்கள் ; அவர்கள் சோமனை பலமுள்ள குதிரையின் ரேதசு யெனச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் பரமத்தை பேச்சின் பெரிய நிலயமென மொழிகிறார்கள். எ. ச. கஅ.

அநுவாகம் ௩௫௪.

குதிரை மகிமை

க. அம்பை, அம்பாஸியே அம்பிகையே ! எவனும் என்னை யழைத்துச் செல்வதில்லை. அதம குதிரை அயர்கின்றது.

உ. சுந்தர உடையணியும் சௌபாக்கியவதியே ! நீங்கள் இருவர்களும் சுவர்கலோகத்தில் நன்கு மூடிக்கொள்ளுங்கள். கருப்பமணிக்கு முன்னை நான் அடைந்துளேன். கருப்பந்தரிக்கும் என்னை நீ அணுகியாய்.

௩. நாம் இருவரும் நான்கு பாதங்களை நலமுடன் விசாலமாக்குவோம்.

ச. வன்மையுள்ளவன் உங்கள்-நடுவே, பொழிகிறான்.

௫. வீரியமுள்ளவன் வீரத்தை ஸ்தாபிக்கட்டும்.

௩௫௩. கருத்து—சில கேள்விகள்.

௬. உன் சக்தியை சகங்களின் நடுவே யளிக்கவும். அபலர்களுக்கு சீவ போஜனமாய், அறியாமை அடித்து பல சூன்னியர்களுக்குப் பிரிய சுந்தரமாயும், இன்ப இலக்கியமுடனாகும் சுந்தர ஸ்தானத்தை யாக்கிரமிக்கும் உன் பலத்தை பாக்கியத்தில் ஸ்தாபிக்கவும்.

எ. அம்பை அம்பாவி, அம்பிகையே ! என்னை எவனும் யதுபவிப்பதில்லை, அதமாசுவம் அயர்ச்சின்றது.

அ. சுமைக் கல்லில் மூங்கில் கட்டை—சற்று வைப்பதுபோல்—உன் இன்பத்தை உயரமாக்கவும். அப்பால் சீதக்காற்றில் தானியஞ் சுத்தமாவதுபோல் நடுப் பாகத்தைப் புஷ்டியாக்கவும்.

க. அம்பை, அம்பாவி அம்பிகையே ! எவனும் என்னை யதுபவிப்பதில்லை. அதம குதிரை உறங்குகின்றது.

ட. பயிரைப் புசிக்கும் பசுவான மான், வனஞ்சென்றால்-புஷ்டியை யறிவதில்லை. ஆரியனுக்கு இன்பமளிக் குந் தாசன்-தன் புஷ்டிக்குப் பொருளை நாடுவதில்லை.

கக. அம்பை, அம்பாவி, அம்பிகையே ! எவனும் என்னை யதுபவிப்பதில்லை. அதம குதிரைத் தூங்குகின்றது.

கஉ. சத்தமிடும் சிறுபட்சி ஆணை யனுசரித்துச் செல்வது கண்டுகூடு. கருப்பவதி தன் அங்கத்தில் வருஞ் சக்தியைக் காத்து இன்பமாவதுபோல் நீயுமாகவும்.

கக. அம்பை, அம்பாவி, அம்பிகையே ! ஒருவனும் என்னை யதுபவிப்பதில்லை. அதம குதிரைத் தூங்குகின்றது.

கச. உன் தாய் தந்தை மரத்தின் முன்னணியில் ஏறியுளார்கள். பிதாவானவன் இனி நான் செல்லவேண்டுமெனச்சொல்லி சக்தியை மூலஸ்தானத்தில் சேர்ப்பான்.

மனிதர்களே !

௩௭௭

கரு. நான் திட குதிரையான ததி க்கிராவணனது செயலை காணஞ் செய்பவனாயினேன். அவன் எங்கள் முகங்களைச் சுகந்தமாக்க வேண்டும். அவன் எங்கள் ஆபதங்களைப் பெருக்கவேண்டும்.

கசு. சலங்களே ! சக்திக்கும் பெரும் சந்தோஷங்காணவும் எம்மைப் விருத்தியாக்குங்கள்.

கௌ. நீங்கள் விருப்பமானத் தாய்மார்களைப் போல் உங்களின் மிகச்சிவமிகும் இரசத்தை இங்கு எமக்களியுங்கள்.

கஅ. நாங்கள் திருப்தியுடன் அவனிடஞ் செல்வோம். நீங்கள் எம்மை அவனிடத்துக்குத் துரிதமாக் குங்கள். சலங்களே ! எம்மைப் பிரசா சக்தியுடனாக்குங்கள். எ. ச. கசு.

அநுவாகம் ௩௫௫.

மனிதர்களே !

க. பூ. புவ:சுவ: உ. வசுந்தன் காயத்திரீ சந்த-மென்னும் தைலத்தால், உன்னை நனைக்கட்டும். ருத்திரர்கள் உன்னை திருஷ்டிபுச் சந்தத்தால் நனைக்கட்டும். ஆதித்தியர்கள் உன்னை ஜகதீர சந்தத்தால் நனைக்கட்டும். ௩. துதிசெய்பவனே ! இந்திரனது பிரிய தேகமான சலங்களை காற்றானது எவ்வழியால் அணுகின்றோ அவ்வழியால் எமக்குக் குதிரையைக் கொண்டு வரவும். ச. யவமும் தானியமுமுள்ள நீ எனக்குக் கீர்த்தியைக் கொண்டு வரவும். ௫. தேவர்களே ! யவம் பாலுக்கு இவ்வுணவைப் புகியுங்கள் ; பிரஜாபதியே ! இவ்வுணவைப் புகிக்கவும்.

கூ. தேவர்கள், காற்று சூரியன் அக்கினி எங்குமுள்ள ஸ்தாவரங்களைச் சேர்க்கிறார்கள் ; இவை சோதியில் ஒளி-க்குச் சமானமாய் பிரகாசிக்கின்றன. எ. அவர்கள் இரதத்தின் இருபக்கங்களிலும், பலம் பொன்னிறத் துடன் வீரர் சுமக்கும் அவனது பிரிய குதிரைகளை இணைக்கிறார்கள். அ. மனிதர்கள் கொடி சூன்னியமான இரதத் துக்குக் கொடியை ஏற்றட்டும் : சுந்தரமில்லாத இரதத் துக்கு செளந்தரியத்தைக் செய்யட்டும்; இரதமே! நீ சுவாலைகளுடன் சன்மமாகியுள் எ. ச. ௨௦.

அநுவாகம் ௩௫௬.

பல குதிரைகள்

க. பிராணனுக்கு சுவாஹா ! வியானனுக்கு சுவாஹா ! அபானனுக்கு சுவாஹா ! சசைகளுக்கு சுவாஹா ! நாடிகளுக்கு சுவாஹா ! உபநாடிகளுக்கு சுவாஹா ! சந்திகளுக்கு சுவாஹா ! உபசந்திகளுக்கு சுவாஹா ! தேகங்களுக்கு சுவாஹா ! யக்ஞத்துக்கு சுவாஹா ! தட்சிணைகளுக்கு சுவாஹா ! சுவர்கத்துக்கு சுவாஹா ! சகத்துக்கு சுவாஹா ! சர்வத்துக்கு சுவாஹா ! எ. ச. ௨௧.

அநுவாகம் ௩௫௭.

சுதந்திராகவம்

க. கட்டியவனுக்கு சுவாஹா ! கட்டாதவனுக்கு சுவாஹா ! இணைத்தவனுக்கு சுவாஹா ! இணைக்காதவனுக்கு சுவாஹா ! சேர்ந்தவனுக்கு சுவாஹா ! சேர்க்காதவனுக்கு

௩௫௭. கருத்து—குதிரைகளைக் கட்டிங்கள்.

௩௫௬. கருத்து—காய இரகசியம்.

சுவாஹா ! நன்கு சேர்ந்தவனுக்கு சுவாஹா ! இணைபிரிந்தவனுக்கு சுவாஹா ! விடுதலையானவனுக்கு சுவாஹா ! விடப்பட்டவனுக்கு சுவாஹா ! வளைந்து செல்பவனுக்கு சுவாஹா ! சுற்றிலுள் செல்பவனுக்கு சுவாஹா ! ஒன்று சேர்ந்து செல்பவனுக்கு சுவாஹா ! முழுதுள் செல்பவனுக்கு சுவாஹா ! செல்பவனுக்கு சுவாஹா ! குதிப்பவனுக்கு சுவாஹா ! நிற்பவனுக்கு சுவாஹா ! சர்வத்துக்கு சுவாஹா. எ. ச. ௨௨.

அநுவாகம் ௩௩௮.

சர்வ குதிரை

புனிக்கு சுவாஹா ! வானத்துக்கு சுவாஹா ! சோதிக்கு சுவாஹா ! நன்கு பொழியப் போகுபவனுக்கு சுவாஹா ! நன்கு பொழிபவனுக்கு சுவாஹா ! நன்கு பொழிந்துள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! எதிர்மேகக் கர்த்தாவுக்கு சுவாஹா ! நிகழ்மேகக் கர்த்தாவுக்கு சுவாஹா ! சென்றமேகக் கர்த்தாவுக்கு சுவாஹா ! மேகத்துக்கு சுவாஹா ! பனிக்கு சுவாஹா ! புயலுக்கு சுவாஹா ! உறைவதற்கு சுவாஹா ! உற்பத்திக்கு சுவாஹா ! எதிர் சோதி கர்த்தாவுக்கு சுவாஹா ! நிகழ் சோதி கர்த்தாவுக்கு சுவாஹா ! நன்கு சோதிசேர் கர்த்தாவுக்கு சுவாஹா !

எதிர் கர்ச்சனைக் கர்த்தாவுக்கு சுவாஹா ! நிகழ் கர்ச்சனைக் கர்த்தாவுக்கு சுவாஹா ! கோர கர்ச்சனனுக்கு சுவாஹா ! எதிர்மழை கர்த்தாவுக்கு சுவாஹா ! நிகழ் மழை கர்த்தாவுக்குச் சுவாஹா ! எங்கும் மழை பொழிபவனுக்கு சுவாஹா ! முழு மழை பொழிபவனுக்கு சுவாஹா ! ஒருமையுடன் மழை பொழிபவனுக்கு சுவாஹா ! நெடுக

மழை பொழிபவனுக்கு சுவாஹா ! எதிர் தெளி கர்த் துக்கு சுவாஹா ! நிகழ் தெளி கர்த்தாவுக்கு சுவாஹா ! தெளிக்கப்பட்டவனுக்கு சுவாஹா ! எதிர்கால சூட்டி கர்த்தாவுக்கு சுவாஹா ! சூடு செய்பவனுக்கு சுவாஹா ! எங்கும் சூடு செய்பவனுக்கு சுவாஹா ! இனி நிற்பவனுக்கு சுவாஹா ! நிற்பவனுக்கு சுவாஹா ! நின்றவனுக்கு சுவாஹா ! இனி அதிகம் பொழிபவனுக்கு சுவாஹா ! அதிகம் பொழிபவனுக்கு சுவாஹா ! அதிகம் பொடி துள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! இனி எரிப்பவனுக்கு சுவாஹா ! எரிப்பவனுக்கு சுவாஹா ! கோரமாய் எரிப்பவனுக்கு சுவாஹா ! நுக்குக்களுக்கு சுவாஹா ! பஜுக்களுக்கு சுவாஹா ! சாமன்களுக்கு சுவாஹா ! அங்கிரசர்களுக்கு சுவாஹா ! வேதங்களுக்கு சுவாஹா ! நாதைகளுக்கு சுவாஹா ! நாதசம்சிகளுக்கு சுவாஹா ! ரைபிகளுக்கு சுவாஹா ! சாவத்துக்கு சுவாஹா ! எ. நு. கக.

அநுவாகம் ௩௫௯.

சர்வப் பிராணி துதி

பல்லுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! பல்லில்லாதவனுக்கு சுவாஹா ! பிராணனுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! பிராணல்லாதவனுக்கு சுவாஹா ! முகமுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! முகமில்லாதவனுக்கு சுவாஹா ! மூக்குள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! மூக்கில்லாதவனுக்கு சுவாஹா ! கண்களுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! கண்கள் இல்லாதவனுக்கு சுவாஹா !

செவிகள் உள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! செவிகள் இல்லாதவனுக்கு சுவாஹா ! சிரமுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! சிரமில்லாதவனுக்கு சுவாஹா ! கால்கள் உள்ளவனுக்கு

சுவாஹா ! கால்கள் இல்லாதவனுக்கு சுவாஹா ! சுவாசிப்
பவனுக்கு சுவாஹா ! சுவாசிக்காதவனுக்கு சுவாஹா !
பேசுபவனுக்கு சுவாஹா ! பேச்சில்லாதவனுக்கு சுவாஹா !
பார்ப்பவனுக்கு சுவாஹா ! பார்க்காதவனுக்கு சுவாஹா !
கேட்பவனுக்கு சுவாஹா ! கேட்காதவனுக்கு சுவாஹா !
மனம் உள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! மனமில்லாதவ
னுக்கு சுவாஹா ! ரேதசுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! ரேதசில்
லாதவனுக்கு சுவாஹா ! பிரசைக்கு சுவாஹா ! பிரசோற்
பத்திக்கு சுவாஹா ! ரோமமுள்ளவனுக்கு சுவாஹா !
ரோமமில்லாதவனுக்கு சுவாஹா ! சர்மத்துக்கு சுவாஹா !
சர்மமில்லாதவனுக்கு சுவாஹா ! பரிசமுள்ளவனுக்கு சுவா
ஹா ! பரிசமற்றவனுக்கு சுவாஹா ! உதிரமுள்ளவனுக்கு
சுவாஹா ! உதிரமில்லாதவனுக்கு சுவாஹா ! மாமிச முள்
ளவனுக்கு சுவாஹா ! மாமிச மில்லாதவனுக்கு சுவாஹா !
தசைகளுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! தசைகளில்லாதவனுக்கு
சுவாஹா ! எலும்புகள் உள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! எலும்புக
ளில்லாதவனுக்கு சுவாஹா ! மசசையுள்ளவனுக்கு சுவா
ஹா ! மச்சையில்லாதவனுக்கு சுவாஹா ! அங்கங்களுள்
ளவனுக்கு சுவாஹா ! அங்கங்களில்லாதவனுக்கு சுவா
ஹா ! ஆத்மாவுக்கு சுவாஹா ! ஆத்மா இல்லாதவனுக்கு,
சுவாஹா ! எ. டி. கஉ.

அநுவாகம் ௩௬௦

நீயுங் குதிரை

க. உன்னை இணைப்பவன் யார்? அவன் உன்னை
இணைக்கட்டும். விஷ்ணு என் மேன்மைக்கு பிரசையின்
விருப்பத்துக்கு இந்த யக்ஞத்தின் மேன்மைக்கு உன்னை

௩௮௧. கருத்து.—தேச அமைப்பை அறியவும்.

இணைக்கட்டும். நான் உன்னை ஆயுசு, பிராணன், அனன், விபானன், உதயம், செல்வம், செழுமை, சத்த புஷ்டிக்கு தூரகோஷம் துக்கநிவிருத்திக்கு உன்னை இணைக்கட்டும். எ. நு. க௩.

அநுவாகம் ௩௬௧.

பிரிய அவிகள்

காயத்திரீ திருவிருத இரதநதர வசநதாக்கினி எட்டு கபாலங்களிலாகும், திருஷ்டுபு பஞ்சதச, பிரத்து கிரீஷ்ம இந்திரனுக்கு பதினொன்று கபாலங்களிலாகும், ஜகதீ, சப்ததசம், வைருபம் வார்ஷிக விசுவேவர்களுக்கு பன்னிரண்டு கபாலங்களிலாகும்; அதுஷ்டு ஏகவிம்ச ஸ்தோமம் வைராஜ சாமன் சரத்து மித்திர ணனுக்கு வன்மைபிலாகும், பங்கதி திரிணவஸ்தோப சாக்வர ஸாமன் ஏமந்தபிரகஸ்பதிக்கு அவியாகும். அசந்தம் திரியத்திரிம்ச ஸ்தோமன் ரைவத சாமன் சைசவிதாவுக்கு பன்னிரண்டு கபாலங்களிலாகும். விஷ் பத்தினியான அதிதிக்கு அவியாகும். அக்கினி வைசநரனுக்கு பன்னிரண்டு கபாலங்களிலாகும். அநுமதி அவியாகும். காவுக்கு ஒரு கபாலத்திலாகும். எ. நு. ௧௪.

அநுவாகம் ௩௬௨.

ஒரே குதிரை

௧. எவன் தன் மகிமையால், கண் சுவாசமு உலகத்தின் ஒரே தலைவனாயுள்ளான்? இங்கு இரு நாள்

௩௬௦. கருத்து.—இரகசிய குதிரை.

௩௬௧. கருத்து—ஸ்தோம ரகஸ்யம்.

கால் பிராணிகளின் தலைவன் யார்? அவியால் நாம் உபாசிப்பதற்கான தேவன் யார்?

உ. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்பட்டுளாய். நான் உன்னை பிரஜாபதிக்குப் பிரியமாய் கிரகிக்கிறேன், உனது சோதி மகிமை வாய்ந்தது. நட்சத்திரங்கள் உனது வடிவம். சூரியன் உனது தேஜசு; பிரஜாபதியான அவன் மகிமைக்கு நான் உன்னை கிரகிக்கிறேன். சுவாஹா! எ. நு. கசு.

அநுவாகம் ௩௬௩.

பிரஜாபதி

க. எவன் சாஸனத்தை சகலரும் உபாசித்து தேவர்களும் எவன் ஆக்கஞையைச் சாய்ந்துள்ளார்களோ எவன் ஆத்மா பளித்து பலமளிக்கிறானோ எவன் நிழல் மிருத்யுவாகி அமிருதமுமாகுமோ அவியால் உபாசிப்பதற்கான-அந்த-தேவன் யார்?

உ. நீ ஆதரவோடு பற்றப்பட்டுளாய்; நான் உன்னை பிரஜாபதிக்குப் பிரியமாய் கிரகிக்கிறேன். உனது புவி பெருமை வாய்ந்தது. ஓஷதிகளும் வனஸ்பதிகளும் உனது வடிவம். அக்கினி உனது தேஜசு. பிரஜாபதியான அவன் மகிமைக்கு நான் உன்னை கிரகிக்கிறேன். சுவாஹா! எ. நு. கஎ.

அநுவாகம் ௩௬௪.

துதி குதிரை

க. பிரமத்தில் பிரமவர்சஸுள்ள பிராமணன் பிறக்க வேண்டும். இந்த இராஜ்யத்தில் வீரன் மன்னன்

௩௬௨.—௩௬௩ கருத்து—பிரஜாபதி.

வில்லாளன், மகாரதன் சனிக்கவேண்டும்; இங்கு பால் பசு, சுமை காளை தூரித குதிரை சுந்தரி ஸ்திரீ ஜயசீல வீரன் சபைக் கருகதையான யௌவனன் புலனாக வேண்டும். இந்த யஜமானனுக்கு தீரன் தோன்றவேண்டும். பர்ஜன்னியன் நாங்கள் விருமபும் பொழுதெல்லாம் பொழிய வேண்டும். ஒஷதிகள் பழத்துடன் பக்குவமாக வேண்டும். எமக்கு யோசமும் கேஷமமும் வேண்டும் எ. நி. கஅ.

அநுவாகம் ௩௬௫.

தத்ரை ரகசியம்

க. குதிரை புவியை ஆக்கிரமித்துள்ளது, பலமுள்ள குதிரை அக்கினியை தன் சகோதரனாய் செய்துளான் அசுவம் வானத்தை யணுகியுள்ளது. பலமுள்ள குதிரை வாயுவை தன் சகோதரனாய் செய்துளான்; தூரகம் சோதியை ஆக்கிரமித்துளான். பலமுள்ள குதிரை சுதி ரவணை தன் சகோதரனாய் செய்துளான்.

உ. அக்கினி உனது உடன் சகோதரனாகும்; குதிரையே! நான் உன்னை கிரகிக்கிறேன், நீ என்னை கேஷமமாய் சுமந்து சேர்க்கவும்; வாயு உனது உடன் சகோதரனாகும், குதிரையே! நான் உன்னை கிரகிக்கிறேன், நீ என்னை செழுமையாய் சுமந்து சேர்க்கவும். ஆதித்தியன் உன் உடன் சகோதரனாகும்; குதிரையே! நான் உன்னை கிரகிக்கிறேன். என்னை கேஷமமாய் சுமந்து செல்லவும்.

நீ பிராணனை நிலையாக்குபவன், என் பிராணனை நிலையாக்கவும். நீ வியானனைத் தாங்குபவன், என் வியான

னைத் தாங்கவும். நீ அபானனைத் திரமாக்குபவன் ; என் அபானனைத் திரமாக்கவும். நீ கண்ணாகும், என்னில் காட்சியை ஸ்தாபிக்கவும். நீ காதாகும், என்னில் காதை ஸ்தாபிக்கவும், நீ ஆயுசாகும் : என்னில் ஆயுசை ஸ்தாபிக்கவும் எ. நு. ௧௯.

அநுவாகம் ௩௯௬.

பிரார்த்தனை

பீஜம் சீவனுள்ளதாக வேண்டும். பர்ஜன்னியன் பொழிந்து, தானியம் பக்குவமாகட்டும் ; ஓஷதிகள் இலை மிகுந்தும், சுலபபோக்கு இப்புனியுமாக வேண்டும், அனுகுவதற்கு சுலபமாக அக்கினி, சுலபமாய் காண வானமுமாகட்டும். சுத்தஞ் செய்யுங் காற்றும், சுலபமாய் போய் வர சோதியும் அங்கு எரிபவன் பிரியமாயும் பூர்வம்போல் இரவும் பகலும், பதினைந்து நாளான பட்சங்கள் முப்பது நாள்களான மாதங்கள் ஒழுங்காகும் நுதுகள் வருஷம் மங்கள கரமாகவேண்டும் எ. நு. ௨௦.

அநுவாகம் ௩௯௭.

குதிரையோடு இணையவும்

௧. அக்கினி புனியுடன் பொருந்துவது போல் அவன் அக்கினிக்கு ஒருமையுடனான், அவன் புனிக்கு ஒருமையுடனான். இப்படி மங்களகரமான பொருத்தங்கள் எனக்காகட்டும். வாயு |வானத்துடன்| இணைவதுபோல் அவன் வாயுவுக்கு இசைந்தான், அவன்

௩௯௮. கருத்து—தேவ குதிரை.

௩௯௯. கருத்து—எல்லாம் மங்களம்.

வானத்துக்கு இசைந்தான். இப்படியே மங்களகரமான பொருத்தங்கள் எனக்கு ஆகவேண்டும்.

சூரியன் சோதியுடன் சேர்வதுபோல் அவன் சோதியில் ஒன்று சேர்ந்தான். அவன் சூரியனில் ஒன்று சேர்ந்தான். இப்படியே எனக்கு மங்களகரமான பொருத்தங்கள் ஆகட்டும்.

சந்திரனும் நட்சத்திரங்களும் ஒன்று சாய்வதுபோல் அவன் சந்திரனில் ஒருமையுடனானான்; அவன் நட்சத்திரங்களில் ஒருமையுடனானான். இப்படியே எனக்கு மங்களகரமான பொருத்தங்கள் ஆகட்டும்.

வருணனும் சலங்களும் ஒன்று சேர்வதுபோல் அவன் வருணனுக்கு வணங்கினான்; அவன் சலங்களுக்கு வணங்கினான், இப்படியே மங்களகரமான பொருத்தங்கள் எனக்காகவேண்டும்.

சாமனும் நுக்கும் ஒன்று சேர்வதுபோல் அவன் சாமனுக்குப் பொருந்தினான். அவன் நுக்குக்குப் பொருந்தினான். இப்படியே எனக்கு பொருத்தங்கள் அதுகூலமாக வேண்டும்.

பிராமணனும் கூத்திரியனும் பொருந்தாவதுபோல் அவன் பிராமணனுக்கு ஒரு மனமுடனானான்; கூத்திரியனுக்கு ஒரு மனமுடனானான். இப்படியே எனக்கு பொருத்தங்கள் ஒரு மனமுடனாகவேண்டும்.

அரசனும் சனங்களும் அமைவதுபோல் அவன் அரசனுக்கு ஒரு சித்தமுடனானான், அவன் சனங்களுக்கு ஒரு சித்தமுடனானான். இப்படியே எனக்குப் பொருத்தங்கள் அமையவேண்டும்.

இரதமும் குதிரைகளும் இசைவதுபோல் அவன் இரதத்துக்கு இசைந்தான், அவன் குதிரைகளுக்கு இசைந்தான். இப்படியே இசைகள் எனக்கு இசையவேண்டும்.

பிரசாபதி பிரசைகள் ஒன்று பொருந்துவதுபோல் அவன் பிரஜாபதிக்குப் பொருந்தினான். அவன் பிரசைகளுக்குப் பொருந்தினான். இப்படியே எனக்குப் பொருத்தங்கள் பொருந்தவேண்டும். எ. நு. ௨௩..

அநுவாகம் ௩௬௮.

ஸவிதாவே

க. ஸவிதாவே ! வானமெங்கும் அழுக்கு நீங்கி விசாலமாகி செல்வதற்குச் சலபமான உன் பூர்வ வழிகளோடு இன்று எங்களைக் காக்கவும்; தேவரே! எமக்காகப் பேசவும்.

உ. புவி வசித்து உலக மனிக்கு மக்கினிக்கு நமஸ்காரம். இந்த உனது யஜமானனுக்கு உலகத்தை யளிக்கவும், வானம் வசித்து உலகமனிக்கும் வாயுவுக்கு நமஸ்காரம். இந்த உனது யஜமானனுக்கு உலகத்தை யளிக்கவும். சோதி வசித்து உலகமனிக்கும் சூரியனுக்கு நமஸ்காரம். இந்த உனது யஜமானனுக்கு உலகத்தை யளிக்கவும். எ. நு. ௨௪.

கிருஷ்ண யஜுர்வேத

தைத்திரீய ஸம்ஹிதை மந்திரங்களின்

பரிபூரண தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு

முற்றிற்று.

௩௬௭. கருத்து—அனைத்தையும் பொருத்தமாக்கவும்.

௩௬௮. கருத்து—உலகம் பற்று.

இனி வாஜஸனேய ஸம்ஹிதை யெனப்படும்
சுக்கில யஜுர் வேதத்தின் தமிழ் வசனம்

சுக்கில யஜுர் வேதம்

அ நுவாகம் ஊசூக.

[கிருஷ்ண யஜுரில் வரும் சுக்கில மந்திரங்களுக்குத் தனிமையாக இங்கு மறுபடியும் மொழி பெயர்க்கவில்லை. அவற்றைக் குறித்து யஜுர் சோதியில் காணவும்.]

யக்ஞம்

க. உணவு ஜயிக்கும் அக்கினியே ! பலஞ்ஜயித்து பலத்துக்குத் துரிதமாகு முன்னை நான் புனிதமாக்குகிறேன். தேவர்களுக்கு நமஸ்காரம். பிதுருக்களுக்கு சுவதாவாகும் நீங்கள் இடருவர்களும் என் சாதனத்துக்குச் சலபமாகுங்கள். உ. எ.

உ. பிதாவான சோதி இங்கு அழைக்கப்பட்டுளான். சோதியான பிதா பதிலாக எம்மை யழைக்கட்டும். அசுவினிகளின் நைகளால் பூஷணனின் புஜங்களால் நான் உன்னை தேவ ஸவிதாவின் தூண்டுதலில் பற்றுக்கிறேன். நான் அக்கினியின் முகத்தால் உன்னில் பிசிக்கிறேன்: உ. கக.

ங. தேவ ஸவிதாவே ! உனது இந்த யக்ஞத்தை அவர்கள் பிராமண பிரகஸ்பதிக்கு அறிவித்துளார்கள். ஆதலால் யக்ஞத்தைக் காக்கவும், யக்ஞபதியைக் காக்கவும். நீ என்னைக் காக்கவும். உ. கஉ.

ச. அக்கினியே ! உன்னை பெழுச்சியாக்குவதற்கான ஸமித்தே இது ; இதனால் பலம் பெருகவும், பலத்துக் கோங்கவும், நாங்களும் பலத்தி லோங்கி வன்மைக்கு

வளரலாமோ? பலஞ் ஐயித்துப் போருக்குத் துரிதமாகும் உணவு ஐயிக்கும் அக்கினியே ! நான் உன்னை சுத்தமாக்குகிறேன். ௩. அக்கினி ஸோமனின் ஐய மதுசரித்து நான் ஐயத்தையடைப வேண்டும். பலத்தின் தூண்டுதலால், நான் என்னை துரிதமாக்குகிறேன். அக்கினி ஸோமன் எங்களை வெறுப்பவனையும், நாங்கள் வெறுப்பவனையும், தரத்தட்டும். பலத்தின் தூண்டுதலால் நான் அவனைத் தரத்துவேன். இந்திராக்கினியின் ஐய மதுசரித்து நான் ஐயத்தை யடையவேண்டும். பலத்தின் துரிதத்தால் நான் என்னைத் துரிதஞ் ரெய்து கொள்ளுகிறேன். இந்திராக்கினி எங்களை வெறுப்பவனையும் நாங்கள் வெறுப்பவனையும் விலக்கட்டும். பலத்தின் தூண்டுதலால் நான் அவனைத் தரத்துகிறேன். உ. கச. கந.

௬. வசுக்களுக்கு உன்னை உருத்திரர்களுக்கு உன்னை ஆதித்தியர்களுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். புவியும் சோதியும் பரஸ்பரம் சேர்ந்திருக்கட்டும். மித்திர வருணன் மழைபால் உன்னைத் துணைபுரியட்டும். பறவை பசையுள்ளதைப் பரிசித்துக் கொண்டு செல்லட்டும். மருத்துக் களின் ஸுந்தர ஸ்தானத்துக்குச் செல்லவும். அங்கு ஸுந்தர மேகமாகி சோதிக்குச் செல்லவும், அங்கிருந்து எமக்கு மழையை இங்கு கொண்டுவரவும். அக்கினியே ; நீ கண் காப்பாகும், நீ என் கண்ணைக் காக்கவும். உ. கசு.

௭. தேவாக்கினியான நீ சோதியை தரித்துளாய். பணிகளால் மறைக்கப்படும் சோதியை நீ யதுபவிக்க நான் கொண்டு வருகிறேன். அது உன்னுடனிருக்கட்டும். அது பயனற்றாகவேண்டாம். அக்கினி விரும்பும் ஸ்தானத்தை நீங்கள் யணுகுங்கள்.

௮. பெரியவர்களாய் பெரிய ஸ்தானத்திலிருந்து எங்கும் சூழும் தேவர்களான நீங்கள் அறிவால் தேஜசு

யளிப்பவர்களுகுங்கள். நீங்கள் எனது இம் மொழியை யங்கீகரித்து இந்த தருப்பைகளில் யமருங்கள். இன்ப மாகுங்கள். சுவாஹா ! வட். உ. க௭. ௧௮.

௧௭. நீங்கள் தேஜசு நிறைபவர்கள், இணைந்துள்ள வர்களைக் காப்பாற்றுங்கள் நீங்கள் நல் மனம் நிறைபவர்கள். என்னை நல் மனத்துக்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள். யக்ஞமே ! உனக்கு நமஸ்காரம். நீ பெருகவும். எனது சிவமான சரியான நற்செயலில் திரமாகுங்கள் உ. ௧௯.

௧௮. இம்சையில்லாத ஆயுசளிப்பவனே ; வியாபகனே ! புன்மையினின்று என்னைக் காக்கவும், பந்தத்தினின்று என்னைக் காக்கவும், யக்ஞக் குறையினின்று என்னைக் காக்கவும். ஸுகத்துக்குப் பங்கமாகும் உணவினின்று என்னைக் காக்கவும், வசிப்பதற்கு நலமான வீட்டில் எங்களைப் போஷிக்கும் உணவை விஷத்தினின்று நீக்கவும். சுவாஹா ! வட் ! அக்கினியே ! பரஸ்பரம் நெருங்கிக் கலந்துள்ள பொருள்களின் பதிக்கு சுவாஹா ! கீர்த்தி குவியும் சரஸ்வதிக்கு சுவாஹா ! உ. ௨௦.

௧௯. தேவனுன வேதமே ! நீ வேதமாகும் நீ அதனால் தேவர்களுக்கு அவர்கள் வேதமானாய். அதனால் நீ எனக்கு வேதமாகவும் தேவர்களே ! வழியறிபவர்களே ! நெறியை யறிந்து மார்க்கத்தில் செல்லவும். தேவனுன மனத்தலைவனே ! சுவாஹா ! காற்றில் இந்த யக்ஞத்தைத் திரமாக்கவும். உ. ௨௧.

௨௦. நெய், அவிகளால் வியாபகமான தருப்பை திவ்யமாகும். இந்திரன், வஸு, மருத்து, ஆதித்தியர்களுடன் சேர்க்கப்படட்டும். சுவாஹா சம்பந்தமானவை, வானசோதிக்குச் செல்லட்டும். உ. ௨௨.

௨௧. உன்னை கஷ்டத்தினின்று எவன் நீக்குகிறான்? அவன் உன்னை விடுதலையாக்குகிறான். யாருக்காக? அவன்

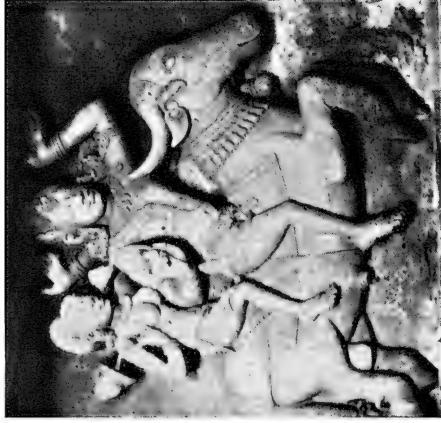
Copyright reserved by the Archaeological Survey of Mysore

10. அக்ஷி

Copyright reserved by the Archaeological Survey of Mysore

11. இந்திரன்

Copyright reserved by the Archaeological Survey of Mysore

12. யமன்

உன்னை அவனுக்காக விடுதலையாக்குகிறான். போஷணைக் காகவும்—அப்படிச் செய்கிறான்—நலஞ் செய்யாத நீ இராட்சதர்களின் பங்காகும். உ. உ௩.

௧௪. நாங்கள் தேகம் திடம் வர்சஸுடன் சேர்ந்தோம். நன்களிக்கும் துவஷ்டாவானவன் திரவியங்களை எமக்களிக்கட்டும், தேகத்தினின்று தீமையையும் ஒவ்வொரு குறையையும் நீக்கட்டும் உ. உ௪

பிதுரு யக்டும்

௧௫. கவிகளுக்கு நலன் சுமக்கும் அக்கினிக்கு சுவாஹா ! பிதுருக்களுடன் சேர்ந்துள்ள சோமனுக்கு சுவாஹா ! இப்புவி யிலுட்காரும் அரக்கர்களும் அசுரர்களும் தள்ளப்பட்டுளார்கள் ௧௬. அக்கினி விருப்பம் போல் பல ரூபநதரித்து திரியும் அவியால் கவரப்படும் அரக்கர்களை சிறிய பெரிய காயந்தரிக்கு மவர்களை எமது இந்தப் புவியினின்று நீக்கவேண்டும். உ. உ௬. ௩௦

௧௭. பிதுருக்களே ! இங்கு நீங்கள் இன்பமாகுங்கள். தங்கள் உரிய பாகத்துக்குச் செல்லும் காளைகளைப் போல் இங்கு வாருங்கள். பிதுருக்கள் தாமே இன்பம் யதுபவித்துளார்கள் ; காளைகள் தங்களுக்குரிய பாகஞ் சென்று பிசிபபதுபோல் இன்பமாகியுளார்கள் ௧௮. பிதுருக்களே ! உங்கள் இரசத்துக்கு நமஸ்காரம். பிதுருக்களே ! ஆத்திரத்துக்காக உங்களுக்கு நமஸ்காரம் பிதுருக்களே ! வாழ்க்கைக்காக உங்களுக்கு நமஸ்காரம். பிதுருக்களே ! உக்கிரத்துக்காக உங்களுக்கு நமஸ்காரம். பிதுருக்களே ! கோபத்துக்காக உங்களுக்கு நமஸ்காரம். பிதுருக்களே ! உங்களுக்கு நமஸ்காரமாகட்டும். பிதுருக்களே ! எங்களில் வீடுகளை யளியுங்கள், பிதுருக்களே எம்மிடமுள்ளதை உங்களுக்களிப்போம்; பிதுருக்களே ! உங்

கள் உடையான இப்பொருளால் கவர்ந்து கொள்ளவும்.
உ. ௩௧. ௩௨. ௧௯. பிதுருக்களே! இங்கு புருஷனாவற்குத்
தாமரை மலர் மாலை யணியும் கருப்பக் குமாரனை யளி
யுங்கள். உ. ௩௩.

அநுவாகம் ௩௭௦.

அன்ல் ஸாதபளம்

௧. சமித்தால் அக்கினியைப் பிரகாசமாக்கவும்
நெய்களால் அனலை பெழுப்பவும். தேவர்களுக்கு அவ
னில் அவிகளை யளிக்கவும். உ. அக்கினி ஜாதவேதச
னுக்கு நன்கு எரியும் சுவாலைக்குத் துரித நெய்யை யளிக்
கவும். ௩ அதி இளைஞனே! அதி சோதி யுள்ளவனே!
அங்கிரசனே! நாங்கள் சமித்துக்களாலும் நெய்பாலும்
அநத உன்னை விருத்தி செய்கிறோம். ச. இனிமையான
அக்கினிக்கு அவிநிறையும் நெய் நனையும் பொருள்கள் —
செல்லட்டும். எனது இந்த சமித்துக்களை பிரியமுடன்
ஏற்றுக்கொள்ளவும். ௩. ௧—௪.

௩. அக்கினி சோதியாகும், சோதி அக்கினியாகும்.
சுவாஹா! சூரியன் சோதியாகும், சோதி சூரியனாகும்.
சுவாஹா! அக்கினி வர்சஸாகும், சோதி வர்சஸாகும்,
சுவாஹா! சூரியன் வர்சஸாகும், சோதி வர்சஸாகும்.
சுவாஹா! சோதி சூரியனாகும். சூரியன் சோதியாகும்.
சுவாஹா! ௪. அக்கினி, திவ்ய ஸவிதாவோடும் அவன் பக்
கம் இந்திரன் இரவோடும் இணைநது இன்பமாகி யநுபவிக்
கட்டும். எங்கும் சுவாஹா! ௩. ௧௦.

௪. அதி யொளியுள்ளவனே! திவ்ய தேவரே! நாங்
கள் எங்கள் நண்பர்களின் நல்ல நினைவுக்காக உன்னை

நாடுகிறோம். எங்களைச் செவி கொடுக்கவும். எங்கள் இந்த அழைப்புக்குந் காது கொடுக்கவும். எல்லாத் தீமை புரிபவனின் றும எங்களைத் தூரமாய் வைக்கவும். ௩.௨௬.

அ. இடையே! வரவும், அதிதியே! இங்கு வரவும். இங்கு வந்து விருந்தும் பொருள்களையடையவும். என் மனோ விருப்பத்தை உங்களிடமிருந்து நான் அடைய வேண்டும் ௩. ௨௭

சு. செல்வன், நோய் நீக்குபவன், பொருள் கண்டு புஷ்டி வளர்ப்பவனான துரிதன் எங்களுக்குக் குவித்துச் சேரட்டும். ௩. ௨௮.

௧௦. பிரமண ஸ்பதியே! எதிரியின் சாபமும் மனிதரின் துரோகமும் எங்களில் விழ வேண்டாம். எங்களை இரட்சிக்கவும். ௩. ௧௦:

௧௧. பெரிய பிரகாரமான எதிர்க்க முடியாத அரியமான் மிததிரன் வருணனான மகா மூவர்களின் பிரியம் எமக்காக வேண்டும். ௩. ௧௧.

௧௨. வீட்டிலோ விபத்துள்ள வழிகளிலோ அவர்களில் கொடும் நினைவுள்ள பகைவனின் ஆதிக்கமில்லை. ௩. ௧௨. ௧௩. அதிதியின் மக்கட்கள மனிதர் வாழ அவரில் நித்திய ஒளியை யளிக்கிறார்கள். ௩. ௧௩. ௧௪. யஜமானர்களைக் காக்கும் உனது எதிர்ப்பற்ற இரதம் எங்கும் எங்களருகே வரட்டும். ௩. ௧௪. ௧௫. புவி! வானம்! சோதி! நான் அதிப்பிரசை வீரங்களுடன் நல்வீரன் புஷ்டிகளுடன் அதிப்போஷணனான யாகவேண்டும். மனிதர்களின் நண்பனான நீ என் பிரசைபைக் காக்கவும். துதிக் கருகளை! என் பசுவைக் காக்கவும். வியாபகனே! என்னைப் புஷ்டி செய்யும் உணவைக் காக்கவும். ௩. ௧௫.

காருஹபத்தியம்

௧௬. நாங்கள் எமக்கு நலமான செல்வத்தைப் புலனாக்கும் விசுவவேதனை யணுகியுளோம். அக்கினியே ! சம் ராட்டே ! எங்களில் பலம் பிரகாசத்தை யளிக்கவும். ௩. ௩௮. ௧௭.இந்த அக்கினி கார்ஹபத்தியன். வீட்டின் தலைவன். பிரசைக்குப் பொருளைப் புலனாக்குவதில் பெரியவன். அக்கினியே ! கிரகபதியே ! எங்களில் பலம் பிரகாசத்தை யளிக்கவும். ௩. ௩௯. ௧௮.இந்த அக்கினி புரீஷ்யன், பொருள் நிறைபவன், புஷ்டி பெருக்குபவன். புரீஷ்யமான அக்கினியே ! எங்களில் பலம் பிரகாசத்தை யளிக்கவும். ௩. ௪௦.

௧௭. வீடே ! அஞ்சாதே : அலறாதே ! நாங்கள் பலஞ் சமக்கும் உன்னிடம் வந்துளோம். நான் மனத்தில் இன்பமாகி சக்தி நற் சித்தம் நல்லறிவு வகித்து உன்னிடம் வந்துளேன் ௩. ௪௧.

௨௦. நாங்கள் அதிதி நினைத்து இன்பம் இனிமை நிறையும் வீட்டை எமக்கு நல்வரவு செய்ய அழைக்கிறோம். நன்கறியும் அது எமமை அறியட்டும். ௩. ௪௨

௨௧. இங்கு எமக்குப் பசுக்கள் அழைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆடுகளும் அஜங்களும் அருகில் அழைக்கப்பட்டுள்ளன. நாங்கள் எங்கள் வீடுகளில் உணவை இனிமையாக்கும் தேனை நாடுகிறோம். நான் க்ஷேதம் சாந்தத்துக்கு உன்னை யணுகுகிறோம். மங்குலம் மேன்மை மகிழ்ச்சி எமதாகட்டும். ௩. ௪௩.

சலமே

௨௨. சதா சலனமாகி சுத்தஞ் செய்யுஞ் ஸனான காரணனே ! நீ உன் வழியில் சரிந்தா செல்லுகியாய். தேவர்களோடு, தேவர்களுக்கு விரோதமாய் செய்த பா

வத்தையும், மனிதர்களால் மானிடர்களுக்குச் செய்த பாவத்தையும் நான் புனிதமாக்கவேண்டும். துன்பத்தினின்று என்னைக் காத்து இரட்சிக்கவும். தேவனே ! ஒங்கி சக்திக்கும் சத்துருவினிடமிருந்தும் காக்கவும். ௩. சஅ.

உரு. சோமனே ! எம்மில் உற்சாகம் தரித்து பிரசையுடனேங்கி உன் விரதத்தில் நாங்கள் நன்கு லயமாக வேண்டும். ௩. ருசு.

உசு ஜமதக்கினியின் மூன்றாயுசும் காசியபனின் மூன்றாயுசும் தேவர்களின் மூன்றாயுசும் எமதர்கவேண்டும். உரு. உன்பெயர் சிவமாகும் ; இடிமுழக்கம் உன் தந்தையாகும். உனக்கு நமஸ்காரமாகட்டும் என்னை இம் சிக்காதே. நான் உன்னை நீண்ட ஆயுளுக்கும் போஷிக்கும் உணவுக்காகவும், பிரசை அதிபல பொருளுக்கும் நல்லப் பிரசைக்கும் நல்ல வீரியத்துக்காகவும் உன்னை சூழ்கிறேன் ௩., சுஉ., சுரு.

அநுவாகம் ௩௭௧.

சோமயாகம்

௧. மனத்தினின்று யக்குத்தை சுவாஹா ! விரியும் வானத்தினின்று சுவாஹா ! சோதி புவியினின்று சுவாஹா ! சுவாஹா ! நான் காற்றினின்று பற்றுகிறேன் சுவாஹா ! ச. சு.

உ. திவ்யமானவைகளே ! அமுதமானருதம வளர்ப்பவர்களே ! நாங்கள் பருகிய சலங்கள் சுகமளிப்பவையாகட்டும், எமது நாவுக்கு எமது உதரத்தில் இன்ப மளிப்பனவாகி குற்றம் குறை சுகல கேடு நீங்கி அவைச் சுவையுடனாகட்டும். ச. கஉ.

௩. இது உனது யக்ஞ சரீரமாகும். நான் பிரசையைப் படிக்கும் சலத்தையும் விட்டு விடுவதில்லை. குறை நீங்கி சுவாஹாவால் சுததமாகி நீங்கள் புவியில் நுழையுங்கள். நீ புவியுடன் இணையவும். ச. ௧௩.

ச. எனக்கு மறுபடியும் மனம் வந்துவிட்டது. மறுபடியும் ஆயு வந்துவிட்டது. பிராணனும் ஆத்மாவும் மறுபடியும் வந்துள்ளன மறுபடியும் என் கண் காது வந்துள்ளன. இம்சையற்ற எனது காயத்தின் காப்பனான வைசுவா நராக்கினி எங்களைத் துக்கம் தூஷணையினின்று காக்கவேண்டும். ச. ௧௩.

௩. அறிஞனால் ஒளியுடனாகி சுந்தர குதிரைகளுடன் துரிதமாகும் ஸ்தானத்தில் நீ சூரியனின் கண்ணை ஏறவும்; அக்கினி கண்ணில் வைக்கப்பட்டுள்ள மணியையேறவும். ச. ௩௨.

அநுவாகம் ௩௨.

சோம யாகம்

௧. சோதியைத் தாங்கவும். வானத்தைப் பூரணமாய் நிரப்பவும். புவியில் திடமாய் ஸ்தாபிதமாகவும். மருத்துக்களின் பிரசையான தியுதானன் உன்னை யுக்தமாக்கட்டும். மித்திர வருணன் திட தர்மத்துடன்—உன்னை ஸ்தாபிக்கட்டும். அதிப்பொருளும் கூத்திரமும் பிரமமும் ஜயிக்கும் உன்னை அகத்தில் மறைத்துக்கொள்ளுகிறேன். பிரமத்தைப் பலமுடனாக்கவும். கூத்திரத்தைப் பலமுடனாக்கவும்: ஆயுசை பலமுடனாக்கவும், எங்கள் பிரசையை பலமுடனாக்கவும். ௨. நீ திடனாகும்; பிரசைப் பசுக்களோடு இக்கிரகத்தில் இந்த யஜமானன் திடமாகட்டும்.

௩௯௬. கருத்து—சோமனைப் பற்றவும்.

சோதியே ! சகமே ! நெய்யால் நிரம்பவும், நீ இந்திரனின் சாய்வாகும்; எல்லா சனங்களின் நிழலாகும் ௩. மொழி விரும்புவனே ! இந்த எமது கானங்கள் உன்னை எங் குள் சூழவேண்டும். நீண்ட ஆயுசு டனாகு முன்னை பலமுட னாகி அவை உனக்குப்பிரிய இன்பமளிப்பவையாகட் டும் ௩. ௨௭—௨௯.

௪. விஷ்ணுவே ! நீ விஸ்தாரமாய்த் தாண்டவும். எங்கள் கிரஹத்துக்கு வெகு நிலயத்தைச் செய்யவும். நெய்யில் தோன்றும் நீ நெய்யைப் பருகவும் ; யந்நபதி யில் நீ தாரிதமாகவும். சுவாஹா ! ௩. ௪௧.

அநுவாகம் ௩௭௩

யூப ஸ்தாபனம்

௧. நான் உன் மொழியைச் சுத்தமாக்குகிறேன். உன் பிராணன், கண், காது நாபி பாதம் அங்கம் சரிதையைச் சுத்தமாக்குகிறேன். ௬. ௧௪.

௨. சலங்களே ! இவ்வழுக்கை நீக்குங்கள். இங் குள்ள எக்குறையையும் கழியுங்கள். நான் செய்யும் எல்லா பாபச்செயலையும் எனது இம்சையில்லாத பழி வார்த்தையையும் பிரியுங்கள். சலங்கள் அக்குற்றத்தி னின்று என்னை நீக்கவேண்டும், பாவமாணன் என்னை விடு தலையாக்க வேண்டும். ௬. ௧௭.

௩. செல்வப் பிரபுவே ! சக்தியுள்ளவனே ! தேவர் மனிதரை அபிவிருத்தி செய்வதுபோல் உன்னைத் தவிர சுகமளிப்பவர் யாருமில்லை. இந்திரனே ! நான் உனக்கு என் மொழிகளைச் சொல்லுகிறேன். ௬. ௩௭.

௩௭௨. கருத்து—சோம இரகசியம்.

௩௭௩. கருத்து—சோமனுக்கு.

அநுவாகம் நௌசு.

சோமக் கிரகங்கள்

க. அவியால் தேவர்களும் செழுமையோடு பசுக் களும், அதிகம் நிறையும் நாங்களும் செல்வங்களோடு இன்பமாகவேண்டும்; இந்திர வருணனே! தினம் பால் கொடுக்கத் தயங்காம லிருக்கும் பசுவை யளிக்கவும் எ. கடு.

உ. நல்ல வீரர்களோடு வீரர்களைப் புலனாக்கிக் கொண்டு எங்கும் வியாபகமாகி செல்வங் குவித்து யஜமானனைச் சூழவும். சோதியாய் சோதி வானமுடன் இணைந்து ஒளி பிரகாசமானவனுடன் நலந்து ரண்டினைக் கொல்லவும். நீ சுக்கிரனின் ஆதாரமாகும். எ. கரு.

ங. அவன் விக்ஞானனை முதல் பிரகஸ்பதி பாகும். இந்திரனை அவனுக்கு நீங்கள் சுவாஹாவுடன் இரசத்தை யளியுங்கள். ஹோத்துருக்கள் திருப்தியாகட்டும். இனிமையும் நல்ல யக்ஞ முடனாகுபவர்களும், சுகிருதமான சுவாஹாவுடன் நலமான அனிகளைப் பெறுபவர்களும் இன்பமாகட்டும். அக்கினி மூட்டுபவன் யக்ஞஞ் செய்துளான். எ. கரு.

ச. நீங்கள் மனத்தைப்போல் துரிதமாய் அவன் யக்ஞங்களுக்குச் செல்லுகிறீர்கள், அவன் அளிக்கும் மொழிகளை அவாவுடன் போற்றுகிறீர்கள். அதிக பலமுள்ளவன் தன் கையில் யம்புகளுடன் தாசனின் சுபாவத்தைக் கறந்துளான். இது உனது மூலஸ்தானமாகும். ஜனங்களைக் காக்கவும். மார்க்கன் நீக்கப்பட்டு ளான். மந்தினம் பருகும் தேவர்கள் உன்னை முன் செலுத்தட்டும். நீ அசாத்தியன். ரு. சனங்களோடு நன்கு சேர்ந்து சனங்களைப் புலனாக்குபவர்களாய் செல்

வச் செழுமையோடு யஜமானனைச் சூழவும். மந்தினன் சோதி சகத்துடன் சேர்ந்துளான். மந்தினச் சுவாலை யுடன் மாக்கன் தள்ளப்பட்டுளான். நீ மந்தினனது மூலஸ்தானமாகும். எ. கௌ. கஅ.

சு. சோமன் புனிதமாய் பாய்கிறான் ; சோமன் பிரமணம் கூத்திரத்துக்குப் புனிதமாய் பாய்கிறான். சோமன் பொழியும் யஜமானனுக்குச் சுத்தமாய் பாய்கிறான். அவன் உணவு உறுதிக்கும் சலம் செடி கொடிகளுக்கும் பாய்கிறான். சோதி சகத்துக்குச் சுத்தமாய் பாய்கிறான். அனைவரின் கேடமத்துக்கு சுத்தமாய் பாய்கிறான். உன்னை விசுவே தேவர்களுக்கு நாடுகிறேன். இது உனது மூலஸ்தானமாகும். விசுவே தேவர்களுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். ஏ. உக.

எ. மித்திரவருணனுக்கு உன்னை, தேவ இரட்சகரான உன்னை யக்ஞகர்த்தாவின் ஆயுளுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இந்திரனுக்கு உன்னை, இந்திராக்கினிக்கு உன்னை இந்திர வருணனுக்கு உன்னை இந்திர பிரகஸ்பதிக்கு உன்னை இந்திர விஷ்ணுவுக்கு உன்னை, தேவ இரட்சகரான உன்னை யக்ஞகர்த்தாவின் ஆயுசுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். எ. உஊ.

அ. சுவாலை மூட்டி யக்ஞஸ்தாபனஞ் செய்பவர்களின் நண்பனாய் சதா காளையாயுள்ளவன் இந்திரனாகிறான். நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். இந்திராக்கினிக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உனது மூலஸ்தானமாகும். இந்திராக்கினிக்கு நான் உன்னைப் பற்றுகிறேன். எ. ஊஉ.

சு. விசுவே தேவர்களே ! இங்கு வாருங்கள் ; இந்த எனது அழைப்பைச் செனிகொடுங்கள் ; இந்தத் தருப்பை

யிலே யுட்காருங்கள். நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். உன்னை விசுவே தேவர்களுக்கு நாடுகிறேன். எ. ௩௪.

௧0. வெகு பலம் ஒஜசு மிகும் இந்திரன் மழை மிகும் பர்ஜன்னியனைப்போல் வத்ஸரின் ஸ்தோமங்களால் வளர்கிறான் நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். மகேந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உனது மூலஸ்தானம் மகேந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். எ. ௩௦.

௧௧. அக்கினியான எனக்கு உன்னை வருணன் யளிக்கட்டும். நான் அமுதத்துவத்தை யடையவேண்டும். உன்னை யளிப்பவனுக்குத் தீர்க்காயுசு வேண்டும், பெற்றுக்கொள்ளும் யெனக்கு சுகம் வேண்டும். ருத்திரனான எனக்கு வருணன் உன்னைக் கொடுக்கட்டும். நான் அமுதத்துவத்தை யடையவேண்டும். உன்னை யளிப்பவனுக்கு நீ பிரானாக வேண்டும். பெற்றுக்கொள்ளும் எனக்கு வன்மைவேண்டும். பிரகஸ்பதியான எனக்கு வருணன் உன்னை யளிக்க வேண்டும். நான் அமுதத்துவத்தை அடையவேண்டும். நீ உன்னை யளிப்பவனுக்குச் சர்மமாகவேண்டும், பெற்றுக்கொள்ளும் எனக்கு இன்பமாகவேண்டும் யமனை எனக்கு வருணன் உன்னை யளிக்கவேண்டும், நான் அமுதத்துவத்தை யடையவேண்டும். பயனளிப்பவனுக்கு நீ குதிரையாகவேண்டும். பெற்றுக்கொள்ளும் எனக்கு நீ பலமாகவேண்டும். ௧௨. எவன் அதை யளிக்கிறான்? எவனில் அதை யளிக்கிறான்? காமம் அதை யளிக்கும். ஏனெனில் அவன் காமத்துக்கு அதை யளித்துளான். காமமே யளிப்பவன். காமமே பெறுபவனாகும். காமமே! உனக்கு இது யளிக்கப்பட்டுள்ளது. எ. ௪௭—௪௮.

அநுவாகம் ௩௭௩.

சோமக் கிரகங்கள்

க. நீ ஆதரவோடு பற்றப்பட்டுளாய். உன்னை ஆதித்தியர்களுக்கு நாடுகிறேன். விசால பாதம் வைக்கும் விஷ்ணுவே! இங்கு உனது சோமனாகும், அதைத் துன்பத்தினின்று காக்கவும். அவர்கள் என்னைத் துன்பஞ் செய்யாமலிருக்கட்டும். அ. க.

உ. சவிதாவே! இன்று எமக்கு மேன்மையான செல்வமாகட்டும். ஒவ்வொரு தினத்திலும் எமக்கு தீவ்ய திரவியத்தை புண்டாக்கவும், தேவனே! இந்த எமது கானத்தால் நான் ஆனந்த ஆதாயமுடனாகவேண்டும்; சுந்தரமும் விராலமுமான நிலயத்தை யடையவேண்டும். நீ ஆதரவுடன் பற்றப்பட்டுளாய். நீ சவிதாவின் இன்பமளிப்பவன். நீ இன்பமளிப்பவன், எனக்கு இன்பமளிக்கவும். நீ யக்ஞத்தைத் துரிதமாக்கவும்; யக்ஞபதி தன் பாகத்தை யடைய நீ துரிதமாக்கவும். தேவ ஸவிதாவுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். அ. சு. ஏ.

ச. என்னால் சத்காரஞ் செய்யப்பட்டு நீ பசு குதிரைகளை யளிப்பவன். ருக்கு யஜுர சாமனால் போற்றுவதற்கான உனது போஜனம் எது உண்டோ அதை நான் புகிக்கிறேன். ௩. தேவகிருத பாவத்தின் விநாசஞ் செய்பவன் நீ. மனிதஞ் செய்யும் பாபத்தின் நாசகாரன் நீ. பிதுருகிருத பாப பரிகாரன் நீ. ஆத்ம கிருத பாப பரிகாரன் நீ. ஒவ்வொருவித பாபத்தின் பரிகாரன் நீ. நான் தெரிந்தும் தெரியாமலுஞ் செய்யும எல்லா பாப பரிகாரன் நீ. அ. கஉ. கங.

சு. யக்ஞமே! யக்ஞத்தை யணுகவும். யக்ஞபதியை யடையவும், உன் மூல ஸ்தானத்தை யடையவும்.

சுவாஹா! யக்ஞபதியே! பல வீரர்களால் யதுசரிக்கப் பட்டு துதிமொழிகளாலோங்கும் இது உனது யக்ஞமாகும். நீ இதை அங்கீகரிக்கவும். சுவாஹா! அ. உஉ.

எ. வாயுவின் சலனம் போலும் கடல் அலைபோலும் இந்தப் பத்து மாதங்கள் பூரணமாகட்டும். இப்பத்து மாதங்கள் கழிந்து, புலனாகட்டும் அ.உஅ.

அ. கம்பீர காயங்களுடன் நீண்ட கேசங்களோடு காளைபோலுள்ள வேக குதிரைகளைப் பூட்டவும். சோமன் பருகும் இந்திரனுை நீ எங்கள் துதிகானங்களைச் செவியுற வாருங்கள். நீ ஆதரவுடன் பற்றப்பட்டுளாய். ஷோடஸி இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உனக்கு மூலஸ்தானமாகும் ஷோடச இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். அ.நச.

சு. பிரஜாபதி எவனைக் காட்டிலும் அதிக பலிஷ்டனாய் புலனாகுபவன். அவன் எல்லா புவனங்களிலும் வியாபகமாயுளான். ஷோடசியான அவன் பிரசையால் இன்பமாகி மூன்று பெரிய சோதிகளையுந் தாங்குகிறான். சு0. இந்திரன் சமராட்டாகும், வருணனாகும், இராஜாவாகும், அவன் போக வஸ்துவை முதன்மையாகவும் மேன்மையாகவுஞ் செய்துளான். நானும் அதுசரித்து அப்போகத்தைப் பருகுகிறேன். பிரியமான வாக்கு தேவியானவள் பிராணனோடு கூட சோம இரசத்தோடு திருப்தியாகட்டும். சுவாஹா. அ. நசு. நஎ.

கக. தேவனே! அனைவரும் சூரியனைப் பார்க்க அவனது உதய கிரணங்கள் அவனை உச்சியில் சுமந்து செல்லுகின்றன....மற்றது அத் அ சுவது மந்திரத்தின் பின்பகுதி. கஉ. சுலசத்தை முகந்து பார்க்கவும். அதி பலமுள்ளவனே! சோம துளிகள் உன்னை நுழையட்டும்.

பலத்தோடு மறுபடியும் திரும்பவும். பாலின் விசால தாரை வெள்ளங்களுடன் ஆயிரமான ஐசவரியத்தை எமக்குப் பொழியவும். மறுபடியும் எமக்குச் செல்வங்கள் வரட்டும். கரு. இடை, பூஜிக்கவும் இன்ப மனுபவிக்கவும் நுகதையானவன், நீ சுந்தரமாய் இன்பாருகதையா சோதியுள்ளவனாய் அதிதியாய் சரஸ்வதியாய் மேன்மையாயுள்ளவன். உத்தமி, இவை யனைத்தும் துக்கம் நீங்கிய உனது நாமங்களாகும். நீ என் செயல்களை தேவர்களுக்குச் சொல்லவும்.

கச. இந்திரனே! எமது சத்துருக்களை யொழிக்கவும்; எங்களை எதிர்ப்பவனைத் தாழ்மை யாக்கவும். எங்களுக்குத் துன்பமளிக்க விரும்புவனை அதோகதி அந்த காரத்தில் தள்ளவும். நீ ஆதரவோடு பற்றப்பட்டுளாய், சத்துரு ஜயிக்கவும் இந்திரனுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். இது உனது மூலஸ்தானம். சத்துரு ஜயிக்கும் இந்திரனுக்கு உன்னை - நாடுகிறேன், கரு. நாங்கள் மனோ துரித னாயும் விசுவ கருமனான வாசஸ்பதியை இன்று எமது போரைத் துணைபுரிய யழைப்போம். எல்லாச் செயல்களும் சிறப்பாயுள்ளவனும் உதவிக்கு உற்சாக மளிக்கும் அவன் எங்கள் அழைப்புக்களைப் பிரியமாய் செவியுற வேண்டும். நீ ஆதரவுடன் பற்றப்பட்டுளாய், இந்திர விசுவ கர்மனுக்கு உன்னை நாடுகிறேன். இது உனது மூலஸ்தானம். இந்திர விசுவகர்மனுக்கு உன்னை - நாடுகிறேன். அ. சக—சரு.

கசு; விசுவகர்மனான நீ, வளரும் அவியால் இந்திரனை யழியாதக் காப்பாகச் செய்துளாய். பழைய சனங்கள் யுக்தச்செயலுக்குச் சேரும் அவன் முன் பணிந்துளார்கள். நீ ஆதரவுடன் பற்றப்படுகிறாய். மற்ற பகுதி சரு-வது மந்திரத்தைப் போலாகும். ச. சசு.

கிரகஸ்தனே !

கௌ. இங்கு இன்பம், நீங்கள் இன்ப மதுபனியுங்கள், இங்கு நிலை, சுவநிலையாகும். சுவாஹா ! பெண் பிள்ளையின் நிமித்தம் கருப்பத்தைக் குணமாக்கவும். பெண் பிள்ளைகள் பிற்காலத்தில், தாயைச் சாகடிக்கும். அவன் எங்களில் செல்வப் புஷ்டியைத் தரிக்கட்டும். சுவாஹா ! நீ பெரிய செயலின் எல்லையாகும். நாங்கள் தரணியினின்று அழுதம் சென்றுனோம் நாங்கள் தேவர் சோதி சவர்க்கம் கண்டுனோம். அ. ருசு. ருஉ.

ககூ. போர்க்காலத்தில் போர்புரியத் தயாராயுள்ள இந்திர பர்வதனே ! எங்களுடன் சமர் செய்ய விரும்பு பவனைத் துரத்தவும். வசசிராயுதத்தால் அவனை வெகு தூரம் துரத்துங்கள். சத்துரு சேனை எம்மைத் தாக்கினால் அதையும் கீழே சாய்க்கவும் சேதிப்பவன் எங்கள் சத்துருக்களை எங்கும் ரேதிக்கவேண்டும். வீரனே ! எங்கும் அவர்களைச் சேதிக்கவும். புவி, வானம், சோதி ! நாங்கள் பிரசை மிகுந்து வீரமக்கள் சிறைந்து போஷிக்கும் உணவு கருவியனுடனாக வேண்டும். அருகூ.

உ௦. சோதிக்கும் தேவாகளுக்கும் யக்ஞம் சென்றுள்ளது. அங்கிருந்து செல்வம் எனக்கு வரட்டும். யக்ஞம் வானம் மனிதர்களுக்கு சென்றுள்ளது பொருள்கள் அங்கிருந்து எனக்கு வரட்டும். யக்ஞம் புவி பிதுருக்களுக்கு சென்றுள்ளது, அங்கிருந்து பொருள் எனக்கு வரட்டும். எங்கெங்கு யக்ஞம் சென்றபோதிலும் அங்கிருந்து செல்வம் எனக்கு வரட்டும். அ. சு௦.

உக. யக்ஞத்தை ஸ்தாபனஞ்செய்யும் நட்ச இறைகள் நூற்கப்பட்டு விட்டன. நான் சுவதாவுடன் அயுர்த இழைகளையும் ஒன்று சேர்க்கிறேன். சுவாஹா ! தேவர்

களுக்கு யக்ஞஞ் செல்லட்டும். உஉ. யக்ஞத்தின் கறப்பு எங்கும் விரிந்துள்ளது. அது எட்டுதிசைகளிலும் விரிந்துள்ளது. யக்ஞத்தைப் பொழியவும். என் பிரசையிலு புஷ்டியை யளிக்கவும் நான் ரதாகாலம் செல்வத்தை யடைய வேண்டும். சுவாஹா ! அ. கூக. கூஉ.

உஉ. சோமனே ! செல்வம் அசுவம் சொர்ணத்தைப் பொழியவும். பசுசாதன பலத்தை இங்கு நிரப்பவும். சுவாஹா ! அ—கூஉ.

அநுவாகம் நளகூ.

வாஜபேயம்

க. இணைக்கப்படும் குதிரைபான நீ வாயுவைப் போல் துரிதமாகவும், இந்திரனின் வலது கைக் குதிரையைப்போல் நீ கீர்த்தியுடனாகவும். விசுவ மறியும் மருத்துக்கள் உன்னை இணைக்கட்டும். துவஷ்டா உன் பாதங்களில் துரிதத்தை வைக்கட்டும். கூ. அ.

உ. உங்கள் பலமுங் வீரமும் எங்களிலாக வேண்டும். உங்கள் வர்சனும் அறியும் எங்களிலாக வேண்டும். எங்கள் தாய் தரணிக்கு நமஸ்காரம் ! எங்கள் தாய் தரணிக்கு நமஸ்காரம் ! இது உனது அதிபதி தவத்திலாகும், நீ அரசபுரிபவன், நீ கிரீவாகஞ் செய்பவன், நீ நிலையாயும் திரமாயு மிருப்பவன். நான் உழவுக்கு உன்னை, கேஷமத்துக்கு உன்னை செல்வத்துக்கு உன்னை போஷிப்புக்கு உன்னை நாடுகிறேன். கூ. உஉ.

ந. ஸவிதா, கிரகபதிகளின் அக்கினி, வனஸ்பதிகளின் சோமன் வாக்கின் பிரகஸ்பதி செல்வச் சலனத்துக்கு உன்னைத் துரிதமாக்கட்டும். இந்திரன் சிறப்புக்கு

நளகூ. கருத்து—சோமனைப் பற்றவும்.

ருத்திரன் பசுக்களுக்கு மித்திரன் சத்தியப்பேச்சுக்கு, வருணன் தர்ம பதிகளுக்கு, உன்னைத் துரிதமாக்கட்டும். ச. மகத்தான க்ஷத்திரத்துக்கும் மகத்தான மேன்மைக்கும் அவனுக்குப் போட்டியாய் எவனும் வராமலிருக்க தேவர்களே ! நீங்கள் செய்யுங்கள். இவன் தாய் பெயர் இது. இவன் தந்தைபெயர் இது. இவன் குடும்பம் இது மகாசனங்களே ! இவன் தான் உங்கள் அரசன், சோமனே எமது பிராமணர்களுக்கு அரசனாகும். கூ, கூக, சௌ.

அருவாகம் ஈள.

அபிஷேகம்

க. விரியு மக்கினி தர்ம பதியாகும், விரியு மனல் தர்மத்தின் பதி, தேஜசைச் சுவீகரிக்கட்டும். சுவாஹா. சுவாஹா கிருதத் செய்யப்பட்ட சூரிய இரசிமிகளோடு சனங்களின் நடுவே சிறப்புக்காக முயற்சி செய்யுங்கள். உ. நான் தூண்டும் சலிதாவால், வாக்குச் சரஸ்வதியால், ருபங்களின் துவஷ்டாவால், பசு பூஷணனால், இந்த இந்திரன் இந்த பிரகஸ்பதியால் பிரமத்தால் வருணன் ஓஜசால் அக்கினி தேஜசால் சோமன் இராஜாவால், பத்தாவது தேவரான விஷ்ணுவால் தூண்டப்பட்டு முன் செல்லுகிறேன். கௌ, உக—ஈௌ.

ஈ. ஒளித் தலைவர்களான அசுவினிகள் இன்ப சாதனத்தைப் பருகியுளார்கள். அவர்கள் இந்திரன் அசுர நமுகியோடு போர்புரிய உதவி செய்துளார்கள். ச. அசுவினிகள் பெற்றோர்கள் மகனைப்போல் தங்களது அதி அறிவு வன்மையோடு இந்திரனே ! உனக்கு உதவி புரிந்துளார்கள். மகவானே ! நீ சக்தியுடன் இன்ப சாதனத்

தைப் பருகியவுடன் சரஸ்வதி உன்னைச் சுகமுடனுக்கு கிறுள். சு௦. ஈஈ—ஈச.

அ நுவாகம் ஈ௭அ.

புரீஷ்யாக்கினி

க. நாங்கள் நோயற்று வாழ்வதற்கு, பிரசைசகளுக்கு தேன் நிறையும் திவ்யமான சலங்களைப் பொழியவும். அச் சல சார்பினால் செழுமை செடி கொடிகள் செம்மை யாகின்றன. சுக. ஈஅ.

உ. சோமன் காக்கும் மனிதரின் சுக நண்பனான அக்கினி வைசுவாநரன் ரிஷிகளால் போற்றப்பட்டுளான். துவேஷமற்ற சோதியையும் சுகத்தையும் நாங்கள் யழைப் போம். தேவர்களே ! வீரமக்களோடு எமக்குச் செல்வத்தை யளிக்கவும். சுஉ. உசு.

ஈ. எல்லா வேத மொழிகளும் கடல்போல் விரியும் இந்திரனைப் பிரகாச மாக்குகின்றன. போரிலும் இரதச் சண்டையிலும் அவன் பெரியவன். தலைவர்களில் அவன் திவ்ய த்தலைவன். சுஉ. ஈசு.

ச. தேவ வழி செல்பவர்களே ! துன்பமாகாதவர் களே ! நீங்கள் விடுதலையாகுங்கள். நாங்கள் இவ்விருளின் எல்லையில் வந்து விட்டோம். நாங்கள் சோதியைப் பெற்றுளோம். சுஉ. எஈ.

ஈ. செடியே ! நீ சகலத்தையும் விட சிரேஷ்ட னாகும் ; மரங்கள் உன்னை யநுசரிக்கும். எங்களைத் துன்பஞ் செய்ய நாடுபவன் எமது ஆதிக்கத்தி லாகட்டும். சு. நீ குளிர், கட்டி, ஒழுக்கு நீக்குபவன் ; நீ கூடியமும் முக நோயும் நீக்குபவன். எ. இந்திரன் கந்தர்வன் பிரகஸ்பதி

உன்னைப் புவியிலிருந்து கெல்லுகிறான். செடியே! அரசனான சோமன் உன்னை யறிந்து கூடியத்தினின்று நீங்குகிறான். அ. என் சத்துருக்களை ஜயிக்கவும், என்னை எதிர்க்கு மனிதர்களை நீ அடக்கவும். எல்லாக்குறைகளை யும் நீ ஜயிக்கவா. ஒஷத்யே! நீ ஜயசீலன். கூ. ஒஷத்யே உன்னைப் புவியினின்று கெல்லுபவனும் நான் எவனுக்காக உன்னைப் புவியினின்று பிரிக்கிறேனோ அவனும் நீழிகாலம் வாழட்டும். நீயும்படியே நீழிகாலமோங்கி நூறு தினைகளுடன் உயரமாய் எழுச்சியாகவும் கட. கூஎ-க௦க.

க௦. மிகவும் இன்பமான சோமனே! சகல கிரணங்களுடனும் நீ பெருகவும். நீ அதி விசால நண்பனாகி நாங்கள் ஓங்குவதற்குப் பிரசன்னமாகவும். கக. அக்கினியே! உன்னை நாடும் கானங்களால், நீ உச்சியிலுள்ள ஸ்தானத்தினின்று உன் மனத்தை தன் வசம் வத்சன் பற்றட்டும். கட. அங்கிரச நிறையு மக்கினியே! எல்லா மேன்மையான புருஷர்களும் தனித்தனி விருப்ப சாதனமான உன்னை நாடியுளார்கள். கங. அக்கினி பிரியமான வீடுகளில் வரும் வரப்போகும் விருப்பமான யவன் ஒரே சக்கரவர்த்தியாகப் பிரகாசிக்கிறான். கட. ககநு—ககஅ.

அநுவாகம் ஈளக.

அக்கினி போற்று

க. உன் பலத்தை விரியும் வலைபோல் விஸ்தாரமாகவும். ஆட்களுடன் செல்லும் பெரிய அரசனைப்போல் போகவும். உனது துரித வலையை யதுசரித்து நீ அம்பு

ஈளஅ. கருத்து—இஷ்டம்போல் உங்கள் இராஜாவைத் தேர்ந்தெடுங்கள்.

களை எய்கிறாய். கொடேரமாய் எரியும் அம்புகளால் நீ சத் துருக்களைக் குத்தவும். உ. சுழலுமாயுதங்களை நீ துரித மாய் செலுத்தவும். உன் கோபத்தில் கொதித்து வெகு கவனமுடன் அவற்றை யதூரிக்கவும். அக்கினியே ! பறக்கும் சுவாலைகளை உன் நாக்கால் எங்குமாக்கவும். உன்னைச் சுற்றிலும் தங்குதடை யன்னியில் எரிகொள்ளி களை வீசவும். ஈ. உன் சலனத்தில் துரிதமாகி ஒற்றர்களை எங்கும் முன் செலுத்தவும். சனங்களின் காப்பே ! நீ ஒரு பொழுதும் ஏமாறாதே. அருகிலும் தூரத்திலுமிருந்தும் உன்னிடமிருந்து எத்தீமையும் எங்களை வெல்லவேண் டாம். கஈ. சு—கக.

ச. அக்கினியே ! எழுசசியாகவும். எங்கள் முன் னிலையில் நீ விரியவும். அம்புகளைக் கூறுசெய்யும் நீ எங் கள் பகைவர்களை எரிக்கவும். ஈடரனலே ! எமக்குத் தீமை செய்பவனை காய்ந்த புல்லைப்போல் பூரணமாய் எரித்து விடவும். ஈ. அக்கினியே ! எழுசசியாகவும். எமக்கு விரோதமாய் சமர் புரிபவர்களை யொழிக்கவும். உன் திவ்ய பலத்தைப் புலனாக்கவும். இருள் மூழ்கியவனது வன்மையுடனாகும் விற்களைத் தளர்ச்சியாக்கவும். எங்கள் சததுருக்கள் பந்துவானாலுஞ் சரி பகைவனாலுஞ் சரி அவர்களை யொழிக்கவும். நான் உன்னை அக்கினியின் கொடே யாவேசத்தோடு ஸ்தாபிக்கிறேன். சு. அக்கினி சோதியின் தலைவனும் சிரனுமாகும். புவியின் பதியவனே. அவன் சலங்களின் இரேதசைத் துரிதமாக்குகிறான். நான் இந்திரனின் பெரிய பலத்தால் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறேன். கஈ. கஉ—கச.

எ. உனது மங்களகரமான சேனைகளால் யுக்தமாக் கும் யக்கும், வானத்தின் தலைவனாகும். அக்கினியே ! உனது சுவாலையை யவி சுமப்பவனாகச் செய்து சோதி

யளிக்கும் சிரத்தை சுவர்க்கத்துக்கு எழுச்சியாக்கியுளாய், கங். கரு.

அ. அதி இளைஞனே ! யக்ஞ புருஷர்களைக் காக்கவும், அவர்கள் மொழிகளை கேட்கவும். அவனையும் அவன் பிரசையையுங் கேட்கவும். கங். ருஉ.

அநுவாகம் ௩௮௦.

சீருட்டிகள்

க. சுக்கிரமும் சுசியுஞ் சேர்ந்து கிரீஷ்ம ருதுவாகும். நீ அக்கினியின் அக இணைப்பாகும். சோதியும் சகமும் சலம் ஒஷதி அக்கினிகள் என் சிறப்புக்குச் சேர்த்துப் பிரித்து உதவி செய்யட்டும். தேவர்கள் கூட்டங்களுடன் இந்திரனைச் சுற்றிக் கூடுவதுபோல் புவிசோதிக்கு நடுவிலுள்ள அனல்கள் இக்கிரீஷ்ம ருதுக்களைச் சுற்றிச் சேரட்டும் அத்தேவதையுடன் திடமாகி அங்கிரசனைப் போல உட்காரவும். கச. சு.

உ. விசுவதர்மன் வானத்தின் யெல்லையில் சோதி நிறையும் உன்னை ஸ்தாபிக்கட்டும். எல்லா பிராணன் அபாணன் வியானனுக்கு எல்லா சோதியையுங் கிரகிக்கவும். உனது அதிபதி வாயுவாகும். அந்த தேவதையுடன் அங்கிரசனைப்போல் திடமாயிருக்கவும். கச. கச.

௩. திரிவிருத ஸ்தோமன், துரிதமாகும். பஞ்சதசம் பிரகாசமானதாகும். வியோமன் சப்ததசம்; தரிப்பவன் ஏக விம்சமாகும்; வேகம் அஷ்ட தசமாகும்; தபம் நவ தசமாகும்; ஜயகோஷம் சவிம்சமாகும்; வர்சஸு துவா விம்சம்; சம்ரட்சணை திரயோவிம்சம்; மூலம் சதுர் விம்சம்; கருப்பம் பஞ்சவிம்சம். ஒஐசு திரிணவம். அறிவு

ஏகத்திரிம்சம்; பிரதிஷ்டை திரியத் திரிம்சம்; ஒளியுள்ள வனின் நிலயம் சதுஸ் திரிம்சம்; சோதிபின் உயரிய நிலயம் ஷத்திரிம்சம்; சுற்றுபவன் அஷ்ட சத்வாரிம்சம்; தரிப்பு சதுஷ்டோமம். கச. உங்.

அநுவாகம் ஈஅக.

அனல் சாதனங்கள்

க. பசுக்கள் ஆசிரயமாகி, தூரித குதிரைகளின் வீடாயும் அழியாத திட தூரகங்களின் வாசமுமாய் செல்வப் பிரபுவுமான அக்கினியை நான் மதிக்கிறேன். உன்னைத் தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு உணவை யளிக்கவும். உ. கூட்டம் கூட்டமாய் பசுக்கள் நாடி தூரித பாதங்களுடன் குதிரைகள் செல்லும் நன்கு தோன்றும் தமது வீரர்கள் செல்லும் அக்கினியை சிறந்தவனாக நாங்கள் போற்றுகிறோம். உன் துதியைச் செய்பவர்களுக்கு உணவைக் கொண்டு வரவும். ஈ. நல்ல சந்திரனே! நெய் சாதனங்கள் உன் முகத்தில் பக்குவமாகின்றன. பலத்தின் பதியே! எங்கள் யுக்தமான செயல்களில் அபரிமிதமாய் எங்களுக்கு நிரப்பவும். உன்னைத் துதி செய்பவர்களுக்கு உணவைக் கொண்டு வரவும். கரு. சக. சங்.

ச. அக்கினியே! நாங்கள் நல்லறிவை துதிகளோடு தூரகங்களைப்போல் கானங்களுடன் நீ பிரியமாய் விரும்புவற்றைக் கொண்டு வருகிறோம். ஈ. அக்கினியே! நீ இன்பமளிக்கும் பலத்தோடும் நலமான சத்தியத்தோடும் சதாகாலம் பெரிய அறிவு இரதமுடனாகுபவனே நீ. கூ. அக்கினியே! நல் மனமுடன் உனது எல்லாத் தோற்றங்களோடு சொர்ண சோதியைப்போல எமது அறிஞர்கள்

வழியாய் எங்களில் இணைய வரவும். எ. நான் அக்கினியை ஹோதாவாய், தாராளனாய் சக்தியின் சிறந்த மகனாயும் சீவிக்கும் அனைத்தையும் அறிபவனாயும் சகலத்தையும்றி பவனாய் மதிக்கிறேன். நல்ல யக்ஞங்களின் தலைவனான நீ திவ்யம் நோக்கி உயர் ஒங்கு பவனுளாய். நெய்யினின்று சுவாலை கிளம்புங்கால் நெய்யின் சக்தி நானு சோதியை பிரகாசிக்கச் செய்கின்றன, கரு. சச. சள.

அ. அக்கினியே ! எமது நெருங்கிய நண்பனாகவும், என் பிரியகாப்பாகவும் காருண்ய மிக்கிரனாகவுமாகவும். நலமான அனலாய் வரவும், மேன்மையுள்ளவனாய் வரவும், அதி உத்தம சிரேயசுடனாகும் செல்வத்தை எமக்களிக்கவும். அதி சோதியும் ஒளியு முள்ளவனே ! நாங்கள் நண்பர்களை சுகத்துக்காக நாடுகிறோம். கரு. சஅ.

அநுவாகம் ௩௮௨.

ருத்திரம்

க. பெரியவன் சிறியவன் வளரும் இளைஞன் வளராத மனிதன் - அவருக்கும் திங்கு செய்யாதே. தந்தை தாயைக் கொல்லாதே. ருத்திரனே ! எங்கள் தேகத்துக்குத் தீமை செய்யாதே.

உ. எங்கள் சுக்கிலத்திலும் சந்ததியிலும் தீமை செய்யாதே. எங்கள் சீவர் பசுக்களில் குதிரைகளில் கெடுதல் செய்யாதே. உன் கோபத்திலே என் வீரர்களை யழிக்காதே. உனக்கே எப்பொழுதும் வணக்கம் கசு,கரு,கசு.

௩. கணங்களுக்கு நமஸ்காரம், கணபதிகளான உங்களுக்கு நமஸ்காரம். தீண்டாதவர்களுக்கு நமஸ்காரம். தீண்டாததலைவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம், அறி

௩௮௩. கருத்து—அனலுண்மை யறி.

ஞர்களுக்கு நமஸ்காரம் அறிஞர் தலைவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம், விருபர்களான உங்களுக்கு நமஸ்காரம், விசுவருபர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். கசு. உரு.

சு. சேனைகளுக்கு நமஸ்காரம்; சேனைகளின் தலைவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். இரதன் செல்லும் உங்களுக்கு நமஸ்காரம்; இரதத்தில் செல்லாத உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். சாரதிதனுக்கு நமஸ்காரம். குதிரையேட்டிகளான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம், பெரியவர்களான உங்களுக்கு நமஸ்காரம், சிறியவர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். தர்சர்களான உங்களுக்கு நமஸ்காரம், இரதன் செய்யும் உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். குயவர்களான உங்களுக்கு நமஸ்காரம், கருமார்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம், நிஷதர்களான உங்களுக்கு நமஸ்காரம். புஞ்சிஷ்டர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம். நாயத் தலைவர்களான உங்களுக்கு நமஸ்காரம். வேடர்களான உங்களுக்கும் நமஸ்காரம் கசு. உசு. உஎ.

சு. சர்வர்கள் புரியின் கீழ் சஞ்சரிப்பவர்களாகும். அவர்கள் கழுத்துக்கள் நீலநிறங்களாகும். அவர்கள் கண்டங்கள் வெண்மை நிறங்களாகும் அவர்களுக்கு ஆயிரம் யோசனைகளுக்கப்பால் நாங்கள் விற்களை விசாலஞ் செய்கிறோம். எ. இளம் புற்களைப்போல் பசுமையாய் மரங்களில் நீல சிகப்புக் கழுத்துக்களுடன் அவர்கள் உளார்கள். நாங்கள் ஆயிரம் யோசனைகளில் அவர்களுக்கு விற்களை விசாலஞ் செய்கிறோம். பூதங்களின் அதிபதிகளால் ஜடாதாரிகளாய் சிகை குன்னியர்களாய் எவர்கள் உண்டோ அவர்களுக்கு ஆயிரம் யோசனைகளில் விற்களை விசாலமாக்குகிறோம். சு. வழிகாத்து சீவனுக்குப் போர்புரிந்து உணவுகொண்டு வருபவர்களுக்கு ஆயிரம் யோசனைகளில் நாங்கள் விற்களை விசாலமாக்குகிறோம். க0. கைகளில்

கத்தி அம்புகள் தரித்து தீர்த்த நிலயங்களில் சஞ்சரிப் பவர்களுக்கு ஆயிரம் யோசனைகளில் விற்களை விஸ்தாரஞ் செய்கிறோம். கக. மனிதர்கள் உண்ணுங்காலும் பருகுங் காலும் அவர்களைத் துன்பஞ் செய்பவர்களுக்கு நாங்கள் ஆயிரம் யோசனைகளில் விற்களை விசாலமாக்குகிறோம். கஉ. இத்தனை ருத்திரர்கள் இன்னம் அதிகமான ருத்திரர் கள் திசைகளில் பல வாறு திரமாயுள்ளார்கள். ஆயிரம் யோசனைகளில் அவர்களுக்கு விற்களை விஸ்தாரஞ் செய்கிறோம். கங. மழை அம்புகளாக வுள்ள சோதியி லிருக்கும் ருத்திரர்களுக்கு நமஸ் காரம். பத்து கிழக்கில் பத்து தெற்கில், பத்து மேற் கில் பத்து வடதிசையிலுள்ளார்கள். அவர்களுக்கு நமஸ் காரம். அவர்கள் எங்களை இரட்சித்து சுகமளிக்கட்டும். எங்களை வெறுப்பவனையும் நாங்கள் வெறுப்பவனையும் அவர்கள் வாயில் தள்ளுகிறோம். கச. எவர்கள் அம்புகள் பவனமோ எவர்கள் வானத்திலுள்ளார்களோ அநத ருத்தி ரர்களுக்கு நமஸ்காரம், பத்து கிழக்கில் பத்து தெற்கில் பத்து மேற்கில் பத்து வடதிசையிலுள்ளார்கள். அவர் களுக்கு, நமஸ்காரம். அவர்கள் எங்களை இரட்சித்து சுக மளிக்கட்டும். எங்களை வெறுப்பவனையும் நாங்கள் வெறுப் பவனையும் அவர்கள் வாயில் தள்ளுகிறோம்.

கரு. புவியை நிலயமாகக்கொண்டு உணவை யம்பு களாகவுள்ள ருத்திரர்களுக்கு நமஸ்காரம். பத்து கிழக் கில் பத்து தெற்கில் பத்து மேற்கில் பத்து வட திசை யிலுள்ளார்கள். அவர்களுக்கு நமஸ்காரம். அவர்கள் எங் களை இரட்சித்து சுகமளிக்கட்டும். எங்களை வெறுப்பவனையும் நாங்கள் வெறுப்பவனையும் அவர்கள் வாயில் தள்ளு கிறோம். கசு. ருஎ—சுசு.

கஅஉ. கருத்து—ருத்திரன் யார் ?

அநுவாகம் ௩௮௩.

அனலேழ்ச்சி

௧. அக்கினியே! பால் நிறையும் பலம் மிகும் இந்த ஸ்தன்ய பானத்தைப் பருகவும் சலப்பெருக்கு நடுவே பருகவும், தேன் சுகந்தமுடனாகும் இந்த சலமூலத்தைப் பற்றவும், குதிரையே! உன் சலநியலத்தில் செல்லவும், உ. நெய் கலந்துள்ளது, நெய்யே அவன் மூலஸ்தானம், அவன் நெய்யில் சாய்ந்துளான், நெய்யே அவனுக் கேற்ற நிலயமாகும், உன் யதுகூலம் போல் வரவும், குதிரையே! ஆனந்தமாக்கவும், சுவாஹா கிருதஞ் செய்யப் பட்டுள்ள அவியைச் சுமக்கவும், கௌ. அௌ—அஅ.

௩. மதுரமிகும் அலை சமுத்திரத்தினின்று தோன்றும் கிரணத்தோடு கலந்தது அது அமிருதமாகும், நெய்யின் மறைமுகமான நாமம் எது உண்டோ அது தான் அமுத நடுவான தேவ நாக்காகும், ச. மரியாதைகளுடன் தரிக்கப்படும் இந்த யக்ஞஸ்தானத்தில் நெய்யின் நாமத்தை நாம் கம்பீரமாய்ச் சொல்வோம், நாம் கோஷிக்கும் மொழியை அறிஞன் கேட்கட்டும், இந் நான்கு கொம்புகளுள்ள குணமலை வேதத்தைப் புலனுக்கும், கௌ. அகூ, கூ0,

௫. அவனுக்கு நான்கு கொம்புகள் உண்டு, மூன்று கால்கள் அவனை வகித்துச் செல்லும், அவன் தலைகள் இரண்டு, அவன் கைகள் ஏழாகும், முக்கட்டுக்களால் கட்டப்பட்டு விருஷபன் உரத்தகோஷஞ் செய்கிறான், மகத்தான தேவன் மனிதர்களில் நுழைந்துளான், கூ. பணிகளால் மறைக்கப்பட்டு பசுவில் சாய்க்கப்பட்டுள்ளது என மூவ்வகையுள்ள நெய்யை தேவர்கள் கண்டு ளார்கள், இந்திரன் ஒன்றைச் செய்வான், சூரியன் மற்

றதைச் செய்கிறான். அவர்கள் தங்கள் சக்தியால் வேன
னின்று மூன்றாவதையுருவமாக்குகிறார்கள். கௌ. கூக. கூஉ.

௪௭. மனோ சமுத்திரத்தினின்று சத்துருக்கள் காணு
மலுள்ள இந் நதிகள் பல ஒடைகளோடு பாய்கின்றன.
நான் நெய் தாரைகள் இறங்குவதைப் பார்க்கிறேன்,
அவற்றின் நடுவே பொன் கிரணமுண்டு. அ. இருதயத்
தில் மனத்தால் தூய்மையாகி எம்து மொழிகள் நதிகளைப்
போல் நன்கு பாய்கின்றன. வில்லாள் முன்னிலையில்
கானக மிருகங்கள் தூரிதமாவதுபோல் நெய் தாரைகள்
மொழிகின்றன. கூ நதிகளின் தூரித அலைகள் பாய்ந
தோடுவதுபோலும் வேகஞ் சுழலும் காற்றுக்கும் விரை
வாய் நெய் தாரைகள் பாய்கின்றன. வேலிகளை உடைத்
துச் செல்லும் சுந்தரமான குதிரையைப் போல் திமிறித்
தளம்பிப் பொங்கி பொழிகின்றன கௌ. கூ௩—கூ௫.

௪௦. பார்ப்பதற்குச் சுந்தரமாயும் அமைதி நகை
யுடனாகி விவாகப் புருடர்களை ஒருமையுடன் நாளும் ஸ்திரீ
களைப்போல் அவர்கள் அக்கினியைப் பற்றுகிறார்கள்.
நெய் தாரைகள் சமித்தையடையும். இன்பமாய், ஜாத
வேதசன் அவற்றைப்பெற்றுக் கொள்கிறான். கௌ. கூ௬.

௪௧. விவாக மஹோற்சவத்துக்கு ஆனந்தாபரணங்
களுடன் தங்களை யலங்கரித்துக்கொள்ளும் கன்னிகை
களைப்போல், நான் அத்தாரைகளைக் காண்கிறேன்.
எங்கு யக்ஞமாகி சோமன் பாய்கின்றதோ அங்கு
நெய் தாரைகள் பாய்கின்றன. ௪௨. எங்கள் துதிக்கு
கோச் செல்வத்தை யளிக்கவும் எங்களில் திவ்யத் திரவி
யங்களை யளிக்கவும். நாங்கள் அளிக்கும் யக்ஞத்தை
தேவர்களுக்கு வகித்துச் செல்லவும்; நெய்தாரைகள்
தேன் மிகுந்து புனிதமாய் பாய்கின்றன. கௌ. கூ௭. கூ௮.

கங. கடல் கருத்து எல்லா வாழ்க்கையின் அகத்தி
லுள்ள உன் சக்தி சிறப்பிலே பிரபஞ்சம் சாய்ந்துள்ளது.
நாங்கள் இச் சபையில் சலத்தோற்றத்தில் கொண்டுவந
துள்ள தேன் நிறையும் அலையை நாங்கள் அடைய
வேண்டும். கௌ. கூகூ.

அநுவாகம் ஈஅச.

அனல் மகிமை

க. ஆயுத யக்ஞத்தா லோங்கட்டும். பிரானன் யக்
ஞத்தா லோங்கட்டும். சுண் யக்ஞத்தா லோங்கட்டும்.
காது யக்ஞத்தா லோங்கட்டும். வாக்கு யக்ஞத்தா லோங்
கட்டும். மனம் யக்ஞத்தா லோங்கட்டும். ஆத்மா யக்
ஞத்தா லோங்கட்டும். பிரமம் யக்ஞத்தா லோங்கட்டும்.
சோதி யக்ஞத்தா லோங்கட்டும். சுவர்கம் யக்ஞத்தா
லோங்கட்டும். அறிவு யக்ஞத்தா லோங்கட்டும். யக்ஞம்
யக்ஞத்தா லோங்கட்டும். ஸ்தோமம் யஜம், ரிக்கு சாமன்,
பிரஹத்தும் இரதந்தரமும் யக்ஞத்தா லோங்கட்டும்.
தேவர்களான நாங்கள் சோதிக்கு வந்துளோம். நாங்
கள் பிரஜாபதியின் பிரசையா யுளோம். நாங்கள் அமு
தமா யுளோம். சுவாஹா ! கஅ. உகூ.

உ. நான் சோதியுள்ள சவிதாவின் தூண்டுதலினால்
அசுவினிகளின் கைகளோடு பூஷணனின் புஜங்களால்
வாக்கு சரஸ்வதியின் ஆதிக்கத்தினால் சுவாதீனமாகி அக்
கினியின் சாம்ராஜ்யத்துடன் நான் அபிஷேகஞ் செய்
கிறேன். கஅ. ஈௌ.

ஈ. தவம் சுவர்கம்போலாகும், சுவாஹா ! அர்க்
கம் சுவர்கம்போலாகும், சுவாஹா ! சுக்கிரம் சுவர்கம்போ

ஈஅஈ. கருத்து—நெய் இரகசியம்.

லாகும், சுவாஹா ! சோதி சுவர்கம்போலாகும் சுவாஹா ! சூரியன் சுவர்கம்போலாகும் சுவாஹா ! கஅ. ௫௦.

ச. பிருகு வசுக்களால் விருப்பமளிக்கும் யக்கும் செய்யப்பட்டுள்ளது எங்கள் பிரியமான அதிப்பிரேமை யுடனானவனது கிருஹத்துக்குர் செல்வம் வரவேண்டும். ௫. யக்கும் அவிகள் யறிக்கப்படு மக்கினி எமது விருப்பமான அவியைக் காக்கட்டும். தேவர்களுக்கு இந் நமஸ் காரம் திவ்ய துரிதமாகட்டும். கஅ ௫௧. ௫௨.

கூ. நான் சன்மத்தினால் ஜாதவேததர், என் கண் நெய்யாகும். என் வாயில் அமிருதமுண்டு நானே முத்தாது; வானமளப்பவன். நான் அழியாத நெருடபு, என் பெயர் எரியும் அவியாகும். எ. நான் நிககாகும், நான் யஜூராகும். நான் சாமனாகும். நீ ஐந்தா சனங்களின் நடுவே எமது இப்புனியில் எரியும் அனல்களில் நீ பெரியவனாகும். நீ எங்களை நீண்ட ஆயுளுக்குத் துரிதமாக்கவும். அ இந்திரனே ! போரில் ஜயித்து விருத்திரனைக் கொல்லுஞ் சக்திக்காக உன்னை எமது பக்கம் திரும்புகிறோம். கூ. அதிகமழைக்கப்படும் இந்திரனே ! நீ தானுக்களுடன் திகழும் கைகளற்ற கிணருவை துண்டம் துண்ட மாக்குகிறாய். இந்திரனே ! பாதமற்று பாதகஞ்செய்து, பலமோங்கும் விருத்திரனை உன் பலத்தால் துவம்சஞ் செய்கிறாய். கஅ. ௬௧—௬௬.

க௦. மலையில் திரியும் பயங்கர காட்டு மிருகம்போல நீ வெகு தூரத்தினின்று எங்களை யனுகியுளாய். இந்திரனே ! உன் ஆயுதம் கூறிய வாளை கூர்மை செய்து எங்கள் சத்துருக்களைக் கொல்லவும். எங்களை வெறுப்பவர்களை துவம்சஞ் செய்யவும். கக. வைசவாநர அக்கினி எங்களைக் காப்பதற்கு வெகு தூரத்தினின்று எங்கள் துதி களுக்கு வரட்டும். கஉ. அவன் சோதி சகத்தில் நாடப்

படுபவன். அவனையே நாடுகிறார்கள். அக்கினி புனியில் வளரும் எல்லா ஓஷதிகளிலும் பிரவேசித்துநான் வை சுவாநராக்கினி இரவும் பகலும் நாடப்படும் அவன், பலத் தினால் எங்களைப் புன்மையினின்றும் காக்கவேண்டும். கங். அக்கினியே ! செல்வப் பிரபுவே ! இவ்விருப்பத்தை யடையவும், செல்வம் வீரர் கூட்டத்தை யடையத் துணை புரியட்டும். கஅ. எக—எச

கச. நாங்கள் மரியாதையாய் தூக்கிய கைகளுடன் உன்னை யணுகி உன் விருப்பத்தை உனக்கு பூரணஞ்செய்துளோம். அக்கினியே ! அநட்பு சூன்னிய மனமுள்ள பிராமணனைப்போல் நாடும் நினைவுடன் தேவர்களைப் போற்றுவர்கள் கரு. கிரகம் வகிக்கும் அக்கினி இந்திரன் பிரமன் தேவ பிரஹ்மஸபதி, எல்லா தேவர்களும் ஒருமையுடன் எங்கள் நன்மைக்காக யக்ஞத்தைக் காக்கவேண்டும். கசு. அதிஇளைஞனே ! யஜமானனது மனிதர்களைக் காக்கவும், மொழிகளைக் கேட்கவும், அவனையும் அவன் பிரசையையும் இரட்சிக்கவும். கஅ. எரு—எச.

அநுவாகம் ௩௮௫.

சௌத்திரமணி

க. உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தேவ ஹிதமான ஸ்தானம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் பரம நிலயத்தில் எமக்கு ஸ்தானத்தை யளிக்கவும், சுரையான நீ சக்தியுள்ளவன். இங்கு இதோ சோமன். உன் மூல நிலயத்தில் துழைந்து எனக்கு இம்சை செய்யாதே. உ. நீ ஆதரவோடு பற்றப்படுகிறாய். நீ அசுவினிகளின் தேஜசாகும், சரஸ்வதியின் வீரியமாகும், இந்திரனின் புலமாகும். இது

உனது மூலஸ்தானம். நான் இன்பத்துக்காக உன்னைப் பற்றுகிறேன். ஆனந்தத்துக்காக உன்னைப் பற்றுகிறேன். நான் மேன்மைக்காக உன்னைப் பற்றுகிறேன். ந. நீ தேஜ சாகும்; எனக்குத் தேஜசையளிக்கவும். நீ வீரியமாகும். எனக்கு வீரியத்தை யளிக்கவும். நீ பலமாகும். பலத்தை எனக்களிக்கவும். நீ ஓஜசாகும்; எனக்கு ஓஜசையளிக்கவும், நீ கோபமாகும் எனக்குக் கோபத்தை யளிக்கவும், நீ ஜயிக்குஞ் சக்தியுள்ளவன்; எனக்கு ஜயிக்குஞ் சக்தியை யளிக்கவும் கக, எ—க

ச. புலியும் ஓநாயுமான சிங்கமும் கழுகுமான இவ் விரண்டுகளைக் காக்கும் விஷயமாக இவனைத் துன்பத்தினின்று காக்கட்டும். ரு அக்கினியே! நான் குதூகலமாய் ஸ்தன்யபரணஸ் செய்வது எனது தாயை இம்சை செய்வது போலாகும். நான் அதனால் கடனினு நீங்குகிறேன். எனது பெற்றோர்கள் என்னைத் துன்பமாகாம லுள்ளார்கள். நீங்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்துளீர்கள்; மங்களத்தோடு என்னை இணைக்கவும். நீங்கள் பிரிந்துளீர்கள்; என்னைத் துன்பத்தினின்று பிரியுங்கள். கக, க0, கக.

சு. வைத்தியர்களான தேவாகவினிகள் சிகிச்சை செய்யும் யக்ஞத்தை விரித்துள்ளார்கள். இந்திரனுக்கு இந்திரியத்தை யளித்துக்கொண்டு சொல்லோடு சரஸ்வதியானவன் வைத்தியராயுள்ளான். கக, கஉ.

எ. இளம் புற்கள் தீட்சா ரூபங்களாகும். தானிய மூளைகள் பிராயணியமாகும். பொறிகள் சோமன் வாங்கும் வடிவங்களாகும்; சோம கிரணங்களும் தேனும் அப்படியே. அ. ஆதித்திய ரூபம் மாசரமாகும்; மகா வீர ரூபம் நக்ஷத்ரவாகும். சுரையுடன் மூன்று இரவுகள் பொழியும்; உபசதங்களின் சின்னமே இது. சு. பொங்கும் பரி

சுருதமே வாங்கிய சோமனின் ரூபமாகும் ; அசுவினிகள் சரஸ்வதியால் இந்திரனுக்காக இந்திர இரசம் கறக்கப்பட்டுள்ளது. அ. யஜமானனின் பீடம் சிங்காசன சின்னமாகும். வேதியின் சுரை நிறையும் கலசமுள்ள நடுப்பாகம் உத்தரவேதி ரூபமாகும் வடிகட்டும் ராதனம் வைத்தியனாகும். கூ. வேதியினால் வேதியுண்டாகும் ; தருப்பையால் திடதருப்பை யுண்டாகும் ; யூபத்தால் யூபம்தோன்றும் ; அக்கினியால் அக்கினி முன் செலுத்தப்படுவான். ககூ. கங்—கள.

கஉ. அசுவினிகள் அவி ஸ்தானமாகும், சரஸ்வதி அனல் ஸ்தானமாகும். இந்திரனுக்காக இந்திரஸ்தானம் தயாராயுள்ளது. காருஹபத்தியம் பத்தினி சாலையாகும். கங். கட்டளைகளால் அவன் கட்டளைகளை யடைகிறான். அப்பிரிகளால் அவன் யக்ஞ அப்பிரிகளை யடைகிறான். முன் அவிகளால் பின் அவிகளை யடைகிறான். வஷட் கோஷங்களால் ஆஹுதிகளை யடைகிறான். கச. அவன் பசுக்களால் பசுக்களை யடைகிறான். புரோடாசங்களால் யக்ஞ உணவை யடைகிறான் ; சந்தங்களால் சாமிதேனிகளை யடைகிறான் ; யாஜ்யங்களால் வஷட் சப்தங்களை யடைகிறான். கரு. பொறி, பக்குவ தானியங்கள் பால் தயிர் சோமனின் ரூபங்களாகும் பால் மிசிரம் இனிய தயிர் யக்ஞ உணவு ரூபங்களாகும். ககூ. கஅ—உக.

ககூ. பக்குவான்னம் குவலரூபம், பக்குவ பாவம் கோதுமை ரூபம். பொறிபக்குவ யுண்டை கரம்ப ரூபமாகும். இந்திர யவங்கள் தயிர்மிசிர ரூபமாகும். கள. யவதானியங்கள் பாலின் வடிவங்களாகும் ; தயிரின் வடிவம் கர்க்கந்த பழங்களாகும். அன்னரசம் சோமனின் வடிவம். பால் இரசம் சோமனின் சத்தாகும். கஅ. ஆசிராவயம் ஸ்தோத்திரியங்களாகும், பிரத்தியாசிர

வம் அதுரூபமாகும். யக்ஞம் தாய்வடிவம். பிரகாதங்கள் யஜாமகங்களாகும். கசு அரை ருக்குக்களால் உக்தங்களின் ரூபமாகும். அவன் பதங்களால் நிவிதங்களை யடைகிறான். பிரணாவங்களால் ரஸ்திர ரூபத்தையும் பாலினால் சோமனையுமடைகிறான். கசு. ௨௨—௨௩.

௨௦. அசுவினிகளால் காலை யக்ஞத்தையும், இந்திரனால் நடுப்பகல் இந்திர யக்ஞத்தையு மடைகிறான். விசுவே தேவர்களுக்குப் பிரியமான மூன்றாவது யக்ஞத்தை சரஸ்வதியால் யடைகிறான். கசு. ௨௬.

௨௧. அவன் வாயுவினால் வாயுசம்பந்தமானவற்றையடைகிறான். சத்தினால் அவன் சோமனுக்கு துரோணகலசத்தை யடைகிறான். இரு கும்பங்களால் இரு பவித்திர பாண்டங்களையும், பக்குவ பாண்டங்களால் பக்குவஞ் செய்யும் கலயங்களையு மடைகிறான். ௨௨ யஜுரினால் கிரஹங்களை யடையலாம், கிரகங்களால் துதிகளும் தோததிரங்களுமாகும். சத்தங்களால் உக்தங்களும் சஸ்திரங்களும் தேரன்றும், சாமனால் அவபிருதத்தை யடையலாம். கசு. ௨௭—௨௮

௨௩. இடைகளால் உணவுகளை யடைகிறான். சூக்தவாசங்களால் விருப்பங்களை யடைகிறான். சம்யுவினால் பத்தினீ சம்யாஜங்களையும் பூரணத்தை சமிஷ்டா யஜுரினால் யடைகிறான். ௨௪. அவன் விரதத்தினால் தீட்சையை யடைகிறான். தீட்சையால் தட்சிணையையு மடைகிறான். தட்சிணையால் சிரத்தையை யடைகிறான். சிரத்தையால் சத்தியத்தை யடைகிறான். ௨௫. தேவர் பிரமத்தால் செய்யப்படும் இந்த யக்ஞ வடிவமனைத்தையும், சொத்திரமணி யக்ஞச செயலில் யவன் யடைகிறான். ௨௬. மேன்மையானவர்கள் மரியாதைகளுடன் சோம இரசம் நிறையும் தருப்பையுடனான சூவிரனாகும் யக்ஞத்

தை வளர்க்கிறார்கள். இனிய கானஞ்செய்யும் யஜமானர் களான நாங்களை சோதியில் தேவர்களின் நடுவே சோமனை ஸ்தாபித்து இந்திரனுக்கு இன்பத்தை யளிக்கவேண்டும். ககூ. உகூ—௩௨.

உ௪. ஒஷதிகளில் பொழியும் ரோம இரசத்தால் தரித்து திடமுடனாகு சகல சத்தினால் யந்நும் அக்கினி, இந்திரன் அசுவினிகள் சரஸ்வதியை இன்பத்தோடு துரித மாக்கவும். உ௮. இந்திரனுக்காக சரஸ்வதியால் பொழிய பட்டு, நமசி யசுரனிடமிருந்து அசுவினிகளால் கொண்டு வரப்படும் தேன்மிகுநது திவ்யமாய் பாயும் இரதுவான சோம இராஜனை நான் இங்கு பருகி புசிக்கிறேன். உகூ. இந்திரன் சக்தியோடு புசித்து இங்கு மிகுதியான இனிய இரச பாகத்தை சிவமான மனத்தால் சோமனை இந்து இராஜனை இங்கு புசிக்கிறேன். ககூ. ௩௩—௩௩

பிதுருக்கள்

௩௩. சுவதாக்களை நாமும் பிதுருக்களுக்கு சுவதாவும் நமஸ்காரமுமாகட்டும். சுவதாக்களை விரும்பும் பாட்டன்களுக்கு சுவதாவும் நமஸ்காரமு மாகட்டும். சுவதாக்களை நாமும் முப்பாட்டன்களுக்கு சுவதாவும் நமஸ்காரமு மாகட்டும். பிதுருக்கள் புசித்துளார்கள். பிதுருக்கள் இன்பமாயுளார்கள். பிதுருக்கள் இன்பமாக்கப் பட்டுள்ளார்கள். பிதுருக்களே ! நீங்கள் புனிதமாகுங்கள். ௩௨. சோமனை யநுபவிக்கும் பிதுருக்களே ! என்னை இன்பமாக்குங்கள், பாட்டன்களே ! என்னை இன்பமாக்குங்கள். சதாயுஷம் யளிக்கும் பவித்திரத்தினால் பிரபிதாமஹர்கள் என்னைக் காக்கவேண்டும். பிதாமகர்கள் என்னைப் புனிதமாக்கவேண்டும். பிரபிதாமஹர்கள் என்னைப் புனிதமாக்கவேண்டும். நூலுவருஷங்கள் கொண்டு

வரும் பவித்திரத்தினால் நான் பூரண ஆயுளையடையவேண்டும். கக, ஙக, ஙஉ.

ஙங. தேவசனங்களான என்னைச் சுத்தமாக்கவும். மனத்தோடு அறிவுகள் என்னைச் சுத்தஞ்செய்யட்டும். விசுவப்பொருள்களை எனக்கு துய்மையாக்கவும். ஜாதவேதசனே! என்னைச் சுத்தமாக்கவும். ஙச. பிரகாசமுள்ள தேவனே! சுத்தமானப் பவித்திரத்தினால் என்னைச் சுத்தமாக்கவும். அப்பால் என் அறிவையும் சுத்தமாக்கவும். ஙரு. அக்கினியே! உன் சுத்தச்சோதியில் வியாபகமாகும் புனிதமான பிரமத்தால் என்னைச் சுத்தமாக்கவும். கக, ஙக—சக.

ஙசு எல்லா அறிவுகளையும்விக்கும் பவமானன் இன்று, புனிதமாகும் அவன் எங்களைச் சுத்தமாக்கட்டும். ஙஉ. தேவனான ஸவிதாவே! யக்குத்தாலும் பவித்திரத்தாலும் என்னை எங்கும் சுத்தமாக்கவும். ஙஅ. வெகு தேகங்களையும் வெகு அறிவுகளையுமுடைய சுத்தஞ்செய்யுந் தேவியானவன் தேவர்களுக்குப் பிரியமாய் வந்துளான். அவளால் நாங்கள் சமான ஸ்தானங்களில் இன்பமாகி செல்வத் தலைவர்களாக வேண்டும். கக, சஉ—சச.

ஙஅ. யம இராஜ்யத்தில் சமானர்களாயும் சமசித்தமுள்ளவா்களுமான எநதப் பிதுருக்களுண்டோ அவர்களின் உலகம் சுவதாவாகும். நமஸ்காரம். யக்கும் தேவர்களுக்கு ஓங்கட்டும். ஙக. எவர்கள் இநத சகத்திலுள்ள சீவர்களில் சமானமாயும் சகசித்தமுள்ளவர்களாயுமுள்ள எனது உயிர்களாயுளார்களோ அவர்களது இலட்சுமி என்னில் நூறுவருஷங்கள் ஓங்கட்டும். ச0. நான் பிதுருக்கள் வழியெனவும் தேவமனித வழியெனவும் இருவழிகள் யெனச்சொல்வதைக் கேட்டுளேன். இநத இரண்டு வழிகளில் எல்லாப் பிராணிகளுஞ் செல்லுகின்

றன. ஒவ்வொன்றும் தாய் தந்தை நடுவே போகின்றன. கக. சரு—சஎ.

சக. இந்த யக்ஞமானது எனது நன்மைக்காக எல்லா சாதனத்துடன் பத்து வீரர்களுடனாகும் மக்களைக் கொண்டு வரட்டும். அவர்களால் ஆத்மா ஜயித்து, பிரசைபற்றி பசுவடைந்து இவ்வுலகம்பெற்று அபயமடைவோம். அக்கினி என் பிரசையை வெகு பல வாக்கட்டும். எங்களில் உணவு, பால் இரேதசை யளியுங்கள். சஉ. சோமனுக் கருகதையான பிதுருக்கள் நீரம் நடுவு உச்சியிலே றட்டும். நாங்கள் அழைக்குங்கால் பிராணங்களை நன்கு பெற்று புன்மை பிரிந்து சக்தியமறியும் பிதுருக்கள் எங்களை இரட்சிக்கட்டும் சங். அங்கிரசர்கள் நவக்வர்கள், அதர்வாணர்கள் பிதருக்கள் சோமாருகர்கள், எமது பிதுருக்களாகும். பூஜாருகாகளான அவர்கள் எங்களை நல்மனத்தோடு நோக்கட்டும். அவர்களின் மங்கள் நினைவை நாங்கள் யதுபவிக்கட்டும். கக. சஅ—ரு0.

சச. சோமாருகர்களாய் வசிஷ்டர்களான பழைய பிதுருக்கள் சோமனைப் பருக இங்கு வந்துளார்கள். இவர்களுடன் யமன் விருப்பமோடு விருப்பமுள்ளவராகி இஷ்டம்போல் எங்கள் அவினை புசிக்கட்டும். சரு. சோமனே ! நீ அறிவில் மிகக்கிறந்தவனாகும். நீ கோமலமான வழியில் எம்மை நடத்திசசெல்லுகியும். சோமனே ! தீரர்களான எமது பிதுருக்கள் உன்நீதியால் தேவர்களில் எமக்காக இரத்தினத்தை பயன்செய்து கொள்ளுகிறார்கள். சக. பவமானனே ! சோமனே ! எங்கள் பூர்வமான தீரர்கள் உன்னோடு செயல்களைச் செய்துளார்கள். அபஜயமற்று சமர்செய்து தடைகளையெல்லாம் நீக்கவும், வீரம் பொருள் செழுமையால் எங்களைச்செல்வர்களாக்கவும். கக. ருக்—ருங்.

சௌ. சோமனே ! நீ பிதுருக்களோடு ஒன்று சேரவும். நீ புவி சோதியெல்லாம் வியாபகமாயுளாய். ஆதலால் இந்துவே ! நாங்கள் அவியோடு உன்னை நாட்டும் ; நாங்கள் செல்வபதிகளாக வேண்டும். சஅ. தருப்பையிலே திகழும் பிதுருக்களான நீங்கள் வந்து எங்களை இரட்சியுங்கள். உங்களுக்காக இவ்வவிகளைச் செய்துளோம். அவற்றை யங்கீகரியுங்கள். அதிமங்கள் இரட்சணையோடு எம்மிடம் வாருங்கள். துன்பமன்னியில் சுகம் சக்தியை எமக்களியுங்கள். சகூ. நல்மனமுள்ள பிதுருக்களை நான் விஷ்ணுவினிடமிருந்து மகனையும் சந்ததியையும் பெற்றுளேன். தருப்பையிலமர்ந்து அவியுடன் சோம இரசம் யதுபவிக்குமவர்கள் அடிக்கடி இங்கு வருகிறார்கள். ககூ. ௫ச—௫கூ.

௫௦. சோமாருக்களான பிதுருக்கள் தருப்பையில் வைக்கப்பட்டுள்ள பிரியமான நிதிகளுக்கு அழைக்கப்படுமவர்கள் அருகில் வந்து எங்களைச் செவியுறட்டும். அவர்கள் எமக்கு நன்மையுள்ளவர்களாகி எங்களை ஆசிரவதிக்கட்டும். சகூ ௫௦

௫௧. சோமார்க்களால் சுவாலேகள் உருசிததுள்ள எமது அப்பிதுருக்கள் தேவ வழிகளான நெறிகளோடு வரவேண்டும். இந்த யகளுத்தில் சுவதாவினால் இன்பமாகி எங்களை இரட்சித்து எமக்கு உபதேச மளிக்கட்டும். ௫௨. அக்கினிச் சுவாலேகள் உருசி பார்க்கும் பிதுருக்களான நீங்கள் இங்கு அருகில் வாருங்கள். பிரியமான தலைவர்களே ! ஒவ்வொருவரும் உங்களுக்குரிய ஸ்தானத்திலுட்காருங்கள். தருப்பையில் அளிக்கப்படும் யச்சு உணவைப் புசியுங்கள். செல்வங்களையும் ஏராளமான வீரமக்கட்களையு மளியுங்கள். ககூ. ௫௧—௫கூ.

௫௩. சுவாலையுடன் எரிந்தவர்களும் எரியாதவர்களும் சோதியின் நடுவே சுவதாவில் இன்பமாகட்டும்.

அவர்களுக்கு சுவராட்டானவன் இப்பிராணனை யளிக்கும் தேகத்தை செயலுக்கேற்றவாறு யளிக்கிறான். நசு. நாராசம்சனில் சோமபானஞ் செய்பவர்களும், ருதுக் களோடு இசைபவர்களான அனல் அறிஞர்களை அழைக்கிறோம். அனல் அறிஞராகாரான அவர்கள் எங்கள் அழைப்புக்கு ஆயத்தமாகட்டும். நாங்கள் செல்வபதிக ளாகவேண்டும நடு. உங்களுக்குத் தட்சிண பாகத்திலுட் கார்ந்து வணங்கிய பாதமுடன் நமஸ்கரித்துளோம். நீங் கள் யனைவரும் இந்த யக்ஞத்தை யங்கீகரியுங்கள் பிது ருக்களே ! மனித முயற்சியினால் நாங்கள் செய்யும் குற்றத் துக்காக எங்களைத் துன்பஞ்செய்யாதே. கசு. சு௦—சுஉ.

நசு. அருணோதய மூலத்தில் அமரும் நீங்கள் அளிக்கும் மனிதனுக்கு செல்வங்களைக் கொடுங்கள். உங் களின் செல்வபாகத்தை அவர்கள் மக்களுக்களியுங்கள். பிதுருக்களே ! எமக்கு இப்பொழுது பலத்தை யளிப்பிங் கள்; ந௭ அக்கினி கவ்யவாகனனே ! சொற்களால் செவி யுறத் தகுதியான தேவர்களில் யுத்தமாக்குவதற்கான நீ அறியுஞ் செல்வத்தை எமக்களிக்கவும். ந௮. கவ்யம் சுமக்கும் அக்கினி சத்தியம் வளர்ந்து பிதுருக்களைப் பற்று மவன் அவிகளை தேவர்கள் பிதுருக்களுக்கு கோஷிக்கட் டும். நசு. அக்கினி கவ்ய வாஹனனே ! நாங்கள் நாடிய பொழுது அவிகளைச் சுகந்தமாக்கி அவற்றைச் சுமந்து சென்று பிதுருக்களிக்கிறாய். சுவதாவுடன் அவர்கள் அவற்றைப் புசிப்பார்கள். நான் கொண்டுவரும் அவி களைப் புசிக்கவும். கசு. சு௩—சு௬.

சு௮. ஜாதவேதசனான நீ நாங்கள் அறியும் நாங்கள் அறியாத பெரியவர்களான இங்கு உள்ள இங்கு இல்லாத பிதுருக்களையெல்லாம் நீ அறிகிறாய். கசு. சு௭.

சுக. சுவதாக்களால் நன்கு செய்யப்பட்டுள்ள யக்ஞத்தை யங்கீகரியுங்கள். இனி பழைய புதிய பிதுருக்களுக்கு நாம் வணக்கத்தை யளிப்போம். புவியில் சாய் பவர்களுக்கும் பலமுள்ள சனங்களின் நடுவே வசிக்கும் பிதுருக்களுக்கும் நமஸ்காரம். சுஉ. அக்கினியே ! பழைய அறிஞர்களைப்போல் பெரிய பிதுருக்கள் சத்தியத்தில் துரிதமாகிக்கொண்டு சோதியையும் அறிவையும் நாடி உயரிய மொழிகளைச் சொல்லி புவியின் இருளைப் பிளந்து அருணைகளைப் புலனாக்கியுள்ளார்கள். கசு, சுஅ, சுசு.

சுந. நாங்கள் சந்தோஷமாய் உன்னை ஸ்தாபிக்கிறோம். சந்தோஷமாய் உன்னைப் பிரகாசமாக்குகிறோம். அவிகளில் புசிக்க யாவலுள்ளப பிதுருக்களை இங்கு கொண்டு வரவும். எதிர்க்கும் எல்லா சத்துருக்களையும் அழுத்தி சலதுரையினால் நமஸியின் தலையை இந்திரனை நீக்குகிறாய். சுச. பொழியும் அமிருதனை சோமனர சன் தன் சரள சுபாவத்தால் மிருத்யுவை நீங்கினான். ருதத்தினால் சத்தியமும் சக்தியும் சத்தின் சுத்த சிறந்த பானமும் தோன்றும். இந்திரனின் இந்திரியமான இது தேனும் பாலுமான அமிருதமாகும். கசு, ௭௦—௭௨.

சுசு. அங்கிரசரின் குருவி அறிவால் சலங்களினின்று பாலைப் பருகும் ருதத்தினால் சத்தியமும் சக்தியும் சத்தின் சுத்த சிறந்த பானமும் தோன்றும். இந்திரனின் இந்திரியமான இது தேனும் பாலுமான அமிருதமாகும். கசு, ௭௩.

சு௭. சோதியிலமரும் ஹம்சமானது சலங்களினின்று சோமனை சந்தசால் பருகும். ருதத்தினால் சத்தியமும் சக்தியும் சத்தின் சுத்தமான சிறந்த பானமும் தோன்றும். இந்திரனின் இந்திரியமான இது தேனும் பாலுமான அமிருதமாகும். சுஅ, பிரஜாபதி

பிரமத்தினால் பக்குவ உணவினின்று பாலும் கூடித்திரமுமான சோம இரசத்தைப் பருகுவான். ருதத்தினால் சக்தியமும் சக்தியும் சத்தின் சுத்தமான சிறந்த பானமும் தோன்றும். இந்திரனின் இந்திரியமான இது தேனும் பாலுமான அமிருதமாகும். கக. இந்திரியம் மூலஸ்தானத்தை நுழையும். தனித் தனியாய் ரேதசையும் நீரையும் விடும். கோசமுள்ள கருப்பம் சன்மத்தினால் கவரும் சருமத்தை நீங்கும். ருதத்தினால் சக்தியமும் சக்தியும் சத்தின் சுத்தமான சிறந்த பானமும் தோன்றும். இந்திரனின் இந்திரியமான இது தேனும் பாலுமான அமிருதமாகும். கக. எச—எக.

எடு. ருபத்தைக்கண்டு பிரஜாபதி ரத்திய அசத்தியத்துக்கு பல வடிவங்களை யளிப்பான். பிரசாபதி அசத்தியத்துக்கு அசிரத்தையை யளிப்பான் சத்தியத்துக்குச் சிரத்தையை யளித்துளான். ருதத்தினால் சக்தியும் சக்தியமும் சத்தின் சுத்தமான சிறந்த பானமும் தோன்றும். இந்திரனின் இந்திரியமான இது தேனும் பாலுமான அமிருதமாகும். எக. ருதமான வேதத்தினால் இரு வடிவங்களையும் பொழிந்ததையும் பொழியாததையும் பிரஜாபதி பருகுவான். ருதத்தினால் சக்தியும் சக்தியமும் சத்தின் சுத்தமான சிறந்த பானமும் தோன்றும். இந்திரனின் இந்திரியமான இது தேனும் பாலுமான அமிருதமாகும். கக. எஎ. எஅ.

எஉ. பிரஜாபதி பொழியும் இரசத்தைக் கண்டு சோதியினால் சுத்தமான பாலாகும் சோமனைப் பருகுவான். ருதத்தினால் சக்தியும் சக்தியமும் சத்தின் சுத்தமான சிறந்த பானமும் தோன்றும். இந்திரனின் இந்திரியமான இது தேனும் பாலுமான அமிருதமாகும். கக. எக.

எங். அறிஞரான கவிகள் மனம் ஈயம் கம்பள

தூலால் தந்திரத்தைச் செய்துள்ளார்கள். சரஸ்வதி, ஸவிதா வருணன் அசுவினிகள் இந்திரனின் வடிவமான யக்ஞத்தைக் குணமாக்குவார்கள். எச முததேவர்கள் பெருஞ்சக்திகளால் தரித்து நன்கு சேர்ந்துள்ள இவ் வடிவம் அமிருத மயமாகும். இளம் புல யவதானியங்களால் அவன் ரோமத்தைச் செய்துள்ளார்கள் ; பச்சை தானியங்கள் அவனது சருமம் மாமிசத்தை யளிக்கும் கக. அரு. அக.

எரு. சரஸ்வதி அகத்தின் ருபத்தைச் செய்வாள் ; வைத்தியர்களான அசுவினிகள் ருத்திர மார்கத்தைச் செய்பவர்களாகும். புவிரின் மேல் வைக்குங் கால் மாசரங்கள் பவித்திரத்தினால் அவன் எலும்பு மஜ்ஜத்தைச் செய்துள்ளார்கள். கக. அஉ.

எசு. சரஸ்வதி மனம் சத்தியம் அசத்தியத்தால் சுந்தரச் செல்வத்தையும் இரமமியமான தேகத்தையும் செய்கிறாள். தரியில் நெசவு தூல் நாடாவைப்போல் திரமான சத்து பொழியும் இரசமுடன் சிவந்த சாரோடு சேரும். எஎ. அவர்கள் பாலினால், சோதியான அமுதத்தைப் புலனாக்கி யுள்ளார்கள். அவர்கள் தன்மதி துஷ்ட அறிவை துரத்தி காற்று தேகத்தைத் திணறச் செய்யும் பக்குவம் சூன்னியமும், அபக்குவமுமான உணவை நீக்கி சுரையால், மூத்தி ரேந்திரியத்தினின்று ரேதசை யுண்டு பண்ணுகிறார்கள். எஅ. நன்கு காக்கும் இந்திரன் இருதயத்தால் இருதயத்தைச் செய்துள்ளான். ஸவிதா புரோடா சத்தால் சத்தியத்தை யுண்டுபண்ணுவாள். வருணன் இருதய இரு பாகங்களை சிகிச்சை செய்து வாயு சாதனங்களால் பித்தம் நீராசயங்களை உருவமாக்குகிறான். கக. அரு—அரு.

௯. தேன்பொழியும் பாண்டங்கள், குடல்களாகும். நன்கு பால் கறக்கும் பாத்திரங்கள் அடிவயிறுகளாகும். கருடனின் சிறகு ஈரலாகும். நாபியும் உதரமும் பெருஞ் சக்திகளால் தாயைப்போல் மூலசாதனமாகும். அஃ. குமபம் சக்திகளால் புன்மை பிரி சாதனத்தைப் புலனாக்கும். குழந்தை தரிப்பதும் அதுவே. நுறு தாரைகள் பொழியும் மர்மஸ்தானம் வியக்தமாயுள்ளது. பிதுருக்கு குமபம் சுவதாவைப் பொழியும். கக. அக—அள.

அக முகம் கூததாகும்; அத்தூடன் சிரம். அவன் நாக்குப் பவித்திரமாகும். சரஸ்வதி அசுவினிகள் அவன் வாயாகும். சாப்பியம் அவன் மலம் நீங்கும் சாதனம். ரோமம் வடிக்கட்டியாகும். ஜலப்பை பலமுடன் பூரணமாகும் மர்மஸ்தானமாகும். கக. அஅ.

அஉ. அசுவினிகள் இரு கிரகங்களால் அவன் கண்ணை யமுதமாய் செய்துளார்கள். அஜம் பக்குவ அவி யால் அவர்கள் தேஜசை யளித்துளார்கள். கோதுமைகளால் நண் ரோமங்களையும், அவை கருத்து கனிந்த வடிவமுடனாக குவலயப் பழங்களால் கண் புருவங்களை யலங்கரிக்கிறார்கள். அங். ஆடுமே மேஷமும் நாசியில் வீரியமளிப்பதற்காகும்; இரு கிரகங்களால் பிராணனின் அமுத வழிகளாகும். சரஸ்வதி, இந்திர யவம் யக்ஞ குவலயங்களால் வியானத்தையும் நாசி தாதுகளையும் செய்துளாள். அச. விருஷபன் வன்மைக்காக இந்திரவடிவத்தைச் செய்வான். இரு கிரகங்களால் அமுதமான செவி, இரு காதுகளுக்காகும். தருப்பையும் யவதானியமும் அவன் கண் புருவங்களாகும். அவன் வாயினின்றும் கற்கந்தும் கனிந்த தேனும் தோன்றும். கக. அக—கக.

அரு. இடை, அங்கத்திலுள்ள ரோமங்கள் ஓநாயின் கேசங்களாகும்; முக ரோமம் புலியின் ரோமங்களாகும்.

சீர்ஷரோமம் சிங்க கேசங்களாகும். சிரத்திலுள்ள அது சுந்தரம் சிரேயசுக்காகும் சிகை சக்தியும் சோபமுமுள்ளது. அசு. வைத்தியர்களான அசுவினிகள் அவன் ஆத்மா அங்கங்களைச் சேர்க்கிறான். சரஸ்வதி உடல் உறுப்புக்களை ஒருமையாக்குகிறான். அவர்கள் இந்திரனின் ரூபத்தையும் சந்திரனால் சதாயுசையும் சோதியான அமிருதத்தையும் மளிக்கிறார்கள். அசு. அசுவினிகளின் பத்தினியான சரஸ்வதி தன்னில் சுகிருதமான குழந்தையை தரிக்கிறாள். அரசனான வருணன் சலங்களின் செல்வ இரசத்தால் நீர்களில் சிரேயசுக்காக இந்திரனைப் புலனுக்குகிறான். கக. சுரு—கசு.

அசு. அமுதமான வேம இரசம் பசுக்களின் நேஜசு, பலமுள்ள அவிதாகும். பொழியும் பால் இரசத்தோடு அவன்தேனும் இனிமையுமாவான். சரஸ்வதியோடு வைத்தியர்களான அசுவினிகளுடன் அவன் பாலாவான். அவன் பொழிந்தும் பொழியாதனின்றும் புலனாவான். கக. சுரு.

அநுவாகம் ௩ அசு.

இந்திராக்கிளி

க. நீ கூத்திரத்தின் மூலஸ்தனமாகும். நீ கூத்திரத்தின் நாபியாகும், உன்னை ஒருவரும் இம்சிக்கவேண்டாம். என்னை இம்சிக்காதே. உ. மிக்க அறிஞனாய் திடவிரதனான வருணன் சனங்களில் சாம்ராஜ்யத்துக்காக ஸ்தாபனமாயுளான். மிருத்புவினின்று என்னைக் காக்கவும். மின்னலினின்று என்னைக் காக்கவும். ௩. நான் ஒளியுள்ள சவிதாவின் பிரேரணை; பூஷணபுஜம் அசுவினிகைகளால்,

௩ அசு. கருத்து—தேவர் செய்வதெவை.

அசுவினி சிகிச்சையால் தேஜ ஈக்காதவும் பிரமவாச்சஸுக் காகவும் உன்னை அபிஷேகஞ் செய்கிறேன். நான் சரஸ்வதி யின் சிகிச்சை சக்தியால் வீரியத்துக்கும் நீ புதிக்க உண வுக்கும் உன்னை யபிஷேகஞ் செய்கிறேன் உ0. க. உ.

ச. நீ யாறாடும்? நீ வவறாடும்? நான் யாடுக்கும் எவருக்கும் உன்னை நாடுகிறேன். நான் சுமங்களன் சுசு லோகன். சக்திய இராஜனுக்கு உன்னை நாடுகிறேன் உ0 ச.

ந. என் சிரம ஸ்ரீ யா நட்டும்; முகம மேன்மையாக வேண்டும், என்கேசங்களும்த் தாடிகளும் பிரகாசமுடனாகட்டும். எம்பிராணன் அரசனும் அமிருதனுமாகவேண் டும். என் கண் சம்ராட்டாகவும் என் காது விராட்டாகட் டும் கூ. என் நாக்கு மங்களமாகவேண்டும். என் வாக்கு ஒங்கி மனம் கோபமாகி, கோபம் சுவராட்டாகட்டும், விரல்களும் அங்கங்கள் இன்பம் அதி இன்பங்களாக வேண்டும். என் மித்திரன் ஜயிக்குஞ் சக்தியாகட்டும். உ0. நு. கூ.

எ. என் நைகன் பல முடனாகவேண்டும். என் புஜங் கள் வன்மையுடனாகட்டும். என் ஆன்மா வீரர் செயலுட னாகட்டும். என் இருதயம் சுத்ததிரமாகவேண்டும். அ. என் முன்குவயிறு, ஸ்கந்தம் கழுத்து, இடை, தொடை, முழங் கை முழங்கால்கள் சனங்கள் சர்வாங்கங்களும் அரசாங்க மாகட்டும், கூ. என் சிந்தம் என் நாடி, என் விக்ஞானம் பாயுரிந்திரியம் மூலேந்திரியம் சன்னேந்திரியம் இன்பாந் கங்கள வென்பாகைய முடனாகவேண்டும். கால் முழங் கால்களில் நான் தர்மமாகும். சனங்களில் அரசன் ஸ்தா பனமாபுனான். உ0. எ—கூ

க0. நான் சுத்ததிரத்தில் நிலையாகுகிறேன். இராஷ் டிரத்தில் நிலையாகுகிறேன். நான் குதிரை கோக்களில் சாய்ந்தானேன். நான் ஆதமாவிலும் ஒவ்வொரு அங்கங்

களிலும் ஆசிரயத்துளேன். நான் பிராணன்கள் புஷ்டி
சோதி சுகம், யக்ஞத்தில் ஸ்தாபன மாயுளேன்.
உ. ௧௦.

கக. மூன்று ஏகாதசங்களான தேவர்கள் ஐசவரிய
வான்களான முப்பது மூவர்கள், பிரகஸ்பதியை புரோசி
தராயுள்ள யவர்கள் ஒளி ஸஸ்திராவின் தூண்டுதலால் அந
திவ்யராகன் கலன்களோடு என்னை இரட்சிக்கட்டும்.
உ. ௧௧.

கஉ. முதல் இரண்டுடன், இரண்டு மூன்றோடு
மூன்று சத்தியத்துடன், சத்தியம் யக்ஞத்தோடு, யக்ஞம்
யஜுக்களுடன், யஜுக்கள் சாமனோடு, சாமன்கள் நுக்
குக்களுடன், நுக்குக்கள் முன்பின் வாக்கியங்களோடு
முன்பின் வாக்கியங்கள் யாஜ்யங்களுடன், யாஜ்யங்கள்
வஷ்ட் காரங்களோடு, வஷ்ட்காரங்கள் அனிகளுடன், அனிக
கள் என் விருப்பங்களைப் பூர்த்தியாக்கட்டும். புவிபே
சவாஹா ! உ. ௧௨.

கங. என் ரோமம் முயற்சியாகும், சர்மம் வணக்க
மாகும். என்மாமிசம் நோக்கம் ரெல்வம் என் எலுமபா
கும். என் மஜ்ஜை நமஸ்காரமாகும். உ. ௧௩.

கசு. அக்கினி தேவர் தேவ புருஷர்களுக்கு எக்
குற்றஞ் செய்திருந்தபோதிலும் சரி அக்கஷ்டம் எல்லா
கலக்கத்தினின்று என்னை நீக்கவேண்டும். கரு. பகவிலோ
இரவிலோ நாங்கள் ஏதேனும் பாவஞ் செய்திருந்தால்
வாயு அக்கஷ்டம் எல்லா கலக்கத்தினின்று என்னை நீக்
கட்டும். கசு. உறக்கத்திலோ விழிப்பிலோ நாங்கள் ஏதே
னும் குற்றஞ்செய்திருந்தால் அக்கஷ்டம் எல்லா கலக்
கத்தினின்று சூரியன் என்னை நீக்கவேண்டும். கசு கிரா
மத்திலோ காட்டிலோ கூட்டத்திலோ காயேந்திரியத்தி
லோ நாங்கள் செய்யும் குற்றம் சூத்திரன் ஆரியன்,

பரஸ்பரம் கெடுதலாகச் செய்யும் குற்றத்துக்கு நீயே பரி
காரன், உ0. ௧௪—௧௭.

௧௮. சலங்களை ! இம்சையற்றவர்களே ! வருணன்
யென யழைக்குங்கால் வருணனான நீ எங்களை விடுதலை
பாக்கவும் ஏதா சலனமாகி சுத்தஞ்செய்யும் ஸ்நான
காரணனே ! நீ உன் வழியில் சரிந்து செல்லுகிறாய். தேவர்
களோடு தேவர்களுக்கு விரோதமாய் செய்த பாவத்தையு
மும் மனிதர்களால் மானிடர்களுக்குச் செய்த பாவத்தையு
மும் நான் புனிதமாக்கவேண்டும். துன்பத்தினின்று
என்னைக் காத்து இரட்சிக்கவும். தேவனே ! ஒங்கி எத்
திக்கும் சத்தாருவினிடமிருந்தும் காக்கவும். உ0. ௧௮.

௧௯. உன் இருதயம் சமுத்திரத்திலாகும், -அது-
சலத்தினுள்ளே உண்டு. சலங்களும் ஓஷதிகளும் உன்னு
டன் இணையட்டும். சலங்களும் ஓஷதிகளும் உனக்கு ரட்டிட
னாகட்டும். நாங்கள் எவனை வெறுத்து எவன் எம்மை
வெறுக்கிறானோ அவனுடன் சலங்கள் நட்பில்லாமலாகட்
டும் உ0 மரத்தினின்று பழம் விழுவதுபோலும் உழைப்
புக்குப் பிறகு ஸ்நானத்தால் சுத்தமாவது போலும்,
பவித்திரத்தால் நெய் தனிமையாவதுபோல் குற்றத்தினி
ன்று என்னைச் சலங்கள் சுத்தமாக்கட்டும். உ0. ௧௯, உ0.

௨௦. நாங்கள் இருளுக்கப்பால் உயரிய ஒளியைப்
பார்ப்பவர்களாய், சூரியனுக்கு வந்துளோம். அவன்
தேவர்களின் தேவனாகும். அவன் உயரிய சோதியாகும்.
உ0. ௨௦.

௨௧. நான் இன்று சலங்களை நாடியுளேன் ; அந்த
இரசத்துக்கு நாங்கள் வந்துளோம் அக்கினி பாலுடன்
இங்குவருகிறான். என்னை வர்சஸு பிரசை, பொருளுடன்
சோக்கவும். உ௧. நீ வளர்பவன் ; நாங்களும் வளர
விரும்புகிறோம். நீ சமித்தாகும். நீ தேஜசாகும், எனக்

குத் தேஜசை யறிக்கவும். புவி மறுபடியும் வருகின்றது, அப்படியே உஷையும் சூரியனுமாகும். இப்பிரபஞ்சமான இர்சகம் மறுபடியும் வருகின்றது. நான் வைதவா நரசோதியை யடையவேண்டும் என் விரியும் விருப்பங்களை யெல்லாம் நான் அடையவேண்டும். புனியே, சுவா ஹா ! ௨௦. ௨௨ ௨௩.

௨௪. விரதபதியான அக்கினியே ! நான் உன்னில் சமித்தைச் சாய்க்கிறேன். நான் விரதம் சிரத்தைக்கு வந்துளேன் தீட்சிதமான நான் உன்னை எழுச்சியாக்குகிறேன். ௨௦. ௨௪.

௨௫. எங்கு பிரமமும் கூடித்திரமும் ஒன்று சேர்ந்து நன்கு செல்லுகிறார்களோ எங்கு தேவர்கள் அக்கினியுடன் நன்கு இணைந்துளார்களோ அப்புண்ணிய உலகத்தை நான் அறிய விரும்புகிறேன். ௨௬. எங்கு இந்திரனும் வாயுவும் நன்கு சோனது இணைந்து செல்லுகிறார்களோ எங்கு நாரம இல்லையோ அப்புண்ணிய உலகத்தை நான் அறிய விரும்புகிறேன். ௨௦. ௨௫. ௨௬.

௨௭ உன் கிரையுடன் கிரை சேரட்டும், கணுவோடு கணு இணையட்டும் ; உன் கந்தம் சோமனைக் காங்கட்டும். இன்பத்துக்கு அழியாத இரசமாகட்டும். ௨௮. அவர்கள் அதைப் பொழிகிறார்கள், அதை எங்கும் பொழிகிறார்கள்; அதை வியாபகமாய்ப் பொழிகிறார்கள், அவர்கள் அதைப் புனிதன் செய்கிறார்கள், சக்தி தரிக்கும் சகரை இன்பத்தில் நீ யார்? நீ யார்? யென அவன் கேட்கிறான். ௨௦. ௨௭. ௨௮.

இந்திரன்

௨௯. இந்திரனே ! காலை யில் தானியங்களுடன் பசு குவான்னமுடன் துதிகளோடு யறிக்கு முணவை யங்கீ கரிக்கவும். ௩௦ மருத்துக்களே ! விருத்திரனை நன்குகொல்

லும் இந்திரனுக்கு உச்சகானத்தை கோஷிக்கவும். அக் கானத்தால் சத்தியம் வளர்பவர்கள் அழியாத ரோதியை தேவருக்காகச் செய்துளார்கள். ௩௧. அத்வர்யுவே ! மேகங்களால் பொழியப்பட்ட ரோமனை பவித்திரத்தில் பொழியவும். ௩ இந்நிரன் பருகுவதர்க்காக அதைப் புனித மாக்கவும். ௩௨. நான் பூதங்களின் அதிபதியாயும், சகங்க னெல்லாம் ஆசிரயத்தாம், மேன்மையிலும் மேன்மையான உன்னை அவனால் கிரகிக்கிறேன். ௩௩. நீ ஆதரவுடன் பற் றப்பட்டுளாய் நான் உன்னை அசுவினிகளுக்குப் பற்றுவி றேன். உன்னை சரஸ்வதிக்கு உன்னை இந்திரனுக்கு மேன் மையான காப்பனுக்கு உன்னை கிரகிக்கிறேன். ௨௦. ௩௨—௩௩

௩௪. நீ பிராணுபான காப்பாகும்; நீ என் கண் சாது காப்பான். நீ என் வாக்கின் விசுவ பேஷஜனாகும் நீ மனத்தை இசைப்பவனாகும். ௨௦, ௩௪.

௩௫. அதைக்கப்படும் நான் அசுவினி, சரஸ்வதி இந்நிரன் நல இரட்சகனால் செய்யப்படும் உன்னை புசித் திறேன். ௩௬. உதைகளின் முன் உதயமாகி பூர்வசோதி, நெடுந் தூரி நழுடன் பலம் ஒங்கும் இந்நிரன் மூன்று முப் பது தேவர்களோடு வச்சிரபாஹுவான அவன் விருத்தி ! னைக்கொன்று தவாரங்களைத் திறந்து எரிவான். ௩௭. மனிதா போற்றும் பெருமை வாயும் தஞானபதன் வீர னாகி யக்கு நிலயங்களை யளப்பவனாகும். பசுப் புஷ்டியில் பெருகும் அவன் இனிய நெய்பினால் விளங்கி, அறிஞனாகி பொன் ஒளியால் பிரகாசமாகி யக்குஞ் செய்கிறான். ௨௦, ௩௫—௩௭.

௩௮. தேவர்களால் போற்றப்படும் அவன் வெகு பல குதிரைகளுள்ளவன். அவிகளால் நாடப்படும், அவன் தன் பலத்தைப் புலனாக்கி உதவியளிப்பவனாகும். அவன்

கோட்டை இடிப்பவன். மேகக்கூட்டம் பிளப்பவன். வர்சிராயுகம் தரிக்குமவன் இன்பமாகி எங்கள் யக்ஞத்தை யணுகட்டும். ௩௬. குதிரைகளுள் இந்திரனாவன் எமது அவியை யங்கீகரித்து புலியின் பூர்வதீசையில் யமரட்டும். வசு ஆதித்தியர்களால் பிரசித்தமான தருபபை விரிந்து விசாலமாய் சுந்தரமாயுள். ௪௦. கோஷிக்கும கவாடங்கள் காளைபான இந்திரனுக்குச் செல்லும். அவனுக்குப் பெண்கள் தங்கள் புருஷனோடு துரிதமாகிறார்கள்! திவ்யமாய் நன்கு கைவரமாகி கவாடங்கள் நன்கு திறந்து விராலமாகட்டும். வீரனுக்கு அவை மகிமையுடன் விசாலமாகும் ௨௦, ௩௮—௪௦.

சக. நன்கு யனித்து அதி ஒளி நிறைந்து சுந்தரத்தால் சேரச்செய்யும், பால் நிறைந்துள்ள இரவும் பகலும் விசாலமான தேவர்களைத் திவ்யமாக்கும் பெரியவனான இந்திரனை ஒன்று சேர்க்கும். விசாலமான சூரன் நாடவும். ௪௨. இனிய மொழிகளுடனாகும் முந்நன்மையான தேவ ஹோத்துருக்கள் மனிதனுக்கு எல்லா இடங்களிலும் யக்ஞங்களை நிர்மானஞ்செய்து யக்ஞத் தலைமையில் இந்திரனை ஸ்தாபித்து இனிய அவியால் பூர்வ ரோதியைப் பெருக்குகிறான். ௪௩. விசுவத்தில் துரிதஞ்செய்யும் இடை, பாரதி, சரஸ்வதியான மூன்று தேவிகள் அவியினால் வளர்ந்து இந்திரனில், விவாக ஸ்திரீகளைப்போல், இன்பமாகி பாலுடன் இழையை அறுகாமல் செயயட்டும். ௨௦, ௪௧—௪௩.

௪௪. வெகு தூரத்தினின்று வரும் துரிதமான துவஷ்டா கீர்த்தியும் காளையுமான இந்திரனுக்கு புஷ்டியையுந் பலத்தையு மளிக்கட்டும். சக்தியும் அதிரேதகம் நிறையும் மேகத்தை யொன்று சேர்த்து யக்ஞத்தின் உரசியில் தேவர்களை நாடுவான். ௪௫. திவ்யமான வனஸ்பதி

ஆக்ஷை செய்யப்பட்ட புருஷன்போலும் தன்னில்
சேர்த்து யக்ஞம் போலும் பாசங்களால் அவிதனால் இர
திரன் வயிற்றைப் புரணஞ் செய்து தேனாலும் நெய்யா
லும் யக்ஞத்தை இனிமைபுடனாக்கட்டும் சகூ. காளை
யான இந்திரன் துரிதஞ் ஐயிப்பவனாகும். சோம துரி
களைச் சேர விருஷபத்தைப்போல் அவன் பாய்ந்தோடு
கிறான் நெய் மிசைந்தமணிநீரும் மனத்தால் இன்பமாகி
அமிருதமான தேவர்கள் நவாஹாவில் இன்பமாகட்டும்.
உ0 சச—சகூ.

சௌ. எங்கள் இரட்சிப்புக்காக இரதிரன் எம்மிடம்
வாவேண்டும். போற்றப்படும் சூன் இங்கு எமது தோழ
னாகட்டும் பல சக்திகளுடனாகு மவன் பலம் பெருகி
சோதியைப்போல் வளர்கிறான். அவன் சக்திகளின்
தலைவனாகும். சஅ பலமுள்ள இரதிரன் துணையளிப்ப
வன். தூரத்தினின்றே அருகினின்றே எங்கள் காப்புக்கு
வரட்டும். அவன் மனிதர் தலைவன். வச்சிராயுதந் தரிப்
பவன். அவன் வன்மைகளுடன் சமர்களில் போர்களில்
சதது நுக்களைக் கொல்பவனாகும். சகூ. இந்திரன் குதிரை
களுடன் எங்களை நோக்கி எமது துணைக்கும் எமது செல்
வத்துக்காகவும் வரவேண்டும். வச்சிராயுதந் தரித்து
உரத்த கோஷமுடனாகும் மகவான் இந்த யக்ஞம் சமரில்
எங்கள் பங்க மாகட்டும். உ0, சௌ—சகூ.

ரு0. காக்கும் இரதிரன் இரட்சிக்கும் இரதிரன் ஒவ்
வொரு அழைப்பிலும் ரெனியுறும் வீரனை நான் அழைக்
கிறேன். நான் பலர்களால் அழைக்கப்படும் சுக்கிரனான
இந்திரனை அழைக்கிறேன் மகவானான இந்திரனை ! எங்
களை இரட்சித்துக்ஷேமஞ் செய்யவும். ருக. துணைபுரியும்
இந்திரன் எங்கள் நந்துணையாகவேண்டும், எல்லா ஐசுவரி
யத் தலைவனான அவன் எமக்குச் சுகமளிக்கட்டும்.

துவேஷிகளை வேதனை செய்யவும் எம்மை அபயமுடனாகவும், நாங்கள் நல்ல வீரமக்கட்களின் நலைவர்களாக வேண்டும். ௫௨. பூஜைக் கருகனான அவனது நல் மனத்தை நாங்கள் யதுபவிக்கட்டும்; அவன் மங்கள் மனத்தில் நாங்கள் வசிக்கவேண்டும். இரட்சிக்கும் இந்திரன் நன்கு காக்கும் அவன் எங்களிடமிருந்து தூரத்திலேயும் எங்கள் சத கருனை நிறுத்தட்டும். ௨௦. ௫௦—௫௨.

௫௩. இந்திரனே! குதிரைகளுடன் இன்பங்களுடன் தோகை விரியும் மயில்களைப் போலான நீ இங்கே வரவும். வேடர்கள் பறவைபை நடுபயநுபோல் உன்னை ஒருவரும் தடுக்காமலிருக்கட்டும் பாலை வளங்களைக் கடப்பதுபோல் அவர்களை கடக்கவும் நூர் வச்சிராயுதத் தரித்து வன்மையுடனாகு மிந்திரனை வசிஷ்ட மொழிகள் துதிகளோடு இரத்திரனைப் போற்றுகின்றன. போற்றப்படுமவன் எங்கள் கோச செல்வம் மக்கட் செல்வத்தைக் காக்கவேண்டும். எங்களைச் சதாநாலம் சுவஸ்திகளோடு இரட்சிக்கவும். ௫௫. அசுவினிகளே! அக்கிலி எழுச்சி யாக்கப்பட்டுள்ளது. தவமும் ஒங்கியுள்ளது, விராடன் பொழியப்பட்டுளான். இங்கு பசுவான சரஸ்வதியானவள் சுததமான இந்திரியமான சோமனைப் பொழிந்துளான். ௨௦. ௫௩—௫௫.

௫௬. அசுவினிகளான வைத்தியர்களும் சரஸ்வதியும் சோமன் பாயுங்கால் இனிமையான மருந்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள் அவர்கள் இந்திரனுக்கு சந்தையும் இந்திரியத்தையுஞ் சுமக்கிறார்கள். ௫௭. அசுவினிகளான வைத்தியர்கள் சோமன் பாயுங்கால் இனிமையான மருந்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள். மனிதத் துதியுடன் சரஸ்வதியானவள் இந்திரனுக்கு நக்னஹுவான சோமனைத் தரிக்கிறார். ௫௮. போற்றப்படும் சரஸ்வதி

யானவன் வீரியம் இந்நிரியங்களை இந்திரனுக்கு கனிப்பான். அசுவினிகள் உணவுகளால் உயரியரன்னம் உறுதிச் செய்து வத்தால் தரிப்பார்கள். ௫௯. அசுவினிகள் நமசிமினிடமிருந்து பொழிந்த பொங்கும் இரதமான பிறகாச சோமனைக் கொண்டு வந்துளார்கள். சரஸ்வதி தருப்பையுடன் அனைத்துப் பானத்துக்காக இந்நிரனுக்குக் கொண்டு வந்துளாள் ௨௦ ௫௯—௫௯.

௬௦. சரஸ்வதியும் இந்திரனும் அசுவினிகளுடன் புவி சோதியினின் று திசை, வியாபக கவாடங்களான விருப்பங்களைக் கழித்துளார்கள் ௬௧. அசுவினிகளே ! இரவும் பகலும் தினத்திலும் மாலைபுலும் சுந்தரமாயுள்ள யவர்கள் சரஸ்வதியுடன் சேர்ந்து சிறந்த சக்திகளுடன் இந்நிரனை யலங்காரத் செய்கிறார்கள். ௬௨. சரஸ்வதியே ! அசுவினிகளே ! பகலிலும் இரவிலும் எங்களைக் காக்கவும், திவ்ய ஹோதகருக்களே ! வைத்தியர்களே ! இரதம் பொழியுங்கால் நீங்கள் இந்நிரனைக் காக்கவும். ௬௩. அசுவினிகளும் தனித்தனிபாய் இடை பாரதி சரஸ்வதி பொங்கும் இரதமுடன் பலமிகும் சோமனை இந்நிரன் பருகி இன்பமுடனாகப் பொழிகிறார்கள் ௨௦ ௬௦—௬௩.

௬௪. சோமபானம் பொழியுங்கால் அசுவினிகள், சரஸ்வதி துவஷ்டா இந்நிரனுக்கு சிகிச்சை இரசத்தை யளித்துளாள் பல ரூபததுடன் கீர்த்தியாகும் இலட்சுமி தேனாகும் சத்தைச் செய்துளாள். ௬௫. இந்திரனே வனஸ்பதியே ! அசுவினிகளுடன் பசுவைப்போல் சரஸ்வதி, ருதுநாலங்களில் போற்றப்படும் பொங்கும் இனிய இரசத்தைப் புலனுக்குகிறாள். ௬௬ அசுவினிகளே ! மாசரம், பசுக்கள் சரஸ்வதி பொழியும் இரசத்துடன் இனிமையான பொழிந்த சோமனைப் பருக இந்நிரனுக்கு கனித்துளீர்கள். சுவாஹா. ௬௭. அசுவினிகள் சரஸ்

வதியோடு அசுரனான நமூசியினிடமிருந்து இந்திரனுக் காக அறிவினால் அவி, இந்திரியம் சுக்கிரச்செல்வம் அதிப் பொருளாயுங் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். உ௦. கூசு—கூ௭.

கூஅ. சரஸ்வதி அசுவினி பக்ஞத்தால் இந்திரனை பலமுடனாக்குவார்கள் : ஆகர ஜன்மமான நமூசியினால், செல்வஞ் ஐயிக்க வலனைப் பிளப்பார்கள். கூகூ சரஸ் வதியும் அசுவினிகளும் பசுக்களும் உணவுகளாலும் உய ரிய சந்திகளால் இந்திரனைத் தாங்கி அவன் புகழைப் போற்றுகிறார்கள். எ௦. பகன் சவிதா வருணனால் பல மனிக்கப்படும் இந்திரன் யக்ஞபதியாகும். நன்கு காக் கும் யஜமானனுக்குப் பிரியனாகட்டும். உ௦ கூஅ—எ௦.

எக. சவிதாவும் வருணனும் யளிக்கும் யஜமான னுக்கு செல்வத்தைப் பொழியட்டும். நன்கு காக்கும் அவர், நமூசியினிடமிருந்து பலம் இந்திரியம் பொருண் யடைந்துளார். எஉ வருணன் இந்திரியம் கூத்திர மளித்து சவிதா மங்களநலையும் ஐசுவரியத்தையும் மளிப் பாள். நன்கு காப்பவன் யசஸால் பலமளித்து யக் ணத்தை யடைந்துள்ளான். உ௦. எக எஉ

எ஁. அசுவினிகள் பசுக்களால் பலத்தையும் குதி ரைகளால் வீரியம் வன்மையையும், சரஸ்வதி உணவால் இந்திரனையும் யஜமானனையும் பலமுடனாகச் செய்வாள். எச சுந்தர ரூபமுள்ள நாசத்தியர் பொன் நெறிகளில் செல்லும அவ்வீரர்கள் அவிமிகும் சரஸ்வதி, இந்திர னானே நீ, எங்கள் செயல்களில் துணைபுரியுங்கள். எரு. நற்செயல்களுடனாகும் வைத்தியர்களான பால் மிகும் சரஸ்வதி நூறு பலங்களுள்ள விருத்திரனைக் கொல்லுபவ னான இந்திரனுக்கு இந்திரியத்தை தரித்துள்ளான். உ௦. எ஁—எரு.

எசு. அசுவினிகளே ! சரஸ்வதியே ! நமசி யசுர
னின் செயல்களில் இணைந்து சராபானஞ் செய்பவர்களே !
அவன் செயல்களில் இரதிரனுக்கு உதவி யளிக்கவும்.
உ0. எங்

எங். அசுவினிகள் பெற்றோர்கள் மகனைப் போல்
தங்கள் து அநி அநிவு வன்மையுடன் இரதிரனே ! உனக்கு
உதவி புரிந்துவார்கள். மகவானே ! நீ சக்தியுடன்
இன்ப சாதனத்தைப் பருகியவுடன் சரஸ்வதி உன்னைச்
சுகமுடனாக்குகிறாள். எஅ. எவனில் குதிரைகள், காளை
கள் மாடுகள் பொதிப பசுக்கள் ஆடுகள் நன்கு நியமன
மாகி யளிக்கப்பட்டுள்ளனவோ அந்த சோம சேர்க்கை
யாய் சோமபானஞ் செய்வனாய் அறிஞனாய் யச்
கினிக்கு உன் இருதயத்தால் இனிமைபாண மனத்தைப்
புலனாக்கவும் எசு அக்கினியே ! சோமன் பாத்திரத
திலும், அகப்பையால் நெய்யைப்போலும் உன் வாயி
னுள் சோமன் பொழியப்படும்; பெரிய புகழோடும் பெரு
மையான சமர் ஜயிக்கும் சுவீரனையும் செல்வத்தை என்
னில் யளிக்கவும். உ0. எங்—எசு.

அ0 அசுவினி தேஜசால் கண்ணையும், சரஸ்வதி
பிராணனால் வீரத்தையு மளிப்பாள். இரதிரன் வாக்கு
வன்மையுடன் இரதிரனுக்கு இந்திரியத்தை யளிப்பான்.
அக. நாசத்தியாகளே ! அசுவினிகளே ! ருத்திரர்களே !
மனிதர் காக்கும் மார்க்கத்துக்கு பசுக்கள் குதிரைகளுடன்
வாருங்கள் அஉ. ஐசுவரியமோங்கும் செல்வனே ! துஷ்ட
சத்துருவும் தூரத்திலும் அருகிலுமுள்ள எவரும்-புன்மை
செய்யாமலிருக்க நீ காக்கவும். அங். ஆவலாய் நாடப்
படும் அசுவினிகளே ! அனைத்தையு மளிக்கும் பொருள்
பலருபமான திரவியத்துக்கு எம்மை யழைத்துச் செல்
லுங்கள். உ0. அ0—அங்.

அச. உணவு உயரிய வித்தைகளோடும் சுத்தஞ் செய்பவனாயும் செல்வமும் யறிவுள்ளவனுமான சரஸ்வதி எங்கள் யக்ஞத்தைப் பூரணமாக்கட்டும். அநி. மனிதர் மொழிகள் எழுப்புபவனாயும் நல்லறிவுகளை உதயமாக்குபவனுமான சரஸ்வதி யக்ஞத்தை தரித்துளாள். அசு. பெரும் வெள்ளமான சரஸ்வதி தன் கிரணத்தால் சாந்தி செய்கிறாள் எல்லா அறிவுகளைபுட அ வ ன் பி ர சன்ன மாக்குகிறாள். உ0. அச—அசு.

அஎ. இந்திரனே! அதிசய ஒளியுள்ளவனே! இப் படி பிறந்த சாதனங்களால் சத்தமாக இவ்வாஹுதிகள் உன்னை நாடுகின்றன. நீ வரவும். அஅ அறியும் பிராமணனால் ஆண்டபபட்டு, தானத்தால் துரிதமாகி பொழியும் ஞானிகளின் மொழிகளுக்கு வரவும். அசு. இந்திரனே! உயரிய குதிரைகளுள்ளவனே! துரிதமாகி யருகில் வரவும், பிரமங்களை யணுகவும்; எங்கும் யக்ஞத்தில் இன் பமாகவும் உ0. அஎ அஅ

சு0 இரு அசவினிகள் சரஸ்வதியுடன் சேர்ந்து மதுவைப் பருகட்டும். நல்ல இரட்சகனாய் விருத்திரனைக் கொல்லும் இருதிரன் சோமனான மதுவை பற்றட்டும். உ0. சு0.

அநுவாகம் ௩௮௭.

சௌத்திரமணி

௩. வருணனே! இந்த எனது அழைப்பைச் செவி கொடுக்கவும். இன்று எமக்குச் சுகமளிக்கவும், துணை நாடி நான் உன்னை நாடுகிறேன். உ. வருணனே! வந்தனஞ்செய்பவனாய் நான் பிரமத்தால் உன்னிடம் இதைக்

௩௮௭. கருத்து—சோமனளி.

கேட்கிறேன். உனது யஜமானன் அவிக்கால் இதை கேட்கிறான் வருணனே ! நீ இங்கு தங்கவும், கோபமாகாதே. விரியும் அரசனான நீ எங்கவிடமிருந்து ஆயுசைத் திருடாதே. ௩. அக்கினியே ! வருணனை யறியும் நீ தேவரின் கோபத்தை எமமிடமிருந்து தூரமாக்கவும், பூஜைக் கருகனையும் பிரகாசனயுமுள்ள நீ ரோதி விசும நீ எங்கோத் துவேஷிப்பவர்களை பெல்லாம எமமிடமிருந்து தூரமாக்கவும். உக. ௧—௩.

ச. அக்கினியே ! எங்கள் நெருங்கிய நண்பனான நீ இப்பொழுது இக்கால் உதயமாகுங்கால் எங்கள் அருகிலிருக்கவும், வருணனை எங்கவிடஞ் சாந்தமாக்கவும் நீ அளிப்பவனாகவும். உன் அன்பைப் புலனாக்கவும். எங்கோச் செவியுறச் சூரிதமாகவும். உக. ௪.

௩. நாங்கள் சுவிரதங்களின் தாயாயும் நுதத்தின் மனைவியாயும் மகத்தாயுமுள்ள அதிதியான அன்னையை எமது இரட்சிப்புக்கு அழைப்போம். அவள் அதிசெல்வமுள்ளவள், விசாலமாய் விரிபவள். எப்பொழுதும் அழியா யாதவள். நல் சுகமளிப்பவள், நலமானவழி காட்டுபவள். ௬. நாங்கள் க்ஷேமத்துக்காக, திவ்யமாயும் ஒழுக்கன்னியிலுமுள்ள நூறு துடுப்புக்களுடனாகும் இப்படகில் குற்றமன்னியில் ஏறுவோம். புவி நமது நற்காப்பாகும், சோதியும் இதற்கு நிகரில்லை. அதிதி திவ்யமான தலைவர் தூய்மையான துணைவராகும். ௭. நான் க்ஷேமத்துக்காக ஒழுக்கும் குற்றமும் நீங்கி நூறு துடுப்புக்களால் செல்லும நலமானக் கப்பலை ஏறவேண்டும். உக. ௩—௭.

அ. அறிவுமிகும் மித்திர வருணர்களே ! நெய்யால் எமது நிலங்களை பசுமையுடனாக்கவும் தேனால் திசைகளை திவ்யமாக்கவும். ௯. உங்கள் கைகளை நீட்டவும். எங்கள் ஆயுசு பெருகட்டும் நெய்யால் பசுமையுந் நிலங்களை பசு

மையாக்கவும் அதி இளைஞனே ! சனங்களில் எம்மைப் புகழுடனாக்கவும். மித்திர வருணனே ! இந்த எனது அழைப்புகளைச் செவி கொடுங்கள். உக. ௮—௧௧.

௧௦. திடமுள்ளவர்களாய் சரந்தமாய் தேவசபைக்குச் செல்லும் குதிரைகள் நாங்கள் யழைக்குங் உங்களைச் சுகழுடனாக்கட்டும். துஷ்டன் சர்ப்பன் துரோகிகளைக் கொன்று எல்லா துக்கங்களையும் அவை யொழிக்கட்டும். சுவாஹா. ௧௧. குதிரைகளே ! அறிஞர்களும் அமிருதர்களும் ருதங்காண்பவர்களுமான நீங்கள் ஒவ்வொரு சமர் சண்டையில் எமக்குத் துணைபுரியவும் இதன் இரசத்தைப் பருகவும்; திருப்தியாகி இன்பமுடனாகவும். அப்பால் தேவர்கள் செல்லும வழிகளில் செல்லுங்கள். உக. ௧௦. ௧௧.

௧௨ சமித்தால் அக்கினி எழுர்சியாக்கப்பட்டுளான். நன்கு உதயமாகும் அவன் வரிக்கத் தகுந்தவன். மூன்றை இரட்சிக்கும் பசுவான காயத்திரீ சந்தம் இங்கு ஆயுசையும் இந்திரியத்தையு மளிக்கும். ௧௩. தநூனபதன், சுதத செயலுள்ளவன் தேகங் காப்பவன் சரஸ்வதிஉஷ்ணீ சந்தம் இரண்டை இணைக்கும் பசு இங்கு ஆயுசையும் இந்திரியத்தையு மளிக்கும். ௧௪. அக்கினி அளிப்புக்களோடு போற்றுவதற்குரியவன், சோமதேவன் மரணமில்லாதவன் பஞ்சரட்சணையடையும் பசு அதுஷ்டிபுச்சந்தம் இங்கு ஆயுசையும் இந்திரியத்தையு மளிக்கும். உக. ௧௨—௧௪.

௧௫. விரியும் நற் தருப்பையுடன் அக்கினியுளான். தன்னருகில் பூஷணனோடு மரண மன்னியிலுளான். தேகம் இந்திரியம் மனத்துடன் பிரஹத் சந்தம் இங்கு ஆயுசு இந்திரியத்தை யளிக்கும். ௧௬. திவ்ய கவாடங்கள், மகத்தான திசைகள் பிரமமாகும், பிரகஸ்பதி தேவராகும். நான்கு சக்தி சேரும் பசவும் பங்கதி சந்தமும்

இங்கு ஆபுசு பலத்தை யளிக்கும். கஎ. சுந்தர ரூப முள்ள இளமைகளான உஷைகள் ; அமுதமான விசுவே தேவர்களாகும் ஆவலுடன் சேரும் பசுவும் திரிஷ்டுபுச் சுந்தமும் ஆபுசையும், இந்திரியத்தையு மளிக்கும். கஅ. திவ்யமான ஹோத்துருக்கள் இருவர்களும் வைத்தியர் களாகும். அவர்கள் இந்திரனின் நெருங்கிச் சேரும் நண்பர்களாகும் பொதிபசுவும் ஜகதீச் சந்தமும் ஆபுசையும் இந்திரியத்தையு மளிக்கும். உக. கரு—கஅ.

கக மூவரான இடை பாரதி சரஸ்வதி மருத்துக் களான சனங்களுமுண்டு. பசுவும் பாலுடனாகும் கோ வான விராஜ சுந்தம் இங்கு ஆபுசையும் இந்திரியத்தையு மளிக்கும் உ௦. ரேதசுமிக்கும் அநிசயமான துவஷ்டா, புஷ்டி பெருக்கும் இந்திராக்கினியாகும். பசுவும் பல மான காளைபும் துவிபாத சுந்தமும் ஆபுசையும் இந்திரி யத்தையு மளிக்கும். உக. சாந்த மளிக்கும் வனஸ்பதி ; செல்வம் பெருக்கும் சவிதா நன்று குணமாக்கும் பசு ககுப்புச்சந்தம் ஆபுசையும் இந்திரியத்தையு மளிக்கும். உஉ. அதி வன்மையுள்ள வருணன் சுவாஹாவோடு யக் ளுத்துக்குச் சிகிச்சை யளிக்கிறான். விருஷபமும் பசுவும் பிரஹததும் அதிச்சந்தமும் ஆபுசையும் இந்திரியத்தையு மளிக்கும். உக. கக—உஉ.

உஃ திருவிருதத் துதிகளோடாகும் வசுக்களான தேவர்கள் வசந்த ருதுவுடன் இரதந்தரத்துடன் இந்திர னுக்குத் தேஜசையும் ஆபுசையும் யளிப்பார்கள். உச. பஞ்ச தசத் துதிகளுடன் போற்றப்படும் தேவர்களான ருத்திராகன் கிரீஷ்மத்துடன் பிரஹத்தோடு புகழுடன் அனியான பலத்தையும் ஆபுசையும் இந்திரனுக்கு அளிப் பார்கள். உரு. சப்த தச ஸ்தோமனுடன் துதிக்கப் படும் ஆதித்தியர்கள் மழைகளோடும், சனம், வைருபத்

துடன் இந்திரனுக்கு ஆயுசு, யக்கும், இந்திரியத்தை யளிப்பார்கள். உசு. ஏக விம்ச ஸ்தோம துதியில் துதியாகுரிபுக்களான தேவர்கள் சரத்தாடனும், வைராஜனோடு ஸ்ரீயும் இந்திரனுக்கு ஆயுசு, யக்கும் ஸ்ரீயை யளிப்பார்கள். உஎ இரூபத்து ஏழு ஸ்தோமங்களோடு துதியாகும் தேவர்களான மருத்துக்கள் எமந்தத்துடன், சக்திகளோடு சக்வரீக்கள் இந்திரனுக்குச் சர்தி, ஆயுசு, யக்ருத்தை யளிப்பார்கள். உஅ. முபபத்து மூன்று ஸ்தோமங்களுடன் துதியாகும் அமிருதமான தேவர்கள் சைசிரத்தோடு சத்தியத்துடன் ரேவதிகள் இந்திரனுக்கு சுஷத்திரம் யக்கும் ஆரணை யளிப்பார்கள். உக உந.—உஅ.

உசு. ஹோதா யக்ரு ஸ்தானத்தில் சமிந்துடன் அக்கினி அசுவினிசன் இந்திரன் சரஸ்வதியை நாட்டும் கோதுமைகளுடன் புகைநிற ஆடும், முனை மருந்துக் கீரை குவளையங்களோடு தேன் தேஜசு பால் இந்திரியம் சோமனுமாகும். பொழியும் இரசத்தோடு இனிய நெய்யை யதுபவிக்கட்டும். ஹோதாவே! நெய்பொருளா நாடவும், நடு தனூனபதனான ஹோதா சரஸ்வதியை நாட்டும். ஆடும் மேஷமும் இனிய தேன் மார்க்கத்தில் மருந்து அசுவினிகளுக்கும இந்திரனுக்கும் வீரமான வன்மையை வகித்துச் செல்லும். அவை குவலயம் இந்திரயவம் நெல் முனைகளோடு பரிகார மருந்தான பாலும் சோமனுமாகும். பொழியும் சோமனோடு அவர்கள் இனிய நெய்யை யதுபவிக்கட்டும் ஹோதாவே! நெய்பொருளை நாடவும் உக. உசு. நடு.

உக. ஹோதா நராசம்சனையும் நக்னஹுவான பதியையும் யஜிககட்டும். சுரையுடன் மருந்து மேஷம் வைத்தியனான சரஸ்வதி, அசுவினிகளின் பொன்மயமான இரதம், வளை இந்திரனின் விரியம்; பதரி பழம் இந்திர

தானியங்களோடு மருந்தாகும் ; கீரைகளோடு பாலும் சோமனுமாகும். பொழியும் சோமனோடு அவர்கள் இனிய நெய்யை யதுபவிக்கட்டும். ஹோதாவே! நெய் பொருளை நாடவும். ௩௨. அவினாஸ் ஒங்கும் ஹோதா யசித்து சரஸ்வதியையும் இந்திரனையும் போற்றட்டும். அவர்களை பசு, பலம், விருஷபத்தால் பலமுடனாக்கட்டும். அசுவினிகளுக்கும் இந்திரனுக்கும் சத்தியும் மருந்துமான தேன், குவலய பழங்களும் மாசரங்களுடன் பொரியளும் பாலும் சோமனுமாகும். பொழியும் சோமனோடு அவர்கள் இனிய நெய்யை யதுபவிக்கட்டும். ஹோதாவே! நெய் பொருளை நாடவும். ௩௩. ஹோதாவானவன் கம்பளமிருதுவான யக்ஞ தருப்பை, வைத்தியர்களான நாசத்தியர்கள், வைத்தியர்களான அசுவினிகளைப் போற்றட்டும், குட்டியுடனாகுங் குதிரை பசு வைத்தியமாகும். வைத்தியனான சரஸ்வதி இந்திரனுக்கு மருந்தான பால் சோமனை யளிக்கிறாள். அவர்கள் பொழியும் இரசத்துடன் இனிய நெய்யை யதுபவிக்கட்டும். ஹோதாவே! நெய் பொருளை நாடவும். ௨௧. ௩௧—௩௩.

௩௪. ஹோதாவானவன் அசுவினிகளுடன் கதவுகள் திசைகள் முழங்கும் வியாபகமான கவாடங்கள் வழிகளை யளிக்கட்டும், இந்திரன் இரு பாலான உலகங்களை கறப்பான். பசுவான சரஸ்வதி அசுவினிகளுக்கும் இந்திரனுக்கும் சத்தி, சுத்த சோதி, மருந்தைத் தருகிறாள். பால் சோமனாகும். அவர்கள் பொழியும் இரசத்துடன் இனிய நெய்யை யதுபவிக்கட்டும். ஹோதாவே! நெய் பொருளை நாடவும். ௨௧. ௩௪.

௩௫. ஹோதா சுந்தர வடிவமான இரு உஷைகளை யளிக்கட்டும். இரவும் பகலும் சரஸ்வதியுடன் அசுவினிகள் மருந்தைப்போலும் கருடனைப் போலும், இந்திரனில்

உக்கிரவன்மையையும் மருந்தையு மளிக்கிறான். சோதி சித் தம் ஸ்ரீயோடு மாசரத்தை யளிக்கிறான். பால் சோமனா கும். அவர்கள் பொழியும் இரசத்தோடு இனிய நெய்யை யதுபவிக்கட்டும். ஹோதாவே! நெய் பொருள் களை நாடவும். ௩௬. ஹோதா இரு திவ்யஹோத்துருக் களான இந்திரன் அசுவினிகளை யஜிக்கட்டும். இரவும் பக லும் விழிப்புள்ளவளாய் சிகிர்சை செய்பவளாயமுள்ள சரஸ்வதி மருநது ஈயத்தோடு இந்திரியத்தைப் பூரண மாக்குகிறான். பால், சோமன் அவர்கள் பொழியும் இர சத்துடன் இனிய நெய்யை யதுபவிக்கட்டும். ஹோதாவே நெய் பொருள்களை நாடவும். ௨௧. ௩௩. ௩௬.

௩௭. ஹோதாக்கள் மூன்று தேவிகளை யுபாசிக்கட் டும். முத் துரிதர்கள் முத்தா துக்களோடு மருந்தையும் பொன் நிறத்தையும் இந்திரனில் சாய்க்கிறார்கள். அசுவினி கள், இடை, பாரதி வாக்கோடு சரஸ்வதி இந்திரனுக்கு மகத்தையும் இந்திரியத்தையு மளிக்கிறான். பால் சோமனா கும். அவர்கள் பொழியும் இரசத்துடன் இனிய நெய்யை யதுபவிக்கட்டும். ஹோதாவே! நெய் பொருள்களை நாட வும். ௩௮. ஹோதாவானவன் சுரேதசனான துவஷ்டாவை யும் மனிதருக்குத் துரிதமாகும் விருஷபனையும் இந்திரன் அசுவினி வைத்தியனான சரஸ்வதியையும் யஜிக்கட்டும். ஓஜசு இந்திரியம் உறுதி, மருந்தான கொடும் ஓநாயும் சுரையுடன் புகழும் மருந்தாகும். மாசரத்துடன் புகழா கும் பால், சோமனாகும், அவர்கள் பொழியும் இரசத் துடன் இனிய நெய்யை யதுபவிக்கட்டும். ஹோதாவே! நெய் பொருள்களை நாடவும். ௨௧. ௩௭. ௩௮.

௩௯. ஹோதாவானவன் சாந்தமனிக்கும் வனஸ் பதியை நூறு சக்தியுள்ள பயத்துக்குச் சமானமான கோபத்தை இராஜாவான புலியை யஜிக்கட்டும். அசுவினி

வைத்தியரான சரஸ்வதி ஆயுதத்தால் கோபத்தைக் கறக்கட்டும். பால், சோமனாகும். அவர்கள் பொழியும் இரசத்துடன் இனிய நெய்யை யதுபவிக்கட்டும். ஹோதாவே! நெய் பொருள்களை நாடவும். ச0. ஹோதா அக்கினியை யஜிக்கட்டும். நெய் பொருள்களுக்கு—சுவாஹா! சின்னஞ் சிறு கிருதப்—பொருள்களுக்கு—சுவாஹா! தனித்தனிக்கு சுவாஹா! அசுவினிகளுக்கு ஆட்டு இராசியை சுவாஹா! சரஸ்வதிக்கு மேஷத்தை சுவாஹா! இந்திரனுக்கு விருஷபத்தை சுவாஹா! சக்தி சிங்கத் துக்கு இந்திரியத்தை சுவாஹா! மருந்தான அக்கினியை சுவாஹா! சோமேந்திரியனை சுவாஹா! நன்கு காக்கும் இந்திரியனையும், சவிதாவையும் வைத்தியர்களின் பதியான வருணனையும் சுவாஹா! பிரியமாயும் உணவு மருந்தாயு முள்ள வனஸ்பதியை சுவாஹா! தேவர்கள் நெய் பருகு பவர்கள். அக்கினி மருந்தை பற்றுகிறான். பால் சோமனாகும். அவர்கள், பொழியும் இரசத்துடன் இனிய நெய்யை யதுபவிக்கட்டும். ஹோதாவே! நெய் பொருள்களை நாடவும். சக. ஹோதா ஆட்டின் வபையால் முதன்மையான பொருளால் அசுவினிகளை யஜிக்கட்டும். அவர்கள் நெய்யை யதுபவிக்கட்டும். ஹோதாவே! அனியை யளிக்கவும். ஹோதா மேஷ வபையுடன் சரஸ்வதியை யஜிக்கட்டும். அவன் நெய்யை யதுபவிக்கட்டும். ஹோதாவே அனியை யளிக்கவும். ஹோதா விருஷப வபையுடன் இந்திரனை யஜிக்கட்டும். அவன் நெய்யை யதுபவிக்கட்டும் ஹோதாவே! அனியை யளிக்கவும். ௨௧. ௩௭—சக.

ச௨. ஹோதாவானவன் அசுவினிகள் சரஸ்வதி நன்கு காக்கும் இந்திரனை யஜிக்கட்டும். இந்த சோமன்கள், சோம கிரகங்கள், ஆடுகள், மேஷங்களுடனும் விரு

ஷபங்கள் சிறு கீரைகளுடனும் பசுமை பொரிகளோடு மாசரங்களால் புனிதமாகும் இன்பமளிப்பவர்களாகும். இவை நத்தமாணவை, பால் நிறைபவை, அமிருதங்கள் இங்கு மங்குட இவை தேன் பொழிபவை, அசுவினிகள் சரஸ்வதி நன்கு காக்கும் இந்திரன் விருத்திரனை யழிப்பவன் இவற்றை யங்கீகரிக்கட்டும். அவர்கள் ஶோமரஸ்தையும் மதுவையும் பருகட்டும். இன்பமாகி யதுபவிக்கட்டும். ஶேறாதாவே யஜிக்கவும். சந. ஶேறாதாக்கள் அசுவினிகளை யஜிக்கட்டும். அவர்கள் ஆட்டின் அவியைப் பசுிக்கட்டும். அவர்கள் இன்று நடுவினின்று கோன்றும் நெய்யை மனித பரிசுத்துக்கு முன் எங்களை வெறுப்பவர்கள் முன்னிலையில் பசுிக்கட்டும். அவர்கள் விரிந்த யவ தானியத்துடன் பசுமையாகவும் புதுமையாயுமுள்ள நிலங்களின் நடுவே, நூறு ருத்திரர்கள் சேரும், அக்கினியால் சுவைக்கப்பட்டு தொடை முன் பாதம் முதுகு பக்கமுள்ள அங்கங்களை தங்களை சுத்திலாக்கட்டும். இவர்கள் சேதமாகி சார்தமான இவற்றின் ஒவ்வொரு அங்கத்தின் இர சததையும் பசுிக்கிறார்கள். இப்படி அசுவினிகள் பற்றட்டும். ஶேறாதாவே! அவியை யளிக்கவும். உக. சஉ சந.

சச. ஶேறாதாவானவன் சரஸ்வதியை யஜிக்கட்டும். அவள் மேஷத்தை அவியையும் யணுகட்டும். இன்று அவள் நடுவினின்று.....இனி சந-வது மந்திரக் கடைப்பாகத்தைப் போல் படிக்கவும். சரு. ஶேறாதா இந்திரனை யஜிக்கட்டும்.....இனி சச-வது மந்திர கடைப்பாகத்தைப் போல் படிக்கவும். உக. சச—சரு.

சசு. ஶேறாதா வனஸ்பதியை யஜிக்கட்டும். அவன் நன்கு முறுக்கப்பட்டு திடமாயுள்ள கயிற்றால் பற்றியுளான். எங்கு அசுவினிகளின் பிரியமான நிலயங்களுண்டோ அங்கு ஆட்டின் யக்ஞமாகும். எங்கு சரஸ்வதி

யின் பிரிய நிலயங்களுண்டோ அங்கு-மேஷத்தின் யக்ஞமாகும். எங்கு இந்திரனின் பிரிய நிலயங்களுண்டோ அங்கு விருஷபத்தின் யக்ஞமாகும். அக்கினி, சோமனின் நன்கு காக்கும் இந்திரன், சவிதா, வருணன், நெய் பருகும் தேவர்கள், ஹோதாவான அக்கினியின் தனித்தனியான-பிரிய நிலயங்களில் புகழ்ந்து போற்றப்படும் யக்ஞப்-பொருள்களை நன்கு வைத்து அவற்றை பலமுடனாக்கி பூரணமாக்கட்டும், திவ்யமான வனஸ்பதி பற்றட்டும். ஹோதாவே அவியை யளிக்கவும். உக. சக.

சௌ. ஹோதாவானவன் அக்கினி கவிஷ்டகிருதனை நாட்டும். அக்கினி அசுவினிகளின் பிரியமான நிலயங்களை ஆட்டின் யாகத்தை யஜிக்கட்டும். அவன் மேஷ யக்ஞம் சரஸ்வதியின் பிரிய நிலயங்களை யஜிக்கட்டும். அவன் இந்திரனின் விருஷப யக்ஞத்தை பிரிய நிலயங்களை யஜிக்கட்டும். அவன் அக்கினியின் பிரிய நிலயங்களைப் போற்றட்டும், சோமனின் பிரிய நிலயங்களைப் போற்றட்டும், நன்கு காக்கும் இந்திரனின் பிரிய நிலயங்களைப் போற்றட்டும். சவிதாவின் பிரிய நிலயங்களைப் போற்றட்டும், வருணனின் பிரிய நிலயங்களைப் போற்றட்டும். வனஸ்பதியின் பிரியங்களைப் போற்றட்டும். உணவுகளைப் போற்றட்டும். நெய் பருகும் தேவர்களின் பிரிய நிலயங்களைப் போற்றட்டும். ஹோதாக்கினியின் பிரிய நிலயங்களைப் போற்றட்டும். மகிமைபான தன்னையே நாட்டும். அவன் யக்ஞாருகமான உணவை யக்ஞத்தா லடையட்டும். ஜாதவேதசனான அவன் யக்ஞத்தைச் செய்யட்டும். யக்ஞ உணவைப் பற்றட்டும். ஹோதாவே அவியை யளிக்கவும். உக சௌ.

சஅ. தேவ தருப்பையானது அசுவினியான சரஸ்வதி இந்திரனுக்கு கண்ணான கதியை யளிக்கிறாள். தருப்

பையால் அழியாத இந்திரியத்தை யளிப்பாள். அவர்கு புனியின் ஐசுவரியத்துக்காக-பலத்தை யடையட்டு யஜிக்கவும், சௌ, திவ்யத் துவாரங்களுகான சக்திகள் அ னினிகள் சரஸ்வதி மூக்கில் இந்திரனுக்கு வீரியத்தை, பிராணனையு மளிப்பாள். அவர்கள் இன்பமான வெ வத்துக்கு புனியின் பலத்தை யடையவேண்டும். ஹே தாவே யஜிக்கவும் உக, சஅ, சக

௫௦. தேவிகளான காலே மாலைகள், அசுவினிகளு நன்கு காக்கும் சரஸ்வதியும் உஷைகளால் மொழிபா பலத்தையும் இந்திரியத்தையும் இந்திரனுக்கு தரி வேண்டும். செல்வமடைய அவர்கள் சகத்தின் செல்வ தைப் பற்றட்டும் ஹோதாவே! யஜிக்கவும் ௫௧ நா வதற் கருகதையான தேவிகளான அசுவினிகளும் சர வதியும் உஷைகளால் இந்திரனுக்கு பலத்தையும் செயுறச் சக்தியை மிறப்பையும் மளித்துளார்கள். ௫௨. செல்வத்தையடைய அவர்கள் சகச் செல்வத்தைப் பற்றட்டு ஹோதாவே! யஜிக்கவும். ௫௩. உறுதியான ஆஹு கொண்டு வருபவர்களுமாகி பாசுக்களான சரஸ்வதியை வைத்தியர்களான அசுவினிகளும் இந்திரனின் காப்புட ளாகும் யக்ஞத்தால் அவர்கள் ஸ்தன்னியத் னின்று அவனுக்குச் சிறந்த சோதியையும் சக்தியை மளிப்பார்கள். அவர்கள் செல்வ மதுபவிக்க புனியி பொருளை அடையட்டும். ஹோதாவே! யஜிக்கவும். ௫௪ தேவ ஹோத்தாக்களாய் இருதேவர்களான அசுவி வைத்தியர்களும் ஹோதாக்கள் வஷ்ட்காரங்களுட சரஸ்வதியும் பலத்தையும் பிரகாசத்தையும் இந்திரன் அளித்து அவன் இருதயத்தில் அறிவை வைத்துளார்க. அவர்கள் செல்வமடைய புனியின் சக்தியை நாடட்டு ஹோதாவே! யஜிக்கவும். ௫௫. தேவிகள் மூன்

முத்தேனிகளான அசுவினி, இடை, சரஸ்வதி இந்திரனில்
நடு நாடியில் இந்திரியத்தைத் தரித்துள்ளார்கள், அவர்கள்
செல்வமடைய புவி-ரக்தியை நாட்டும். ஹோதாவே !
யஜிக்கவும். உக. ௫௦—௫௪.

௫௫. அசுவினி சரஸ்வதியால் இரதஞ் செலுத்தப்
பட்டு முமமுறை காக்கும் தேவநராசம்சனான இந்திரன்
துவஷ்டா பலத்துக்கும் பிறப்புக்கும் அருகதையான
இந்திரனில் அமுத வடிவமான இரேதசை வைக்கட்டும்.
௫௬. தேவர்களால் தேவன், அசுவினி சரஸ்வதியால்
பொன் நிறன் இலை நல்ல பழங்களுள்ளவன் இந்திரனுக்கு
இனி மைபைப் பக்குவமாக்குகிறான். ஓஜசுடனும் உறுதி
யுடனும் கோபமுடன் விருஷபனான வனஸ்பதி இந்திரியப்
பகைத் தரிப்பான். அவர்கள் செல்வ மனுபவிக்க புவி
யின் சக்தியை படையட்டும். ஹோதாவே ! யக்ஞத்தைப்
பற்றவும். ௫௭. செடிகளின் உடையாய் யக்ஞத்தில்
கம்பனத்தை மிருனுவாய் விரிக்கப்படும் தருப்பை சரஸ்
வதி அசுவினிகளுடன் இந்திரனான உனக்கு சுந்தரஸ்தான
மாகட்டும். அவர்கள் தருப்பையுடன் இணைந்து தலைமைப்
பதவியையடைய உன்னில் அரரனான கோபத்தையும்
பலத்தையும் மளிக்கவேண்டும். அவர்கள் செல்வமடைய
புவியின் பலத்தையடையட்டும். ஹோதாவே யஜிக்கவும்.
உக. ௫௫—௫௮.

௫௮. தேவ அக்கினியான சுவிஷ்டகிருதன் எப்படி
நாடவேண்டுமோ அப்படி. தேவர்களை நாட்டும்.
ஹோதாதுருக்கள் அசுவினிகளால் இந்திரனை, வாக்கினால்
வானியையும் சரஸ்வதியையும், அக்கினி சோமனை
யஜிக்கட்டும். சுவிஷ்ட கிருதன் நன்கு நாடப் பட்
டுவான். நான்கு காக்கும் இந்திரன் சவிதா, வரு
ணன் வைத்தியன் அடைவதற்கு அருகர்கள். தேவரான

வனஸ்பதி நெய் பருகும் சுவிஷ்டர்களாகும். அக்கினி அக்கினியால் நாடப்பட்டுளான். ஹோதாவான சுவிஷ்ட கிருதன் கீர்த்தி காயபலம் உறுதி கண்ணியம் சக்திபையனிப்பான். அவர்கள் செல்வ மனுபவிக்க புவியின் சக்திபைய யடையட்டும். ஹோதாவே யஜிக்கவும். ரூக. இன்று யஜமானன் உணவுகளைப் பருகுவஞ்செய்து புரோடாசங்களை பசனஞ் செய்பவராய் அசுவினிகளுக்கு ஆட்டைப்பற்றி சரஸ்வதிக்கு மேஷத்தை, இந்திரனுக்கு விருஷபத்தை நாடி அசுவினிகள் சரஸ்வதி நன்கு காக்கும் இந்திரனுக்கு சோம இரசம் பொழிந்து அக்கினியை ஹோதாவாகச் செய்துளான். உக. ருஅ. ரூக.

சூ0. திவ்யமான வனஸ்பதியானவன் ஆடோடு அசுவினிகளுக்கு, மேஷத்தோடு சரஸ்வதிக்கு விருஷபத்தோடு இந்திரனுக்கு நன்கு திரமாய் செய்துளான். அவர்கள் மஜ்ஜையினின்று இவற்றைப் புசித்துளார்கள், பக்குவ உணவுகளை அவர்கள் பற்றியுளார்கள். புரோடாசங்களால் அவர்கள் பலம் பெருகியுளார்கள். அக்கினி சரஸ்வதி இந்திரன் இரசத்தையும் சோமனையும் பருகியுளார்கள். சூக. உன்னை இன்று ரிஷிபே! ரிஷி மகனே! ரிஷி சந்தானமான இந்த யஜமானன் வெகு புருஷர்களில் உன்னை சவிகரித்துச் சொல்லவேண்டும்தாவது—இவ்வனல் தேவர்களில் எனக்காக யக்ருத்தால் திவ்ய திரவியங்களைப் பற்றுவான். தேவரே! தேவதானங்களை நீ விரும்பி நாடவும். நீ நியமனமான ஹோதாவாகும். ஆசிகளுக்கு, நன்மொழிகளுக்கும் யனுப்பப்படும் மானிட ஹோதாவே நீ. நீ நல்ல மொழிகளைச் சொல்லவும். உக. சூ0. சூக.

அறுவாகம் ௩௮௮.

அகவமேதம்

௧. நான் தேவர்களுக்கும் பிரஜாபதிக்கும் உன்னைத் தூரிதமாக்குகிறேன். பிரமனே ! தேவர்களுக்கும் பிரஜாபதிக்கும் நான் குதிரையைக் கட்டுவேன் ; அதனால் நான் செல்வ முன்வவனாவேன். தேவர்களுக்கும் பிரஜாபதிக்கும் அவனைக் கட்டி நீ சித்தனாகவும். ௨௨. ச.

௨. சவிதாவின் சேதன சொருபமான தேவசோதியைப்பற்றவும், மகத்தாயும் உணமைபான செல்வத்தையுமளிப்பதான நல்லறிவை நாங்கள் நன்கு நாடுகிறோம். ௩. மனமறியும் தேவனாயும் செல்வம் செழுமை செய்யும் அறிவு வளர்க்கும் சவிதாவின் நல்நினைவை நாங்கள் நாடுவோம். ௪. தேவ போஜனத்துக்கு இன்பமளிப்பவனாயும் வீரர்களின் பதியான செல்வமளிக்கும் சவிதாவை நான் அழைக்கிறேன். ௫. சவிதாதேவனின் மதியையும் சகல செல்வதையு மடையவும். நாங்கள் அறிவால் விசுவ திவ்யமானப் பொருளை நாடுகிறோம். ௨௨. ௧௧—௧௪

௬. அக்கினியை ஸ்தோமத்தினால் எழுச்சியாக்கவும் அமுதனைச் சுடராக்கவும் அவன் தேவர்களில் அவிக்கையளிக்கட்டும். ௭. அவிசுமப்பவன், அமுதன் நல்கினைவும் பிரகாசமுமான தூதனான அக்கினி அறிவுடன் எங்கள் பக்கம் வருகிறான். ௮. நான் தூதனான அக்கினியை என் முன்னிலையில் வைக்கிறேன். அவி சுமப்பவனை நான் அழைக்கிறேன். இங்கு அவன் தேவர்களை யுட்காரச்செய்யட்டும், ௯. பவமானனே ! நீ சூரியனை உதயமாக்கியுளாய். நீ சக்தியால் சலத்தை வியாபகஞ் செய்துளாய். பாலுடன் ஒங்கும் செழுமைகளோடு எமக்குத் தூரிதமாகவும். ௨௨. ௧௭. ௧௮.

க௦. காவுக்கு சுவாஹா ! யாருக்கு சுவாஹா ?
 எதற்கு சுவாஹா ! தூக்கம் யதுபவித்துள்ளவனுக்கு
 சுவாஹா ! மனமறியும் பிரஜாபதிக்கு சுவாஹா ! சித்
 தத்தை நன்கு அறிபவனுக்கு சுவாஹா ! அதிதிக்கு
 சுவாஹா ! மங்கலமளிக்கும் அதிதிக்கு சுவாஹா ! சரஸ்
 வதிக்கு சுவாஹா ! புனிதஞ்செய்யும் சரஸ்வதிக்கு
 சுவாஹா ! பெரிய சரஸ்வதிக்கு சுவாஹா ! பூஷணனுக்கு
 சுவாஹா ! பெரும் வழிகளின் பூஷணனுக்கு சுவாஹா !
 மனிதர்களை நன்கு காணும் பூஷணனுக்கு சுவாஹா !
 துவஷ்டாவுக்கு சுவாஹா ! துரித துவஷ்டாவுக்கு
 சுவாஹா ! பலருபங்களுள்ள துவஷ்டாவுக்கு சுவாஹா !
 விஷ்ணுவுக்கு சுவாஹா ! விஷ்ணு நீபூயபனுக்கு
 சுவாஹா ! விஷ்ணு சிபிவிஷ்டனுக்கு சுவாஹா. ௨௨. ௨௦.

௧௧. பிராணனுக்கு சுவாஹா ! அபானனுக்கு
 சுவாஹா ! வியானனுக்கு சுவாஹா ! கண்ணுக்கு
 சுவாஹா ! காதுக்கு சுவாஹா ! கருத்துக்கு சுவாஹா !
 ௧௨. கீழ்திசைக்கு சுவாஹா ! இங்கு வரும் திசைக்கு
 சுவாஹா ! உதன் திசைக்கு சுவாஹா ! இங்கு வரும்
 திசைக்கு சுவாஹா ! மேந்திசைக்கு சுவாஹா ! இங்கு
 வரும் திசைக்கு சுவாஹா ! வடதிசைக்கு சுவாஹா !
 உயர் திசைக்கு சுவாஹா ! இங்கு வரும் திசைக்கு
 சுவாஹா ! கீழ்திசைக்கு சுவாஹா ! இங்கு வரும் திசைக்கு
 சுவாஹா ! ௨௨. ௨௩. ௨௪.

௧௩. காற்றுக்கு சுவாஹா ! ஆவிக்கு சுவாஹா !
 நீராவிக்கு சுவாஹா ! மேகத்துக்கு சுவாஹா ! மின்னல்
 மேகத்துக்கு சுவாஹா ! இடி முழக்க மேகத்துக்கு சுவா
 ஹா ! வெடிக்கும் மேகத்துக்கு சுவாஹா ! மழை பொழிவ
 தர்க்கு சுவாஹா ! மழைக்கு சுவாஹா ! கடும் மழைக்கு
 சுவாஹா ! துரித மழைக்கு சுவாஹா ! நிற்கும் மழைக்கு.

சுவாஹா ! நின்னுள்ள மழைக்கு சுவாஹா ! தெளிக்கும்
மழைக்கும் தூவும் மழைக்கும் சுவாஹா ! மழை தூவி
களுக்கு சுவாஹா ! இடி முழக்கங்களுக்கு சுவாஹா ! மூடு
பனிக்கு சுவாஹா ! உஉ. உஈ.

கச. பிராணனுக்கு சுவாஹா ! வசுக்கு சுவாஹா !
விபுவுக்கு சுவாஹா ! விவாவனுக்கு சுவாஹா ! கணபுநீக்கு
சுவாஹா ! கணபதிக்கு சுவாஹா ! முன்னிலையிலுள்ள
வனுக்கு சுவாஹா ! அதிபதிக்கு சுவாஹா ! பலத்துக்கு
சுவாஹா ! நன்கு செல்பவனுக்கு சுவாஹா ! சந்திரனுக்கு
சுவாஹா ! சோதிக்கு சுவாஹா ! சோரனுக்கு சுவாஹா !
திவபதிக்கு சுவாஹா ! கரு. மதுக்கு சுவாஹா ! மாதவ
னுக்கு சுவாஹா ! நக்கிரனுக்கு சுவாஹா ! சுசிக்கு சுவா
ஹா ! நபசுக்கு சுவாஹா ! நபவியனுக்கு சுவாஹா ! இஷ
னுக்கு சுவாஹா ! ஊரஜனுக்கு சுவாஹா ! சஹரனுக்கு
சுவாஹா ! சஹஸ்யனுக்கு சுவாஹா ! தவத்துக்கு சுவா
ஹா ! தவஞ் செய்வனுக்கு சுவாஹா ! அம்ஹஸ்பதிக்கு
சுவாஹா உஉ நஉ நக

கசு. பலததுக்கு சுவாஹா ! உதயத்துக்கு சுவா
ஹா ! ஜேஷ்டனுக்கு சுவாஹா ! அறிவுக்கு சுவாஹா !
அதி சுகத்துக்கு சுவாஹா ! சிரத்துக்கு சுவாஹா ! விய
சனுவினனுக்கு சுவாஹா ! முடிவுக்கு சுவாஹா ! அதி
முடிவுக்கு சுவாஹா ! புவனபதிக்கு சுவாஹா ! அதிபதிக்கு
சுவாஹா ! பிரஜாபதிக்கு சுவாஹா ! உஉ. நஉ.

கஎ. ஆபுச யக்ஞத்தாலோங்கட்டும். சுவாஹா ! பிரா
ணன் யக்ஞத்தாலோங்கட்டும். சுவாஹா ! அபானன் யக்
ஞத்தாலோங்கட்டும். சுவாஹா ! வியானன் யக்ஞத்தா
லோங்கட்டும். சுவாஹா ! உதானன் யக்ஞத்தாலோங்
கட்டும் சுவாஹா ! சமானன் யக்ஞத்தாலோங்கட்டும்.
சுவாஹா ! கன் யக்ஞத்தாலோங்கட்டும். சுவாஹா ! காது

யக்ஞத்தா லோங்கட்டும் சவாஹா ! வாக்கு யக்ஞத்தா லோங்கட்டும், சவாஹா ! மனம் யக்ஞத்தா லோங்கட்டும், சவாஹா ! மனம் யக்ஞத்தா லோங்கட்டும், சவாஹா ! ஆத்மா யக்ஞத்தா லோங்கட்டும், சவாஹா ! பிரமா யக்ஞத்தா லோங்கட்டும், சவாஹா ! ரோதி யக்ஞத்தா லோங்கட்டும், சவர்கம் யக்ஞத்தா லோங்கட்டும், சவாஹா ! பிருஷ்டம் யக்ஞத்தா லோங்கட்டும், சவாஹா ! யக்ஞம் யக்ஞத்தா லோங்கட்டும் உஉ, ஈஈ.

கஅ. ஒன்றுக்கு சவாஹா ! இரண்டுகளுக்கு சவாஹா ! நூறுக்கு சவாஹா ! நூற்றொன் றுக்கு சவாஹா ! காலைக்கு சவாஹா ! சவர்கத்துக்கு சவாஹா ! உஉ, ஈச.

அநுவாகம் ஈஅக.

அகவயாகம்

க. ஈ ஆதரவுடன் கிரகிக்கப்பட்டுளாய், நான் உன்னைப் பிரஜாபதிக் கதுகூலமாய் கிரகிக்கிறேன். இது உனது மூல ஸ்தானமாகும், சூரியன் உனது மகிமை யாகும், பகலாலும் வருஷத்தாலும் உனக்குண்டாகும் மகிமைக்கு வாபுவினால் வானத்தாலும் உனக்குண்டாகும் அம் மகிமைக்கு, தேவர்களுக்கு பிரஜாபதிக்கு சவாஹா ! உஈ, உ.

உ. ஈ ஆதரவுடன் பற்றப்பட்டுளாய், நான் பிரஜா பதிக்கு யதுகூலமாய் கிரகிக்கிறேன். இது உனது மூல ஸ்தானம் ; சந்திரன் உனது மகிமையாகும் ? இரவினாலும் வருஷத்தாலும் தோன்றும் உனது மகிமைக்கு புவியிலும் அக்கினியிலும், நட்சத்திரங்களிலும் சோதியிலும் வினை

யும் உனது அம் மகிமைக்கு தேவர்களுக்கு பிரசாபதிக்கு
சுவாஹா ! உங் ௪

௩ கிரணங்ளுடன் இரதம் நன்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ள து, குதிரை கடிவா நத்தோடு நன்கு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. சோமனது தலைமையை யநுசரிக்கும் சலம் தோன்றிய பிரமமம் சலங்கவிலும ரேர்ந்துள்ளது

௪. குதிரையே ! நீ தானாகவே உன் காயத்தை ஒங்கச் செய்து கொள்கிறாய், நீ தானாகவே நாடுகிறாய், நீ தானாகவே பற்றுகிறாய். அநியனன்னியில் நீயே உன் மகிமைபை யடைகிறாய். ௫. நீ இங்கு மரிப்பதில்லை, நீ துன்பமாவதில்லை நீ சுந்தரமான வழிகளால் தேவர்களுக்குச் செல்லுகிறாய். தேவரவிதா நலஞ்செப்பவர்கள் சென்று வசிக்கும் நிலயத்தில் உன்னை ஸ்தாபிக்கட்டும். உங், ௧௪—௧௫.

௬. சூரியனுக்குச் சமானமான சோதியுள்ளவன் யார் ? சமுத்திர சமான ஏரி எது ? புவியைவிட அதிக விசாலமாயுள்ளது யெது ? அளக்கமுடியாதபொருள் எது ? எ. பிரமனே சூரியனைப்போல் சோதியுள்ளவன். சோதியே சமுத்திர சமானமான ஏரியாகும். இந்திரன் புவியை விட விரிபவன். பசு அளவுக்கு மிகுந்ததாகும். அ. தேவ நண்பனே ! நீ மனத்தால் அறிவை யடைநதுளாயோ யென நான் விளக்கமாந உன்னை வினவுகிறேன் ! தேவர்கள் விரும்பும் மூன்று பாதங்களால் இப்பிரபஞ்சத்தை பெல்லாம் வியாபகஞ்செய்துள்ள விஷ்ணுவைப்பற்றிக் கேட்கிறேன், ௭. புலனங்களையெல்லாம் வியாபகஞ் செய்துள்ள விஷ்ணுவின் மூன்று பாதங்களில் நான் புவியையும் சோதியையும் சுற்றுகிறேன் ; ஒரே அங்கத்தினால் சோதியின் எல்லையையும் பற்றுகிறேன். உங், ௧௬—௧௭.

க0. புருஷன் பிரவேசமாயுள்ள பொருள்கள் எவை? புருஷனகத்தில் அர்ப்பணமாயுள்ள பொருள்கள் எவை? அறிஞனே! நாங்கன் உன்னிடம் இவ்வினாவை வினவுகிறோம். என் கேள்விக்கு நீயேன் பதிலளிப்பதில்லை? கக. பஞ்சப் பொருள்களில் புருஷன் பிரவேசமாயுளான். இவற்றை யெல்லாம் புருஷன் தன் அகத்திலேயே அர்ப்பணமாக்கியுளான். பதிலுக்கு இதுதான் என் மனோவிடை, அறிவில் நீ எனக்கு அதிகமானவனில்லை. உங். ரூக. ரூஉ.

கஉ. எவன் மஞ்சள் நிறமுள்ளவன் பென் எனக்குச் சொல்லவும்? எவன் கருமஞ்சள் நிறம்? எது குதித்துத் துரிதமாகும்? வழியில் சரிந்து செல்வது எது? கங். அஜமென்னும் சன்மமில்லாத பொருளே மஞ்சள் நிறம்-போல்தோன்றும். முள்ளம் பன்றியே கருமமஞ்சள் நிறம். முயல் குதித்தோடும். வழியில் சரிந்து செல்வது பாம்பு தான்; உங். ரூரு—ரூசு.

கசு. இதற்கு எத்தனை வடிவங்களுண்டு? எத்தனை அட்சரங்கள்? ஹோமத் திரவியங்கள், எழுச்சியாக்கும் சமித்துக்கள் எத்தனை? இங்கு நான் யக்ஞத்தின் உன்னை கேட்கிறேன்? ருதுக்காலத்தில் எத்தனை ஹோதாக்கள் நாடுகிறார்கள். கரு. அதற்கு ஆறு வடிவங்களுண்டு; அட்சரங்கள் நூறாகும்; எண்பது ஓமத் திரவியங்கள். எழுச்சிக்கு சமித்துக்கள் மூன்றாகும். நான் உனக்கு யக்ஞறிவுகளைச் சொல்லுகிறேன். ருதுக்காலத்தில் ஏழு ஹோத்துருக்கள் நாடுகிறார்கள். உங். ரூஎ—ரூஅ.

கசு. புவியின் நடுவை எவன் அறிகிறான்? எவன் சோதி புவி வானத்தை யறிகிறான். சூரியனின் சன்ம நிலயத்தை யறிபவன் யார்? சந்திரனின் சன்ம நிலயத் வதயு மறிபவன் எவன்? கஎ. எம்மைச் சுற்றியுள்ள புவி

பின் நடுவை நானறிவேன். நான் சகம்சோதி வானத்தை யறிவேன். நான் மகத்தான சூரியனின் சன்ம நிலயத் தையு மறிவேன். சந்திரனின் சன்ம நிலயத்தையு மறி வேன். உங். ரூக். கூ0.

கஅ. பலமாகவும் சுவயம்புவாகவு முள்ள முதல்வன் மகத்தான வெள்ளத்தில் பிரஜாபதி தோன்றும், கால கருப்பத்தை ஸ்தாபிதனானான். உங். கூங்.

ககூ. மகிமையான சோமனினு பிரஜாபதிக்கு ஹோதா யஜிக்கட்டும். அவன் பற்றி, சோமனைப் பருகட் டும். ஹோதாவே! பஜிக்கவும். உங். கூச.

அநுவாகம் ங்கூ0.

யக்ஞப் பிராணிகள்

க. பல நிறம் இரத்திராங்கினிக்கு, துவிருபங்கள் அக் கினி சோமனுக்கு, வாமன காடாகம் அக்கினி விஷ்ணு வுக்கு, மலட்டுப் பசுக்கள் மித்திர வருணனுக்கு, பகுதி யான பலநிறம் மித்திரனுக்காகும். உ. கருங் கழுத்துக் கள் அக்னியினது. மாநிறம் சோமனது. வெண்மை வாயு வினதாகும். புலனாகதது அதிதியினது, சருபம் தாதாவ தாகும்; கன்றுகள் தேவ பத்தீனிகளாகும். ங். கருமைகள் புவிக்காகும், புகை நிறங்கள் வானததுக்காகும்; பெரி யவை சோதிக்காகும்; பழுப்பு மின்னலுக்காகும், மங்கல் நிறம் நட்சத்திரங்களுக்காகும் ச. அவன் புகை நிறப் பொருள்களை-வசந்தத்துக்காகவும், வெண்மையை கிரீஷ் மதனுக்கு, கருமையை மழைகளுக்கு சரத்துக்கு அருணங் களை, ஏமந்தத்துக்கு சுந்தரத்தை சகிருதுக்கு செம்மஞ்சள் நிறங்களை யடைவான். உச. அ—கக.

நி. முப்பலங்கள் காயத்திரீக்கு பஞ்ச பலங்கள் திருஷ்டிக்கு, பலவாஹங்கள் ஜகதீக்கு, முநிலயங்களுள்ளவற்றை அதுஷ்டிபுக்கு, நாலாவது நிலயமளிப்பதை உஷ்ணீக்குமாகும். சு. பஞ்ச பலங்களை விராஜனுக்கும், பெரும் பல விருஷபங்கள் பிரஹதீக்கும், அதிபலமுள்ளவை கருப்புந் பொதிகாளைகள் பந்திக்கும், பசுக்கள் அதிசந்தத்துக்குமாகும். எ. கருங்கண்டங்கள் அக்கினிக்கு, பழுப்பு சோமனுக்கு, சமீபமாகுபவை சவிதாவுக்கு; சிறு கன்றுகள் சரஸ்வதிக்கு, சியாம நிறப்பொருள்கள் பூஷணனுக்கு, சுந்தரநிறப் பொருள்கள் மருத்துக்களுக்கு; வெகு ரூபமானவை விசுவே தேவர்களுக்கு மலட்டுக்கள் சோதிவானத்துக்காகும். அ. நன்கு செல்லுமென சொல்லப்படுபவை இந்திராக்கினிக்கு, கரும்-பொருள்கள்-வருணனுக்கு சுந்தரமானவை மருத்துக்களுக்கு நற்பொருள் பிரஜாபதிக்காகும். உச. கரு.—கரு.

சு. அவன் முன்னிலையிலுள்ள அக்கினிக்கு முதன்மையானவற்றை யளிப்பான்; ஒரே நிலயத்திலுண்டாகுபவை எல்லாம் புசிக்கும் மருத்துக் களிப்பான்; கிருகமேதிகளான மருத்துக்களுக்கு வெகு காலத்துக் கப்பால் தோன்றுபவற்றை யளிப்பான்; ஒருமையுடன் தோன்றுபவற்றை கிரீடை செய்யும் மருத்துக்களுக் களிப்பான். தொடர் பொருள்களை சுவயதிடர்களான மருத்துக்களுக்களிப்பான். க0. நன்கு செல்லுமென சொல்லப்படுபவை இந்திராக்கினிக்கு; துன்பமளிப்பவை மகேந்திரனுக்கு, வெகுரூபமுள்ளவை விசுவ கருமனுக்காகும். கக. புகை நிறம் பழுப்பு நிறமானவை சோமன் பற்றியுள்ள பிதுருக்களுக்கு; மாநிறமும் புகைநிறமுள்ளவை தருப்பையிலுட்காரும் பிதுருக்களுக்கு; கருப்பும் பழுப்புமானவை அக்

னியால் ருசிக்கப்படும் பிதுருக்களுக்கு, சுந்தரம் கருமை புமானவை திரியம் பசுனுக்காகும். உசு. கசு—கஅ.

கஉ நன்கு செல்லும் என சொல்லப்படுவை சுனா ிரிக்காகும். வெண் நிறமானவை வாடிக்காகும் ; வெளுப்பு நிறமானவை சூரியனுக்காகும். காட. அவன் தருவிகளை வசந்த துக்கு, சிவ குருவிகளை கிரீஷ்டத்துக்கு, அவன் மழைநருக்கு கவுதாரிகளை, சரத்துக்குக் காடை களை, ஏமந்தத்துக்கு ககரங்களை, சசிமுதுக்கு விககரங் களைப் பற்றுவான். கசு. கடலுக்கு மகரங்களை, பர்சன்னி டனுக்குத் தவளைகளை, சலங்களுக்கு மீன்களை, மித்திர னுக்கு குலீபயங்களை, வருணனுக்கு முதலைகளைப் பற்று வான். சுரு. அவன் ரோமனுக்கு ஹமரங்களை, வாடிக்கு ாரைகளை இந்திராக்கினிக்கு குருஞ்சங்களை, மித்திர னுக்கு நீர்முழுக்குக்களை, வருணனுக்கு சக்கரவாகங் களைப் பற்றுவான். கசு. அக்கினிக்குக் கோழிகளை வனஸ் டதிகளுக்கு ஆந்தைகளை, அக்கினி சோமனுக்கு நீல ாடைகளை, அசுவினிகளுக்கு மயில்களை, மித்திர வருண னுக்குப் புறக்களைப் பற்றுவான். உசு கசு—உரு.

கஎ. அவன் சோமனுக்குக் காடைகளை, துவஷ்டா டுக்கு கௌலீகங்களை தேவ பத்தினிகளுக்கு பசு பட்சி களை, தேவசகோதரிகளுக்கு குலீகங்களை, கிரஹபதியான அக்கினிக்கு பாருஷ்ணங்களை பற்றுவான். கஅ. அவன் தினத்துக்கு புறக்களை, இரவுக்கு வ்ஸீசாபூக்களை, சந்தி ேளுக்கு வெளவால்களை, மாசங்களுக்கு கருங்காக்கைகளை வருஷத்துக்கு மகத்தான கருடனைப் பற்றுவான். உசு. உரு.

கசு. அவன் வசுக்களுக்குக் கரும் மான்களை, நுத் திரர்களுக்கு, மான்களை ஆதித்தியர்களுக்கு நியங்குகளை விசுவே தேவர்களுக்கு புன்வி மான்களை, சாத்தியர்

களுக்கு குலிங்கங்களைப் பற்றுவான். உடு. ஈசானத்துக்கு கழுதைகளை மித்திரனுக்கு கௌரங்களையும்; வருணனுக்கு மகிஷங்களை; பிரஹஸ்பதிக்கு கவயங்களை, துவஷ்டாவுக்கு ஒட்டகங்களைப் பற்றுவான் உக அவன் பிரஜாபதிக்கு ஆண் மாணிகளையும், வாக்குக்கு வெண் எலும்புகளையும், காட்சிக்கு ஈக்களையும் கேள்விக்கு கருந்தேன் ஈக்களையும் பற்றுவான் உச. உஎ—உசூ.

உஉ. சோமனுக்கு கரும மாணியும், ஆட்டையும் கீர்பையும், பசுவையும் பூஷணனுக்குப் பற்றவும், நரி வாயுக்காகும், கௌரம இந்திரனுக்காகும்; பிதவம், மான், கோழி இவை அதுமதிக்காகும், சக்கிரவாகம் எதிரொலிக்காகும் உச. ஈஉ

அநுவாகம் ஈகூக.

விதவாகவம்

க முதல் எலும்பு இந்திராக்கினிக்கு, இரண்டாவது சரஸ்வதிக்கு; மூன்றாவது மித்திரனுக்கு; நான்காவது சலங்களுக்கு; ஐந்தாவது நிர்ருதிக்கு; ஆறாவது அக்கினி சோமனுக்கு; ஏழாவது சர்ப்பங்களுக்கு; எட்டாவது விஷ்ணுவுக்கு; ஒன்பதாவது பூஷணனுக்கு; பத்தாவது துவஷ்டாவுக்கு; பதினொன்றாவது இந்திரனுக்கு; பன்னிரண்டாவது வருணனுக்கு; பதின்மூன்றாவது யமனுக்குரியதாகும். வலது பக்கம் சோதி சகத்துக்குரியதாகும்; இடது பக்கம் விசுவே தேவர்களுக்குரியதாகும். உரு. ரு.

உ. எவனுடைய மகிமையால் இப்பனி நிறையும் மலைகளாகும்? எவனுடைய மகிமையால் சமுத்திரமாகும்?

எவன் இரசத்தோடுளான்? இக்கைகள் யெல்லாம் எவனுடையது. இப்பெருந்திசைகளெல்லாம் எவனுடையது. அனியால் எத்தேவனுக்கு நாங்கள், வணக்கமளிப்போம்? ௩. எவன் ஆத்மாவை யளிப்பானோ எவன் பலத்தை யளிக்கிறானோ எவன் ஆக்ஷயை விசுவமான தேவர்கள் யெல்லாம் உபாசிக்கிறார்களோ அவன் மிருதயுவாகும், அவன் சாயை யமிருதமாகும் எத்தேவனை நாங்கள் அனியால் நாடுவோம்? உரு. கஉ. க௩

ச. எமக்கு எல்லாப் பங்கங் களிலிருந்தும் இம்சையற்று இடையூறன்னியில் ஜயமளிக்கும் மங்களமான அறிவுகள் எமக்கு வரவேண்டும். அதனால் அவர்கள் அழியாச சாக்கிரதையுடன் பிரதிதினமும் எமது இரட்சிப்புக்களாகி எமது இலாபததுக்கு எம்முடன் எப்பொழுது மிருப்பார்கள். ௩. தேவர்களின் மங்களமான நல்நினைவு எமதாகவேண்டும். சத்தியம் நாடும் தேவர்களின் செல்வம் எமதாகவேண்டும். நாங்கள் தேவர்களின் நட்பை உபாசித்துவோம். அதனால் தேவர்கள் நீடுழிவாழ எங்கள் வாழ்க்கையை விசாலமாக்கவேண்டும். ௪. நாங்கள் பழைய மொழியுடன் இங்கு பகன், நன்பனான தட்சன், மித்திரன் அதிதி அரியமான், வருணன் சோமன் அசுவினிகளை யழைக்கிறோம். சுந்தர செல்வமான சரஸ்வதி சுகத்தை யளிக்கவேண்டும். எ காற்று எமக்கு இனிமையான ஒளஷதத்தை வீசட்டும். எமது அன்னை யான புவி அதை யளிக்கட்டும். எமது தந்தையான சோதி அதை யளிக்கட்டும். சோமனைப் பொழியும் இன்பமளிக் கும் சாதனங்களும் எமது மனம் நாடும் அசுவினிகளான நீங்களும் இதைச் செவியுறுங்கள். உரு. சுச—க௪.

அ. நிற்கும் நடமாடும் அனைத்துக்கும் தலைவனாயும் பெரும் சசனாபுள்ளவனை நாங்கள் துணைக்கழைப்போம்.

அவன் அறிவை எழுச்சியாக்குபவன். அதனால் பூஷண னாகுபவன் எமது செல்வர் செழுமையை ஷங்கச் செய்வான். அவன் எமது காப்பன். அவன் எமது நன்மைக்கு அழியாத இரட்சிப்பாகும். கூ. நீர்த்தியில் மூப்புள்ள இந்திரன் எமமை ஷங்கச் செய்யவேண்டும்; எல்லா செல்வங்களின் தலைவனான பூஷணன் எம்மைக்ஷேபத்தாட னாகவேண்டும். செல்வமளிக்கும் தார்க்ஷயன் எம்மைக்ஷேமமுடனாக்கட்டும். எமக்குக்ஷேமத்தை பிரகஸ்பதி யளிக்கட்டும். கௌ. மருத்துக்கள் பிரதிக்வி மக்கட்கள், சுந்தர சக்திமான்கள் புகழில் சென்று, போரில் சுகங்களை யளிப்பவர்கள் அக்கினியை நாவாக புள்ளவராகனும் சூரியனைக் கண்களாக புள்ளவராகனும் எல்லா தேவர்களும் இங்கு எமது இரட்சிப்புக்காக வரவேண்டும். உரு. ௧௮—௨௦.

௧௧. தேவர்களே! நாங்கள் எங்கள் செவிகளால் நன்மைகளைச் கேட்கவேண்டும். பூஷைக் கருதார்களே! எங்கள் கண்களால் நன்மையைக் காணவேண்டும் உம்மைத் துதிசெய்யும் திடாங்கம தேகங்களுடன் தேவர் ஹிதமான ஆபுசை நாங்கள் அடையவேண்டும். ௧௨. தேவர்களே! எதற்குள்ளே நீங்கள் எங்கள் தேகங்களை யழிக்கிறீர்களோ அந்த நூறு சரத்காலங்கள் எங்கள் முன் உண்டு. அக்காலத்துக்குட் எங்கள் மக்கட்கள் முறையே பிதுருக்களாகிறார்கள். பறக்கும் ஆபுசின் நடுவே எங்களைப் பிரிக்காதேயுங்கள். உரு. ௨௧ ௨௨.

௧௩. அதிதி சோதியாகும்; அதிதி அந்த ரிட்சமாகும், அதிதி தாயாகும், அதிதி பிதாவும் மகனுமாகும், அதிதி விசுவே தேவர்களாகும், அதிதி பஞ்ச சனங்களாகும். பிறந்ததும் பிறக்கப் போவதுமான அனைத்தும் அதிதியாகும். உரு. ௨௩.

கச. இந்திரனையும் எல்லா தேவர்களையும் எமக்குத் துணையாகக் கொண்டு இச்சமஸ்தமான உலகங்களையும் சுவாதினமாக்ருவோம். இந்திரன் ஆதித்தியர் மருத்து கணங்களுடன் எமக்கு சிகிசரை செய்யட்டும்; இந்திரன் எமது யக்ஞம் எமது தேகங்கள் எமது பிரசைகளைச் சித்தமாக்கட்டும். உரு. கச.

அநுவாகம் டுகஉ.

வேறு பல யக்ஞங்கள்

க. அக்கினியும் புனியும் யதுகூலர்களாகும். அவர்கள் எனக்கு இதை யதுகூலமாக்கட்டும். வாயுமும் வானமும் யதுகூலர்களாகும். அவர்கள் இதை எனக்கு யதுகூலமாக்கட்டும். ரோதியும் ஆதித்தியனும் யதுகூலர்களாகும். அவர்கள் எனக்கு இதை யதுகூலமாக்கட்டும். வருணனும் சலங்கனும் யதுகூலர்களாகும். அவர்கள் எனக்கு இதை யதுகூலமாக்கட்டும். ஏழு நிலையின் தலைவரும் பொருள்களை சாதனஞ்செய்யும் அஷ்டனும் எங்கள் பெழிகளை இனிமையுடனாக்கட்டும். இவனும் நானும் இணையட்டும். உரு. க.

அனைவர்கீதம்

உ நான் பிராமணனுக்கும் கூடித்திரியனுக்கும், சூத்திரனுக்கும் ஆரியனுக்கும் அருகிலுள்ளவனுக்கும் அந்நியனுக்கும் எல்லா சனங்களுக்கும் இம்மங்களை மான வேதத்தை உபதேசஞ்செய்கிறேன். தட்சிணை யஸிக்கும தேவர்களுக்கு நான் பிரியமுடனாகவேண்டும். என் விருப்பம் பூரணமாகட்டும். அது எனது சுவாதினமாகட்டும். உசு. உ.

செல்வம்

௩௩. பிரஹஸ்பதியே ! சத்தியத்தின் மகனே ! சத் துருச்சிறப்புக்கதிதமரையும் அறிவுள்ள சனங்களின் நடுவே பிரகாசிப்பதாயும் ஒளியுடன் உறுதியாயுள்ள செல்வத்தை எமக்களிக்கவும், நீ ஆதரவோடு கிரகிக்கப்பட்டுளாய். உன்னை பிரகஸ்பதிக்கு நாடுகிறேன். இது உனது மூலஸ்தானம், உன்னை பிரகஸ்பதிக்கு நாடுகிறேன். உசு. ௩௩.

இந்திரனே

ச. செல்வமிதம இந்திரனே ! இங்கு வரவும். நூறு சக்திகளுள்ளவனே ! சோமனைப் பருகவும். சோமன் பெருமையான சாதனங்களால் பொழிந்துள்ளது. நீ ஆதரவோடு பற்றப்பட்டுளாய், நான் செல்வமிதமும் இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். இது உனது மூலஸ்தானம், கோடுறையும் இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். ௩. விருத்திரனைக் கொல்லும் இந்திரனே ! வரவும். நூறு சக்திகளுள்ளவனே ! சோமனைப் பருகவும். செல்வமிதமும் சாதனங்களால் சோமன் பொழியப்பட்டுள்ளது. நீ ஆதரவுடன் பற்றப்பட்டுளாய். உன்னைச் செல்வமிதமும் இந்திரனுக்குப் பற்றுகிறேன். இது உனது மூலஸ்தானம். செல்வமிதமும் இந்திரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். உசு. ச. ௩.

வைசுவாநரன்

௩௪. ருதம் சோதியின் தலைவனாயும், சத்தியஞ் சாயும் வைசுவாநரனாயும் அழியாத தவனாயுள்ளவனை நாங்கள் நாடுகிறோம். நீ ஆதரவுடன் பற்றப்பட்டுளாய். நான் உன்னை வைசுவாநரனுக்குப் பற்றுகிறேன். இது உனது மூலஸ்தானம் ; நான் வைசுவாநரனுக்கு உன்னைப் பற்றுகிறேன். ஏ. நாங்கள் வைசுவாநரனின் நல்நிலைவில் சாய

வேண்டும், அவனை புவனங்களின் அதிதலைவனாகும். இதனால் சிவனுக்குத் தோன்றும் இதை யெல்லாம் அவன் காண்கிறான். வைசுவாநரன் சூரியனோடு சமமாய்வுளான். நீ ஆதரவுடன் பற்றப்பட்டுளாய். நான் உன்னை வைசுவாநரனுக்கு நாடுகிறேன். அது உன் மூலஸ்தானமாகும். நான் உன்னை வைசுவாநரனுக்கு பற்றுகிறேன். அ வைசுவாநரனே! வெகு தூரத்தினின்று எங்களைக் காக்க நீ இங்கு வரவும். அக்கினி அவனை அருகில் வரச் செய்யும் மொழியால்—சம்பமா நகுகிறான். நீ ஆதரவுடன் பற்றப்பட்டுளாய். நான் உன்னை வைசுவாநரனுக்கு பற்றுகிறேன் இது உனது மூலஸ்தானம். நான் உன்னை வைசுவாநரனுக்குப் பற்றுகிறேன். உசு. சு—அ.

அக்கினி

சு அக்கினி பவமானன் ரிஷியாகும் பஞ்சசனங்களின் புரோகிதன். நாங்கள் மகா ஐசவரியமுள்ள அவனை நாடுகிறோம். நீ ஆதரவுடன் பற்றப்பட்டுளாய். உன்னை வாசஸுக்குப் பற்றுவேன்; இது உனது மூலஸ்தானமாகும். நான் உன்னை வாசஸுக்குப் பற்றுவேன். உசு. சு

இந்திரன்

சு. கொட்டங்களில் பசுக்கள் கன்றுகளுக்குக் களைப்பதுபோல் எங்கள் மொழிகளால் உம்மைத் துதி செய்கிறோம்; எதிர்ப்பைத் தடுத்து இனிமையான இரசத்தில் இன்பமாகும் இந்த இந்திரனை—நாங்கள் நாடுவோம். உசு. சு.

அக்கினி

சு. அதிக மனிக்கச்செய்யும் கானம் அக்கினிக் காகும். அதி சோதி யுள்ளவனே! நீ அதிகமாய் பிரகா

சிக்குவும், செல்வமும் செழுமையும் பெரிய இராணியைப் போல் உன்னிட மிருந்தே வருகின்றன. கஉ. அக்கினியே! இங்கு வரவும். நான் உனக்கு இன்னம வேறு கானங்களைச் சொல்வேன், இவ்விந்துக்காளால் நீ ஒங்கி வளரவும், கங் ருதுக்கள் உனது யக்ஞத்தை விசாலமாக்கட்டும்; மாதங்கள் உனது அவியை இரட்சிக்கட்டும். உனக்காக எங்கள் யக்ஞத்தை வருஷம் காக்கவேண்டும். எங்கள் பிரஜைகளைக் காக்கவேண்டும். கச. மலைகளினருகிலும் நதிகளின் சங்கத்திலும் அறிவோடு அறிஞன் தோன்றி யுளான். உசு. கஉ—கரு.

சோமன்

கரு. உன் இரசத்தின் சன்மஸ்தானம் உரசமாகும். அது சோதியில் ஸ்தாபனமான போதிலும் அது புவியில் புலனாகும். அது உயரிய சுகமளித்து ஒங்கும் சிரேய சளிக்கும். கசு. செல்வங்காணும் நீ இந்திரனுக்குப் பாயவும். யஜிப்புக்குச் சேர்ந்து பாயவும். வருணனுக்கும் மருத்துக்களுக்கும் பாயவும். கஎ. அவனுடன் அடைய முயன்று திட மனிதர்களின் எல்லா செல்வத்தையும் மனிதர் புகழை யெல்லா மடைவோம். உசு. கசு.—கஅ.

தேவர்கள்

கஅ. நாங்கள் வீரமக்கட்கள் பசு குதிரைகளுடன் ஒங்கவேண்டும். சகல புஷ்டிகளுடன் எமது எல்லா விருப்பங்களுட னோங்கவேண்டும். எங்களைச் சுற்றியுள்ள மனிதர்களோடும், பிராணிகளுடனும் பெருகவேண்டும். தேவர்கள் எங்கள் யக்ஞத்தை ருதுவில் வழிகாட்டட்டும். உசு. கசு.

அக்கினி

கசு. அக்கினியே! விருப்பமாயுள்ள தேவபத்தினி களை இங்கு கொண்டுவரவும், சோமபானத்துக்கு துவஷ்

டாவைக் கொண்டுவரவும். உ௦. நல்ல மொழியுள்ள வனே ! நேஷ்டாவே ! ருதுபானத்தோடு எங்கள் யக்ஞத்தை கிரகிக்கவும். நீ தான் செல்வத்தை யளிப்பவன். உ௧. செல்வந் தருபவன் ருதுக்களுடன் நேஷ்டாவினிடமிருந்து பானத்தைப் பருகுவான் ஆரம்பிக்கவும், அளிக்கவும், துரிதமாக்கவும். உ௧. உ௦.—உ௨.

இந்திரன்

உ௨. இது உனது சோமன். நீ அருகில் வந்து அதை யணுகவும். நீ அதைப் பருகி நல்ல மனமுள்ள நீ அமுதமான இதன் நிலையைக் காக்கவும். எங்கள் யக்ஞத் தருப்பையி லுட்காரவும். இந்திரனே ! உன் உதரத்தில் இவ்விதத்தை கிரகிக்கவும் உ௧. உ௩.

தேவ பத்தினிகள்

உ௩. எங்களுடன் வாருங்கள். துரிதமாய்ச் செவி கொடுங்கள். கிரகம்போல் தருப்பையிலுட்கார்ந்து நீங்கள் இன்பமாகுங்கள். துவஷ்டாவும் இரதத்தில் இன்பமாகி இனிய தேவ தேவி கூட்டத்தோடு திருப்தியாகட்டும். உ௧. உ௪.

சோமன்

உ௪. சோமனே ! இனிய ஆதி இன்பமளிக்கும் தாரையுடன் நீ பாயவும். நீ இந்திரன் பானத்துக்காகப் பொழியப்பட்டுளாய். உ௫. நீ பகையழிப்பவன், எல்லா மனிதர் நண்பன். தங்கத்தாலான நுரோணத்தில் சமான மூல நிலயத்தில் உட்காரவும். உ௧. உ௫. உ௬.

அநுவாகம் ஐக்க.

யக்ஞ மந்திரங்கள்

வாயு

க. அறிஞனாயும் அதிசயனாயும் நிச்சயஞ்செய்ப்பவனாயுமுள்ள யவன் செல்வம் மிகுந்து அதி உணவுடனாகுபவனை நாடுகிறான். அவர்கள் ஒருமையுடன் வாயுவுடன் சேர்ந்துள்ளார்கள், நரர்கள் சுந்தரமான சந்தானங்களைச் செய்துள்ளார்கள். உ. சோதியான திஷணை நமது திரவியத்துக்காக ஸ்தாபனஞ்செய்து, பொருள்களுக்காக இவ்விரு உலகங்களும், புலனாக்கும், முதன்மையாயும் அதிசய செல்வமும் தரிக்கும் தேவ வாயுவில் அவனது நியமனமான சாதனங்கள் நாமும். உள. உந. உச.

பாஜாபதி

ந. மகத்தான சலங்கள் அக்கினியைப் புலனாக்கி விசுவமான கருப்பம் வருங்கால் தேவர்களின் ஒரே தேவன் தோன்றுவான் எமது அவிyால் எந்த தேவனை நாங்கள் உபாசிப்போம்? ச. எவன் தனது மகிமையால் சலங்களை யெல்லாங் கண்டு பலத்தை தரித்து ஐயத்தைப் புலனாக்கி தேவர்களின் நடுவே தேவனாய் எவன் உளானே அவனை விட வெறு எவனுமில்லை. நாங்கள் எத்தேவனை எமது அவிyால் உபாசிப்போம்? உள. உரு. உசு.

வாயு

ரு. வாயுவே! யக்ஞஞ் செய்பவனுக்கு எச்சாதனங்களால் அவனை நல் வழியில் செலுத்துகிறாயோ, அதனால் பூரண இன்பததுடன் எமக்குச் செல்வத்தையும் வீரமகளையும் குதிரை பசுப்பொருள்களையும் எமக்களிக்கவும் சு. உனது நூறு ஆயிரமான குதிரைகளுடன் எங்கள்

Copyright reserved by the Archaeological Survey of Mysore
 1.1. 31111

Copyright reserved by the Archaeological Survey of Mysore
 11. 21222

Copyright reserved by the Archaeological Survey of Mysore

15. சூரியன் (மைசூர்)

யக்ஞத்துக்கு வரவும், வாயுவே ! இந்த யக்ஞத்தில் நான் உன்னை இன்பமுடனாக்குகிறேன். தேவர்களே ! சதா காலம் சுவஸ்திகளுடன் எங்களைக் காக்கவும் எ வாயுவே ! குதிரைகளால் இழுக்கப்பட்டு நீ இங்குவரவும், சத்தமான இது உனக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது நீ பொழிபவன். நீ கிரகத்துக்குச் செல்லுகிறாய். அ. இது இனிமையில் இனி யது, புனிதமான இது யக்ஞங்களில் அளிக்கப்பட்டுள்ளது ; விரும்பப்படும் தேவனே ! உன் குதிரை இழுக்கும் இரதத்தில் சோமபானம் பருக நீ வரவும், கூ. யக்ஞப்பிரியனே ! தலைவனே ! சிவமான குதிரைகளுடன் சிவமாய் யக்ஞத்துக்கு மனத்துடன் வாயுவே வரவும், கர. வாயுவே ! சோமனைப் பருக குதிரைகளால் இழுக்கப்படும் நீ உனது ஆயிரம் இரதங்களுடன் எமநிடம வரவும் கக. சுவயமாயுள்ளவனே ! நீ ஒன்று பததுடன் இரண்டு இருபதுடன் யக்ஞத்துக்கு வரவும். முப்பத்து மூன்று குதிரைகள் உன்னைச் சுமக்கும், வாயுவே ! இங்கு உன் குதிரைகளை யவிழ்க்கவும், உஎ. உஎ. நந.

கஉ. அதிசய வாயுவே ! சத்தியபதியே ! நீ துவஷ்டாவின் மருமகனாகும், நாங்கள் உன் துணையை நாடுகிறோம். உஎ. நச.

இந்திரன்

கந. வீரனே ! கறக்காத பசுக்களைப்போல் உன்னை நாங்கள் அறை கூவுகிறோம். உன் துதியை காணஞ் செய்கிறோம், சோதி காண்பவனே ! சலன், சலனமற்ற சகபதியே ! தலைவனே ! இந்திரனே. கச. புனியிலும் சோதியிலும் உனக்கு நிகரன் எவனுமில்லை. உனக்குச் சமனாய் சனிப்பவன் சனிக்கப்போகுபவனில்லை. இந்திரனே ! மகவானே ! குதிரைகளையும் பசுக்களையும் விரும்பி சக்திகளுள்ள நாங்கள் உன்னை யழைக்கிறோம்.

கரு. நாங்கள் செல்வங்கனையடைய அறிஞர்களான நாங்கள் உன்னை யழைக்கிறோம், இந்திரனே ! போரில உன்னை யழைக்கிறார்கள். வீரர தலைவனே ! துரித குதிரையின் சமரினும் உன்னை யழைப்போம். உ.௭. ௩௫—௩௭.

கசு. அதிசயனே ! வசுகிராயுதந நரிப்பவன் நீ, ஆயுதம் எரிபவனும் நீயே, பலத்தால் புகழப்படுபவன் நீ. இந்திரனே ! ஜயிப்பவன் பலத்துக்காக பசு குதிரை இரதப் பொருள்களை எங்களில் வீரமாய் பொழியவும் கௌ. அதிசயன், எப்பொழுதும் ஒங்கும் நண்பனான யவன் எந்த அதி அபரிமித பலத்துடன் எத்துணையை எமக்குக் கொண்டுவருவான் ? கஅ. எந்த சக்தியமான அதி மேன்மை வாய்ந்த இன்ப இரசம் உன்னைப் பிரசன்னமாக்கும் ? திடமாய் காக்கப்பட்டுள்ள திரவியத்தைத் திறக்கவும். கசு. எமக்கும் உன்னைத் துதிக்கும் எமது நண்பர்களுக்கும் எம்மைக் காக்கும் நீ நூறு துணைகளுடன் எமமிடம் வரவும். உ.௭. ௩௮.—சக.

அக்கினி

உ௦. ஒவ்வொரு யக்ஞத்திலும் பலத்துக்காக ஒவ்வொரு கானத்தாலும் அக்கினிக்குக் கானஞ் செய்யவும். வாருங்கள். நன்கு பிரியமுள்ள நண்பனைப்போல் நாம் அறிஞனும் அழியாமலுள்ள தேவனை உபாசிப்போம். உக. அக்கினியே ! முதல் மொழியால் எம்மைக் காக்கவும், இரண்டாவதால் எம்மைக் காக்கவும். மூன்று மொழிகளால் எம்மைக் காக்கவும், உறுதிபதியே ! வசுவே ! நான்கு மொழிகளால் எம்மைக்காக்கவும். உஉ. பலத்தின் மகன், நமது நண்பனாகும், நமது அனியை யளிக்க அவனை நாம் நாடுவோம். அவன் சமரில் நமது துணையும் திட முமளிப்பவனாகவேண்டும். அவன் எமது காய காப்

பாகட்டும். உஉ. நீ சமவத்சரம், நீ பரிவத்சரம், நீ இதா
வத்சரம், நீ இதவத்சரம், நீ வத்சரம், உனது உஷைகளை
ஒங்கச் செய்யவும். உனது இரவு பகல்களை ஒங்கச் செய்ய
வும். உனது பட்சங்கள், மாதங்கள் ருதுக்கள் வருஷங்
களை ஒங்கச் செய்யவும், அவை சென்று வர நீ ஒன்று
சேர்க்கவும். அவை வரிசையுடன் முன் செல்ல டெலுத்த
வும் நீ சுபர்ணத்தில் குவிந்து சேர்ந்துவாய் : நீ அத்
தேவதையுடன் அங்கிரசனைப் போல் திரமாயிருக்கவும்.
உஎ சஉ—சரு

அநுவாகம். ஈகச.

சேளத்திரமணி

க. ஹோதா யக்ஞஸ்தானத்தில் புவியின் நடுவில்
சமித்தால் இந்திரனை யஜிக்கட்டும் ; மனிதர் தலைவர்களின்
மேன்மையானவன் சோதியின் உச்சியில் உதயமாகி
யுளான். அவன் நெய்யை நாட்டும் ஹோதாவே !
யஜிக்கவும். உ. ஹோதா அவனை நாட்டும், ஜயிக்கமுடி
யாத ஜயசீலனாய் இரட்சைகளோடுள்ள தநூதனபதை
நாட்டும். இனிமை வழிகளோடு நராசம்சனின் தேஜ
சுடன் சோதிகாணும் தேவ இந்திரனை நாடவும். அவன்
நெய்யை படையாட்டும். ஹோதாவே ! யஜிக்கவும். ஈ.
ஹோதா மொழிகளால் னுதிக்கப்பட்டு அவிபெறும்
அமுதமான இந்திரனை யஜிக்கட்டும். தேவர்களின் திவ்ய
வீரனாயும் வச்சிர ஹஸ்தனாய் கோட்டைகளை உடைக்கும்
இந்திரனை நாடவும். அவன் நெய்யை படையாட்டும்.
ஹோதாவே ! யஜிக்கவும். ச. ஹோதா பல செயல்கள்
செய்து தருப்பையில் திகழும் விருஷபத்தை நாட்டும்.

ஈகஈ. கருத்து. அக்கினி பற்று.

அவனைத் தருப்பையில் வசு ருத்திரர்கள் ஆதித்தியர்
 களான நண்பர்களுடன் உட்காரசு செய்யவேண்டும்.
 அவன் நெய்யை யடையட்டும், ஹோதாவே யஜிக்கவும்.
 ௫. ஹோதா யஜிக்கட்டும், கவாடங்கள், இந்திரன் அவன்
 வீரம் ஓஜசு பலத்தை வளர்த்துள்ளான். இந்த நமது யக்
 ளத்தில் செல்வதர்க்குச் சலபமாய் ருதம் ஓங்கத் திறக்
 கப்பட்டட்டும், அவர்கள் சுகமளிக்கும், இந்திரனுக்கு
 அதைத் திறக்கட்டும். அவர்கள் நெய்யை யடையட்டும்.
 ஹோதாவே யஜிக்கவும். ௬. ஹோதா உஷைக்கு பெரிய
 தாய்களான இணையும் இந்திரனின் நன்கு கறக்கும் பசுக்
 களை அவன் யஜிக்கட்டும். தேஜசால் இந்திரனை கன்றை
 ஓங்கச் செய்துள்ளான். அவர்கள் நெய்யை யடையட்டும்.
 ஹோதாவே யஜிக்கவும். ௭. ஹோதாவானவன் அவினால்
 இந்திரனை சிகிச்சை செய்துகொண்டு வைத்தியர்களும்
 நண்பர்களுமான திவ்ய ஹோத்துருக்களை நாடட்டும்.
 அறிவில் பெருமையாகும் தேவர்களும் கவிகளும் இந்திர
 னில் இந்திரியத்தை யளிக்கட்டும். அவர்கள் நெய்யை
 யடையட்டும். ஹோதாவே யஜிக்கவும். ௮. ஹோதா
 வானவன் சிகிச்சைக்கும் மூன்று தேவிகளுக்கும் யக்ஞஞ்
 செய்யட்டும், மூன்று முத் தாதுக்களான மகான்க
 ளான இடைசரஸ்வதி பாரதி அவிகள் பற்றும் இந்திர
 பத்தினி நெய்யைப் பற்றட்டும். ஹோதாவே யஜிக்கவும்.
 ௯. ஹோதாவானவன், நெய் சிறப்புடன் நல்லபஜனையும்
 வைத்தியனாயும், துவஷ்டாவாயும் திவ்யனாயுள்ள இந்
 திரனை யஜிக்கட்டும். இந்திரன் சுரேதசன், அதிக செல்வ
 முள்ளவன். துவஷ்டா இந்திரனுக்கு இந்திரிய மளித்து
 நெய்யை யடையட்டும். ஹோதாவே! யஜிக்கவும். ௧௦.
 ஹோதாவானவன், இந்திரியனாய், அறிவு பிரியனாய்,
 நூறு பலங்களின் தலைவனாய் சாந்தஞ் செய்பவனுள்ள

வனஸ்பதியை நாடட்டும். அவன் நெய்யால் நனைத்து
சுகமான வழிகளுடன் இனிய நெய்யுடன் யக்ஞத்தை இனி
மை யுடனாக்கட்டும்! அவன் நெய்யை யடையட்டும்.
ஹோதாவே யஜிக்கவும். கக. ஹோதா இந்திரனை யடை
யட்டும். சுவாஹா! கிருத்தத்துக்கு சுவாஹா! தாதுவுக்கு
சுவாஹா! துளிகளுக்கு சுவாஹா! சுவாஹா கிருதமான
வர்களுக்கு சுவாஹா! அவிய சூக்தர்களுக்கு சுவாஹா!
தேவர்களுக்கு சுவாஹா! ரிசன்னமாகி நெய்ப்பருகும்
தேவர்களுக்கு சுவாஹா! இந்திரன் இன்பமாகி நெய்யை
யடையட்டும். ஹோதாவே! யஜிக்கவும். உஅ க—கக.

கஉ. யக்ஞத்தில் தேவர்களால் விசாலமாக்கப் பட்
டுள்ளதும் வீரமாய் ஈதேவனின் தருப்பையுமான இந்
திரனை வளர்த்துள்ளது. தினத்தில் சவீகாரமாகி இர
வால் போற்றப்படும் அது திரவியத்துடன் தருப்பை
யுள்ளவாகியும் மேன்மையாக்கியுள்ளது. அவன் செல்
வாபி விருத்திக்காக அதை நாடட்டும். யஜிக்கவும். கங.
திடமாய் ஒன்று சேர்ந்துள்ள திடமான கதவுகள் யக்ஞத்
தில் இந்திரனை வளர்த்துள். பாலன் பலிஷ்டனை
குமாரனால் பற்றப்பட்டு அவர்கள் மணல் சாரியைத்
தாண்டுங் குதிரையை அவர்கள் தமது சுவாதீனத்தி லாக்
கட்டும் அவர்கள் செல்வசெழுமைக்கு நாடட்டும்.
யஜிக்கவும், கச. யக்ஞம் நடக்குங்கால் தேவிகளான
உஷைகள் இந்திரனை யழைத்துளார்கள். இதஞ்செய்யும்
திடமான உனது ஊற்று தேவரனங்களை வரச்செய்ய
வேண்டும். அவர்கள் செல்வசெழுமைக்கு அடையட்
டும், யஜிக்கவும். கரு. பிரியமாய், பொருள் காணும் இரு
தேவிகள் திவ்யமான இந்திரனின் பலத்தை ஒங்கச்செய்
துளார்கள் ஒருவன் துவேஷத்தை அந்த காரத்தையு
மழிக்கிறான். மற்றவன் யஜமானனுக்கு செல்வத்தையும்

சிறப்பையு மளிப்பான். யஜிக்கவும். கற்பனையடையு மவர்கள் செல்வர் செழுமைக்கு இந்திரனை யடையட்டும், யஜிக்கவும், கசு. உறுதியான யக்ஞத்தைக் கொண்டுவரும் தேவிகள் பாலும் நல்லசத்தும் நிறையும் பசுக்கள் இந்திரனை பாலோடு ஒங்கச்செய்துளார்கள். ஒருவன் உணவையும் உறுதியையுங் கொண்டுவரட்டும், மற்றொருவன் போஜனம் பானத்தைக்கொண்டு வரட்டும், உறுதியான அவிபைக் கொண்டு வருபவர்கள் அனைத்தையும் நியமனஞ் செய்து பழைய பலத்தை புதிய பலத்துடன் புதிய பலத்தை பழைய பலத்துடன் சேர்த்து யஜமானனுக்கு செல்வம் செழுமைகளை வளர்த்துளார்கள். கற்பனை பெறுமவர்கள் செல்வமடைய அவற்றை யடையட்டும், யஜிக்கவும், கசு. தேவர்களான இரண்டு திவ்ய ஷேறாதாக்கள் திவ்யமான இந்திரனை ஒங்கச் செய்துளார்கள். தீமை புரிபவர்களைக்கொன்று யஜமானனுக்கு செல்வங்களையும் செமமைகளையுங் கொண்டு வந்துளார்கள். கற்பனைபெறும் அவர்கள் செல்வமடைய அவற்றை யடையட்டும், யஜிக்கவும், கஅ. முத்தேவிகள் தேவிகளான மூவர்கள் இந்திரனை பதியை ஒங்கச்செய்துளார்கள். பாரதி சோதியைப் பற்றியுளாள். சரஸ்வதி ருத்திரர்களோடு யக்ஞத்தையும் செல்வம் நிறைநது இடை வீடுகளையும் பற்றியுளாள். செல்வமடைய அவர்கள் புனியைப்பற்றட்டும், யஜிக்கவும், கசு. நரசம்சனான திவ்ய இந்திரன் மூன்று இரட்சிப்புக்களுடன் முச்சாதனங்களில் வருபவன் திவ்ய இந்திரனின் பலத்தை ஒங்கச்செய்துளான். நூறு ஆயிரம் துரிதவாகனங்களில் ஸ்தாபிதமாகி அவன் செல்லுகிறான். மித்திர வருணன் அவனது ஷேறாதாக்களாயும், பிரகஸ்பதி தோத்திரனாகவும் அசுவினிகள் அத்வரயுக்களாக அருகர்கள். செல்வமடைய அவர்கள் புனியைப் பற்றட்டும், உ0.

தவர்களோடு திவ்யனான வனஸ்பதிபோல் இலைகள்
)னிய கிளைகள் சுந்தரப் பழங்களுடனான அவன் திவ்ய இந்
)ரனின் பலத்தை ஓங்கச்செய்துள்ளான். அவன் தன் உச்சி
)ரால் சோதியையும் வானத்தையும் பற்றி புனியை ஸ்தா
)த்துள்ளான். செல்வமடைய அவன் புனியைப்பற்றட்டும்.
)ஜிக்கவும். உக. சிலசெடி கொடிகளின், திவ்ய தருப்பை
)வ்ய இந்திரனின் பலத்தை ஓங்கச்செய்துள்ளது. இந்
)ரன் அமரும் சுந்தரமான இந்த ஸ்தானம் அந்நிய
)ருப்பை யனைத்திலும் உயரமானது. செல்வமடைய அது
)னியைப் பற்றட்டும், யஜிக்கவும். உஉ. தேவனாய் சுவிஷ்ட
)ருதமுள்ள அக்கினி திவ்யமான இந்திரனை ஓங்கச்செய்
)ள்ளான். சுவிஷ்டகிருதன் இன்று சிறப்பைச்செய்து
)மக்கு செம்மையானதைச் செய்யட்டும். செல்வமடைய
)வன் புனியைப் பற்றட்டும். யஜிக்கவும். உங. இன்று
)ஜமானன் அக்கினியை ஹோதாவாக அடைந்து பக்கு
)ரான்ன புரோடாசஞ் சமைத்து இந்திரனுக்கு ஆட்டைக்
)ட்டியுள்ளான். இன்று திவ்யமான வனஸ்பதி அஜத்துடன்
)ந்திரனை நன்கு நாடியுள்ளான். அவன் நெய்யினின்று
)சித்துள்ளான். அவன் பக்குவான்னத்தைப் பற்றியுள்ளான் !
)வன் புரோடாசத்தால் பெருகியுள்ளான்—மிருதிக்கு
)அள-வது அதுவாகம சுக-வது மந்திரத்தைப் பார்க்க
)வும். உஅ.கஉ—உங.

உச. ஹோதாவானவன் எழுச்சியாகி நன்கு உதய
)ாய் அதிபலமளித்து, பூஜைக் கருகதையான, அக்கினியா
)தம், இந்திரனை நாடட்டும், அவனுக்கு காயத்திரீச் சந்தம்
)ந்திரியம் பதினெண் பலங்ககளிடனான பசுவையும் பலத்
)தயு மளிப்பான். அவன் நெய்யைப் பற்றட்டும். ஹோ
)தாவே! யஜிக்கவும். உரு. ஹோதாவானவன் அதிதிகருப்
)மான தநூனபதனை புலனாக்கி திடத்தை யளிக்கும் தூய்

மையான இந்திரனை நாட்டும். அவன் இந்திரியத்தையும் உஷ்ணீச் சந்தத்தையும், திடஞ் சுமக்கும் பசுவையும் யளிக்கட்டும், அவன் நெய்யைப் பற்றட்டும், ஹோதாவே ! யஜிக்கவும். உசு. ஹோதாவானவன், பலிஷ்டனை நாடுவதற் கருகதையாய் சிறந்த பொருள்களால் நாடப்படும் விழுத்திர சம்ஹாரனாய் வன்மையளித்து வலிமையுடனுள்ள சோம இந்திரனை நாட்டும். அவனுக்கு இந்திரியம் அதுஷ்டிபுசசந்தம் பஞ்சப் பிராணன் காக்கும், பசு, பலத்தைக் கொண்டு வரட்டும். அவன் நெய்யைப் பற்றட்டும். ஹோதாவே ! யஜிக்கவும்.

உஎ ஹோதாவானவன் பிரியனாய் அமுதனாய் அழியாதவனாய் பலமளிப்பவனாய் தருப்பையுடன் பூஷணனுடன் சேர்ந்து தருப்பைபில் திகழ்ந்தா திடமளிக்கும் இந்திரனை நாட்டும். அவன், அவனுக்கு, இந்திரியம் பிருஹதீச சந்தம் மூன்று பலங்களுடனாகும் காளை பலத்தை யளிக்கட்டும். ஹோதாவே ! யஜிக்கவும்.

உஅ. ஹோதாவானவன், பொன் மயமாய் புனிதனாய், பலமளித்து ருதஞ் செழிக்கும் விரியும் விராலகதவுகளாயும் பிராமணனுமான இந்திரனை நாட்டும். அவன் அவனுக்கு இந்திரியம் பங்கதீச்சந்தம் நான்கு பலமுள்ள காளை பலத்தை யளிக்கட்டும். அவன் நெய்யைப் பற்றட்டும். ஹோதாவே ! யஜிக்கவும். உசு. ஹோதாவானவன், பலமளிக்கும் பார்ப்பதற்குப் பிரியமாய் பல நிறங்களுடன் நன்கு அலங்காரமுடனுள்ள உயிரிய உஷைகளான விசுவ இந்திரனை நாட்டும். அவன் அவனுக்கு இந்திரியம் திருஷ்டிபுச சந்தம் நான்கு பலங்களுள்ள காளை பலத்தை யளிக்கட்டும், அவர்கள் நெய்யையடையட்டும். ஹோதாவே ! யஜிக்கவும். உஓ. ஹோதா

வானவன் திவ்ய ஹோத்துருக்களாய், தேவர்களில் உய
ரிய கீர்த்தியுள்ளவராய், அறிவோங்கும் கவிகளாய் திவ்
யஞ்சேர்ந்து திடமளிக்கும் இந்திரனை யடையட்டும்.
அவன் அவனுக்கு, இந்திரியம் ஜகதீச் சந்தம் வண்டி
யிழுகும் காளை பலத்தை யவனுக் களிக்கட்டும்
ஹோதாவே ! யஜிக்கவும். ௩௧. ஹோதாவானவன்
பொன்மயமாய், பெரியவளாய் பெருமையுடனாகும் பாரதி
களாய் சுந்தரலங்காரமுள்ள தேவிகளாய் திடமளித்து
அவர்களின் தலைவருமான இந்திரனை நாடட்டும். அவன்
அதை அடையட்டும். ஹோதாவே ! யஜிக்கவும்.
௩௨. ஹோதாவானவன் சரேதசனாபுள்ள துவஷ்டாவா
யும், புஷ்டி வளர்ப்பவனாயும். பல ரூபம் வளர்ச்சியைத்
தாங்குபவனாயும் பலம் அளிப்பவனாயுமுள்ள இந்திரனை
நாடட்டும். இவன் அவனுக்கு இந்திரியம் விராஜச்சந்
தம், பால்மிகும பசுவை, யளிக்கட்டும் அவன் நெய்யைப்
பற்றட்டும். ஹோதாவே ! யஜிக்கவும். ஹோதாவே.
௩௩. ஹோதாவானவன் சாந்தமளிக்கும் வனஸ்பதியா
யும் நூறு சக்திகளுடன் போற்றுவதற்குக் கருகனாயும்,
பொன் இலைகளுடன் கச்சையணியும் செல்வபதியாய்
சக்தியுமளிக்கும் இந்திரனை நாடட்டும். அவன் அவனுக்
குப் பசு ககுப்புச் சந்தம் மலட்டுப் பசு கன்று விழச்செய்யும்
பசுவை யளிக்கட்டும். அவன் நெய்யை பற்றட்டும். ஹோ
தாவே ! யஜிக்கவும். ௩௪. ஹோதாவானவன், சுவாஹா
கிருதி தேவிகளாய், தனி கிருகபதியான அக்கினியாய்,
வைத்தியனை கவி வருணனும சுத்தத்திரினுமாயுள்ள வஸி
மையளிக்கும் இந்திரனை நாடட்டும். அவன் அவனுக்கு,
இந்திரியம் அதிச்சந்தச் சந்தம் பெரிய விருஷபப் பசு
பலத்தை யளிக்கட்டும். அவன் நெய்யைப் பற்றட்டும்.
ஹோதாவே ! யஜிக்கவும். ௩௫. ௩௬—௩௭.

௩௩. திவ்யமான தருப்பை இந்திரனின் காயத் தீர்ச் சந்தத்தால் இந்திரியம் காட்சி சக்தியைச் சாய்த்து, பலமளிக்கும் திவ்ய இந்திரனை ஓங்கச்செய்துள்ளது, அவன் செல்வமடைய சகத்தைப் பற்றட்டும், யஜிக்கவும்.

௩௪. திவ்யமான இந்திரனை ஓங்கச்செய்யும், அவர்கள் இந்திரனில் பலம் பிராணன் இந்திரியத்தை உஷ்ணீ ஹச் சந்தத்தோடு சாய்த்துள்ளார்கள், அவர்கள் செல்வத்தையடைய சகத்தைப் பற்றட்டும், யஜிக்கவும்.

௩௫. பகலும் இரவுமான திவ்ய உஷைகள் அநுஷ்டுபுச் சந்தத்தால் இந்திரனில் பலம் சக்தி இந்திரியத்தைச் சாய்த்து பலமளிக்கும் பிரகாசமான இந்திரனை ஓங்கச் செய்துள்ளார்கள், திவ்யர்கள் தேவனை வளர்த்துள்ளார்கள், அவர்கள் செல்வத்துக்காக சகத்தைப் பற்றட்டும், யஜிக்கவும் ௩௬. பிரியமாய் திவ்யமாய் தாராளமாயுள்ள தேவிகள் தேவனையும் திவ்யமாயுள்ள திடமளிக்கும் இந்திரனை ஓங்கச்செய்து உறுதி யுடனாக்கியுள்ளார்கள்.

அவை இந்திரனில் பிருஹதீச் சந்தத்தால் சக்தி கிரோத்திரம் இந்திரியத்தைச் சாய்க்கும், அவர்கள் சகத்தைப் பற்றி செல்வத்தை யடையட்டும், யஜிக்கவும். ௩௭. கறக்கும் நன்கு கறக்கும் திடம் யனி கொண்டுவரும் தேவிகள் இந்திரனில் பந்தீயுடன் பலம் புனிதம் இந்திரியத்தைச் சாய்த்து இந்திரனின் பலத்தை பாலால் பெருக்கியுள்ளார்கள், அவர்கள் செல்வத்துக்காக சகத்தைப் பற்றட்டும், யஜிக்கவும்.

௩௮. இரு தேவ திவ்யர்களான ஹோதாக்கள் பலமளிக்கும் பரிசுத்த இந்திரனை பலமுடனாக்கியுள்ளார்கள், இத்தேவர்கள் தேவனை பெருமையுடனாக்கி யுள்ளார்கள், அவர்கள் திருஷ்டுபுச் சந்தத்தால் இந்திரனில் சக்தி உறுதி உக்கிரத்தை ஸ்தாபித்துள்ளார்கள், அவர்கள் சக்தி

தைச் செல்வத்துக்காக பற்றி யுள்ளார்கள், யஜிக்கவும்.

சக. மூன்றுதேவிகள் தேவிகளான மூவர்கள், சகதீச் சந்தத்தால் இந்திரனில் பலம், சக்தி, பிராணனைச் சாய்த்து பலமளிக்கும் இந்திரபதியை பலமுடனாக்கியுள்ளார்கள். அவர்கள் செல்வத்துக்காகச் செல்வத்தைப் பற்றட்டும், யஜிக்கவும். சஉ. நராசம்ஸனான தேவன், பலமளிக்கும் திவ்யமான இந்திரனை பலமுடனாக்கியுளார். தேவன் தேவனை விருத்தியாக்கியுளான். அவன் இந்திரனில் விராஜச் சந்தத்தால் ரூபம், பலம், இந்திரியத்தைச் சாய்த்துளான். அவன் சகத்துக்காகச் செல்வத்தைப் பற்றட்டும், யஜிக்கவும், சங. தேவனான வனஸ்பதி திடமளிக்கும் திவ்யமான இந்திரனை வளர்த்துளான்; தேவன் தேவனை பெருமையாக்கியுளான். அவன் துவிபதச் சந்தத்தால் இந்திரனின் பலம் பொருள் இந்திரியத்தை சாய்த்துளான். அவன், செல்வத்துக்காகச் சகத்தைப்பற்றட்டும், யஜிக்கவும். சச. செடி கொடிகளின் தருப்பை பலமளிக்கும் திவ்யமான இந்திரனை பெருமையுடனாக்கியுளான். தேவன் தேவனை விருத்தியாக்கியுளான். அவன் கருபபுச்சந்தத்தால் இந்திரனில் பலம் பெருமை இந்திரியத்தைச் சாய்த்துளான். அவன் செல்வத்துக்காக சகத்தைப்பற்றட்டும், யஜிக்கவும். சரு. ஈவிஷ்ட கிருததேவனான அக்கினி பலமளிக்கும் இந்திரனை வளர்த்துளான். தேவன் தேவனை பெருமை யாக்கியுளான். அவன், இந்திரனில் அதி சந்தத்தால் பலம் கூடித்திரம் இந்திரியத்தைச் சாய்த்துளான். அவன் செல்வத்துக்காக சகத்தைப் பற்றட்டும், யஜிக்கவும். உஅ. ஈரு—சரு.

அநுவாகம் ஈகூரு.

அகவமேதம்

க. ஜாத வேதசனே ! மகத்தான நண்பர்களுள்ள வனே ! நீ இன்று மனிதர் கிரகத்தில் தேவனான நீ திவ்யங்களை நாடுகிறாய். நன்கு காணும் அவற்றை இங்கு கொண்டுவரவும். நீ அறிவு நிறையும் தூதன் கனியாகும். உ. நல்ல நாவுள்ள தநூனபதே ! ருதவழிகளை இனிமையால் நனைத்து இன்பமுடனாக்கவும். எமது துதியை அறிவுகளால் சித்தஞ்செய்து யக்ஞத்தை திவ்யத்தில் ஸ்தாபனஞ் செய்யவும். ஈ. நாங்கள் யக்ஞம், பாக்களோடு நராசம்சனின் மகிமையை சுத்தர், அதி அறிஞர் அறிவுதயர், இரு அனிகளை நாமும் தேவர்களுக்குப் போற்று வோம். ச. அக்கினியே ! அழைக்கப்பட்டு போற்று வதர்க் கருகதையான நீ வசக்களுடன் சேர்ந்து வரவும். திடமுள்ளவனே ! நீ தேவர்களின் ஹோதாவாகும். யஜிப் பவர்களில் சிறந்த நீ அவர்களைத் துரிதமாக்கவும். ஈ. வேதத்தால் தருப்பை பிராசீன மாக்கப்பட்டுள்ளது. உஷாகால முதயமாகுங்கால் புனியை யணிய அது உடை போலுள்ளது. அது விசாலமாகி எங்கும் நன்கு விரிந்துள்ளது ; அதுதேவர்களுக்கு திவ்யமாயும் சுகமளிப்பதாயு முள்ளது. ஈ. தங்கள் புருஷர்களுக்கு அலங்காரஞ் செய்துகொள்ளும் மனைவிகளைப் போல விசாலமான கதவுகள் விரிந்து திறக்கப்பட்டும். உயர்ந்து திவ்யமாகி விசுவ முதயமாக்கும் கதவுகள் தேவர்களைப் பிரவேசிக்கச் செய்து அவர்களுக்கு சுகவழிகளை யளிக்கட்டும். எ. இரவும் பகலும் பரஸ்பரம இசைநது இனிய இரசங்களைப் பொழிபவர்கள் தங்கள் மூல நிலயத்தில் ஸ்தாபமான யுளார்கள். பெரியவர்களாய் திவ்யர்களுமான பெண்கள்

சுந்தர ராலங்காரங்களுடன் செல்வமும் அதி அழகுமான வடிவங்களை யெல்லாந்தரிக்கிறார்கள் அ. முதன்மையான நல் மொழியுள்ள இரு திவ்ய ஹோதாக்கள் மனிதர்கள் யஜிக்க யக்ஞத்தை அமைக்கிறார்கள். சபைகளில் சேதன மனிப்பவர்கள்போல் தங்கள் திசையால் பிராசீன சோதியைப் புலனுக்குகிறார்கள். கூ. பாரதி எங்கள் யக்ஞத் துக்குத் துரிதமாகட்டும். இடை மனிதனைப்போல் புலனுக்கட்டும். சரஸ்வதி மூன்றுதேவி இத்தருப்பையான சுகமளிக்கும் செயலையும் நற்செயல்செய்யும் எம்மையு மடையட்டும். க௦. அறியும் ஹோதாவே ! யக்ஞத்தில் சிறந்தவனே ! துரிதத்துடன் தேவ துஷ்டாவையும், பெற்றோர்களான இச்சோதிசுகத்தை அவர்கள் வடிவம் எல்லா சீவர்களுடன் ஒன்று சேர்ப்பவனையும் இங்கு நாட வும். கக. தேவர்களின் உணவை இனிய நெய்யால் நனைத்து நீயாகவே அவிகளால் ருதுவில் யளிக்கவும். அக் கினி வனஸ்பதி சாந்தமளிக்கும் தேவன் இனிய கிருதத் தால் அவியத்தை சுவையுடனுக்கட்டும். கஉ. அக்கினி தோன்றும் பொழுதே யக்ஞத்தைப் பக்குவமாக்கியுளான். அவன் தேவர்களின் முதல்வன். தேவர்கள் சத்திய ஹோ தாவின் சொல், வழி சாய்ந்தா சுவாஹா கிருதமான அவியைப் புசிக்கட்டும். கங. மானிடனே ! நீ சோதியில்லாத இடத்தில் சோதிசெய்து சுந்தரமில்லாததில் சுந்தரஞ் செய்து உஷைகளுடன் தோன்றியுளாய். உசு. உரு—ரு௭

தேவ நட்பு

கசு. கருங்கழுத்து அக்கினி சம்பந்தமாகும். மேஷம் சரஸ்வதியமாகும். பழுப்புள்ளவை சோம சேர்க்கை ; சியாமம் பூஷண உறவு ; வெண் முதுகு பார் ஹஸ்பத்தியம், பல நிறமுள்ளவை வைசுவதேவம். சிகப்பு, ஐந்திரம், புள்ளிகளில்லாதவை மருத்துக்கள் ; காய பலமுள்

ளது ஐந்திராக்கினி, அதோ வெண்மை சாவித்திரம், ஒரு வெண்பாதமுள்ள கருப்பாடு வாருணம். கரு. அனீக வாணன அக்கினிக்கு சிகப்புக் குறியுள்ள காளை ; கீழ் இரு வெண் சின்னங்களுடனான இரண்டு சாவித்திரிக்கு ; வெண் நடுவுள்ள இரண்டு பூஷணனுக்கு, கொம்பு இல்லாத மஞ் சளாடுகள் விசுவதேவர்களுக்கு, புள்ளிகளுள்ளது மருத் துக்களுக்கு ; சரஸ்வதிக்கு பெண் ஆடு ; வருணனுக்கு ஆண் ஆடாகும். உகூ. ௩௮-௩௯.

அநுவாகம் ஊகூ.

புருஷமேதம்

சவிதா

க. தேவ சவிதாவே ! யக்ஞத்தைப் புலனாக்கவும். யக்ஞபதியை செல்வத்துக்குத் துரிதமாக்கவும். விக்ஞா னஞ் செய்யுங் கந்தர்வன் எமது அறிவைச் சுத்தமாக்கட் டும். வாசஸ்பதி எமது வாணியை இனிமையாக்கட்டும். உ. எமது அறிவைத் தூண்டும் தேவனின் அதி உத்தம மான சவிதாவின் சிறப்பை அடைவோம். ஈ. தேவ சவிதாவே ! தீமைகளையெல்லாந் தூரத்தி லாக்கவும். நன்மையாயுள்ளதையே புலனாக்கவும். ச. அதிசயமான செலவத்தை விபாகஞ்செய்து, மனிதர்களைக் காணும் சவிதாவையே நாங்கள் அழைக்கிறோம். ஈ௦. க-ச.

தேவ நண்பர்கள்

௩. பிரமணத்துக்கு பிராமணனை, கூத்திரத்துக்கு அரசனை ; மருத்துகளுக்கு வைசியனை, தவத்துக்கு சூத்திரனை, இருளுக்குத் திருடனை, நரகத்துக்கு வீரனழிப்பவனை, பாவத்துக்கு நடும்சகனை, சிறு விற்பனைக்கு

ஊகூ. கருத்து—சமர் மர்மம்.

அயோகுவை, காமத்துக்கு விபசாரனை, நிந்தனைக்கு மாசு
தனை நன்கு அறியுங்கள். கூ. நடனத்துக்கு சூதனை,
கானத்துக்கு நாட்டியனை, தர்மத்துக்கு சபைசெல்பவனை,
பழங்கதைக்கு பயந்தவனை, கிரீடைக்கு முகஸ்துதி செய்
பவனை, சிரிப்புக்குக் கலைஞனை, இன்பத்துக்கு ஸ்திரீ நண்
பனை, விருப்பத்துக்கு குமாரிமகனை, துட்பத்துக்கு இரதஞ்
செய்பவனை, தீரணுக்கு தர்சனை நாடுங்கள். எ. தபத்துக்கு
சூயவன் மகனை, விசித்திரவேலைக்கு விளங்கசசெய்பவனை,
ரூபத்துக்குத் தட்டாரனை, சபத்துக்கு விதைப்பவனை, அம்பு
செய்ய விற்செய்பவனை, துன்பத்துக்கு தனுஷுள்ளவனை,
ரேபலுக்கு விற்கியு செய்பவனை, அதிருஷ்டத்துக்கு
கயிறு செய்பவனை, மரணத்துக்கு வேடனை, அந்தத்
துக்கு நாய்த்தலைவனை பற்றுங்கள். அ. நதிகளுக்கு செம்
படவனை, ரிக்ஷிகர்களுக்கு நிஷதமகனை, புருஷப்புலிக்கு
வெறிப்புதல்வனை, கானதாவன் அப்சரர்ரர்களுக்கு விராத்
தியனை, நோக்கங்களுக்கு உன்மத்தனை, சர்ப்பதேவ சனங்
களுக்கு நம்பிக்கையற்றவனை, காய்க்கு சூதாடுபவனை
ஊக்கத்துக்கு பந்தயஞ் செய்பவனை: பிசாசத்துக்கு
பிரம்பு பிளக்கும் பெண்ணை, யாதுதானர்களுக்கு முள்
ளில் வேலைசெய்யும் ஸ்திரீயை-நாடித்தெரிந்து கொள்ள
வும். கூ. சங்கேத ஸ்தலத்துக்குக் காதலனை, 'தோட்டத்
துக்குக் கள்ளக் காதலனை, துன்பத்துக்கு விவாகமில்லாத
தமையனை, தீமைக்கு மணம்செய்த இளையவனை, துக்கத்
துக்கு விவாகமான இளஞ்சகோதரி புருஷனை, பரிகாரத்து
சிருங்காரவேலைசெய்பவனை, ஒற்றுமைக்கு ஞாபகஞ் செய்
பவனை, அலப்புக்கு அருகிலுள்ளவனை, வாணத்துக்கு வீம்
புள்ளவனை, பலத்துக்கு இணங்குபவனைப்—பற்றவும். க0,
இடையூறுகளுக்குக் கூனனை, இன்பத்துக்குக் குள்ளனை,
கதவுகளுக்கு குறைக் கண்ணுள்ளவனை; தூக்கத்துக்குக்

குருடனை, அதர்மத்துக்கு செவிடனை, புனித சாதனத் துக்கு வைத்தியனை, பிரக்ஞானத்துக்கு நட்சத்திர தரிசியை, அசிட்சிதனுக்கு ஆராய்பவனை, அதி அறிவு விரும்புவனுக்கு அதி ஆராய்பவனை, நியாய அநியாயத்துக்கு விடையளிப்பவனைப் பற்றவும். கக. கண் நோய்களுக்கு யானைப்பாகனை, துரிதத்துக்கு குதிரைக்காரனை, புஷ்டிக்குக் கோபாலனை, ஆண்மைக்கு இடையனை, தேஜசுக்கு ஆடுமேய்ப்பவனை, உணவுக்கு உழுபவனை, அன்னத்துக்கு சுராகாரனை, கேழமத்துக்கு வீடு காப்பவனை, மங்கலத்துக்கு செல்வமுள்ளவனை, அத்தியக்ஷத்துக்கு அநுகூல சாரதியை—நாடவும். நூ. ௫—கக.

கஉ. ஒளிக்கு விறகுகொண்டு வருபவனை, பிரகாசத்துக்கு அனல் எழுச்சியாக்குபவனை, குதிரையின் நிலயத்துக்கு அபிஷேகஞ் செய்பவனை, அதி நிலயத்துக்கு வியாபகனை, தேவலோகத்துக்கு சுந்தரமறிபவனை, மனிதலோகத்துக்கு விபாகஞ் செய்பவனை, எல்லா உலகங்களுக்கு உபசேசனை செய்பவனை; ஏழ்மை, வேதனைக்கு சமர் தூண்டுபவனை, அறிவுக்கு சுத்தஞ்செய்பவனை, இன்பத்துக்கு சாயமளிப்பவனைப் பற்றவும். கங. எதிர்ப்புக்குக் கள்ள இருதயனை, காதகனுக்கு அவதூறு செய்பவனை, பகுத்தறிவுக்குக் காவல் காப்பனை, பரிட்சைக்கு காவல் காப்புக்காரனை, வன்மைக்கு வேலைக்காரனை, புஷ்டிக்கு துரிதமாகுபவனை, பிரியனுக்கு பிரியம் பேசுபவனை, கேழமதத்துக்குக் குதிரையில் செல்பவனை, சுவர்கலோகத்துக்கு பாகம் பூரணமாக்குபவனை, அதிநிலயத்துக்கு வியாபகனை முறையே நாடவும். கச. கோபத்துக்கு இரும்பு உருக்குபவனை, குரோதத்துக்கு அமைதியாயுள்ளவனை, இணைப்புக்கு இணைப்பவனை, சோகதத்துக்கு எதிரியை, கேழமத்துக்கு துக்கம் நீக்குபவனை,

மலைமேல் மலைகீழுள்ளவனுக்கு, மூன்று ஸ்தானங்களி லுள்ளவனை ; காயத்துக்கு கருத்துள்ளவனை, சிலத் துக்கு தைலம் செய்யும் ஸ்திரீயை, நிரந்ததிக்கு கோசஞ் செய்பவனை, யமனுக்கு மலட்டு ஸ்திரீயை, முறையே நாடுங் கள். கரு. யமனுக்கு இரட்டைப் பிள்ளைத் தாயை, அதர் வனுக்கு கருப்பம் பிசகுபவனை, முதல் வருஷத்துக்குக் கிரமமாய் செல்பவனை, பரிவத்சரத்துக்குப் பிள்ளை பெறு தவனை, இநாவத்சரத்துக்கு அதிக்கிரமிப்பவனை, இதவத சரத்துக்குத் தாண்டிச் செல்பவனை, வத்சரத்துக்குத் தளர்ந்தவனை, சம்வத்சரத்துக்கு வெண் ரோமமுள்ளவனை, ரிபுக்களுக்கு சர்மஞ் சுத்தஞ்செய்பவனை, சாத்தியர்களுக்கு சர்மம் பதனிடுபவனை முறையே யறியவும். கசு. ஏரி களுக்கு மீன் காரனை, நிற்குஞ்சலங்களுக்கு மீன் பிடிப்ப வனை, குளசலங்களுக்கு நிஷதனை, நாணல் காடுகளுக்கு மீன் விற்பவனை, எதிர் கரைக்கு மீன் நாடுபவனை, இக் கரைக்கு மீன் பற்றுபவனை, தடைகளுக்குக் கட்டுபவனை, ஆழமற்ற ஸ்தானங்களுக்கு மீன் வலையை, சப்தத்துக்கு அடவி வாசியை, குகைகளுக்குக் கிராதனை, மலைஉச்சிகளுக் கு நாசஞ்செய்பவனை, மலைகளுக்கு வனவாசியை, நாடவும், கள். கோரத்துக்கு பெளல்கசனை, வர்ணத்துக்கு பொன் னாபரணஞ் செய்பவனை, தராசுக்கு வியாபாரியை, பச்சா தாபத்துக்கு சோம்பேறியை, எல்லா சனங்களுக்கு குஷ்ட ரோகியை, செல்வத்துக்கு விழிப்புள்ளவனை, தோல்விக் குத் தூங்குபவனை ; துன்பத்துக்கு அதிகம் பேசுபவனை, துக்கத்துக்கு வெட்க மற்றவனை, நாசகாரனுக்கு அதிசே தனஞ் செய்பவனை அறியவும். கஅ. அட்ச ராஜனுக்கு குதாடுபவனை, கிருதகுதனுக்கு கெடுதல் செய்பவனை, திரேதனுக்கு சிரேஷ்டனை, துவாபரனுக்கு அதிதலைவனை, ஆஸ்கந்தனுக்கு சபை நீங்காதவனை, மிருத்புவுக்கு பசுக்

கள் நாடுபவனை, அந்தகனுக்கு பசு கொல்பவனை, பசிக்கு புஷ்டியழித்து பிச்சை எடுப்பவனை, துட்டச் செயலுக்கு சமகாசாரியனை, துக்கத்துக்கு திருடனை முறையே நன்கறியுங்கள். ககூ. எதிரொலிக்குத் தூஷிப்பவனை, சத்தத்துக்குச் சீற்றனை, முடிவுக்கு அதிகம் பேசுபவனை, முடிவின்மைக்கு ஊமையை, கோஷத்துக்கு முரசு கொட்டுபவனை, வன்மைக்கு வீணை வாசிப்பவனை, ஒலிக்கு வாத்தியங் கோஷிப்பவனை, அபசுவரத்துக்கு சங்கு கோஷனை, வனத்துக்கு வனரட்சகனை, சிறு அடவிக்கு நெருப்பு அணைப்பவனை யறியுங்கள். உ௦. கிரீடைக்கு வேசியை, சிரிப்புக்குக் கோமாளியை, காமத்துக்கு சுந்தராங்க முள்ளவனை, பலத்துக்கு கிராமாதிகாரி கணித மறிபவன் காவலனை; கைகொட்டுபவன் வீணை வாசிப்பவனை நடனுத்துக்கு, இன்பததுக்கு கானமறிபவனை நாடவும். உக. அக்கினிக்குப் புஷ்டியுள்ளவனை, புவிக்கு முடவனை, வாயுக்கு சண்டாளனை, அந்தரிட்சத்துக்கு கொம்பில் விளையாடுபவனை, சோதிக்கு ரோம சூன்னியத் தலைவனை, சூரியனுக்குச் பச்சைக்கண்ணனை, நட்சத்திரங்களுக்கு புள்ளியுள்ளவனை, சந்திரனுக்குக் குஷ்டரோகியை, பகலுக்கு வெண் மஞ்சக்கண் உள்ளவனை, இரவுக்கு மஞ்சக்கண்களுடனான கருப்பனை யறியவும். உஉ. அதி உயரன் அதிஞானன், அதிபருமன், அதிகிருசன், அதிசுவேதன் அதிகருபபன், ரோமசூன்னியன், அதிரோமன் பலரூபங்களுள்ள எண் புருஷர்களை அறிஞன் தன் சுவாதினன் செய்து கொள்ளுகிறான். சூத்திரனும் பிராமணனும் மல்லாதவர்கள் பிரஜாபதிக்காகும். சூத்திரனும் பிராமணனும் மல்லாத மாகதன், குணமற்றவன் நடும் சகன் பிரஜாபதிக்காகும். ந௦. கஉ—உஉ.

நகூசு கருத்து—விசுவப் பொருள்களின் இரகசியங்களை யறியுங்கள்.

அநுவாகம் ஈகௌ.

புருஷ தூதம்

சிருட்டி

க. ஆயிரந் தலைகள் ஆயிரந் கண்கள் ஆயிரம் பாதங்களுள்ளவன் புருஷன். அவன் எங்கும் புவியைச் சூழ்ந்து, பத்து புலன்களை வியாபகமாகியுள்ளான். உ. புருஷனே இவ்வனைத்து மாவான், அவனே இருந்ததும் இருக்கப்போவதுமாவான். உணவினால் இன்னும் அதிகமாகியாங்கும் அமுதத்தின் தலைவனு மவனே. ஈ. அவன் மகிமையே மகிமை; புருஷன் இதைவிட மேன்மை வாய் பவன்; எல்லா சீவர்களும் அவனது பாதமாகும்; மூன்று பாதங்கள் சோதியிலுள்ள அமுதமாகும். ச. புருஷன் மூன்று பாதங்களால் உதயமாயுள்ளான்; மறுபடியும் இங்கு அவனது ஒரு பாத முண்டு. அப்பால் அவன் புசிக்கும் புசிக்காத எல்லாப் பொருள்களிலும் அவன் வியாபகமாயுள்ளான். ஈ. அவனிடமிருந்து விராஜன் தோன்றுவான். விராஜனிடமிருந்து மறுபடியும் புருஷன் புலனாவான். புலனானதும் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் புவிக்கப்பாலும் பரவுகிறான். கூ. அந்த சர்வஹுதமான யக்ஞத்தினின்று பலவித நெய் ஒன்று குவியும். அவன் வாயுப் பிராணிகளையும் வனங் கிராமச் சீவர்களைச் செய்வான். எ. அந்த சர்வஹுதமான யக்ஞத்தினின்று ருக்கு, சாமன்கள் தோன்றும்; சந்தங்களும் புலனாகும்; அந்த யக்ஞத்தினின்றே யஜுரும் உண்டாகும். அ. அதனிடமிருந்து குதிரைகள் தோன்றும்; அந்த யக்ஞத்தினின்று இருவரிசை பற்களுடனாகும் பிராணிகள் புலனாகும். அந்த யக்ஞத்தினின்று பசுக்களாகும்; ஆடுகளும் அஜங்களும் அந்த யக்ஞத்திலிருந்தே அமையும். கூ. தேவர்கள், ரிஷி

கள், சர்வமான சாத்தியர்களும் முதன்மையாய்த் தோன்றும். யக்ஞமான புருஷனை தருப்பையில் தோய்த்துளார்கள். அவர்கள் அவனால் யக்ஞஞ் செய்வார்கள். ௧௦. புருஷனை அவர்கள் எப்படி பற்பல பாதங்களாய் தரித்து அறிவார்கள்? அவன் முகம் எது? கைகள் எவை? அவன் தொடை பாதங்களின் நாமங்களெவை? ௧௧. பிராமணன் அவனது முகமாகும்; அவன் கைகளால்—இராஜன்யர்கள்—குணமாவார்கள். அவன் தொடைகள் வைசியர்களாவார்கள்; அவன் பாதங்களினின்று சூத்திரர்கள் தோன்றுவார்கள். ௧௨. அவன் மனத்தினின்று சந்திரனாகும்; அவன் கண்ணினின்று சூரியன் புலனாவான். அவன் செவியினின்று வாயுவும் சுவாசமும், அவன் முகத்தினின்று அக்கினி சனிக்கிறான். ௧௩. அவன் நாபியினின்று அந்தரிட்சமாகும்; அவன் சிரத்தினின்று சோதி செம்மையாக்கப்பட்டுவான். அவன் பாதங்களினின்று புனியும் செவியினின்று திசைகளும் தோன்றும். அவர்கள் இப்படி உலகங்களைச் செய்வார்கள். ௧௪. தேவர்கள் அவிமான புருஷனால் யக்ஞத்தைச் செய்யுங்கால் வசநதம் செய்யாகும், கிரீஷ்மம் சமித்தாகி, சரத்து ஆகுதி போலாகும். ௧௫. தேவர்கள் புருஷனை பசுவை பந்தஞ் செய்து யக்ஞத்தை விசாலமாக்குங்கால் ஏழு அதன் சுற்றுச் சமிகைகளாகும்; இருபத்து ஒன்று அதன் சமித்துக்களாகும். ௧௬. தேவர்கள் யக்ஞத்தை யக்ஞத்தால் யஜிப்பார்கள்; இவை தான் முதன்மையான தர்மங்களாகும். மேன்மையானவர்கள், சாத்தியர்களும் பழைய தேவர்களும் பிரசன்னமாகும் உயரிய நிலைத்தையடைவார்கள். ௧௭. அவன் முதல்வனாய், விசுவகரும இரசத்தினின்றும் சலங்களினின்றும், சேர்க்கப்பட்டுவான்; இதன் ரூபத்தை துவஷ்டா தெளிவாக்குகிறான்.

Copyright reserved by the Archaeological Survey of Mysore

16. சந்திரமண்டலம்

Copyright reserved by the Archaeological Survey of Mysore

17. *செஷபெருமா*

இதுதான் தேவ மானிடப் பிறவியின் ஆதியாகும். கஅ. நான், தமசுக் கப்பால், சூரிய நிறனாயுள்ள மகத்தான புருஷனை யறிவேன். அவனை அறிபவனே மிருத்யுவை தன் பின் நீக்கமுடியும். இதைத் தவிர வேறு வழி புலனாவதில்லை கஈ. பிரஜாபதி கருப்பத்தில் சஞ்சரிக்கிறான். அவன் அனைத்திலும் புலனானபோதிலும் பிறப்பதே இல்லை. தீரர்கள் அவன் மூல நிலயத்தை நன்கு பார்க்கிறார்கள். அவனில் எல்லா புவனங்களும் நிலைத்துள்ளன. உஓ. தேவர்களுக்காக ஒளிபும் உஷ்ணமளிப்பவனுக்கு, தேவ புரோகிதனுக்கு, தேவர்கள் முன் தோன்றுபவனுக்கு, சோதியாயும் அறிஞனாயுமுள்ளவனுக்கு நமஸ்காரம்,

உக. தேவர்கள் ஒளியையும் உயரிய அறிவையும் முதன்மையா யறிந்து சொல்வார்கள். உன்னை இப்படியறியும் பிராமணன் தேவர்களை தன்வசஞ் செய்துகொள்வான். உஉ, ஸ்ரீயும் இலட்சுமீயும் உனது மனைவிகள்; உனது இருபக்கத்தில் இரவும் பகலுமாகும். உனது ரூபம் நட்சத்திரங்களாகும், அசுவினிகள் உனது மலரும் வாய்களாகும், நாடி எனக்கு பரத்தை விரும்பவும். சர்வலோகத்தையும் எனக்குரிமையாக்க விரும்பவும். ஈக. க—உஉ.

அநுவாகம் ஈகஅ.

சர்வமேதம்

க. அவனை அக்கினி, அவன் ஆதித்தியன், அவன் வாய். அவன் சந்திரனாகும், அவனை சுக்கிரன், அவன் பரமன். அச்சலங்களும் அவனை, அவன் பிரசாபதி

ஈகஎ. கருத்து. புருஷனை யறியவும்.

யாகும். உ. ஒளியுடனாகும் புருஷனிடமிருந்து இமை கொட்டும் பிராணிகளெல்லாம் தோன்றும். அவனை உப ரத்திலும் யப்பாலும் நடுவிலும் ஒருவனும் காண்பதில்லை. ஈ. மேன்மையாய் யசசுடனாகு மவனுக்கு பிரதிமை இல்லை. இப்படித் தோன்றும் இரண்ணியகருப்பன் என்னை இமசிக்காமலாகட்டும். இப்படித் துரிதபாகுபவன் எக் காரணத்தாலும் சனிக்காதவன். இப்படி இரண்ணிய கருப்பனாகும். ச. இத்தேவனே எல்லாதிசைகளையும் வியா பகமாகியுளான். பூர்வம் புலனாகுபவன் கருப்பத்தினகத்தி லுளான். தோன்றும் இனி தோன்றப் போகுபவன் எல்லா முகங்களையுங் கண்டு ஒவ்வொன்றையுமடைந்து திரமாயுளான் ஈ. அவன் முன்னர் எப்பொருளும் தோன்றவில்லை; தன் நிகழ்ச்சியால் எல்லாப் பொருள் களையும் உதவி புரிகிறான். பிரஜாபதி தன் பிரசையுடன் நன்கு இன்பமாகி ஷோடசியாகுமவன் மூன்று சோதி களையுந் தாங்கியுளான். கூ. எவனால் சோதிகள் உக்கிரமா யுளதோ, எவனால் சகம் திறமாயுளதோ, எவனால் சுவர்க மும சிறந்த நிலயமும் தரிக்கப்படுகின்றதோ, எவனால் வானத்தின் திசைகளை யெல்லாம் அளக்கப்பட்டுள்ளதோ அந்த எவனென்னும் தேவனையே அவிபுடன் நாடுவோம் எ. அறிஞர் அனைத்தின் ஒரே ஆசிரிய நிலயமான ஒரே மறை பொருளான அவனைக் காண்கிறார்கள். அவனில் அனைத்தும் ஒன்று சேரும். அவனிடமிருந்தே அது தோன்றும். விசாலமான அவன் பிரசைகளில் அவனே பாவும் நெசவுமாகும். அ. அமுதத்தையறியுங் கந்தர்வன் மறைந்து விசேஷமாய் தரிக்கப்பட்டும் மறைவாயும் மேன்மையுமான நிசநிலயத்தை முழங்கட்டும். இதன் மர்மத்தில் மூன்று பதங்கள் நிலைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை யறிபவன் பிதானின் பிதாவாவான்.

கூ. அவன் நமது பந்து, நமது பிதா, நம்மைப் புலனாக்குபவன், அவன் எல்லா புவனங்களையும் பெரிய நிலயங்களையும் மறிவான். தேவர்கள் அவனில் அமுதத்தை அடைந்து மூன்றாவதான பெரிய நிலயத்துக்கு எங்கும் வியாபகமாகிறார்கள். ௧௦. அவன் புவனங்களை வியாபகமாகி உலகங்களைச் சூழ்ந்து திசை, எல்லாப் பிரதிசைகளை நிறைத்து, முதல் தோன்றும் பூதாத்மாவை யணுகி தன் னாத்மாவை ஆத்மாவினிடமிருந்து துழைவான். ௧௧. அவன் சோதியையும் சகத்தையும் துரிதமாய்ச் சூழ்ந்து சகல சகம, சகல திசைகளை எங்கும் துரிதமாய்க் கவர்ந்து நுதத்தின் விரியும் இழையை வீராலமாக்கி அவன் அதைக் காண்கிறான் அவன் அதாகிறான். அவன் அதுதான். ௧௨. நான் சபையின் அற்புதமான பதியை, இந்திரனின் கமனீயமாய் பிரியமான அறிவளிக்கும் ஆதரவை நான் அடையவேண்டும். சுவாஹா ! ௧௩. தேவகணங்கள் பிதுருக்கள் உபாஸிக்கும் அவ்வறிவினால், அக்கினியே ! என்னை இன்று அறிவுள்ளவனாகச் செய்யவும். சுவாஹா ! ௧௪. வருணனே ! எனக்கு அறிவை அளிக்கவும் ! அக்கினியும் பிரஜாபதியும் எனக்கு யளிக்கட்டும். வாயு எனக்கு அறிவை யளிக்கட்டும். தாத்ரு எனக்கு அதை யளிக்கட்டும். சுவாஹா ! ௧௫. இந்தப் பிரமம் கூததிரமும் இந்த என் ஸ்ரீயை யடையட்டும். தேவர்கள் என்னில் உயரிய செல்வத்தைத் தரட்டும், அச்செல்வமான உனக்கு சுவாஹா ! ௧௬. ௧-௪, ௮-௧௪.

௧௬௮. கருத்து—உலகத்திலுள்ள எல்லாப்பொருள்களையும் உன் சுவாதீனஞ் செய்துகொள்ளவும்.

அநுவாகம் ஈகூகூ.

சர்வமேதம்

க. வீடு காத்து சுகந்த புகைகளுடன் புனிதஞ் செய்யும் அழியாத அக்கினி அவனுடையதாகும்: வெண்மையாயும் வன்மைபெருகி கமனசீலர்களான சோமர்கள் சலங்களில் ஸ்தாபனமாயுள்ளார்கள்; அவர்கள் வாயுக்குச் சமானமானவர்கள். உ. பொன்னிறமுடன் அவர்கள் புகைக் கொடியுள்ளவர்கள்; அவர்கள் வாயுவினால் துரிதமாகிச்வாலைகளுடனாகும், அக்கினிகள், சோதி நோக்கித் துரிதமாகிறார்கள். ஈ. அக்கினியே! எமக்கு மித்திர வருணனை யஜிக்கவும். பெரிய ருதத்துக்கு தேவர்களை யஜிக்கவும். உன் வீட்டை நாடவும், ச. அகினியே! சாரதிக்குச் சமானமாய் தேவர்களால் போற்றப்படும் குதிரைகளை யுக்தமாக்கவும். பழைய ஹோதாவாயுட்காரவும். ஈ. அமுத குண பொன் நிறமொன்று: ரோதியாயும் சுவர்சஸுடனும் மற்றொன்றில் தோன்றும, இந்த இரண்டு விருபங்கள் சுந்தரப் பயன்களுக்குச் செல்லும். ஒவ்வொன்றும் தொடர்ந்து சிசுவைக் காக்கும். கூ. இங்கு நியமனஞ் செய்பவர்களால் பிரசைகளுக்கு இம்முதன்மையாய் மேன்மையுமான ஹோதா யக்ஞங்களில் போற்றுவதர்க்கருகான இவன் தரிக்கப்படுகிறான். அப்னவானவனும், பிருகுக்களும் பிரகாசஞ் செய்யும் அனல் எனங்களில் அதிரயமாக எங்கும் விரிந்துளான். எ. ஒன்பது, முப்பது, மூன்று நூறு மூவாயிரம் தேவர்கள் அக்கினியை நாடியுள்ளார்கள். அவனுக்கு நெய்யால் நனைக்கப்படும் தருபை விரிக்கப்பட்டுள்ளது; அவனுக்காக ஹோதாவை ஸ்தாபனஞ் செய்துள்ளார்கள். அ. தேவர்கள், புவி யின் தூதன், சோதியின் தலைவன், ருதஜாதன் வைகவா

நரன், கவியும் சாம்ராஜ்யனாயுமுள்ள அக்கினியை, அதிதியாயும் அவர்கள் நாக்களுக்கு அதிதியாயுமுள்ள அனலை, புலனாக்கியுள்ளார்கள். கூ. நமக்குப் பொருள் விரும்பி, நன்கு உதயமாகி சக்கிரனாய் சாதனத் தால் யழைக்கப்படும் அக்கினி, விருத்திரனைக் கொல்ல வேண்டும். க௦. அக்கினியே ! மித்திர நியமங்களுடன், இந்தி ரன் வாயுவிசுவே தேவர்களோடு சோமபானத்தைப்பருக வும், கக. தேஜசானது மனிதர்பதியைத் துரிதமாக்க அவனை யடைந்தவுடன் சோதியினின்று சுத்தமான இரேதசு எங் கும்—வியாபகமாகும் ; அக்கினி, திடனாயும் நிர்தோஷ னாயும் யுவனாயும் அனைவரும் நினைப்பவனான இரேதசை பிரகாசத்துக்காக புலனாக்கியுள்ளான். கட. அக்கினியே ! மகத்தான சௌபாக்கியத்துக்கு உன் சக்தியைப் புலனாக் கவும். உனது ஒளிகள் உயரியவை யாகட்டும். தம்பதி விவகாரங்களைத் தரிக்க நல்வழிகளுடனாக்கவும் ; எங்கள் சத்துருத்வஞ் செய்பவர்களின் சக்தியை வீழ்த்தவும். கங். அக்கினியே ! எமது மகத்தான மொழியைக் கேட்க வும் ; நாங்கள் சூரிய சமானமான சோதிகளுடன், இன்ப முழ்கு முன்னை வரித்துளோம். மனித சிரேஷ்டர்கள், சக்தியுடன் இந்திரனுக்கு இணையும் வாயுவாய் திவ்யமாகும் உன்னை செல்வத்தால் பூரணமாக்குகிறார்கள். கச. சுவா ஹுதமான அக்கினியே ! மனிதர்களின் ஜிதேந்திரியர்க ளான செல்வ புருஷர்கள், பசு இம்சர்களை யொழிக்கும் அறிஞர்கள் உனது பிரியர்களாகட்டும். கரு. சுருதி கேட் கசு செவி யுள்ளவனே ! சாதக தேவ சேனைகளுடன் யக் ளுததைச் செவிகொடுக்கவும். காலை நாளும் மித்திரன் அரி யமான் தருப்பையி லுட்காரட்டும். ககூ. எல்லா யக்ஞர் கர்களின் நடுவே அகாத அறிவுள்ளவன் அவன் ; எல்லா மனிதர்களின் நடுவே அவன் அதிதியு மாவான். அக்கினி

தேவர்களின் இரட்சையை சுவீகாரஞ் செய்கிறான். ஜாத வேதர்களாய், அவன் சுகமளிப்பவனாகட்டும். ௧௭. நாங்கள் பெரும் பிரகாசமான அக்கினியின் பாதுகாப்பில், சிறப்பான மித்திர வருண முன்னிலையில் குற்ற மன்னியிலாகவேண்டும். நாங்கள் இன்று சவிதாவின் சிறந்த ஆக்ஷேயில் சாய்ந்து சேஷமடந்துக்காக தேவர்களின் அத்துணையை நாடுகிறோம்.

இந்திரன்

௧௮. இந்திரனே ! உன்னைத் துதிப்பவர்கள் சலத்தைப்போல் பெருகுகிறார்கள் ; விசால கிரணங்கள் நுதத்தை வியாப்தமாகும். வாயு தன் கூட்டத்துக்கு செல்வதுபோல் நீ எங்களிடம் வரவும். எங்கள் அறிவுகளால் எங்களுக்கு நீ செல்வங்களை யளிக்கிறாய். ௧௯. பசுக்களே ! தவத்தை இரட்சிக்கவும். இர மகத்தானவர்கள் யக்ஞத்தை உருவ மாக்கட்டும். இரண்டு கர்ணங்கள் கனகத்தால் செய்யப்பட்டுள்ளன. ௨௦. இன்று சூரியன் உதயமாகும் இச்சமயத்தில் குற்ற மில்லாத மித்திரன் அரியமான், பகன், சவிதா எமமை நன்மையில் துரிதமாக்கட்டும். ௨௧. சோதி சுகம் சுபமுடனாக்கும் செல்வத்தை இரசத்தில் பொழியவும், இரசம் விருஷபத்தைச் சேரட்டுமே. இங்கு அறிஞனாயுள்ள நீ பழைய கால முதல்வனாகும். ௨௨. அவன் உதயமாகுங்கால் அனைவரும் அவனை போற்றுகிறார்கள் ; சுவயசோதியான அவன் சோதி யணிந்து சுற்றுகிறான். அவன் மகத்தான காணையின் பலமுள்ளவன். அசுர நாம முள்ளவன். விசுவரூபமான அவன் அமுத சலங்களை யடைந்துவான். ௨௩. எங்கும் வியாபகமாகி வைசவாநரனாய் இரசத்தில் இன்பமாகும் மகத்தான உங்களை நான் போற்றுகிறேன். எவனது புகழ் பலத்தை புவியும் சோதியும் போற்று

கிறதோ எவனது ஜயிக்கும் சக்தி சமரில் சக்திவாய்ந்தன வாபுளதோ அந்த இந்திரனை நான் போற்றுகிறேன். உச. எவர்களது நண்பன் சதா புவனான இந்திரனாகிறானே அவர்கள் சமித்துப் பெரியதாகும். அவர்கள் துதி திடமுள்ளதாகும், அவர்கள் புநழ் பெரியதாகும். உரு. இந்திரனே ! ஓஜசுகளுடன் உயரிய விருப்பமுள்ள நீ, சகம் சோமவகனின் இரசத்தால் இன்பமாகும் நீ வரவும். உசு இந்திரன் தன் சேனையை யழைத்துச் சென்று விருத்திரனைக் கொல்லுகிறான் ; மரயாவிகனின் சுந்திரத் தலைவன் திடம தளர்கின்றான். வசசிராபுதமுள்ளவன் வனங்களில் வியமசனை யழித்து இன்பமளிக்கும் பசுக்களைப் புலனாக்கி புளான். உஎ. இந்திரனே ! வீரர் பதியே ! வன்மையுடனுள்ள நீ, தனிமையாய் வருவதேன் ? உன் நோக்கமென்ன ? குதிரைகளுள்ளவனே ! நன்கு செல்லும் நீ எம்மை அதன் மர்மமறிய கேட்கவும். மங்களமொழிகளால் அவன் இரசசியத்தைச் சொல்லவும். ஓஜசினால் இந்திரன் பெரியவனாகும் ; நீ எப்பொழுதும் பயனன்னி யிலாவதில்லை. நீ எப்பொழுதும் அசிரத்தையாவதில்லை. உஅ. இந்திரனே ! எம்மனிதர்கள் நன்மை செய்யுமுன்னை புரு புத்திரர்களுடன் ஆயிரந் தாரைகளோடு விசால புவியைக் கறக்க விருமபுகிறார்களோ, எவர்கள் புலன் நிறைந்து இம்சை செய்பவர்களை எதிர்த்துளார்களோ, அவர்கள் உனது நற்செயலைப் போற்றுகிறார்கள். உசு. மகத்தான உனக்கு நான் இம்மேன்மையான அறிவை தரிக்கிறேன். துதியால் எனது அறிவு உன்னைப் பிரகாசாசிக்கச் செய்கிறது. சக்தியால் ஜயமுடனாகும் இந்திரனில் சோமன் பொழியும் பொழுது தேவர்கள் உற்சவத்தில் உற்சாக முடனாவார்கள். ௩௦. அதிபிரகாசமுள்ளவன் மகத்தாய் இனிமையாயுள்ள சோமனைப்

பருகட்டும். அவன் யக்ருபதிக்கு சம்பூரணமான ஆயுசை யளிக்கவேண்டும். வாயுவினால் துரிதமாகும் அவன், தன் ஆத்மாவால் பிரசைகளைப் புஷ்டி செய்கிறான். இரட்சிக்கிறான். அவன் வெகு விதமாய் விளங்குகிறான். ௩௧. ஜாதவேதசனாய் திவ்யமாயுள்ள சூரியனை விசுவம் பார்ப்பதர்க்காக கிரணங்கள் உயரமாய் அவனைச் சூழ்ந்து செல்லுகின்றன. ௩௨. புனிதஞ் செய்யும் வருணனே ! நீ எந்தக் கண்ணால் காப்புடன் காண்கிறாயோ அக்கண்ணால் அப்படியே சனங்களை காணவும். ௩௩. திவ்யமான அத்வர்யுக்களே ! சூரிய ஒளியுடனாகும் இரதத்தில் இங்கு வாருங்கள் ; இனிமையால் இந்த யக்ருத்தை நனையுங்கள். நீ பழைய முதல்வன். இவன் வேளன். இவன் தேவாகளின் அதிசய ஒளியுள்ளவன். ௩௪. எல்லா மனிதர்களாலும் விரும்பப்படும் சவிதா, துதிகளுடனளிக்கும் பாக்களால், எமது சபைக்கு வரட்டும். அதி இளைஞர்களே ! நீங்கள் இன்பமுடனாகுங்கள். உங்கள் தரிசனத்தில் எமது சனங்களும் இன்பமாகவேண்டும். ௩௫. இந்திரனே ! சூரியனே ! விருத்திரனைக் கொல்பவனே ! இன்று உன் வசத்திலுள்ள அனைத்தும் உதயமாயுள்ளது. ௩௬. சூரியனே ! சகலங் காணும் நீ துரிதன், சோதி செய்பவன். ஒளியான புனியையெல்லாம், நீ பிரகாசிக்கச்செய்கிறாய். ௩௭. இது தேவத்வம், இது மஹித்வம் ; பூரணமாகாத வேலையினின்று அவன் தன்னகத்தில் நீங்கியுளான். தமது நிலயத்தினின்று தன் குதிரைகளை நீக்குஞ் சமயத்தில் அனைவர்க்கும் இரவென்றும் உடையை அவன் விசாலமாக்குகிறான். ௩௮. சோதியின் நடுவில் மித்திரனும் வருணனுங் காண்பதர்க்காக, சூரியன் இந்த ரூபத்தைத் தரிக்கிறான். அவன் குதிரைகள் ஒரு சமயம் ஒளி, மற்றொரு சமயம் இருளுமான சதாகால சக்தியை

பலத்தை நன்கு தரிக்கின்றன. ௩௯ சூரியனே ! நீ மகா
னாகும் ; ஆதித்தியனே ! நீ பெரியவனாகும் ; நீ பெரிய
வனயிருப்பதால் உன் பெருமை போற்றப்படுகின்றது.
தேவனே ! நீ பெரியவன் தான். ௪௦. சூரியனே ! நீ சிரேய
சில் சிறந்தவனாகும். தேவனே ! நீ சத்தியமுடன் பெரிய
வனாகும். நீ உனது மகிமையால் தேவர்களின் திவ்ய
பிராணப் புரோகிதனாகும். விசாலன் ஜயிக்கமுடியாத
சோதியாகும். ௪௧ சூரியனைப் பார்ப்பதர்க்குப் போல்
திரும்பி எல்லா நன்மைகளையும் இந்திரனிடமிருந்து யதுப
விக்கவும். பலத்தினால் புலனாகும் புலனைப் போவதான
அவனில் நாம செல்வங்களை நமது உரிமையாகக் காண்கி
ரோம்.

௪௨. தேவர்களே ! இன்று சூரியன் உதயமாகும்
பொழுது துன்பம் துக்கத்தினின்று எம்மை நீக்கவும்.
மித்திரன் வருணன் ஆதிதி லிந்தது சகம் சோதி இந்தநன்
மையை எமக்களிக்கட்டும். ௪௩. தேவசவிதா, இருளான
இரஜசுடன் நிகழும் மிருதம் அமிருதத்தை திரளுசெய்பவ
னாயும், எல்லாப் பொருள்களையுங் காண்பவனாயும் பொன்
இரத்தத்தில் அமர்ந்து வருகிறான். ௪௪. நற்வழியுடனாகும்
தருப்பை வியாபகமாயுள்ளது ; சுற்றிலும் சேனையுள்ள
அரணைப்போல் இவை செல்லும். சனங்களின் நடுவே
இரவும் பகலும் பூர்வமழைக்கப்படும் வாயுவும் பூஷண
னும் நமது க்ஷேமத்துக்காக சோக்கப்பட்டுளார்கள். ௪௫.
இந்திரவாயு பிரகஸ்பதியை மித்திராக்கினி பூஷணனை
பகனை ஆதித்தியர்களை மாருத கணத்தை—உங்கள் சுவா
தீனஞ் செய்துகொள்ளவும். ௪௬. வருணன் நமது முதற்
காப்பாகட்டும். மித்திரன் எல்லாத் துணைகளுடன் எம்
மைக்காககட்டும். நீங்கள் எம்மை ஆதி செல்வர்களாக்க
வும். ௪௭. இந்திரனே ! விஷ்ணுவே ! மருத்துக்களே !

அசுவினிகளே ! உங்களது பந்துக்களான எங்களை கவனியுங்கள். நீ பழைய முதல்வன். இவன் வேனன், பதினென்று தேவர்களே ! மனிதர்களால் விருமப்பப்டும் சவிதா-எம்மைக் காக்கட்டும். எல்லா தேவர்களோடும் எம்மைச் சேரவும். காக்கும் விசுவே தேவர்களே எம்மைக் காக்கவும், சஅ. அக்கினியே ! இந்திரனே ! வருணனே ! மித்திரனே ! விசுவே தேவர்களே ! மருததுகணங்களே ! விஷ்ணுவே ! பலத்தையவியுங்கள். நாசத்தியர்கள் ருத்திரர், திவ்யமாதாக்கள், பூஷணன் பகன், சரஸ்வதி, எம்மை யங்கீகரிக்கட்டும். சகூ நான் அவர்கள் நம்மைக் காக்க இந்திரன் அக்கினி மித்திரன் வருணன் அதிதி சலங்கள், மலைகள், மருததுக்கள், சோதி, புவி, சுவர்கம் விஷ்ணு, பூஷணன், பிரமணஸ்பதி பகன், சம்ஸன், சவிதாவை யழைக்கிறேன். ௫௦. எங்களுடன் செல்வம் வர்ஷிக்கும் ருத்திரர்களுண்டு ; விருதநிர ஹத்தியில், சமர்கோஷத்தில் சாயும் மேகங்களுண்டு. துதி செய்பவனுக்குத் திடம் நியமனஞ் செய்யபப்டும். தேவர்கள் இந்திரனை முதன்மையாகக் கொண்டு எம்மை இரட்சிக்கட்டும். ௫௧. பூஜார்கர்களே ! இன்று இங்கு எம்மை நோக்குங்கள். அதனால் எமது இருதயத்தில் பயமுடனாகி நாங்கள் உங்களை நாடுவோம். தேவர்களே ! எங்களைக் காக்கவும். ஒநாய் எங்களை யழிக்காமலிருக்கட்டும். பள்ளம் படுகுழியினின்று எங்களைக் காக்கவும். ௫௨. வானம் நடுவானத்தில் வசிக்கும் விசுவே தேவர்களே ! இங்கு எமது அழைப்புக்குச் செவி கொடுங்கள். பூஜார்கர்களான நீங்கள், இத்தருப்பையிலுட்கார்ந்து இன்பமுடனாகுங்கள். ௫௩. நீ முதன்மையாய் திவ்யமான தேவர்களுக்கு உயரிய பாகங்களான அமுதத்தை உண்டு பண்ணியுளாய் ; சவிதாவே ! அப்பால் மனிதர்களுக்கு சாதக

மாக, அதுசரிக்கும் சீவனை விசாலமாக்குகிறாய். ௫௪. நான் உயரிய மொழியால், தாராளனாய், இரதம் நிறைந்து அதிசெல்லவனுள்ள வாயுவை இங்கு அழைக்கிறேன். கவியான நீ குதிரைகள் சேரும் நீ சந்தியுடனுள்ளவனாய் சக்கிரமான வழியுடன் அறிஞனை குரிதமாய் கண்ணியஞ் செய்கிறாய். ௫௫. நான் புனித பலனான மித்திரனை யழைக்கிறேன் நெய் சாதன யக்ஞத்தைப் பூரணமாக்கி சத்ருவை யழிகுகும் வருணனை யழைக்கிறேன். ௫௬. அதிசயங்கள் செய்யும் நாசத்தியர்களே ! திடதருப்பையுடனாகும் இரதங்கள் உமதாதும். ஒளி வீசும் பாதை சுருடனாகும் நீங்கள் வாருங்கள். ௫௭. சரமை மலையின் மீளவுநனைக் கண்டவுடன் புராதானமாய் வியாபகத்துடனுள்ள அந்நிலயத்தை நன்றாய் ஆச்சிரமிப்பாள்; சுலபமாய் செல்லுமவன் வெள்ளபாத நிலயத்தில் அவற்றையழைத்துச் செல்லுவாள். நன்கறியு மவள கோஷத்துக்கு முதன்மையாய் வருவாள். ௫௮. வழியை நடத்திச்செல்ல எங்கும் வைசுவாநராகுகினியைத் தவிர வேறு தூதனை அவர்கள் காணவில்லை; அமுதமான தேவர்கள் சகத்தை சமரில் ஜயிக்க அமுதமான வைசுவாநரனை சக்தியுடனாக்கி யுளார்கள். ௫௯. நாங்கள் பகைவர்கள் உக்கிரனாய் யொழிக்கும் இநதிராக்கினியை யழைப்போம்; அவர்கள் என்னைப் போலுள்ளவனுக்குச் சகத்தை யளிக்கட்டும். ௬௦. மானிடர்களே ! தேவர்களை நாடவிரும்பும் நீங்கள், புனிதமாக்கும் இநதுவுக்கு கானஞ் செய்யுங்கள். ௬௧. மகவானே ! இந்திரனே ! மருத்து கணங்களுடன் சோமனைப் பருகவும். அறிஞர்கள் உன்னை அஹியி னழிப்பில் பலமுடனாக்கி யுளார்கள். குதிரையுள்ளவனே ! பசு ஜயிப்பதில் சாம்பரனுக்கு மாறாயுள்ள உன்னை நாடு பவர்கள் உன்னில் இன்பமுடனாகுகிறார்கள். ௬௨. நீ ஒஜிஷ்

டன், வீரமும் யபிமானமுமுள்ளவன், துரித ஜயத்துக்கு நீ திடமாய் தோன்றுபவன். திடமான, தாய், வீரமகனைத் துரித மாக்குவதுபோல், அங்கு மருத்துக்கள் இந்திரனைப் பலமுடனாக்குவார்கள். ௬௩. இந்திரனே ! பெரியவனே ! உனது பெரிய துணைகளுடன் விருத்திரனைக் கொல்லும் நீ, எங்கள் மேன்மைக்கு வரவும். ௬௪. இந்திரனே ! நீ சமர்களில் எல்லா சத்துரு சேனைகளையும் அடக்குபவன். நீ துஷ்டனைத் தொலைத்து எல்லாஞ் ஜயிக்கும் பிதாவாகும். எங்களுடன் சண்டை செய்பவர்களை யொழிக்கவும். ௬௫. பெற்றோர்கள் பாலனைப் பற்றுவதுபோல், புனியும் சோதியும் உனது பலத்தை தரிக்கும், ௬௬. அத்வர்யுக்களால், பொழியப்பட்டு, வீரரகடர்களுடன் இனிய இரசங்களான நீங்கள் பாய்ந்துளீர்கள். இணையும் நீங்கள் இங்கு வாருங்கள் ; வாயுவே ! இனபததுக்காக சோமனின் இரசத்தைப் பருகவும். ௬௭. சத்துருவைக் கொல்லும் நீங்கள் இருகவிகளின் மூலஸ்தானங்களுக்கு திட அறிவுடன் துரோணத்துக்கு வாருங்கள். ௬௮. இதன் குறுக்கான கிரணம் கீழே விசாலமாயுள்ளதோ அல்லது மேலேயுள்ளதோ ; இங்கும் அங்கும் இரேதசு தரிப்பவர்களுண்டு, மேன்மையான, பலமுள்ளவர்களுண்டு, இங்குமங்கும் முயற்சியுண்டு. ௬௯. செயல் செய்பவர்கள் வானத்தில் அவனை தரிக்குங்கால் அவன்சோதி சகம் சுவர்க்க நிலயத்தை வியாபகஞ்செய்துளான். இதஞ்செய்யும் கவியான இவன் செல்வஞ் ஜயிக்க யக்ஞத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறான். ௭௦. நமது சமானமொழியில் இன்பமாகி பாக்களால் சத்துருவைக் கொல்லும் இருவர்களை இங்கு அழைக்கவும் ௭௧. எல்லா அமுத மக்கட்களும் நாம் சொல்லும் மொழிகளைக்கேட்டு நமக்கு நற்சுக மளிப்பவர்களாகட்டும். ௭௨. என் நினைவுகள் அறிவுகளாகும். இரசங்கள் இனிமைகளாகும். சக்தி

பிரேரிக்கும் என் ஆயுதம் ஒங்கியுள்ளது ; அவர்கள் எனக்கு கோஷிக்கிறார்கள், எனக்கு அவர்களது மொழிகள் நாடுகின்றன. எனது இக்குதிரைகள் என்னை யக்ஞத்துக்கு வகிக்கட்டும் என. மகவானே ! உன் முன்னிலையில் திடமாய் நிற்பது ஒன்றுமில்லை ; தேவர்கள் நடுவில் உனக்குச் சமானமாய் எவனுமில்லை ; சனிப்பதும் சனிக்கப்போவது எதுவும் உன்னருகில் வரப்போவதில்லை. அதிசக்தியுள்ளவனே ! நீ செய்வதைச் செய்யவும், எசு. புவனங்களில் பெருமை வாய்வது எது உண்டோ அதனிடமிருந்து சிறந்த வீரம் நிறையும். உக்கிரதேவன் தோன்றுவான் ; அவன் தோன்றுங்காலத்திலேயே துரிதமாய் தன் சத்துருவைக் கொல்வான் ; அவனில் சகல துணைச் செயல்களைச் செய்பவர்கள் சந்தோஷ முள்ளவர்களாகும். எரு. அதிசெல்வ முள்ளவனே ! எனது துதிமொழிகள் உன்னைப் பெருகச்செய்யட்டும் ; சுத்த நிறமுள்ளவர்கள் ஆய அறிஞர்கள் ஸ்தோமங்களுடன் உன்னைத் துதிக்கிறார்கள். எசு. அவன் நல்ல செல்வங்களின் பதி ; இங்கு எல்லா ஆரியன் தாசன் அவனதே யாகும். ருசும, பவீரவி, உனதாகும், உனக்கே செல்வம் அருகில் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. என. ஆயிரம் ரிஷிகளால் பலஞ்சேர்க்கப்படும் இவன் சமுத்திரம் போல் விசாலமாயுளான் ; அவன் மகிமை சத்தியமாகும் ; யக்ஞங்களில் விப்பிர இராஜ்யத்தில் சக்தி போற்றப்படும். எஅ. சோதி பற்றும் எங்கள் யக்ஞத்துக்கு நல்ல மனங்களோடு வாயுவே ! வரவும். அகத்தின் பனித்திர உயர்வில் ஆசிரயமாகி இந்த சுக்கிரமான, பானம் உனக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. எசு. சபையில் அனைவரும் சனங்களும், நாங்களும், நமக்கு நல்மனமுடனாகி நோய் குறைய காணக்கனிந்து கேட்கத்துரிதமாகும் இந்திர வாயுவை அழைக்கிறோம். அ0. எந்த ஒங்கும் மானி

டன் தேவ குணங்களுக்காக, அதி அவியடைய மித்திர வருணனை நிலையாய் நாடுகிறானே, அவன் சாந்த மாவான். அக. நீங்கள் யணுகி எமது பக்கமாகுங்கள். அசுவினிகளே ! இனிமையான இரசத்தைப் பருகுங்கள் பலமுள்ளவர்களே ! அதிரெல்வம் நிறைபவர்களே ! பாலைக் கறக்கவும், எங்களைத் துன்பஞ் செய்யவேண்டாம் ; எங்களிடம் வாருங்கள். அஉ. பிரமணஸ்பதி நமதருகில் வரவேண்டும் ; தேவியான சுநிருதை வரட்டும். தேவர்கள் மனிதர் விருமபும யக்ஞனாய் பஞ்ச செல்வங்களை யளிக்கும் வீரனை யழைத்துச் செலலட்டும். அங். சுநதிரன் சுபர்ணனாய் சோதியில் சலங்களின் நடுவே செல்லுகின்றான். பொன் குதிரை பலர் விருமபும வெகு சுந்தரமான செல்வத்தை கோஷித்துக்கொண்டே அடையும். அசு. நாங்கள் ஒவ்வொரு தேவனையும் மங்களததுக்காகவும், உங்கள் துணைக்கு ஒவ்வொரு திவ்யத்தையும் உங்களை பல முடனாக்க ஒவ்வொரு பெருமையையும், திவ்ய அறிவால் அவர்களைப் புகழ்நுகுகொண்டு அழைப்போம். அநி. சோதியில் ஸதாபனமாதும் அக்கினி, வைசுவாநரன் ஒங்கும ஒளியுடன் பிரகாசமாயுளான், தயாளமாயுள்ள அவன் தரணியால் திடம் வளர்ந்து சோதியால் அவன் தமசை நீக்குகிறான். அசு. இந்திராக்கினியே ! முதன்மையான இவன் பாதங்களுடனுள்ளவர்களிடம் பாதங்களின் நியில் வந்துளான் : தன் தலையை விசாலமாக்கி, நானினால் கோஷஞ்செய்து கிழே முப்பது அடிகள் வந்துளான். அஎ. மனிதர்களுடன் தேவர்கள் ஒரு மனமுள்ளவர்கள் ; எல்லா யளிப்புக்களின் சம பாகஸ்தர்கள் ; இன்றும் இனியும் அவர்கள் எல்லாசெல்வங்களையும் அளித்துக்கொண்டு எங்களது பலத்தை ஒங்கச் செய்யவேண்டும். அஅ. அதி ஒளி வீசுபவன், மருத்துகணன் இந்திரன் தேவர்கள்

உனது நட்புக்கு முயற்சி செய்பவர்கள். ஒளியுடனாகு மிந்திரன் துஷ்டர்களை நீக்கியுளான் ; தீமைகளைத் தூரமாக்கியுளான்.

அக. இந்திரனுக்கு பெரிய மருத்துக்கு பிரமத்தைச் சேர்க்கவும். விருத்திரனைக் கொல்லும் சதக்கிரது தூறு கிளைகளுள்ள வச்சிராயுதத்தோடு சத்துருவைக் கொல்லட்டும். கூ0. இந்திரன், யக்ஞத்தில் வியாபக இரசத்தி னின்பத்தில் இந்திரன் தன் பலத்தை விருத்தி செய்துளான் ; பழையவர்கள் போல் இன்று நிகழ்பவர்களும் அவன் மகிமையைப் போற்றுகிறார்கள். இவை—உன்னை புகழட்டும். இவன் நல்ல செல்வபதியாகும். அவன் பலத்தால்—முன் றென்றுளான். நிமிர்ந்து நிற்கவும். ௩௩.௧—௫௧.௫௩—௫௫. ௫௭—௬௭.௭0. ௭௨. ௭௪.—௬௭.

அநுவாகம் ௪௦௦.

சிவ சங்கற்பம்

க. மனிதன் விழித்திருக்குங்கால் எந்த திவ்யமான வஸ்து—தூரமாய் செல்லுகின்றதோ, அவன் உறங்கும் பொழுது எது அவனுக்குத் திரும்புகின்றதோ, தூரஞ் செல்லும் சோதியின் ஏக சோதியான அந்த எனது மனம் சிவசங்கற்ப முடனாகவேண்டும். உ. எதனால் தருமம் மிகும் தீர்கள் யக்ஞம், போர்களில் செயல்களைச் செய்கிறார்களோ, அபூர்வமான எது பிரசைகளில் சேர்ந்துள்ளதோ, அந்த என் மனம் சிவசங்கற்ப முடனாகட்டும். ௩௩. பிரசைகளினகத்தில் எது பிரக்ஞானம் அறிவு நிலை

௩௬௬. கருத்து—உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் மறியவும்.

யாகி, அமுத சோதியாயுளதோ, எஃதன்னியில் மனிதன் எச் செயலையுஞ் செய்வதில்லையோ, அந்த என் மனம் சிவ சங்கற்பமுடனாகட்டும். ச. எந்த அமுதத்தால் இறந்த தும் நிகழ்வதும் வரப்போவதும் அனைத்தும் அறியப் பட்டு, எதனால் ஏழு ஹோத்துருக்களுடன் யக்கும் விரி கின்றதோ, அந்த என்மனம் சிவசங்கற்ப முடனாகட்டும். 16. இரதச் சக்கர நடுவே கம்புகளைப்போல எதில் ருக்கு ஸாமன் யஜுர்வேதம் ஸ்தாபனமா யுளதோ, பிரசை களின் சித்தம் எல்லாம் எதில் இழைக்கப்பட்டுளதோ, அந்த என் மனம் சிவசங்கற்பமுடனாகட்டும்.

சு. வழிகாட்டுங் கடிவாளங்களால் நல்ல சாரதி துரித குதிரைகளை நடத்துவதுபோல் மனிதர்களை எது நடத்திச் சென்று இருதயத்தினுள்ளே வசிக்கின்றதோ, எது திடமாயும், அதி துரிதமாயுளதோ அந்த என் மனம் சிவசங்கற்ப முடனாகட்டும். எ. எதன் ஓரசினால் திருநன் விருத்திரனை அங்கமங்கமாய் நாசஞ்செய்கிறானோ அந்த பெரும் பலத் தின் தரிப்பான உணவை இப்பொழுது நான் துதிக்கிறேன்

அ. அநுமதியே ! நீ அநுகூலமாகி எங்களுக்கு ஆனந்தத்தை யளிக்கவும். அறிவையும் பலத்தையும் எமக்குத் தூண்டவும். எங்கள் ஆயுசை பூரணமாய் வளர்க்கவும். சு. அநுமதியே ! இன்று தேவர்களில் எங் கள் யக்ஞத்தை யநுகூலஞ் செய்யவும். அவி சுமக் கும் அக்கினியே ! நாடுபவனுக்குச் சுக மளிப்பவனாகவும். ௧0. விசால கேசமுள்ள சினீவாலியே ! தேவர்களின் சகோதரியான நீ, யளிக்கும் யக்ஞத்தை யங்கீகரிக்கவும். தேவியே ! எங்களுக்குப் பிரசையை யளிக்கவும். ௧௧. பிரவாகம் ஒருமையுடனாகும் பஞ்சநதிகள் சரஸ்வதியை நாடுகின்றன. அப்பால் சரஸ்வதி நிலத்தில் ஐந்து பிரி வுள்ளவளாவாள்.

கஉ. அக்கினியே ! நீ பழைய அங்கிரசனாகும், ரிஷியும் தேவனுமாகும். நீ தேவர்களின் மங்கள நண்பனாவாய். உனது விரதத்தில் சுந்தராயுதங்கள் தரித்து துரிதமான அறிஞர்கள் தோன்றுவார்கள். கங். அக்கினியே ! தேவனே ! உன் துணைகளால் எங்கனையும் எங்கள் செல்வப் பிரபுக்களையும் காக்கவும். துதிப்பதர்க் கருகனான நீ உன் விரதத்தில், என் புத்திர பெளத்திரர் களை பசுக்களை சதாகாலம் காப்பவனாய். கச. அறிஞனாயும் பண்டிதனாயு முள்ளவர், விசாலமான புவியில், வர்ஷிக்குங் காரணமான யக்ஞத்தைப் புலனுக்கு கிறார்கள். ஒளிக் குவியலுடன் அவன் பிரகாசம் பிரகாசமாயுளது. எங்கள் அறிவில் இடையின் மகன் சனித் துளான். கரு. நாங்கள் புவியின் நடுவாயுள்ள இடையின் ஸ்தானத்தில், தேவர்களுக்கு எங்கள் அவியைச் சுமந்து செல்ல அக்கினி ஜாதவேதசனை ஸ்தாபித் துளோம். கசு. நாங்கள் அங்கிரசனைப்போல் கானம் விரும்பி பலம் வளரும் அவனுக்கு இன்பமளிக்கும் மொழியைக் கூறுவோம். நாங்கள் அறிஞர்கள் சுந்தர மொழிகளால் துதிக்கப்படுவதற்கான அதி புகழுள்ள நரனைப் போற்றவேண்டும். கஎ. மகத்தான நமஸ்காரத்தைப் பெரியவனுக்கு அளிக்கவும். அதி பலமுள்ள அவனுக்குச் சாமனை யளிக்கவும். எவனை எங்கள் பிதா அங்கிரசர்கள் அர்ச்சித்து நிலயங்களை யறிந்து பசுக்களைக் காண்பார்களோ அவனையே நாடவும். கஅ. சோமனளிக்கும் நண்பர்கள் உன்னைக் காண விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் சோமனைப் பொழிகிறார்கள் ; தங்கள் உணவான சாதனங்களை யளிக்கிறார்கள். அவர் சனங்களின் தூர்வசனங்களை சகிக்கிறார்கள்.

இந்திரனே ! எல்லா யறிவும உன்னிடமிருந்தே வரும். கசு. வானத்தின் உயரிய திசைகள் உன்னிடமிருந்து வெகு தூரத்திலில்லை. குதிரை தலைவனே ! உன் இரு குதிரைகளுடன் இங்கு நோக்கவும். இந்த யக்ஞம் திடன் திரமுள்ளவனுக்கு பொழியப்பட்டுள்ளது. சாதனங்கள் ஒன்று சேரந்துள்ளன ! அக்கினி உதயமாக்கப்பட்டுள்ளது.

உ௦ சோமனே ! போரில் உன்னை ஜயிக்க முடியாது, சமர்களில் காப்பளிப்பவன் நீ ; நீ எங்கள் நிலயம் இரட் வசிப்பன், பலம் பிராணனின் துணைவன். பெரியவற்றில் புலனாகுபவன், நல்ல நிலயமுள்ளவன். நற் சிரேயசுடன் சத்துரு ஜயிப்பவன். இப்படிப்பட்ட உன்னில் நாங்கள் இன்பமுடனாவோம். உக. சோமன் பசுவையளிக்கிறான். சோமன் துரிதமான வீரர் செயலுள்ளவனை யளிக்கிறான். சோமன், வீடு அறிபவனையும் சபை ஞானியையும் அறிவு யறிபவனையும், பித்துரு புகழையும் இவனுக்களிப்பான், உஉ. சோமனே ! நீ இந்த ஓஷதிகள் இந்த பசுக்கள் இந்த எல்லா சலங்களையும் நீயே சனனஞ்செய்துளாய் ; விசால வானத்தை விரிப்பதும் நீயே ! நீ சோதியால் இருளை நீக்குகிறாய். உஊ. தேவனை சோமனே ! உன்னுடைய தேவமனத்துடன் ஜயசாலியான நீ எங்களுக்கு ரெல்வ பாகத்தை யளிக்கவும், உன்னை ஒருவரும் தடுக்காமலிருக்கட்டும். நீ வீரபதியாகும் ; இங்குள்ளவர்களுக்கு சமர்களில் இருப்பவர்களுக்கும் சிகிசையை யளிக்கவும். உச. அவன் ஏழு நதிகளையும் மூன்று பாலை நிலயங்களையும் புவியின் எண் திசைகளையும் பிரகாசஞ் செய்துளான். நாடுபவனுக்கு சிறந்த இரத்தினங்களை யளித்துக்கொண்டு பொன் கண் சவீதா இங்கு வந்துளான். உரு. துரித மாய்ச் செல்ல தங்கக் கைச சவீதா வானம் புவியின்

நடுவே செல்லுகிறாள். அவள் நேரையை நீக்கி சூரியனை நம்மிடம் வரச் செய்கிறாள். அவள் கரும் இருளோடு ஒளி வானத்தை விரிக்கிறாள்.

உசு. பொன்செயுள்ள அசுரர் நல்ல தலைவர் சுக மளிக்கும் சுவயகுணங்களோடு எங்களுக்கு இங்கு வர வேண்டும். தேவர் அரக்கர் யாது தானர்களைத் துரத்தி திரமாயுளான்; அவன் சாதனத்தில் கிரகிக்கப் படுகிறான். உள. சவிதாவே! உனது பழைய புழுதி சூன்னிய பாதைகள் அந்தரிட்சத்தில் நன்கு செய்யப் பட்டுள்ளன. தேவரே! சுகமனங்களான அப்பாதைகளால் நீ வரவும். இன்று துன்பத்தினின்று எங்களைக் காத்து எமக்கு ஆசியளிக்கவும்.

உஅ. அசுவினிகளே! நீங்கள் இருவர்களும் இரத்ததைப் பருகுங்கள்: எவரும் தடுக்க முடியாத துணைகளுடன் எங்களுக்கு இரட்சிப்பை யளியுங்கள். உசு. அசுவினிகளே! துக்கமழித்து திடமளிப்பவர்களே! எங்கள் வாக்கை மேன்மைபாக்கவும். நான் புனித உஷையின் முன்னர் இரட்சிப்புக்கு உங்களை யழைப்போம். எங்களைப் போர்க்களத்தில் பலமுடனாக்கவும். ௩௦. அசுவினிகளே! குறையில்லா சௌபாக்கியங்களுடன் இரவும் பகலும் எங்கும் எங்களைக் காக்கவும். வருணனும் மித்திரனும் அதிதியும் சிருதுவும், புஷியும் சோதியும் எங்கள் இரத விருப்பத்தை யளிக்கட்டும். ௩௧. தேவ சவிதா, இருளான இரஜசுடன் நிகழும்மிருதம் அமிருதத்தைச் திரஞ்செய்பவனாயும் எல்லாப் பொருள்களை காண்பவனாயும் பொன் இரதத்தில் அமர்ந்து வருகிறாள். ௩௨. இரவே! புவிச்சேர்க்கையான உலகம் பிதாவின் நிலயங்களுடன் பூரணமாயுளது; நீ சோதியுடன் உச்சநிலயங்களில் விரிகிறாய். நீ ஒளியும் இருளுமாய் நிகழ்கிறாய்.

நட. உஷையே ! செல்வம் மிகும் நீ நாங்கள் எதனால் பிள்ளைகளையும் பேரன்களையும் தரிப்போமோ அந்த அதிசய செல்வத்தை எங்களுக்களிக்கவும். நடச. நாங்கள் காலையில் அக்கினியை, காலையில் இந்திரன், காலையில் மித்திரன் வருணனை அசுவினிகளை அழைப்போம்; நாங்கள் காலையில் பகனை, பூஷணன் பிறரன்புதியையும் சோமனை யுங் காலையி லழைப்போம்.

நடந. எந்த பகனை நினைத்து பல நூன்னியன் பல முள்ளவன் மன்னன் நான் பகனுடன் அதுபவிக்கட்டும, யென சொல்லுகிறார்களே ! அந்த விநாதாவாய் அதிதி மகனாய் முதல் ஜயிப்பவனுள்ள உக்கிரனை நாங்கள் அழைப்போம் நடசு. பகன் எங்கள் பிரேரகன், பொருள் சக்தியுமாயுள்ள நீ இந்த அறிவை எங்களுக்களிக்கவும்; பகனே ! எங்களுக்கும் செல்வத்தை யளிக்கவும். பகனே ! எங்கள் பசுக்களை கோக்களை புலனாக்கவும்; பகனே ! நாங்கள் மனிதர் வீரர்களில் நிறைய வேண்டும் நடச. இப்பொழுது தினம் வரும்பொழுது பகற்காலத்தில், செல்வங்கள், எங்களுக்காகவேண்டும் மகவானே ! மாலையில் நாங்கள் இன்னம் தேவர்களின் எல்ல நினைவில் இன்பமுடனாகவேண்டும் நடசு. பகனே பொருள் அளிப்பவனாகும், தேவனே ! அவனால் நாங்கள் பகவந்தர் களாகவேண்டும். பகனே ! நாங்கள் அனைவரும் உன்னை பலமுடன் யழைப்போம். பகனே ! அப்படியுள்ள நீ எங்கள் முன்னாகவும்.

நடசு. உஷை ததிக்கிராவணனைப்போல் சுத்த நிலைய ய்களுக்கு நன்கு சாயந்துளாள். துரித குதிரை இரதத்தை இழுப்பது போல் அவர்கள் இங்கு பொருள் காணும் பகனைக் கொண்டு வரட்டும். ச0. நட புள்ள உஷைகள் புஷ்டி பொழிந்து, எல்லாச்

செல்வம் வர்ஷித்து பசு, வீரர், அசுவச் செல்வங்களோடு எங்களுக்குச் சதாகால முதய மாகட்டும். தேவர்களே ! எப்பொழுதும் க்ஷேமங்களுடன் எங்களைக் காக்கவும். சக. பூஷணனே ! உனது விரதத்தில் நாங்கள் எப்பொழுதும் பாதுகாப்பாகவேண்டும் ; நாங்கள் ஒருபொழுதும் வீழ்சல் வேண்டாம். உன்னைத் துதிக்கும் நாங்கள் இங்கு உளோம். சஉ. எல்லா வழிகளின் பெரிய தலைவனை மொழியால் நாடுகிறேன். காமத்தால் நூண்டப்படுங்கால் அவன் அர்க்கனுக்குச் செல்லுகிறான். அவன் எங்களுக்கு துரிதமாய் நன்பம் நீக்கி இன்ப சாதனப் பொருளை யளிக்கட்டும். பூஷணன் எங்கள் ஒவ்வொரு அறிவையும் சித்தமாக்கட்டும்.

சங். இம்சையற்ற விஷ்ணு பாதுகாக்கும் அவன் தர்மங்களை தரிப்பவனாயுளான், இதனால் மூன்று நிலயங்களை ஆக்கிரமித்துளான். சச. சதா உதயமாயுள்ள துதி செய்பவர்கள் அறிஞர்களாகும் அவர்கள் விஷ்ணுவின் இப்பரமபதத்தை-மனிதர்காண-பிரகாசஞ் செய்கிறார்கள். சரு நெய் நிறைந்து எல்லா புவனங்களின் ஆசிரயமாயும் விராலமாய் விரிந்தும் சுந்தர ரூபத்தோடு சுவை பொழிவதாயும், அழியாத அதிரேதசுடனுள்ள, சோதியும் புனியும் வருணனின் தர்மத்தால் பரஸ்பரம்-தாங்கிநிற்கும். சங். எங்கள் பகைவர்கள் எங்களிடமிருந்து நூரமாகட்டும். நாங்கள் இந்திரன் அக்கினியால் அவர்களை வேதனை செய்வோம். வசுருத்திரர் ஆதித்தியர்கள், உச்சம்பற்றி பசுந்தரிவுள்ள பஷிஷ்டனாயுள்ள என்னை இராஜாதி இராஜனாய் என்னைச் செய்யவேண்டும்.

சங். நாசத்தியர்களே ! மூன்று, பதினென்று தேவர்களுடன் இங்குவாருங்கள் ; அசுவினிகளே ! இனிய இரசத்

தைப் பருக வாருங்கள். எங்கள் ஆயுட்களை பூரணமாக்கி எங்கள் எல்லாக் குறைகளையும் நீக்கவும். துவேஷிகளை நீக்கி எங்களுடன் எப்பொழுதுமிருக்கவும். சஅ. மருத்துக்களே! இந்த உங்கள் ஸ்தோமம் மனத்தின் மகனான மாந்தாரிய அறிஞனால் துதிக்கப்படும். இது புசித்த உணவையும் உடலுக் உதவியையும் யளிக்கும். நாங்கள் சீவஹேது உணவையும் உறுதியையுங் காணவேண்டும். சக. ஸ்தோமங்களையும் சந்தங்களையும் சேர்ந்தறியு மவர்கள் நியமங்களும் குருகுல, தீட்சை நீங்கியவர்களே ஏழு திவ்யமான ரிஷிகளாகும்; தீரர்கள் பழைய வழியைப் பார்த்துக்கொண்டு இரத சாரதிகளைப்போல் கடிவாளங்களைப் பற்றியுளார்கள். ௩௦. நீ ஆயுசளிப்பவன், வர்சஸளிப்பவன். செல்வமளிப்பவன். புஷ்டியளிப்பவன். ஜயமளிப்பவன்; சோதியுடனாகும் இச்சொர்ணம் ஜயத்துக்காக என்னைச் சேரட்டும். ௩௧. இந்தப் பொன்னை எந்த அரக்கனும் இம்சிப்பதில்லை, பிசாசுங்களும் அவமதிப்பதில்லை; ஏனெனில் இது தேவர்களின் ஓஜசாகும், முதல் தோன்றுவதாகும்; தாக்ஷாயண தங்கத்தைத் தரிப்பவன் தேவர்களில் பூரண ஆயுசை வசித்து மனிதர்களிலும் நீண்ட ஆயுளை வாழ்கிறான், ௩௨. தாக்ஷாயணமாயும் நல்ல மனங்களுடனுமுள்ள சதசேனுகளுடனாகும் எனக்கு தூறுவருஷங்கள் வாழ மூப்பு வரும்வரை நான் சீவிக்க இந்தத் தங்கம் தரிப்பாகட்டும். ௩௩. அஹிபுத்தினியனும் அஜைகபாதனும், புனியும் சமுத்திரனும் எங்கள்—மொழியைக்—கேட்கட்டும். ௩௪. நுதம் வளர்க்கும் எல்லா தேவர்களும், அழைக்கப்பட்டு போற்றப்படு பவர்களும், கவிகளால் கூறப்படும் மந்திரங்களும் எங்களை இரட்சிக்கட்டும். ௩௫. நான் கிருதம் பொழியும் இம்மொழிகளை சாதனத்துடன் எப்பொழுதும் அரசர்களான ஆதித்தியர்களுக் களிக்

கிறேன் ; மித்திரன், அரியமான் பகன், பெரும்
வருணன் தட்சன், அம்சன், எங்களைச் செவியுறட்டும்.

நடு சரீரத்தில் ஏழு ரிஷிகளுண்டு. ஏழான இவர்
கள் சதாகாலம் வெகு சாக்கிரதையுடன் இதைக் காக்கி
றார்கள். ஏழு பலங்கள் உறங்குபவன் உலகத்தை நாடும் ;
இரண்டு கவப்ன மில்லாத இரு தேவர்கள் விழித்துள்ளவ
னின் பக்ஞ ரகோதார்களாகும். நுக பிரமணஸ்
பதியே ! எழுந்திருக்கவும். திவ்யம் பற்றும் நாங்கள்
உன்னை நாடுகிறோம். நல்ல தானங்களளிக்கும் மருத்துக்
கள் எங்களிடம் வரவேண்டும் ; இந்திரனே ! நீ அவர்க
ளுடன் அநி நரிதமாகவும். நுக. எங்கு இந்திரனும்
வருணனும், மித்திரன் அரியமான் தேவர்கள் தாங்கள்
-நாட்டைச் செய்துள்ளார்களோ-அங்குள்ள-பிரமணஸ்
பதி புகழும் துதியை முழங்குகிறார். நுக. பிரமணஸ்
பதியே ! நீ இந்த எங்குளது துதியின் யந்தா வாகும், மக்
கன ஓங்கச் செய்து பிரேரிக்கவும். தேவர்கள் இரட்
சிப்பவை யெல்லாம் மங்களமானவையாகும். நாங்கள்
பாபையில் வீரமக்களோடு ஓங்கிப் பேச வேண்டும்.
அவன்—ஹேநாதாவா யுட்கார்ந்துளான். விசுவகருமன்—
பெரும் மனமுள்ளவன். நமமைப் புலனுக்கும் பிதா
அவனாகும். அன்னபதியே ! எங்களுக்கு அன்ன
பாபத்தை யளிக்கவும் நுக க—நுக.

அநுவாகம். ௪௦௧.

பீதுரு யக்ஞம்

க. தேவதூஷகர்கள் துக்க மளிப்பவர்கள், பணி
கள் சென்று விட்டும், இங்கிருந்து நீங்கட்டும். பொழி

௪00. கருத்து. பிடிவாத மனமுடனாகவும்.

பவரின் புனியே இது. உ. சவிதா உனது சரீரங்களுக் காக புனியில் உலகத்தை விரும்பட்டும். அதற்கு சோதி கள் இணைக்கப்பட்டும். ஈ. வாயு புனிதஞ் செய்யப் பட்டும். ஸவிதா சுத்தஞ் செய்யப்பட்டும். அக்கினியின் ஒளி யுடன் சூரியனின் வர்சஸோடு—புனிதஞ் செய்யப்பட்டுள்ள கிரணங்கள் விடப்பட்டும். ச. அக்ஷத்தம் உங்கள், கிரகமாகும், பர்ணம் உங்கள் வாசஸ்தலமாகும். அந் தப புருஷனை சேவித்தால் நீங்கள் கோங்களை யடைபவ வர்களாவீர்கள். ஈ. சவிதா உனது சரீரங்களை அன்னை யின் நடுவே ஸ்தாபிக்கட்டும், புனியே! இவனுக்கு சுநஞ் செய்பவனாகவும். ஈ. நான் உன்னை சலத்தினாலே தேவப் பிரஜாபதியின் இங்கு தரிக்கிறேன். அனனது சோதி எங்களைத் திமையினின் று துரத்தட்டும்.

எ. மரணமே! நீ இங்கிருந்து சென்றுவிட்டால் தேவ வழியினின் றும இத்தரவேறு வழியையும் நீங்கவும். உயரிய மார்க்கத்தை யதுசரிக்கவும். காட்சியும் கேள்வியுமுள்ள உனக்கு நான் சொல்வதாவது—எங்களை பிரசைசையாத துன்பஞ் செய்யாதே; எங்கள் வீரர்களை இம்சிக்காதே. அ. காற்றும் கதிரவனும் உனக்கு இனிமையாகட்டும். உனக்கு விருப்பங்கள் இனிமையுடனாகட்டும், புனியவன கள் இனிமையுடனாகட்டும். அவை சுவாலைகளால் உன்னை எரிக்காமலாகட்டும். கூ. திசைகளும் சலங்களும் திவ்ய மாய் எனக்கு ஓங்கட்டும். சிந்துக்கள் உனக்கு மங்களை மனிப்பவை யாகட்டும். அந்தரிட்சம் உனக்கு மங்களை மனிப்பதாகட்டும்; எல்லா திசைகளும் உனக்கு ஓங்கட் டும். க0. மேகம்போல் வெள்ளப் பிரவாகம் பாய்கின்ற து; பரஸ்பரம் பற்றுங்கள். நீங்கள் உச்சமாய் நின்ற நண்பர்களை! நீங்கள் நதியைத் தாண்டுங்கள். மங்களை மனிக்காத சக்திகளை இங்கு நாம் விட்டு விடுவோம்.

வெள்ளங் கடந்து மங்களமுள்ள சக்திகளை யடைவோம். கக. தீமை யொழிக்கவும், புன்மை, குறை கலக்கத்தைத் துரத்தவும். அபமார்க்கனே ! நீ எங்களிமிருந்து துச வப்பனத்தைத் துரத்தவும். கட. எங்களுக்கு சலங்களும் ஷுதிகளும் நட்புடனாகட்டும். எங்களை துவேஷிப்பவனுக்கு நாங்கள் எவனை துவேஷிப்போமோ அவனுக்கு அவை நட்பன்னியிலாகட்டும். கங. எங்கள் க்ஷேமத் துக்காக சுரபியின் மகனான விருஷபத்தை நாங்கள் பற்று சுறோம். தேவர்களுக்கு இநதிரனைப்போல் வகித்து விடுதலை செய்பவனாகவும்.

கச. நான் சீவர்களுக்காக இம்மரியாதையை யளிக்கிறேன். இவர்களில் எவனும் வேறு யாரும் இதை யடையாமலாகட்டும். அவர்கள் தூறு வருஷ காலம் வாழவேண்டும் ; அவர்கள் இந்த மலையின் கீழ் மிருத்யுவை புதைக்கவேண்டும். கரு. இவர்கள் பசுவை சவிகரிக்கட்டும். இவர்கள் அக்கினியை சுற்றி யெடுத்துச் செல்லட்டும் ; தேவர்களில் சிறப்பை செய்யவும் ; உங்களை எவர்கள் எதிர்க்க முடியும் ? கசு நான் பச்சை மாமிசம் புசிக்கும் அக்கினியை தூரமாக்குகிறேன் ; புன்மை சுமப்பவன் யமராஜ்யஞ் செல்லட்டும் இவரு இதரனாய் முன்னறியும் ஜாதவேதசன் தேவர்களுக்கு அளியத்தை வகிக்கட்டும். கஎ ஜாதவேதசனே ! எங்கு வெகு தூரத்தில் பிதுருக்கள் ஸ்தாபனமா யுளார்களோ அங்கு அவர்களுக்கு நிலயத்தை வகிக்கவும். உயரிய இரச நதிகள் அவர்களுக்குப் பாயட்டும் ; அவர்கள் சத்திய விருப்பங்கள் பூரணமாகட்டும். சவாஹா ! கஅ. நாங்கள் சாயும் புவியே ! முள்ளன்னியில் எங்களுக்கு இனிமையுடனாகவும். விசால சுகத்தை எங்களுக்களிக்கவும் ; உன் சோதி, பாவத்தை எங்களிமிருந்து துரத்தும்

டும். கக. அக்கினியே ! இம் மனிதனிடமிருந்து பிறந்தாய் ; அவன் மறுபடியும் நான் சொல்லும் இம் மனிதன் சுவர்க்கலோகத்துக்காக உன்னிடமிருந்து பிறக்கட்டும். ௩௫. க—க௩. க௫. கஅ—௨௨.

அநுவாகம் ௪௦௨.

பூர்ணயுக

க. நான் ரிக்கான வாக்கைப் பற்றுகிறேன். நான் மன்னபான யஜுரை நாடுகிறேன் : நான் சுவாசமான சாமனைச் சரணமாகிறேன் : நான் கண்ணையுங் காதையுங் கிரகிக்கிறேன். ஐஐசுடன் சேரும் வாக்கோஜர் பிராணபானன் என்னிலாகட்டும். ௨ என் கண் கருத்து இருதயத்தில் எக் குறைக் கலங்க மிருந்தாலும் அதை பிரகஸ்பதி நீக்கவேண்டும். புவனபதியான அவன் எங்களுக்கு மங்கள மளிப்பவனாகட்டும். ௩௬. க—௨.

௩௩. வர்ஷிப்பவனே ! எத்துணைகளுடன் எங்களை இன்பமுடனாக்குவாயோ அவற்றைத் துதிப்பவர்களுக்களிக்கவும் ச. இந்திரனே விசுவத்தின் இராஜாவாகும் ; மங்களம் இரு நான்குகால் பிராணிகளுக்காகட்டும். ௫. மித்திரன் எங்களுக்குச் சுகமளிப்பவனாகட்டும் ; வருணனும் அரியமானும் எங்களுக்குச் சுகமளிப்பவர்களாகட்டும். இந்திரனும் பிரகஸ்பதியும் சுகமளிப்பவனாகட்டும். விசாலநடையுள்ள விஷ்ணு சுகமளிப்பவனாகட்டும். ௬. எங்களுக்கு வாதன் சுகமாய் வீசுவனாகட்டும், சூரியன் எங்களுக்கு சுகமாய் சூடளிக்கட்டும். சுகமாய் முழக்கஞ்

௪௦௧. கருத்து—பிதரு என்னும் பெரியார்களை நாடவும்.

செய்து தேவ பரஜன்னியன் எங்களில் மழையைப் பொழியட்டும். ஏ. தினங்கள் எங்களுக்குச் சுகமளிப்பவையாகட்டும், இரவுகள் இன்பமுடன் எங்கள் அருகிலாகட்டும். துணைகளுடன் இந்திராக்கினி எங்களுக்குச் சுகமளிப்பவர்களாகட்டும். அவி நாகும் இந்திர வருணன் சுகமளிப்பவர்களாகட்டும். சமரில் இந்திரனும் பூஷணனும் சுகமளிப்பவர்களாகட்டும். இந்திரனும் சோமனும் சுகத்தையுந் சிறப்பையு மளிக்கட்டும். அ திவ்யமான சலங்கள் சுகத்துக்கும் பானத் துக்கும் எங்களுக்கு மங்களமுடனாகட்டும்; அவள் சுகமளிப்பவராய் எங்களுக்குப் பாயவேண்டும். ௩௬ எ—௧௨.

௧௧. சோதி சாந்தியாகும, வான சாந்தியாகும புவி சாந்தியாகும சலஞ் சாந்தியாகும. ஒஷதிகள் சாந்தியாகும. வனஸ்பதிகள் சாந்தியாகும. விசுவேதேவர்கள் சாந்தியாகும, பிசுமம் சாந்தியாகும, சர்வம் சாந்தியாகும. சாந்தியே சாந்தியாகும—அச் சாந்திகள் எனக்கு வரவேண்டும் ௧௦. திருதனே! உன்னைத் திடமாக்கவும். எல்லாப் பொருள்களும் உன்னை மித்திரக் கண்ணால் நன்கு காணவேண்டும்: நான் மித்திரக் கண்ணால் எல்லாப் பொருள்களையும் நலமாய் பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் மித்திரக் கண்ணால் பார்க்கவேண்டும். ௧௧. திருதனே! திடமாகவும், உன்னைக் காண நான் நீடுழி வாழவேண்டும். உன்னைக் காண நான் நீடுழி வாழவேண்டும். ௩௬. ௧௧—௧௧.

௧௨. எரித்து சுவாலை வீசும் உனக்கு நமஸ்காரம். துதியருகனான உனக்கு நமஸ்கார மாகட்டும். உனது வச்சிராயுதங்கள் எம்மைத்தவிர அந்நியர்களை எரிக்கட்டும். எங்களுக்குச் சுத்தஞ் செய்பவன் மங்களமுடனாகட்டும்.

மும். கங். மின்னல் ஒளியான உனக்கு நமஸ்காரம் ; முழக்கஞ் செய்யு முனக்கு நமஸ்காரம். பகவானே ! எங்களுக்குச் சுகம் சேகரிக்கவிரும்பும் உனக்கு நமஸ்காரம். கச. எல்லாத் துன்பத்தினின்றும் எங்களுக்கு அபயத்தை யளிக்கவும். எங்கள் பிரசைகளுக்கு நமஸ்காரம் பசுக்களுக்கு அபயத்தையு மளிக்கவும். கரு. எங்களுக்கு சலங்கனும் ஒஷதிகளும் நல்கட்டினாகட்டும். நாங்கள் வெறுப்பவனும், எங்களை வெறுப்பவனும் நட்பற்றாகட்டும். கசு. தேவஹிதமாயும் சுக்கிரமாயும் பழமையாயும் உச்சமாயுமுள்ள கண்ணை நாங்கள் நூறுவருஷங்கள் காணவேண்டும் ; நாங்கள் நூறு சரத்தகாலங்கள் வாழவேண்டும் ; நாங்கள் நூறு சரத்தகாலங்கள் சிவிக்ஷவேண்டும் ; நூறுசரத்தகாலங்கள் நன்கு பேரவேண்டும். தாழ்மையற்று நூறுசரத்தகாலங்கள் வாழவேண்டும் ; நாங்கள் நூறுசரத்தகாலங்களுக்கப்பாலும் காணவேண்டும்.

அநுராகம் ௪௦௩.

பிரார்த்தனை

க. திவ்யமான சோதியே ! புவியே ! இன்று பூமியின் தேவயஜனத்தில் உங்களுக்கு மக்களின்—யக்ஞத்தின்—சிரத்தை சித்தமாக்குகிறேன். மக்களுக்கு உன்னை, மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை—நாடுவேன். உ. முதல் தோன்றும் திவ்யமான சிறு சிவர்களாகு முங்களுக்கு இன்று புவியின் தேவயஜனத்தில் மக்களின் சிரத்தை உங்களுக்குச் சித்தமாக்குகிறேன். மக்களுக்கு உன்னை,

௪௦௨. கருத்து—பலம் பொருள் பெருமைகளை யெல்லாம் மடையவர்

மக்களின் சிரமங்களுக்கு உன்னைநான் நாடுவேன். ௩. இவ்
வளவுதான் முத்தன்மையாகும். நான் இன்று புவியின்
தேவயஜனத்தில் மக்களின் சிரத்தை உங்களுக்குச் சித்த
மாக்குகிறேன் மக்களுக்கு உன்னை மக்களின் சிரத்துக்கு
நான் உன்னை நாடுவேன். ௪. நீங்கள் இந்திரனின் ஓஜஸை
களாகும். நான் இன்று உங்களுக்கு புவியின் தேவயஜனத்
தில் மக்களின் சிரத்தைச் சித்தஞ்செய்வேன். மக்களுக்கு
உன்னை, மக்களுக்கு சிரத்துக்கு உன்னை ! மக்களுக்கு
உன்னை, மக்களுக்கு சிரத்துக்கு உன்னை ; மக்களுக்கு
உன்னை, மக்களுக்கு சிரத்துக்கு உன்னை—நாடுவேன். ௩௭.
௬—௭.

௮. நீ மக்களின் சிரமாகும். மக்களுக்கு உன்னை,
மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை பற்றுவேன். !-நீ மக்க
ளின் சிரமாகும், நான் உன்னை மக்களுக்கு மக்களின்
சிரத்துக்கு நாடுவேன். நீ மக்களின் சிரமாகும், மக்க
ளுக்கு உன்னை மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை நாடுவேன்.
௭. நான் உன்னை புவியின் தேவயஜனத்தில் பலமுடனான
குதிரையில் சாதனத்தால் சுகந்த முடனாகுகிறேன்.
மக்களுக்கு உன்னை, மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை நாடு
வேன். மக்களுக்கு உன்னை, மக்களின் சிரத்துக்கு
உன்னை ! மக்களுக்கு உன்னை, மக்களின் சிரத்துக்கு
உன்னை ! மக்களுக்கு உன்னை மக்களின் சிரத்துக்கு
உன்னை—நாடுவேன். ௭. சத்தியத்துக்கு உன்னை, நன்
மைக்கு உன்னை, சுக நிலயத்துக்கு உன்னைப் பற்றுவேன்.
மக்களுக்கு உன்னை, மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை, மக்க
ளுக்கு உன்னை மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை, மக்களுக்கு
உன்னை மக்களின் சிரத்துக்கு உன்னை—நாடுவேன்.

௮. யமனுக்கு உன்னை, மக்களுக்கு உன்னை, சூரிய
னின் தவத்துக்கு உன்னை—நாடுவேன். தேவ சஷிதா இனி

மையால் உன்னை நனைக்கட்டும், புவியின்-புன்மை-பரிசுத்தி
 னின்று காக்கவும், நீ சுவாலையாகும், நீ சோதியாகும், நீ
 குடாகும். கூ. அநநியர்களால் ஜயிக்கமுடியாத பூர்வதி
 சையினின்று அக்கினி ஆதிபத்தியத்தில் எனக்கு ஆயுசை
 அளிக்கவும். புத்திரர் பெரும் தட்சிணத்தினின்று இந்
 திரனின் ஆதிபத்தியத்தில் எனக்குப் பிரசையை யளிக்க
 வும். கூதர ஸ்தான மேந்திசையினின்று தேவசவிதா
 வின் ஆதிபத்தியத்தில் எனக்குக் கண்ணை யளிக்கவும்.
 செவிதாரித வடதிசையினின்று தாத்ருவின் ஆதிபத்தியத்
 தில் எனக்குச் செல்வச் செழிப்பை யளிக்கவும். தாரணை
 களை உயரிய திசையினின்று பிரகஸ்பதியின் ஆதிபத்தியத்
 தில் எனக்கு ஒஜஸை யளிக்கவும். எல்லா புன்மைச் செயல்
 களின்று எங்களைக் காக்கவும். நீ மருவின் குதிரையாகும்.
 க௦. சுவாஹா! நீ மருததுக்களால் சூழ்ந்தவனாகவும், சோதி
 எல்லைகளைக் காக்கவும். தேன், தேன், தேன்!

கக. அவன் தேவகுருபரன், நினைவுகளின் பிதா, பிர
 சைகளின் பதி, தேவன் தேவனு சனிதாவுடன் தோய்ந்து
 அவன் சூரியனோடு பிரகாசமாகிறான். கஉ அக்கினி அனலு
 டன் சேர்ந்து, தேவ சனிதாவுடன் தோய்ந்து சூரியனோடு
 சேர்ந்து பிரகாசமாயுளான். கங் சோதி தவத்தின்
 தாரகனான அவன் தரணியில் பிரகாசிக்கிறான். அவன்
 தேவர்களை தரிக்கும் தேவன். அமுதன், தவத்தில்
 தோன்றுபவன். தேவர் நாமுமொழியை அவனுக்
 குரைக்கவும். கச. நான், வழிகளால் வந்துபோகும் அசல்
 னான கோபனைக் கண்டுளேன். திசை உபதிசைகளால்
 யணியப்படுமவன் புலனங்களின் நடுவே சதாகாலஞ் சஞ்
 சரிக்கிறான். கரு. நீ எல்லா புவிகளின்பதி, எல்லா மனத்
 தின் பதி, எல்லா மொழியின் பதியாகும். சர்வமான
 மொழியின் பதியாகும்: நீ தேவர்களால் செவியுறப்படுப

வன், நீ சோதி: தேவனுன் நீ தேவர்களைக் காக்கவும்; இங்கு இனி—அறிவான ஜோதி—தேவப் பிராப்திக்கு உங்களைத் துரிதமாக்கட்டும். இனிமைகளுக்கு இனிமை யாகட்டும். இனிமையில் இன்பமாகுபவர்களுக்கும்—இன்பமாகட்டும்.

கக. இருதயத்துக்கு உன்னை மனத்துக்கு உன்னை சூரியனுக்கு உன்னை—நாடுவேன். நீ நிமிர்ந்து நின்று தேவர்களின் நடுவே சோதியில் யக்ஞத்தை ஸ்தாபிக்கும். கஎ. நீ எங்கள் பிரதா: பிரதாவைப் போல் எங்களுக்குப் புலனாக்கவும். உனக்கு நமஸ்காரமாகட்டும். நீ எங்களை இம்சிக்காதே. நாங்கள் துவஷ்டாபுடன் தேராய்ந்து உன்னை யடைய வேண்டும். எங்களுக்கு பசு புத்திரர்களை யளிக்கவும். பிரசையை எங்களுக்கு அளிக்கும். நான் பதியொடு இணைந்து பாதுகாப்பாக வேண்டும். கஅ. பசுப் பிரகாசமுடன் சேர்ந்து நல்லோதி நல் சோதியுடன் சேர்ந்து இன்பாயுள்ளன. சுவாஹா! இரவு தன் கிரணமுடன் இணைந்து சுசோதி சுபோதியுடன் சேர்ந்து இன்பமாய் உள்ளன. சுவாஹா! ந. எ. ஈ.—உக.

அருவாகம் ௪௦௪.

நான்

க. நான் உன்னை தேவ சவிதாவின் தூண்டுதலில் அசுவினி கைகவால் பூஷண புஜங்களால் பற்றுகிறேன். நீ ஆதித்தியனுக்குக் கர்சையாகும். உ. இடையே

௪௦௩. கருத்து. யக்ஞமே சகலத்தையுமடைய சாதனமாகும்.

இங்கு வரவும். அதிதியே ! இங்கு வரவும். சரஸ்வதியே இங்குவரவும். நலமாபுள்ளவனே—இங்குவரவும்—நன்மையுள்ளவனே— இங்குவரவும். ௩. நீ ஆதித்தியனுக்குக் கச்சையாகும். நீ இந்திராணியின் மகுடமாகும், நீ பூஷணனாகும் நீ யக்ஞத்துக்குத்—கான்—பரிசாகவும். ௪. நீ அசுவினிகளுக்குப் பாயவும். நீ சரஸ்வதிக்குப் பொங்கவும். நீ இந்திரனுக்குப் பூரணமாகவும். சுவாஹா ! இந்திரன் பற்றுபவனுக்கு சுவாஹா ! இந்திரன் போலுள்ளவனுக்கு சுவாஹா ! இந்திரன் பொருளுக்கு சுவாஹா ! ௫. சரஸ்வதியே ! நிலயமாயும் சுகமளிப்பதாயும், செல்வந் தருவதாயும் பொருள் காண்பதாயும் நன்களிப்பதாயும், எதனால் எல்லந் நற்பொருள்களையும் நீ புஷ்டியளிக்கிறாயோ அந்த ஸ்தனத்தை பொழிவதாக்கு நீ கரிததுளாய். நான் அதனால் உயரிய வானஞ் செல்வேன்.

௬. நீ காயத்திரீ சந்தம், நீ திருஷ்டிபுர சந்தம். நான் சுகம் கோதியுடன் உன்னைப்—பற்றுவேன். வானத்துடன் உன்னை எழுச்சியாக்குவேன். இந்திராணிகளே ! யக்ஞத தேவைப் பருகுவ்கள், வசுகளே ! யாகத்தைப் பற்றுங்கள். வட மழையளிக்கும் சூரிய இரகிமிக்கு சுவாஹா ! ௭. நடலுக்கு வாதனுக்கு சுவாஹாவுடன் வுடன் உன்னை ; சலத்துக்கு வாதனுக்கு சுவாஹாவுடன் உன்னை, துயிக்கப்படாதவனுக்கு வாதனுக்கு சுவாஹாவுடன் உன்னை, எதிர்க்கப்படாதவனுக்கு வாதனுக்கு சுவாஹாவுடன் உன்னை ; துணை நடுபவனுக்கு வாதனுக்கு சுவாஹாவுடன் உன்னை ; அழியாதவனுக்கு, வாதனுக்கு சுவாஹாவுடன் உன்னை—பற்றுவேன். ௮. உன்னை செல்வம்மிகும் இந்திரனுக்கு சுவாஹாவுடன் உன்னை, ருத்திர மிகும் இந்திரனுக்கு சுவாஹாவுடன் உன்னை ; சத்துரு கொல்லும் இந்திரனுக்கு சுவாஹாவுடன்

Copyright reserved by the Archaeological Survey of Mysore.

18. சரஸ்வதி

உன்னை ; ரிபு, விபு, வாஜருடன் சேரும் சவிதாவுக்கு
 உன்னை : தேவப்பிரியமான பிரகஸ்பதிக்கு சுவாஹா
 அடன் உன்னை — நாடுவேன். கூ. பிதுருக்குகளுடன்
 சேர்ந்து அங்கிரசர்களுரை சேரும் யானுக்கு சுவாஹா !
 பிதாவுக்கு சுவாஹா ! ௧௦. அசுவினிகளே ! இங்கு தென்
 திசையிலமருவர் எல்லா திசைகள் எல்லா தேவர்களை
 நாடியுள்ளார்கள். சுவாஹா கிருத யக்ஞத்தின் இனிய இர
 சத்தையப் பருகுகங்கள். ௧௧. நீ இந்த யக்ஞத்தை சோதி
 யில் எய்க்கவும்; இந்த யக்ஞத்தை சோதியில் தரிக்கவும்.
 பஞ்ஞயமான அக்கினிக்கு சுவாஹா ! பாடாகஸிடருந்து
 எங்களுக்கு உகமாகட்டும். ௧௨ அசுவினிகளே ! உங்கள்
 நிதநியத மனைகளுடன் நந்திர அறிவுக்கும் இந்தயபலத்
 தங்கைய யக்ஞத்தை இரட்சியுங்கள். பனி சோதிக்கு நமஸ்
 சுவாஹா ௧௩. அசுவினிகள் யக்ஞத்தைப் பருகியுள்ளார்கள்
 அவர்கள் சோதி சகந்தாடன் சேரும் தவர்கள். இங்கும்
 அவர்கள் த சேர்வ நானங்கனா பட்டும். ௧௪. உணவுக்
 குப் பாயவும்; உததி குப் பொழியவும், பிரமத்துக்குப்
 பாயவும்; ஸ்ந்திரத யக்குப் பொழியவும், சோதி புவிக்குப்
 பாயவும். நந்திரமனே நீ நந்திரமனும் இம்மையற்ற
 வனே ! எங்களில் ஆண்மைகளை தரிக்கவும், பிரமநதரிக்க
 வும், ஸ்ந்திரம் தரிக்கவும், தனத்தைத்தரிக்கவும்.
 ௧௫. பூஷண யக்கு அட்புக்கு சுவாஹா ! சாதனங்களுக்கு
 சுவாஹா ! சந்திரோலிகளுக்கு சுவாஹா ! யக்ஞம் புசித்து
 உயரிய நிலையிலுள்ள பிதுருக்களுக்கு சுவாஹா ! சோதி
 புவிக்கு சுவாஹா ! விகவே தேவர்களுக்கு சுவாஹா !
 ௧௬. ருத்திரனால் அழைக்கப்படும் ருத்திரனுக்கு சுவாஹா !
 சுவாஹா ! சோதி சோதியுடன் சேரட்டும். பகல் ஒளி
 யுடன் சுந்தரசோதி சோதியுடன் இன்பமாயுள். சுவா
 ஹா ! இரவு ஒளியுடன் சுசோதி சோதியுடன் இன்பமா

யுள. சுவாஹா! இந்திரன் போலுள்ள அக்கினியில் அளிக்
கப்படும் தேனை நாங்கள் அதுபவிக்கவேண்டும். திவ்ய
சோதியே! உனக்கு நமஸ்காரம். என்னை நீ இம்சிக்
காதே! ௧௭. உனது அறிவுமிகும் விசாலமான மகிமை இச்
சோதியை-விட-மேன்மையாகும். அப்புக்கமோடு நீ புலியி
லமரவும். ஏனெனில் நீ மகானாகும் நீ தேவரின் பன்.
புன்மை நீக்கும் ௨ அருணமும் அழகாயுமுள்ள புகையை
விடுவிக்கவும். ௧௮. யக்ஞமே! காயத்திரியில் உனது
திவ்யப்பொருள் எது உண்டோ, ஒம்பப்பொருளில் எது
உண்டோ அந்த ரோதியான பொருள் ஒங்கி உனக்குக்
குவிய வேண்டும். சுவாஹா! யக்ஞமே! வானத்தில் எச்
சோதியுண்டோ, அக்கினி ஸ்தான திருஷ்டிபுவில் எச்
சோதியுண்டோ அது வளர்ந்து உனக்குக் குவியட்டும்
யக்ஞமே! புவியில் எச்சோதியுண்டோ சபை ஸ்தானத்
தில் எச்சோதியுண்டோ அது வளர்ந்து உனக்கு ஒங்கட்
டும். ௧௯. கூத்திரத்தின் நித்திய பாதுகாப்புக்கு உன்னை
நாடுவேன். நீ பிரமதேகத்தைக் காக்கவும். நாங்கள்
நவ செல்வத்துக்காக உன்னை யதுசரிப்போம். ௨௦. உனங்
களும் உன்னை யதுசரிக்கட்டும். ௨௦. ருத் நடுவு விரால்
மாயும் சதுரமாயுமுள்ளது, அது நமக்காக விசாலமாகி
சர்வாயு நிறையும். அது விரிந்துள்ளது. நாங்கள், அந்
திய விரதம் தரித்து துவேஷம் தந்திரங்களுள்ளவனைத்
துரமாக்குவோம். ௨௧. யக்ஞமே! இது உனது புரீஷ
மாகும். பொங்கவும். அதனால் பெருகவும். நாங்கள்
பலம் பெருகி பெரியவர்களாக ஒங்கவேண்டும். ௨௨. மிக
திரைப்போல் பார்ப்பதற்கு அழகாயுள்ள பலமுள்ள
குதிரை முழக்கஞ் செய்துள்ளது. சூரியனுடன் சேர்ந்து
கடலும் நிதியும் பிரகாசமாகும். ௨௩. எங்களுக்கு சலம்

களும் ஒளஷதிகளும் நட்புடனாகட்டும், எங்களை வெறுப்
பவனுக்கும் நாங்கள் எவனை வெறுப்போமோ அவனுக்
கும் நட்பு சூன்னியமாகட்டும். ந.அ. க-உந.

உச. நீ வளர்பவன் ; நாங்களும் வளர விரும்புகி
றோம். நீ சமித்தாகும், நீ தேஜசாகும், எனக்குத் தேஜசை
யளிக்கவும். ந.அ. உந.

உந. என்னில் அந்தப் பெரிய இந்திரியமாகட்டும்.
என்னில் தட்டாமும் அறிவுமாகட்டும், யக்னம் முச்சோதி
களுடன் அதிபிரகாசத்துடன் சோதி பிரமதேஜசோடு
பிரகாசிச்சின்றது உசு. பாலின் இரேதசு இங்கு
கொண்டு வரப் பட்டுள்ளது. அதன் பூரணத்தை ஒவ்
வொரு வருஷத்திலும் நாங்கள் அடையவேண்டும். உமது
அறிவுக்கு பிரகாசமாகும் பலத்தைப் பற்றவும். சுந்தர
சுகமளிக்கும், இந்திர பானமுமாகி பிரஜாபதியால் புகிக்
கப்பட்டு, என்னால் நிகழ்ந்து அக்கினி ஹுதமாகும்—
பொருளை—நான் யதுபவிப்பேன். ந.அ. உச. உஅ.

அநுவாகம் ௪௦௫.

பிராயஸ்சீத்தம்

க. அதிபதியுடன் பிராணன்களுக்கு சுவாஹா !
புவிக்கு சுவாஹா ! அக்கினிக்கு சுவாஹா ! வானத்துக்கு
சுவாஹா ! வாயுக்கு சுவாஹா ! சோதிக்கு
சுவாஹா ! சூரியனுக்கு சுவாஹா ! உ. திசைகளுக்கு
சுவாஹா ! சந்திரனுக்கு சுவாஹா ! நட்சத்திரங்களுக்கு
சுவாஹா ! சலங்களுக்கு சுவாஹா ! வருணனுக்கு

௪௦௪. கருத்து—சோதியே நீங்கள் சாய்வ தர்க்கான
சார்பாகும்.

சுவாஹா ! நாபிக்கு சுவாஹா ! புனிதஞ் செய்வதர்க்கு
சுவாஹா ! ஈ. வாக்குக்கு சுவாஹா ! பிராணனுக்கு
சுவாஹா ! பிராணனுக்கு சுவாஹா ! கண்ணுக்கு சுவா
ஹா ! கண்ணுக்கு சுவாஹா ! காதுக்கு சுவாஹா !
காதுக்கு சுவாஹா ! ச. மனத்தின் விருப்பமும் நோக்க
மும், சொல்லின் சத்தியத்தையும் நான் அடையவேண்
டும். பசுக்களின் ரூபமும் அன்னத்தின் இரசமும் யஜசும்
ஸ்ரீயும் என்னில் ஆகவேண்டும். சுவாஹா !

௩. பக்குவமாகுங்கால் பிரஜாபதி ! பக்குவன் சம்
ராடன், சர்வப் பிரசன்னம் வைசுவதேவர்கள் ; நிகழ்
தேஜசுடனாவது யக்ஞம் ; உயரமாகுங்கால் ரோதி ; பால்
பொழியுஞ் சமயம் அசுவினி ரேர்க்கை ; பொழியுங்கால்
பூஷணனது, இம்சை செய்யுங்கால் மருத்துக்களதாகும்.
விசால சலத்தில் மித்திரனதாகும் ; எடுத்துச் செல்லுங்
கால் வாயு சம்பந்தம். அவி யளிக்குங்கால் அக்கினிசேர்க்
கை, அளிக்கப்பட்டவுடன் வாக்காகும். கூ. முதலில் சவி
தா. இரண்டாவதில் அக்கினி ; மூன்றாவதில் வாயு ; நான்
காவதில் ஆதித்தியன் ; ஐந்தாவதில் சந்திரன் ; ஆறாவதில்
ருது ; ஏழாவதில் மருத்துக்கள் ; எட்டாவதில் பிரகஸ்
பதி ; ஒன்பதாவதில் மித்திரன் ; பத்தாவதில் வருணன் ;
பதினொன்றாவதில் இந்திரன் ; பன்னிரண்டாவதில் விசுவே
தேவர்கள். ஏ. உக்கிரனும் பீமனுமாகும் ; ஒலித்து கர்
சிப்பவனாகும் ; எதிர்ப்பும் ஜயபாஸியுமாகும். எதிரி
நீக்குபவனாகும். சுவாஹா ! ஈகூ. க—ஏ.

அ. உக்கிரத்தை இரத்தத்துடன், மித்திரனை தூயச்
செயலுடன், ருத்திரனை தூர்ச்செயலுடன், இந்திரனை
பெரிய கிரீடையுடன், மருத்தை பலங்களுடன், இன்பத்
துடன் சாத்தியர்களை—யறியவும். கூ. கண்டத்திலுள்
ளது பலனுடைது ; எலும்புகளின் நடுவேயுள்ளது ருத்திர

கனது ; இருதயத்திலுள்ள பிண்டம் மகாதேவனது ; அடிபாகம் சர்வத்தினது ; இருதய நாடி பசுபதியாகும்.

கூ. ரோமங்களுக்கு சுவாஹா ! ரோமங்களுக்கு சுவாஹா ! சர்மத்துக்கு சுவாஹா ! சர்மத்துக்கு சுவாஹா ! இரத்தத்துக்கு சுவாஹா ! இரத்தத்துக்கு சுவாஹா ! மேதைக்கு சுவாஹா ! மேதைக்கு சுவாஹா ! மாமிசங்களுக்கு சுவாஹா ! மாமிசங்களுக்கு சுவாஹா ! தசைகளுக்கு சுவாஹா ! தசைகளுக்கு சுவாஹா ! எண்புகளுக்கு சுவாஹா ! எண்புகளுக்கு சுவாஹா ! மஜ்ஜைகளுக்கு சுவாஹா ! மஜ்ஜைகளுக்கு சுவாஹா ! இரேதசுக்கு சுவாஹா ! பாடிக்கு சுவாஹா ! நூ. கூ—க0.

க0. யமனுக்கு சுவாஹா ! கடையனுக்கு சுவாஹா ! நிருத்யுக்கு சுவாஹா ! பிரமத்துக்கு சுவாஹா ! விசுவேதேவர்களுக்கு சுவாஹா ! சோதி புவிக்கு சுவாஹா ! நூ. கந.

அநுவாகம் ௪0௬.

ஈசோபநிஷதம்

க. பிரபஞ்சத்திலுள்ள சகம் இந்த சர்வம் ஒவ்வொன்றும் ஈசனால் வியாபகமாகும். அதனுடன் பற்றன்னியில் யதுபவிக்கவும். எவனது செல்வத்தையும் விரும்பாதே. உ. இங்கு செயல்களையே செய்பவனாய் நூறு வருஷங்கள் வாழ விரும்பவும். இதைவிட உனக்கு வேறு வழியில்லை. இப்படிச் செய்யும்—மனிதனில் செயல் பழுதாவதில்லை. ந. ஆத்மாவை யழிக்குஞ் சனங்கள்—தேகம்—ஒழிந்தவுடன் அசர்ய நாமமுள்ள இருள் அந்தகாரத்தோடு சூழும் உலகங்களுக்குச்

௪0௭. கருத்து. சுவாஹா !

செல்லுகிறார்கள். ச. அவன் அசையாதவன். ஏகன். மனத்தைவிட துரிதன். துரிதனா—அவன் அனைவர்க்கும்—முன்னர் செல்லுகிறான். தேவர்கள் அவனை அணுகுவதில்லை. இவன் நின்றிருந்தும் அந்நியர் ஓட்டத்துக்கு முந்துவான். இவனில் மாதரிசுவன் செயலை தரிக்கிறான். ௫. அவன் அசைக்கிறான். அவன் அசைவதில்லை, அவன் தூரமுளான், அவன் அருகிலுளான். அவன் இந்த அனைத்தி னகத்திலாவான். அவன் இந்த அனைத்தின் புறத்திலாவான். ௬. எவன் எல்லாப் பொருள்களையும் ஆத்மாவிலேயே நன்கு கண்டு, எல்லாப் பொருள்களிலும் ஆத்மாவைப் பார்க்கிறானோ அவன் அவனிடமிருந்து நீங்குவதில்லை. ௭. ஆத்மாவே எல்லாப் பொருள்களுமாகும் என அறிந்து, ஒருமையைக் காண்பவனுக்கு மோகமேது? சோகமேது? அ. அவன் வியாபகன், சுக்கிரன், அகாயன், சேதமில்லாதவன், தசை சூன்னியன், தூயன், தீமை தோயாதவன். அவன் கவியாகும், அறிஞன், விரிபவன், சுவயம்புவாகும். அவன் சநாதன காலங்களுக்கு யதா ததாவாய் செல்வங்களை யளிப்பான்.

௯. பிரகிருதியை உபாசிப்பவர்கள் இருண்ட அந்தகாரத்தில் பிரவேசிப்பவர்கள்; பிரகிருதியால் புலனாகும் சனனப்-பொருளில் இன்பமாகுபவர்கள் அதற்கதிகமாகும் இருளில் துழைவார்கள். ௧௦. சம்பவத்தை-விட அவன் வேறு யென பெரியவர்களான-அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அசம்பவத்தை விட அவன் வேறு யென-இன்னம் இதரப் பெரியவர்களான-அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எங்களுக்கு அவனை விளக்கியுள்ள அறிஞர்களிடமிருந்து இப்படி நாங்கள் கேட்டுனோம். ௧௧. எவன் இந்த இரண்டான சம்பூதியையும் விராசத்தையும் இணைந்து அறிகி

ருனோ, அவன் விநாசத்தால் மிருத்யுவைக் கடந்து சம்
 பூதியால் அமிருதத்தை யடைவான். கஉ. அவித்தையை
 உபாசிப்பவர்கள் இருண்ட அந்தகாரத்தில் பிரவேசிப்பார்
 கள் ; வித்தையில் இன்பமாகுபவர்கள் அதைவிட யதிக
 அந்தகாரத்தில் நுழைவார்கள். கங. அவன் வித்தையை
 விட அநநியன் என அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் ; அவன்
 அவித்தையைவிட அநநியன் என அவர்கள் சொல்லுகி
 றார்கள். எங்களுக்கு அவனை விளக்கிய தீரர்களிடமிருந்து
 இப்படி நாங்கள் கேட்டுளோம். கச. வித்தையையும்
 அவித்தையையுமான இந்த இரண்டை இணைந்தறிபவன்,
 அவித்தையால் மிருத்யுவைக்கடந்து வித்தையினால் அமு
 தத்தை யடைவான்! கரு. பொன் மூடியால் சத்தியத்
 தின் முகம் மறைக்கப்பட்டுள்ளது ; பூஷணனே! நீ,
 சத்திய தர்ம முள்ளவனுக்குக் காட்சியாக நீ அதைத்
 திறக்கவும். பூஷணனே! ஏகரிஷியே! யமனே! சூரி
 யனே! பிரஜாபதி மகனே! இரசிமிக் கூட்டத்தை நீ
 குவிக்கவும். உனது தேஜசும் கலியாணமுமான ரூபத்தை
 நான் காண்கிறேன். அங்குள்ள புருஷனே நானாகும்.
 கசு. வாயு அமுதமான காற்றை—யடையும். அப்பால்
 இச்சரிசும் சாம்பலில் சாயும். நோக்கமே! ஸ்மரிக்கவும்;
 செயல் நினைக்கவும். நோக்கமே! ஸ்மரிக்கவும், செயலை
 நினைக்கவும். கஎ. அக்கினியே! நீ நல்ல வழியால் செல்
 வத்துக்கு எங்களை அழைத்துச் செல்லவும். நீ எல்லா
 நெறிகளை யறியும் தேவன் ; நீ எங்களைத் தீமைதோயுங்
 குற்றத்தினின்றும் தூரமாக்கவும். நாங்கள். உனக்கு
 வெகுபல வணக்க மொழியை யளிப்போம் ச௦. க—கஎ.

வாஜசனேய ஸம்ஹிதை யேனப்படும்

சுக்கில யஜுர்வேத தமிழ் வசனம் ,

முற்றும்.

கிருஷ்ண சுக்கில யஜுர்வேதமான இத் தமிழ் நூல் கலியுகம்
 ௫௦௪௦-வது வருஷம் விக்ரமம் ௧௯௯௬-ம் ஆண்டு வெகுதான்ய
 வருஷம் ஆடி மாதம் ௨௪-ந்தேதி பெளர்ணிமை திதி அவிட்ட நட்சத்
 திரம் வியாழக்கிழமை யஜுருபாகரும தினத்துக்குச் சரியான

1938 - ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் பதினொன்றந் தேதி

மணக்கால் இராமசுவாமி அவதானிகள் ஸ்ரீமதி

இலட்சுமி தேவியின் மகனாயும் தமிழ் ஸாம

வேதம் வேத சந்திரிகை முதலிய பல

நூல்களின் ஆசிரியருமான தமிழ்

வேதோப நிஷதக் கர்த்தா

எம். ஆர். ஜம்புநாதரால்

எழுதப்பட்டது.

யஜுர் ஜோதி

க. மூல சுக்கிலம்

இங்கு சுக்கில யஜுர்வேத வாஜசனேயே சம்ஹிதையின் மூலமந்திரங்களின் தமிழ் வசனம் எங்கே என்பதைக் காணலாம். அத்தி என்றால் மூல சுக்கிலத்தின் அத்தியாயம். ம என்றால் அதன் மந்திர எண்கள். அநுவாகமென்பது இத் தமிழ் நூல் அநுவாகத்தைக் குறிக்கும். பெரிய எழுத்துக்களிலுள்ள எண்கள் சுக்கில யஜுர்வேத அத்தியாயங்களைக் குறிக்கும்.

மந்தி.	அநு.	மந்தி.	அநு.	மந்தி.	அநு.	மந்தி.	அநு.
1-வது அத்தி.		7	369	20—25	91	2— 5	15
		8— 9	12	26—27	370	6	371
		10	96	28	91	7— 8	16
1	1	11—12	369	29—33	370	9—11	17
2— 4	3	13	89	34—35	91	12—13	371
5— 6	92	14	369	36—43	370	14	17
7—11	4	15—24	369	44—47	109	15	371
12—16	5	25	98	48	370	16	17
17—18	7	26—28	99	49—50	110	17—20	18
19—20	6	29—34	369	51—55	111	21—23	19
21—23	8	3-வது அத்தி.		56	370	24	137
24—28	9			57—61	112	25	20
29—31	10			62—63	370	26—27	21
				28	22		
2-வது அத்தி.		1— 4		370	4-வது அத்தி.		29
		5— 8	89			30—31	22
		9—10	370			32	371
1— 6	11	11—19	90	1	17	33	22
						34—35	23

மந்தி.	அ.நு.	மந்தி.	அ.நு.	மந்தி.	அ.நு.	மந்தி	அ.நு.
19—20	119	45—46	188	9—10	200	28	224
21—25	120	47—55	188	11—13	201	29—31	225
26—28	121	56	378	14	380	32—35	226
29—30	377	57—72	189	15—16	219	36—39	227
31—32	122	73	378	17	201	40—42	228
33—34	377	74	278	18—19	202	43	228
		75—96	190	20—22	202	44—47	229
		97	} 379	23	380	47—53	230
		101		24—26	204	54—56	231
		102	} 191	27	219	57—66	382
		113		28—31	205		
		114	74				
		115	} 378				
		118					
11-வது அத்தி.				15-வது அத்தி.		17-வது அத்தி.	
1—9	174			1—4	207	1—5	232
10—11	184			5	207	6—16	232
12—27	175			6—9	209	17—32	233
28—37	176			10—14	210	33—35	} 235
38	378			15—19	211	63—43	
39—48	177	13-வது அத்தி.		20—40	212	44—49	235
49—59	178			41—48	381	50—59	234
60—65	179			49—56	253	60—62	383
66—72	182	1	299	57	219	63—64	13
73	183	2—8	192	58	381	65—77	236
74—82	378	9—15	379	59—61	378	78	252
83	187	16—40	193	62—64	211	79	89
		41—51	194	65	219	80—86	236
		52	379			87—99	383
		53	196				
		54	197				
12-வது அத்தி.		55—58	197				
1—4	183	14-வது அத்தி.		16-வது அத்தி.		18-வது அத்தி.	
5—17	185			1—14	221	1—3	241
18—28	186			15—16	382	1—5	242
29	378	1—5	199				
30—32	187	6	380				
35—44	187	7—8	199				

மந்தி.	அநு.	மந்தி.	அநு.	மந்தி.	அநு.	மந்தி.	அநு.
6—8	243	12—37	385	27	{ 321	2—3	{ 279
9—10	244	38	71		{ 322	4	280
11	242	39—95	385	28	{ 321	5	{ 281
12	244				{ 345	6	{ 284
13—15	245			29	118	7	287
16—18	246	20-வது அத்தி.		30—34	388	8—25	390
19—20	247					26	270
21	248	1—96	368	23-வது அத்தி.		27—29	390
22—23	249					30	263
24—25	251	21-வது அத்தி.		1—3	389	31	264
26—27	250			2	362	32	390
28	276	1—61	387	4	389	33	266
29	384			5—8	355	34	{ 265
30	376	22-வது அத்தி.		9—16	353	35	{ 272
31—36	252			13	347	36	265
37	384			14—16	389	37	{ 267
38—44	163	1—3	317	17	315	38	268
45	252	4	388	18—32	354	39—40	{ 271
46—48	296	5	350	33—38	257		{ 272
49	387	6	320	39—41	258		
50	384	7—8	{ 319	45—52	389		
51—54	253		{ 325	53—54	389		
55	132	9	370	55—60	389		
56—57	384	10	67	61—62	353		
58—65	297	11—18	388	63—64	389		
66—76	384	19	317	65	376		
77	379	20—21	388			25-வது அத்தி.	
		22	364				
		23—24	388	24-வது அத்தி.		1	{ 300
		25	{ 348			2	{ 303
		26	{ 349			3	{ 302
			388	1	275		{ 303
9-வது அத்தி.							
1—6	122						
7—11	385						

மந்தி.	அநு.	மந்தி.	அநு.	மந்தி.	அநு.	மந்தி.	அநு.
4	{ 310 311	28-வது அத்தி.		33-வது அத்தி.		20	388
5	391	1—46	394	1—68	399	21—24	402
6	306	29-வது அத்தி.		09	69	37-வது அத்தி.	
7	{ 304 306			70—97	399		
8	305	1— 7 256 8—11 256		34-வது அத்தி.		1 2	403
9	309					3—6	
10	389	12—24	238	1—58	400	7	
11—23	391	25—37	395	35-வது அத்தி.		8—21	38-வது அத்தி.
24—34	239	38—57	237				
35—45	240	58—59	395	36-வது அத்தி.		39-வது அத்தி.	
46	391	60	361				
47	370	30-வது அத்தி.		1—15	401	1—25	404
26-வது அத்தி.				16	71	26	147
				17—22	401	27—48	404
1—9	392	1—22	396	37-வது அத்தி.		40-வது அத்தி.	
10	83	31-வது அத்தி.					
11—26	392	1—22	397	1— 2	402	1— 7	405
27-வது அத்தி.				3	370	8	78
				4— 6	393	9—10	405
				7—12	402	11—12	77
				13	401	13	405
				14	377	40-வது அத்தி.	
				15—16	377		
1—10	180	1— 6	398	17—19	402	1—17	406
11—22	181	7	181				
23—45	393	8—16	398				

உ. மூல கிருஷ்ணன்

தைத்திரீய ஸம்ஹிதையின் மூல நூலில் மந்திரங்களும் பிரா மணங்களும் எப்படி கலந்துள்ளன என்பதை இப்படம் காண்பிக் கும். பிரசி என்றால் பிரசினம். அது என்றால் மூல சம்ஹிதையின் அதுவாக எண்களுக்குப் பெயர். ம என்றால் அவ்வதுவாக மந்திர பாகக் குறிப்புகள். டி என்றால் அவை பிராமணங்கள் எனப் புலனாகும். 'ம'யும் 'டி'யும் ஆனால் மந்திரம் பிராமணமும் கலந்த அதுவாகமெனப் புலனாகும். தமிழ் அதுவாகம் இந்நூலின் தொடர்ச்சியான அதுவாக எண்களைக் காட்டும். பிராமாணபாகம் வேதமில்லை யாதலால் அதன் உரை இந்நூலில் இல்லை என்பதை கவனிக்கவேண்டும்.

மூலவேதம்				தமிழ் அது வாகம்.	மூலவேதம்.				தமிழ் அது வாகம்.
பிரசி.	அது.	மந்தி.	பிரா.		பிரசி	அது.	மந்தி.	பிரா.	
1-வது காண்டம்.									
1	1—14	ம	...	1—14	3	8	...	டி	...
2	1—14	ம	...	15—28	„	9—10	ம	டி	114—115
3	1—14	ம	...	29—42	„	11—16	ம	...	116—121
4	1—46	ம	...	43—88	8	17—20
5	1—2	...	டி	...	„	21	ம	டி	122
„	3	ம	...	89	„	22	ம	டி	123
„	4	...	டி	...	2-வது காண்டம்.				
„	5—6	ம	...	90—91	1	1—10	...	டி	...
„	7—9	...	டி	...	„	11	ம	...	124
„	10—11	ம	...	92—93	2	1—11	...	டி	...
6	1—6	ம	...	94—99	2	12	ம	...	125
„	7—11	...	டி	...	3	1—9	...	டி	...
„	12	ம	...	100	„	9	ம	டி	126
7	1—6	...	டி	...	„	10	ம	...	127
„	7—13	ம	...	101—107	„	11—12	...	டி	...
8		ம	டி	108	„	13	ம	டி	128
„	2	...	டி	...	„	14	ம	...	129
„	3—7	ம	டி	109—113	4	1—4	...	டி	...

மூலவேதம்				தமிழ் அது வாகம்	மூலவேதம்				தமிழ் அது வாகம்
பிரதி.	அது.	மந்தி.	பிரா.		பிரதி.	அது.	மந்தி.	பிரா.	
4	5	ம	...	130	3	5	ம	...	155
"	6	"	6—7
"	7—8	ம	...	131—132	"	8	ம	...	156
"	9—13	"	9	ம	...	157
"	14	ம	...	133	"	10—11	ம	...	158—159
5	1—11	4	1
"	12	ம	...	134	"	2	ம	...	160
6	1—10	"	3
"	11—12	ம	...	135—136	"	4	ம	...	161
3-வது காண்டம்.					"	5	ம	...	162
					"	6
					"	7	ம	...	163
					"	8—9
					"	10	ம	...	164
					"	11	ம	...	165
					5	1	ம	...	166
					"	2
					"	3	ம	...	167
					"	4—5	ம	...	168—169
1	1	"	6	ம	...	170
"	2	ம	...	137	"	7
"	3	"	8	ம	...	171
"	4	ம	...	138	"	9
"	5	5	10	ம	...	172
"	6	"	11	ம	...	173
"	7	4-வது காண்டம்.				
"	8—10	ம	...	139—141					
"	11	ம	...	142					
"	1—2					
"	2—4	ம	...	143—145					
"	5	ம	...	146	1	1—11	ம	...	174—184
"	6—8	ம	...	147—148	2	1—11	ம	...	185—195
"	9	149	3	1—13	ம	...	196—208
"	10—11	ம	...	150—151					
3	1	ம	...	152					
"	3	ம	...	153					
"	3	ம	...	154					
"	4					

மூலவேதம்				தமிழ் அநு வாகம்	மூலவேதம்				தமிழ் அநு வாகம்
புரகி.	அநு.	மந்தி.	புரா.		புரகி.	அநு.	மந்தி.	புரா.	
4	1—12	ம	...	209—220	6-வது காண்டம்.				
5	1—11	ம	...	221—231					
6	1—9	ம	...	232—240					
7	1—15	ம	...	241—255					
5-வது காண்டம்.					1	1—11	...	பு	...
1	1—10	...	பு	...	2	1—11	...	பு	...
...	11	ம	...	256	3	1—11	...	பு	...
2	1—10	...	பு	...	4	1—11	...	பு	...
...	11—12	ம	...	257—258	5	1—11	...	பு	...
3	1—12	...	பு	...	6	1—11	...	பு	...
4	1—12	...	பு	...	7-வது காண்டம்.				
5	1—6	...	பு	...					
"	7	ம	...	259					
"	8	ம	...	260					
"	8—10	ம	...	261—262	1	1—5	...	பு	...
"	11—24	ம	...	263—276	"	6	ம	பு	316
6	1	ம	...	277	"	7—10	...	பு	...
"	2—3	...	பு	...	"	11—20	ம	...	317—326
"	4	ம	...	278	2	1—10	...	பு	...
"	5—10	...	பு	...	"	11—20	ம	...	327—336
"	11—23	ம	...	279—291	3	1—10	...	பு	...
7	1	...	பு	...	"	11—20	ம	...	337—346
7	2	ம	பு	292	4	1—11	...	பு	...
"	3—4	ம	பு	293—294	"	12—22	ம	...	347—357
"	5	ம	பு	295	5	1—10	...	பு	...
"	6	ம	பு	296	"	11—14	ம	...	358—361
"	7	ம	...	297	"	15	...	பு	...
"	8—9	ம	பு	298	"	16—20	ம	...	362—366
"	10	...	பு	...	"	21—22	...	பு	...
"	11—26	ம	...	299—315	"	23—24	ம	...	367—368
"					"	25	...	பு	...

௩. சுக்கில தேவர்களும் ரிஷிகளும்.

வேதமந்திரங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரிஷியும் தேவதையு முண்டு. தைத்திரீய மூல சம்ஹிதைக்கு இவைப் பிரத்யேகமாகக் குறிக்கப்படவில்லை. சுக்கில யஜுருக்கு மூல நூலில் எழுதப் பட்டுள்ளபடியால் அதை இங்கு எழுதுகிறோம்.

அந்தி: க தேவதை. ஸவிதா க, க, க௦, ௨௦, ௨௫, ௨௬. யக்ஞம். ௨, எ, கச, க௫, ௨௩, ௨௪, ௩௧. விஷ்ணு ச, கூ. அக்கினி. ௫, ௮, ௧௧, ௧௪, ௩௩, ௨௩. பிரஜாபதி கூ. அப் ஸவிதாரௌ ௧௨. இந்திரன் அக்கினி, யக்ஞம் ௧௩. வாயு ஸவிதா ௧௬. அக்கினி ஸவிதாரௌ ௨௨. தியோவிய்யுதௌ ௨௪. ரிஷி. பரமேஷ்டி. பிரஜாபதி ரிஷி ௧-௩௧.

அந்தி: ௨. தேவதை. யக்ஞம் ௧, ௨, ௫. அக்கினி ௩, ௪, ௪, ௧௧, ௧௪, ௧௪-௩௦. விஷ்ணு கூ, ௮ ௨௫. இந்திரன் ௧௦, ௨௨. தியா வாபிருதிவி ௧௩. பிருஹஸ்பதி ௧௩. அக்கினி சோமன் இந்திராக் கினி ௧௫. தியாவாப்பிருதிவி மித்திர வருணன் அக்கினி ௧௬. விசுவே தேவர்கள் ௧௮. அக்கினி வாயு ௧௯. அக்கினி சரஸ்வதி ௨௦. பிரஜாபதி ௨௧, ௨௩. துவஷ்டா ௨௪. ஈசுவரன் ௨௬. பிதரன் ௩௧-௩௩. ரிஷி பரமேஷ்டி. பிரஜாபதி ரிஷி ௧, ௧௬, ௧௮, ௨௦. தேவலன் ௧௪. வாமதேவன் ௨௧-௩௪.

அந்தி: ௩. தேவதை, அக்கினி ௧, ௪, ௬, ௮, ௧௧, ௧௨, ௧௪, ௧௬, ௨௨, ௨௪, ௩௬, ௩௮, ௪௦, ௪௪. அக்கினி வாயு சூரியர்கள் ௫. அக்கினி சூரியன் ௬. அக்கினி சூரியன் ௧௦. இந்திராக்கினி ௧௩. ஆபன் ௨௦. விசுவேதேவர்கள் ௨௧. பிருஹஸ்பதி ௨௮, ௨௯. பிருமணஸ்பதி ௩௦. ஆதித்தியன் ௩௧-௩௩. இந்திரன் ௩௪, ௩௦, ௩௨. சவிதா ௩௫. பிரஜாபதி ௩௪. வாஸ்துரக்கினி ௪௧. வாஸ்துபதி ௪௩. மருத்துக்கள் ௪௪, ௪௫. இந்திர மருத்துக்கள் ௪௬. யக்ஞம் ௪௮, ௪௯. மனம் ௫௩-௫௫. சோமன் ௫௬. ருத்திரன் ௫௪-௬௩. ரிஷிகள். ஆங் கிரசன் ௧. ஸசுருதன் ௨. பாரத்வாஜன் ௩-௩௩. பிரஜாபதி ௪, ௫, ௯, ௧௦, ௪௪, ௪௫. ஸார்ப்பராக்ஞ் கத்ரு ௬-௮ கோதமன் ௧௧, ௫௧, ௫௨. விருபன் ௧௨. தேவவாத பரதர்கள் ௧௪. வாமதேவன் ௧௫, ௩௬, ௩௪. ஆவத்சாரன் ௧௬-௧௯. யாக்குவல்கியன் ௨௦-௨௧. வைசுவாமித்திர மதுச்சந்தர்கள் ௨௨-௨௪. சுபந்து ௨௫-௨௬. சுருத்

பந்து ௨௭. பிரபந்து ௨௮. மேதாதிதி ௨௯. சப்த திருதி வாருணி ௩௦-௩௩. மதுச்சந்தன் ௩௪. விசுவாமித்திரன் ௩௫. ஆசுரி ௩௮-௪௧. சம்யு ௪௨. சம்யு பார்ஹஸ்பத்தியன் ௪௩. ஆகஸ்தியர் ௪௬-௪௭. ஜனாண்னவாபன் ௪௮-௫௦. பந்து ௫௩-௫௬. வசிஷ்டன் ௬௦-௬௧. நாராயணன் ௬௨-௬௩.

அத்தி: ௪. தேவதை. அபோஷத்தியர்கள் ௧. ஆபன் ௨, ௧௨, ௧௩. மேகன் ௩. பரமாத்மா ௪-௫. யக்ஞம் ௬, ௧௦, ௨௪, ௨௬, ௩௭. அகன்ய பிருகஸ்பதிகள் ௭. ஈசுவரன் ௮. வித்வான் ௯-௨௭. அக்மினி ௧௧, ௧௪, ௧௭, ௨௮, ௨௯, ௩௨. வாக்வித்யுத் ௧௮-௨௩. ஸவிதா ௨௫. வருணன் ௩௦-௩௧. சூரிய வித்வான்கள் ௩௩. யஜமானன் ௩௪. சூரியன் ௩௫-௩௬. ரிஷிகள். பிரஜாபதி ௧-௭. ஆத்ரேயன் ௮. ஆங்கிரஸன் ௯-௧௫. வத்ஸன் ௧௬-௩௬. கோதமன் ௩௭.

அத்தி: ௫. தேவதை. விஷ்ணு ௧, ௧௫, ௨௧, ௩௮, ௪௧. விஷ்ணு, யக்ஞம் ௩, ௧௩, ௨௨, ௨௩, ௨௫, ௨௮, ௪௩. அக்மினி ௪, ௬, ௮, ௯, ௩௧, ௩௭, ௪௦, ௪௨. வித்யுத் ௫. ஸாமன் ௭. வாக் ௧௦-௧௨. ஸவிதா ௧௪. சூரிய வித்வான்கள் ௨௪. ஈசுவர சபாத்தியட்சர் ௧௭ ௨௯-௩௦. சோமஸவிதா ௩௧. ரிஷிகள். கோதமன் ௧-௧௪. மேதாதிதி ௧௫. வசிஷ்டன் ௧௬-௧௭. ஜனதத்திய தீர்கதமை ௧௮-௨௯. மதுச்சந்தர்கள் ௩௦-௩௫. ஆகஸ்தியன் ௩௬-௪௩.

அத்தி:—௬. தேவதை. ஸவிதா ௧, ௨, ௩௦. விஷ்ணு, ௩, ௪, ௫. வித்துவாம்ஸன் ௬, ௧௨, ௧௪, ௧௫. துவஷ்டா ௭, ௨௦. பிருஹஸ் பதி ௮, ஸவிதா அசுவினிகள் பூஷணன் ௬. ஆபன் ௧௦, ௧௩, ௧௭, ௨௭. வரதன் ௧௧. தியாவா பிருதிவீ ௧௬, ௩௫. அக்மினி. ௧௮, ௨௯. விசுவேதேவர்கள். ௧௯. சேனதிபதி. ௨௧. வருணன் ௨௨. யக்ஞன், சூரியன். ௨௩. சோமன். ௨௫, ௩௩. பிரஜை. ௨௮. பிரஜா சம்ய இராஜானன். ௩௧. சபாபதி இராஜன். ௩௨. யக்ஞம். ௩௪. இந்திரன். ௩௭. ரிஷி. ஆகஸ்தியன். ௧. சாகல்யன் ௨. தீர்க்கதமன் ௩, ௬, ௮, ௯, ௧௭, ௨௩. மேதா திதி ௪, ௫, ௭, ௧௦, ௧௬, ௨௪, ௨௮. மதுச்சந்தர்கள் ௨௬, ௩௫. கௌதமன் ௩௭.

அத்தி: ௭. தேவதை. பிராணன் ௧. சோமன் ௨, ௨௧. வித்வாம்ஸன் ௩, ௪௬. மகவான் ௪. ஈசுவரன் ௫. யோகி ௬.

வாபு எ. இந்திரவாபு அ. மித்திரவருணன் கூ, கடு. அசுவினி கள் கக. விசுவேதேவர்கள் கஉ, கௌ, ககூ, உஉ, உசு, கஉ, கசு. பிரஜாபதி கஅ, உகூ, கடு, கரு, கஅ சடு, சசு, சரு. யக்கும் உடு உசு. வைசுவாநரன் உரு. யக்ஞபதி உௌ, உஅ இந்திராக்கினி கக. பிரஜாசேனாபதி ககூ. சூரியன் சக, சஉ. அந்தர்யாமீ சக தீசுவரன் சக. வருணன் சௌ. ஆத்மா சஅ. ரிஷிகள். கோத மன் க, கூ. வசிஷ்டன் எ. மதுச்சந்தர்கள் அ, கக. கிருதஸ் மதன் கூ, கசு. திரிஸதஸ்யு கடு. மேதாதிதி கக. வத்ஸாரன் காசி யபன் கஉ-உக. பரத்வாஜன் உசு, உரு, உகூ. தேவகிரவர்கள் உசு, கடு. விசுவாமித்திரன் கக, கரு, கஅ திரிசோகன் கஉ. வத்ஸன் சடு. பிரஸ்கண்வன் சக. குத்ஸன் சஉ. ஆங்கிரஸன் சக, சஅ.

அத்தி : அ. தேவதை. பிருகஸ்பதி சோமன் க. கிருகபதி உ, ரு, கூ, கடு, கஉ, கசு, ககூ, கஅ, உடு, உசு, கக, கரு, ருக. ஆதித் திய கிருகபதி க, ச. ஸவிதா கிருகபதி எ. விசுவே தேவகிருக பதிகள் அ, கௌ, ககூ. கிருகபதி விசுவேதேவர்கள் கூ, கக. தம் பதி உௌ-கஉ. பரமேசுவரன் கசு. ஸம்ராட் மாண்டலிக இராஜர் கள் கௌ. இராஜாதி கிருகபதிகள் கஅ, சடு. இராஜாதி கிருகஸ் தர்கள் ககூ. சூரியன் சக. பத்தினி சஉ, க. இந்திரன் சசு. ஈசுவரசபேச இராஜர்கள் சரு. விசுவேகர்மேந்திரன் சகூ, சௌ. பிர ஜாபதிகள் சஅ, ருடு. விசுவேதேவ பிரஜாபதிகள் சகூ. பிரஜா பதி கிருகஸ்தர்கள் ருக. பிரஜாபதி ருஉ. பரமேஷ்டி பிரஜாபதி ருசு. இந்திராதிகள் ருரு. விசுவே தேவ கிருகஸ்தர்கள் ருசு. விசுவே தேவர்கள். ருௌ-கஅ. யக்கும் கஉ-கக. ரிஷிகள் : ஆங் கிரஸன் க-க. குத்ஸன் ச-ரு. பரத்வாஜன் கூ-உசு. அத்ரி கரு கடு. கோதமன் கக-கக, கரு. மேதாதிதி கஉ. மதுச்சந்தர்கள் கசு. விவஸ்வான் ககூ-கௌ. வைகாணன் கஅ-கக. பிரஸ்கண்வன் சடு-சக. குஸுருவிர்து சஉ-சக. சாஸன் சசு-சௌ. தேவர்கள் சஅ-ருக. வசிஷ்டன் ருரு-கஉ. கசி பயன் கூக.

அத்தி கூ. தேவதை: ஸவிதா க, ரு-கக. இந்திரன் உ-க. இராஜ தர்ம இராஜாதிகள் ச. அசுவன் கூ. ஸேனாபதி எ. பிர ஜாபதி அ, ககூ, உடு, உக-உரு. வீரன் கூ. இந்திர பிருகஸ்பதி கடு-கஉ. பிருகஸ்பதி கசு-கஅ. யக்கும் உக. தேசம் உஉ.

சோமாக்கினி ஆதித்தியன் விஷ்ணு சூரியன் பிருகஸ்பதி ௨௬. ஆர்யமாதிகள் ௩௨. மித்திராதயர்கள் ௩௩. வசுவாதயர்கள் ௩௪. விசுவேதேவர்கள் ௩௫, ௩௬. இரட்சோக்னம் ௩௮-௩௯. யஜுமானன் ௪௦ ரிஷிகள்: இந்திர பிருகஸ்பதி ௧. பிருகஸ்பதி ௨-௧௩. ததிக்கிராவர்கள் ௧௪-௧௫. வசிஷ்டன் ௧௬, ௧௮-௨௫. நாபானேதிஷ்டன் ௧௭. தாபஸன் ௨௬-௩௪. வருணன் ௩௫-௩௬. தேவவாதன் ௩௭-௪௦.

அத்தி. ௧௦. தேவதை: ஆபன் ௧௬. விருஷன் ௨. அபாம் பதி ௩. சூரியாதிகள் ௪. அக்கினியாதிகள் ௫-௨௩. வருணன் ௭-௨௭. யஜுமானன் ௮, ௧௦-௧௪, ௧௮, ௧௯, ௨௮. பிருஜாபதி ௧, ௨௦. பரமாத்மா ௧௫. மித்திரா வருணன் ௧௬. கூத்திரபதி ௧௭, ௨௧, ௩௧, ௩௨. இந்திரன் ௨௨. சூரியன் ௨௪, ௨௫. ஆஸந்தி இராஜ பத்தினி ௨௬. அக்கினி ௨௯. சவித்திராதிகள் ௩௦. அசுவினிகள் ௩௪. ரிஷி. வருணன் ௧-௧௭. தேவவாதன் ௧௮-௨௬. வாம தேவன் ௨௪-௨௬. சுனச்சேபன் ௨௭-௩௪.

அத்தி. ௧௧. தேவதை: ஸவிதா ௧-௧௩, ௬௩, ௬௭. வாஜி ௧௨-௧௩. கூத்திரபதி ௧௪-௨௦. கணபதி ௧௫. அக்கினி ௧௬-௧௯, ௨௪-௨௯ ௩௨-௩௪, ௩௬, ௩௭, ௪௦-௪௯, ௭௦-௭௮. திரவிணேதர்கள் ௨௧-௨௨. பிர்ஜாபதி ௨௩. தம்பதி ௩௦. ஜாயாபதி ௩௧. ஹோதா ௩௫. ஆபன் ௩௮, ௫௦-௫௨. வாயு ௩௯. மித்திரன் ௫௩, ௬௨. ருத்திரன் ௫௪. சினீவாலி ௫௪. அதிதி ௫௬, ௫௭, ௫௯. வசு. ருத்திரன் ஆதித்திய விசுவேதேவர்கள் ௫௮. வசுவாதிகள் ௬௦. ஆதித்தியாதிகள் ௬௧. வசுவாதிகள் ௬௫. அக்கினியாதிகள் ௬௬. அம்பா ௬௮, ௬௯. சேனாபதி ௭௯. அத்யாப கோபதேசுக்கர்கள் ௮௦. புரோஹித யஜுமானர்கள் ௮௧. சபாபதி யஜுமானன் ௮௨. யஜுமான புரோகிதன் ௮௩. ரிஷிகள். பிர்ஜாபதி ௧-௧௧. நாபானேதிஷ்டன் ௧௨. குச்ரி ௧௩. சுனச்சேபன் ௧௪-௧௬. புரோதர்கள் ௧௭. மயோபூ ௧௮-௨௨. கிருத்ஸமதன் ௨௩, ௨௪, ௨௭, ௩௧, ௩௬. ஸோமகன் ௨௫. பாபு ௨௬. பாரத்வாஜன் ௩௨-௩௪. தேவசிரவன் தேவவாதன் ௩௫. பிர்ஸ்கண்வன் ௩௭. சிந்துத்வீபன் ௩௮, ௪௦, ௫௦, ௬௧. விசுவமனர்கள் ௪௧. கண்டன் ௪௨. திரிதன் ௪௩, ௪௪, ௪௬, ௪௮, சித்திரன் ௪௫. உத்தேவன் ௪௬. விசுவா மித்திரன் ௬௨-௬௬. ஆத்ரேயன் ௬௭-௬௯. ஸோமாஹுதி ௭௦.

விருபன் எக. வாருணி எஉ. ஜமதக்கினி எஉ-எச. நாபானேதி எரு-அஉ.

அந்தி : கஉ. தேவதை. அக்கினி க, உ, சு, கக, கஉ, கரு, உச, உசு, சச, சசு, ருச, ருஎ, ருக, சுக, க௦உ, க௦ச, க௦சு, க௦அ, க௦க, ககக, ககரு, ககஎ. ஸவிதா உ. கருத்மான் ச, விஷ்ணு ரு. வருணன் கஉ. சிவேசுவரன் கச. ஆபன் உரு, ருரு. பிதான் சரு. இந்திரன் ருக. தம்பதி சு௦. பத்தினி சுக. நிர்ருதி சுஉ, சுச. யஜமானன் சுரு. கிருஷ்ணவலர்கள் சுஎ-சுஅ. மித்திராதிகள் எஉ. அகன்யர்கள் எஉ. அக்ஷினிகள் எச. வைத்தியன் எரு, எஎ, எக, அஉ, அச, அஅ, கூஉ, கூரு, கூசு, கூஅ, க௦௦. சிகிதன் எஅ. ஔஷதிகள் அ௦, அஉ. வைத்தியன் அக, அரு, அஎ. பிஷ்ணன் கச, க௦க. பிஷக்வரர்கள் கூஎ. ஔஷதி கூக, க, க௦உ. வித்வான் க௦ரு, க௦எ, கக௦. சோமன் ககஉ-ககச. ரிஷிகள். வத்ஸப்பிரீக்கன் க, உ, சு, க௦, கஅ, உக, உஉ, ச௦. சியாவாசவம் உ-ரு. துருவம் கக. சுனச்சேபன் கஉ. திரிதன் கஉ-கஎ. விருபன் உ௦, உசு, உக, ககசு. தாபஸன் உக, உஉ. வசிஷ்டன் உச, உரு. வத்ஸப்பிரீ சக. தீர்க்கதமன் சஉ. சோமா ஹுதி சஉ-சசு. விசுவாமித்திரன் சஎ-ருச. பிரியமேதன் ருரு. சுதஜேத்ரு மதுச்சந்தர் ருக. மதுச்சந்தர் ருஎ-சுரு. விசுவாவசு சுசு-சுஅ. குமாரஹாரிதன் சுசு-எச. பிஷக் எரு-க௦. வருணன் கக-க௦க. ஹிரண்ணிய கருப்பன் க௦உ-க௦ரு. பாவகாக்கினி க௦சு-ககக. கோதமன் ககஉ-ககச. வத்ஸாரன் ககரு. பிரஜாபதி ககஎ.

அந்தி : கஉ. தேவதை. அக்கினி க, உ, கூ, கசு, உஉ, உசு சரு, சஎ, ருஉ. ஆதித்தியன் உ. பிரஜாபதி ச, கஎ, உச, உ௦, ரு௦, ருஅ. ஈசுவரன் ரு. சூரியன் அ, சசு. இரண்ணியக் கருப்பன் சு, எ. பத்தினி உ௦, உக. பிருகஸ்பதி உஉ. ருதவன் உரு. கூத்திரபதி உசு. விசுவேதேவர்கள் உஎ, உக. வரு வருணன் உக. வானம்புவி உஉ. விஷ்ணு உஉ. ஜாதவேதர்கள் உச-உரு. ஆபன் ருஉ. பிராமணர்கள் ருச. ரிஷிகள். வத்ஸாரர்கள் க-உ. இரண்ணியக் கரும்பன் ச-அ. வாமதேவன் கூ-உச. திரி சிரர்கள் கரு-கக. அக்கினி உ௦-உக. இந்திராக்கினி உஉ-உரு. ஸவிதா உசு. கோதமன் உஎ-உரு. பாரத்வாஜன் உசு. விருபன் உஎ-ருக. உசனர்கள் ருஉ-ருஅ.

அத்தி: கசு. தேவதை. அசுவினி க-ரு. கிரீஷ்மருது கூ. வசு வாதிக்கள் எ. தம்பதி அ. பிரஜாபதி கூ-கூ. வித்வான்ஸர் க௦. இந்திராக்கினி கக. வாயு க௨-கசு. திசை கக. ருதுக்கள் கரு, க௭, ௨௭. சந்தங்கள் கஅ. பூமி கக. அக்கினி முதலியன ௨௦. விதுஷி ௨௧-௨௨. யக்ஞம் ௨௩. மேதாவினன் ௨௪. வசுவாதி ௨௫. ரிபுக்கள் ௨௬. ஈசுவரன் ௨௮-௨௯. சந்தீசுவரன் ௩௦. ரிஷிகள். உசனர்கள் க-கூ. விசுவேதேவர்கள் எ, கூ, க௩, க௪, க௬, க௭. விசுவேதேவர்கள் அ. க௦, க௩, க௫. கஅ, ௩௧, விசுவ கர்மா க௨.

அத்தி: கரு. தேவதை. அக்கினி க, ௨, ௨௦, ௫ ௭, கூ௨. தம்பதி ௩. வித்வான்ஸன் ச-௭. பிரஜாபதி அ-கூ. வசுக்கள் க௦. ருத்திரர்கள் கக. ஆதித்தியர்கள் க௨. மருத்துக்கள் க௩. விசுவேதேவர்கள் கசு. வஸந்த ருது கரு. கிரீஷ்மருது ககூ. வர்ஷருது க௭, சாந்திது கஅ. ஏமந்தருது ககூ. சிசிருது ௫௭. விதுஷி ௫௮-கூ௩. இந்திராக்கினி ௫கூ. ஆபன் கூ௦. இந்திரன் கூக. பரமாத்மா கூசு. வித்வான் கூரு. ரிஷிகள், பரமேஷ்டி க-ருசு. பிரியமேதை கூ௦. மதுச்சந்தர்கள் கூக-கரு. வசிஷ்டன் கூ-௨கூசு.

அத்தி: ககூ. தேவதை. ருத்திரன் க, ச, கூ, க௭, கக, ௨கூ. ஏகருத்திரன் ௫. ருத்திரர்கள் கஅ, ௨௦, ௨௮, ௩௦, ௫௫, ௫௭, கூகூ. வெகு ருத்திரர்கள் ௫கூ. ரிஷிகள். பரமேஷ்டி, குத்ஸன் க-கூ. பரமேஷ்டி ச. பிருகஸ்பதி ௫. பிரஜாபதி கூ, க௪, ௩௪. குத்ஸன் கரு, ௩௩, ௩௫, ௩கூ. பரமேஷ்டி பிரஜாபதி ச௦-கூகூ.

அத்தி: க௭. தேவதை. மருத்துக்கள் க, ச௭, அ௦, அசு. அக்கினி ௨, க௨, கரு, ககூ, ௫௦, ௫௨, ௫௩, ௫௫, ௫கூ, ௫௮, கூரு. எ௩, எ௫, எ௭, எகூ, அ௭, கூ௦. பிராணன் ககூ-கசு. விசுவகர்மா க௭. ௩௩, எஅ. இந்திரன் ௩௪, ச௪, ௫௧, கூக, கூ௩. இஷ்ட சரு. யோத்தா சகூ. இந்திர பிருகஸ்பதி சஅ. சோமவருணர்கள் சகூ, திக் ௫சு. யக்ஞம் ௫௭, கூ௨. ஆதித்தியர்கள் ௫கூ, கூ௦. இந்திராக்கினி கூசு. ஸவிதா எசு. சாதூர்மாஸ்யா மருத்துக்கள் அரு. யக்ஞ புருஷன் கூக-ககூ. ரிஷி. மேதாதிதி க-௭, கூ. வசபூ அ. பாரத்வாஜன் க௦-ககூ. லோபா முத்திரை கக-கரு. புவன புத்திரி விசுவகர்மா க௭-௩௨. ஆபிரதிரதம் ௩௩-௫௮, கூ௦. விசுவாவசு ௫கூ. மதுச்சந்த சுதஜேதார்கள் கூக. வித்ருதி கூ௨-கூகூ. குத்ஸன் ௭௦.

எஃ. கண்வன் எசு. கிருத்ஸன் எரு. வசிஷ்டன் எசு, எஅ. பரமேஷ்டி எஎ. சப்த ரிஷிகள் எக-அஎ. கிருத்ஸமதன் அஅ. வாம தேவன் அக-கக.

அத்தி. கஅ. தேவதை : அக்கினி க, சசு, ருக், ருட, ருஎ, ருஅ' சசு-சுஅ, எட-எரு. பிரஜாபதி ௨-௦, சசு, சரு, ருசு, ருக்-சு௦. ஆத்மா அ-க௦. ப்ரீமகாத்மா கக. தாகன்ய தாத்மா க௨. இரத்தின வான் தனவானுத்மா க௩. அக்ன்யாதிபுக் தாத்மா கசு. த்னாதிபுக் தாத்மா கரு அக்கினி யாதி வித்யா விதாத்மா கசு. மித்னரைசுவரிய சுவரிகாத்மா க௭. இராஜை சுவரியாதி யுக்தாத்மா கஅ. பதார்த்த விதாத்மா கக. யக்ஞானுஷ்டானுத்மா ௨௦. யக்ஞாங்க வானுத்மா ௨௧. யக்ஞவானுத்மா ௨௨. கால வித்யா விதாம்மா ௨௩. விஷு மாங்க கணித வித்யா விதாத்மா ௨௪. ஸமாங்க கணித வித்யா விதாத்மா ௨ரு. பசு வித்யா விதாத்மா ௨சு. பசுபாலன வித்யா விதாத்மா ௨௭. ஸங்கராமாதி விதாத்மா ௨அ. யக்ஞானுஷ்டா னுத்மா ௨க. இராஜ்ய வானுத்மா ௩௦. விசுவேதேவர்கள் ௩௧, ௭௩, ௭௭. அன்னவான் வித்வான் ௩௨. அன்னபதி ௩௩, ௩௪. இரச வித்யாவித் வித்வான் ௩ரு, ௩சு. ஸம்ராட் இராஜா ௩௭. ருத் வித்யாவித் வித்வான் ௩அ. சூரியன் ௩க, ௩௦. சந்திரமர்கள் ௪௦. வாதன் ௪௧. யக்ஞம் ௪௨, ௩சு, ௩௩-௪ரு. விசுவகர்மா ௪௩. பிரு கஸ்பதி ௪௭-௪க. இந்திரன் ௩௩, ௩ரு, ௩க-௭௧. விசுவகர்மாக்கினி ௬௨. ரிஷிகள். தேவர்கள் ௧-௪௪. சுனச்சேபன் ௪ரு-௩௩. கால வன் ௬௪-௬௭, ௬௧. விசுவகர்மா ௬அ-௬௦, ௬௪, ௬ரு. தேவசிரவ தேவவாதர்கள் ௬௨. விசுவாமித்திரன் ௬௩, ௭௨. தேவசிர தேவ. வாதர்கள் ௬௬, ௬௭. இந்திரன் ௬அ இந்திரன் விசுவாமித்திரன் ௬க. சாஸன் ௭௦. ஜயன் ௭௧. ருத்ஸன் ௭௩. பரத்வாஜன் ௭௪. உத்சீலன் ௭ரு, ௭சு. உசனர்கள் ௭௭.

அத்தி : கக். தேவதை. னோமன் க, டு, எ, க0, கடு, டக, டஃ, டரு, டச, டரு, ட2, டுச, எ2, எச, அச. இந்திரன் கூ, ட2, டஃ. டஅ, எக, எசு, கூக. அக்கினி கக, ச0, சக, சஅ, கூசு, கூ, கூசு, வித்வாம்ஸன் க2, டக. யக்ஞம் கஃ, கசு, கஎ, கக, ட2, டசு. டஅ, ட0, டக. அதிதியாதிகள் கச. கிருஹபதி கஅ. யஜுமானன் ட0. வித்வான் டச. இடை டக. பீதரன் டசு, சடு சஎ, சக-ருஃ, டுரு, கூஃ, கூஎ, எ0, அஎ. சரஸ்வதி டஎ, அஃ, அஅ, க0,

கசு. ஸவிதா சஃ, அஃ, அரு, அசு. விசுவேதேவர்கள் சசு, ரு, சசு. அங்கிரஸன் எஃ. பிரஜாபதி எரு, எஎ-எஃ. வருணன் அக. அசுவினிகள் அஉ, அக, கஃ, கரு. ஆத்மா கூஉ. நிஷிகள். பிரஜாபதி பாரத்வாஜன் உ. ஆபூதி டு-ஃ. ஹைமவர்சி கஃ-கரு. பிரஜாபதி டசு-ஃ. வைகாநஸன் டஅ-சஅ. சங்கன் சஃ-கரு.

அத்தி : ௨௦. தேவதை. சபேசன் க, ட, கூ, கஃ. சபாபதி ச, கூ, அ. இராஜா எ. உபதேசகர்கள் விசுவேதேவர்கள் கஉ. அத் யாபகன் கஃ. அக்கினி கசு, உஉ, உசு, உசு, எஅ, எஃ, வா'பு கரு. ரூரியன் கசு-உக. லிங்கோக்தர்கள் கஎ, டசு, டரு. வருணன் கஅ. ஆபன் கஃ-௨௦. ஸமித்து உஃ, சோமன் உஎ-ஃ. இந்திரன் உஅ, டக, டசு, டஅ, சஃ, சஎ, ருசு, அஎ, அக. பரமாத்மா டஉ. தநாநபதன் டஎ. உஷாஸாநக்தர்கள் சக. தைவ் யாபகோபதேசகர்கள் சஉ. திசிரதேவி சஃ. துவஷ்டா சசு. வனஸ்பதி சரு. சுவாஹா கிருதிகள் சசு. அசுவி சரஸ்வதிந்திரர்கள் ருரு, கூக, எஃ, எஎ, அஃ, கஃ. இந்திரசவிதா வருணர்கள் எஃ-எஉ, அசுவினிகள் அக-அஃ. சரஸ்வதி அசு-அசு. நிஷிகள். பிரஜாபதி க, உ, ச, உஃ, உஉ, உஃ, உஎ, உஅ, டக, டசு, டரு. அசுவினி ட. பிரஸ்வ கண்வன் உக. ஆசுவதாரசிவன் உசு-உசு-விசுவாமித்திரன் உக-ருஃ. திருமேத புருஷமேதர்கள் டஃ. கோண்டிஸ்ரம் டஉ. காஹ்வத் சகீர்த்தி டஃ. ஆங்கிரஸன் டசு-சசு. காமதேவன் சஎ-சக. கர்கன் ருஃ - ருஉ. வசிஷ்டன் ருசு. விதர்ப்பி ருரு-அஃ. கிருத்ஸமதன் அக-அஃ. மதுச்சந்தர்கள் அசு-கஃ.

அத்தி : ௨௧. தேவதை. வருணன் க-உ. அக்கினி வருணன் ட-ச. ஆதித்தியர்கள் ரு. அதிதி கூ. சுவர்காக்கினிகள் எ. மித்திரவருணன் அ. அக்கினி கூ-கஉ. ரித்விஜன் கஃ. வித்வாம்ஸன் கக, கஃ, கசு, உஉ, உஎ, சக, சசு. விசுவேதேவர்கள் கஎ, உக, உசு, உசு, உஅ. ருத்திரர்கள் உஃ. இந்திரன் உரு. அக்கினி, அசும், இந்திரன் சரஸ்வதி உசு. அசும் முதலியன டஃ, டஃ, சஃ, சசு, சஎ, சக, ருஅ. சரஸ்வதி முதலியன டஉ-சஅ. ஹோத்ராயர்கள் சஉ-சஃ. யஜுமானன் ரித்விஜன் சரு. அக்கினியாதிகள் ருசு, லிங்கோக்தர்கள் கூஃ-கக. நிஷிகள். சுனச்சேபன் க-உ. வாமதேவன் ட, ச, ரு. கயப்ஸாதன் கூ-எ. விசுவாமித்திரன் அ.

வசிஷ்டன் கூ. ஆத்ரேயன் க௦, கக, ௨௭. சுவஸ்த்யாத்ரேயன் க௨, ௨௬, ௨௮, கூக.

அத்தி: ௨௨. தேவதை. ஸ்விதா க, டு, அ, கக, கச. வித் வாம்சன் ௨. அக்கினி ந, கரு, க௭, கக. விசுவேதேவர்கள் ச. இந்திராதிகள் ௫. அக்கினியாதிகள் கூ-௨௭. பிராணாதிகள் ௭-௨௩. பிரயத்ன வந்த சீவாதிகள் அ. பவமானன் கஅ. பிரஜாபதி முதலியன ௨௦. வித்வான் ௨க. லிங்கோக்தர்கள் ௨௨-௨௯. திசன் ௨ச. சலாதிகள் ௨ரு. வாதாதிகள் ௨கூ. நட்சத்திராதிகள் ௨அ. வசுவாதிகள் ட௦. மாஸங்கள் டக. வாஜாதிகள் ட௨. ஆயுராதிகள் டக. யக்ஞம் டச. ரிஷிகள். பிரஜாபதி க, டு, அ, கக, கச, ககூ, ககூ, ௨௦, ௨௨, டச. யக்ஞ புருஷன் ௨. விசுவா மித்திரன் கூ. மேதா நிதி க௦. சுதம்பபன் கரு. விசுவருபன் க௭. அருணத்ரஸைஸ்பு கஅ. சுவஸ்த்யாத்ரேயன் ௨க.

அத்தி: ௨௩. தேவதை. பரமேசுவரன் க, ரு, ரு௨. சூரியன் கூ-க௦. இந்திரன் ௭. வாய்வாதிகள் அ. ஜிஞ்ஞாசு கூ, கக, சரு, ச௭. வித்யுதாதிகள் க௨. பிரமாதிகள் க௩-ருஅ. பிரமா கச. வித்வான் கரு. ஸ்விதா ககூ. அக்கினி முதலியவர் க௭. பிராணாதிகள் கஅ. கணபதி ககூ. இராஜப்பிரசை ௨௦, ௨௨, ௨௩, ௨௪. நியாயாதீசன் ௨க. பூமி சூரியன் ௨ச-௨ரு. பூரீ ௨கூ-௨௭. பிரஜாபதி ௨அ. வித்வாம்ஸன் ௨கூ-௨௩. இராஜன் ௨௦, ௨௨, ௨௩, ௨௪. பிரஜை ௨ச, ௨ரு, ௨௦, ௨௧. ஸ்திரீகள் ௨கூ-௨௭. சபா சதன் ௨அ. அத்யாபகன் ௨கூ-௨௨. சூரியாதிகள் சகூ. பிரஷ்ட டிரு ஸமாதாத்ருக்கள் சகூ. ஈசுவரன் ரு௦, கூச, கூரு. புருஷேச வரன் ருக. பிரஷ்டா ரு௩, ருரு, ரு௭, ருகூ, கூக. ஸமாதாதா ருச, ருகூ, க௦, கூ௨, கூ௩. ஸமிதை ருஅ. ரிஷி. பிரஜாபதி க-கரு.

அத்தி: ௨௪. தேவதை. பிரஜாபதி க. ஸோமாதிகள் ௨. அசுவம் முதலியன ட. மருத்து முதலியவை ச. விசுவேதேவர்கள் ௫. அக்கினியாதிகள் கூ, கூ, க௨, கச, ககூ, ௨௩, டச. இந்திராதிகள் ௭-கரு. இந்திராக்கினி மிதலியவை அ-க௭. அந்தரிட்சாதிகள் க௦. வசந்தாதிகள் கக-௨௦. விராஜாதிகள் க௩. பிதுருக்கள் கஅ. வாயு ககூ. வருணன் ௨க. சோமாதிகள் ௨௨, ௨௪, ௨௨. காலா வயவங்கள் ௨ரு. பூமியாதிகள் ௨கூ. வசுவாதிகள் ௨௭. ஈசானாதிகள் ௨அ. பிரஜாபதி முதலியன ௨கூ-௨௨. மித்தி

ராதிகள் ௩௩. சந்திராதிகள் ௩௫. அசுவின்யாதிகள் ௩௬. அர்
தமாஸாதிகள் ௩௭. வர்ஷாதிகள் ௩௮. ஆதித்தியாதிகள் ௩௯.
விசுவேதேவாதிகள் ௪௦. ரிஷிகள். பிரஜாபதி ௧-௪௦.

அத்தி: ௨௫, தேவதை. சரஸ்வதீயாதிகள் ௧. பிராணாதிகள்
௨. இந்திராதிகள் ௩, ௫, ௮, அக்கினியாதிகள் ௪. மருத்து முத
லியவர்கள் ௬. பூஷணாதிகள் ௭. ௯. இரண்ணிய கருப்பன் ௧௦.
ஈசுவரன் ௧௧, ௧௨, ௧௮, ௧௯. பரமாத்மா ௧௩. யக்ஞம் ௧௪, ௨௬,
௨௯, ௩௧, ௩௪, ௩௬, ௩௮, ௪௦, ௪௧. வித்வாம்ஸன் ௧௫, ௨௦, ௨௨,
௨௫, ௩௦, ௩௭, ௩௯, விசுவேதேவர்கள் ௧௬, ௩௫, ௪௪. வாயு
௧௭. த்யௌராதியர்கள் ௨௩. மித்திராதிகள் ௨௪. யஜமானன்
௪௨. ஆத்மா ௪௩-௪௪. பிரஜா ௪௫. அக்கினி ௪௭. வித்வான்
௪௮. ரிஷி. பிரஜாபதி ௧, ௧௬, ௨௩, ௨௭. கோதமன் ௧௭, ௨௨,
௨௪, ௨௬, ௨௮, ௪௮.

அத்தி: ௨௬. தேவதை. அக்கினியாதிகள் ௧. ஈசுவரன் ௨-௩.
இந்திரன் ௪, ௧௦, ௧௭. சூரியன் ௫. வைசுவாநரன் ௬, ௮, ௯.
வைசுவாநராக்கினி ௭. அக்கினி ௧௧, ௧௩, ௧௬, ௨௬. ஸம்வத்சரம்
௧௪. வித்வான் ௧௫, ௧௮, ௨௦, ௨௧, ௨௩, ௨௪. வித்வாம்ஸன் ௧௯.
சோமன் ௨௨-௨௫. ரிஷி. யாக்ஞவல்கியன் ௧. லௌகட்சி ௨.
கிருத்ஸமதன் ௩-௨௪. இரம்யாக்ஷி ௪-௫. பிராதுராட்சி ௬. குத்
ஸன் ௭, ௮, ௯. வசிஷ்டன் ௧௦. நோத கோதமன் ௧௧-௧௨.
பாரத்வாஜன் ௧௩-௧௪. வத்ஸன் ௧௫. மஹியவன் ௧௬-௧௮. முத
கலன் ௧௯. மேதாதிதி ௨௦-௨௩. மதுச்சந்தர்கள் ௨௫. ௨௬.

அத்தி: ௨௭. தேவதை. அக்கினி ௧, ௩, ௭, ௧௧, ௧௮, ௩௯
௪௩, ௪௫. ஸாபிதேன்யன் ௨. விசுவேதேவர்கள் ௮-௧௨. அசு
வாதிகள் ௯. சூரியன் ௧௦. யக்ஞம் ௧௩, ௧௭, ௪௨. வன்ஹி ௧௪.
வாயு ௧௫, ௨௩, ௨௪, ௨௭, ௩௫, ௪௪. தேவ்யன் ௧௬. இடாதிகள்
௧௬. துவஷ்டா ௨௦. வித்வாம்ஸன் ௨௧. இந்திரன் ௨௨, ௩௭,
௩௮, ௪௦, ௪௧. பிரசாபதி ௨௫-௨௬. பரமேசுவரன் ௩௬. ரிஷிகள்து
அக்கினி ௧, ௭, ௧௦, ௨௦. பிரஜாபதி ௮, ௯, ௨௧, ௨௨. வசிஷ்
டன் ௨௩, ௨௪, ௨௭, ௨௮, ௩௫. இரண்ணியகருப்பன் ௨௫-௨௬.
கிருத்ஸமதன் ௨௬, ௩௨, ௩௩. புருமீடன் ௩௦. அஜமீடன் ௩௧.
அங்கிரஸன் ௩௪. சம்யு பார்ஹஸ்பத்தியன் ௩௬-௩௮. வாமதேவன்
௩௯-௪௧. சம்யு ௪௨, ௪௪, ௪௫. பார்க்வன் ௪௩.

அந்தி : ௨௮. நேவதை. இந்திரன் க, உ, ரு, சு, அ, கூ, கக, கஉ, கரு, கசு, கஅ, உக, உரு, உஅ, உஉ, உக, உரு, சசு. ருத் திரன் ச. அசுவினிகள் எ, கஎ, உ௦. பிருகஸ்பதி க௦. அஹோ ராத்நிரி கச-உகூ. அக்கிலி ௨௨, ௨ச, உச. வாண்யம் உக. நிஷி கள். பிருஹத் உக்நவாமதேவன் க, சு, அ. கோதமன் எ. பிரஜா பதி கூ-கக, அசுவினிகள் க௨-கக. சரஸ்வதி ௨ச-சசு.

அத்தி : உக. தேவதை. அக்கினி க, ரு, கக, கஃ, கஅ, உ௦, உஅ, உரு. மனிதர்கள் சு, உக, உஃ. அக்வினிகள் எ. சரஸ்வதி அ. துவஷ்டா க. சூரியன் க௦. யஜமானன் கஉ. மனிதன். கக-உச. வாயுவுக்கள் உஉ. வித்வான் உரு, உஎ, உச, உஅ. அந் தரிட்சம் உக. ஸ்திரீகள் உ௦-உக. வித்வான்கள் உஉ, உக, உஎ, ருஅ. வாக்கு உஃ. வீரன் உக, சக, சஅ, ரு௦, ருரு. தனுர்வே தாத்தியாபர்கள் சஎ. மகாவீர சேனாபதி ருக. சுவீரன் ருஉ. வீரன் ருஃ-ருச. வீரர்கள் ருக-ருவ. அக்கினி முதலியவர்கள் ருக-சு௦. ரிஷிகள். ருருஹதுக்தவாமதேவ்யர்கள். க-கக. பார்கவ. ஜமதக்கினி கஉ-உச. ஜமதக்கினி உரு-உசு. மதுச்சந்தர்கள் கஎ. பாரத்வாஜன் உஅ-சு௦.

அந்தி : டு. நேவதை, ஸவிதா க-சு பரமேசுவரன் டு-சு, வித்வான்கள் எ-அ, வித்வான் க-கட, ஈசுவரன் கஃ, இராஜனும் ஈசுவரனும் கச-உட. நிஷிகள், நாராயணன் க, க, டு, உடமேதா திதி ச.

அக்தி: ௨௧. தேவவதை. புருஷன் ௧, ௨. ௪. ௬, ௮-௧௬. ராசானன்
௨. சிரஷ்டா ௫. சிரஷ்டேசுவரன் ௭. ஆதித்தியன் ௧௭, ௧௯,
௨௨. சூரியன் ௨௦. விசுவேதேவர்கள் ௨௧. நிஷித்கள். நாராயணன்
௧-௧௬, உத்திர நாராயணன் ௧௭-௨௨.

அத்தி: ௩௨. தேவதை. பரமாத்மா ௧, ௨, ௩, ௪, ௫, ௬, ௭, ௮, ௯, ௧௦, ௧௧, ௧௨. இரண்ணிய கருப்பன் பரமாத்மா ௩. ஆத்மா ௪. பரமேசுவரன் ௫. வித்வான் ௬. இந்திரன் ௭. பரமேசுவரன் வித்வான்கள் ௮. இராஜர்கள் ௯. ரிஷிகள். சுவயம்பூ பரமாத்மா ௧௦. மேதா காமம் ௧௧-௧௨. ஸ்ரீகான் ௧௩.

அத்தி: ட஁. தேவதை. அக்கினிகள் க-௨. அக்கினி ட, ஈ, கூ, க௨, க௫, கஈ. வித்வான்கள் எ, அ, உசு. விசுவேதேவர்கள் க஁, டகூ, சஎ, சகூ, டுக, டுசு, எஎ, அக, அ஁, அகூ, கூக, கூசு.

ஸவிதா கௌ, ௨௦, ௩௪, ௧௬, ௮௪. இந்திரன் ௧௮, ௨௨, ௨௯, ௩௯, ௬௩, ௬௭, ௭௯, ௯௦, ௧௦௦, ௧௧௦. இந்திரவாயு ௧௧, ௪௦, ௩௬, ௮௬, வேனன் ௨௧. சூரியன் ௩௦, ௩௨, ௩௦, ௩௮, ௪௦, ௪௩, ௭௪. வித்வான் ௩௩, ௭௨, ௭௦, வாயு ௪௪-௩௦, ௭௦-௮௦. வருணன் ௪௬. மகேந்திரன் ௩௦, ௮௦, ௧௭. மித்திரவருணன் ௩௭, ௭௧, ௮௭. அசுவினிகள் ௩௮-௮௮ வைசுவாநரன் ௬௦-௬௨. இந்திராக்கினி ௬௧, ௭௬, ௧௩. சோமன் ௪௨. ஆதித்தியர்கள் ௬௮. அத்வர்யு ௭௩. இந்திர மருத்துக்கள் ௭௮. ரிஷிகள். வாஸப்ரி ௧. விசுவரூபன் ௨-௪. கோதமன் ௩-௬. குத்ஸன் ௩, ௩, ௨௯, ௩௭, ௩௮, ௪௨, ௩௮. விசுவாமித்திரன் ௭, ௮, ௨௨, ௨௬, ௬௦, ௩௩, ௭௦ பரத்வாஜன் ௯, ௧௩, ௩௧, ௩௯, ௮௪. மேதாநிதி ௧௦, ௪௦. ௪௬, ௮௧, ௮௩, ௯௭. பராசரன் ௧௧. விசுவவாரர்கள் ௧௨. வசிஷ்டன் ௧௪, ௧௮, ௨௦, ௪௪, ௭௦, ௭௧, ௭௬, ௮௮. பிரஸ்கண்வன் ௧௦, ௩௧, ௩௩, ௩௬. லுசோதானகன் ௧௭. புருமீடா ஜமீடர்கள், ௧௯. சுநீதி. ௨௧. சசீகன் ௨௩. திரிசோகன் ௨௪. மதுச்சந்தர்கள் ௨௦, ௩௯, ௬௮, ௧௮. ஸ்தியன் ௨௭, ௩௪, ௭௮, ௭௯. விப்ராட் ௩௦. கோரி விதி ௨௮-௬௪. சுருதகட்ச சுகட்சர்கள் ௩௦. ஜமதக்கினி ௩௯, ௪௦, ௮௬, ௮௭. நிருமேதன் ௪௧, ௬௬. ௬௭. ௬௮. இரண்ணிய ஸ்தூபன் ௪௩. குத்ஸீதி ௪௭. பிரதி க்ஷத்திரம் ௪௮. வத்ஸாரம் ௪௯. பிரகாதம் ௬௦. கூர்மம் ௬௧. லுசம் ௬௨. சுஹோத்ரம் ௩௩, ௭௭, ௬௩. வாமதேவன் ௬௪. ௬௬. ரிஜிசுவன் ௬௬. குசிகன் ௬௬. தேவலன் ௬௨, தட்சன் ௭௨-௭௩. பிரஜாபதி ௭௪. பிருஹத்திவன் ௮௦. தாபஸன் ௮௬. கண்வன் ௮௯, திரிதன் ௯௦. மது ௯௧, ௯௪. மேதன் ௯௨.

அத்தி. ௧௪ தேவதை: மனம் ௧-௬. அன்னம் ௭. அநுமதி ௮, ௯. சினீவாலி ௧௦. சரஸ்வதி ௧௧. அக்கினி ௧௨-௧௩. இந்திரன் ௧௬-௧௯. சோமன் ௨௦-௨௩. சவிதா ௨௪, ௨௭. அசுவினிகள் ௨௮-௩௦, ௪௭. சூரியன் ௩௧. இராத்திரி ௩௨. உஷை ௩௩. அக்கினியாதிகள் ௩௪. பகன் ௩௦, ௩௭, ௩௯. பகவான் ௩௬, ௩௮. உஷை ௪௦. பூஷணன் ௪௧, ௪௨. விஷ்ணு ௪௩, ௪௪. வானம் புவி ௪௦. லிங்கோக்தர்கள், ௪௬-௩௩. மருத்துக்கள் ௧௮. ரிஷிகள் ௪௯. இரண்ணியன் தேஜ ௩௦-௩௨. ஆதித்தியர்கள் ௩௪. அத்தியாதம் பிராணன் ௩௩. பிரமணஸ்பதி ௩௬ ௩௮. ரிஷிகள். சிவ

சங்கற்பம் க-கூ. அகஸ்தியன் எ-கூ, சஅ. கிருத்ஸமதன் க௦, கக, ௫அ. இரண்ணிய ஸ்தூபன் ஆங்கிரஸன் க௨, கக. தேவசிரவ தேவவாத பாரதர்கள் கச, க௫, கஅ, கக. நோதர்கள் கச, க௭. கோதமன் ௨௦-௨௩, ௩௩. ஆங்கிரஸன் இரண்ணியஸ்தூபன் ௨௪-௨௭. பிரஸ் கண்வன் ௨அ. குத்ஸன் ௨க, ௩௦-௩௨. இரண்ணியஸ்தூபன் ௩க, ச௭. வசிஷ்டன் ௩௪௪௦. சுஹோத்திரன் சக. ரிஜிஷ்வன் ௪௨, ௫௩. மேதாதிதி ௪௩-௪௪. பரத்வாஜன் ௪௫. விஹவ்யன் ௪௬. பிராஜாபத்தியன் யக்ஞன் ௪௭. தட்சன் ௫௦-௫௨. கூர்மகார்த்தஸன் ௫௪. கண்வன் ௪௪-௪௭.

அத்தி: ௩௫. தேவதை. பிதுருக்கள் க. ஸவிதா ௨௩. வாயு ஸவிதா ௪-௪. பிரஜாபதி கூ. யமன் எ. விசுவேதேவர்கள் அ-க௦. ஆபன் கக-க௨. கிருஷிவலர்கள் க௩. சூரியன் கச. ஈசுவரன் க௫. அக்கினி கச, க௭, கக, ௨௨. இந்திரன் கஅ. ஜாதவேதர்கள் ௨௦. பூமி ௨௩. ரிஷிகள். ஆதித்தியதேவர்கள் க, ௩, ௪, ௮, ௨, ௪, கூ, க௨-௧௪, ௧௬, ௨௦, ௨௨. ஸங்க சுகன் எ-௧௪, சுசுகன் க௦. சுனச்சேபன் கக. வைகாநஸன் க௭. பரத்வாஜன். சுரம்பிடன் கஅ. தமனன் கக. மேதாதிதி ௨௧.

அத்தி: ௩௬. தேவதை. அக்கினி க-௨௦. பிருகஸ்பதி ௨. ஸவிதா ௩. இந்திரன் ௫-அ. மித்திராதிகள கூ. வாதாதிகள் க௦. லிங்கோஷ்டிகள் கக. ஆபன் க௨, க௫, கச. புவி க௩ ஈசுவரன் க௭, கக, ௨௧, ௨௨. சோமன் ௨௩. சூரியன் ௨௫. ரிஷிகள். தத் சியாங்காதர்வணன் க, ௨, ௭, க௨, க௭, கக, ௨௧, ௨௪. விசுவாமித்திரன் ௩. வாமதேவன் ௪-௬. மேதாதிதி க௩. சிந்துத்வீபன். கச-௧௬. லோபாமுத்திரை ௨௦.

அத்தி: ௩௭. தேவதை. ஸவிதா க. ௨, கக. வானம் பூமி ௩. யக்ஞம் ௪, கூ, அ. ஈசுவரன் ௭, கச, கச, ௫௧. வித்வான் கூ, க௩. வித்வான்கள க௦. புவி க௫. அக்கினி கச. ரிஷிகள். தத்தியங் அதர்வணன் க, ௩, கூ, அ, கச, கஅ. சியாவாசவம் ௫. கண்வன் ௭. தீர்க்க தமர்கள் க௭. அதர்வன் கக-௪௧.

அத்தி: ௩௮. தேவதை. ஸவிதா க-௫௪. சரஸ்வதி ௫-௪ பூஷணன் ௩. வாக்கு ௫. அசுவினிகள் கூ, க௦, க௨, க௩, வாதன் ௭. இந்திரன் ௮-௨௬, வாயு கூ. யக்ஞம் கக, கஅ, ௨௨, ௨௭, ௨௮. வானம் பூமி க௫. பூஷாதிகள் க௫. ருத்திராதிகள்

௧௬. அக்கினி கௌ. ஆபன் ௨௩. அக்கினி கௌ. ஈசுவரன் ௨௫
ரிஷிகள். அதர்வணன்க-௫. தீர்க்கதமன் ௫-௨௮.

அத்தி: ௩௯. தேவதை. பிராணதிகள் ௧. திகாதிகள் ௨.
வாக்காதிகள் ௩. ஸ்ரீகள் ௪. பிரஜாபதி ௩. சவிதாதிகள் ௬.
மருத்துக்கள் ௭. அக்கினியாதிகள் ௮. உக்கிராதிகள் ௯. அக்
கினி ௧௦-௧௩. ரிஷிகள். தீர்க்கதமர்கள் ௧-௧௩.

அத்தி: ௪௦. தேவதை. ஆத்மா ௧, ௩, ௪, ௧௭. பிரமா ௭. ரிஷி.
தீர்க்கதமர்கள் ௧-௧௭.

௪. பழைய வேதாச்சாரியர்கள்

சுக்கில யஜுர்வேதம் பிருஹதாரண்யகத்தில் சொல்லியுள்ள
வேத குரு நாதர் நாமங்களை இங்கு குறித்துள்ளோம்.

சுவயம்பூ பிரம்மன், பிரஜாபதி, காவாழிமகன் துரன், இராஜ
ஸ்தம்பவசன் யக்ஞவசர், குசிரி, வாத்தஸியன், சாண்டிலியன்,
வாம கக்ஷாயனன், மாஹித்தி, கௌதஸன், மாண்டவ்யன்,
மாண்டுகாயனி, ஸஞ்சிவி, யாக்ஞவல்கிப வாஜஸனேயன், ஆதித்
தியன், அம்பிணி என்னும் பெண்மணி, வாக்கு, நித்ருவமகன்
கசியபன், சில்பகசியபன், ஹரித கசியபன், வர்ஷகணமகன்
அஸிதன், பத்யாகமகன் ஜிஹ்வா வதன், வாஜசிரவன், குசிரி,
உபவேசி, அருணன், உத்தாலகன், யாக்ஞவல்கியன்.

ஆஸுரி, ஆஸுராயாணன், பிராசினி மகன் ஆஸுரீ வாசி
னன், சஞ்சிவி மகன் பிராசீன யோகிமகன், கராசகேயி மகன்,
வைத பிருதி மகன், கிரௌஞ்சிகி மக்கட்கன், பாலுதி மகன்,
இராஜீதரி மகன், சாண்டிலி மகன், மாண்டுகி மகன், மாண்டு
காயனீ மகன், ஜாயந்தி மகன், ஆலம்பி மகன், ஆலம்பாயனீ
மகன், ஸாங்கிருதி மகன், செளங்கி மகன், ஆர்த்தபாகி மகன்,
வார்காருணீ மகன், வேலுவார் கருணீ மகன், பாராசாரி மகன்,
வாத்தஸீமகன், பாராசாரீமகன், பாரத்வாஜீமகன், கௌதமீமகன்
ஆத்ரேயிமகன், காபிமகன், காண்வீமகன், வையாகாபதிமகன்
ஆலம்பிமகன், கௌசிகீமகன், காத்தியாயனீமகன் பாராசாரீமகன்
ஒளபஸ்வஸ்தீமகன், பாராசாரீமகன், பாரத்வாஜிமகன், கௌதமீ
மகன், பெளதிமாஷீமகன். [பிருஹதாரண்ணியகம் ௬, ௪, ௧, ௪]

பிருஹதாரண்யகம் ௨, ௬, ௩ யநுவாகங்களில் சொல்லியுள்ள காண்வ சாகை சுக்கில யஜுர்வேத பூர்வீகாசாரியர்கள், பௌதிமாஷ்யன், கௌபவனன், பௌதிமாஷ்யன், கௌபவனன், கௌசிகம், கௌண்டின்புன், சாண்டில்யன், கௌசிகன், கௌதமன், அக்கினிவேசியன், சாண்டில்யன், அனுபதிலதன், அநாதிலதன், அநாதிலதன், கௌதமன், ஸைதவன், பிராசின யோக்கியன், பாராசரியன், பாரத்வாஜன், கௌதமன், பாரத்வாஜன், பாராசரியன், பைஜ்வப் பாயனன், கௌசிகாயனீ, கிருத கௌசிகன், பாராசர்யாயனன், ஜாதாகர்ணியன், அசுராயனன், யாஸ்கன், திரைவணி, ஒளபஜந்தனி, ஆஸூரி, பாரத்வாஜன், ஆத்திரேயன், மான்டி, கௌதமன், வாத்தியன் சாண்டில்யன், கைசோரிய காப்பயன். குமார ஹாரிதன் காலவன். விதர்பி கௌண்டியன் வத்ஸனபாத பாப்பிரவனன். பதஸௌபரன், அயாஸ்ய ஆங்கிரஸன் ஆபூதிதுவாஷ்டிரன், விசுவரூபத்து வாஷ்டிரன், அசுவிணிகன். ததீச அதர்வணன், மிருத்பு பிராத்வம்சனன், ஏகரிஷி விப்பிரச்சித்தி, வியஷ்டிஸநாரு, ஸநாதனன், ஸநகன், பரமேஷ்டி பிரமன்.

௫. வினாக்களும் விடைகளும்.

க. வேதத்துக்கு ஸ்தூல வடிவங்கொடுத்து எந்த ரூபத்தை ஆதியில் யளித்தார்கள் ? சாந்தோக்கியம் மூன்றாவது பிரபாடக ஞானமளித்த மகரிஷி யொருவர் எல்லா தேவர்களின் தேனான சூரியனை நான்கு வேதங்களின் இரசமெனச் சொல்லுகிறார். வேத மந்திரங்கள் தேனீக்களாகும். வேதம் மலர்களாகும். மலர்களின்னு தேனீக்கள் நியானஞ் செய்துமது என்னும் புகழ், தேஜசு, இந்திரியம் வீரியம் அன்னம் முதலியற்றை யுண்டுசெய்தன. அவை எங்குஞ் சென்று கடைசியில் நான்கு பக்கங்களிலுமுள்ள சூரிய கிரணங்களிடம் சென்றன. சூரியனிலுள்ள சிகப்பு நிறத்தை ரிக்வேதத்துக் களித்தால், கருப்பு நிறத்தை ஸாமனுக்கு அளிக்கலாம். அதிகருமை அதர்வணமானால் வெண்மை நிறம் யஜுர் வேதமாகும். ரிக்கு மொழியானால் யஜுர் மனமாகும்.

௨. தேவர்களுக்கு எந்த வேதங்களில் பிரியமதிகம் ?

வசுக்கள் அக்கினி என்னும் முகத்துடன் ரிக் வேதத்தில் வாழ்கிறார்கள். ருத்திரன் இந்திரன் என்னும் முகத்தோடு யஜுர்வேதத்தில் வாழ்கிறார்கள். ஆதித்தியர்கள் வருணன் என்னும் முகத்துடன் ஸாமவேதத்திலும், மருத்துக்கள் சோமன் என்னும் முகத்துடன் அதர்வத்திலும் வாழ்கிறார்கள்.

௩. தேவர்கள் எத்தனை? உலகத்தில் எத்தனை திவ்யப் பொருள்கள் உண்டோ அத்தனை தேவர்களுண்டு. அவற்றில் முதன்மையானவர்கள் ௩௩.

௪. அவர்களைப்பற்றிச் சொல்லவும்?

வசுக்கள் எட்டு. ருத்திரர்கள் பதினென்று. ஆதித்தியர்கள் பன்னிரண்டு. இந்திரன், பிரஜாபதி ஆக, ௩௩. எல்லாப் பொருள்களும் எவற்றில் வசிக்கின்றனவோ அவற்றிற்கு வசுக்கள் எனப் பெயர். அனல் நிலம், வாயு, வானம், ஆதித்தியன், சோதி, சந்திரன் நட்சத்திரங்களே எட்டு வசுக்களாகும். பஞ்சஸ்தூல புலன்கள் பஞ்ச சூட்சுமப் புலன்கள், மனம் உள்ள நமது இச்சரீரம் நீங்கினால் சமீபமுள்ளவர்களை அது துக்கத்தில் தோயச் செய்வதால் அவற்றிற்கு ருத்திரர்கள் எனப் பெயர். ௧௨ மாதங்களுக்கும் ஆதித்தியர்கள் எனப்பெயர். அனைத்தையும் அவை எடுத்துச் செல்வதால் அவற்றிற்கு ஆதித்தியர்கள் எனப்பெயர். மேகத்திற்கு இந்திரன் எனப் பெயர். இதற்கு இடிமுழக்கம் எனச் சொல்வார்கள். யக்ஞத்துக்குப் பிரஜாபதி எனச் சொல்வதுண்டு. முதன்மையான தேவர்கள் ஆறு. அவை-அக்கினி, ஆதித்தியன், பூமி, வாயு, ஆகாசம், சோதி, இவற்றில் தலைமை வகிப்பவை இம்மூன்று உலகங்களாகையால் புவி, வானம், சோதி, இவற்றை முத்தேவர்கள் எனச் சொல்வார்கள். அனைத்துக்கும் தலைமை வகிப்பவன் ஒருவன் அவனையே பிரமன் என்பார்கள். [பி. ௩. ௯. ௨-௮]

हिरण्यगर्भस्समवर्त्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ।

स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥

௫. ரிஷிகள் யார் ?

வேதமொழிகளில் வரும் ரிஷிகள் நமது புலன்கள் இன்னம் வேறு நம்செயல்களின் சின்னங்களாகும்.

सप्त ऋषयः प्रतिहिताः शरीरे सप्त रक्षन्ति सदमप्रमादम् ॥

சூ. ௫௫ ||

பிருஹதாரண்யகத் சொல்வதாவது, க, ந, கக, ௨௦, ௨, ௨. ச. பிராணன் நமது அங்கங்களின் இரசமானதால் அவனுக்கு அங்கிரசன் எனப் பெயர். இரண்டு செவிகள் கௌதமனும் பரத் வாஜனுமாகும். இரண்டு கண்கள் விசுவாமித்திரனும் ஜமதக் கினியுமாகும். இரண்டு நாசித் துவாரங்கள் வசிஷ்டனும் காசிய பனுமாகும், நாக்கு அத்திரியாகும், இதைத் தவிர வேத மந்திரங்களின் உரைகளை அறிந்த பல பெரியார்கள் ஆதியிலிருந்தார்கள். அவர்களுக்கும் ரிஷிகள் எனப் பெயர்.

௬. கிருகங்கள் எவை? விளக்கவும்?

கிருகங்கள் அதிகிருகங்கள் என இருவகை கிருகங்களுண்டு. ஒவ்வொன்றிலும் எட்டு எண்களுண்டு. பிராமணன் கிருகமானால் அபானன் என்னும் அதி கிருகத்தால் அது பற்றப்படும். வாக்கு என்னும் கிருகம் நாமம் எனப்படும் அதிகிருகத்தால் பற்றப்படும். நாவென்னும் கிருகம் சுவை என்னும் அதிகிருகத்தால் பற்றப்படும். கண் என்னும் கிருகம் ரூபம் எனப்படும் அதிகிருகத்தால் பற்றப்படும். காது என்னும் கிருகம் சப்தம் எனப்படும் அதிகிருகத்தால் பற்றப்படும். மனம் என்னும் கிருகம் விருப்பம் என்னும் கிருகத்தால் பற்றப்படும். கை என்னும் கிருகம் செயல் என்னும் அதி கிருகத்தால் பற்றப்படும். சரீரம் என்னும் கிருகம் பரிசம் எனப்படும் அதிகிருகத்தால் பற்றப்படும். பிரு. ௩, ௨, ௨—௬.

௭. வேத சம்ஸ்காரங்கள் என்றால் என்ன? அவற்றைப் பற்றிச் சொல்லவும்?

மனிதர்கள் தங்கள் சனன முதல் சிவன் செல்லும் வரை பல நிலைகளை யடைகிறார்கள். அந்நிலைகளுக்கேற்றவாறு சில வேத மொழிகளை முதன்மையாகக் கொண்டு இன்னும் பல வேறு சுலோகங்களுடன் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை யறிவிக்க இந்துக்கள் சில செயல்களைச் செய்கிறார்கள். அவற்றிற்குச் சம்ஸ்காரங்கள்

எனப்பெயர். சில முதன்மையான சம்ஸ்காரங்களாவன. கருப்பதானம், பும்ஸவனம், ஸீமந்தம், ஜாதகர்மம், நாமகரணம், அன்னப் பிராசினம், உபநயனம், ஸமாவர்த்தனம், விவாஹம், அந்தியேஷ்டி முதலியன. அக்காலங்களில் சாதாரணமாய் சொல்லப்படும் வேத மொழிகளை இங்கு சொல்லுகிறோம்.

கருப்பதானம்

आदित्यं गर्भं पयसा समञ्जत्सहस्रस्य प्रतिमां विश्वरूपम् ।
परिवृङ्क्ष्वि हरसा माभिमृक्षः शतायुषं कृणुहि चीयमानः ॥

கக௬. க ௩

एजतु दशमास्यो गर्भो जरायुणा सह ।
यथाऽयं वायुरेजति यथा समुद्र एजति ।
एवायं दशमास्यो अस्रज्जरायुणा सह स्वाहा ॥ ௩௭௩. ௭ ॥
यस्यास्ते हरितो गर्भो यस्यै योनिर्हिरण्मयी ।
अङ्गान्यहुता यस्यै तां देवैः समजीगमम् ॥ ௧௩௮. ௨ ॥

उखां करोतु शक्त्या बाहुभ्यामदितिर्धिया ॥
माता पुत्रं यथोपस्थे साग्निं विभर्तु गर्भं आ मखस्य शिरोसि ॥
க௭௮. ௧௦, ௧௧ ॥

कदाचन स्तरीरसि नेन्द्र सञ्चसि दाशुषे ।
उपोपेन्नु मधवन् भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यते ॥ ௧௪௪. ௧ ॥

பும்ஸவனம்

अद्भ्यः संभृतः पृथिव्यै रसाच्च विश्वकर्मणः समवर्त्तताग्रे ।
तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति तन्मर्त्यस्य देवत्वमाजानमग्रे ॥

௩௬௭. ௧௭ ॥

सुपर्णोऽसि गरुत्मान् त्रिवृत्ते शिरो गायत्रं चक्षुः स्तोम
आत्मासाम ते तनूर्वाग्मदेव्यं बृहद्रथन्तरे पक्षौ यज्ञायज्ञियं पुच्छं
छन्दांस्यङ्गानि धिष्णिष्याः शक्रा यजुषि नाम । सुपर्णोऽसि गरुत्मान्
दिवं गच्छ स्वः पत ॥ ४५॥ ४६-४८ ॥

ஸீமந்தம்

धाता ददातु नां रयिं ईशानो जगतरूपतिः ।

सनः पूर्णेन वाचनत् ।

धाता प्रजाया उत राय ईशे धातेदं विश्वं भुवनं जजान ।

धातापुत्रं यजमानाय दाता तस्मा उ हव्यं घतवद्विधेम ॥

धाता ददातु नो रयिं प्राचीं जीवातु मक्षिताम् ।

वयं देवस्य धीमहि सुमतिं सत्यराधसः ॥

धाता ददातु दाशुषे वसूनि प्रजा कामाय मीढुषे दुरोणे ।

तस्मै देवाः अमृताः संव्ययन्तां विश्वे देवासां अदितिः सजो-

பா: || கடுகூ. 67-க0 ||

राकामहं सुहवां सुष्टुतिहुवे शृणोतु नस्सुभगा बोधतु त्मना ।

सीव्यत्वपः सूच्याच्छिद्यमानया ददातु वीरं शतदायमु-

कथ्यम् ॥

यास्तेराके सुमतयः सुपेशसो याभिर्ददासि दाशुषे वसूनि ।

तार्भिः नो अद्य सुमता उपागहि सहस्रपोषं सुभगे रराणा ॥

கருகூ. கரு-ககூ ||

मूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृताय जातमग्निम् ।

कविं सम्राजतिथिं जनानामासन्ना पात्रं जनयन्त देवाः ॥

⑧⑧. க

दिवस्परि प्रथमं जज्ञे अग्निस्सद्वितीयं परि जातवेदः ।
 तृतीयमप्सु नृमणा अजस्त्रमिन्धान एनं जरते स्वाधीः ॥
 विद्वा ते अग्ने त्रेधा त्रयाणि विद्वा ते सद्य विभृतं पुरुश्वा ।
 विद्वा ते नाम परमं गुहा यद्विद्वा तमुत्सं यत आजगन्थ ॥
 समुद्रे त्वा नृमणा अप्सवन्तर्नृचक्षा ईधे दिवो अग्न ऊवन् ।
 तृतीये त्वा रजसि तस्थिवांसमृतस्य योनौ महिषा अहिन्वन् ।
 अक्रन्ददग्निस्तनयन्निवद्यौः क्षामारेरिह द्वीरुधस्समंजन् ॥
 सद्यो जज्ञानो विहीमिद्धो अख्यदारोदसी भानुनाभात्यन्तः ॥
 उशिवपावको अरतिस्सुमेधा मर्तेष्वग्निरमृतो निधायि ।
 इयति धूममरुषं भरिभ्रदुच्छुकेण शोचिषा धामिनक्षत् ॥
 विश्वस्य केतुर्भुवनस्य गर्भं आरोदसी अपृणाज्जायमानः ।
 वीडुं चिदद्रिमभिनत् परायज्ञना यदग्निमयजन्त पञ्च ॥
 श्रीणामुदारो धरुणो रयीणां मनीषाणां प्रार्पणसोमगोषाः ।
 वसोः सूनुः सहसो अप्सु राजा विभात्यग्र उपसामिधानः ॥
 यस्ते अद्य कृणवद्भद्रशोचे अपूपं देव धृतवन्तमग्ने ।
 प्रतं नय प्रतरां वस्यो अच्छामिद्युम्नं देवभक्तं यविष्ट ॥
 आतं भज सौश्रवसेष्वग्न उक्थ उक्थ आभज शस्यमाने ।
 प्रियस्सूर्ये प्रियो अग्ना भवात्युज्जातेन भिनदुज्जन्तिवैः ॥
 त्वामग्ने यजमाना अनुधून् विश्वा वसूनि दधिरे वार्याणि ।
 त्वया सह द्रविणमिच्छमाना ब्रजं गोमन्तमुशिजोविव्रुः ॥
 दशाने रुक्म उर्व्याव्यद्यौदुर्मर्षमायुः श्रिये रुचानः ॥
 अग्निरमृतो अभवद्वयोभिर्यदेनं द्यौरजनयत्सुरेताः ॥

ओं सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।

सर्ति मेधा मयासिषं स्वाहा ॥ ௩௬௮. ௧௨ ॥

நாமகரணம்

ओं अग्निरायुष्मान् स वनस्पतिभिरायुष्मान्तेन त्वाऽऽयुषा-
ऽऽयुष्मन्तं करोमि । सोम आयुष्मान्स औषधीभिरायुष्मान्तेन
त्वाऽऽयुषाऽऽयुष्मन्तं करोमि । सोम आयुष्मान्स औषधीभिरायु-
ष्मान्तेन त्वाऽऽयुषाऽऽयुष्मन्तं करोमि । यज्ञ आयुष्मान्सदक्षिणाभिः
आयुष्मान्तेन त्वाऽऽयुषाऽऽयुष्मन्तं करोमि । ब्रह्मायुष्मत्तद्ब्राह्मणैः
आयुष्मान्तेन त्वाऽऽयुषाऽऽयुष्मन्तं करोमि । देवा आयुष्मन्तस्तेऽ-
मृतेनायुष्मन्तस्तेन त्वाऽऽयुषाऽऽयुष्मन्तं करोमि ॥ ௧௨௭. ௬ ॥

இங்கு, தமிழ் உரையில் நான் உன்னை இத்தால் ஆயுசு பூரண
மாக்குகிறேன் என்பதை அடிக்கடி சேர்த்துக்கொள்ளவும்.

को असि को नाम कस्मै त्वा काय त्वा वं त्वा सोमेनाती-
तृपं यं त्वा सोमेनामीमदं सुप्रजाः प्रजया भूयास सुवीरो वीरैः
सुवर्चा वचसा सुपोषः पोषैः ॥ ௧௨௮. ௧௬ ॥

அன்னப் பிராசனம்

अन्नपते अन्नस्य नो देह्यनमीवस्य शुष्मिणः ।

प्रप्रदातारं तारिष ऊर्जे नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे ॥ ௧௨௯. ௧ ॥

கர்ணவேதம்

ओं भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।

स्थिरैः अङ्गैः स्तुषुद्वांसस्तनूभिः व्यशेमहि देवद्वितं यदायुः ॥

௩.௬௧. ௧௧ ॥

वक्ष्यन्ती वेदा गनीगन्ति कर्णं प्रियं सखायं परिष्वजाना ।
यांषेवशिङ्गते वितताधिधन्वन् ज्या इयं समने पारयन्ती ॥

உரு௭ ௩ ॥

உபநயனம்

तत्सवितुः वरेण्यं भर्गोदेवस्य धीमहि ।
धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ३. ६. १. ॥

தைத்திரிய உபநிஷத்தில் நாம் எவற்றைக் கற்கவேண்டுமெனச் சொல்லும் மொழிகளாவன. ருதங் கற்பது கற்சிப்பதும், சத்தியங் கற்பது கற்சிப்பதும், தவம் கற்பது கற்சிப்பதும், தமம் கற்பது கற்சிப்பதும், சமம் கற்பது கற்சிப்பதும், அக்ஷினி கற்பது கற்சிப்பதும், அதிதிகள் கற்பது கற்சிப்பதும், மனிடர்கள் கற்பது கற்சிப்பதும், சந்தானம் கற்பது கற்சிப்பதும், சனை சாஸ்திரம் கற்பது கற்சிப்பதும், பிரசோற்பத்தி கற்பது கற்சிப்பது, கற்பதும் கற்சிப்பதுமே தவம் என நாகர் சொல்லுகிறார்.

வேதாத்தியயனஞ் செய்த பிறகு ஆச்சாரியன் மானாவனுக்குச் சொல்வதாவது :

சத்தியம் பேசவும், தருமஞ் செய்யவும், கற்பதைப் புறக்கணிக்காதே. குருநாதனுக்கு விரும்புவதை யளித்து பரம்பரையை பரிக்கவேண்டாம், சத்திய மலட்சியஞ் செய்யாதே, தருமம் தளராதே, க்ஷேமத்தில் அலட்சியமாகாதே, செல்வத்தில் சோம்பல் வேண்டாம், கற்பது கற்சிப்பதில் கவனக்குறைவு நீங்கவும், தேவபிதுரு காரியத்தை மறக்காதே, தாயை தெய்வம்போல் எண்ணவும், தந்தையை தெய்வம் போல் எண்ணவும், ஆச்சாரியனை தெய்வம் போல் எண்ணவும், அதிதியை தெய்வம்போல் எண்ணவும், நற்செயல்களைப் பற்றவும், தீச் செயல்களைப் பற்றாதே.

விவாஹம்

आशासाना सौमनसं प्रजां सौभाग्यं तनूम् ।

अग्नेरनुवृता भूवा सन्नह्ये सुकृताय कम् ॥ १0. ५ ॥

விவாஹ காலத்தில் வேதாதுகூலமான அடியிற்கண்ட மொழிகளை தம்பதிகள் கை டிடிக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்வார்கள்.

பெண்ணே ! இளை பிரியாமல் மூப்புவரை வாழ நம்சந்திகளுக்காக உன் கைபைப் பற்றுகிறேன். பகன் அரியமான் முதலிய தேவர்கள் எனக்கு காரூஹபத்தியத்துக்காக உன்னை அளித்துள்ளனர். சரஸ்வதியே இக்காரியத்தை நீ நன்கு காக்க வேண்டும்.

மணச்செயலில் சப்த பதி என்னும் ஒரு செயலுமுண்டு. இதற்கும் அடியிற்கண்ட வேதாதுகூல மொழிகளைத் தான் பயன் செய்கிறார்கள்.

விஷ்ணு உன்னை உனக்கு உணவு உண்டாக, பெண்ணே ! ஒரு அடி அநுசரிக்கவேண்டும். அவர் பலம் புலனாக இரண்டடி தூரம் உன்னை யநுசரிக்கவேண்டும். விரதத்துக்கு உன்னை மூன்றடி தூரம் சுகத்துக்கு நான்கடி தூரம், பாசுக்களுக்கு ஐந்தடி தூரம், ருதுக்களுக்கு ஆறடி தூரம், யக்ஞங்களுக்கு ஏழு அடி தூரம் உன்னை யநுசரிக்கவேண்டும்.

எனக்கு ஏழுடி நடந்துவரும் நீ எனக்கு சிநேகி யாகவேண்டும். நாம் இருவர்களும் நண்பர்களாவோம். நாம் இருவரும் நன்கு சேர்ந்து இலஹத்தை நடத்துவோம். நீ ருக்காகும், நான் ஸாமராகும், நீ புகியாகும், நான் சோதியாகும், நான் இரேதசாகும், நீ இரேதசு தரிப்பவள், நான் மனம் நீ வாக்காகும், நாம் புத்திர லாபத்துக்காக ஒன்று சேர்வோம்.

பெண்மணியே ! நீ கல்லைப்போல் திடக்கருத்துள்ளவனாக வேண்டும், பாகவர்களை எதிர்க்கவும், அவர்களை ஜமிக்கவும், நீ எதிரிகளை யழித்து என் தலையில் ஏறவும், நீயே உனது மாமனார் மாமியார் முதலியவர்களுக்கு யஜமானியாகவேண்டும்.

நீ நிலையான ஸ்தானம், நிலையான மூலம் நிலையாபுள்ளவர். நிலையளிக்க திரமுள்ளவர், நீ நட்சத்திரங்களின் முனையாகும், அத்தகைய நீ சத்துருக்களினிடமிருந்து என்னைக்காக்கவும், சப்த ரிஷிகளின் மனைவிகளில் அருந்ததி எப்படித் தலைமை வகித்துள்ளாளோ அப்படியே என் மனைவியு மாகவேண்டும்.

இன்னம் சில மொழிகளைச் சேர்த்து அடியிற்கண்ட மந்திரங்களை மணச்சடங்கில் மொழிவார்கள்.

क्रता षाड्रताधामग्नि गन्धर्वः तस्यौषधयोऽप्सरस ऊर्जो
नाम स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्मक्षत्रं पान्तु तस्मै स्वाहा ताभ्यः
स्वाहा ॥ क० १५. ५ ॥

संहितो विश्वसामा सूर्यो गन्धर्वस्तस्य मरीचयोऽप्सरस
आयुवः सुषुम्नः सूर्यरश्मिश्चन्द्रमा गन्धर्वस्तस्य नक्षत्राण्यप्सरसो
बेकुरयो भुज्युः सुपर्णो यज्ञो गन्धर्वस्तस्य दक्षिणा अप्सरसः स्तवाः
प्रजापति विश्वकर्मा मनः गन्धर्वस्तस्य कर्सामान्यप्सरसो वह्नय
इषिरो विश्वव्यचा वातो गन्धर्वस्तस्यापोऽप्सरसो मुदा भुवनस्य
पते यस्य त उपरि गृहा इह च ॥

स नो रास्वा ज्यानीं रायस्पोषं सुवीर्यं संवत्सरीणां स्वस्तिम् ॥
परमेष्ठ्यधिपतिर्मृत्युर्गन्धर्वस्तस्य विश्वमप्सरसो भुवः सुक्षितिः
सुभूतिर्भद्रकृतसुवर्चान् पर्जन्यो गन्धर्वस्तस्य विद्युतोऽप्सरसो रुचो
दूरे हेतिरमृडयः मृत्युर्गन्धर्वस्तस्य प्रजा अप्सरसो भीरुवश्चारुः
कृपणाकाशी कामो गन्धर्वः तस्याधयोऽप्सरसः शोचयन्तीर्नाम स
इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्मक्षत्रं पांतु तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहा
स नो भुवनस्य पते यस्य त उपरि गृहा इह च ॥ उरु ब्रह्मणे अस्मै
क्षत्राय महि शर्म यच्छ ॥

क० १५. २-५२ ॥

अग्निर्भूतानामधिपतिः सः मावत्विन्द्रो ज्येष्ठानां यमः पृथि-
व्या वायुरन्तरिक्षस्य सूर्यो दिवश्चन्द्रमा नक्षत्राणां बृहस्पतिर्ब्रह्मणो
मित्रः सत्यानां वरुणोपां समुद्रः सोमोऽत्यानामन्नं साम्राज्यानां अधि-
पति तन्मावतु सोम औषधीनां सविता प्रसवानां रुद्रः पशूनां त्वष्टा
रुपाणां विष्णुः पर्वतानां मरुतो गणानामधिपतयः ते मावन्तु
पितरः पितामहाः परे वरे ॥ क० १६. ५, २ ॥

चित्तञ्च चित्तिश्चाकूतञ्चाकूतिश्च विज्ञातञ्च विज्ञानञ्च मनश्च
शक्नोतीत्यदशैश्च पूर्णमासश्च बृहच्च रथन्तरञ्च प्रजापतिर्जयानि-
न्द्राय वृष्णे प्रायच्छदुग्रः पृतनाज्येषु तस्मै विशः समनमन्त सर्वाः
स उग्रः स हि हव्यो बभूव ॥ ௧௬௬. ௧, ௨ ॥

பிதுரு கடன்கள்

एतत्ते तत ये च त्वामन्वेतत्ते पितामह प्रपितामह ये च त्वाम-
न्वन्न पितरो यथाभागं मन्द्ध्वं नमो वः पितरः रसाय नमो वः पितरः
शुष्माय नमो वः पितरो जीवाय नमो वः पितरः स्वधायै नमो वः
पितरो मन्यवे नमो वः पितरो घोराय पितरो नमो वो यः एतस्मि-
ल्लोके स्थ युष्मांस्तेऽनु येऽस्मिंल्लोके मां ते अनु य एतस्मिंल्लोके स्थ
यूयं तेषां वसिष्ठा भूयास्त योऽस्मिंल्लोकेऽहं तेषां वसिष्ठो भूयासं
प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परिता बभूव यत्कामास्ते
जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥ ௧௬௬. ௧௬-௨௧ ॥

அ. வேதம் படித்தவர்கள் எப்படி இருப்பார்கள் ?

दृते दृम्हा मित्रस्य मा चक्षुषा सर्वाणि भूतानि समीक्ष-
न्ताम् ।

मित्रस्याहं चक्षुषा सर्वाणि भूतानि समीक्षे ।

मित्रस्य चक्षुषा समीक्षामहे ॥ ௪0௨. ௧௮ ॥

கூ. ஆதர்ச வைதிக இராஜனும் பிரஜையும் பரஸ்பரம் நடந்து
கொள்வது எப்படி ?

क्षत्रस्य योनिरसि क्षत्रस्य नाभिरसि । मा त्वा हिंसीन्मा मा
हिंसीः ॥ ௩௮௬. ௧ ॥

यत्र ब्रह्म च क्षत्र च सम्यङ्मौ चरतः सह ।

तं लोकं पुण्यं प्रज्ञेयं यत्र देवाः सहाग्निना ॥ ௩௮௬. ௨௬ ॥

க௦. வைதீக இல்லறத்தைப் பற்றிச் சொல்லவும் ?

गृहा मा विभीत मा वेपथ्वमूर्जं विभ्रत एमसि ।

ऊर्जं विभ्रद्रः सुमनाः सुमेधाः गृहानैमि मनसा मोदमानः ॥

येषामध्येति प्रवसन्त्येषु सौमनसा बहुः ।

गृहानुपह्वयामहे ते नो जानन्तु जानतः ॥

उपहृताऽइह माव उपहृताऽअजावयः ।

अतो अन्नस्य कीलालऽउपहृतो गृहेषु नः ।

क्षमाय वः शान्त्य प्रपद्ये शिव शम्शयोः शयोः ॥

௩௮௭ க௮-௨௦ ॥

கக. வேதம் உண்ணையும் எண்ணையும் என்ன செய்யச் சொல்லுகின்றது ?

उत्तिष्ठ बृहती भवाध्वान्तिष्ठ ध्रुवा त्वम् ॥

எழுச்சியாகவும், பெரியவனாகவும், நிமிர்ந்து நிற்கவும், நிலையா யிருக்கவும் களவு, க௦.

मा सु भित्था मा सु रिषा दृहस्व वाड्यस्व सु ॥

ஈ தளராதே, தீமைக்குள்ளாகாதே, ஈ திடமாயும், தீரமாயு மிருக்கவும் க௮௨, ௩.

ध्रुवस्तिष्ठा विचाचलिः ।

विशस्वा सर्वा वाञ्छन्तु ॥

ஈ அமைதி அழுத்தமா யிருக்கவும், எல்லாப்பிரசையும் உன்னை இச்சிக்கட்டும் க௮௩, ௮.

सं या वः प्रियास्तनु वः सं प्रिया हृदयानि वः ।

आत्मा वो अस्तु संप्रिया तनुवो मम ॥

உங்கள் பிரிய உடல்கள் ஒன்றாகட்டும், உங்கள் பிரிய இருதயங்கள் ஒருமையாகட்டும், உங்கள் ஆத்மா ஒன்று சேரட்டும், என் தேகம் ஒன்று தோயட்டும் ௧௮௮, ௪.

संकन्दनेनानिमिषेण जिष्णुना युष्कारेण दुश्चयवनेन धृष्णुना ।

तदिन्द्रेण जयत तत् राह्वं युधो नर इषुः हस्तेन वृष्णा ॥

வீரர்களே ! சகா விழிந்து ஜயமுடன் காச்சனை செய்பவனும், தத்துருவால் ஜயிக்க முடியாமல் கைகளில் யம்பு தரிப்பவனுமான சமர் செய்பவனும் சக்திபுடனும் தீவன இந்திரனே இணைந்து பகை எதிர்த்து சத்துருவை வெல்லுங்கள். ௨௮௯, ௨.

उपप्रेत जयता नरः स्थिरा वः सन्तु वाहवः ।

इन्द्रो वः शमं वच्छत्वनाधृष्या यथाऽसथ ॥

வீரர்களே ! முன் செல்லுங்கள், வெல்லுங்கள், உங்கள் புஜங்கள் பலமுடனிருக்கட்டும், இந்திரன் நீங்கள் எதிர்ப்பற்றுகக் காப்பளிக்கவேண்டும் ௨௯௦, ௧.

समुद्रं गच्छ स्वाहान्नरिक्षं गच्छ स्वाहा देवं नवितारं गच्छ
स्वाहा अहोरात्रे गच्छ स्वाहा मित्रावरुणौ गच्छ स्वाहा
सामं गच्छ स्वाहा यज्ञं गच्छ स्वाहा छन्दांसि गच्छ स्वाहा
द्यावापृथिवी गच्छ स्वाहा नभो दिव्यं गच्छ स्वाहा अग्निं
वैश्वानरं गच्छ स्वाहा ॥

தமிழ் வசனத்துக்கு கூட-வது அதுவாகம் முதல் மந்திரத்தைப் பார்க்கவும்.

दिवं गच्छ सुवः पत

சோதிக்குச் செல்லவும், சுவர்க்கம் பறக்கவும் ௨௯௧, ௪.

விஷ்ணோ க்ரமோ஽ச்யபிமாதிஹா ஘ாயத்வேண ஓந்ந்ஸா பூதீவீமநுவிக்ரமே
நிர்மக்த: ச ய் ட்விஷ்மோ விஷ்ணோ: க்ரமோ஽ச்யபிஷாஸ்திஹா த்ரௌஸ்டுமேன ஓந்ந்-
ஸாந்தரிக்ஷமநுவிக்ரமே நிர்மக்த: சயம் ட்விஷ்மோ விஷ்ணோ: க்ரமோ஽ச்ய ராதி-
யதோ ஹந்தா ஜா஘தேன ஓந்ந்ஸா திவமநுவிக்ரமே நிர்மக்த: ச ய் ட்விஷ்மோ
விஷ்ணோ க்ரமோஸி ஶத்ரூ யதோ ஹந்தானுஸ்டுமேனா ஓந்ந்ஸா திஷோ஽நுவிக்ரமே
நிர்மக்த: ச ய் ட்விஷ்ம: ॥ ௬௮. ௫-௮ ॥

சோ அஸ்மான் அபிபதீந் கரோது வயம் ஸ்யாம் பதயோ ரயீணாம்

அது எம்மை அதிபதிகளாக்வேண்டும், நாங்கள் செல்வபதிக
ளாக்வேண்டும் கூக, கக.

விந் இந்ந்ரமூதோ ஜஹி நீசா யக்ஷ பூதந்யத: ।

அதஸ்பதம் தமீம் கூதீயோ அஸ்மானபிதாஸதி ॥

இந்ந்ர க்ஷத்ரமபி வாமமோஜோ஽ஜாதாவூபம தர்பணீநாம் ।

அபானுதோ ஜநமமித்ரயந்தமுந் தேவேப்யோ அகூணோ ரு லோகம் ॥

மூகோ ந பீம: குகரோ கிரிஸ்தா: பராஸத: அஜகாமா பரஸ்யா: ।

ஸூகம் சஸாய பவிமிந்ந்ர திஶ்மம் விஸத்ரூந் தாஹி விமூதோ நுதஸ்வ ॥

விஸத்ரூந்விமூதோ நுத விவூத்ரஸ்ய ஹநூ ருஜ ।

விமந்யுமிந்ந்ர பாமிதோ஽மித்ரஸ்யாபிதாஸத: ॥ ௬௦௦. ௬௨-௬௫ ॥

யோ ந இந்ந்ர வாயு மித்ராஸுரணாஸுவிநாஸபிதாஸதி ப்ராதுவ்ய:
உத்பிபீதே ஶுபஸ்பதி இதமஹம் தமதரம் பாத்யாமி யதேந்ந்ராஹமுத்தமஸு
தயானி ॥ ௬௫௦. ௬௩-௬௫ ॥

அஶ்நிநா தேவேந பூதநா ஜயாமி ஘ாயத்வேண ஓந்ந்ஸா த்ரிவூதா
ஸ்தோமேந ரதந்தரேண ஶாஸ்த்ரா வஸத்காரேண வஜ்ரேண பூர்வஜான் ப்ராதுவ்யான-
தரான் பாத்யாவ்யேவீநாஸ்வாதே ப்ரத்யேநாந்நுதேஸ்மிந் க்ஷயேஸ்மிந் பூமிலோகே

योस्मान् द्वेष्टि यञ्च वयं द्विष्मो विष्णोः क्रमेणात्येनान् क्रामामी-
न्द्रेण देवेन पृतना जयामि तैष्ठुमेन छन्दसा पञ्चदशेन स्तोमेन
बृहता साम्ना वषट्कारेण वज्रेण सहजान् विश्वेभिर्देवेभिः पृतना
जयामि जागतेन छन्दसा सप्तदशेन स्तोमेन वामदेव्येन साम्ना
वषट्कारेण वज्रेणापरजानिन्द्रेण सयुजो वयं सासह्याम पृतन्यतः ।
घ्नन्तो वृत्राण्यप्रति । यत्ते अग्ने तेजस्तेनाहन्तेजस्वी भूयासं
यत्ते अग्ने वर्चस्तेनाहं वर्चस्वी भूयासं यत्ते अग्ने हरस्तेनाहं हरस्वी
भूयासम् ॥

தமிழ் உரைக்கு ௧௯௭-வது அநுவாகம் பார்க்கவும்.

संशितं मे ब्रह्म संशितं वीर्यं बलम् ।
संशितं क्षत्रं जिष्णु यस्याहमस्मि पुरोहितः ॥
उदेषांवाहू अतिरमुर्द्ध्व उद्बलम् ।
क्षिणोमि ब्रह्मणाऽमित्रानुनयामि स्वाम् अहम् ॥

௧௮௩-வது அநுவாகம் ௯, ௧௦-வது தமிழ் மந்திரங்களைப் பார்க்கவும்.

अस्माकं इन्द्रः समृतेषु ध्वजेषु अस्माकं या इषवस्ता जयन्तु
अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मानु देवा अवता ह्वेषु ॥ उर्द्ध्वय
मगवन्नायुधान्युत्सत्त्वनां मामकानां महान्ति । उद्बृत्रहन् वाजिनां
वाजिनायुद्रथानां जयतामेतु घोषः ॥

௨௩௫-வது அநுவாகம் ௧௦-௧௧-வது தமிழ் மந்திரங்களைப் பார்க்கவும்.

धन्वना गा धन्वना जिजयेम धन्वना तीव्राः समदो जयेम ।
धनुः शत्रोरपकामं कृणोति धन्वना सर्वाः प्रदिशो जयेम ॥

௨௩௭-வது அநுவாகம் இரண்டாவது மந்திரத்தைப் பார்க்கவும்.

वाजो नः सप्त प्रदिशः चतस्रो वा परावतः ।

वाजो नो विश्वे देवैः धनसाताविहावतु ॥

௨௫௨-வது அநுவாகம் முதல் மந்திரத்தைப் பார்க்கவும்.

वाजः पुरस्तादुत मध्यतो नो वाजो देवां क्रतुभिः कल्पयाति ।

वाजस्य हि प्रसवोऽनन्तमीति विश्वा अशा वाजपतिर्भवेयम् ॥

मह्यं नमन्तां प्रदिशश्चतस्रस्वयाध्यक्षेण पृतना जयेम ॥

எனக்கு நான்கு திசைகளும் நமஸ்கரிக்கட்டும் நாங்கள் சத்துருக்களை ஜயிக்கவேண்டும் ௨௫௨. க. ௨௫௪. க.

इमा नु कं भुवना सीपधामेन्द्रश्च विश्वे च देवाः ॥

இந்திரனையும் எல்லா தேவர்களையும் எமக்குத் துணைபாகக் கொண்டு இச்சமஸ்தமான உலகங்களையும் சுவாதீனமாக்குவோம் ஊக, கச.

க௨. இவ்வேதத்தை யார் படிக்கலாம் ?

यथेमां वाचं कल्याणि मावदानि जनेभ्यः ।

ब्रह्मराजन्याभ्यां शूद्राय चार्याय च स्वाय चारणाया ॥

ந.௪௨. ௨ ॥

க௩. வேதம் படிப்பவர் செய்யும் துதி யொன்றைச் சொல்லவும் ?

आब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामास्मिन्प्राप्रे राजन्य इषव्यः
शूरो महारथो जायतां दोग्ध्री धेनुर्वोढानड्वानाशुः सप्तिः पुरंधिर्योषा
जिष्णुरथेषाः सभेयो युवास्य यजमानस्य वीरो जायतां निकामे
निकामे नः पर्जन्यो वर्षतु फलिन्यान् औपधयः पच्यन्तां योगक्षमो
नः कल्पताम् ॥ ௩௨௪௪ ॥

குறிப்பு. மந்திரங்களின் உரைகளை அங்கங்கு குறிக்கப்பட்டுள்ள யநுவாகங்களில் காணவும்.

கூ. யஜுரங்கம்.

இந்த யஜுரங்கத்தில் சில கடின மெரழிகளின் உரைகளும்
பிழைத்திருத்தங்களுமுண்டு.

க கூ. இது சுக்கிலத்திலில்லை. ௨-௧௪ பிறகுதன்பதி—பெரிய
இரட்சிப்பு ௩-கூ. வசுக்களின். செல்வங்களின். ௩-௮ பிந்து-ளி
௩-௧௦. விசுவாபுசு. பூரணபுசு. ௪-௧௧. வாயுவுக்கு-வியாபகனுக்கு.
௫-கூ. தேவயக்ருமெனப் படிக்கவும், ௭-௪. சஜாதர்களை-ஒருமை
புடனாகும் சனனங்களை. ௧௦-௮. ஆபுசுக்குப் பிறகு பிரஜை என,
சேர்க்கவும். கூ. கூடியமாகாமலுள்ள-அழிவு ஆகாமலுள்ள. ௧௩-
சுக்கிரன்-சோதியுள்ளவன். ௧௧-௪. சுவாஹாவுக்குப் பிறகு பவிக்கு
உன்னை சுவாஹா எனச் சேர்க்கவும். ௮. சாய்க்கிறேனுக்கு பிறகு
தேவர்களுக்கு சகாசனமானிருய் எனச் சேர்க்கவும். ௧௨-௩. ஜு-
ஹாவேயக்ரு ஸாதனமே. ௧௨-௪. உபபிறுதனே யக்ருக்கருவியே.
௧௨-௧௨. மக்களின்-யக்ருத்தின். ௧௩-௩. பானிகள் என்பதை பணிகள
எனப் படிக்கவும். பணிகள்-புண்மைகள். ௧௪-௨. ஸ்தோ
மத்தை துதிச் சேர்க்கையை. ௧௫-௧௪. ௧-௧௨-௧, ஐ ௧-௨-௧ எனப்
படிக்கவும்.

௨௦-௨. பொன்னைக்கு முன் அறிவுடனாகும் நண்பனுக்குச்
செல்வமளிக்கும் எனச் சேர்க்கவும். ௨௦-௩. 'நீ'க்கு முன்
வியானனுக்கு உன்னை நாடுகிறேன் எனச் சேர்க்கவும். ௨௩-௪.
வணக்கத்துக்குப் பிறகு இந்த ருதத்தை நாடவும். ௨௪-௪. இரண்
டாவதுக்குப் பிறகு மூன்றாவது எனச் சேர்க்கவும். ௨௮-கூ. 'உன்
னை'க்கு அப்பால் இன்பம் இனிமையுடன் எனச் சேர்க்கவும்.
௨௮-௧௧. கௌதமனிடமிருந்து-அறிஞனிடமிருந்து. ௨௯-௧௧. 'சக்தி
புடனாகவும்' இதற்குப் பிறகு பிரஜையை எனச் சேர்க்கவும்.
௩௦கூ. சம்ராட்-சக்கரவாத்தி, சுவராட்-சுவயராஜன், விசுவராட்-
எங்கும் அரசுபரிபவன். ௩௦-௮. வைஷ்ணவங்களை-வியாபகங்களை.
௩௧-௫. உசிசன்-ஒளியுள்ளவன். கூ. அங்காரி-கருமை யழிப்பவன்
பம்பாரி-விசால செய்பவன். ௮. மார்ஜலியன்-சுத்தஞ் செய்பவன்
கூ. கிருசானு-அதிசுட்சமன். ௩௨-௧, 'யனுபவிக்கட்டும்' இதற்குப்
பிறகு சுவாஹா வேண்டும், ௩௩-௧. 'நீ'க்குப் பிறகு வீரர் கூட்
டம் வேண்டும். ௩௪-௧. 'உன்னை'க்கு வானத்துக்கு உன்னை
வேண்டும். ௩௮-௩. 'பிராமணன்' ஐ பிராமணன் என திருத்த

வும். வைக்கப்பட்டும் இதற்குப், பிறகு இந்திரனின் அபானன் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் வைக்கப்பட்டும்.

சு௦-௧. 'அவி' க்குப் பிறகு தேவர்களை வேண்டும். சு௧-௨. 'எழுச்சியாக்கவும்' இதற்குப் பிறகு சோதியால் வேண்டும், 'அஞ்சாதே' க்குப் பிறகு 'அலறாதே' வேண்டும். சு௨-௬. புவிக்குப் பிறகு- 'யும்' சோதியும்போல் எனச் சேர்க்கவும். சு௬-௨. 'பற்றப்படுகிறாய்' இதற்குப் பிறகு 'அசுவினிகளுக்கு' உன்னை நாடுகிறேன் எனச் சேர்க்கவும் ௫௦-௧. வேனன் - அறிஞன். பிறகு நிணி - சுந்தரன் ௫௦-௨ சண்டனுக்கு—புன்மை - நீங்க. ௫௧.௨ யுள்ளவனைக்குப் பிறகு உன் மொழியால் எனச் சேர்க்கவும். ௨ மர்க்கனுக்கு—சோதிக்கு. ௫௫-௧ ருத சன்மன்—சத்தியத்தில் தோன்றுபவன். ௫௬-௧ மது, மாதவன் முதலியன மாதங்களின் பெயர். ௩ சம்சர்ப் பன்-சேரும் பிராணி. ௬௦-௧ சார்யாதையெனப் படிக்கவும். பலம் வீரனுக்குப் பிறகு உன் வழி துணையால் எனச்சேர்க்கவும். ௬௧-௧ 'இந்திர விருஷபனே' இதற்குப் பிறகு மருத்துக்களுடன் வேண்டும். ௬௬-௧ 'தேவனே!' க்குப் பிறகு ஒங்கும் பல கிரகத்தை யடைய வேண்டுமெனச் சேர்க்கவும்.

௭௯. ஷோடசினம்—பதினாறு பிரிவுள்ளவை. அசு-௧ 'எமக்கு நீ' இதற்குப் பிறகு 'எங்கும்' என வேண்டும். அ௫-௭ 'உனது' க்கு முன் அக்கினியே யென சேர்க்கவும். அ௫-௧௧ சுகிருத—நற்செயல். சம்ஸ்கிருதமாகட்டும்—செம்மையாகட்டும். அ௮-௧ 'அமிருதனை' என்பதை அமிருதனைய் கருதும் உன்னை யெனப் படிக்கவும். அ௯-௬ கோபலத்தில் என்பதை கோபத்தில் எனப் படிக்கவும். இதற்குப் பிறகு புவியில் விரியும் என இருக்கவேண்டும். ௯௦-௪ பற்றப்படுவார்களால்—க்கு பிறகு வனங்களில் விளங்குபவன் வேண்டும். ௯௧-௮. 'யிருக்கவும்' இதற்குப் பிறகு நீ க்ஷேமத்துக்கு அநுகூலமாகவும். ௯௧-௯ 'கவசனாகவும்' இதற்குப் பிறகு காப்பாகவும் எனச் சேர்க்கவும். ௯௧-௧௫ 'அக்கினியே' க்குப் பிறகு கோட்டைபோல் வேண்டும். ௯௨-௫ 'பார்க்கிறாய்' க்குப் பிறகு வைசுவா நரனே வேண்டும். ௧௮ அதிதி எம்மைக் காக்கட்டும் என ஆரம்பிக்கவும். ௨௦ 'தேவ கப்பலான'—வுக்குப் பிறகு நல்ல துணை நல்ல வழியை

யளிப்பவளான எனச் சேர்க்கவும். ௧௬௬-௧ அக்கினியே என ஆரம்பிக்கவும்- ௧௮ ஞானனை—வியானனை யெனத் திருத்தவும். ௧௭-௨௪ 'செல்வ' த்துக்குப் பிறகு செல்வச் சக்தி யென வேண்டும். ௧௦௦-௧ யஜமானது விறுப்பங்கள் நிறைவேறட்டும் என முடிக்கவும். ௧௦௨-௭ சத்திமான்களுக்குப் பிறகு அமுதர்களே அறிஞர்களே சத்தியர்களே செல்வங்களுக்கு யென வேண்டும். ௧௦௪-௬ 'அவன்' இதற்குப் பிறகு இவ்வெல்லா உலகங்களையும் எனவேண்டும், ௮ தூண்டிதலில்—தூண்டுதல் எனத் திருத்தவும்,

௧௧௦-வது பக்கம் இந்திரன் ௧௪. ஆன என்பதை ருத்திரன் ௧௪ ஆன என படிக்கவும். ௧௦௬-௫. 'கிரகிக்கிறேன்' க்குப் பிறகு இது உனது சன்மஸ்தானம் இந்திரனுக்கு உன்னைக் கிரகிக்கிறேன் எனச் சேர்க்கவும். ௧௦௭-௪. விருஷாகபி-வர்ஷிக்கு மறிவு. ௧௨ யக்ஞாகருகளுக என்பதை யக்ஞாகருகளை எனப் படிக்கவும். ௧௧௨-௬. அம்பிகை-புனியே. ௧. திரியம்பகனை-முக்கால அறிஞனை. ௧௦. முஜுவந்துக்களுக்கு-பெரிய நிலைக்கு. ௧௧௭. ௭. விசுவிருபங்களின் என்பதை விசுவருபங்களின் எனப் படிக்கவும். ௧௧. திதி அதிதியை-புனியை. ௧௧௮-௮ அம்சத்துக்கு - பிராணனுக்கு பகனுக்கு-பொருளுக்கு. ௧௨௫-௩. ௪. அவன் அனைத்துமாயுளான் என். பதை அவன் அனைத்தும் சகமுமாயுளான் எனத் திருத்தவும். ௧௫. ஜமதக்கினி-அறிஞன். ௨௨. 'ஜயிக்கும்' இதர்க்குப் பிறகு ரிஷியை எனச் சேர்க்கவும். ௧௩௨. பர்ஜன்னியர்கள் - மழையாரோபம் ௧௩௬-௧௪. மாதலி-வழி செலுத்துபவன். ருக்வங்களுடன்-அறிவு களுடன். ௧௬. விவஸ்வந்தனை-சோதியை. ௧௭. நவக்வர்கள்-புதுப் பிரசாரர்கள். ௧௩௯. நிக்ராபியர்கள்-நிலையாய் பற்ற அருகர்கள்.

௧௪௦. செளதன்வனர்கள்-அறிஞர்கள். ௧௪௭. பிருஷதிகளின் சுந்தரங்களின். ௧௬௦-௨. கிக்கடம் - சத்தம். ௧௬௩. அப்சரஸர்கள் அன்புகள்.

௧௭௮. உகை - ஸாதனம். ௧௮௦-௫. ஸஜாதர்களில் - உடன் பிறந்தவர்களில். ௧௮௩-௬. கொம்புகளால் - ஆபுதங்களால் ௧௯௦-௫. அசுவத்தம்-பலம், பர்ணத்தில்-சக்தியில். ௧௯௮-௧. கிருதன் - மேன்மை. ஸானகன்—அறிஞன் ௨. திரேதன்-உயர்வு. ௩. துவாபரன்-திவ்யம். அஹ பூனன்-ஞானம் ௨௧௦-௧. ஆஜ்யத் துதி. அன்புமொழி. ௨. பிரௌகத்துதி-சொல்லப்படும் மொழி. ௪. நிஷ்க-

கேவல்யபுத்தன் - ஒருமை விளக்கம். ௨௧௧-௧. இரதநிருக்ஸம்—
அறிஞனான ஸாரதி வசந்தம். இரேளத ஜஸம் - இரதவாஹனம்.
வசந்தம். கிருதஸ்தலை-ஞானதிசை பூஞ்சிஸ்தலை-பூர்வதிசை. ௨.
இரதசுவனம் - இரதசப்தம். கோடை இரேத சித்திரததை இரதச்
சித்திரமெனப் படிக்கவும்-இரதச்செயலோன் கோடை மேனகை-
மநோகருவி. சுவர்க்கம். ஸஹஜன்யை-சுகம் ஒருமைத்தோற்றம் ௩.
இரதப்பிரோதம்-இரத வியாப்தம், அஸ்ம இரதத்தை அஸம் ரதம்
எனப் படிக்கவும். பிரம்மலோசந்தி நல பக்குவம். அதம்லோசந்து
ஞானகாரணன். ச சசேனன்-நல்ல சேலையுள்ளவன். சேன
ஜித்து-சுவாதீன சேனன் விசுவாசி-சோதி திசை. கிருதாஜி—
சலதிசை. ௫. தார்க்கியன்—அழியாத சோதி அரிஷ்ட நேமி—அழி
யாத அறிவு ஸர்வசி—அழகு. ௨௧௭-௧ சிரி விஷ்டன் எனப்
படிக்கவும். ௨௧௯. ௧-௬. மது மாதவங்கள், சுக்கிரன் சுகுகன் நபன்
நபசியர்கள், இஷன் ஊர்ஜன்கள், ஸஹன் ஸஹசியர்கள் தபன்
தபசியர்கள்—இவை பன்னிரண்டு மாதங்களுக்குப் பெயர்கள்.

௨௪௦-௧. 'சங்கம்' என்பதை சங்கற்பம் எனப் படிக்கவும்.
௩௦௧. தேக உறுப்புக்களும் சில சமயங்களில் தேவதைகள் என
அழைக்கப்படும் ௩௫௪-௧. அம்பை அம்பாலியே அம்மிகையே!
புவியே! என்னை = பல ஞன்னியமான என்னை. அதம் குதிரை
பல ம்ரிதைந்து புத்தி பூஜ்யமானவன். ௨ கருப்பந்தரிக்கும்—
செல்வந் தரிக்கும் உழைப்பாளியை, ௩. இருவரும்—பலம், பல
மில்லாதவர்களும். ௪. நான்கு பாதங்களை — தர்மார்த்த காம
மோட்சங்களை. ௩௭௦-௨௪. ஜமதக்கினி—அறிஞனின். மூன்றா
யுசும்—முக்கால ஞானமும். காசியபனின்—மூலனின். மூன்றா
யுசும் — முப்பொருள்களுள். மூன்றாயுசும் — முக்குணங்களும்.
௩௮௦-௩. பஞ்சதசம்—௧௫. சப்ததசம் --௧௭. ஏக விம்சம்—௨௧.
அஷ்டாதசம்—௧௮. சவிம்சம்—௨௦. துவாவிம்சம்—௨௨. அப்
படியே, ௨௩, ௨௫, ௨௬, ௨௭, ௨௮, ௨௯, ௩௦, ௩௧, ௩௨, ௩௩, ௩௪, ௩௫, ௩௬ என மற்றவை
களை யறியவும். ௩௬௦ சௌத்திரமணி—இழந்த இராஜ்யத்தையும்,
ஜயமடைந்து செல்வச் செழிப்புக்குச் செய்யுந் செயலுக்குப்
பெயர். ௩௬௬. புருஷனைக் காணும் அறிவுச் செயல்களுக்கு புருஷ
மேதம் எனப் பெயர். எல்லாப் பொருள்களின் பாஸ்பர சம்பந்தங்
களை இப்புருஷ மேதத்தில் காணலாம்.

കു ഫ ഐ ക

அக்கினி, டு, து, சு, எ, கூ,
கந், கச, கடு, கசு, கௌ,
கஅ, உக, உந், உஅ டு0,
நுஉ, நுந், நுசு, நுௌ, நுஅ,
சந், சடு, சௌ, டு0, நுந்,
நுசு, நுசு, சுச, கூடு, எ0
எக, எசு, எகூ, அ0, அக,
அஉ, அந், அச, அடு, க00,
க0கூ, ககசு, கஉ0, கஉசு,
கஉௌ, கஉஅ, கந்க, கந்ந்,
கச0, கசஉ, கசந், கசௌ,
கசஅ, கசகூ, கடு0, கடுக,
கடுந், கடுடு, கடுகூ, கசுக,
கௌந், கௌகூ, கஅஉ, கஅௌ,
ககூ0, ககூந், ககூசு, ககூௌ,
உ00, உ0க, உ0ந், உ0சு,
நு0சு, உ0ௌ, உ0அ, உ0கூ,
உகக, உகசு, உகடு, உகசு,
உகஅ, உககூ, உஉஉ, உஉசு,
உஉஅ, உஉகூ, உந்0, உந்ந்,
உந்சு, உசு0, நுசுக, உசுஉ,
உசுசு, உநுசு, உநுௌ, உநுஅ,
கூ, உசு0, உசுஉ, உசுடு,
உசுௌ, உசுஅ, உஎக, உஎடு,
உஎசு, உகூ0, உகூக, உகூசு,
உகூசு, உகூகூ, நு00, நுக0,
நுகசு, நுகடு, நுகௌ, நுககூ,
நுகக, நுகசு, நுகசு, நுககூ,
நுந்0, நுந்க, நுந்ந்,
நுநடு, நுநசு, நுநௌ, நுச0,
நுசுக, நுசந், நுசடு,
நுசசு, நுசௌ, நுசஅ, நுடு0,
நுடுஉ, நுடுசு, நுசு0, நுசுடு,
நுசுக, நுஅசு, நுஅடு,
நுஅஅ, நுஅகூ, நுகஉ, ச00.

சு0ரு, சு0சு, சு0அ, சு0க;
சுந0, சுகக, சுகஉ, சுகரு,
சுகக, சஉ.ந, சஉ.ச, சஉ.எ'
சந.ச, சந.ரு, சந.சு,
சசரு, சசசு, சசுக, சசுஉ,
சசுந, சசுக, சசுக, சசுந,
சசுச, சசுக, சசுஅ, சசுக,
சஎக, சசஉ, சஎச, அசுஅ,
சசுக, ரு0ச, ரு0அ, ருகக,
ருகச, ருஉக, ருநந,

அங்காநி உள.

அங்கிரசர், உக, நட, இச,
கடு0, கடுச, உ0ந, உ0ச,
உ0ச, உ0௭, உகக, உகஉ,
உகந, உகச, உஉடு, உடு0,
நுச0, நுடு௭, ச0அ, சஉடு,
சஉஅ.

[illegible]

அதர்வர்கள் கடுசு, ௨00,
௨௬௫, ௨௭௨, ௪௨௫.

அதிதிஉ,டு,சு,உடு,உஅ,நு-
அஉ,க0,கக,கடு,கஅ,
க0நு,க0சு,கக0,கஉஉ,
க0நு,க0சு,கக0,கஉஉ,
கஉசு,கடுசு,கஅநு,கக0,

ககௌ, உகஉ, உநக, உருஉ,
உருந, உௌந, நசக, நருந,
நகந, சகந, சௌ, சகஅ,
அருமதி. கஅந, உௌஅ, நநந.
நநச, சகச, (நக).

அப்சரசர்கள். க அக, க அக,
ந-ந ச. ந-ச அ.

அப்சரசுகள் ௨௬௪, ௨௬௫.

அம்ஹஸ்பத்தியன், கூசு.

ஆரக்கர்கள், உ.

அரநு. க௦.

அரியமான் கடுக, கந்-உ.

ந_0௬, ௪௬௭.

ஆதித்தியன் உரு.

ஆதித்தியர்கள் கரு, கரு, சுஅ,
அஉ, க஠க, கக஠, கநக,
கநந, கசசு, கசுசு. கஎஎ,
ககக, ககந, ககஎ, உகக,
உகச, உஉக, உநுஉ,
உநுச, உசுக, உசுக, ந஠ச,
நஉநு, நச஠, நசஅ, நநுஉ,
நநுஎ, நசுநு, நஅக, சஉ஠,
சசஎ, சசுநு, சசுசு, சஎஅ,
நு஠ந.

இந்திரன க, னு, னு, கநு, கள,
உ0, உடு, ச0, சக, சக, சக,
சுநு, சுடு, எ0, எக, எச, அஅ,
கநு, கச, க00, க0க, க0உ,
க0நு, க0ச, க0டு, க0சு,
கக0, ககக, ககஉ, ககநு,
ககச, ககசு, ககக, கஉஉ,
கஉச, கஉடு, கநுச, கசசு,
கநுக, கசசு, கடு0, கடுஎ,
கக0, கஎக, கஎஉ, கஎநு,
கஎச, கஎடு, கஎக, கஎஎ,
கஎஅ, கஅஉ, கஅசு, கஅக, ககக,
ககநு, ககச, ககக, ககஅ,
உ0ச, உகநு, உகஎ, உநுநு.

உசஉ, உருஉ, உருந, உருச,
உகௌ, உகஉ, நுஎஉ, உஎக,
உகந, உகச, உகக, உகஎ
உகஅ, நுௌ, நுச, நுகு,
நுகச, நுநு, நுநுந, நுநுநு,
நுநச, நுநக, நுசௌ, நுகச,
நுசச, நுசநு, நுசஅ, நுசக,
நுநு, நுநுஉ, நுநுச, நுகச,
நுஎந, நுஅச, நுகக, சௌ,
சௌ, சௌச, சௌ, சகநு,
சகஅ, சகக, சஉௌ, சஉக,
சஉஉ, சஉந, சஉஅ, சநு,
சநுஉ, சநச, சநஎ,
சநஅ, நுகக, சசௌ, சசக,
சசஉ, சசந, சசஎ, சசஅ,
சசக, சநு, சநுந, சநுஉ,
சநுந, சநுச, சநுநு, சநச,
சசந, சசச, சசநு, சசக,
சசக, சஎௌ, சஎக, சஎஉ,
சஎந, சஎநு, சஎஎ, சஎஅ,
சஎக, சஅௌ, நுக, நுந,
நுச, நுஅ, நுக, நுகஉ,
நுகச, நுநு.

இந்திர விருஷபன் கூ.கூ.

இந்திராக்கினி ௧௮, ௩௨, ௮௩,
௯௪, ௨௩௦, ௩௩௩, ௩௪௦,
௩௩௦.

இந்திராணி உ, ககஉ,
இடை உகஎ, நஉநு. நுநுநு,
நுகுசு, சசஎ, சசநு.

இலேகன் ஆஉ.

உபப்பிரதன் கச.

உருத்திரன் க, கக, கடு, உந,
உடு, நட, நுந, நுள, சு0,
ககள, ககஅ, ககக, கடடு,
கந0, கநக, கசக, கடுஅ,
கஎச, கஎக, கஅச, கக0,
ககன, ககஅ, உ0ச, உகக,

உகச, உஉக, உடுஉ, உசுக,
உஎஉ, உஎந், உஎச, உஎஅ,
உஅந், உஅந், உஅஎ, ந்உ௦
ந்உடு, ந்உஅ, ந்ந்௦, ந்ந்ச,
ந்ந்ந், ந்ந்௦, ந்ந்ந், ந்ந்ந்.
சகஉ, சசுக, சஎஅ, சஅ௦,
ந்௦ச, ந்ந்௦.

உருத்திரை உடு.

உவைஷ் எரு, கசடு, கஎச,
உஉஎ, உடுச, உடுந், உசுஎ,
சந், சசஎ, சந்ச, சஎஅ,
டுகச.

ஊர்வசி சசு, உசடு.

கசியபன் ந்ந்சு, ந்ந்ந்.

கட்சிவந்தன் அசு.

கண்வர் உசு௦, ந்௦௦.

கந்தர்வன் கந், க௦ச, கஅஎ,

கஅக, ந்௦ச, ந்ந்ச, ந்ந்அ.

சிக்கடம் கஅச.

கிருசாணு உஎ, சஉ.

கிருணுரு சகஅ.

கிருஷ்ணன் கந்.

குஹு கஅச.

கேதன் அஉ.

கௌசிகன் அசு.

கௌதமன் ந்ந்

சகேதன் அஉ.

சதக்கிரது க௦க, ககந்.

சந்திரன் கஅசு, ந்ந்ச, ந்ந்சு

ந்ந்௦, ந்ந்சு, ந்ந்சு.

சம்பரன் கஎச.

சௌதன்வனர்கள் கடுஅ.

சரன்கந்.

சரஸ்வதி உக, க௦க, கஉஎ,

கஉஅ, கடுஅ, உகஎ உஉந்,

ந்உடு, ந்ந்ச, ந்ந்ந், ந்ந்ந்,

ந்ந்௦, சகக, சஉ௦, சஉஉ,

சஉந், சந்௦, சந்உ, சந்ந்,

சந்ந், சந்அ, சசக, சசஉ,
சசந், சசச, சசஎ, சசஅ,
சசசு, சந்௦, சந்ந், சந்ந்,
சந்ந், சந்ந், சந்ந், சந்ந்,
சசச, சஎஅ, சஅ௦, ந்௦ச,
ந்௦க.

சலேகன் அஉ.

சவீதா க, ந், எ, க௦, கஉ, கச,

உ௦, உந், ந்ச, ந்ந், சந்,

சுஅ, சுக, எஎ, அசு, க௦ச,

க௦ந், க௦க, ககக, கந்ச,

கசுஅ, கசுக, கஎஅ, சக௦,

ககந், ககஎ, உ௦உ, உ௦ச,

உகந், உஉஉ, உஉந், உந்எ,

உடுஉ, உஎச, உஎஎ, உகந்,

ந்ந்ந், ந்ந்ந், ந்ந்ந், ந்ந்ந்,

ந்ந்உ, ச௦க, ச௦ந், சசஎ,

சந்௦, சந்உ, சந்ச, சசஉ,

சசஎ, சந்ந், சந்ந், சந்ந்,

சந்ந், சந்ந், சசுக, சசச,

கடுகந்.

சாத்தியர்கள் ந்ந்சு, ந்ந்௦,

ந்ந்சு.

சாவித்திரி ககஅ.

சிபிவிஷ்டன் கந்ந்.

சக்கிரன் உடு, சுச,

சசி சுச.

சூரியன் உக. ந்௦. ந்அ, சுச,

எந், க௦, க௦க, க௦க, ககக,

கஉஎ, கசச, கஎந், கஅக,

கஅசு, கஅஎ, ககசு, உஉஅ,

உடு௦, உசுக, உஎந், உகந்,

ந்ந்ந், ந்ந்ந், ந்ந்ந், ந்ந்ந்,

ந்ந்அ, ந்ந்ந், ந்ந்ந், ந்ந்ந்,

ந்ந்அ, ந்ந்ந், ந்ந்ந், ந்ந்ந்,

ந்ந்ந், ந்ந்ந், ந்ந்ந், சகந்,

சந்ந், சந்ந், சந்ந், சந்ந்,

சசு௦, சசுக, சகஉ, சசுக,

சனக, ௩௦௦, ௩௦௨, ௩௦௩,
௩௨௬.

சூரியை கூடி.

சோமன் ஸ, உ௦, உந், உவ,
உஅ, னு௦, னுக, னுஅ, எச,
கூக, கௌ, க௦க, க௦அ,
க௦க, கதக, கதஅ, கதக,
கஉச, கசௌ, கந்நு, கந்நு,
கசச, கசக, கந்நு, கந்நு,
சக்நு, சக்நு, கௌ, கௌ,
கௌ, சஅ(), கஅக, சக(),
உஉஉ, உந், உசந், உந்நு,
உந்அ, உந்நு, உௌந், உஅந்,
உகஅ, னு௦ச, ன்நு, ன்ந்நு,
ந்ந்நு, ந்ந்நு, ந்ந்நு, ந்ந்நு,
ந்ந்நு, ந்ந்நு, ந்ந்நு, ந்ந்நு,
ச௦க, ச௦க, ச௦அ, சகக,
சஉ௦, சஉக, சஉந், சஉந்,
சஉக, சஉஅ, சசந், சசக,
சசந், சசக, சசந், சசந்,
சக்நு, சக்நு, சக்நு, சக்நு,
சௌந், சௌந், சௌந், சௌந்,

ஜமதக்கிலி கநச, நட்சுடு,
ஜாதவேதசன் டுடு, எசு, அ(),
அஎ, கசஎ, கடுசு, கசுசு,
கஎசு, கசுசு, உ()டு, உகஎ,
உஉடு, உடுசு, நடச, நடசுசு,
சசஅ, சஉஎ, டு()உ, டுகக
ததீக்கிரன் க()சு.

ததிகிராவணன் கூ0.
தத்தியங்கன் உ00, உ0௭.
தநானபதன் நுக, சசஅ.
தாத்ரு க0க, க௭அ, கஅக.
கஅஉ, கஅநு கக௭, உ0௩,
உ0௩நு, உ௭உ, நுநச, நசச,
தார்குதியன் உசுச, சசஅ.
திதி கஉஉ.
தியதானமாருதன் நுக

திரியம்பகன் ககௌ.

திரிதன் கஉ0, ந0ச.

திஷ்ணர் ௩௨, ௩௭, ௨௧௩,
௪௭௪.

தினேஷ் க ()உ.

தேவதை உடுக.

தேவனு ருதி அஉ.

துருவன் கூக.

துவஷ்டா சுகி, துடு, எடு, எங்,
கூங், கடுகூ, உக்ங், உசெ,
நுடுகூ, நுடுகூ, நுஉடு, நுந்சு,
நுந்சு, நுசுக, நுடுடு, சச்சு,
சுகூடு, சுகூசு, சௌந்,
சௌது,

தேவதை உளந்.

நக்ன்ஹு ௨௦௦௦ சசஅ.

நடத்திரம் உளந்.

நமசி கடசு, சசக, சசந்,

நராசம்சம் ககா(ந).

நார்தபுதன் க அக

நவக்வர்கள் ௪௨௫.

நிர்ருதி நகசு, கடகூ, நுநுடு,
சுகூகூ.

நேஷ்டா சௌந்.

பகன் ௧௦௯, ௧௨௩, ௪௬௨,
௩௩௪, ௪௪௨, ௪௬௩, ௪௬௪,
௩௦௪ ௩௧௪.

பசுபதி எந்.

பம்பாளியே உள

பரவதன் கருக.

ரதங்கள் உகுக.

புஜன்னுயன் கசச, கஅஅ,
நுநுநு, நுஎச, சகநு.

பாத்திய விருஷன் ௨0௧,
௨0௭.

பாரதீ உகள், நுஉடு, சசள,
சளஅ, சஅ0.

பிதுருக்கள் நுக, ககசு, சடுஉ'

கடுசி, கஎக, கஎஅ, கஅக,
உடுந், உஎந், உஎச, நடுக,
நுசஎ, நடுகக, சஉந், சஉடு,
சஉக, சகசு, சகடு, நடுந்.

[illegible]

பிரஜாபதி என, கூஅ, கக0,
ககக, கஉடு, கநந, கநுஉ,
கநுந, கசுஎ, நஎசு, கஅக,
ச்சுஅ, கஅஎ, ககசு, ககக,
உசக, உநுந, உஎஉ, உஎந,
நநச, நநக, நசச, கஎந,
நஅஎ, ச0உ சஉஅ, சஉக,
டுந0, சுநந.

பிரமணஸ்பதி கசு0, உடுந,
நுகுந.

பிநகு ந, கடுச, உரு.

பிசுசு ஆங்கிரசர் அ.

பிருகு ஒளர்வன் தகூஉ.

பிநுஷதி ககாஅ.

பிஞ்சுனி கூக,

புரு உஉஅ.

புருஷோத்தன் கோடு, கசக.

புனரவசு சுக.

பூவுண்ணன் உ, டு, எ, கஅ, உக,
உடு, டுந், அஅ, க0க. ககஅ,
கஉஉ, கந0, உ0ந், உ0ச,

உரு, உருந், உருள், உருஉ
உளு, நுந்ச, நுந்கு, நுந்சு,
புந்சு, புசு, நுச்சு, சூசு,
சுகள், சிறு, சக்சு, சக்சி,
நூசு, நூசு, நூசு,
நூசு.

மந்தினன் உளஉ.

ம. நு. க. எ. சூ.

மர்க்கன் கூட.

மருத்துக்கள் கசு, சசு, நுந்,
சுசு, சுசு, கூடு, கடுநு, ககடு,
கஉடு, கஉநு கஉநு, கஉசு;
கநடு, கநக. கசுக, கசந்:
கநுசு, கசுக கசுசு, கஅடு,
உநுஅ, உசுடு, உசுசு, உஅசு,
நடுடு, நடுசு, நுகநு, நுகக,
நுஉஉ, நுநுக, நுநுடு, சசசு,
சசஅ, சசசு, சசுக, சசஉ,
நுநு, நுநுக, நுநு

மேலும் திரன் கூட, கூட,

மாமதேயன் நுக.

மித்திரன் உச, கக0, ககக,
கஉ0, கஉக, கநஉ, கஅக,
ககக, உகந, உகக, உநந,
உநஉ, உஎஉ, உஎந, உஎஎ,
ந0க, சுஉக, நநச, நநக,
நசஅ, நந0, நகக, ச0க,
சநந, சகந, சகந, சகக,
சநஎ, நந0.

மித்திர வருணன் கந், உக,
 ௩௦, ௩௧, ௬௦, ௭௬, ௧௨௧,
 ௧௨௪, ௧௨௩, ௧௨௬, ௧௪௭,
 ௧௪௮, ௧௭௩, ௧௯௪, ௩௦.

மேகயந்தி உகா கூ.

மேனகை உகாசு:

ரிபுக்கள் கசு.

ரிபுஷன் ரூ0௬.

வருணன் நக, உக ௩0, எக,

க௦,க௦கூ,கக௦,ககஅ,ககக,
க௨௦, க௨௨, க௨ச, க௨சு,
கந௨, கநந, கநக, கசச,
கஅசு, கக௨; கக௭, ககஅ,
உகந, உநந, உச௨,உசச,
உ௫௨, உ௭ச, உ௭௭, ந௦சு,
ந௨க,நநக, நநந,நந௫,
நந௭, நநக, நசக,நசஅ,
ந௭௨, நஅசு, நகக,ச௦சு,
சச௨, சசச, சசந, சநக,
சநந, சசந, சசுச, சச௭,
சசுசு, ச௭௨, ந௦ச,
நகச:

வஷ்டன் உ௦அ.

வஸவி உடு.

வாஷ்யந்தி உசுசு

வாஸவர்கள் க௦க.

வாஸ்தோஷ்பதி கஅசு.

வாயு க, ச, எ, உந, நிக,
க௦ச, கநசு, கந௫, கசுச,
க௭௨, க௭அ, கஅக, கஅச,
கஅசு, ககந, கசஅ, உ௦அ,
உநக, உ௭௨, உ௭ந,நநக,
நந௦, நந௨, நசுந, நஅந
ச௦௨, ச௦ந, சநசு, சசுந
சசுசு, ச௭ச, ச௭ந, சசஅ,
சசுசு, ந௦ந, ந௦௭, ந௨க:

விருபன் க௫௦.

விவசவன் அ௨.

விவஸ்வந்தன் க௫ச.

விஷ்ணு ச, கந, கந, உ௨,
ந௦, ந௨ச, ந௫, சந, சந,
சுந, எ௭. கூந. கூக, க௦ச,
க௦க, க௨௦, க௨ந, க௨அ,
கந௫, கநஅ, கசஅ, கநந,
கசுந, கசஅ, க௭௨, க௭ச,
ககந, ககச, உகந, உ௨ந,

உ௨ந, உநக, உந௨, உ௭௨,
உ௭ந, உ௭௭, நக௦, நகக,
நச௦, நசக, நசந, நசஅ
நந௨, நசச, நஅக, நக௭,
ச௦சு, சசக, சசுசு, ந௦ந.

விசவாயுச ந.

விசவலோபன் க௭க.

விசவாவசு கந.

விசவேதேவன் ந௭, சுந,சுசு
அ௨, கக௦, கந௭, கசுந,
கசஅ, க௭க, க௭ச, க௭௭,
கஅந, ககச, கக௭, உக௨,
உ௨ந, உநந, உந௨, உ௭௨
உ௭ந, உ௭சு, உகக, நநச
நநசு, நநக, நச௦,நந௭
நகக, ச௨௨, சச௭, சசுசு,
சகக, ந௦ச.

வசக்கள் ந, கக, அ௨, க௨சு,
கநக, கசுந, க௭சு, உகக,
உக௨, உகச, உ௨க, உந௨,
உசுசு, உ௭ந, ந௦ச, ந௨௦,
ந௨ந, நநச, நச௦,நந௭,
நசுந, நஅக, சகஅ, சச௭,
சசுந, ச௭அ.

விசவகருமன் க௭௦, க௭க,
உந௨, உநஅ, உசசு, உந௦,
உநச, உசுசு உ௭௦, உகக,
உக௨, உகந, நச௦, நந௭,
நசுசு, ச௨௨, சச௭, சசுசு,
விஷ்ணுகன் ச௨௦.

வைசவாநரன் சுச, அக, க௭,
கந௭, க௭க உந௨, உசஅ.
உ௭அ, ந௨ந,நசசு, நசுசு,
சகஅ, சநசு, ச௭௦; ச௭க,
ந௦௦.

வைஷ்ணவம் ச௦, சக, சச.

ஆசிரியர்

ஜம்புநாதர்

வேதநூல்கள்

			ரூ	அ.
1. யஜுர் வேதம்	3	0
2. ஸாம வேதம்	1	8
3. வேத சந்திரிகை	0	8
4. யஜுர் வேதக் கதைகள்		0	8
5. உபநிஷதக் கதைகள்	0	8
6. கடோபநிஷதம்	0	4
7. யோகசனம்	(8
8. ச...வேதம்	(8
9. திரிமூர்த்தி உலாமை		...	0	8

வேதோபநிஷத ஆசிரியர் ஜம்புநாதரின் தமிழ் நூல்கள், சென்னை மெளண்ட்ரோட் சுதேசமித்திரன் புத்தகசாலை, எர்ரபாலுசெட்டி தெரு, ஸண்டே டைம்ஸ் புத்தகசாலை மதுரை மெஸ்ஸர்ஸ் கோபாலகிருஷ்ண கோனார், சென்னைப் பவழக்காரத் தெரு, சைவப் புத்தக சாலையிலுங் கிடைக்கும்.

